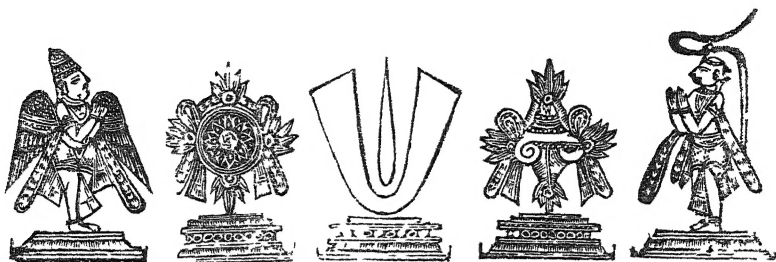

ஸத்ஸம்பரதாயவாதகனீஸபை—த்விதீயரத்னம்

ஸ்ரீ கருஷாப வரஹ ஹணை நமஃ

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருளிச செயத

ஸ்ரீ சதுஸ்லோகி ஸ்தோத்ர ரத்னம் .

ஸ்லோகங்களுக்குப் பாஷ்யத்திற் கிணங்கப் பதவுரையும்
ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேவிகனருளிச்செய்த
ஸ்ரீஸ்தோதர பாஷ்யத்திற்குச் சரியான
தமிழ் மொழி பெயர்ப்புமுள்ளது

இஃது

இச்சபையாரின முதலாவது ரதனமாகிய ஸ்ரீபகவத்கீர்த

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாகியா

நிருவஹிந்த்ரபாயம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம்

ஸ்ரீ உப வே. நரஸிம்ஹாச்சார்ய ஸ்வாமிகளவர்களால்

செய்யப்பட்டு

சிந்தாதீர்ப்பேட்டை ஸத் ஸம்பரதாய வர்த்தனீஸபைபாசால்

பிரசுரஞ் செயப்பெற்றது

Printed at the Sacchidhanandha Press,
Komaleeswaranpet, Madras.

All Rights Reserved

இதன் விலை ரூபாய் 2] 1916 [தபால கட்டணம் வேறு

உபோத்காதம்.

ந்த ஸ்தோத்திரத்தை யருளிச் செய்த ஸ்ரீயாமு
நாசாராய ரென்னும் திருநாமதையுடைய ஸ்ரீ ஆளவந்தா
வீரநாராயணபுர மென்கிற காட்டுமன்றா ஸநிதியில்
கவி 4018, தாதுஸ் ஆடிமீ உத்திராட நகரத்திரத்தில்
இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பரதாயத்திற்கு பரதமாசாராய
னென்று 'மோபொ வஜ்ஜு' 'பூபூத' இத்தாதிக்களில் பரவித்தமான
ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் குமாரராகிய ஈஸ்வர முனிகளுக்குத் திருக்குமா
ரராக அவதரித்தார இவா விஷ்வகணேசனின் பரிஜனங்களில் ஒருவ
ராகிய ஹரிவகதரின் அவதாரமென்று திவ்ய ஸூரி ஸ்தோத்திரத்தில்
நிருபிக்கப்பட்டார இவருக்கு தாய தகப்பனாரால் வைக்கப்பட்ட
பெயர் யமுனைத் துறைவா இவருக்கு ஸ்ரீ ஆளவந்தார் என்கிற பெயர்
வந்ததெப்படி யெனினில் —

“அநந்தரம் யமுனைத் துறைவரும் மஹாபாஷ்யப்பட்டருடனே
ஸாஸ்தராபயாஸம் பண்ணுகிற காலத்தில் ராஜாவின பக்கல ஆஸ்தான
பண்டிதனான ஆக்கியாழவானுக்கு வித்வான்களெல்லாரும் கப்பங்
கொடுத்தப போருகையாலே மஹாபாஷ்யப்பட்டா பக்கல கப்பத்திற்கு
உத்திரவு வந்தவாறே அவரும் முசித்துக்கிடக்க, யமுனைத்துறைவர்
இதென்னென்று கேட்க, அவரும் இச்செய்தியைச் சொல்ல, அதைக்
கேட்டருளி அந்தப் பத்திரத்தைக் கிழித்துவிட்டு ‘ந வபம் கவயஸு
கெவலம் ந வபம் கெவலம் தம் சூ வாரமாரீகவி தம் பூதிவாழி வா
ரண பூகடாடொவ விவாடம் கூரீம் ||’ என்கிற ஸ்லோகத்தை எழு
தியனுப்பியருளினார்

“ஆக்கியாழவானும் ராஜாவிற்கு அறிவிப்பிக்க ராஜாவும் யமு
னைத் துறைவரை வரும்படி ஸாஸநம் வரவிட்டான் அந்த ராஜ
ஸாஸநத்தையும் வாங்கி கிழித்துவிட்டார் அத்தை ராஜா கே
ட்டு கோபித்துக்கொள்ள ராஜபதனியான திருவரங்கத்தம்மையும்
‘போகயாகள் பக்கல செய்யவேண்டியதைச் செய்தால் அவர்
களும் வருவார்கள இல்லாவிட்டால் வரமாட்டார்கள்’ என்ன, ராஜா

வும் தண்டிக்கை முதலான வரிசைகளை அனுப்பி அழைத்து வரவிட யமுனை துறைவரும் அந்தத் தண்டிக்கையிலேறி ராஜஸ்தலத்தில் 'ஹிமவத பாவதம் முதல் ஸேதுவரையிலும், உதய பாவதம் முதல் அஸ்தமனபாவதம் வரையிலுமுள்ள பூமியில் எனக்கு ஸம்மாய் இரண்டு மீமாமஸா ஸாஸ்தரத்திலும் நிபுணர்களைத் தேடவேண்டும்' என்றாதது முள்ள ஒரு ஸலோகத்தை பிடுதுகூறி வைக்க, ராஜாவின பண்டிதனும் தாக்கம் செயயவேண்டும் எனன், மதயஸ்தாகள முன் அப்படியே செய யலாம் என்றிவரும் பதில் சொல்ல, ராஜாவும் விதவானகளை யழைத்து ஒரு ஸபை கூட்டினான். ராஜபதனியும் ராஜாவைப்பார்த்து முனபு நமக்கு ஸைவ வைஷ்ணவத்தில் விவாதம் வந்தவாறே நான் பண்ணின பரதிஜைக்குப் பகவதாநுகூலயமிருந்து இப்பொழுது யமுனைத்து றைவா எழுந்தருளினா ஆகையினால் இவ்விருவருக்கும் ஜயபஜயம் பார்த்து ஜபித்தவருக்குப் பாதிராஜயமும கொடுத்தது தோற்றவரும் அடிமை செய்யும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டாள் "

ஆக்கியாழ்வானும் இவருடைய ஸாஸ்திர ஸாமாததியத்திற்குப் பயந்து சிறுவராகையினால் அதுபவம் போதாது, ஆகையினால் லௌ கிக விஷயத்தில் ஸுலபமாய ஏமாற்றிவிடலாமென்று நினைத்து 'உம முடைய ஸதவாதத்தை அஸ்தவாதமாகவுமாம், உமமுடைய அஸத் வாதத்தை ஸதவாதமாகவும் செய்பக்கடவேன்' என்று சொல்ல யமு னைத்துறைவரும் 'ராஜாயம் ஸாவபு ஹஃ', 'ராஜவதீபம் வகிபுதா', 'கூநூதா ந வஸ்யா' என்று முன்று வாக்யங்களை அருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் பதில் சொல்ல முடியாமல் விழித்தான். இவைக ளுக்கு ஸாஸ்தர ஸம்மதமாக ஸமாதானம் கூறி, இன்னும் ஸாஸ்தராத தங்களிலும் ஆஸ்தான பண்டிதனைத் தோற்கடித்துத் தான் ஜயமடைந தார ராஜாவும் தன பரதிஜைப்படி பாதிராஜ்யத்தைக் கொடுத் தான் ராஜபத்னி 'என்னை ஆளவந்திரோ' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்த தால் அதுமுதல் இவருக்கு அந்த நாமமே பரஸித்தமாயிற்று இவ ரும் ராஜயபரிபாலனம் செய்துகொண்டு வந்தார்

இது இப்படி நிற்க, பூமிநாதமுனிகளும் தன்னுடைய ஸிஷ்ய ரான உயயக்கொண்டாரிடம் ஸக்லஹஸயாததங்களுடைய உபதேசித்து இவைகளை நம்பேரனுக்கு அபேகைப் பிறந்தவாறே அவருக்கு உப தேஸம் செய்யும் என்று நியமித்தருளினா உய்யக்கொண்டாரும் தன னுடைய ஆசாரயனுடைய நியமனத்தைத் தானே நேரில் நிறைவேற்ற முடியாமல் தன்னுடைய ஸிஷ்யனான மணக்கால நம்பிக்கு அவ்வாத

தங்கனையெல்லாம் அப்படியே உபதேசித்து ஸ்ரீ ஜளவந்தாருக்கு அவைகளை உபதேசிக்குமாறு நியமித்தது தான் திருநாட்டை அலங்கரித்ததா மணக்கால் நம்பியும் தான் வயது முதிர்ந்து தேஹம் தளர்திருக்கும் தசையைக் கண்டு ஆசாய நியமனத்தை எப்படியும் தலைக்கட்டிவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்ததா ஆனால் ராஜாவாகிய ஜளவந்தாரை நேரில் பார்க்கமுடியாமல் ராஜாவின் பரிசாரகர்களிடமிருந்து ராஜாவிற்குத் தூதுவனாயில் அதிக பரியமென்று தெரிந்துகொண்டு அதைத் தின்னதோறும் கொண்டுவந்து கொடுத்ததுகொண்டிருந்ததா. இப்படி ஆறுமாஸமாகியும் ராஜா கவனிக்காமையினால் ஒருநாள் கொண்டுபோய்க் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட ராஜாவும் தூதுவனை இல்லாமல் போனதற்குக்காரணத்தை அறிந்து அவரை மறு தினம் வந்தால் தன்னிடம் அழைத்து வரும்படி நியமித்தான் மறு தினம் இவா போனபொழுது ராஜாவின் உத்தரவுப்படி இவரை அழைத்துப்போனார்கள் தன்னிடம் இப்படிக்கார்த்து வந்ததற்கு ராஜா காரணம் கேட்க 'தங்கள் பாட்டனா விசேஷ திரவயத்தைத் தங்களிடம் சோக்குமபடி என்னிடம் ஒப்புவித்திருக்கிறா, இது வரையில் பாதுகாத்துவந்தேன் இனி வருத்தனுப்படியினால் பாதுகாப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது தாங்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னா அதைக்கேட்டு ராஜாவும் நாம் பரிஜனங்களோடும் வரவோ தனியாக வரவோ என்ன, தனியாக என்னுடன் வந்தால் ரஹஸ்யமாயிருக்கும் இடத்தைக் காட்டிவிடுவேன் அப்புறம் தங்கள் இஷ்டப்படி செய்யலாம் என்று சொல்லவே ராஜாவும் பின்னுடர்ந்து சென்றா ஸ்ரீரங்கத்துக்கு அழைத்துப்போய் ஸ்ரீரங்கநாதனைக் காண்பித்து ரஹஸ்யராத தங்களைச்சுருக்கமாக உபதேசித்து இதுதான் உங்கள் பாட்டனா ஒப்புக்கொடுத்த தன்ம என்றா. அப்பொழுதே இவருக்கு வைராக்யமுண்டாகி அந்த மணக்கால் நம்பியை ஆசாயனாக வரித்து அவரிடத்திலுக்கலாததங்களையும் கரஹித்துக்கொண்டா அப்பொழுதே ஸநயாஸாஸரமத்தையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டா

இவ்விதமாக ஸ்ரீரங்கத்திலேயே வெகுநாள் எழுந்தருளி இருந்து ஸம்பரதாய பரவசனம் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட விசேஷமான ஸம்பரதாயத்தைத் தமக்குப் பின்னால் யாராவாஹம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று மிகுந்த விசாரத்துடனிருக்கத் தன திருக்குமாரராகிய தெய்வத்துக்கரசு நம்பியின் புத்திரியாகிய ஸ்ரீதேவியினிடத்தில் கேசவஸோமயாஜீ யென்பவருக்கு லக்ஷ்மணசாய ரென்று ஒரு திருக்குமார சுவதரித்து அவா மிகவும் தேஜஸவி

யாகவும் ஜ்ஞானம் முதலியவைகளினால் மிகவும் சிறந்தவராயுமிருக்கிற ரோனபதைக கேள்வியுற்றதினாலும் தம்முடைய அனுகூல விசேஷத்தினாலும் அவதார வைபவத்தினாலும் அவரே ஸம்பரதாய பரவாததக ராவாரோனறு கிருவுள்ளம் பற்றி அவருடைய ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அபிவருத்தியாவதற்கும் அவர் இந்த ஸம்பரதாயத்திற்கு நிரவூஹ கராகவேண்டுமென்றும் ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் ஸரணாகதி செய்து பராததித்துக்கொண்டிருந்தார் இப்படி இருக்க லக்ஷ்மணசாராயரும் கரமமான வயதுவந்து யாதவ பரகாசனிடத்தில் ஸாமான்ய ஸாஸ்தரங்கள் வாசித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவரைக் கடைக்கிச வேண்டுமென்று தாம் பெருமான்கோவிலுக்கு எழுந்தருளி அவர் தினந்தோறும் யாதவபரகாசன தேவப்பெருமானை ஸேவிகவரும் மரக்கத்தில் சிஷ்யர்களுடன் ஒன்றித்து நின்றுகொண்டிருந்தார் அப்பொழுது யாதவ பரகாசனும் அவனுடைய அனேகம் சிஷ்யர்களும் வர, அவர்கள் நடுவி லிருந்தாலும் அனேகம் நக்ஷத்திரங்களின் நடுவில் சந்திரனேப்பால் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற லக்ஷ்மணசாராயரை சிஷ்யர்கள் தெரிவிக்கக் கடைக்கித்தருளி ஸாமான்ய ஸாஸ்தரத்தில் பரிசயம் வருத்தியுடைய வேண்டுமென இப்பொழுது நாம் நேரில் பரக்கக்கூடாதென்று திருமபி ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளியிட்டார் ஆனாலும் அவருக்கு இப்படிப்பட்ட ஜனங்களின் ஸஹவாஸத்தினால் புத்தி கலைபாமலிருப்பதற்காகவும், ஸம்பரதாயத்தில் ருசி உண்டாவதற்காகவும், பாலயமே துடங்கி வாஸனை ஊறுவதற்காகவும் ஸுலபமான நடையில் ஒருவாத கரந்தமாகச் செய யாமல் ஒரு ஸ்தோத்திரமாக அருளிச்செய்து இதைத் தம்முடைய சிஷ்ய ரொருவரிடத்தில் கொடுத்த பரவ்யகாரா தினம் பெருமானை ஸேவிக கப்போகும்பொழுது அவர்களில் பரிமபடி வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருளினார் அப்படியே அவர் செய்ய அனேகநாள் கேட்டுக்கொண்டுபோன பரவ்யகாரா அதினுடையவிசேஷாததங்களை யும், பதங்களின் ஸவாரஸ்யங்களையும், எளிதான நடையையும், இன்னும் இதின் மற்றக் குணங்களை யெல்லாம் கண்டறிந்தவராய் ஏகாந்தத்தில் அதைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவரிடத்திற் சென்று இது யாரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று கேட்டருளினார் அப்பொழுது அவர் ஆளவந்தார் திருநாமத்தைச் சொல்ல அதுமுதல் ஸ்ரீபரவ்யகாரருக்கு ஆளவந்தாரையே ஆஸ்ரயிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணமும் அவரிடத்தில் எல்லை இல்லாத பக்தியும் நாள்தோறும் வருத்தியுடைய வர தது என்னிலும் அவரை அவரிடத்திற்குத் தன்னை அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்ததற்கு ஆளவந்தாருக்கு இப்பொழுது நீ இதை விட்டு வருவதில் இஷ்டமில்லை, ஸாமான்ய

ஸாஸ்தா பரிசயமானபிறகு அவரிடத்தில் கராத காலக்ஷபம் செய்வ
 லாம் என்று சொன்னா பிறகு ஏதோ தவ வசத்தினால் இருவருக்கும்
 குருஸ்ரீஷ்யபாவம் இவர்கள் திருவுள்ளத்திலிருந்தே ஒழிய சிறைவேற
 வில்லை இதைத்தான் ஸ்ரீபாஷ்யகாரா ஸ்ரீகீதோபாஷ்ய மங்கள் ஸலோகத்
 திஷ் : பஹுஷாண்டோஸ்யா நவியஸ்யாஸேஷ சூஷ்மஃ ' என்றருளிச்
 செய்தார். அதற்கு வயாக்யாதவான் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேஸிகனும்
 துரோணசாரயருக்கு ஏகலவ்யனைப்போல நான் என்று தாத்பாயம் என
 றருளிச் செய்தார் ஆகையினால் இந்த ஸதோதரம் விசிஷ்டாதவைத்
 ஸித்தாந்தத்தில் அவஸ்யம் அறியவேண்டிய ஆததங்களுல்லாம் சுரு
 கமாகவும் எளிகில் தெரியும்படிக்கும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்க
 கிறது அதாவது தத்துவம், ஹிதம், புருஷாததம் தத்துவமாவது
 ஜீவாதமா, பரமாதமா, பரகருதி, இவைகளின் ஸ்வரூபம் ஹிதமாவது
 ஸம்ஸாரத்தை நிவருத்தியெய்து மோக்ஷஸாமாஜயத்தை அடைவதற்
 குபாயங்கள் புருஷாததமாவது மோக்ஷம் இவைகளைப்பற்றி இந்த
 ஸதோதகரத்தில் 'ஹாஸாலிகாநவயிசாதிஸ்யேஸித்யுக்ம்' என்றாரம்
 பித்த பரதத்துவம் ஸ்ரீமந்நாராயணனை என்பதை நாலு ஸலோகங்
 களினால் காரணங்களுடன் நிரூபித்தார் இப்படிப்பட்ட பரதேவதையை
 ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ளாததற்குக் காரணம் அவர்களின் ஆஸ்ர
 ஸவபாவம் என்பதை 'ஹாஸாலிகாநவயிசாதிஸ்யேஸித்யுக்ம்' என்கிற
 ஸலோகத்திலருளிச் செய்தார் 'உலூவித்' என்கிற ஸலோகத்தில் பகவானுடைய அநுக
 றத்தைப்பெற்றவர்கள் ஸுலபமாயறிகிறார்கள் என்பதையருளிச்செய்
 தார் 'பஹுஷாண்டோஸ்யாஸேஷ சூஷ்மஃ' என்கிற ஸலோகத்தில்பரகருதியைச்
 சேர்ந்ததத்துவங்களும், சேதன வஸதுக்களும், ஆகச்சேதனுசேதன வஸ
 துக்களுல்லாம் இவனுக்கு விபூதிகள் என்றருளிச் செய்தார் பகவான்
 நிராகுணன் என்று சொல்லுபவர்களின் மதத்தை நிராகரிப்பதற்காக
 'வஸீவஹுஷ்' என்றாரம்பித்து ஸகல கல்யாண குணங்களும் நிறைந்த
 வன் என்றருளிச் செய்தார் அந்தக் குணங்கள் எல்லாம் இல்லாதவை
 கள் என்று 'உவயபூவரி' என்கிற ஸலோகத்திலருளிச் செய்தார்.
 இந்தக் குணங்கள் விபூதிகள், எல்லாம் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்
 காக என்பதை 'ஹாஸாலிகாநவயிசாதிஸ்யேஸித்யுக்ம்' என்கிற ஸலோகத்திலருளிச் செய்
 தார் இப்படிப் பரதத்துவமாகிய பகவானைப்பற்றி நிரூபிக்கவேண்
 டிய எல்லா ஆததங்களையும் ஸங்கரஹமாக அருளிச் செய்தார். பிறகு
 'நமோநமஃ' என்றாரம்பித்து 'ஹாஸாலிகாநவயிசாதிஸ்யேஸித்யுக்ம்' என்றாரம்
 என்கிறவரையிலுள்ள இரண்டு ஸலோகங்களினால் பகவானுடைய திரு
 வடிகளில் அங்க பஞ்சகங்களோடு கூடிய பரபத்தியை ஹிதமாக நிரூ
 பித்தார் 'நமிநித்யுக்ம்' என்கிற ஸலோகத்தில் தன்னுடைய கார்ப

பண்யத்தை அனுஸந்தித்ததா 'நிஜேஜ்ஜ்' என்றாமபித்து இரண்டு
 ஸலோகங்களினால் அப்படித் தமமை ரக்ஷிப்பதினாண்டாகிய பரயோ
 ஜனமும பகவானுடையதே என்றருளிச் செய்தா. பிறகு இரண்டு
 ஸலோகங்களினால் தனக்கு வேறு ரக்ஷகர்களில்லை, வேறு பரயோஜனம்
 வேண்டியதில்லை என்று தன்னுடைய அநாயகத்திவத்தை அருளிச்
 செய்தா 'க்ஷுஜிஜி' என்றாமபித்து இரண்டு ஸலோகங்
 களினால் இப்படிப்பட்ட ஸுலபமான உபாயமாகிய பரபத்தி அப்படிப்
 பட்ட பெரிய பலத்திற்கு உபாயமாகுமா? என்று ஸந்தேஹமுண்
 டாகாமலிருப்பதற்காக இதவிட இன்னும் ஸுலபமான பகவான
 விஷயத்தில் செய்யப்படுகிற கைகூப்புவது முதலிய அலபகாமங்
 களும் பெரிய பலங்களுக்கு ஸாதகமாக இருக்க பரபத்தியைப்
 பற்றிக் கேழக்கவேண்டியதில்லை என்று மஹாவிஸுவாஸத்தை உறுதிப்
 படுத்தினா 'விவாலவிக்ராதே' என்றாமபித்துப் பதினேழு ஸலோகங்
 களினால் புருஷார்த்தத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தா பிறகு ஐந்து
 ஸலோகங்களினால் இப்படி பரவருதிப்பதற்குக்கூட தான் அநாஹன்
 என்று கையாணு ஸந்தானம் செய்து இவ்வளவு நீசனாவனுக்கு பக
 வானுடைய குணங்களை யனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு பலத்தில் ஸம்
 ஸ்யமிலலாமலிருக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்தா அதில் 'க்ஷு
 உயாக்ஷவலோகதலாதா' என்றதினால் நாம் பண்ணுகிற பரபத்தி
 முக்கிய காரணமல்ல பகவானுடைய கருபையே நமமை ரக்ஷிப்பத
 ற்கு முக்கியமான காரணம் என்பதை அருளிச் செய்தா 'வஸுரா
 ஷிஷா' என்கிற ஸலோகத்தினால் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபாதிகளைப்பற்றி
 விஸேஷ ஜ்ஞானமில்லாமற் போனபோதிலும் பகவானுக்குச் சேஷ
 பூதன் என்கிற ஜ்ஞானமாததிரத்தைக் கொண்டு பரபத்தி செய்யலா
 மென்றருளிச் செய்தா 'சிநாய' என்கிற ஸலோகத்தினால் அப்படிச்
 சேபதபோதிலும் ராஜாவினுடைய வஸ்து தன் கையிலிருக்க அதைத்
 தன்னதென்றெண்ணி உபஹாரமாகக் கொடுப்பதாக எண்ணிக்கொ
 டுத்தால் ஆத்மாபஹார தோஷம் நிவருத்தி செய்யப்பட்டதாகாது,
 பின்னை எப்படி ஸமாபபிக்கவேண்டுமென்னில் உன்னுடைய வஸ்து,
 ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் என்கையிலகப்பட்டு இவ்வளவு நாள் நான்
 பரமித்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது உம்முடையதென்று தெ
 ரிந்துகொண்டு ஸமாபபிக்கிறேன் என்று ஸமாபபிக்கவேண்டும். இப்படி
 யாகில் ஆத்மாபஹாரதோஷம் நிவருத்தியாகும் என்றருளிச் செய்தா.
 'க்ஷவொயிதவா' என்றாமபித்து நாலு ஸலோகங்களினால் இந்த
 விபூதியிலிருக்கும் காலத்தில் தனக்கு வேண்டியதாகிய புருஷார்த்தத்

தை பரார்த்தித்தார் மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களினால் இப்படி மனப் பூர்வமாகச் சொல்லாமலிருந்தபோதிலும் பகவான அதை அப்படியாகும்படி செய்து பலத்தைக் கொடுக்கவிரிவன என்றருளிச் செய்தாரா 'விதாஃ' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் நமக்கும் அவனுக்கு மிருக்கிற ஸம்பந்த விசேஷத்தினால் இவ்வளவையும் அவன் செய்யக் கடமைப்பட்டவன் எனப்பதை அருளிச் செய்தாரா. பிறகு இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் தனக்குப் பகவானுடைய அனுகரஹத்தினால் பரம்பலம் வித்தமாக இருந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் அவனுடைய ஸநிதியில் தனக்கு அந்தப்பரம் புருஷராதத்தினால் ஆசை குறையாமலிருப்பதற்கும் இந்த ஸம்சாரமண்டலத்தில் போக்பதாப்ததி உண்டாகாமல் விருப்பதற்கும் தன்னுடைய ரைசயத்தை எப்பொழுதும் அனுஸந்தித்து அதைக் க்ஷமிக்கவேண்டுமென்று பராததிக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பராததிதாரா அடுத்த இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் உமமுடைய பொறுமையாகிற குணத்தை நினைத்தாலும் நானும் பரபன்னன் எனப்பதை நினைத்தாலும் இதற்குமுன் பரபன்னாகளை ரக்ஷித்ததினாலும் எனனை இப்பொழுது ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றருளிச்செய்தாரா கடைசி ஸ்லோகத்தில் எல்லாவற்றிலும் பகவான் தன்னை ரக்ஷிப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் தமக்கு ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளாகிய ஆசாரயனுடைய திருவடி ஸம்பந்தமும் திருமேனி ஸம்பந்தமும். இதனால் பகவானாலும் எனனை நிராகரிக்க முடியாது என்றருளிச்செய்தாரா தாம் முன்பு செய்த பரபத்தியில் ஏதாவது குறைவுக ளிருந்தபோதிலும் அது பூர்ணமாக நிறைவேறுவதற்காக ஆசாரயனுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்தாராகவுமாம் ஆக இப்படி இந்த ஸ்தோத்திரம் மஹாரத்தின காப்பமான மாணிக்கசெப்புப்போலே ஆசார்ய ஸ்துதியாகிய ஸரபுடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ரதனமாயிற்று என்று இந்த ஸ்தோத்திர பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தாரா.

இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் முதலில் தனக்கு இவ்வளவு ஜ்ஞானபரிபாகமுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஸதாசாரய கடைக்ஷத்திற்கும் மூல காரணமும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் ஸம்பந்தம் அவர் தமக்குப் பரமர் சார்யனாகையினாலேயே தன்னுடைய ஆசாரயனுக்கும் அது உகப்பாயிருக்கும் என்றனுஸந்தித்து அந்த ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளை மூன்று ஸ்லோகங்களினாலும், ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணமாகிய கரந்தத்தினால் இந்த வித்தாரந்தத்திற்கு உபகாரம் செய்த பராசரரை ஒரு ஸ்லோகத்தினாலும், இந்த வித்தாரந்தத்திற்கு அஸாதாரணமான ஆசாரயன், ஸ்தோத்திரத்தில் அருளிச்செய்யப்போகிற பரபத்தி கிஷ்டைக்கு இந்தக் கவி

யுகத்தில் முதலில் பரவாததகராய் அதனால் பரபன்ன ஜனஸந்தான கூடஸதரென்று பெயாபெற்று, அந்த ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளுக்கும் யோக தசையில் பரதயக்ஷமாயத் தோன்றி ஸாவராததங்கனையும் உபதேசித்த நமமாழ்வாரை ஒரு ஸ்லோகத்தினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்தருளினார் அதில் ஸ்ரீமதுரகவிகளினால் கண்ணி நுண்சி யுத்தாமபு எனலும் பரபந தத்தில் ‘அனநீயாயததந்ய எனநீ யாண்டிம தனமையான்’ என்றும், ‘அண்ணிக்கும் அமுதாறும் எனனாகுகே’ என்றும், ‘தேவமுற்றறி யேன்’ என்றும், ‘கரியகோலத் திருவுருக காண்பன நான் பெரியவண் குருகூர் நகர நமபிககாருரியனய’ என்று மருளிச் செய்யப்பட்ட ஸாவவித் பரதுவும் போகயங்களும பராபய பராபகங்களும அந்த ஆழ்வாருடைய திருவடியே எனகிற அரத்தத்தை ‘சோதா விதா யாவ சயஃ வலவடம்’ என்றருளிச் செய்தார் ‘படேவ’ எனபதினால் தேவ முற்றறியேன் எனபதினாததமும வயகதமாயருளிச் செய்யப்பட்டது. ‘ஸ்ரீசே’ எனபதினால் ‘இன்று தொடடு மெழுமைபுமெம்பிரான்’ என்றும், ‘அருளகண்டா இவவுலகினில் மிக்கதே’ என்றும், ‘பயன்னருகி லும்’ என்றிவை முதலியவைகளின் அரத்தமும ஸங்கரஹிககப்பட்டது ஆஸரிதாகனை ஒருநாளும் கைவிடாத்து, பகவானேவிட அதிகமான கல யாண குணங்கனையுடையது எனபதல்லவோ ‘ஸ்ரீசே’ எனகிற ஸபத்த தின் அரத்தம் ‘கிஷ்ணபுமஸம்’ எனபதினால் ‘தகக் சோ சடகோபனென்

னமபிககு ஆடபுககாதல் அடிமைப் பயன்னறே’ எனபதின் அரத்தம் விவரிககப்பட்டது இப்படி ‘அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றககாடும் தொலவழி’களெல்லாம் இந்த ‘சோதா விதா’ எனலும் ஸ்லோகத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

‘துயாறுசுடரடி தொழுதெழனமனனே’ என்றுநமமாழ்வார் அனு ஸந்தித்ததைப்போல இவரும் ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பத்தில் ‘தக்ஷ வரஹாவிந்நீரவிந்நீ வினொயந்ஸு’ என்று திருவடிகளே உத்தேஸ்ய மென்றருளிச் செய்தார் ‘ஹாஹாவிகாநவயிகாதிஸபெஸித்யுக்ஷம்’ என்றது ‘உயாவற வ்யாநலமுடையவனெவனவன்’ எனபதின் தாதபாயத்தை விவரிககிறது ‘நாராயண’ க்ஷயி ந ஸ்ரீஷ்ரீதி லெவ ஷிக் கஃ’ என்றது ‘ஒன்றென்ப பல்வென அறிவரும் வடிவி னுளநின்ற நன்றெழில் நாரணன் நான் முகனரனென்னுமிவரை ஒன்ற துமரனதது வைத்து உள்ளினு மிருப்பை யறுத்து நன் றென நலமசெய்வது அவனினிடே நமமுடை நாளே’ எனகிறபாட்டி லருளிச்செய்யப்பட்ட அரத்தத்தை ஸங்கரஹிககிறது பகவான் பரதே வதை எனபதை நிரூபிப்பதில் நாராயணன் எனகிற திருநாமம் ஒன்றே

போதுமானது என்றல்லவோ அந்தப்பாட்டின் தீர்தபொருள் நாராயணனுவாகம் முதலியவைகளில் பரஸித்தம் இந்தத் திருநாமம் என்பது 'நன்றெழில்' என்பதின் தாத்பாயம் அதுவே இங்கு 'வெஷிகு க்' என்றருளிச் செய்ததின் தாத்பாயம் 'கூஸீஃ ஸ்ரிய' என்கிற ஸலோகத்தில் 'வரஸீஸ்க் ஸுபாஸு பஃ க்' என்பதினால் 'மயாவரமதிநலமருளின னெவனவன்' என்பதின் அாததமும், 'வாரூஷொதூதீஃ க்' என்பதினால் 'அயாவறு மமராக ளதிபதி யெவனவன்' என்பதின் அாததமும், 'கூஸ்யாபுதாபுத' என்கிற பாதி ஸலோகத்தினால் 'நினைந்தவெல்லாப்பொருளாகடும் விததாயமுதலில் சிதையாமே மனஞ் செய ஞானத்தான பெருமை' என்பதின் அாததமும், 'விஸு விவிசு விஷிஷி ஸுவிஹா ஸுதூ' என்பதினால் 'சுராரிவரு நிலை வின முதல முழுவதும் பரன முதலாயவை முழுதுண்ட பரபரன்' என்பதினாததமும், 'வெஷாவஹா' என்கிற ஸலோகத்தினால் 'பேசசினர் சிவனுக்கும் பிரமனதனக்கும் பிறாகும் நாயகனவனே கபாலன் மோகத்திற கண்டு கொண்டின்' என்பதின் அாததமும், 'கூஸ்யாபுரே ஹா விரஹிஷ வ ஸுபஹி' என்பதினால் 'மைநின்ற கருங்கடலவாய' என்கிற திருமொழியின் தாத்பாயமும், 'கூஸ்யாபுத' என்பதினால் 'உண்டுமுமிழ்நதம் கடநதுமிருநதம் கிடநதமநின்றும் கொண்டகோலத்தொடு வீற்றிருநது மணங்கூடியும் கண்டவாற்றால் தனதேஉலகு' என்பதினாததமும், 'கூஸு ஸீஸுரூப வரினெத', 'உலுதி ததி வியஸீ' என்கிற இரண்டு ஸலோகங்களினாலும் 'பாருமோர நிலைமையனென அறிவரிய எமபெருமான் பாருமோர நிலைமையனென அறிவெளிய வெம்பெருமான்', 'பததுடையடியவாகுகளியவன் பிறாகருக்கரிய விததன்' இதயாதிகளின் அாததமும், 'புஷ்ணீணாஹா' என்கிற ஸலோகத்தினால் 'இலனிது உடையனிது என நினைவரியவன்' என்பதின் அாததமும், 'வஸீவதூதூ' என்பதினால் 'பிணங்கி அமராபிதற்றும் குணங்கெழு கொள்கையினுனே' என்பதினாததமும், 'பரிவதிஸீசன்', 'இமேமெபுமிஸீசன்' இதயாதிகளின் அாததமும், 'உவயுடவாஸு வஹுவொஹி' என்பதினால் 'எல்லையிலநலம்', 'எல்லையின் சீரெனக்ருமானிககச சுடர்' இதயாதிகளின் அாததமும் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டு 'கூஸ்யாபுதாபுத' என்கிற ஸலோகத்தினால் 'அமைவுடை அறநெறி முழுவதும் உயாவற வுயாந்து அமைவுடை முதல கெட லொடிவிடை அறநிலமதுவாம் அமைவுடை அமரரும் யாவரும் யாவையும் தானுமைவுடை நாரணன் மாயை யறிபவா யாரே' என்பதின் அாததமும், 'நபதூகிஷொஹிநயாதூவெஷி' என்பதினால் 'நோற்ற

நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்' என்பதின் ஆததமும், 'கூசுவாடி-
 2-புலம் ஸாணம் பூவடி' என்பதினால் 'உன்னடிக் கிழ அமாநது புருந
 தேனே' என்பதினாததமும், 'நிநிதின்குடி' என்பதினால் 'நீசனேன
 சிறைவொன்றுமில்லை' என்பதின் ஆததமும், 'கூசுவாடி-
 எனகிற ஸலோகத்தினால் 'உனக்குப் பணி செய்திருக்கும் தவமுடை
 யேன் இனிப்போயொருவன் தனக்குப் பணிநது கடைததலை நிறை
 நின்சாயை யழிவுகண்டாய்' என்பதினாததமும், 'நிராஸ கஸ்யாவி'
 என்பதினால் 'தருதுயரம் தடாயேல் உனசாணிலலால் ஸாணிலலை விரை
 குழவுமலாப்பொழில் சூழவிததுவககோட்டமமா அரிசினததாலீனற
 தாயகறழிநும மறறவள தனநுள் நினைநதே அமுமகுழவி அதுவே
 போனறிருநதேனே' என்பதினாததமும், 'தவாடிதஸ்யுநிமி' என்பதி
 னால் 'உன் தேனே மலரும் திருப்பாதம் சேருமாறு வினையேனே' என்ப
 தின் ஆததமும், 'அம்மாவடிபேன் வேணடுவதிதே' என்பதின் ஆதத
 மும் விவரிக்கப்பட்டது. 'கூசுவாடி-
 பாஷ்யகாரராகிய ஸ்ரீமந் நிகமாநத மஹாதேஸிகனால் மணிபரவாளருப்
 மாகவும் வயாகயானம் செய்யப்பட்டது அதின் பெயர் அஞ்ஜலி வைப
 வம். இந்த ஸலோகம் 'நாளுநின்றமும் நம் பழமையக கொடுவினை உட
 னே மாளுமோர குறையில்லை மன்னகமல மறக்கமுவி நாளுநம் நம் திரு
 வுடையடிகள் தம் நலங்கழல் வணங்கில் மாளுமோரிடத்திலும் வணக
 கொடு மாள்வது வலமே' எனகிற பாட்டினாததத்தை விவரிக்கிறது
 இதில் 'கூசுவாடி-
 என்பதின் ஆததத்தை விவரிக்கிறது வகுத்த ஸ்வாமியினுடைய
 தாயும் போகயமாயுமிருக்கிற திருவடியென றல்லவோ இப்பதங்
 களுக்குத் தாதபாயம் 'கூசுவாடி' என்றாரம்பித்தது 'ஸக்யக்யுதோ
 ஜலி' எனகிற வரையில் 'மாளுமோரிடத்திலும் வணககொடுமாள்வது
 வலமே' என்பதினாததமும் விவரிக்கப்பட்டது தேஸம், காலம், அங்கங்
 கள், அதிகாரிகள், இவைகளின் நியமம் இல்லை என்றல்லவோ 'மாளு
 மோரிடத்திலும் வணககொடு' என்பதின் தாதபாயம் 'தடுஷுவாடி-
 துஸாஹாநிஸஷக' என்பதினால் 'நாளுநின்றமும் நம்பழமையக
 கொடுவினை உடனே மாளுந்' என்பதின் ஆததம் விவரிக்கப்பட்டது
 'ஸாஹாநிஸஷகதிநஜாதாஹிபதே' என்பது 'கூசுவாடி-
 என்பதின் ஆததத்தை விவரிக்கிறது 'கூசுவாடி-
 தில் அநய பாயோஜனதவமும் ஆததமாகையினால் 'மன்னகமலமறக்
 கமுவி' என்பதின் ஆததமும் ஸங்காஹிக்கப்பட்டது 'உதீணபுலம்

வாரா' எனபதினால் 'மாலிருஞ்சோலை தொழக்கருதுவதே துணிவது சூதே' எனபதினாததமும், 'விவாஸயிக்ரஹ' எனபதினால் 'காணப தெஞ்ஞானுகொலோ' இதயாதி 'மாணகுறளகோலப்பிரான மலாத தாமரைப பாதங்களை' எனபதின ஆரத்தமும், 'கூடாவும்' எனபதி னால் 'அடிச்சியோம தலைமிசை நீயணியாய ஆழியம் கண்ணு உன்கோலப பாதம்' எனபதின ஆரத்தமும், 'நிவாஸஸ்யூஸம்' எனகிற ஸலோ கத்தினால் 'செனறறகுடையாம் இருந்தால் சிங்காதனமாம் நினறல் மரவடியாம் நீளகடலுள என்றும புண்பாமணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புலகுமணையாம் திருமாறக்கரவு' எனபதினாததமும் ஸங்கரஹிக்கப பட்டது 'ஓவாஸஸ்யூ' எனபதினால் 'கொடியாவடுபுளஞ்ஞாதத்', 'வேரு சிறைப்புளஞ்ஞாததார்கு', 'மேலால் பறந்து வெய்யில் காப்பான வினதை சிறுவன சிறகென்றும் மேலாப்பின கீழவருவான்' என றிவை முதலியவைகளின் ஆரத்தமும், 'ஹ தாவிகுடேஸுடுமெடு' எனபதினால் 'மாயப்பிரானடியாக்கள குழாங்களை உடன் கூடுவது எனுகொலோ' என்று அவாக்களும் பராபயகோடியில் சோந தவர்கள் எனறருளிச செயத ஆரத்தமும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஹவஞ்செவாநுஹரநூரஹரம்' எனபதினால் 'ஒழிவில் காலமெல்லா முடனய மன்னிவழுவிவாவடிமை செய்பவேண்டுநாம்' எனபதினாத தமும், 'யிதஸுஹிவிநீதம்' எனபதினால் 'வளவேழல்கில் முதலாய்' எனபதினாததமும், 'வியிஸிவஸநகாடுமெடு' எனபதினால் 'நீனைநது ரைநதுள கரைநது' எனகிற பாட்டினாததமும் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டது. 'ஈவராயவஹஸ ஹாஜம்' எனபதினால் 'என் பிழையே கினைநதருளி அருளாத திருமாலார்கு எனபிழைத்தாள திருவடியின் தகவினுக்கு எனறொரு வாய்சொல்' எனபதினாததமும், 'வபுராராடிஷு யொஹி கொஹிவா' எனபதினால் 'எனதாவிபுள கலந்த பெருநலலுதவிக கைம மாறு எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனி மீளவதெனபதுண்டே' எனபதி னாததமும், மேல் 'ஃஃ நாய' யடிவது' எனபதினால் 'எனதாவி ஆவியும் நீ பொழிலேழு முண்டவெந்தாய் யெனதாவி யானா தந்த நீ கொண்டாக்கினையே' எனபதினாததமும், 'தவஓவாஸுஸுடுமெடு' எனபதினால் 'வாயக்கதமியேறகு ஊழிதோறுழி ஊழி மாகாயாம்' எனபதின ஆரத்தமும் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டது. 'ஸக்யுதூகாரா விஹாஸநாஸயா' எனபதினால் 'ஏரார முயலவிடிக காககைப்பின போ வதேன இங்கே திரிந்தேறகிழுகுறறென்', 'விண்ணுளாரிலும் சீரிய ரே', 'இச்சுவை தவிரயானபோய்' இதயாதிகளின் ஆரத்தமும், 'கூடுண ஹிதெ யசிரஹோஹிஷுஸம்' எனபதினால் 'தாயை நினைந்த கன

றையே பொக்க எனனையும் தன்னையே நினைக்கச்செய்துதான் எனக்காய நினைந்தருள் செய்யுமபனை', 'நலகி எனனைவிடான நம்பிநம்பியே', 'மறப்படுவோ வினியனெனமணியையே' இதயாதிகளினாததமும், 'உலாத்தி டிபூபிவொகூதா நய' எனபதினால் 'கருநகடமுதில் வண்ணனை கடைக்கண்டு கைதொழும் பததாக்கள் இருந்த ஊரிலிருக்கும் மானிடாக்கள் எத்தவம் செய்தார்களோ' எனபதின ஆததமும், 'ந டெஹம் ந ஸ்ராணாஹி' எனபதினால் 'ஏறாருமிறையோனும்' எனகிற திருவாய் மொழியின் ஆததமும், 'ஓர்நகூலு' எனபதினால் 'சீலமில்லாசுகிரியனேனும் செயவினையோ பெரிதால் ஞாலமுண்டாய ஞானமூர்த்தி நாராயணவென்றென்று காலநதோறும் யானிரந்து கைதலை பூசலிடால் கோலமேனி காணவாராய கூவிபுற கொள்ளாயே வலவினையேனையீகின்ற குணங்கையுடையாய்' இதயாதிகளின் ஆததமும், 'சுமி லுஹவெய்வம்' எனகிற ஸ்லோகத்தினால் 'கையா சக்கரத்தென கருமாணிக்கமே என்றென்று பொய்யெகைமை சொல்லிப் புறமே புறமே யாடி மெய்யே பெற்றொழிந்தேன்', 'விதிவாய்க்கின்று காப்பாரா ஐயோ கண்ணபிரான அறையோவினிப்போனாலே', 'வேட்கையினால் சொல்லுவார வினைபோகும்' இதயாதிகளின் ஆததமும், 'விதா கூம் ஐதா கூம்' எனபதினால் 'தஞ்சமாகிய தந்தை தாயோடு', 'எனனைபெற்ற அத்தாயாய தந்தையா யறியாதன அறிவித்த அத்தா நீ செய்தன அடியேனறியேனே' இதயாதிகளின் ஆததமும், 'ஜிநிகூலஹம்வெஸ்' 'சுபியூரடி கூஷூரூ' எனபவைகளினால் 'உண்ணிலாவிய ஐவரால்', 'திண்ணமமுந்தக கடடிப் பல செயவினை வன கயிறுறால்', 'களவனென்னேனபடிது செய்திருப்பேன்', 'மானேய கணமடவார மயக்கில்பட்டிம் மாநிலத்து நானே நானாவித நரகம் புகுமபாவம் செய்தேன்', 'கொன்றேன் பலலுயிரை', 'வாணிலாமுறுவல்' இதயாதிகளின் ஆததமும் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டது. 'ரவாஹரிபடிஹிஸூ' எனபதினால் 'மதியிலேன வலவினையே மாளாதோ', 'உழைக்கோரபுள்ளி மிகையன்று கண்டாய்' இதயாதிகளின் ஆததமும், 'நநூஸ்ரவஹஸூதெவநாய' எனபதினால் 'நலகித்தான் காததளிக்கும்பொழிலேழும் வினையேற்கே நலகத்தானாகாதோ' எனபதின அர்த்தமும் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டது. கடைசி ஸ்லோகத்தினால் இவ்வளவு ஜ்ஞானபரிபாகமுண்டானதற்கும் பகவத கடாக்கூட உண்டானதற்கும் காரணம் ஆசாராய ஸமபந்தமென்பதினால் 'என்கும் பக்கம் நோக்கறியான் என் பைந்தாமரைக் கண்ணனே', 'கேசவந்தமா கீழ்மேலெமரோடுமு பிறப்பும் மாசுதிரு பெற்று நமமுடைய வாழ்வுவாய்க்கின்றவா' எனபதினார்த்தமும், கண்ணினுண்

சிறுததாமபில் 'செயல நனருகத திருத்திப பணிகொளவான்', 'மதுர கவி சொன்னசொல நம்புவார பதிவைஞநதம் காணமினே' இதபாதி களினாததமும ஸங்கரவிரிக்கப்பட்டது

இப்படி இந்த பரபநதம் அடி துடங்கி முடிவு வரையிலும் திவய பரபநதத்தின அராததானுஸநதானத்தின லுண்டான அனுபவத்தின் பரிவாஹமா யுண்டானது எனபது இந்த பாஷ்ய காரரினாலேயே 'சூராயு வியவிக்ஷயா வ ஸ்ரீரிக்: தக்ஷஸாடி ஸநா க்ஷித தக்ஷ ஸ்ரவநாநஸநாந ஜநித ஜநாந ஸ்ரீ வரிவாஹாந வெ ஸ்ரீரிக்' எனறருளிச செயப்பட்டிருக்கிறது

இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு ஸ்ரீமந் நிகமாநத மஹாதேஸிகனருளிச செய்த பாஷ்யம் ஸாஸதர பரிசயமுள்ளவாகருக்கு மாததிரம் தெரி நதுகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறபடியினால் எல்லாருக்கும் அது எளி தில் அறியக்கூடியதாக ஆகவேண்டுமெனனும், இந்த ஸ்தோத்திரத் தின் அராததானு ஸநதானத்தினாலேயே எல்லாருக்கும் பரபத்தி நிஷ்டை யும் பூரத்தியாகிப பரம் புருஷராததத்தை அடையவேண்டுமெனனும் எண்ணி சிந்தாதரிப்பேட்டை ஸத ஸம்பரதாய வாததனீ ஸபையா கேட்டுக கொண்டதினபேரில் இதனை ஆசாயனிடத்தில கேட்டுக தெளிந்த அராததங்களை அடியேன ஸகதிககிணங்கத தமிழில பெய ராததனை இதற்கு எனக்கு முக்கிய ஸகாயம் ஆசாய கடாக்ஷமும தே ஸிக பகதியுமாகையினால் இதில் ஏதாவது விருத்தாராததங்களிருந்தால் அவைகளைப் பெரியோர்கள் கூழிக்கவேணுமாய பரார்த்திக்கிறேன்

உ ர வ னு,

தி. சே. நரஸிம்ஹன்.

புநீ சதுஸ்லோகீ ஸ்தோத்ர ரத்ன ஸலோகங்களின்

அ க ரா தி .

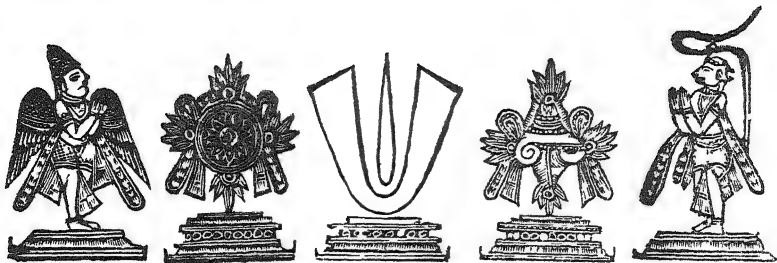

[ஸ=ஸலோகம், ப=பக்கம்.]

	ஸ.	ப.		ஸ.	ப.
க			வ		
சுகுத்திரேசுவரணார	65	389	வசுமத யஸ்யுரஸ	37	296
சுவின்திலிபுரஜாத	45	313	வசுமத தஞ்ஜாக்ஷண	33	285
சுநிவஹவெவம்	59	354			
சுவராரபஸஹஸு	48	322	ஜ		
சுவபிவதநாநாரஸ	44	311	ஜநிகாரஹம்	61	364
சுஹி தவபிவதம்	25	261	த		
சுபேபுரஃ சுபுரஃ	62	368	தகௌந யஸ்யுதிலி	4	83
சுவவொயி தவாந	54	337	தகௌந யஸ்யு	7	93
சுவிவெசுவநாந	49	325	தஜஹ்நகௌத	51	328
ர			தபாஸஹாநவீநி	39	301
ராக்ஷஸ்குரணார	3	22	தவபுரஸ்யுஸுமெவசு	55	339
உ			தவாபுதஸ்யுதிலி	27	267
உஜ்ஜுவீநாஸ	31	291	தமெஸ்தகௌநி	2	76
உஜ்ஜுவஸாஸார	29	277	ச		
உவபுரபுபஸு	19	228	சுபுதிலிபுரஜாத	28	270
உவதி ததிவிய	16	203	சுபுதிலி தநாநாஜி	20	231
சு			சுபுதிலி தகௌநி	42	307
சுபாஸுநஸுஜ	31	283	சுபாஸுநகௌநி	15	190
சுபுரஃ ஸிபுரஃ	12	141	டி		
சுமெஸுரஃ	14	173	டிஸஸஸுபாஸு	41	305
சுநகௌ	1	1	டிஸஸஸுபாஸு	58	352
சுமெஸு	9	121	பிஸுஸுஸிபிநிதம்	47	319

	ஸ். ப.		ஸ். ப.
ந		ய	
நடுஹம் நபுராணா	57 349	யடிண்ணாணா	17 208
நயகிநிஷ்வாஸி	22 242	யகா ஸுரோவயி	8 116
நநிதி தம் ககி	23 250	யநுநிபு நெசுநுதி	6 105
நநுபுரம்	64 386	யஸுரெஸ் திஹி	2 20
நஜிஷா வராராயு	50 326	ர	
நகோநிநிஷாநுத	1 63	ராவாவர ! யடிஹி	63 380
நகோநகோ வரநுந	21 226	வ	
நாவெகூஸெ யதிததொ	10 123	வபுநாநிஷு யொநவி	52 330
நிஜிதொநுந	24 253	வஸீஷாநெநாமுண	18 217
நிராஸகஸுரவிந	26 265	விராஜிநொஜவ	32 285
நிவாஸஸபுராவந	40 304	விவாஸ விசுநாந	30 280
வ		வெஷாவஹார மராவா	13 161
விதாஹம் தாநா	60 352	ஸ	
வ்வபுஸுமூ	25 293	ஸானாநகேஹா	4 32
ஹ		ஸ	
ஹவநெவாநு	46 316	ஸகூதகாஹா	56 344
ஹநெபாநகோவ	3 80	ஸாநாநிநுநா	36 294
உ		ஸவெஸுரநிவெண	38 299
உநாய ! யடிஹி	53 334	ஸவாஸகாநயிக	11 128
உதா விதா யுவதய	5 97	ஹ	
		ஹதாவிநெஸு	43 309

॥ ஸ்ரீ : ॥

॥ ஸ்ரீ ஹெய் நம: ॥

॥ ஸ்ரீ ஹெய் நம: ॥

॥ ஸ்ரீ ஹெய் நம: ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரஞ்சிதசெய்த

ஸ்ரீ ச து ச் லோ க்.

ஸ்ரீ ஹெய் நம: ॥

நம: ॥

நம: ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தா திருவடிகளே சரணம்

காணவெல வுருவெழுந்த:

வணிகாதிபதியுடைய வாகனம்

வெகுதா விஹமெய்யுரை

யவநிகா தாயா ஜமநோஹிநீ |

ஸ்ரீ ஹெய் நம: ॥

ஹெய் நம: ॥

ஸ்ரீ ஹெய் நம: ॥

ஸ்ரீ ஹெய் நம: ॥

1

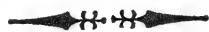
காந்தஸதே புருஷோத்தம பணிபதிரு மயயாஸநம் வாஹநம்
வேதாதமா விஹகேசுவரோ யவநிகா மாயா ஜகந்மோஹிநீ
ப்ரம்மேஸாதி ஸுரவாஜஸ ஸதயிதஸ தவதாஸ தாவிகண
ஸ்ரீ ரிதயேவ ச நாமதே பகவதி ப்ரம். கதம் தவாம வயம்

ப - ரை] வுரூஷொதூஃ - புருஷர்களுக்குள் ஸரேஷ்டனாகிய பக
வான், தெ - உனக்கு, காஃ - ப்ரியனான பாத்தா, மணிவதிஃ - ஆதி
ஸேஷன், ஸப்யா - படுகையும், ஸுஸம் - ஆஸநமும், வெஹதா ..
எல்லா வேதங்களின் ஸ்வரூபியாகிய, விஹமெஸூரஃ - பக்திகளுக்கு
ராஜாவாகிய கருடன், வாஹம் - வாஹநம், ஜமெநாஹிநீ - லோகத்
தை மயக்குகிற, ராபா - பரகருதி, யவநிகா - திரை, ஸஹிதஃ - (தங்
கள் தங்கள்)பத்னிகளோடுகூடிய, ஐ, ஹெஸாஹிஸூரவ்யஜஃ - ப்ரம்மா,
ருத்திரன், முதலிய தேவதைகளின் கூட்டம், க்ஷீராவ ஶாஸ்யம் - உன்
னுடைய வேலைக்காரர்களுடையவும் வேலைக்காரிகளுடையவும் கூட்
டம், தெ - உனக்கு, நாஸி - பெயரும், ஸ்ரீ - உதேயவய - ஸ்ரீ என்றே,
ஹவதி - இப்படி ஸகல கல்யாணகுணங்களும் நிறைந்த லக்ஷ்மியே,
கூரம் - உன்னை, வயம் - நாங்கள், கயம் - (இப்படி, ஐ, ஹிஃ - சோல்வ
வோம்.

1

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகனருளிச்சேயத

ஸ்ரீ சதுஸ்லோகீ பாவ்யம்.

॥ ஸ்ரீ உதே கிமரோஹ உஹா ஷெஸிகாய நஃ ॥

ஸ்ரீ, ராந் வொகடநாயாயஃ கவிதாஹிதக கெஸுரீ ।

வெஹாஹாபபுவபெபா செ ஸநிபதாஃ ஸஹாஹுஹி ॥

சிராதுபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

ஸஸெஷாஸெஷாயெபா நிரவயிக்ஷிவபாய உஹிரா

ஹொநாஃ ஶாதா யஃ ஹவீவி வ ஸாரீரகதிஃ ॥

ஸ்ரீ யம் தத்யூஹீ தஹுவஸஹநூராவ ஸரீநீ

உஹிஷாதி ஹூத்யா உவிதய உதி யபாஸுந ஸுநிஃ ॥

ப - ரை] யஃ - எந்தப் பகவான், ஸஸெஷாஸெஷாயஃ - தன

க்குச் ஸேஷபூதங்களாகிய மறநெல்லா வஸதுக்களையுமுடையவனாகவும்,
நிரவயிக்ஷிவபாயஉஹிரா - எல்லையிலலாததம் ஒருவித விரோதமு
மில்லாததுமான மஹிமையையுமுடையவனாகவும், ஹொநாஃ - எல்லாப்
பலங்களையும், ஶாதா - கொடுப்பவனாகவும், ஹவீவிவ - பரயோஜன
மாகவும், ஸாரீரகதிஃ - ஸாரீரக ஸாஸதரத்தில சொல்லப்படற்கு
கருணை, தத்யூஹீ - அவனுக்கு ஸமானமாகிய, தஹுவஸஹநூராவ

ஸஸீநீ - அவனை உபாஸிப்பதில் உண்டான பயத்தைப் போக்கடிப்ப வளாயுமிருக்கிற, ஸ்ரீயம் - லக்ஷ்மியை, சுவிதயேதி - பொய்யில்லாத புத்தியையுடைய, யாஜுநீ - யாமுஞ்சாராய ரெனகிற ஸ்ரீ ஆளவர தாரா, ஹூ - ஹூ - ஸ்துதியாகிய இந்தகரந்தத்தில், சலிஷ்டி - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறா

இ - து] ஸாரீரகஸாஸ்தரம் நாலு அதயாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில்முதல் அதயாயத்தில் எல்லா வஸதுக்களும் பகவானுக்குச் சேஷபூதம் அதாவது அவனாலேயே தன்னுடைய பரயோஜனத்திற்காக ஸ்ருஷ்டி, ஸதிதி, ஸமஹாரம், முதலியவைகளைச் செய்யப்படுகின்றன. இந்த எல்லா வஸதுக்களும் அவனுக்குச் சாரீரம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இரண்டாம் அதயாயத்தில் இப்படி எல்லா வஸதுக்களுக்கும் பகவானே காரணம் எனப்பற்றகு யுக்திகளினாலாவது, இதர ஸித்தாந்தங்களினாலாவது விரோதம் செய்யமுடியாது என்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாம் அதயாயத்தில் அவனை தயானம் செய்து அவனுடைய அனுகரஹத்தினாலேயே பலத்தை யடையவேண்டும், ஆகையினால் அவனே எல்லாப் பலங்களையும் கொடுக்கிறவன் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது நான்காம் அதயாயத்தில் அப்படிப்பட்ட பரிபூரணமான பரமாத்மாவை அனுபவிப்பதே பலம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது லக்ஷ்மியும் இந்தக் கீழ்ச்சொல்லிய ஆகாரங்களினால் பகவானுக்கு ஸமமானவள் எனப்பது இந்த ஸ்ரீ சதுஸலோகீ என்னுமஸ்தோத்திரத்தில் நிரூபிக்கப்படுகிறது அதாவது 'காஹ்ஸு வுரூஷு து' எனகிற ஸலோகத்தில் இரண்டு விபூதிகளும் லக்ஷ்மிக்கு விபூதிகளென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது 'யஸ்யாஸுஹிபாநம்' எனகிற இரண்டாவது ஸலோகத்தில் எல்லையிலாததும் ஒரு பரமானங்களினாலும் தடுக்கப்படாததுமான மஹிமை யுடையவள் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது 'ராமஹ்ஸு க்ரூணா மிஸ்க்ஷண' எனகிற மூன்றாவது ஸலோகத்தில் எல்லாப்பலங்களையும் லக்ஷ்மியின் கடாசுத்தினாலேயே அடையவேண்டுமென்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது 'ஸாநாநீ' எனகிற நான்காவது ஸலோகத்தில் உபயவிபூதி, திவ்யவிகரஹம், திவ்யாவதாரங்கள், இவைகளோடு கூடிய அடையவேண்டிய பரயோஜனமாகிய பகவான் லக்ஷ்மியோடு எந்தத் தசையிலும் கூடியிருக்கிறான் என்று நிரூபித்திருப்பதினால் இவரும் அடையவேண்டிய பரயோஜனம்தான் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. இதில் பகவானே ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு முன்பு லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு காரணமெனவிலுக்கிறா — 'தஹவஸ

உந்திராஸு ஸஜீநம்' என்று அப்படிப்பட்ட பகவானை ஆஸர யிப்பது, அனுகி ஸ்தோத்திராதிகளைச் செய்வது, முதலியவை களைச் செய்வதில் நமமுடைய அபராதங்களையும், அபராதங்களைச் செய்திருக்கிறவர்களைச் சினைச்செய்யும் தன்மையுடைய பகவானே யும் பார்த்து நமக்கு உண்டாகிற பயத்தைத் தான் புருஷகாரமாக இருந்து 1 'கிதேத, திதேபாஷஃ சு உஹ ஜமதீதி க்ஷுவிதெரூ வாஸ்யெ விபூஸ்யபூஸ்யஜநபலி ராதா ததவலி நஃ' என்றும், 2 'இரு தலை யனபு தன்னால் எம்மை இன்னடி சோததருளும் திரு' என்றும் சொல்லுகிறபடியே நமமுடைய அபராதங்களை அவன் திருவுள் ளத்தில் படாமலிருக்கும்படி செயது நமமை அவன் திருவுட்களை யடையும்படி செய்கிற வளாகையினால் இப்பொழுது தான் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்யும்பொழுது பகவான் தம்மிடத்தில் கருபை செ யது தம்முடைய ஸ்தோத்திரத்தை அங்கீகரிப்பதற்குத் தடையான அபராதங்களைப் பொறுப்பிதது அவனை அபிமுகுகைச் செய்வதற்காக முதலில் லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறா என்கிற ஸங்கதியும் காட் டப்படுகிறது இந்த அபிபராயத்தை இவா தாமே 3 'போதஸ்யஜம்வா ரூஹ வாலிநி கிணிடெகக் விஜ்ஞாபுதெ யி காரூஷ் தயாபு ஸாஷஃ | சூகண்டியிஷுதி யயா விவூயெஸாஸெஸ்வெ ஸ்ரேயாநஸஸ ஸ்ரேயாந ஜிவீதவந்ஷுதகி||' என்றருளிச் செய்திருக்கிறா 'சுவிதய ரிஜி' என்பதினால் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய புத்தியின் வைசதயமும், ஸ்ரீ மந்திரமுனிகளின் அனுகரஹத்தினாலேற்பட்டதாகிய உள்ளபடி யே அறியுநதன்மையும் ஏற்படுகிறது

1 குணாதனகோசம் ஏதத் - இது, கிம் - என்ன, இஹ - இந்த, ஜகதி - லோகத்தில், நிதேதாஷ-தேவதமில்லாதவன், க்யா, இதி - என்று, தவம் - நீ, உசிதை - யுக்ததங்களான, உபாயை - உபாயங்களினால், விஸமாய - மறக்கும்படி செயது, ஸவஜநயஸி - உன்னைச் சோந்தவனாகக்கொள்ளுகிறாய், தத் - ஆகையினால், ந - எனக்கு, மாதா - தாயாராக, அவலி - ஆகிறாய்

2 தவயச சுருக்கு

3 தேவநாயகபஞ்சாஸத்-4 மாத-தாயாராகிய, அம்புருஹவாலிநி - தாமரஸ் புஷ்பத்தில் வலிக்கிற லக்ஷ்மியே, கிஞ்சித் - அலபமாகிய, ஏதத் - இது, விஜ்ஞாப்யதே - விஜ்ஞாபனம் செய்யப்படுகிறது, தவம் - நீ, மயி-என்னிடத்தில், ததா - அப்படி, பாஸாதம் - அனுகரஹத்தை, குருஷ்வ - செய, யதா-எப்படி, தே-உனக்கு, பரேயான் - பரியமான பாததாவாகிய, அஸஸ - இந்த, விபுதேஸவர- தேவநாதன், ப்ரதுகஜலபிதவத் - குழந்தையின் வார்த்தையைப்போல, மதுகதிம-என்னுடைய வார்த்தையை, ஆகாணயிஷ்யதி-கேழ்க்கப்போகிறாரோ (அப்படி அனுகிரஹம் செய்யவேண்டுமெ)

பா] இவ்விடத்தில் ஸமநவயம், அவிர்ரோதம், ஸாதனம், பலம், இவைகளை நிரூபிக்கிற ஸரீரகஸாஸ்தரத்தின் நாலு அத்யாயங்களினால் நிரூபிக்கப்படுகிற பகவானுக்குக் கீழ்ச்சொல்லிய எல்லா ஸ்வபாவங்களினாலும் மிகவும் தகுந்தவளாயும் பகுமானம் செய்யப்பட்டவளாயும் இருக்கிற பதனியுடன் சோந்நிருபத்தினாலும் மறறெல்லா வஸதுக்களையும் விட மேற்பட்டவன் எனபதை 'கஸீ ஸ்ரீ யஃ' எனரூரம்பிததுச் சொல்லப்படுகிற கைமுதிக நயாயத்தை உள ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற நாலு ஸ்லோகங்களினால் நிரூபிக்கப் போகிறவராய முதலில் லக்ஷ்மிக்குச் சொல்லப்படுகிற இரண்டுவித விபூதிகளுக்கும் மேஷியாக இருக்கை முதலியவைகளை ஸதாபிக்கக் கூடிய காரணத்தைச் சொல்லுகிறா—'காஹ்லெ' எனரூரம்பிதது. 'காஹ்' என்பதற்கு பரியனையும் அனுரூபனாய்மிருக்கிற பாததா என ராததம் 'தெ' எனபதற்கு எல்லா மங்களங்களுக்கும் காரணமாக பரமாணவர்களிலேற்பட்டிருக்கிற உனக்கு எனராததம். இந்த இரண்டு பதங்களின் தாத்பாயம் கதயத்தில் 1 'ஷெவஷெவஷிஷி ஷீஹ்ஷீ' என்று நிரூபிக்கப்பட்டது 2 'அரவிஷிஷி ஸுரூஷிஷி ஷொகெ' என்றிவை முதலிய பரமாணவர்களினால் தனனாலேயே ஆராததம் சொல்லப்பட்டதும், மறறெல்லா வஸதுக்களையும் விட மேனமையை பரகாசம் செய்கிறது மாகிய விஸேஷமான பெயரினால் லக்ஷ்மியின் பாததாவை நிரூபிக்கிறா—'ஸுரூஷிஷிஷி' என்று இவ்விடத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமை முதல் மூன்று வேற்றுமைகளிலும் ஸமாஸம் சொல்லலாமென்பது ஸபத ஸாஸ்தரமநிரதவர்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது இததால் பரமமா முதலியவர்களும் பகவானைவிடத் தாமுநதவர்கள் என்று பரகாசம் செய்யப்படுகிறபடியினால் அவர்களுடையபதனிகளைவிடப்படுஷோததம்னுடைய பதனி மேற்பட்டவள் எனபதும் காட்டப்பட்டது அவதாரத்திலும் இவள் 3 'நாரீணாஃ' என்று சொல்லப்படுகிறாலல்லவா இப்படி இவளுக்குப் பாததாவின ஸம்பந்தத்தினால் மேனமை சொல்லப்பட்டது பிறகுபாததாவாகியபகவானுக்குப்போலவிபூதிகளின் ஸம்பந்தத்தினாலும் மேனமையை நிரூபிக்கப்போகிறவராய நிய ஸுரீரிகளில் தலைவர்களும் இவளுக்குத் தாஸாகள் என்று நிரூபிக்கிறா—'ஹ்ணீவதிஸ்யா' என்று

1 ஸாணகதி கதயம் தேவதேவ - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையான பகவானுக்கு, திவ்யமஹிஷீம் - உத்தமமான பதனியாகிய

2 பகவதீதை-15-16 லோகே-லோகத்தில், இமெள-இந்த, தவெள-இரண்டு வகுப்பினரும், புருஷேள - ஜீவாதமாகள்

3 சாமாயணம் - ஸதிரீகளுக்குள் உத்தமமானவள்.

இவ்விடத்தில் 'ஹணிவதி' எனனும் பதத்தினால் நல்ல வாஸனே, மருதுவாக இருக்கும் தனமை, குளிராசசி, விசாலமாக இருக்கும் தனமை, உயர்ந்திருக்கும் தனமை, முதலிய படுக்கையின் குணங்கள் பரகாசம் செய்யப்படுகின்றன அவனுடைய பரபாவமும் 1 'கூழாநெய்யு' வகை ஹோ விஷாநமஸி(வொஜம்) | ஸாக்ஷ-கூணா தகொரா ஹோ நிக்ஷாதிஜமதபம் | ஸஸிஸுஷெவரீஹ-குதரீஸெஷம் கூழிநீ லீணம் | சூவ்வொ தாகுரீஹஸுஸெஷாஸெஷஸுராவிடதம் | தஸுலீய-பும பூவாவம் ஸுர-ஹம் ர-ஹவெஷ வ | ந ஹி வண்டயிதம் | ஸக்யம் ஜகாதம் வா தி உஸெரவி ||' எனறிவை முதலிய பரமாணவர்களில் பரஸிதமாயிருக்கிறது ஸதோததிரத்திலும் 2 'தபாவஹாவீநீநன ஹோமிநீ' எனறிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்படுகிறது 'சூவந' எனனும் பதத்தை இவ்விடத்தில் காககையினகண்டோல இரண்டிடத்திலும் சோததுக்கொள்ள வேண்டியது முதலாவது புராணத்தில் லக்ஷ்மியினஸஹஸ்ரநாமத்தில் 3 'ஹோமபிரயாஹோமவதீ ஹோஜீஜ-ஸபநா ஸநா' என்றும், 'சுஜிதாஹ்ஷ-கூணீ நீதிம-புரா வாமராவாஸநா' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'யதிஞத்தை வஹிபபேன வேதங்களில் நுழைவேன' என்றாததமுள்ள கருடனைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ஸ்ருதி

1 கல்பாதே-ப்ரளயகாலத்தில், யஸ்ய-எந்தஆதிஸேஷனுடைய, வகதரேப்ய - வாயிலிருந்து, விஷானஸரீகோஜவல-விஷாகனியின் ஜவாலையினால் ப்ரகாசித துக்கொண்டிருக்கிற, ஸங்காஷ்ணாதமக-ஸங்காஷ்ணாஸ்பியாகிய, ருதரீ-ருத்திரன், நிஷ்கரமய-வெளிப்புறப்பட்டு, ஜக த்ரயம்-மூன்று லோகத்தையும், அதி-ஸாபிடுகிறானே, ஸ -அந்த, ஸேஷ-ஆதிஸேஷன், அஸேஷம்-எல்லா, கூழிதமண்டலம்-பூமண்டலத்தை, ஸேகரீபூதம் - தலைக்கு அலங்காரமாக, பிப்ரத - தரித்துக்கொண்டி, அஸேஷஸு-ராசகித-எல்லா தேவதைகளினாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராய், பாதாளமூலஸதீஆஸதே-பாதாளத்தின் அடியில் இருக்கிறா, தஸ்ய - அவருடைய, வீரயம் - வீரமும், ப்ரபாவம்ச - மஹிமையும், ஸவரூபம் - ஸவரூபமும், ரூபம்-ரூபமும், தரிதசைபி-தேவதைகளினாலும், ஜனாதம் - அறிவதற்கும், வாணயிதம் - சொல்லுவதற்கும், ஸாகயம் - முடியாது 2 ஸதோதராதனம்-39

3 போகப்ரியா-போகத்தை ப்ரியமாக உடையவன், போகவதீ-போகவகளை யுடையவன், போகீந்ரமஸ்யநாஸன-ஆதிஸேஷனைப் படுக்கையாகவும் ஆஸனமாகவும் உடையவன் அஜிதா - ஜயிக்கப்படாதவன், ஆகாஷண்-எல்லோரையும் தன் வசத்தில் இழுத்துக் கொள்ளுபவன், அனறிகே அஜிதாஹ்ஷண் - ஒருவராலும் ஜயிக்கப்படாத பகவானைத் தனக்கு வசமாகக்கி கொள்ளுபவன் என்றாகவுமாம், நீதி-நயாயம், கருடா - கருடை என்று பெயருடையவன், கருடாஸுநா - கருடனை ஆஸநமாக உடையவன்

யில் சொல்லப்படுகிற வேதங்களுக்கு அபிமானிதேவதைகளை அதிஷ்ட டானம் செய்கிறதை அபிபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா —‘வெஹா தா விஹமெஸாரஃ’ என்று வேதங்களுக்கு அதிஷ்டடாதா வாகையினால் வேதங்களுக்கு ஆதம்¹ என்றது அனற்க்கே வேதங்க ளோடு சேரத்திருக்கிறபடியினால் அவைகளோடு சேரத்து வேதங்களை யே ஸ்வரூபமாகவுடையவன் என்று சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் ‘அழ கான இறக்குகையுடைய கருடானுகிரீ’ என்றாததமுள்ள ஸருதி வாக யம் முதலியவைகளில் கருடன் வேதங்களைச் ஸரீரமாகவுடையவா என பது மறியதக்கது இப்படி வேதங்களுக்கு அபிமானி தேவதையா கையினால் இவா ஸாவஜ்ஞன் என்பதும் சொல்லப்படுகிறது பலம் முதலிய குணங்களின் கூட்டமும் அமருத்ததைக் கொண்டுவந்தது முதலிய இடங்களில் பரஸித்தமாயிருக்கிறது ‘விஹமெஸாரஃ’ என்னும் பதம் 1 ‘ஸது ஸுவாபுண்ணாபுரூபஸூக்யஸூ விஹமெஸாரஃ’ என்று ஸாதவத ஸமஹிதை முதலியவைகளில் பராணன் முதலிய ஐந்துவிதவாயுக்களுக்கும் யஜமானனாக இருக்கிற கருடனுடைய வயு ஹங்களில் ஒன்றைச் சொல்லுகிறது அப்படி இருந்தபோதிலும் இவ விடத்தில் விசேஷிததுச் சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் பொதுவாகக் கருடனைச் சொல்லுகிறது. இவவிடத்தில் ஆதிசேஷனை யும் கருடனையும் எடுத்துச்சொல்லியிருப்பதால் ஒன்றுக்கொன்று விருத்த மான ஜாதியில் பிறந்தவார்களினாலும் விரோதமில்லாமல் ஒரே ஸம யத்தில் ஸேவிககப்படுகிறா என்பது காட்டப்படுகிறது. கைமுதிக நயா யத்தினால் மற்ற நிதயஸூரிகளும், முகதாகளும், லக்ஷ்மிக்குப் பரிஜனங் களாகவும் சதரம், சாமரம், முதலியவைகளாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அவர்களும் இவள் உத்திரவுப்படி நடக்கிறார்கள் என்பதும் ஸ்ரீ வைகுண்டகதயத்தில் 2 ‘ஸேஷஸேஷாஸநாநிஸவபு வரீஜீஹம்’ என்றாமபிததுச்சொல்லப்பட்டது. இப்படி எல்லாநிதயவிபூதி யும் லக்ஷ்மிக்குச் சேஷபூதமென்பது தாதபாயத்தினாலேற்பட்டது பிறகு லீலா விபூதியில் அசேதனமாகிய பாகம் இவளுக்குச் சேஷபூதம் என பதை முதலில் சொல்லுகிறா—‘யவநிகா ரீயாஜமநோஹிநீ’ என்று.

1 ஸதயன், ஸுபாணன், கருடன், தாக்க்யன், விஹகேஸவரன் என்று ஐந்துபேருடைய கருடனுடைய வயுஹாவதாரங்கள் பராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்களுக்கும் அபிமானிதேவதை

2. சேஷ சேஷாஸநாதி - ஆதிசேஷன் விஷ்வகஸேநா முதலிய, ஸா வம் - எல்லா, பரிஜனம் - கைவசாயம் பண்ணுகிற ஜனங்களை (அந்தந்த கைவ கர்யங்களில் ஆஜ்ஞாயிக்கிற என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

இவ்விடத்தில் 'யவநிகா' எனனும் பதத்தின் தாத்பாயம் கத்யத்தில் 1 'ஹவ தூ-ஓவ திரோயாமகரீ' என்று விவரிக்கப்பட்டது இந்த இரண்டு கரந்தங்களின் தாத்பாயத்தினால் திவ்ய தம்பதிகளிருவார்களும் தங்களை ஆஸரபிக்காதவர்களுக்குப் பரகருதியாகிற திரையினால் மறைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதேற்பட்டது இந்த 'ஸாயா' எனனும் பதம் 'மாயையை பரகருதி என்றறி' என்றாததமுள்ள ஸவேதாஸவதரோபரிஷத வாக்யத்தினால் பரகருதியைச் சொல்லுகிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது அதுவும் விசிதரங்களான ஸருஷ்டிகளுக்குக்ருவியாயிருப்பதினால் பரகருதி மிகவும் ஆஸசாயமானது என்பதை பரகாசப்படுத்துகிறது 'ஜெஹ் ஹிநீ' என்பதினால் ஜீவாதமா பரமாதமா இவைகளைப்பற்றி விபரீத புத்திகளுக்கு காரணமென்பதும் ஸபதம் முதலிய குணங்களின் மாறுதல்களினால் விசிதரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற தன்னைப்பற்றி இதுவே போக்யம் என்கிற புத்தியை உண்டாக்கும் தன்மையும் சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட பரகருதியினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய்க் காமங்களுக்கு வசப்பட்ட எல்லோரும் லக்ஷ்மிகுச்சு ஸேஷபூதங்கள் என்பதை உயாந்தவர்களை முன்னிட்டு மற்றவர்களுக்குக் கைமுதிக் நயாயத்தினால் நிரூபிக்கிறா—'ஹ் ஹேஸாஷி' என்றாமபிதது உயாந்தவர்களைச் சொல்லி இருப்பதினால் இவர்களே ஈஸ்வரங்கள் என்று ஸந்தேஹிக்கக்கூடியவர்களாகிய 2 'ஹந்தள அளவிஸுயஸெஷுன்' என்று சொல்லப்பட்ட பரமமா ருத்திரன முதலியவர்களும் அகனி இந்த்ரன முதலியவர்களோடு ஸமானமானவர்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஹ்ஜி', 'மண' எனனும் பதங்கள் 'ஸடியித' என்று சொல்லி இருந்தபோதிலும் உசிதமாக இருப்பதினால் 'ஹால்' எனனும் பதம் பதனிகளிடத்தில் அநவயிததுக் கொள்ளவேண்டியது இப்படிக்கீழ்ச் சொல்லிய அாதத்தில் ஸருதி முதலிய பரமாணங்கள் இருக்கட்டும், அஸாதாரணமாகிய திருநாமமே போதும் என்று சொல்லுகிறா—'ஸ்ரீரி தெய்வநாநிகெ' என்று 3 'ஸ்ருயணீம் ஸீ யரோணாஸ்ய ஸுண்கீம்ஸு

1 பகவானுடைய ஸவரூபத்தை மறைக்கிற

2 வெதன-இந்த, தவென-இரண்டு, விபுதஸரேஷ்டெள-தேவ ஸரேஷ்டார்களும் (பகவானிடத்திலிருந்து உண்டானவர்கள்)

3 ஸரயந்தீம் - தாண்டைநதிருக்கிற, ஸரீயமானாம் - அயலாரால் அடையப்படுகிற, ஸருணவதீம் - கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற, ஸருணதீம்-பாபங்களைப் போக்குகிற

ணதீவீ', 1 'ஸ்ரீணாதி நிவிமம் ஷோஷம் ஸ்ரீணாதி வ மூணெ
ஜடமக|| ஸ்ரீயதெ வரவினெ நிபுத்யம் ஸ்ரீயதெ வ வராவஷம்||'
என்றிவை முதலிய நிருகதிகள் இவ்விடத்தில் அபிபராயத்தில் கொள
ளப்பட்டன 2 'நிலஹு நிராஸ்யா' என்கிற நாமமோவெனில்
'ஸ்ரீயதெ வ வராவஷம்' என்றிவை முதலிய பரமாணங்களுக்கு
விரோதமில்லாமல் ஆததம் சொல்லிக்கொள்ளத்தக்கது, 3 'சுகூலம்
காஜ்யேதாபாரா' என்று இதற்கு முன் சொல்லியிருக்கிறபடியினால்
'ஈஜீகீ' எனபது பரமாத்மா அவனை ஆதாரமாகவுடையவள லக்ஷ்மீ
என்றாததம் ஆகையினால் அநதப பகவானும் ஸ்ரீநிவாஸன,
ஸ்ரீதரன் என்று சொல்லப்படுகிறான் ஸாதவத ஸமஹிதையிலும்
4 'யதொஹ ராஸ்யஸ்யா 3-6-திபு 3-3 க்ஷாதிக்கா' என்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது எந்தப பதத்தைச்சேர்ப்பதினால் மற
றெல்லா வஸ்துககளிடங்களிலும் இது மேலானது என்கிற புத்தி
உண்டாகிறதோ அப்படிப்பட்ட பதமே உனக்குப் பெயா என
பது 'வணவ' எனபதின் அபிபராயம் தோஷங்களொன்றுமில்லாமல் மங்
களங்களான குணங்களுக்கிருப்பிடம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஹ
வதி' என்று சொல்லி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மேனமையை
யுடைய லக்ஷ்மியை உள்ளபடியே ஸ்தோத்திரம் பண்ணமுடியாது
என்று சொல்லுகிறா-ஸு 1-3: க்யம் க்ஷாம் வ்யம்' என்று 'க்ஷாம்' என்
பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லியபடி பகவானுக்குப் பதனியாகவும் அவனைத்
தவிர மற்றெல்லா வஸ்துகங்களுக்கும் ஸேஷியாகவும், இவைகளுக்குத்
தகுந்த பெயா முதலியவைகளையுடையவளாகவும் பரஸித்தி அடைந்த
வளாய் 5 'ந தெ வண்டியிதம் ஸகூ மூணாந ஜிஹாவி வெயஸு?'

1 நிசிலம் - எல்லா, தோஷம் - தோஷத்தையும், ஸருணதி-போக்குகிறான்,
குண - குணங்களினால், ஜகத-லோகத்தை, ஸ்ரீணதி-வயாபரிக்கும்படி செய்கி
றான், அகில - எல்லோராலும், நிதயம்-நப்பொழுதும், ஸ்ரீயதே-ஆசிரயிக்கப்படு
கிறான், பாம்பும்-முக்கியமாகிய ப்ரயோஜனமான பகவானை, ஸரயதே - அடைந்
திருக்கிறான்

2 நிஸஸகல்பா - ஸங்கல்பமில்லாதவன், நிராஸ்யா - ஆதாரமில்லாதவன்

3 அகலங்கா - அழகற்றவன், அமருதாதாரா - பரமாத்மாவை ஆதாரமாக
வுடையவன்

4 யத-எந்தக் காரணத்தினால், அஹம்-நான், அஸ்யா-இவளுக்கு, ஆஸ்ரய -
ஆதாரமோ, (ஆகையினால்) மம-என்னுடைய, மூாததி -ஸ்ரீரம், ததாதமிகா-அவளை
யே ஸவருபமாகவுடையது

5 விஷ்ணுபுராணம்-1-9-133. வேதஸ்-ப்ரம்மாவின்னுடைய, ஜிஹ்வாபி -

1 ப்ரமமாதயா -ப்ரமமாமுதலிய, ஸகலா ஃ-ஸலா, தேவா -தேவதைகளும், தபோதனா -தபஸஸஸ்யே தனமாகவுடைய, முனயஸாச-ருவிதகளும், தவதபரஸாத லவமவீரா-உன அனுக்ரஹததின்கேசசமிஸலாமல், தவாம-உனனை, ஸதோ துமபி-ஸதோ ததிரம செய்வதற்கும், நேஸாநா -ஸுததியுள்ளவாகளல்ல

பது உசிதமல்ல, 1 'வாஸு'ஹம் வராவாகுதி', 2 'வாகுதிஸு
 ப்ரதிஸு' ஹம் வராவாகுதி' என்று சொல்லப்படுகிற பக
 வானிடத்திலும் இப்படிச் சொல்லவேண்டி வருமாகையினால் 3 'ஹ
 ஹம் வராவாகுதிஸு'ஹம் வராவாகுதி' 1 வெவ்வேறு நாள்களிலுள்ள
 ஹம் வாகுதி ஸ்ரீ ருத்ரி கீத்யு'ஹம், 4 'ஹம் வாகுதி ஸ்ரீ ருத்ரி',
 5 'வாகுதிஹம் வராவாகுதி' ஹம் வாகுதி'ஹம்' என
 நினைவு முதலிய பரமமாவின் வசனங்களும் லக்ஷம், நாரா
 யணன் இவ்விருவர்களும் பரகருதி ஜீவன் இவைகளாகிய வெவ்
 வேறான விபூதிகளுக்கு விசேஷமான அபிமானி தேவதைகள்
 என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லப்பட்டவைகள் ரஹஸ்யமான
 யத்தில் பரகருதியிடத்திலும் லக்ஷமியினிடத்திலும் 'விஷ்ணு' என
 னும் பதம் பரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றிவ்வளவு மாதிரித்தி
 னால் இவை இரண்டும் ஒன்றென்பது உசிதமல்ல அவ்விடத்தில் ஸதவ
 குணம் வருத்தியபடந்து அதின் வழியாக வித்யைக்குக் காரணமாகை
 யினால் பரகருதியில் 'விஷ்ணு' எனனும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
 லக்ஷமியினிடத்திலோ வெளில் வித்யையைக் கொடுக்கிறபடியினால்
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்கிற வயத்யாஸம் இருக்கிறது சிலா ஸத
 தை முதலியவைகளோடு கூடிய பகவானே லக்ஷமியென்னப்படுகிறான்
 என்றாவது, ஸ்திரீயாகிய நித்யமான வேறு ஸ்ரீரததையுடைய அநதப
 பகவானே லக்ஷமியென்னப்படுகிறான் என்றாவது, அஸுரர்களை மயக்
 குவதற்காக ஸ்திரீ ரூபத்தை எடுத்ததுபோலத் தானே போகத்திறமாக
 ச சில ஸமயங்களில் ஸ்திரீரூபத்தை அங்கீகரிக்கிறான், அப்படிப்பட்ட
 ரூபத்தோடு கூடின பகவானே லக்ஷம் என்றாவது சொல்லுகிறார்கள்

1 பகவானே மேலானபரகருதி.

2 ஸாரீரகஸூத்ரம்-1-4-23 பரகருதிஸு-உபாதானகாரணமும் பரபரம
 தான, பரதிஜ்ஞாதருஷ்டாநதாஸுபரோதாத்-பரதிஜ்ஞா, உதாஹரணம், இவைக
 ளுக்கு விரோதம் வராமலிருப்பதற்காக

3 தவ-உன்னுடைய, ஜகதுதபாதிகா-3லாகத்தை உண்டுபண்ணுகிற, பகதி-
 சகதி, பரகருதி-பரகருதியாக, இஷ்யதே-ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது, வைவ-அது
 வே, நாமஸஹஸரை-அனேகம் பெயர்களினால், லக்ஷம்-லக்ஷமியென்றும், ஸ்ரீ.
 இதி-ஸ்ரீ என்றும், கீத்யதே-சொல்லப்படுகிறது.

4 மூலப்ரகருதி-மூலப்ரகருதி, ஈசானீ - எவ்வுயற்றிற்கும் நியந்தா.

5 பரகருதே-பரகருதியை விடவும், புருஷாச்ச-புருஷனைவிடவும், அநய:-
 வேறுகிய, தருதீய-மூன்றாவது வஸது, வைவவித்யதே-இல்லை.

அவர்களும் அந்த லக்ஷ்மியைப்பற்றிய ஒரு விரோதமுமில்லாத எப பொழுதும் வெவ்வேறு ஜீவாதமாககள் என்று சொல்லுகிற அந்தந்த ஸாஸ்தரங்களினாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். 'பூதேவியும் லக்ஷ்மியும் உனக்குப் பதனிகள்' என்றாததமுள்ள ஸருதியும் பாததாவிற்கும் பதனிக்கும் ஸ்வரூபம் வெவ்வேறென்பதை ஸ்வாஸ்யததுடன் காட்டுகிறது இவ்விடத்தில் வேறொரு வழியும் சொல்லமுடியாத விரோதங்க ளொன்றுமில்லை இதுவும் இவ்விடத்தில் 'காஷ்வை' என்று பிரித்துச் சொல்லி இருப்பதினாலே காட்டப்பட்டது சிலா பகவானுடைய ஸ்வ ரூபத்தில் ஒருபாகமே ஒருவருக்கொருவர் ஸுகங்களை யனுப்பப்பதற் காக எப்பொழுதும் ஸ்திரீரூபத்தை யடைந்து தனியாகத் தன்னைத் தெரிந்துகொண்டு இருக்கிறது அதுவே லக்ஷ்மீ எனலும் பதத்திற்கு காததம் இததால் ஸாஸ்தரங்களில் தனி என்று சொல்லி இருப்ப தற்கும் ஒன்றென்று சொல்லியிருப்பதற்கும் அறியுநதனமையுடையது என்று சொல்லியிருப்பதற்கும் விரோதமில்லை என்று சொல்லுகிறா கள் அவர்களும் பரமமம் ஸ்வரூபத்தில் அவயவங்களில்லாதது என்று சொல்லுகிற பரமாணங்களினாலே நிராகரிக்கப்பட்டார்கள் 1 'மாநாநா' 2 'பொஹரி' என்கிற பரமப்புராண வசனத்தினால் பகவானே நாரீம யன் என்று சொல்லியிருப்பதும் அவ்விடத்திலேயே 2 'ஜோதே வ ஹியீதிதே' என்கிற உதாஹரணத்தை அனுஸரித்து பரகாசத்திற்கு ஆதாரமாகிய வஸ்துவை பரகாசமயம் என்று சொல்லுவதைப்போல ஸ்வரூபங்களில் பேதத்திற்கு விரோதமில்லாமல் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. இததால் விவர முதலியவைகளின் முளைக்கக்கூடிய பாகங்களைப்போல பரபஞ்சத்திற்கு உபாதானகாரணமாகிய பரமமத் தின் அந்த பரபஞ்சமாக மாறுவதற்கு உபயோகமுள்ள ஸ்வரூபத்தின ஒருபாகமே ஸ்வபாவத்தினாலாவது, அப்படி மாறக்கூடிய ஸக்தியினாலாவது, வேறொரு காரணத்தினாலாவது பிரிக்கப்பட்டதாயக்கொண்டு லக்ஷ் மீ என்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற பக்ஷமும் பரமமத்தின் ஸ்வரூபத் திற்கு மாறுதல் முதலியவைகளில்லை என்று ஸாரீரக ஸாஸ்தரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினால் நிராகரிக்கப்பட்டது வேறொரு காரணத் தோடு சோநதிருக்கிற பாகம் வேறுபடுகிறது என்கிற பக்ஷமும் ஸாரீரம முதலிய உபாதிகள் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவயவங்களில்லாத பரமமத்தின் ஸ்வரூபத்தில் ஆறுஜலத்தில் குடம் முதலிய

1 ஹரி.-விஷ்ணு, நாரீமய -புருஷன், ஸ்திரீ, இவர்களின் ரூபத்தை யுடையவன்

2 ஹிமதீதிதே.-சந்தானங்கு, ஜ்யோதஸனேவ-நிலாப்போல.

உபாதிகளினால் சில பாகததைப் பிரித்து வேறிடத்திற்குக் கொண்டு போவதைப்போல பிரித்துக்கொண்டு போவது முடியாதாகையினால் ஆகாசத்தில் குடம் முதலியவைகள் சோந்திருக்கும் இடத்தில் கடாகாசம் என்று போவருவதைப்போலவே இருக்க வேண்டுமாகையினால் உபாதியோடு சோந்த பாகங்களைவிட்டு மற்ற வேறு இடங்களில் அந்த உபாதி சேரும்பொழுது முன்பு ஸுகங்களை யனுபவித்த பாகம் இல்லாத படியினால் இப்பொழுது உபாதியோடு சோந்திருக்கும் பாகங்கள் முன்பு அனுபவிக்கப்பட்ட ஸுகத்தை நினைத்துக்கொள்ளுவது பொருந்தாது ஒரே ஜாதியான அம்ஸங்களாகையினால் வேறோ அம்ஸத்தினால் அனுபவிக்கப்பட்டதை மற்றோரம்ஸம் நினைப்பது பொருந்தும் எனினில் பௌத்தர்களின் மதம் வந்து சேருகிறபடியினால் நித்யமான ஜீவாத்மாவை ஒப்புக்கொள்ளாமல் போகவேண்டி வருமாகையினால் மிகவும் அனுசிதம் மேலும் பகவானுடைய அவதாரம் என்று சொல்லுகிறவர்களும் ஸ்வரூபத்தின் மாறுதல்கள் என்று சொல்லுகிறவர்களும் உபாதியினால் வேறுபட்ட அம்ஸம் என்று சொல்லுகிறவர்களும் லக்ஷ்மிக்கு நித்யமான ஸரீரமுண்டு என்று சொல்லுகிற பரமாணவர்களினால் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள் இவையெல்லாம் இவ்விடத்தில் பிரித்துச் சொல்லியிருப்பதினாலேயே காட்டப்பட்டது 1 'கீகிபு ஸரீவாபுது நாரீணாம்' எனறிவை முதலிய இடங்களில் சோத்துச் சொல்லி இருப்பதும் அவ்விடத்தில் முன்பின் சொல்லி யிருப்பவைகளைப்போல ஸ்வரூபம் வெவ்வேறாக இருந்தபோதிலும். ஸேஷன் ஸேஷி, என்கிற ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாக வுடையது 2 'விஷ்ணு ஸரீரநவாயிநீ' எனறிவை முதலிய பரயோகங்களினாலும் பேதம் ஏற்பட்டது இப்படியாகில் 3 'அகாயபராய நியாயத்தினால்' கூடச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற மற்ற ஸ்திரீகளைப்போலவே இவள் காமங்களுக்கு வசப்பட்டவளாக இருக்கவேண்டிவருமே எனினில் அது ஸம்பவிககாது, வசனத்திற்கு விரோதம் வருகிற இடத்தில் நியாயம் பிரவேசிக்காதாகையினால் இப்படி ஒப்புக்கொள்ளாத

1 பகவத்கீதை-11-34 நாரீணாம் - ஸ்திரீகளுக்குள்,கீர்த்தி -கோத்தியும், ஸ்ரீ - லக்ஷ்மியும், வாகச-வாகரும் (நான்).

2 விஷ்ணுபுராணம். ஸ்ரீ -லக்ஷ்மீ, விஷ்ணு -பகவானுக்கு, அநவாயிநீ - விட்டுப்பிரியாதவள்

3 முதலில் சொல்லியிருப்பதைப்போல மற்றதும் இருக்கவேண்டுமே என்பது இந்த நியாயத்தின் கருத்து

பக்கத்தில் 1 'சூழித் தூநாநிஹ்விஷு', 2 'பூஷித் தூநா வாஸு
 டெவொஹி', 3 'சுநதஸாவி நாமாநா வெவந்தெயஸு வக்ஷீ
 ணா' என்றவை முதலிய இடங்களில் அவர்கள் காமங்களுக்கு வசப
 பட்டவர்களாக வேண்டிவரும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு எப்படிப் பரி
 ஹாரம் சொல்லமுடியும் பிரித்துச் சொல்லியிருப்பதினால் என்கிற
 ஸமாதானமும் உசிதமல்ல, ஒரே ஜாதியாக இருந்தபோதிலும் அலப
 வயதயாஸத்தினாலும் அப்படிப் பிரித்துச் சொல்லலா மாகையினால்
 ஆகையினால் ரஸவரன ரஸவரனல்ல, காமத்திற்கு வசப்பட்டவர்கள் அப
 படிக்கல்ல, என்றவை முதலியவைகளில் வேறு பரமாணவர்களே கதி
 இந்த லக்ஷ்மீ காமங்களுக்கு வசப்பட்டவர்களைவிட மேற்பட்டவள் என
 பதம் இவ்விடத்தில் பரமமா முதலியவர்களைவிட மேற்பட்டவள் என்று
 சொல்லியிருப்பதினால் பரகாசம் செய்யப்பட்டது பகவானுக்குப் பாதி
 லக்ஷ்மீருபத்தோடு கூடியருபம் ஒன்றுண்டு என்று ஸாஸ்திரங்களில்
 சொல்லப்பட்டிருப்பது லக்ஷ்மீக்கும் பகவானுக்கும் ஸ்வரூபம் ஒன்றே
 என்பதையாவது, ஸ்வரூபம் சில ஸமயங்களில் ஒன்றாயும் மற்ற ஸமயங்களி
 ல வெவ்வேறாயுமிருக்கிறது என்பதையாவது காட்டுகிறதல்லவா அப்படி
 யே விஷ்ணுவைப்பவாதிகாரத்தில் 4 'கூம் பாஷுஸொஹி கஜோஹி
 தாஷுஸீ ஹே ஞாராநடிநி யுவஹொ நுதூ ஹேமஸு: | ராயா
 விஷு யுவதீ தநுநேக ஹேவ க்ஷாம் ரீ தரம் வ விதரம் வ யுவாந
 ரீஹு: |' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் உசிதமல்ல, இரு
 வர்களுடைய இஷ்டத்தினால் ஸரீரம் மாதிரிததை ஒன்று சேர்த்துக்

1 பகவத்கீதை-11-21 அஹம்-நான், ஆதித்யானம் - ஸூரியர்களுக்குள்,
 விஷ்ணு - விஷ்ணு என்கிற ஸூரியன்

2 பகவத்கீதை-11-37 வருஷணீநாம் - யாதவர்களுக்குள், வாஸுதேவ -
 வஸுதேவாபிள்ளையாக, அஸமி-ஆகிறேன்

3 பகவத்கீதை-11-29 நாகானம்-அனேகம் தலைகளையுடைய பாம்புகளுக்
 குள், அனந்த -ஆதிசேஷனாக, அஸமி-ஆகிறேன், பக்ஷினம்-பக்கிகளுக்குள்,
 வைணதேய -கருடனாகவும், அஸமி-ஆகிறேன்

4 தவம்-நீ, யாத்ருஸ -எப்படிப்பட்டவனாக, அவீ-ஆகிறாயோ, கமலாமபி-
 லக்ஷ்மீயையும், தாத்ருஸம்-அப்படிப்பட்டவளாகிய, தே-உன்னுடைய, தாரா-பத்னி
 யாக, வதந்தி-சொல்லுகிறார்கள், யுவயோ.-உங்களுக்கு, பேதகத-வயதயாஸத்தின்
 வாஸினையும், ந-இல்லை, மாயாவிக்ஷயுவதீ தனு-மாயையினால் பிரிக்கப்பட்ட
 ஸதீரியின் ஸரீரத்தையுடைய, யுவானம்-யுவாவாயிருக்கிற, கம-ஒரு, தவாமேவ-
 உன்னையே, மாத்ரம்-தாயாராகவும், பிதாமச-தகப்பனாராகவும், ஆஹம்.-சொல்லு
 கிறார்கள்

கொண்டிருப்பதும் ஸம்பவிக் கலாமாகையினால் ஆகையினாலே ஸ்வரூபம் ஒன்றாக இல்லாவிட்டாலும் இது பொருநதுமாகையினால் ஸரீரம் ஒன்றாயிருப்பது ஸருதி முதலியவைகளுக்கு விருத்தமாக ஸ்வரூபம் ஒன்றேனபது முதலியதை ஸாதிக்காது ஆனாலும் ஒரு பரமாத்மாவினாலேயே எல்லாக்காராயக்கூடியும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாமாக இருக்க வேறு ஆதமா எனறொப்புக்கொள்வதினால் எனன பரமோஜனம் எனபது முசிதமல்ல, கலப்பனை செய்கிறபக்கத்தில் சொல்லவேண்டிய நியாயத்தை ஸருதியில் சொல்லியிருப்பதைக் குறித்துச் சொல்லுவது உசிதமில்லையாகையினால் ஸருதியும் முனபே சொல்லப்பட்டது அதற்கு அனுகூலமாக விஷ்ணு ஸ்மருதியில் 'சூக்ஷ்ம ஸவாக்ஷம் யயா திரொகீம் திஷ்ஞயம் ஷெவ வரொஷ்விதாக்ஷி தயாவ்ஷிதா க்ஷம் வரஷெ தயாவி' என றிவைமுதலிய பூமியின் வாரததை இருக்கிறது 2 'நாமபொவிஷ்ஞதெ வரம்' எனறிவை முதலிய புராணவசனங்களினாலும், 3 'வணக்கக்ஷிவொஷிதன்' எனறிவை முதலிய பாஞ்சராததிர ஸாந்தர வசனங்களினாலும் இவர்களுடைய ஸ்வரூபம் ஒன்றேனபது நிராகரிக்கப்பட்டது வசனத்தை மாத்திரம் ஆதாரமாகக்கொள்ளில் எல்லா ஆதமாக்களும் ஒன்றென்று சொல்லலாம்

4 சூதுவெடி உந்நெனா லாஷ்டாஷிஷு நிராகுதாஃ |
 ஷிஷ்யொ ஷ்விஷ் ஷ்வதெநாஃ ஷியொ ஷெடி ஸ்வராயிதஃ ||
 ஸவெஷ்டா ஷாதுநாம் யெஷு ஷிஷாவிஷ்ஷிஷ்நெ |
 ஷக்ஷி நாராயணெக்ஷாதிஃ தெஷாம் ஷஜ்ஜிர்வெக்ஷுதெ ||
 யசூக்ஷி ஷெஷெஷாதிஃ யஷ்டாஷ் வஷ்நெ ஷவெக் |
 ராஷ் ஷுத்ரீ வயொ ரெக்ஷு ஷதுஷிஷ் ஷிஷாஷு ஷா ||

1 அவிதாக்ஷி-கருப்புநிரமுள்ள கண்களையுடைய லக்ஷ்மியே, அயம்-இந்த, தேவ-பகவான், யதா-எப்படி, ஸாவாம் - எல்லா, தரிஸோகீம் - மூன்றுலோகத்தையும், ஆகரமய-வயாபரித்துக்கொண்டு. திஷ்டதி-இருக்கிறாரோ, ததா-அப்படி, வாதே-வாததைக்கொடுக்கிற லக்ஷ்மியே, தவம்-நீ, ஸதிதா-இருக்கிறாய், ததாபி-அப்படி இருந்தபோதிலும்

2 விஷ்ணுபுராணம் அனயோ -இவ்விருவரைவிட, பரம்-மேலானவனது, நவீதயதே-இல்லை

3 ஏகத்தவமிவ - ஒரேவஸ்தவைப்போல, உதிதெள-சொல்லப்பட்டார்கள்

4 ஆதம்பேதம்-ஜீவாதமாக்கள வெவவேறெனப்பதை, அநிச்சந்த-ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள், பாஷ்யாதிஷு - ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய கரந்தங்களில், நிராகருதா.-நிராகரிக்கப்பட்டார்கள், இஹ-இவ்விடத்தில், திவயயோ'-திவயாகளாகிய,

இவ்விடத்தில் ஒரு விசேஷங்களும்மில்லாத ஜ்ஞான ஸ்வரூபமாகிற பரமமத்தின் ஸ்வரூபத்தை மறைக்கிற பொய்யாகிய மாயை ரூப விசேஷத்தை யடைந்ததாய் பரமமத்தின் பரதிபிம்பத்தையுடையதாய் லக்ஷ்மீயென்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிற பக்ஷமும் அப்படிப்பட்ட பரமமத்தையும் அதற்கு மறைவு முதலியவற்றையும் நிராகரித்திருப்பதினாலேயே தள்ளப்பட்டது இதுவும் இவ்விடத்தில் மாயை கீழ் பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட லக்ஷ்மியையும் அவள் பாததாவையும் தவிர மற்ற லோகங்களை மயக்குகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் தெரிவிக்கப்பட்டது திரை என்பது வெளியிலிருப்பவர்களுக்கும் உள்ளே இருப்பவர்களுக்கும் எல்லாவஸ்துக்களிலும் கணபரவுவதைத் தடுப்பதினால் ஒருவாக்கொருவா பார்த்துக்கொள்ளுவதற்குத் தடையாக லோகத்தில் காணப்படுகிறது அப்படியே இவ்விடத்தில் லக்ஷ்மிக்கும் மற்ற வஸ்துக்களைப் பார்ப்பதற்குத் தடவகலாக இருக்கவேண்டிவருமே என்னில் இது உசிதமல்ல அந்த லக்ஷ்மிக்கு வசப்பட்ட எல்லாவயாபரங்களையுமுடைய பரகருதி எல்லா வஸ்துக்களையும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே அறியக்கூடியதாகிய அவ்ருடைய கண்ணை மறைக்கிறதென்பது பொருந்தாததாகையினால், ஜீவாதமாக்களுக்குமபரகருதியினால் புத்தி சுருக்கத்தையடைவது பாபத்தைக் காரணமாக வுடையதாகையினால் காமங்களுக்கு வசப்படாத நித்யஸூத்ரிகள், முகதாக்கள், ரஸ்வர்கள், இவைகளிடங்களில் அந்தக் காமத்திற்கு பரஸ்தாவமே இல்லாமைபி

தம்பதயோ -தம்பதிகளுக்கு, மித -ஒருவர்க்கொருவர், பேத -பேதமானது, ப்ரஸாதித -ஸுதாபிக்கப்பட்டது, யை:-எவர்களால், ஸாவேஷாம்-எல்லா, ஆதமனம்-ஜீவாத்மாகளுக்கு பிநாபிநந்தவம்-வெவ்வேறாக இருக்கையும், ஒன்றாக இருக்கையுமாகிய இரணமம், இஷ்பதே-ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதோ, தேஷாம்-அவர்களினுடைய, லக்ஷ்மீநாராயணையோகதி -லக்ஷ்மீ,நாராயணன்,இவர்கள்ஒன்றென்கிறவாதத்தை, ஸதபி.-பெரியோர்களினால், உபேக்ஷயதே - உபேக்ஷையெய்யப்படுகிறது, ஆப்தவசனே-பெரியோர்களின் வாதத்தையில, யத்ரகவசித-எங்கேயாவது ஒரிடத்தில், அபேதோகதி -ஒன்றென்கிறவாதத்தை, பவேதயதி-இருக்கும்மையானால், ஸா-அது, இஹ-இந்தவிஷயத்தில்,ராமஸூகீவயோரைகய மித்யாதிவத்-ராமஸூகீவயோரைகயம் என்றிவைமுதலியவைகளைப்போல,அதாவது ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் நராகளுக்கும் வானராகளுக்கும் எவ்விதமாக ஸநேகம் உண்டானது என்று பிராட்டி கேட்க 'நாசி ஸூகீவபொ ரொக்ஷம் ஷெஷெஷம் ஸஜீராயத்' என்று திருவடி பதில் சொல்லியிருக்கிறா அவ்விடத்தில் எப்படி ராமன் ஸூகீவன், இருவரும் ஒன்றாய் விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாததினால் ஒரே அபிப்பிராயத்தை உடையவர்களாயிருக்கையாகிற ஸநேகத்தைச் சொல்லுகிறதோ அதைப்போல, அஸது - இருக்கட்டும்

னாலும். இப்படி இருந்தபோதிலும் கர்மவஸ்யர்களோடு ஒன்றென்று சொல்லியிருப்பதினால் காமங்களின் பலம் இவருக்கும் உண்டாகவேண்டுமென எப்படி என்னில் பரமமா முதலியவர்கள் காமங்களுக்கு வசப்படவார்களென்பது 1 'யும கொடி ஸஹஸ்ராணி விஷு ஶாராயு வஜ்ஜ ஹ்ரிஃ வாந வெஹ்ரொக்ய யாத்ருகம் ப்ராவுவாநிதி ஸுஸ்ரு-ரீ' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் பரஸித்தமாயிருக்கிறது அவர்களின் பதனிகளைப்பற்றிக கேழக்கவேவேண்டியதில்லை லக்ஷ்மீ அவர்களோடு ஒன்றென்பது அநதந்த இடங்களில் அவர்களோடு சோததுச சொல்லியிருப்பதினால் லேறப்படுகிறது. எங்கே யென்னில் காயதரீகல பங்களில் மூன்று ஸந்தபைகளிலும் வெவவேறான வாணம், வாஹநம், முதலியவைகளோடு கூடிய மூன்று விதமான ரூபங்கள் ஒரே தேவதைக்கு சொல்லப்படுகின்றன லக்ஷ்மீ ஸ்தோத்திரத்திலும் 2 'ஸ்ரீ ஷெஷுவதே ஐதி மரூஷ்யஜி வஜ்ஜெஹி' என்றாரம் பித்ததுச சொல்லப்படுகிறது ஆகையினால் காமங்களுக்கு வசப்படவார்களோடு ஒன்றாக இருப்பதினால் திரை என்று சொல்லப்படுகிற மாயையினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற ஜ்ஞானத்தை யுடையவளாயிருக்கை இவளுக்குப் பொருந்தும் என்று சொல்லுகிறார்கள் அதுவும் உசிதமல்ல, ஒன்று சோததுச சொல்லியிருப்பதெல்லாம் 3 'யஷுக்ஷ விஷ்ருதி ஶக் ஸக்ஷம்' என்கிற இடத்தில் விபூதியபாயத்திலேசொல்லப்பட்டிருக்கிற நியாயத்தினால் அராதம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டிய தாகையினால் தாபரீயோபநிஷத்தில் கருதஸூகதத்திலும் லக்ஷ்மியினிடத்தில் அநதந்தப் பதங்கள் சிறிசில அராதவிஸேஷங்களினாலும் அவைகளை விபூதியாகவுடையவன் என்கிற காரணத்தினாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்றறியவேண்டுமென காயதரீகலபத்திலோவெனில் லக்ஷ்மிக்கு விபூதியாகிய காயதரீ என்று பெயருடைய ஒரு தேவதைக்கே வெவவேறு ஸந்தபைகளில் வைஷ்ணவீ முதலிய போகங்களுக்குத் தருந்த வாஹநம், ரூபம் முதலியவைகளை அங்கீகரிக்கும் ஸகதி உண்டென்று மாஹாத்மபத்தைச்சொல்லுவதில் தாதபாயம் என்று அநதந்த

1 பாரதம் பதமபூ - ப்ரமமா, யுககோடி ஸஹஸ்ராணி - அனேகமாயிரம் கோடியுகங்கள், விஷ்ணும - பசவாண, ஆராதய - ஆராதனம் செயது, புன - மறுபடியும், தரைலோகய தாதருதவம் - மூன்று லோகங்களுக்கும் ப்ரம்மாவாயிருக்கையை, ப்ராப்தவான் - அடைந்தாரா, இதி - என்று, ஸுஸ்ருநம் - கேழ்வைப்பட்டோம்

2 கோதேவதா - ஸாஸவதீ என்றும், கருடதவஜ வல்லபா இதி - பசவானுக்குப்பதனியாகிய லக்ஷ்மீ என்றும், சொல்லப்படுகிறார்

3 பகவத்கீத - 11-41-யத்யத் - எந்தெந்த, ஸதவம் - ப்ராணி, விபூதிமத - விபூதிகளையுடையதோ (அது என்னுடைய அம்சத்தினாலுண்டானது).

இடத்திலேயே வயகதமாக ஏறபடுகிறது அந்த வாஹநங்களும் அப படிப்பட்ட வேறு வஸ்துக்களாக இருக்கவேண்டுமே அதைப்போலிருப்பது மாதத்திரத்தினாலே அதுவே இது என்று நிச்சயம் செய்யமுடியாதல்லவா, அனேகம் போகளுக்கு ஒரே ஜாதியானவாஹநம் இருப்பதைக் காண்பதினால்

1 ஓ-ஹிணாஹிஷ-கௌஷாஹி ஶீஸா வுக்ஷிதா ஹிராசு |

தக்ஷ-தீஷவி லக்ஷ்மஸ வாஃ ஸு-தூஹி வாயிதஃ ||

இந்த அபிபராயத்தினால் இவ்விடத்தில் 'ஸுஹிதஸு ஶீஸா ஹிராஸு மணஃ' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படி இருந்தபோதிலும் ஸதீர்களாகிய பாகததைக் குறித்து மாதத்திரம் லக்ஷ்மிக்குச் சேஷியாக இருக்கை இருக்கவேண்டுமே, பராமமுரானம், விஷ்ணுபுரானம் முதலியவைகளில் அப்படியே சொல்லி இருப்பதினால் ஆகையினால் நாராயணனே எல்லா விபூதிகளுக்கும் சேஷி என்று சொல்லுகிறார்களே இதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறோம் 2 'ஹிணாஹிஷ-தக்ஷ-தீஷவி லக்ஷ்மஸ வாஃ ஹிராசு மணஃ' என்றிவைமுதலிய வசனங்களினால் எல்லா ஆதமாக்களும் பரமாதமா விற்கு தாஸர்கள் என்பது ஏற்பட்டிருப்பதினால் 3 'ஹிணாஹிஷ-தக்ஷ-தீஷவி லக்ஷ்மஸ வாஃ' என்கிற நியாயத்தினால் பாததாவிற்குத் தாஸர்களெல்லாம் பதனிகும தாஸர்களென்பது தள்ளமுடியாது இப்படியாகில் பதனியும் பாததாவிற்கு தாஸியாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் ஏற்கனவே பாததாவிற்குத் தாஸர்களானவர்கள் மறுபடியும் பதனிக்குத் தாஸர்களாக இருப்பது யுகதமல்லவே என்பதும் உசிதமல்ல, லோகத்திலும் வேதத்திலும் ஒரிடத்திலும் பதனி பாததாவுக்குத் தாஸி என்று சொல்லப்படாமையினால் ஆகையினால்லவா 4 'யஹி யஹி ஹிணாஹிஷ-தக்ஷ-தீஷவி லக்ஷ்மஸ வாஃ' என்பது ஏற்பட்டிருப்பதினால்

1 கேஷாமசித - சிலருக்கு, தருஹிணாஹிஷ - பரமமா முதலியவர்களிடங்களில், ஈஸ்வர வயகத்திதா பரமாத-இவர்கள் தான் ஈஸ்வரர்கள் என்கிற பரமத்தினால், தத்பதனீஷவி-அவர்கள் பதனிகளிடங்களிலும், லக்ஷ்மஸவாத - லக்ஷ்மியின் அம்ஸம் என்னும் வாததை, ஸருதயாதிபாதித - ஸ்ருதி முதலியவைகளினால் தக்கப்பட்டிருக்கிறது

2 மந்தர ராஜபத ஸதோதரம் ஸாவே - எல்லா, ஆதமான - ஜீவாத்மாக்கள் பரமாதமன - பரமாதமாவிற்கு, ஸவத - ஸவபாவத்தினாலே, தாஸபூதா - தாஸர்கள்

3 தாமஸ-ஓதரம் ஜாயாதயோ - பதனிக்கும் பாததாவிற்கும், நவிபாக - பாகமில்லை

4 ராமாயணம் - அயோதயாகாண்டம், யதாயதா - எப்பொழுது எப்பொழுது, கௌஸஸயா - கௌஸஸையானவன் தாவீஸ்ச - வேலைக்காரியைப்போலவும், ஸகீஷ - தோழியைப்போலவும் (என்னிடத்திலிருக்கிறாளோ).

ஸவீவ்ய' என்று உதாஹரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது 1. 'ஈஹம் ஸிஷ்யா உ ஞாவீ உ ஹூ உ தவ ரியவ' என்கிற பூமியினவசனமும் ஓள பசாரிகமாகச் சொல்லவேண்டும் பதனிகளெல்லாம் பாததாவிற்ரு தாஸிகளா யிருந்தபோதிலும் பாததாவின மறறவேலைக்காரர்கள் பதனிக்கு தாஸாகளாக இருப்பதும் லோகத்தில் காண்பதைப்போல உசிதமாகலாம். எல்லா ஆதமாக்களும் பகவானுக்கு தாஸபூதாகலாக இருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு காரணங்களினால் ஒருவாக்கொருவா தாஸாகளாக இருப்பதும் உண்டல்லவா இவ்விடத்திலோவெனில் ஒரே ஸங்கலபத்தினால் இரண்டு விபூதிகளும் எப்பொழுதும் இருவாக்களுக்கும் ஸேஷமாகவே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இரண்டு தேவதைகளை உதேசித்த ஹவிஸ்ஸைப்போலவே பரமமா முதலியவார்களும் இவ்விருவாக்களுக்கும் ஸேஷம் எனபது யுகந்தான கதயம் முதலியவைகளில் விபூதிகளின் நடுவில் லக்ஷ்மியைச் சொல்லியிருப்பதும் பாததாவிற்ருப பராதீனம் என்கிற விஷயத்தில் எல்லாம் ஸமமாகையினால் உசிதந்தான்.

2 சூத்ராஹாரணாம் ஸவெஷாம் அக்யீ ததூதிஹ ஸதாம் ।

ரீகாரஸு ததொ ஞாஸு உதி கெவி ஞயீபதெ ॥

இப்படி யாகையினால் பகவானுடைய மறறப் பதனிகளைக்குறித்து பரமமா முதலியவர்கள் தாஸர்கள் எனபது இருந்தாலும் இருக்கடும் இல்லாமற் போனாலும் போகடும் லக்ஷ்மிகு தாஸார்களென்று கீழ்ச்சொல்லியிருப்பது உசிதந்தான ஆகையினால் 3 'ஃநாஹி ஹவாந ஹரி: । ஸ்நாஹீ அக்யீ நெஷெஷெய,' 4 'பொபொ ஜமதி ஃஹாவ ஸ விஷ்ணுரிதி நிஸ்ய: । பொய

1 வராஹபுராணம் அஹம் - நான், மாதவ - ஓ! பகவானே, தவ - உமக்கு, ஸிஷ்யாச - ஸிஷ்யை தாவீ - வேலைக்காரி, பகதா - பகதை

2 ஸாவேஷாம்-எல்லா, ஆதமாந்தராணம் - மற்ற ஆதமாக்களுக்கும், லக்ஷ்மீ ததபிதிதா ஸதாம் - லக்ஷ்மிக்கும் அவளுடைய பாததாவிற்கும் காஸனாயிருக்கும் தன்மையை, மகாரஸுததயோதாஸ - 'ம' என்பது அவ்விருவாக்களுக்கும் தாஸனைச்சொல்லுகிறது, இதி - என்று, கேசித - சிலா, அதீயதே - ஸருதியில் சொல்லுகிறார்கள்

3 விஷ்ணுபுராணம் புமநாமா - புருஷன் என்று பெயருடைய வஸது, பகவான் - பகவானாகிய, ஹரி - விஷ்ணு (விஷ்ணுவிற்குச் ஸேஷபூதம் என்றாததம்) விஷ்ணுபுராணம் மைதரேய - ஓ! மைதரேயனே, ஸதிரீநாமகீ - ஸதிரீ என்று பெயருடையது, லக்ஷ்மீ - லக்ஷ்மிக்குச் சேஷபூதம்

4 விஷ்ணுபுராணம் ஜகதி-லோகத்தில், யோயோ-எதெது, பும்பாவ - புருஷனாகிய வஸ்துவோ, ஸ - அது, விஷ்ணுரிதி - விஷ்ணுவென்று, நிஸ்ய - நிஸ்யம், யோயஸ்து-எது, ஸாரீபாவஸ்யாத் - ஸதிரீயாகிய வஸ்துவாக ஆகுமோ, ததா - அவ்விடத்தில், லக்ஷ்மீ-லக்ஷ்மீ, வயவஸுதிதா - இருக்கிறார்.

ஸு நாரீ ஹவஸ்யாஸு தசு உக்யீ வு-பவஸ்யிதா ||' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட விபூதிகளின் பிரிவும் லோகத்திலிருக்கும் பதிபாராயைகள் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆபரணம் முதலியவைகளைப் பிரித்துக்கொண்டிருப்பதைப்போல இவவிருவாகளினுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசேஷமான அபிமானத்தைச் சொல்லுகிறது, என்கிற அபிபராயத்தினால் ஆதிசேஷன் முதலியவர்களையும் இவவிடத்தில் லக்ஷ்மிக்ருசு சேஷமாகச் சொல்லியிருக்கிறது சிலா அனேக விதங்களாகியவாதிகளின் ஸந்தேஹங்களினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய் லக்ஷ்மியின் உண்மை ஒருவிதத்தாலும் நிரூபிக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள் அவர்களும் இவவிடத்தில் இப்படி நிரூபித்திருப்பதனால் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள் மேலும் ஸந்தேஹமும் அஸந்தேஹமும் சொல்லத்தகாததாயிருக்கை முதலியவை அநாதரமதங்களை நிராகரித்ததினாலேயே பரிஹரிக்கப்பட்டன. ஏதாவது ஒரு ஆகாரத்தினால் நிரூபிக்க முடியாதென்பது எல்லா வஸதுக்களிலும் ஸம்பவிக்கும், உபயோகமுள்ள பாகத்தை நிரூபிப்பதும் மற்ற எல்லா வஸதுக்களோடு ஸம்மாகையினால் இதில் ஒரு விசேஷமுமில்லை.

யஸ்யூவஸு உஹிரோந ஜாதூ உவ

கூவஹூஹொஹி பூஸு

நாபூமூ ஜாதூ ஜியத்யா நிரவயிம்

நித்யாநாகூலிமூ ஸூதஃ |

தாம் சுவாம் டாஸு உதி பூவஸு உதி உ

வஸூஷூஜூஹம் நிஸூப்யோ

நொடெகெகெஸூரி நொகூநாம

டியிதே டாஹே டயாம் தெ விதநு ||

2

யஸ்யாஸுதே மஹிமாந மாத்மன இவ தவத் வல்லபோயி ப்ரபு :

நாலம் மாதா மியத்தயா நிரவதிம் நித்யாநாகூலம் ஸவத்

தாந தவாம் தாஸு இதி ப்ரபந இன் ச ஸதேஷ்யாம் யஹம் நிரபயோ

லோகைகேஸுவரீ லோகநாத தயிதே தாநதே தயாம் தே விதநு ||

2

ப - ரை] யஸ்யூஃ - எநத், தெ - உன்னுடைய, நிரவயிம்-எல்லை இல்லாததும், ஸூதஃ-ஸ்வபாவத்தினாலேயே, நித்யாநாகூலிமூ - எப்

பொழுதும் பரியமாயிருக்கிற, ஶ்விதோம - மஹிமையை, சூதூதூத - தன்னுடைய (மஹிமையைப் போல), உயத்யா - இவ்வளவேன்று, தோம - அளவிட, பூமூ - ஸாவஸகதியான, கூடூமோ஽வி - உன்னுடையபாத்தாவாகிய பகவானும், நாம - ஸக்தியுள்ளவரல்லவோ, மோகெகெஸூரி - லோகங்களுக்கு ஒரே யஜமானியாக இருக்கிற, மோகநாய உயிதெ - லோகங்களுக்கு நாதனாகிய பகவானுக்குப் பதனியாகிய லக்ஷ்மியே, டாஹெ - ஆஸரயித்வாகளித்ததில், தெ - உன்னுடைய, உயா - தயையை, விஹ - அறிந்துகொண்டிருக்கிற, கூஹ - நான், தா - அப்படிப்பட்ட, கூா - உனனை, டாஸஹி - தாஸன் என்பதினாலும், பூவஹஹி - பரபன்னனைப்பதினாலும், மிஹ - பயமில்லாமல், மூலாஹி - ஸ்தோததிரம் செய்யப்போகிறேன் . 2

பா] பிறகு 'கூஹ பூமூ' என்று ஸ்தோததிரம் செய்ய ஆரம்பிப்பதைக் குறித்து ஆகேஷ்பிப்பதற்குக் காரணமாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஸ்தோததிரம் செய்யப்படுகிற வஸதுவினிடத்திலிருக்கிற மேனமையை மற்றொரு காரணத்தினாலும் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு அததுடன் சோதததாகிய ஸௌஸ்யமாகிற விஸேஷமான குணத்தை யனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு ஸ்தோததிரம் செய்பவனிடத்திலிருக்கிற தயை செய்யக்கூடிய தசையை நிரூபிப்பதினால் ஸ்தோததிரம் செய்ய ஆரம்பிக்கலாம் என்று ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—இந்த ஸ்லோகத்தினால். 'யஸூ' என்கிற இவ்வளவே போதுமானதாயிருந்தபோதிலும் 'தெ' என்று அதிகமாகச் சொல்லி இருப்பது தாமியை நிரூபிக்கிற பரமாணங்களிலேபட்ட அஸாதாரணங்களான விஸேஷங்களைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஷ்விதோம' என்பதற்கு இரண்டு விபூதிகளுக்கும் ஶேஷியாக இருக்கையும் எல்லையிலாத பரியமான குணங்களையுடையவளாக இருக்கையுமாகிற மஹிமையை என்றாததம். 'சூதூதூத' என்பதற்கு தன்னுடைய என்றாததம் 'கூடூமோ஽வி' என்பதற்கு உனக்கு மிகவுமபரியானபாததானாததம். 'பூமூ' என்பதற்கு எல்லாவஸதுகளையும் அறியக்கூடிய ஸகதி முதலியவைகளையுடையவன் என்று தாதபாயம். 'பூமூரவி' (பரபுவாயிருந்தபோதிலும்) என்றவயிததுக்கொள்ள வேண்டியது அனறிககே 'கூடூமோ஽வி' என்றவயிததுக் கொள்ளவுமாம் அப்பொழுது 'கூவி' என்பது இங்கு சொல்லப்பட்டதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் எனனும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது அதாவது நீயும் உன்பாததாவும் என்றாததம். 'நாம தோம' என்பதற்கு அளவிடத்தெரிந்துகொள்ள ஸகதியற்றவன் என்றர்த்தம். ஸாவஸகதிவமுள்ள பகவானுக்கு ஒரு விஷயத்தில

ஸக்தி இல்லை எனபது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—‘நிரவயி’ என்று வஸது அளவில்லாத தாகையினால் அதைப்பற்றி எல்லாவற்றையும் தெரிநது கொள்ளக்கூடிய வனாயும் எல்லாவித ஸக்தியையுடையவனாயுமிருக்கிற பகவானுக்கும் இது அளவிடப்பட்டது என்று தெரிநதுகொள்ளாமை தோஷமல்ல என்று தாதபாயம் அப்படியே கூரத்தாழ்வானால் 1 ‘ஷேவி க்ஷுந்ஹிராவ யி நஃ ஹரிணா நாவி க்ஷபா ஜ்ஞாபகெதியஷுஷேவ ஷோவி நெவ ய உவயொ ஸ்வயஜ்ஞ தா ஹீயதெ||’ என்று சொல்லப்பட்டது இப்படிப் பட்ட மஹிமை வேதாதத ஸங்கரஹத்திலும் 2 ‘சுநவயிக்ஷேநி ஶி ஶீ’ என்றருளிச்செய்யப்பட்டது கதயத்தின ஆரம்பத்திலும் ‘ஹவ னாராயண’ என்றரம்பித்தது விவரிக்கப்பட்டது இவளுடைய விபூதி களைச் சொல்லுகிற ஸரத்தாஸூகதம் மேதாஸூகதம் முதலியவை களிலும் விஸேஷமாக ஸ்ரீஸூகதத்திலும் விசித்ரங்களான இந்த லக்ஷ மியின் மஹிமைகள் அநதநத பாஷ்யகாரர்களினாலநிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் அங்கங்கே அறியத்தக்கவை இவளுடைய மஹி மை அடையவேண்டிய பரயோஜனத்தில் உள்ளடங்க இருக்கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக எப்பொழுதும்ஸ்வபாவத்திலேயே அனுசூல மாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறா—‘நித்ராநகூலிம் ஸதஃ’ என்று, ‘தா’ என்பதற்கு ஸாவஜ்ஞன்றிறத இப்படிப்பட்டமஹிமையையுடைய என்றாததம் ‘க்ஷா’ என்பதற்கு மேனமையோடு கூடின ஸௌலபய மென்கிற குணமிருப்பதினால் என்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தைக் கேழ்ப பதினாலுண்டாகிய ஸந்தோஷத்தினால் எனக்கபிமுகமாயிருக்கிறஉன்னை என்றாததம் ‘ஶால ஊதி உ ஶுவந் ஊதி உ’ என்பதற்கு தாஸனாக இருக்கும் தன்மையைத்தெரிநது கொண்டபடியினாலும் பரபன்னனாகையினாலும் என்று தாதபாயம் இவை இரண்டும் சோநது 3 ‘ஷேஷு ஸு க்ஷித்யு’ நெ’ என்கிற நிராயத்தினால் பயமில்லாமலிருப்பதற் குக் காரணம்

1 ஸ்ரீ ஸதவம் தேவி - லக்ஷ்மியே, தவந்ஹிமாவதி - உன்னுடைய மஹி மையின் எல்லை, ஹரிண - பகவானாலும், நஜ்ஞாயதே - அறியப்படவில்லை, தவ யாபி - உன்னாலும், ந - அறியப்படவில்லை, யதயபயேவமதாபி - இப்படி இருந்த போதிலும், யுவயோ - உங்களுக்கு, ஸாவஜ்ஞதா - ஸாவஜ்ஞர்களாக இருக்கும் தன் மை, ஸைவஹீயதே - குறைவதில்லை

2 எல்லையிலாத மஹிமையுடைய பதனீ

3 ப்ரோஷயஸ்ய - தாஸனாகிய, மே - என்னுடைய குற்றம், க்ஷமிதவயம் - பொறுக்கத்தக்கது.

1 ஸ்ரீ மஹிம வௌ்ரஹி: ஸ்ரீ ஸ்வதிரியம் ஸ தாஃ
ஸ்ரீவதள ஸ்ரீத நெகோகூம் ந விஹ்நீதி ஸாயிதம் ||

‘ஸ்வாஷ்ராஜ்யஹம் நியபு:’ எனபதினால் அனாதிகாலமாகச் செய
யப்பட அபராதங்களை உடையவனாயும், உன்னுடைய மஹிமையை
ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குத் தகுந்த ஜநானம், ஸக்தி, இவைகளில்லா
தவனாயும், இருக்கிற நான் நித்யஸூரிகளினாலும் வேதங்களினாலும்
முழுமையும் ஸ்தோத்திரம் செய்யமுடியாதவளாகிய உன்னை தாஸனாக
இருக்கும் தன்மையைத் தெரிந்து கொண்டபடியினாலும் பரபன்னை
யிருக்கிறேன் என்கிற வயாஜத்தினாலும் நிரப்பயமாக ஸ்தோத்திரம்
செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது இப்படி ஸ்தோத
திரம்செய்வதை ஆக்ஷேபிப்பதும் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுவது
மாகிய வயாஜத்தினால் இந்த இரண்டு ஸ்லோகங்கள் ஏற்பட்டிருந்தபோ
திலும் இது உபாந்த ஸ்தோத்திரமாகவே இருக்கிறது உன்னை ஆஸ்ர
யிததவனாகிய எனக்கு ஈஸ்வரன்ல்லாத மற்றொருவரிடத்திலிருந்தும்
பயமில்லை என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஹொகெகெ
ஸ்ரரி’ என்று ‘ஹொகெகெஸ்ரரி’ ஆவது பரமாணவர்களினாலே
பட்ட எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் தன்னைப்போல மற்றொருவருமில்லாத
ஈஸ்வரன், ‘ஹொஸ்ரரி’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஸேஷியாக
இருக்கையை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற நியந்தாவாக இருக்கை
யை அபிபராயத்தில் கொண்டிருக்கிறது ‘பரபஞ்சத்திற்குப்பதி’
என்றாதத முள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் பரபஞ்சத்திற்குச் ஸேஷியாகச்
சொல்லப்பட்ட பகவானுக்கு மற்றொரு ஸேஷி இல்லை என்று சொல்லு
வதில் தாத்பாயத்தினால் தனக்குத்தானே ஈஸ்வரன் என்றாததமுள்ள
வாக்யம் சொல்லப்படுகிறபடியினால் 2 ‘ஹொகெகெஸ்ரரி’ ஹொஸ்ரரி
ஹிவதபுஷ்ய ஹொஸ்ரரி’ எனபதின அர்த்தம் ஸங்கரஹத்தில

1 பரபஞ்சமுதே பெரியகதயம் முக்ஷிய காரத்ததில், அன்றிகே பெரிய
கதயத்தின் ஆரமத்தில் என்றகவுமாம், அஸாபி-நம்மால், இயம் - இந்த,
ஸ்ரீ பரபதி - லக்ஷியிடத்தில் செய்கிற பரபதி, ஸதாம் - பெரியோர்களு
க்கு, ஸ்ரீபதேன - பகவானிடத்தில், ஸதிதம் - இருக்கிற, காரதயம் - பரமகா
தியா யிருக்கையை, நவிஹந்தி - கெடுக்கிறதில்லை, இதி - என்று, ஸதிதம் -
ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

2 பகவத்கே-15-16. ய -எந்த, ஈஸ்வர -நியமிக்குத் தன்மையுடைய பக
வான், லோகதரயம் - மூன்றுலோகங்களையும் அதாவது எல்லாவஸ்துக்களையும்,
ஆவிய்ய-உள்ளேறுழைந்து, அவயய -ஒருவித மாறுதலில்லாதவனாக கொண்டு,
பிபர்த்தி - தாங்குகிறானே

1 'வ்யாவநாச ஸ்ரணாதாஜோ ஐயோ வஹ ஐஸொஹிதஃ' என்று சொல்லப்பட்டது அவ்விடத்தில் பாஷ்யமும் 2 'வ்யாவநஹ்ரண ஸ்ர றெஜோ ராஜோநாதபா' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படிப்பட்ட ஈஸ்வரனுக்கு பதனியாகையினால் இவ்விடத்தில் 'ஹொகெகெஸூரி' என்று சொல்லப்பட்டது இதனால் 3 'வஃ ஸ்ரயாநெஸு ரெஸூஸ்' என்கிற பெயரும் வயாக்யானம் செய்யப்பட்டது உம்முடைய அனுகூ ஹம் இருந்தால் பகவானிடத்திலிருந்தும் எனக்குப்பயமில்லை என்று சொல்லுகிறா—'ஹொசுநாஜ ஐயிதெ' என்று 'ஐயித' எனனும் பதம் இவ்விடத்தில் அவனுக்கு மிகவும் பரியமானவன் என்கிற அபி பராயத்தையுடையது எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பயம் அபயம் இவை களுக்குக் காரணமாகிய பகவானும் உன்னுடைய இஷ்டத்தை மீறி நட க்கிறதில்லை என்று தாத்பாயம் இந்த இரண்டு ஸம்போதனங்களின லும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவளாக இருப்பதற்கு அதிக நயாய மும் காட்டப்பட்டது இப்படிப்பட்ட உன்னை ஆஸ்ரயித்திருக்கிற எனக்கு உன்னிடத்திலிருந்தும் பயமில்லை என்று சொல்லுகிறா—'ஐ றெஜோ ஐயாநெ விஐந' என்று உனக்கு தாஸன என்பதைத் தெரிநது கொண்டவனாயும் உனக்கு கருபையை விருத்தி செய்யக்கூடிய தீன மான தசையை அடைந்தவனாயும் உத்திரவைமீறி நடப்பதில் எண்ண மில்லாதவனாயும் பரபன்னனாயு மிருக்கிறவன் இவ்விடத்தில் 'ஐஹ' எனனும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற தாயாராக இருப்பதினால் உண்டாகிய அதிக பரீதியையுடைய உனக்கு இப்படி பரபன்னனாகிய புருஷனிடத்தில் பகவானுடைய கருணையைவிட அதிகக் கருணையுண் டென்பதைத் தெரிநது கொண்டு நானும் இப்படி பரபன்னனாகையினால் நிரப்பயனுனை என்று தாத்பாயம் இவ்விடத்தில் 'ஐஹ' எனனும் பதம் வணங்கினவனை மாததிரம் சொல்லுகிறதாகவுமாம் அவ்வளவு மாததிரத்திலும் அவளுக்கு விசேஷமான அபிமான முண்டென்பது

1 கீதாததஸங்கரஹம்-19 வயாபனாத - வயாபரித திருப்பதிலும், பா ணத் - தாங்குவதிலும், ஸ்வாமயாத - ஸ்வாமியாயிருப்பதிலும், அநய.-வேறு பட்டவனாக பஞ்சதஸோதித - பதினேந்தாவது அதயாயத்தில் சொல்லப்பட்டான்

2 வயாபரித்திருப்பது, தரிப்பது, ஸ்வாமியாக இருப்பது இவைகளினால் வேறு வஸ்துவாக (சொல்லப்பட்டான்)

3 பும - ஜீவாத்மா, ப்ரதான - ப்ரகருதி, இவைகளுக்கு, ஈஸ்வர - ஈஸ்வரனா கிய பகவான், ராஸ்வரீ - இவைகளெல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவன்.

அநத லக்ஷ்மியினாலேயே 1 'யஜ்மிதேஜி ஜீஹா வுஷா வு ஹ்ணெஜி ஸத்யவாஜிதி | ஸ்ரீதேஜாந ஸ்ரீதேஜ வுஷெஜ நிவஸாஜிஹம் ||' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட மிருநத தைய 2 'கரூணா முராதேவீ' என்றிவருடைய பெயரினாலேயே தெரிவிக்கப்பட்டது. ஸஹஸ்ர நாமத்திலும் 3 'கரூணா வெஜிதாரம்' என்று சொல்லப் படுகிறது கருணை அதிகமாக இருப்பதினால் இவனைக்கருணை யென்றே சொல்லியிருக்கிறது

4 வாரஜாவஹ்வஃ வத்யு வாவூரநாம் ராம வாயிதஃ |

உதி வ்யாவயிதாம் ஸ்ரீஸம் ஸ்ரீஷுஷான ஜீஹாவ லீக் ||

இப்படி இருந்தபோதிலும் 'காற்றிலலாத அநத ஒரு பரமமமா னது ஸ்வதையினால் பராணனேதி இருந்தது' என்றாதத முள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் பரளயதசையில் 'ஸ்யா' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப் படுகிற ஒரு தேவதையினால் பரபரமம் பராணனேடிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது அதுவும் 5 'ஸ்யா க்ஷம் ஹோக் வாவநீ' என்று புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், மஹாபாரதத்தில் இந்தரனு க்கு உபதேசம் செய்யும்பொழுது 6 'சுஹா ஸ்ராவா ஸ்ரூயாவேவ' என் று இந்த லக்ஷ்மியினாலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், உசிதமாக இருக்கிறபடியினாலும், லக்ஷ்மீ தான ஆகையினால் அவருக்கு வசப்பட்டு

1 தாமநிதயே - தாமத்தில் நிலை நிற்பவனிடத்திலும், மஹாபுத்தேன-அதிகப் புத்திமானா யிருப்பவனிடத்திலும், ப்ரமமணயே - ப்ராமமணாகளையே தேவ தைகளாகப் பாவிப்பவனிடத்திலும், ஸதயவாதிரி - உணமையைச் சொல்லுகி றவனிடத்திலும், ப்ரஸாரிதே - வணக்கமுள்ளவ னிடத்திலும், தானஸ்ரீலேச - கொடுப்பதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவனிடத்திலும், அஹம் - நான், ஸதைவ - எப்பொழுதும், நிவஸாமி - வஸிக்கிறேன்

2 தையினால் முன்பாகத்தில் வணங்கி இருக்கிற முகத்தையுடையவன்

3 கருணாந்ரியாயும் வேதங்களுக்குத் தாயாயிருக்கிற

4 பாஹ்யானம் - வேதபாஹ்யானினுடைய, அதாவது அவர்களசொல்லும், பதயௌ - பாததாவாகிய பகவானிடத்தில், பாரம்பாரநவ - பரதேவதையாயிருக் கை இல்லை என்பது, மானபாதி - ப்ரமாணங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதி - என்று, கயாபயிதம் - தெரிவிப்பதற்காக, ஸ்ரீஸம் - ஸ்ரீயஃபதியான பக வானை, இஹ - இவனிடத்தில், ஸ்ரீதருஷ்டாநதம் - லக்ஷ்மிக்கு உதாஹ்ரணமாக் அப்ரவீத - சொன்னார்

5 தவம் - நீ, லோகபாவீ - லோகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்கிற, ஸ்வதா - ஸ்வதா என்னப்படுகிறவன்

6 அஹம்-நான், ஸவாஹா-ஸவாஹா என்பவனும், ஸ்வதா-ஸ்வதா என்பவனும்

பராணனோடு இருக்கிறது பரமமம் என்று சொல்லவேண்டும் என்கிறார்களா அது உசிதமல்ல, எல்லா வஸ்துக்களினுடைய ஸ்திதி தனக்கு வசப்பட்டதாக இருக்கிற பரபரமம் மற்றொன்றுக்கு அடங்கிய பராணனை உடையது என்பது ஸம்பவிககாதாகையினாலும், 'ஸூபா' என னும் பதம் லக்ஷ்மியிளிடத்தில் பரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்பது மாதிரித்தினால் லக்ஷ்மியைச் சொல்லுகிறதென்று கலப்பிப்பதைவிட 'ஸூபி' யீபதே (தன்னிடத்திலேயே இருக்கிறது)' என்கிற வயுதப்பதியினால் தன்னிடத்திலேயே இருப்பதைச் சொல்லுகிறதென்று கலப்பிப்பது உசிதமாகையினாலும் அன்றிக் கே தன்னுடையதாகிய பரபஞ்சத்தைத் தாங்குகிற ஸக்தியே 'ஸூபா' என னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் அப்படியே 'ஸூஷ்ண' என னும் அதிகரணத்தில் பாஷ்யத்தில் 'இந்த ஸருதிவாக்யத்தில் ஜீவாகருடையதாகிய முக்கியமான பராணவாயுவைப்பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை பின்னை எதென்னில் பரபரமம் ஒன்றே இருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது இவ்விடத்தில் வேறொன்றுக்கும் வசப்படாத தன்னுடைய ஸ்திதியை உடையது என்பதே அபிப்பிராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது 'ஸூபா' என னும் பதம் லக்ஷ்மியைச் சொல்லுகிறதாக இருந்தாலும் இருக்கடும் அப்படி இருந்தபோதிலும் லக்ஷ்மியோடு கூட என்றாததம் சொல்லுவதே இவ்விடத்தில் உசிதம் அப்படியே மஹாபாரதத்தில் 1 'கூகா 2க்ஷு ஸாமி ஹுதாமி உராணி ஸாவராணி 3 | ஷக்ரகீ விஷ்யா ஸாபடா 4 விஹரிஷ்யே 5 விஜோத்யே' என்று சொல்லப்படுகிறது இவ்விடத்தில் 2 'ததொ ஹுதொ ஜமக்ஷுஷ்யி கரிஷ்யாஜீஹ விஷ்யா' என்று மேலே வாக்யமிருக்கிறபடியினாலும் உசிதமாக இருப்பதினாலும் அவ்விடத்தில் 'விஷ்யா' என னும் பதம் பரகருதியைப்பற்றிச் சொல்லுவதாக இருக்கவேண்டும் என னில் அப்படியே இருக்கடும் ஆனாலும் கீழ் பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட மற்றொரு வஸ்துவுடன்கூட இருக்கிறது என்பது ஸம்பவிக்ருமம், என்கிற அம்ஸத்தில் மாதிரி இது உதாஹரணம் என்பது யுகதந்தான அதுவுமன

1 தவிஜோததம்-ஓ! பராமணஸ்ரேஷ்டனே, சராணி - ஜங்கமங்களாயும், ஸதாவராணி - ஸததாவரங்களாய் இருக்கிற, பூதாமி - ப்ராணிகளை, மதஸ்தாமி - என்னிடத்தி் விருப்பவைகளாக, கருசவா - செயதுவிட்டு, வகாஃ - ஒருவரை, வித்யயா ஸாததம் - விதையோடுகூட, விஹரிஷ்யே-விளையாடப்போகிறேன்

2 தத -பிற்பாடு, பூய -மறுபடியும், வித்யயா - விதையை (ப்ரகருதி)யினால், ஜகதஸுருஷ்டிம்-லோகங்களுடைய ஸுருஷ்டியை, கரிஷ்யாமி - செய்யப்போகிறேன்.

றிககே 1 'தெநெயம் ஸ வ யபோதூரோஹந்ததூஷி ஜீவதி' என
று சொல்லியிருப்பதைப்போல 'ஸயா' என்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ
மியினால் பராணேனாடிருக்கிறது என்று அவ்வளவு பரிதிக்கு வசப
பட்டிருப்பதைச் சொல்லுவதில் தாதபாயமாகவுமாம் இது இப்படி
இருந்தாலும் இருக்கடமே 2 'ஸோ ஸூர ஸாஸூதி', 3 'ஹம்
ஸூர உ ஸோ உ' என்கிற புராணவசனங்களினால் விவரிக்கப்பட
டிருக்கிற 'ஸரததையினால் தேவனாகிய பகவான தேவனாயிருக்கையை
அடைகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தினால் பரதேவதை
யாகிய பகவான பதனியினால் உண்டாகிய மேன்மையை யுடையவன்
என்பதேற்படுகிறதே எனினில் இதுவும் ஸரியான ஆக்ஷேபமல்ல
ஏனெனில் ஸவபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட மேன்மையையுடைய ஸூராய
னுக்குக் காரதியின் ஸம்பந்தத்தினாலேபோல 4 'ஸ்ரிய ஸ்ரீஸ ஹவக்'

என்று சொல்லப்பட்ட பகவானுக்குத் தன்னுடைய பதனியினாலும்
மற்றொரு மேன்மை இருப்பதில் தோஷமில்லாமையினால் அழகா
யிருப்பவனே ஆபராணத்தினாலும் பரகாசத்தை அடைகிறான் என்று
சொல்லுவதைப்போல லக்ஷமியினால் மேன்மை உண்டாகாம விருப்ப
தில்லை என்கிற தாதபாயத்தினால் இது சொல்லப்படுகிறது என்பது
பொருத்தி இருக்க அனேக பரமாணங்களுக்கு விருத்தமாக வேறொ
ன்றினால் மேன்மை இல்லை என்கிற ஆததத்தைக் கலப்பிப்பது யுக்த
மல்லவாகையினால் மேலும் 'ஹவக்ஸம் (தேவனாயிருக்கை)' ஆவது
வினாயாடையுடையவனாயிருக்கை அந்த வினையாட்டு முதலியவை
களும் தன்னுடைய பதனியோடுகூடிய பகவானுக்கே ஸம்பவிக்കிறது
என்றாததம் சொல்லுவது ஸரியான மாராகம் அப்படியே பெரியோ
ர்களும் 5 'யஸ்யா வீக்ஷ்யோஹம்', 6 'ஹ்நுக்ாரிவி ராஹொஹெஃ',

1 ஸ்ரீமத ராமாயணம்-சுந்திரகாண்டம் (இப்படி ஒருவாக்கொருவருடைய
மனது ஒருவாக்கொருவரிடத்திலிருப்பதாகிய) தேர-அதினாலே, இயம் - இந்த
வீதையும் (உயிரோடிருக்கிறான்), தர்மாதமா-தாமாதமாவாகிய, ஸச-அந்த ராம
னும், முஹூரத்தம்பி-ஒரு க்ஷணகாலமும், ஜீவதி-உயிரோடிருக்கிறான்

2 மேதை, ஸரததை, ஸாஸவதி (இவை லக்ஷமியின் பெயர்கள்).

3 நானே ஸரததையும் மேதையும்

4 ஸரிய - லக்ஷமிக்கும, ஸ்ரீ - லக்ஷமியாக, பவேச - ஆவான்

5 ஸ்ரீஸதவம் - யஸ்யா - எவளுடைய, முகம்-முகத்தை, வீக்ஷ்ய-பார்த்து
(லோகங்களுடைய ஸருஷ்டி ஸமஹாரம் முதலியவைகளைச் செய்கிறானே).

6 அங்குகாரிபி-பகவானுடைய வயாபாரங்களை அங்கீகரிக்கிற, ஆலோகை -
பாலைகளினால்.

1 'சீ' உயி ஸ்ரீ ஸுஷிக்ஷம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களை அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள் இப்படி ஆபதாக்கரினாலு செய்யப்பட்ட மறறும் சில ஸதோத்திர வாக்யங்களும் பரமாணங்களுக்கும் தங்களுடைய மறற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமில்லாமல் அாததம் சொல்லிக்கொள்ளுததக்கவைகள் பராமம் புராணத்தில் 2 'ஸவா-புதிஸாயிநீ ஸ்ரீ தி: ஸவெ-பு துஷ்டா ஸவ-புதீ', 3 'சுநஸவஜ்ஜா நிவி-புக்ஷா' என றிவை முதலிய லக்ஷமியின் பெயர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே அவைகளும் 'அநதப பரமாதமாவிற்ரு ஸமமானவனும மேற்பட்டவ னும காணப்படவில்லை' என்றும், 'அநதப பகவானேவிட வேறு பர வஸ்து ஒன்றுமில்லை' என்றும், 'ஈஸுவரர்களுக்கெல்லாமமேலான மஹே ஸுவரனாகிய அநதப பகவானே' என்றும் 'பாகருதி, ஜீவாதமா, இவ விரண்டு வஸதுக்களையும் அநத ஒரு தேவனே நியமிக்கிறான்' என்றும், 'இநத லோகத்திற்கு ஒரே ராஜாவாக ஆனான்', 'ஜநகமஸதாவரங்களை நியமிக்கிறவன் ஒருவனே' என்றும், 'ஒருவனே நியமிக்கிறவன் மற ரொரு நியமிக்கிறவன் இல்லை' என்றும், 'விஷ்ணுவே ஸகலவஸ்துவ வும் நியமிக்கிறவன்' என்றும் அாததமுள்ள ஸருதிவாக்யம் முதலிய பரமாணங்களை அனுஸரித்துப் பகவானேத தவிர மறறெல்லாவஸ்துக களையும்விட பகவானுடைய பதனியாகிய லக்ஷமிக்ரு மேனமையைச் சொல்லுகின்றன இப்படியானால் 4 'ஸுகித்யுஷ்யநாயிகா' என றவவிடத்தில் சொல்லியிருப்பதும் பொருத்தமுடையதாகிறது இவ விடத்தில் ஸுகதி என்றும் பதமும விளையாட்டுண்டு பெயருடைய காயத்திற குபயோகமான விஸேஷணமாக இருப்பதை அபிபராயத் தில் வைத்துக்கொண்டு பதனியைச் சொல்லுகிறது.

5 சுத்யுஷ ஸாஜ்ஜி ஸுஷ்யாஃ ஸுஷ்டாஷ ஸுஸா மதம் ।

ஸாஷ்யம் நியத நிவா-புய வ-தீக்ஷாஷ்விருபாயத: ॥

1 ஸ்ரீ குணரதனகோசம் ஸ்ரீஸமக்ஷம்-லக்ஷமியின் முன்பாக, கரீடவி- விளையாடுகிறார்

2 ஸர்வாதிஸாயி-எல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்ட, பரீதி:-பரீதி, ஸர்வோத க்ருஷ்டா-எல்லாவற்றையும் விட மேற்பட்டவன், ஸர்வமயீ - எல்லா வஸது ஸவருபியாயுமிருக்கிறவன்

3 அநென்பம்யா-ஸமானமில்லாதவன், நிர்விகல்பா-பேதமில்லாதவன்

4 ஸுகதி சகாஸ்ய-பதனிகளின் ஸமூஹத்திற்கு, நாயிகா-யஜமானி.

5 அஸயாம்-இநத லக்ஷமியினிடத்திலு, தருஷ்டாநத ஸ்வாஸாகதம்-உதா ஹரணங்களின் ஸ்வாஸயத்தினாலேற்பட்ட, அத்யநத ஸாமயமபி-மிகவும் ஸமமா யிருக்கையும், நியத-எப்பொழுது மிருக்கிற, நிர்வாத-ஒரு விரோதமுமில்லாத,

இவ்விடத்தில் 1 .சஸ்ய ஸகித்யம் தாடிம ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்ரீ
 ணம்' என்று ஸாதவத ஸாஸதரத்தில் சொல்லப்பட்ட லக்ஷ்மீ அவனைப்
 போலவே இருக்கிறாள் எனபதும் ஸருதி, ஸமருதி, முனபின ஸந
 தாபநகள், இவைகளில் பரஸிததமாகிய பதனியாயிருப்பதற் கனு
 குணமாக ஆரத்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது மேலும் முகதி
 யை யடைந்தவனுக்குப் பகவானுடன் மேலான ஸாமயம் உண்டாகிறது
 என்று ஸருதி ஸமருதி முதலியவைகளினு லேற்பட்டிருந்தபோதிலும்
 2 .ஜிமயூவார வஜ்ஜம்' என்று பரமாதமாவிற்கு லக்ஷணங்களாகிய
 ஆகாரங்களினுல் வயத்தாஸம் உண்டென்று எப்படி ஸதாபிக்கப்படுகிற
 தோ அதைப்போலவே இவ்விடத்திலும் ஸமபிக்கிறது 'விஸ்வக்ஷ
 ணம்' என்று அவ்விடத்திலேயே சொல்லப்பட்டது 3 'விதேவ க்ஷ
 தெயாநு' என்றரம்பித்து 'போதா தடிவிநம்' என்றும் சொன்னா
 கள் இப்படி ஒப்புக்கொள்ளாத பக்ஷத்தில் அவனை முன்னிட்டுக்
 கொண்டு பகவானை அடையவேண்டுமென்று ஆங்காங்கு சொல்லி
 யிருப்பதும் முடியாததாகும்

4 'ஹிகிஷ்ணு வமசெ வத்யுள க்யுத்யம் ஸ்ரீயம் ।

நிதூ ஹாஸ வாரணம் காடு வஸ்யுக்ஷணம் கிமயூஷ்ணம்

ஸ்ரீ விஷ்ணு சித்தனென்கிற எங்கொழுவானாலும் கதய வயாக்யா
 னத்தி ஞாமபத்தில் 5 'போத்யெக்ஷகாருவாஃ ஸ்ரீயம் புவத்யுதெ

பதனீதவாதயவிரோதத -பதனியாயிருக்கை முதலியவைகளுக்கு விரோதமில்லா
 மல், ஸதாப்யம்-ஸதாபிக்கத் தக்கது

1 தஸ்ய - அந்தப் பகவானுக்கு, தாத்ருக்-அந்தப் பகவானுக்கு ஸமமா யிரு
 க்கிற, அமிஸரம், ஒன்றோடொன்று கலக்காம லிருக்கிற, பிநலக்ஷணம் - வெவ்
 வேறு அடையாளங்களையுடைய, ஸகதிதவயம் - இரண்டு பதனிகள் (இருக்கி
 ருங்கள்).

2 ஸாரீரக ஸூத்ரம் - 4 - 4 - 17 லோகங்களின் ஸருஷ்டிமுதலிய வயா
 பாஹகளை விட்டு (மற்றெல்லா விஷயங்களிலும் ஸாமயம்)

3 ஸ்ரீகுண ரதனகோசம்.

4 காமாஹு பலதே - காமங்களுக்குத் தகுந்தபடி பலத்தைக் கெடுக்கிற, பத
 யௌ - பாததாவாகிய பகவானிடத்தில், ஸரிய-லக்ஷ்மிக்கு, காலேஅந்தத் ஸமயத்
 தில், நிகரஹாத-நிகரஹம் செய்வதி லிருந்த, வாரணம்-தடுப்பதும், அனுசரேஹ-
 அனுசரஹம் செய்வதில், ஸந்தக்ஷணம் - தூண்டதலும், (ஆகிய) க்ருதயதவயம்—
 இரண்டு காரயம், அஸதி - இருக்கிறது

5 மாதருதவைகளுபாம் - தாயாராயிருப்பா தொன்றையே, ஸவபாவமாகவு
 டைய, ஸ்ரியம் - லக்ஷ்மியை, ப்ரபதயதே - ஆஸராய்க்கிரா, ஹி - எந்தக் காணாத

போதாஹி ஹிதாஹி வுஞ்ஞு வியஜெவ வஸுதி விதாதஞ்
 ஹபம் வஸுதி சுதொ டுண்பாஹு ஹ்நதெ வாவலம்வந ஸ்ஷாஹ்
 டுஸாயாபோஹீசு' எனறநுளிச செய்யப்பட்டது இவ்விடத்தில் வரத
 குரு என்னும் அம்மாளுடைய உபதேசத்தை யனுஸரித்தவராகிய
 ஸ்ருத பரகாசிகாசாயராலும் 1 'புத்தாவொஷு விதீகா டு
 ராவடி ஹவசு வஸோஸுபண விகீயெ வுருஷகாரா ஸுபூவி
 ஷு வரதஸு திஹுர மகீ வஸோஸுபணம் ஸ்ரீஜெவ விவரண டுபெ
 நாலி யீபதெ' எனறநுளிச செய்யப்பட்டது லக்ஷ்மிகு சினைக்
 செய்யும் தன்மை இல்லாவிடில் 2 'ஹெகி டாநவ லிபுநீ' எனறி
 வை முதலிய பெயர்கள் எப்படிப்பொருந்தும்' எனபதும் உசிதமல்ல
 3 'ஹீதாயா ஸெஜஸா டுஸா ராபி கொவ ஸூவீயிதா' என
 றிவை முதலிய இடங்களிலேபோல கோபம் பாததாவிறகு இருந்தபோ
 திலும் இவள் அதற்கு அனுமதி செய்வதின மஹிமையினாலும் அஸு
 ரா முதலியவர்களை நிராகரிப்பது ஏற்படுகிறபடியினால் தனக்கு அஸா
 தாரணமாகிய சில விபூதிகளை முன்னிட்டாவது அவைகள் பொருந்தும்

தினல், மாதா - தாயாரானவள், புதரஸய-பிள்ளைக்கு, ஹிதாதபி-நன்மையைவிட,
 பரியமேவ - பரியத்தையே, பஸயதி - பராக்கிறாளே, பிதாது-தகப்பனாரோ வெ
 னில், உபயம் - இரண்டையும் பர்யதி - பராக்கிறான், ஆகையினால் அஸயாம்-
 இந்த, தஸாயாம் - தன்சயில், தண்டதாதவஹீநதைவ - சிஷ்டீசுருவ தன்மை இல்லா
 மையே, அவலமபநம் - பிடிப்பாக, ஆவீத-ஆயிறறு

1 ப்ரதாபோஷமள - பராக்கிரமத்தினால் சுடுகையுடன் கூடிய, பிதருதவ-
 தகப்பனாராயிருக்கும் தன்மையினால், தூராஸத - அணுக முடியாத, பகவதஸமா
 ஸரயண - பகவானிடத்தில் பரபத்தி, விரிததயே - விரித்திப்பதற்காக, புருஷகாரா
 னுபாவிஷ்ட - புருஷ காரத்தில் சோந்தவளாகிய, வாதஸலய ரிபாப - ப்ரீதியினால்
 நிறைந்தவளாகிய, லக்ஷீ ஸமாஹ்ரயணம் லக்ஷியை ஆஸாயிப்பது, ஸ்ரீமதஸந்த
 வீவரணமுதகேன - ஸ்ரீமத என்னும் பதத்தை விவரணம் செய்வதை முன்னிட்டு,
 அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறது

2 தைதய - திதியின் பிள்ளைகள், தானவ - தனுவின் பிள்ளைகள், இவர்க
 ளாகிய அஸுரர்களை, மாததஸீம் - கொல்லுகிற

3 ராமாயணம் ஹீதாயா-ஹீதையினுடைய, தேஜஸா - தேஜஸ்வினில்,
 தகதாம் - கொடுத்தப்பட்டதும், ராமகோபபரீததாம் - ராமனுடைய கோப
 ததினால் பீடிகைப்பட்டதுமாகிய (லங்காபட்டணம்).

ஈஷத்வத் கருணா நிரீக்ஷண ஸுதா ஸந்துக்ஷணத் ரக்ஷயதே
நஷ்டம் பராக் ததலாபத் ஸ்திரிபுவநம் ஸம்பாதய ந்தோதயம்
ஸ்ரேயோ நஹ்பரவிநத் லோசநம் . காந்தா ப்ராஸாதாநுதே
ஸம்ஸருதயக்ஷர வைஷ்ணவாதவஸு நருணம் ஸம்பாவயதே காஹிசித் || 3

ப - ரை] ாரூஷ்சு - கோஞ்சம் கூசு - உன்னுடைய, கூரூணா -
கருடையினுண்டான, நிரீக்ஷண - பார்வையாகிற, ஸுயா - அந்ரு
தத்தினால், ஸாஸூக்ஷணாசு - வருத்தி செய்வதினால், ஸ்ராக் - இத்
ற்கு முன்பு, தக் - அந்தக் கடாசுத்ததினுடைய, சுயாஹத் - கிடைக்கா
மையினால், நஷ்டம் - நாசமடைந்திருக்கிற, ஸுயாவநம் - மூன்று லோக
மும், ஸம்ஸுதி - இப்பொழுது, சுநத் - அளவில்லாத, உபயம் - வரு
த்தியை யுடையதானதாக, ரக்ஷுதே - ரக்ஷிக்கப்படுகிறது, ஹி - எந்
தக் காரணத்தினால் கூர்விடிவொய்ந்தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற
கண்களையுடைய பகவானுடைய, ஶம் - மனதிற்கு, கூணா - இஷ்ட
மான பத்னியாகிய உன்னுடைய, ஸுஸூஷுதே - அனுகிரஹமில்லா
மறபோனால், ஸம்ஸுதி - ஐஸ்வரியங்கள், கூக்ஷா - பரிசுத்தமான
ஜீவாத்மாவை அனுபவிப்பது, வெஷ்வாயுஸு - பகவானையுடையும்
மார்க்கம் இவைகளில், ஶுணாம் - மனிதர்களுக்கு, ஸ்ரேயஃ - உயர்ந்த
ஸூகம், கூஹிஷ்சு - ஒருபொழுதும், ந ஸம்ஸூஷுதே - ஸம்பிவிக்க
கூடோ

3

பா] இப்படி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதை ஆக்ஷேபித்துக்கொண்
டு அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிற வயாஜத்தினால் ஸ்வாமியாக இருக்க
கையையும், ஸௌஸபயம்முதலியவற்றையும் நிரூபித்துக்கொண்டுஸ்தோ
த்திரம் செய்ய ஆரம்பித்தவராய எல்லோராலும் ஆஸரயிக்கத் தகுந்த
வள என்பதை நிரூபிப்பதற்காக எல்லா பரயோஜனங்களுக்கும் இவள
காரணமென்பதை சில உதாஹரணத்தைக்கொண்டும், சில காரணங
களைக்கொண்டும் நிரூபிக்கிறா—இந்த ஸ்லோகத்தினால் இவளுடைய
அநுகரஹத்தின் அலப பாகங்கூட அளவில்லாத அநிஷ்டம் நிவருத்திப்
பதற்கும் அளவில்லாத க்ஷேமம் உண்டாவதற்கும் காரணம் என்று
தெரிவிப்பதற்காக 'ாரூஷ்சு' எனனும் பதம் 'கூசு' எனனும் பதத்தி
னால் 1 'ஸ்ரணீவாத ஸுஸூஷுதே', 2 'கூஷிஷு ஸுஸூஷுதே' டெவீ'

1 ராமாடணம் ப்ராணிபாத - ஸேவிப்பதினாலேயே, ப்ராஸாதாஹி - ப்ராஸாதத்
தையுடையவ ளல்லவா (வீணை)

2 ஸ்ரீஸ்தோத்திரம் கூப்பரம் - சீகிரமாக, ப்ராஸாதீரம் - அனுகரஹத்தைச்
செய்கிற, தேவீம் - தேவியாகிய உன்னை

என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்படுகிற ஸ்வபாவம் தெரிவிக்
கப்படுகிறது பொதுவாக லக்ஷ்மியின் அனுகாஹம் எப்பொழுதும்
உண்டாகியது என்பது மங்கண ஸம்பந்தத்தில் 1 'வெடி ஸ்ரீதா வஜ் வ
ண்பா வஜ்நாஹ வியா ஸம்பா | ஸதா நம | ஹ ஸம்பநா ஸா ரெ
டெவீ ஸ்ரீதா' என்றும், லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரத்தில்
2 'நாரீ க்ஷீரம் க்ஷாபிம் க்ஷீரம் க்ஷீரோடி ஸம்பவாஸ்கம் | ஹ வரா
ஜ்ய ஜீவமாம் ஹரிவஜ்நாம்' என்றும் சொல்லப்பட்டது. அந்நிஷ்டத்தை
பிப்பாகருவதற்கும் இஷ்டத்தைக் கொடுப்பதற்கும் தருந்ததாகிய கரு
ணையினாலுண்டான பாவை 'கருணா நிரீக்ஷண' என்னப்படுகிறது.
அன்றிக்கே கருணையினால் அங்கீகரிப்பது 'நிரீக்ஷண' என்னும் பதத்தி
னால் உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் இது ததவஸம்
பந்தத்தில் 3 'ஸாஜித்ய ஜிஜீவீம் டெவீ வெடி மஹா | ஜீவஸ்தீம் |
வெடி கெஸாஸ விவதிதீம் காணம் யநிரீக்ஷணம்' என்று சொல்
லப்பட்டது அந்த நிரீக்ஷணம் எல்லா வஸ்துகளையும் உஜ்ஜீவிக்
கப் படி செய்வதற்குக் காரணமாகையினால் 'ஸுபா' என்று நிரூபிக்கப்படு
கிறது அந்த அமருத்தத்தினால் ஸந்துக்ஷணமாவது நன்றாக வருத்தி
யடையும்படி செய்கை இவ்விடத்தில் ஜீவநாம வேற்றுமையினால்
சொல்லப்படுகிற காரணம் என்பது உதயத்தைக் குறித்தும் ரக்ஷிப
தைக்குறித்தும் என்று சோதனையுடையவரும் 'ரக்ஷிதே' என்பதற்கு

1 பதமே - தாமரஸ புஷ்பத்தில, ஸ்திரீ-இருக்கிறவளாயும், பதம் வாண-
தாமரஸ புஷ்பத்தின் வாணத்தையுடையவளாயும், பதமநாப பரியா-பகவானுக்குப்
பதனியாயும், ஸம்பா - மங்களகரையாயும், ஸதா - எப்பொழுதும், அனுகாஹ
ஸம்பநா - அனுகாஹத்தினால் நிறைந்தவளாயுமிருக்கிற, ஸா - அந்த, தேவீ -
லக்ஷ்மீ, மே - எனக்கு, ப்ரவீதத - அனுகாஹம் செய்யவேண்டும்

2 க்ஷாபிம் - பொறுமையாயும், க்ஷமா - பூமியாயும், க்ஷீரோதஸம்பவாம்-
க்ஷீர ஸமுத்திரத்தில் உண்டானவளாயும், அனுகாஹபராம் - அனுகாஹம் செய
வதையே ஸ்வபாவமாக உடையவளாயும், அநகாம் - தோஷமில்லாத நிதிம் -
ஸம்பந்தமாயும், ஹரிவலஸம்பா-பகவானுக்குப் பதனியாயுமிருக்கிற, கமலாம் - லக்ஷ
மியை, நமாம் - ஸேவிக்கிறேன்

3 லோகேஸேஸா விபூதிநாம் - லோகபாலர்களினுடைய ஐஸ்வரியத்திற்கு,
யநிரீக்ஷணம் - எந்த லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷம், காரணம்-காரணமோ (அப்படிப்பட்டவ
ளாயும்), ஸாமாகயஜ்ஜா மயீம்-ஸாமவேதம், ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், இவைக
ளின் ஸவருபமாயுமிருக்கிற, வேதகாப்பாம்-வேதத்தை உளவே யுடையவளாயும்,
மனஸ்விநீம் - விசாலமான மனதையுடையவளுமாய் மிருக்கிற, தேவீம் - லக்ஷ
மியை (ஸேவிக்கிறேன்)

ஒருவித உபத்திரவமில்லாமலும் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது எனறாததம். ஸ்ரீராக்-நீ உபேகைச் செய்தகாலத்தில், தடிவாங்கு-உன்னுடைய கடாக்கூடம் இல்லாததினால், உன்னுடைய கோபத்தினால் 1 'கூ கூவெ' ஸ்ரீ வாழ்ரொது' என்று சொல்லுகிற உனக்குக் கோபம் ஸம்பவிககா தாகையினால் 'சூலு'வநம்' எனனும் பதத்தினால் மூன்றுலோகங் களிலுமிருக்கிற ஜீவாதமாககள் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகின்றா கள் ஸ்வபூதி - 2 'தகொவ்வொகிதா டெவா' என்று சொல்லப் பட்ட உன் கடாக்கூடம் உண்டாகும்பொழுது, கூந்தொடியம்—மூன்பிருந் ததைவிட அதிகமான வருத்தியையுடையதாக, எனறாததம் இதெல் லாம் இருதிருநால் 3 'கூபா டெலி வரிது'கூ ஸகூம் ஹவந்தூயம்! விநவடி ஸ்ராய லவகூ கூயெடாநீம் ஸவெயிதா!' என்று சொல்லப்பட் டது இவ்விடத்தில் பரளயம் முதலியது சொல்லப்படுகிறதென்று சிலா வயாகயானம் செய்கிறார்கள் இப்படி இவள் கடாக்கூடம் இருக்கும் பொழுது வருத்தி உண்டாகிறது, கடாக்கூடம் இல்லாவிடில் வருத்தி இல்லே என்பதினால் லக்ஷ்மியினுடைய கடாக்கூத்திற்கு வசப்பட்டது தேவதை முதலியவர்களினுடைய ஸீரவாயம் என்று காட்டப்பட்டது. இப்படியே கார்யபா 4 'ஸ்ரீ ஹாடி'ஸு ஸுராவஸுவெ 80 நயஸு த வொயநா: 1 வநயந்தே க்ஸி வவாபா 80ஸி து கடுமெஸுரீ' என றும், மங்கணஸம்ஹிதையில் எட்டுதிபாலகாகளும் லக்ஷ்மியைப் பூஜையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்பதும் இவளுக்கு வசப் பட்ட ஸீரவாயத்தை வுடையவர்களென்பதும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப் பட்டது. அவ்விடத்தில் கண்டறிந்துகொள்க, கீழ்ச்சொல்லியதை ஸ்தாபிக்கிற வயாஜத்தினால் எல்லா பரயோஜனங்களும் லக்ஷ்மியின்

1 ராமாயணம் வாநரோத்தம - வாநரஸரேஷ்டனுன ஹநுமானே, க -யார், குப்யேத - கோபித்துக்கொள்ளக்கடவன்

2 தத-பிறகு, அவலோகிதா -(லக்ஷ்மியினால்) கடாக்கூக்கப்பட்ட, தேவா- தேவதைகள் (தங்கள் தங்கள் ஸீரவாயங்களை அடைந்தார்கள்).

3 விஷ்ணுபுராணம் தேவி-ஓ! லக்ஷ்மியே, தவயா-உன்னால், பரிதயகதம்- விடப்பட்ட, ஸகலம் - எல்லா, புநரதரயம் - மூன்று லோகங்களும், விஷ்டப்ராயம் - நாசமடைந்ததைப்போல, அபவத-ஆனது, தவயா - உன்னால், இதானீம் - இப்பொழுது, ஸமேதிதம் - வருத்தியெய்யப்பட்டது

4 கமஸேஸவரீ - ஓ! லக்ஷ்மியே, ப்ரமமாதயா - ப்ரம்மா முதலிய, ஸர்வே- எல்லா, ஸுரா - தேவதைகளும், தபோதநா - தபஸையே பணமாகவுடைய, மூன யஸச - ருஷிகளும், தவதபதச்சாயாம் - உன்னுடைய திருவடியின் நிழலை, ஆஸ் ரித்ய-அடைந்து, ஏதாதே - வருத்தி அடைகிறார்கள்

அனுகரஹத்திற்கு வசப்பட்டவைகள் என்று சொல்லுகிறா—
 'ஸூய:' என்றாமபித்து இவ்விடத்தில் உன்னுடைய அனுகர
 ஹம் இல்லாவிடில் என்று சொல்லவேண்டியிருக்க 'சுரவிந் ஓமந
 3ம்: காஹா ஸ்ரவாடாடிதெ' என்று சொல்லியிருப்பது அப்படிப
 பட்ட அதிகமான பரஸித்தியைத் தெரிவிப்பதற்காக. 'சுரவிந் ஓம
 ந 3ம்:' எனனும் பதத்தினால் 1 'யம் வஸ்யுந் யோஸ்யுதம்:'
 என்றவை முதலிய இடங்களில் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட
 லக்ஷம்பதியும் அனுகரஹம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக வுடை
 யவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அவனுடைய மனதிற்கு
 இஷ்டமான பதனி என்று சொல்லியிருப்பது எல்லா இஷ்டபலங்களைக்
 கொடுப்பதில் அவ்விருவர்களும் ஒரே அபிபராயத்தை யுடையவர்கள்
 என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. இவ்விடத்தில் '3ம்:' எனனும் பதம்
 ஜனானத்தில் உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஏனெனில் பகவானு
 க்கு இந்தரியங்களுக்கு வசப்பட்ட ஜனானத்தை உடையவனுயிருக்கும்
 தன்மை இல்லாமைபினால் '3ம்: காஹா' என்பதற்கு அந்தப் பகவா
 னுக்கு மிகவும் பரியமானவன் என்றாததம் இதற்குமுன் 'காஹஸ்தே
 (உனக்கு அவன் பரியணை பாததா)' என்று சொல்லப்பட்டது இவ
 விடத்திலோவெனில் பகவானுக்கு இவன் இஷ்டமான பாராய என்று
 சொல்லப்படுகிறது இத்தால் ஒருவாக்கொருவா அதுகூலமாயிருப்பதி
 னால் எல்லா வயாபாரத்திலும் இவ்விருவர்களும் ஸம்மான அபிபராயத்
 தை உடையவர்களென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸ்ரவாடாடிதெ'
 என்பதற்கு விஸேஷமான கருணை இல்லாவிடில் என்றாததம் ஏனெ
 னில் இவர்களுக்கு ஓரிடத்திலும் நிக்ரஹம் ஸம்பவிககாதாகையினால்
 நிக்ரஹம் நிவருத்திப்பதாகிய பரஸாதம் என்று சொல்லுவது பொரு
 நதாது 'ஸம்ஸ்யதி' எனனும் பதம் இவ்விடத்தில் பரயோஜனங்
 களைச் சொல்லுகிற பதங்களோடு சோததுச் சொல்லப்பட இருப
 பதினாலும் மற்ற பரயோஜனங்கள் மற்றப் பதங்களினால் சொல்லப்பட
 இருப்பதினாலும் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் தாமா
 ததகாமங்களாகிற முன்று பரயோஜனங்களுக்குள்ளடங்கிய எல்லா
 இஷ்டபலமும் சொல்லப்பட்டது. 'சுக்ஷா' எனனும் பதம் ஜீவாத்மாவின்
 அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறது 'வெவ்ஷுவாயு' எனனும் பதத்தி
 னால் அாசகிராதிகதியின் வழியாகப் பகவானை அடைவது லக்ஷணை

1 மதுஸூதம்-பகவான், யம் - எவனை, பரயேத் - பாற்ப்பானே (அவன் ஸாத்திகனவான்)

யாட்ச சொல்லப்படுகிறது இவைகளில் 'ஸூய' (உயர்ந்த ஸுகம்) அந்த ஸுகத்திற்கு உபாயமாகவுமாம் 1 'வண்ணஸூயவீஸு க்யூதம் வுஷம்' எனறல்லவோ நிகண்டுவிட சொல்லுகிறார்கள் 'ஸ்ரீ ணாம்' எனபது எல்லா ஜீவாதமாகுகளையும் குறிக்கிறது பரமமாவும் அவளாலுண்டாக்கப்பட்ட ஸீஸவாயத்தை யுடையவரெனபது பராமம் புராணத்தில் 2 'வஜ்ரபொயி ரிஷம் ப்ராவு வந்த ஸூரூதம் த தி க்ரூகாஃ டிவ்யு வரஷ்டமும் ணேஸப்தம் தத ஸாஷா வு ஸ்வவாந்' என்று சொல்லப்பட்டது.

3 ஸ ஹாஜீநாம் யஜாயத் வெவ்வம் யஸ்யஸா ஸயம் ।
தஸ்ய கெகோத்ய நிபாடிபு ஜீஸாஹம் ஸ்ரியேவதேஃ ॥

இவளுடைய அனுகரஹமில்லாவிடில் ஜீவாதமாகுகளுக்கு ஸுகம் ஸம்பவிக் கிறதில்லையல்லவா என்று சொல்லியிருப்பதினால் அகனி இந்திரன் முதலியவர்களினால் கொடுக்கப்பட்ட ஜீவாதமாகுகளின் ஸுகமும் இவளுக்கு வசப்பட்டதென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஹி' என னும் பதத்தினால் ஸ்ரீஸுகதம், ஸ்ரீஸதுதி, முதலிய எல்லா ஸாஸ்தரங் களிலும் பரஸித்தமாயிருக்கிறதெனபது பரகாசம் செய்யப்படுகிறது 'ந ஸாஹவ்யதே' எனபதற்கு வித்திக்கிறதில்லை என்றாததம் இப் படிப்பட்ட இந்த லக்ஷ்மியின் அனுகரஹம் இந்திரன் முதலிய தேவ தைகளினுடைய அனுகரஹத்தைப்போல காலங்களின் வயதயாஸ்த தினால் மாறுதலை அடையக்கூடியதல்ல என்று தெரிவிப்பதற்காக 'கஹிடிஸி' என்று சொல்லப்பட்டது மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் தன்மை பகவானுக்கே உண்டு என்று எல்லா ஸாஸ்தரங்களிலும் ஸ்தா பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸாதவதஸம்ஹிதையிலும் தனக்கு மோ

1 நிகண்டு

2 பதமயோநி - பரமமா, இதம் - இந்த, ஸதோதரம் - ஸதோத்திரத்தை, ப்ராபய - அடைந்து, தத:-பிறகு, கரயாத - கரமமாக, பந-படித்துக்கொண்டிரு நது, ததபாஸாதாத - அந்த லக்ஷ்மியின் கடாஷ்த்தினால், திவயம் - உத்தமமான, அஷ்டகுணேஸவாயம் - எட்டுமடங்கதிகமான ஸீஸவாயத்தை, ப்ராப்தவாந் - அடைந்தார்

3 பரமமாதீனம் - பரமமா முதலியவர்களினுடைய, வைபவம் - ஸீஸவாயம், யதாயத்தம் - எவளுக்கு வசப்பட்டதோ, ஸா - அந்த லக்ஷ்மீ, ஸ்வயம்-தானே, யஸய - எவனுடைய (பதனியோ), தஸய - அந்த, ஸாநிய-பதே - லக்ஷ்மீ கார்த னுக்கு, ஈஸவரதவம்-ஈஸவரனாயிருக்கும் தன்மை, கைமுதய நிர்தாயம் - கைமு திக நயாயத்தினாலே ஸிஸயிக்கத் தகுந்தது.

ணமாக இருந்த போதிலும் அப்படிப்பட்ட ஆதம் விதையை லக்ஷ்மிக்கு வசப்பட்ட தென்று சொல்லி இருப்பதினால் பரஸ்தாவித்திருக்கும் அாததம் உண்டாகிறது மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய ஆதம் குணங்கள் ஸித்திப்பதும் அந்த லக்ஷ்மிக்கு வசப்பட்ட தென்று அந்தந்த இடங்களில் சொல்லப்பட்டது இப்படி இருக்கக் கதயத்தின் ஆரம்பத்திலேசொல்லி யிருக்கிற நியாயத்தினால் மோக்ஷத்தின் உபாயம், அதில் அதிகாரம், இவைகள் இந்த லக்ஷ்மியைக் காரணமாக வுடையவைகள் என்பது இல்லையென்று மறுக்கமுடியாது, மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற பகவானிடத்தில் மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களுக்குப் புருஷகாரமாக இருந்து சோக்கிறவனா யிருக்கிறாள் என்பதும் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது பரிபூரணப்பவத்தைக் கொடுக்கிற ஸங்கலபமோ வெனில் பகவான தானே செய்கிறாரோ, பதனியோடு கூடிச் செய்கிறாரோ என்பது பரமாணத்தை அனுஸரித்து இருக்கடமும் எவ்விதத்திலும் மோக்ஷத்தை அடைவதில் ஸுகத்தை லக்ஷ்மி கொடுக்கிறாள் என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது விருத்தமல்ல

3

ஸாணாநன ஊரா விஹதி வரஃ

யஜ் ஹ ரூவம் ஹரோ உதிதஃ

வஹ ததொவி ததீயதரம்

ரூவம் யஜ் துஹம் |

யாநுநூநி யயா ஸுவம் விஹரதொ

ரூவாணி ஸவாபுணிதா

நூஹுஸௌரநூரூவ ரூவ

விஹவெ மூரவொவ மூவாநி தெ ||

4

சாந்தாந்த மஹா விபூதி பரம யத ப்ரம்ம ரூபம் ஹரோ மூாததம்
ப்ரம்ம ததோபி தத ப்ரியதரம் ரூபம் யதத யதபுதம் |

யாந்யநயாநி யதா ஸுகம் விஹரதோ ரூபாணி ஸாவாணிதா
நயாஹு ஸ்வரநூப ரூப விபவொ காடோப கூடாநி தே.

ஸ்ரீ ஆளவநதாரருளிச்செய்த ஸ்ரீ சதுஸ்ரீலோகீ முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஆளவநதார திருவடிகளே ஸரணம்.

ப - ரை] ஸாண - விகாரங்கள் ஒன்று மில்லாத, கூடன - அளவில்
லாத, ஊரவிஹதி - பெரிய விபூதிகளையுடைய, வரஃ - எல்லா வஸ்

துக்களையும் விடமேலான, ஸ்ரீ ஹ்ரு-பரம்மமென்று சொல்லப்படுகிற, யக் - எந்த, ஹ்ரு-விஷ்ணுவின்னுடைய, ரு-ரு-ஸ்வரூபமோ, ததொ-வி- அந்த ஸ்வரூபத்தைவிட, தக்-வி-ய-த-ர- - அந்தப் பகவானுக்கு மிகவும் பரியமாகிய, சு-தி-ஹ்ரு-த- - மிகவும் ஆஸாயமான, ஹ்ரு-த-ஹ்ரு-அவ யவங்களோடு கூடிய, ஸ்ரீ ஹ்ரு - பரம்மமென்று சொல்லப்படுகிற, யக் - எந்த, ரு-ஹ்ரு - விக்ரஹ்மோ, அதாவது பரவாஸு-தேவ விக்ரஹ்மோ, யயாஸு-ஹ்ரு - ஸு-கமாக, வி-ஹ்ரு-த- - விளையாடுகிற அந்தப் பகவானு டைய, சு-ந்ரூ-மி - வேறு, யா-மி - எந்த, ரு-ரு-வாணி - அவதார விக்ர ஹங்களோ, ஸ்வா-ஹ்ரு - எல்லா, தா-மி - அவைகளும், த- - உன னுடைய, ஹ்ரு-ஹ்ரு - அஸாதாரணங்களாகிய, சு-ந்ரூ-ரு-ஹ்ரு-ஹ்ரு - அனு குணங்களாகிய, ரு-ரு-ஹ்ரு - ஸ்வரூபம் முதலியவைகளாகிற வி-ஹ்ரு-ஹ்ரு- ஸம்பத்துக்களினால், மாகொவ மாகொமி - நெருக்கமாகச் சோந்நிருக் கின்றன, அதாவது ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன 4

பா] இப்படி மூன்று ஸ்லோகங்களில் சொல்லப்பட்ட பத்னிகுப பகவானுடைய ஸ்வரூபம், விக்ரஹம், அவதாரங்கள், இவைகளில் ஒரு பொழுதும் பிரிவிலலாத சோததியைச் சொல்லிக்கொண்டு இவளும் பர தானமாக அடையவேண்டிய பரயோஜனம் எனப்பதைத் தெரிவிக்கி ருா—இந்த ஸ்லோகத்தினால் 'ஸாஹ்' எனப்பதற்கு பசி, தாகம், முத லிப ஷ்டேர்மிகளோடும், குறைதலமுதலிய மாறுதல்களோடும் எப்பொழு தும் ஸம்பந்தப்படாதது என்று தாதபர்யம் 'சு-ஹ்ரு' என்பதற்கு 1 மூன்றுவிதமான அளவுகளும் இல்லாதது என்றாததம் 'ஹ்ரு-வி- ஹ்ரு-தி (ஹ்ரு-தி) வி-ஹ்ரு-தி ய-ஹ்ரு-தி' எனப்பதற்கு சுததமாயும் அசுததமாயுமிருக்கிற இரண்டுவிதமான பெரியதாகிய விபூதிகளையுடையது என்றாததம் 'ஹ்ரு-ஹ்ரு' எல்லாவற்றையும் விட மேலானது 'யக்' எனனும் பதம் எல்லா உபநிஷத்துக்களிலும் பரஸித்தமென்பதைத் தெரிவிக்கிறது. 'ஸ்ரீ ஹ்ரு' எனப்பதற்கு எல்லையிலலாத பெருமையையும் அயலாருக்குப்பெருமையை உண்டாக்குந் தன்மையையும் உடையது 'ரு-ஹ்ரு' எனப்பதற்கு ஸ்வரூபம் என்றாததம் ஆகையினாலே பிரித்துச் சொல்லி இருப்பதும் இவ்விடத்தில் பொருத்த முடையதாகிறது 'ஹ்ரு-ஹ்ரு' என்ப தற்குத் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவாகினுடைய தோஷங்களைப் போக்குகிற பகவானுடைய என்றாததம் அன்றிகே எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்கிற பகவானுடைய என்றாததமாகவுமாம் இப்படியே புராணத்

1 மூன்றுவித அளவு எனபது - காலத்தினாலும், தேசத்தினாலும், வஸது வினாலும்

திவ 1 : ஸ்ர ஹ்மண சித், ருஷ், யசிம் வர பணலேவ உ | நிமூஹு
ஹாதெ யஸா ஶ்ரீ ரிதீயதே 1, என்று சொல்லப்பட்டது இது
2 நான்கு விதமான பரளயங்களையும் செய்கிறவன் என்பதைக் குறிக்கி
றது இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்ததாயும் 3 'சித்தம் ஸ்ர
ஹ்மண ஹம்' என்றிவை முதலிய பரமாணவகளில் பரஸித்தமாயும்
ஸாலம்பன தயாளத்திற்கு விஷயமாய் மிருக்கிற திவய விகரஹத்தைச்
சொல்லுகிறா— 'சித்தம்' என்று 'சித்தம்' என்பதற்கு ஸ்பாஸம்,
ரூபம், முதலியவைகளோடு கூடினதாயும் பரம்பதத்தி லிருக்கிற ஸிமமா
ஸனமாகிய இடத்திற்குள் அடங்கியதாய் மிருக்கிற என்றாததம் இவ்வி
டத்தில் 'ஸ்ர ஹ்' என்னும் பதத்தினால் திவயவிகரஹம் மிகவும் பொது
என்பதும் தன்னை ஆஸரயித்தவர்களுக்கப்படுத்தி விகாஸத்தை யடைவத
ற்குக் காரண மென்பதும் சொல்லப்படுகிறது 'ததொஹி' என்பதற்கு
'ஆநந்தமே பரமமம்' என்றாதத முள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்
படுகிற பரபரமமத்தின் ஸ்வரூபத்தை விட என்றாததம் 'ததிபதரம்'

என்பதற்கு எல்லை யில்லாத ஆநந்தமாகிய அந்த பகவானுக்குத் தன்னு
டைய ஸ்வரூபத்தை விட ஸௌந்தராயம் முதலிய குணங்கள் பொருநதி
இருப்பதினால் மிகவும் பரீதிக்குப் பாததிரமாகியது என்று தாதபாயம்
'ஃ' என்று பதத்தைத் தனியாகப் பிரித்துக் கொள்ளவுமாம் அப்பொ
ழுது மிகவும் பரஸித்தமான தென்று தெரிவிப்பதற்காக 'யஃ தஃ' என
று சேர்த்து எப்படிப் பட்ட அந்த ரூபமோ என்றாததம் சொல்லிக்கொ
ள்ள வேண்டியது 'ருஹி' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் திவய விக்ர
ஹத்தைச் சொல்லுகிறது 'பஃ' என்னும் பதத்தினால் ஸருதிகளிலும்
பகவத் ஸாஸ்தரம் முதலியவைகளிலும் நிதயமாக இருக்கை முதலிய
குணங்களை யுடையதாக பரஸித்தமா யிருக்கிறது என்பது தெரிவிக்கப்
படுகிறது. 'ஃ திஃ' என்பதற்கு அமைப்பு, குணங்கள், வயாபா

1 ப்ரமமாணம் - ப்ரமமானவயும், இந்தரம் - இந்திரனையும், ருதரம்-ருததிர
னையும், யமம் - யமனையும், வருணமேவச - வருணனையும், யஸமாத - எந்தக் கார
ணத்தினால், நிகருஹய - பவாதகாரம் செய்து, ஹரதே - ஸமஹாரம் செய்கி
றாலே, தஸ்மாத - ஆகையினால், ஹிரிதி - ஹரி என்று, ஈயதே - சொல்லப்
படுகிறான்

2 ஹன்குவிதப் பிரளயமாவது - ப்ராகருதம், தைநந்தினம், நைமித்திகம்,
நிதயம், ஆகிய இவை.

3 மஹாபாக - அதிக பாக்கியசாலியாகிய ருஷியே' மூர்த்தம் - மூர்த்தி
யோடுகூடிய, ப்ரமம் - ப்ரம்மானது (எதுவோ)

ரங்கன், பரபாவம் முதலியவைகளினால் மிகவும் ஆஸாசாயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று தாத்பாயம் இப்படி முதலாவதாகிய திவ்ய ரூபம் சொல்லப்பட்டது பிறகு அதிலிருந்து உண்டாகியவைகளான வ்யூஹம், வ்யூஹநாதம், விபவம், விபவாநாதம், முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறார்— 'பாந்யூநாநி' என்றாமபிதது இவ்விடத்தில் 'யாநி' எனலும் பதம் அவதார ரஹஸ்யங்களைச் சொல்லும் ஸந்தாபபம் முதலியவைகளில் பரஸித்தம் எனபதைச் சொல்லுகிறது பன்மையாகச் சொல்லி இருப்பதினால் 1 'வஸ்யுநே வாயு ரூபிவாணி ஸதஸொரூப ஸஹஸ்யுஸ' எனறிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அநேகமா யிருக்கை சொல்லப்படுகிறது 'ஈந்யூநி' என்பதற்கு முன்புசொன்ன பரரூபத்தை விட அதின் அம்சங்களாகையினாலும், அமைப்புக்களினாலும், வாணம் முதலிய வைகளினாலும் அதைவிட வேறு பட்டவைகள் என்றாததம் 'பயாஸூவம்' எனபதற்கு மனுவ்யன் முதலியவர்களோடு அவதாரம் செய்யும் தசையிலும் இந்தப் பகவானுக்கு ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட ஸூகம் முதலியவைகளுக்கு நாசமாவது துக்கமாவது இல்லை என்று தாத்பாயம் 'விஹரத்' எனபதினால் அவதாரரூபங்கள் தன்னுடைய ஸங்கல்பமாதிரததினால் உண்டானவைகள் என்பதும், விநாயாபடிற் காக ஏற்பட்டவைகள் என்பதும் ஏற்படுகிறது இததால் காமங்களினால் உண்டானது என்பது முதலிய ஆகேஷ்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது இந்த ஸ்வரூபம் முதலியவைகளில் ஒன்றும் லக்ஷ்மியோடு ஸம்பந்தப் படாத தில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஸவ்யூநி தாநி' என்று சொல்லப் பட்டது 'சூஹம்' எனபதுடன் ஸருதி, ஸம்ருதி, முதலிய பரமா னைகள் என்றாவது, அவைகளைத் தெரிந்து கொண்டவர்களாகிய பரம மா, வஸிஷ்டா, பராஸ்ரா, வயாஸா, அதரி, காஸ்யபர், செளனகா, மங்கணா, இந்திரன், குபேரன், முதலிய அநாதத் ஸம்ஹிதைகளைச் செய்தவர்கள் என்றாவது சோததுக்கொள்ளவும் 'ஹெஸு' என்பதற்கு உனக்கு அஸாதாரணங்களாகிய என்றாததம் 'ஈந்யூநிவ ரூபிவ வி ஹெஸு' எனபதற்கு அனுகுணங்களாகிய ரூபங்களுடைய ஸம்பத்துக் களினால் என்றாவது ரூபங்களாகிய ஸம்பத்துக்களினால் என்றாவது அததம் அதாவது மிகவும் பரியங்களாயும், அனுகுணங்களாயுமிருக் கிற ரூபங்களினால் என்று தாத்பாயம் இவ்விடத்தில் 'ரூபிவ' என னும் பதம் முன்பு சொல்லியிருப்பதைப்போல ஸ்வரூபம், பரவிகரஹம்,

1 பகவத்கீதை - 11-5 பாதத் - அரஹ், ஸதத்-தூறுவிதங்களாகவும், ஸஹஸர:-ஆயிரம் விதங்களாகவுமிருக்கிற, மே-என்னுடைய, ரூபாணி - ரூபங் களை, பஸ்ய - பா

அவதாரவிகரஹம், இவை மூன்றையும் சொல்லுகிறது பகவானுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகளுக்கு லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபம் முதலியவைகள் முறையே அநுரூபங்கள் அநுரூபமாக இருக்கையாவது சோந்திருப்பதும் அதற்கு மிகவும் ஸமமாயிருப்பதும் அன்றிக்கே தங்கம், இரத்தினம், முதலியவைகளைப்போலத் தன்னுடன்சேர்ந்த வஸ்துவிற்கு அதிகசோபை உண்டாவதற்குக் காரணமாயிருக்குந் தன்மையாகவுமாம் இவை மூன்றும் அநுரூபமாயிருக்கையும் 1 'ஜேஷ்டயஜி' ணீ மித்ர', 2 'நிசெத்யேஷா ஜமநாதா', 'ஜெஷ்வ ஜெஷ ஜெஷ்யம்' என்றவை முதலிய வசனங்களினால் சொல்லப்பட்டது பகவதஸாஸ்தரங்கரில் இதின் விஸ்தாரத்தை அறிந்துகொள்ளுக. 'மாவோவ மஹி' என்பதற்கு உறுதியாகச் சோந்திருக்கின்றன, அதாவது பிரிவு முடியாதவைகள் என்றாததம் இதனால் 3 'ஸநியோகபரிஷ்டநயாயமும்' தெரிவிக்கப்பட்டது அபராதத்தினால் பயந்தவர்களுக்குப் பகவான் எப்பொழுதும் ஸரணாகதி செய்வதற்குநதவனாகிறதற்கும் அனுபவிக்கும் தசையில் சாககமையோடு சேர்ந்த பாலபோல எல்லையிலாத போக்யமாவதற்கும் எல்லாவிதத்தினாலும் லக்ஷ்மியோடு உறுதியாகச் சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது எல்லையிலாத போக்ய வஸ்துவிற்கும் அப்படிப்பட்ட மற்றொரு போக்ய வஸ்துவின் ஸம்பந்தத்தினாலும் போக்யமாயிருக்கை விருத்தமல்ல அதாவது அவருடைய ரூபம், ஸ்வரூபம் முதலியவைகளின் ஸம்பந்தம் பகவானுக்கு மிகவும் பரியமானது என்று தாத்பரியம் இப்படிப் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் ரூபம் முதலியவைகளில் அவைகளுக்குத் தகுந்த ஆகாரங்களினால் இந்த லக்ஷ்மிக்கு ஸம்பந்தமிருக்கட்டும் ஆனாலும் சில இடங்களில் 4 'ஸுஷுஷு-சுஷு-தா

1 விஷ்ணுபுராணம் நித்யம் - எப்பொழுதும், மத்தமதாமியணீ - என்னுடைய ஸவபாவங்களையே ஸவபாவமாகவுடையவன்

2 ஜேஷா - இந்த, ஜகந்மாதா - லோகங்களுக்குத் தாயாராகிய லக்ஷ்மி, நித்யைவ - எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கிறவள், இயம் - இந்த லக்ஷ்மி, தேவதேவ - பகவான் தேவதையாயிருக்கும் பொழுது, தேவ தேஹா-தேவதையின் தேஹத்தைப் போல தேஹத்தை யுடையவள்

3 கூடவே சேர்ந்த விதிகப்படுகிறவைகள் வந்தால் சேர்ந்தேவரும், விலகப்பட்டால் சேர்ந்தே விலகப்படுமே என்பது இந்த நியாயத்தின் கருத்து.

4 விஷ்ணு புராணம் தவிஜ - ஓ மைதரேயரே, ஸாவபூதஸதிதா - எல்லாப்ராணிகளிடத்திலுமிருப்பவன்.

அஜ், 1 'யபா ஸவபுமெதா விஷு' எனறிவை முதலிய வசனங்
களும் வேறு இடத்தில் உயர்ந்த வஸ்துகளில் மாத்நிரம் இவள வஸிக
கிறாள் என்று சொல்லியிருப்பதும் எப்படிப் பொருந்தும் எனினில் இத்
தரு கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறோம்.

2 ஸுமெலுக வரஸ வவஸாஃ ஸவபு மகவ மிராஜவி |

சுவிஜாத விசெஷாஜெஷு விபுஷயஸூர அஷ வஸூர்தி: ||

வூரவிநீ ஸவபுமெதாஜா ஸுஸூலிசுஷுதூரபயஸூர |

ஸ்ரீஸஜாஷூர ஜிஷா வெவரம் ஜஹுஸூரபுஷுதூர்தி: ||

ஸக்திகாருவஸாஜஸூர விஸூகாஜுஸவபாஜகா: |

புஷுத ஸுஷு வெஜநாயு நிரோயா ஜமதீகூதா: ||

அவர்கள் சொல்லுவதாவது, எப்படி எங்கும் வயாபரித்து இருப்
பதையே ஸவபாவமாகவுடைய ஈஸ்வரனுக்கு அகடிதகடனாஸகதியிலை

1 விஷுணு - பகவானுவா, யதா - எப்படி, ஸாவகத - எல்லா இடங்களி
லுமிருக்கிறாரோ (அப்படியே லக்ஷியும்)

2 கபைகால வசஸாம் - மங்களங்களாகிற வஸ்துகளிலே வஸிக்கிறாள்
என்று சொல்லுகிற வசனங்களுக்கும், ஸாவகதவகிராமபி - எல்லா இடங்களி
லும் வயாபரித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிற வசனங்களுக்கும், அபிமான
விரோஷாதயை: - விரோஷமான அபிமானம் முதலியவைகளினால், விஷய: -
விஷயமானது, வயவஸதித - தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டதாக, வயாத - ஆத
லாம், அதாவது மங்களங்களான வஸ்துகளில் வஸிக்கிறாளென்பது அந்த வஸ
திகளில் விரோஷமான அபிமானங்களுடன் வஸிக்கிறாள் என்றாததம், எல்லா
இடத்திலும் வயாபரித்திருக்கிறாளென்பதற்கு எல்லா இடத்திலும் ஸமமாக
வயாபரித்திருக்கிறாள் என்றாததமாகையினால் விரோதமில்லை என்று கருத்து
வயாபிரீ - வயாபரித்திருக்கிறாள், ஸாவகா - எல்லா வஸ்துகளிலு மிருக்கிறாள்,
இதயாதயா - எனறிவை முதலிய, ததா - அப்படியே, ஸுஸூக்ஷமா-மிகவும்
ஸூக்ஷமானவள், இதயாதயா - எனறிவை முதலிய, ஸ்ரீஸாம்க்யா - லக்ஷியின்
பெயர்கள், தாதபாய பேதத - வெவவேறு தாதபாயங்களினால், மித - ஒன்று
கொன்று, வைரம் - விரோதத்தை, ஜஹு - விட்டுவிடும், அதாவது ஸூக்ஷ்ம
மானவள் என்பவைகளுக்கு ஒரிடத்திலும் தடவகலில்லாமல் ஆகாசம் முதலிய
வைகளைப்போல வயாபரிக்கக்கூடிய ஸகதியுள்ளவள் என்று அாததமாகையினால்
ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமல்ல என்று கருத்து அஸ்யா: - இந்த லக்ஷயிக்கு, ஸகதி
காலவஸாத-ஸகதியினாலாவது வெவவேறு காலங்களினாலாவது, விபுதவாத்யுபாத
கா - எல்லா இடத்திலும் வயாபரித்திருக்கை முதலியவைகளைச் சொல்லுபவர்கள்,
பரச்சனன ஸபஷ்ட னைஞாதவ விரோதாத - மறைந்தவர்களாயும் வெளிப்படை
யாயும் இருக்கிற னைனர்கள் சொல்லுகிற வழிகளை நிராகரித்தபடியினால், அசுதி
கருதா - கதியில்லாதவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்

அணுவாக இருக்கையும் உண்டோ அப்படியே, அணுவாயிருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடைய லக்ஷ்மிக்கு எங்கும் வயாபரித்திருக்கும் தன்மையும் உண்டு என்று இதில் உதாஹரணமே முதலில் யுகதமலல ஒரு உபாதிக்குள்ளடங்கிய பாகம் மாததிரத்தில பகவானிடத்தில் அணுவாக இருக்கை அப்புகொள்ளப்படுகிறதே ஒழிய ஸவரூபத்தில் அணுவாகிய பரமாணம் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதில்லை அகடிதகடனாகிய யினால் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்கனாகிய இவை இரண்டும் ஸம்பவிக்ரும என்னில் அப்பொழுது அத்வைதிகளின் பக்ஷம், பேதாபேதம் சொல்லும் பக்ஷம், இவைகளினால் என்ன அபராதம் செய்யப்பட்டது அதுவும்ல்லாமல் அணுவாக இருப்பதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவளாயிருந்தபோதிலும் லக்ஷ்மீ பரவுகிற ஸக்தியையுடையவளாகையினால் ஒரு ஸமயத்தில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வயாபரித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லப்படுகிறதேயானால் அப்பொழுது இந்த நியாயத்தினாலேயே எல்லா ஜீவாதமாக்களுக்கும் ஸவரூபம் பரவுகிறது என்றொப்புக்கொள்ளுவதில் ஒரு விரோத மூலல்லாமற் போக வேண்டியவரும் அப்பொழுது 1 'க உ வபா டுபா டவ்யு வி ரொயொ விகாரா ழிஷு' என்கிற ஜைனர்களின் பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிற ஸூத்ரத்திரமும் வயாததமாய் க்ஷம். மேலும் 2 'கா வர டக்ஷா க்ஷா டிதே டேவி' என்றிவைமுதலியவைகளில் சொல்லி யிருக்கும் நியாயத்தினால் பகவானுடைய திவ்ய விகரஹத்தில் எப்பொழுதும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்பது ஆதிசேஷன், கருடன முதலியவர்களைப் போல சித்யமான பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒருவித அதிகாரத்தினால் ஏற்பட்டதாகையினால் லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்யக்காரணமாகலாம் பகவானுடைய ஸவரூபத்தில் எப்பொழுதும் உறுதியாய்ச் சோந்திருக்கிறாள் என்று சொல்லப்படுகிறது எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகையினால் லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குக் காரணமாகாது அவ விடத்தில் அணுரூபமானது என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸ்தோத்திரம் ஏற்பட்டது என்றபிராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதேயானால் அந்த அணுரூபமாயிருக்கையாவது எப்படிப்பட்டது அணுவாக இருப்பதினால் பகவானுடைய ஸவரூபத்தைவிட வயதயாஸமிருந்தபோதிலும் ஸ்வதந்தரனாய் சேஷியான பகவானைக் குறித்துப் பராதீனனாய்ச்

1 ஸாரீரக ஸூத்ரம் நசபாயாதபி-வெவவேறு காலங்களிலும், அவிரோத-விரோதமில்லாமை, ந-இல்லை, விகாராதிப்-விகாரம் முதலியவகைள் வருகிறபடியினால்

2 தேவி-ஓ! தேவியே, தவாமருதே-நீயல்லாமல், உநயா-வேறு, கா-எவன் (பகவானுடைய திருமேனியை அடைந்திருக்கிறாள்).

ஸேஷனுயிருப்பதினாலும் அவனுக்கு விபூதியாகையினாலே பகவானுக்கு மேனமையை யுண்டாக்கக் கூடியவளாக இருக்கையும்தான் எனனில் இதுவும் எல்லாச் சேதனவஸ்துக்களுக்கும் ஸமம் அனாதியாக எல்லா வற்றையும் அறிந்தவளாயிருக்கை முதலிய குணங்களினால் ஸமமாக இருப்பது இவ்விடத்தில் அனுரூபம் என்னப்படுகிறது எனனில் இதுவும் உசிதமில்லை, அதுவும் நிதய ஸூத்ரிகளுக்கு ஸாதாரணமாகையினால் அந்த நிதய ஸூத்ரிகளுக்குச் சேஷியாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட லக்ஷ்மியை இதைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்வது உசிதமில்லையாகையினால் அப்படிக்கில்லாவிடில் தாவயம், சேதனம், என்பவை முதலியவைகளினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டி வரும் இப்படிக்கல்லாமல் 1 'சுவயெத ஶிஷு ஸா வர்ஷ ஜமஷ்ராவம் வராவரம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தினால் அறியப்படுகிறது எல்லா இடத்திலும் வயாபரிக்கும் தனமையையுடையவளாயிருப்பதினால் அனுரூபமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது எனனில் அதுவும் உசிதமல்ல ஏனெனில் இவள ஜீவனைச் சோந்தவளா, ஈஸ்வரனைச் சோந்தவளா என்று விகல்பம் செய்தால் இரண்டும் பொருந்தவில்லையாகையினால் எப்படி எனனில் ஜீவனை இருக்கை அணுவாக இருக்கையோடு சேர்ந்திருக்கிறது, ஒரு ஜீவனிடத்தில் அணுவாக இருக்கை இல்லை எனனில் வயபிசார தோஷம் வருகிறது 2 'யதாவஸ்யதொவிஷு' என்றிவை முதலிய எல்லா இடத்திலும் வயாபரித்திருக்கிறாள் என்கிற வசனம் 3 'ஸுளஜ்ஜா ஸுளஜெ ஜமஷ்ராவெவ்ஷவெதஜெவி வூத்ரிதம்' என்று சொல்லப்பட்ட கணக்கில்லாத விகர ஹங்கனையுடையவள் என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லப்பட்டதாக இருக்கலாம் ஈஸ்வரன் எனனில் பகவானைவிட வேறுபட்டவளாக இருந்தால் அவனுக்கு ஸமமானவனும் மேற்பட்டவனும் இல்லையென்று சொல்லுகிற ஸூத்ரிக் வாக்யத்திற்கு விரோதம் வருகிறது வேறுபட்டவளல்லவென்னில் பதி பதனீ என்பது முதலியவை பொருந்தாது அனுரூபம் என்று சொல்லியிருப்பதும் வயாததமாய்விடும் 'இந்த மிகவும் ஸமமானவர்கள்' என்றும், 'ஸவரூபம் ஒன்று' என்றும் சொல்லுகிற

1 அம்ப - ஓ' லக்ஷ்மியே, த்வயா-உனனாலும், விஷ்ணுஞ்ச - விஷ்ணுவினாலும், சராசரம்-ஐங்கமஸ்தாவாங்களாகிய, ஏதத் - இந்த, ஜகத்-லோகமானது, வயாப்தம் வயாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

2 44-ம் பக்கம், 1-ம் புடனோடையப்பாகம்

3 ஓ' லக்ஷ்மியே, உனனாலு ஸௌமயங்களாயும் கரூரங்களாயும் இருக்கிற ரூபங்களினால் இந்த லோகம் வயாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

பக்தர்கள் முன்னமேயே நிராகரிக்கப்பட்டன இவ்விடத்தில் பேதமு முண்டு, அபேதமுமுண்டு என்னும் பக்தமும் பேதம் அபேதம் இரண்டும் கலப்பையாகச் சொல்லப்பட்டது என்னும் பக்தமும், பராமானிகா களினால் தள்ளப்பட்டன என்னில்? இந்த ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமா தானம் சொல்லுகிறோம் மற்றவர்களுக்கும் பொதுவாகிய ஆகாரங் களினால் ஸ்தோத்திரம் செய்வது உசிதமல்ல என்று சொல்லப்பட்டதே அது ஸரியல்ல சில வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டதென்று காட்டு வதற்காகவும் சில விசேஷமான பரமோஜனங்கள் இருந்தபோதிலும் அனேகம் வஸ்துக்களுக்குப் பொதுவாகிய சில ஆகாரங்களினால் ஸ்தோ த்திரம் செய்வது உசிதமாகும் பகவானும் நித்ய ஸூரிகளுக்கும் முக தார்களுக்கும் பொதுவாகிய ஸாவஜனாக இருக்கை முதலிய ஆகாரங் களினால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறனல்லவா எல்லா இடத்திலும் வயாபரித்திருந்தால் ஜீவனைச் சோந்தவளா ஸாவஜனைச் சோந்தவளா என்று விகல்பம் செய்தால் ஒன்று ம் பொருத்தவில்லை என்று சொல் லப்பட்டதே அந்த விஷயத்தில் சிலா இவ்விதமாகப் பரிஹாரம் சொ லலுகிறார்கள் இவள ஜீவாதமாவாக இருந்தபோதிலும் எல்லா இடத் திலும் வயாபரித்தவளாயிருக்கை விருதகமல்ல ஜீவாதமாகக்கூடப்பற்றி அணு என்று சொல்லியிருக்கிற ஸூருதியானது எல்லா ஜீவாகளையும் பற்றியதல்ல, அந்தந்த ஸந்தாபங்களில் ஸம்பீதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக் கிற பதங்களிடங்களில் மாத்ரிம அந்த ஸாஸ்தரம் பரவருத்திக்கிற தாகையினால் ‘வாஸாஸு’ என்றரமபிகும ஸூருதிவாக்யத்தில் ‘அவன அனவிலஸாத்வனுவதற்குத் தகுந்தவனாகிறான்’ என்றாததமுள்ள முக தனைப்பற்றிச் சொல்லுகிற மேலே இருக்கும் மிகுதி வாக்யம் ஜீவாத மாககள் விகாரமற்றது என்று ஸ்தாபித்திருப்பதினால் தாமபூத ஜ்ஞா னத்தின் வழியாக வயாபரித்திருப்பதைச் சொல்லுகிறது இப்படியே ‘எல்லா வஸ்துக்களிலும் நுகழுகிறார்கள்’ என்றாததமுள்ள மற்ற ஸூருதி வாக்யங்களும் சொல்லுகின்றன இதுவும் 1 ‘புஜீவவஹ்வெஸா?’ என்றரமபிகும ஸூருத்திரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டது. நித்ய ஸூரிக் களிடத்திலோவெனில் எல்லா ஜீவாதமாக்களையும் போன்ற ஜாதியை யுடையவன் என்பதினால் வந்திருக்கிற அணுவாக இருப்பதற்கு விரோத மாகச் சொல்லுகிற ஸூருதி இல்லாமையினாலும் ஒத்தாசை செய்கிற

1 ஸாரீரக ஸூதரம். ப்ரதீபவத் - விளக்கைப்போல, ஆவேஸ - எல்லா வஸ்துக்களிலும் வயாபரித்திருக்கை, அதாவது எப்படி விளக்குப் பெரிய இடத்தை யும் தன்னுடைய குணமாகிய பரகாசத்தினால் வயாபரித்திருக்கிறதோ அப்படியே தன்னுடைய குணமாகிற தம்பூத ஜ்ஞானத்தினால் எல்லா வஸ்துக்களி லும் ஜீவாதமா வயாபரித்திருக்கிறான் என்று தாதபாயம்.

ஸ்ருதிகள் இருக்கிறபடியினாலும் அணுபரிமாணம் எனறொப்புக்கொள்
 எப்பட்டது லக்ஷ்மிக் கோவெனில் அப்படியே வந்திருக்கிற அணுவா
 யிருப்பதற்கு வேறொருவித அாததமும் சொல்லமுடியாத எல்லா இடத்
 திலும் வயாபரித்திருக்கிறா என்கிற வசனம் பாதகம் 'ஸுவடூமத்' என
 பவை முதலிய பதங்கள் எல்லா இடங்களிலும் அவதாரம் செய்திருப்
 பது, எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஸேஷியாக இருப்பது முதலியவைகளைச்
 சொல்லுகின்றன என்று கலப்பிப்பதும் உசிதமல்ல, ஸரியான அாதத்த
 தை ஒப்புக்கொள்ளில் விரோதம் ஒன்றும் இல்லாமையினால் முகதா
 களைப்போலத் தாமபூத ஜ்ஞானத்தின் வழியாக எல்லா இடத்திலும்
 வயாபரித்திருக்கிறா என்று கலப்பிப்பது முசிதமல்ல அதைப்போல
 பாதகமான ஸ்ருதிகளில்லாமையினால் எல்லா இடத்திலும் வயாபரித்
 திருக்கும் வஸ்துக்கள் இரண்டு மடப்பவிககாது என்பதுதான் இவ்விடத்
 தில் பாதகம் என்கில் அதுவும் உசிதமல்ல, காலத்திலும், நித்ய
 ஸூரிகள், முகதாகள், ஈஸ்வரன் இவர்களுடைய தாமபூத ஜ்ஞானத்தி
 லும் எல்லா இடத்திலும் வயாபரித்திருக்கை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற
 படியினால் ஜீவாத்மாக்களுக்கு லக்ஷணமும் பராதினங்களான சேத
 னங்களாக இருக்கை மாத்திரம்தான் அணுவான சேதனமாக இருக்
 கையோவெனில் இந்த லக்ஷ்மியைத் தவிர மற்ற ஜீவர்களைப் பற்றியது
 அதுவுமன்றிக் ஜீவாத்மாக்களின் லக்ஷணத்திலிருக்கிற அணு என்
 னும் பதம் அளவிடப்பட்டது என்பதைமாத்ரிம சொல்லுகிறதாய்க்
 கொண்டு பகவானுக்கு வசப்பட்டவளாகிய இந்த லக்ஷ்மியினிடத்தில்
 ஸ்வாதந்தரியம் என்னும் குணம் அளவிடப்பட்டிருக்கிறபடியினால் அவ
 னைச் சொல்லலாம் இப்படியே ஜனமாத்யதிகாணத்தில் பார்வ்யத்தில்
 1 "சுநஹ வஹி ஷோகா வஸுதவாரிஷேஷ ரஹித் ஸூரூபவரீஹ
 ஸமூணக்ஷாஃ ஸூரூபவஸு ஸூரூபெண மூனெஸாநஞ்ஞ
 தெந வூபு வஹிஷ ஷூரூபுக் கொடிஷ விஹக்ஷணா ஸூரூப
 ஸூரூப ஸூரூணா நித்யா ஸூரூபுதீ" என்று சொல்லப்பட்டது.
 இவ்விடத்தில் மற்ற நித்யஸூரிகள் ஸவருபத்தினாலும் குணத்தின
 லும் தனக்கு மேலான வஸ்துவை யுடையவாகளாகையினால் விலக்கப்

1 அனாத என்னும் பதம் இடத்தினாலும் காலத்தினாலும் வஸ்துக்களின
 லும் அளவிலாத ஸவருபத்தைச் சொல்லுகிறத பகவானுடைய ஸவருபம்
 குணங்களோடு கூடியதாயினால் ஸவருபத்தினாலும் குணங்களினாலும் அள
 விலாகை சொல்லப்படுகிறது இதனால் முன்பு சொல்லப்பட்ட இரண்டு
 பதங்களினாலும் விலக்கப்பட்ட இரண்டுவிதம் என ஜீவராசிகளால் வேறுபட்ட
 வர்களையும் தனக்கு மேற்பட்ட வஸ்துவை யுடைய ஸவருபம் குணம் இவைகளை
 யுடையவாகளாய் யிருக்கிற நித்ய ஸூரிகள் விலக்கப்பட்டார்கள்.

பட்டாக்கள லக்ஷ்மியோவெனில் ஸ்வரூபத்தினால் எல்லையிலாதவளாக இருந்தபோதிலும் பராதினமாக இருக்கை முதலிய குணங்களிருப்பதினால் குணங்களினால் தனக்கு மேற்பட்ட வஸ்துக்களை யுடையவளாகையினால் விலக்கப்பட்டாளென்பது உசிதம் அப்படியே லோகங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கையாகிற லக்ஷணத்திலும் வயாபாரத்தினால் தனக்கு மேற்பட்ட வஸ்துக்களை யுடையவளாகையினால் விலக்கப்பட்டாள் எனபதும் உசிதம் ஆகையினால் இந்த லக்ஷ்மீ ஜீவாதமாவாக இருந்தபோதிலும் ஸ்வரூபம் எல்லா இடங்களிலும் வயாபரித்திருப்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திற்கு அனுரூபமாக இருக்கிறது என்னப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் மற்றவர்களோவெனில் இந்த லக்ஷ்மீ சேதனமாகையினால் அசேதனங்களைவிட வேறுபட்டவள். எல்லா இடங்களிலும் வயாபரித்தவளாகையினால் ஜீவாதமாவைவிட வேறுபட்டவள் பராதினமாகையினால் ஈஸ்வரனைவிட வேறுபட்டவள் இவ்விடத்தில் ஸதஸதவிலக்ஷணம் அதாவது ஸததைவிட வேறுபட்டது அஸததைவிட வேறுபட்டது என்று சொல்லுவது முதலியவைகளிலேபோல விரோதம் ஒன்றும்இல்லை ஜீவாதமாவென்றும் ஈஸ்வரனென்றும் அனேகவிதமாக ஆதமாக்களைப் பிரித்துச் சொல்லுகிற இடங்களில் இந்த லக்ஷ்மியைச் சொல்லாமலிருந்தது இவளைப்பற்றி நிரூபிப்பதில் தாத்பரியமில்லாமையினால். வாஸதவத்தில் பாததா, பிள்ளை, இவ்விருவர்களைவிட வேறுபட்ட பதனியைப்போலவே லக்ஷ்மீ வேறொரு ஜாதியுள்ளவள் அவ்விடத்தில் லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபம் பகவானுக்கு வசப்பட்டது பகவானுக்கு மஹிமை ரத்தினங்களின் காரதி, புஷ்பங்களின் வாஸனை முதலியவைகளைப்போல லக்ஷ்மிகு வசப்பட்டது ஆகையினால் இவ்விடத்திலும் பாததாவின் ஸ்வரூபத்திற்குப் பதனியின் ஸ்வரூபம் அனுரூபமானது எனபது ஸூஃபமாயறியத்தக்கது என்று சொல்லுகிறார்கள் இன்னும் சிலா ஸ்வரூபத்தின் நிலைமை இப்படி இருக்கட்டும் அப்படி இருந்தபோதிலும் மிவள ஈஸ்வரன் என்கிற வஸ்துவில் சோந்தவள் இரண்டுவித விபூதிகளுக்கும் சேஷியாக இருப்பது முதலியவைகளினால் ஈஸ்வரனுடைய லக்ஷணம் வித்தித்து விடுகிறபடியினால் இதில் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் சேஷியாயிருக்கை முதலியவை பகவானுக்கு இந்த லக்ஷ்மிகோவெனில் அந்தப் பகவானைத் தவிர மற்ற வஸ்துக்களைப்பற்றி சேஷியாயிருக்கை முதலியது உண்டு என்று வயதயாஸம் அனுரூபமாயிருக்கையோவெனில் முன்போலவே சொல்லிக் கொளளத்தக்கது லோகங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கை முதலிய பரமமத்தின் லக்ஷணமோவெனில் பாததாவை மாததிரம் பற்றியது ஆகையினாலேயே அவன் ஸாவேஸ்வரன் எனப

தும், ஸமமானவர்களும் மேறப்படவாகளும் இல்லை என்பதும் இந்த மூன்று பக்ஷங்களும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக வயதபாஸபித்தவை ஜீவன என்பது முதலிய போவைப்பதில் மாததிரம் ஒன்றுக்கொன்று விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது

1 ஸ்ராமுக்தேநஸபெஹதெஷு வக்ஷஸ்து வதஸுஷிவி |
வ்யதஞ்சு வதி நிதெஷு வரிஜம் ஸவபுஜிம் ஸ்ரிய: ||
சுவிபெஹம் நதவெஸுஸெ சுஸுமெதூஜி ஷுபாநாசு |
சுதஸுதஸுவிநுநெஷு வதூரெவெஸுய வுஸுத: ||

ஆகையினாலேயே ‘நாஸாஸந்நிநா நாஸா’ (பகவானைச் சேர்ந்த வஸதுக்கள் நாரங்கள் என்னப்படுகின்றன) என்கிற வயதபத்தியினால் இந்த லக்ஷ்மிக்கு ‘நாஸா’ என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமாக இருந்த போதிலும் பாததாவைப்போலவே அவனுடைய ஸங்கலபத்தினாலுண்டான முக்கியமான பரயோஜனமாயிருக்கும் தன்மை முதலியதும் விருத்தம்ல்ல ஆகாரங்கள் ஸமமாக இருந்தபோதிலும் சிறிசில் இடங்களில் வயாபாரம் வயதபாஸப்படுகிறது எல்லாவற்றையும் ஸருஷ்டித்

1 பராகுதேனஸஹ - முன்பு செல்லப்பட்ட பக்ஷத்தான், சதாஷ்வபி-
நிலங்களாயிருக்கிற, ஏதேஷு - இந்த, பக்ஷேஷு - பக்ஷங்களிலும், ஸரிய -
லக்ஷ்மிக்கு, இதம் - இந்த, ஸாவம் - எல்லாம், ஸவதந்தரபதி நிதயேச்சா வீததம்-
ஸவதந்தரனாபாததாவினுடைய நிதயமான ஸங்கலபத்தினாலேற்பட்டது, அபிச-
மேலும், தஸய - அஹுக்கு, கஸ்சன-ஒருவரும், நேஸே - நாஸவாறாக இருக்க
விலை, இதயாதி தாஸுதை - எனறாததமுள்ள ஸருதி வாக்யங்கள் இருக்கிற
படியினால், அத - ஆகையினால், சதாபி - நாலாயிருக்கிற, பக்ஷாபி - இந்தப் பக்ஷ
ங்களிலும், பதயேன - பாததாவினிடத்தில், ஸுஸவா விஸம் - ஸுஸவாஸு
யிருக்கும் தன்மை ப்ருஷ்டி பெறுகிறது நான்கு பக்ஷங்களாவன - 1 லக்ஷ்மி அணு
வானவன், ஜீவகோடியிற சோந்தவன், பகவானுடைய ஸங்கலபத்தினால் எல்லா
வஸதுக்களுக்கும் ஸேஷியாயிருக்கை முதலிய பெருமைகளே யுடையவன்
இவன் எல்லா இடத்திலும் வயாபரித்திருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற வசனங்
களுக்கு முகதாகையுமே நிதயாகையுமேபோல தாமஸ்த ஜ்ஞானத்தினாலாவது தன்
னுடைய அவதார ரூபங்களிலாவது லோகத்தை வயாபரித்திருக்கிறான் என்ற
தாதபாயம் சொல்லவேண்டும் 2 இவன் ஜீவகோடியைச் சோந்தவளாயிருந்த
போதிலும் எங்கும் நிறைந்த ஸவரூபத்தை யுடையவன் ஜீவாத்மாவை அணு
என்று சொல்லுகிற வசனங்கள் லக்ஷ்மியைத் தவிர மற்ற ஜீவாத்மாக்களைச்
சொல்லுகின்றன மற்றவைகள் முன்போலவே 3 இவன் ஜீவகோடியிலும் ஸு
வாகோடியிலும் சோந்த தனித்ததுவம். 4 இவன் ஸுஸவா கோடியிற சோந்தவன்.
பகவான் தன்னை யொழிந்த மற்ற வஸதுக்களுக்குச் ஸேஷி இவனோவெனில்
பகவானையும் தன்னையுந் தவிர மற்ற வஸதுக்களுக்குச் ஸேஷி லோகங்களுக்
குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கு மாததிரம்தான் உண்டு இவனு
க்குப் பெருமைகளெல்லாம் முன் சொல்லியதைப்போல பகவத் ஸங்கலபத்தினால்
உண்டானது இந்தப் பக்ஷங்களின் ஸமாதானங்கள் மேலே விவரிக்கப்பட்டிருக்கி
ருந்து

தவராகிய பகவானும் தன்னுடைய பதனியின் பரீதியை உத்தேசித்து அநதநத லீலைகளில் பரவருத்திக்கிறபடியினால் இநத லக்ஷ்மிகும அநதநத லீலைகளில் ஸம்பநதமுண்டென்று சொல்லியிருப்பதும் விரு ததமல்ல இருவார்களும் சோநது ஆரம்பித்த காரயத்திலும் லோகத்தி லுண்டாகிய பாததாக்களைப்போலவே பாததாவையே முக்கியமாகச் சொல்லி இருப்பதும், பாததாவையே காரணமாக உடையவைகள் இவைகள் என்று சொல்லியிருப்பதும் பொருந்தும் பாததாவின புத திக்கு வசப்பட்டிருந்தபோதிலும் பதனீ பராதினமாக இருப்பது இரு வாகளினுடைய இசைசக்திக்கும் பொருந்தினதானபடியினால் இருவர்களி னுடைய ஸங்கலபத்தினு லுண்டானதென்று சொல்லி யிருப்பதும் பொருந்தமுடையது என்று மாராகம் கண்டுகொள்ளுவது இவ்வித தில் எல்லா பராணிகளுக்கும் ஈஸ்வரனென்கிற வசனம் இருவாக்கும் ஸம்மாக இருப்பதினால் இவள் பாததாவிற்குப் பராதினமாக இருப்ப தும் இருவார்களினுடைய ஸங்கலபத்தினு லேறப்பட்டென்று சிலா சொல்லுகிறார்கள்

1 சுமெநாநெநுலா விவாதாஜி நிவ்ருதௌ ததூரகுவத: |

வெண்குண்ணு உபேஷாணா உபேஷாணா ஸவசவிதி ||

வம்வெவ்வுதெஷு வகெஷுஷு கஸிநெக: ப்ராணாவாநு |

ஸ நுக்ஷீகஸு ஸா தூஜம் ஸவபூயா ஸுபூதிஷித |

உவெஹவம் க்ஷிஜாஸெ து ஸம்ஸயெவ விவஸூரிதா |

உவயுதாஸ வெவஸஜா உவாய வ்ரு ஸம்ஸவ: ||

1 அநயோநயேச்சாலிகாதாதி நிவருதௌ - ஒருவாக்கொருவா ஸங்கல் பத்திற்கு வீரோதம் முதலியவைகள் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லுவதில், தத பாதவத - தாதபாயமாகையினால், அஸேஷாணம் - எல்லாம், ஆகமாளும் - ஸாஸ்த ரங்களுக்கு, ஐககண்டயம் - ஒரே அபிப்பிராயத்தை உடையவைகளாக இருக்கை உண்டாகிறது என்று தாதபாயம், ஏதேஷு - இநத, பஞ்சஸு - ஐந்து, பகேஷு - பகஷங்களில், கஸித - ஏதாவது, ஏக - ஒன்றே, ப்ராமாணவான் - ப்ராமாண வகையுடையது, ஸாவதா - எவ்விதத்திலும், லக்ஷீகஸய - லக்ஷ்மியோடுகூடிய பகவானுக்கு, ஸாமராஜயம் - ராஜாவாக இருக்கை, ஸம்ப்ராதிஷ்டிதம் - ஸதாபிக கப்பட்டது ஏவம் - இப்படி, இஹ - இநத விஷயத்தில், கவசிதம்ஸே - ஏதா வது ஒரு அம்சத்தில், ஸம்ஸீயபி ஸம்ஸயமிருந்தபோதிலும், விபஸ்சிதாம் - விதவான்களுக்கு, உபயுக்தாம்சவசையாத - உபயோகமுள்ள பாதத்தை விசதமாகத் தெரிநது கொள்ளுவதினால், உபாய பல ஸம்பவ - உபாயமும் பலமும் ஸம்பவிக கும், அதா - இவ்விதத்தில், ஸ்வாமிதவ - ஸ்வாமியாக இருக்கை, பலததவ - பலத் தைக் கொடுப்பவளாயிருக்கை, பலதவத - பலமாக இருக்கை இவைகளினால், ஆனுருப்யேண - அனுருணமாயிருப்பதினால், ஸ்ரீ பதௌ - பகவானிடத்தில், ஸரியம் - லக்ஷ்மிக்கு, ஸம்பநத - ஸம்பநதமானது, தாசித - காட்டப்பட்டது

ஸ்ரீ சதுஸ்லோகீ கரந்தத்தில்

சில ஆக்சேப ஸுமாதானங்கள்.

‘கூஸ்ரிஷெக்: பூரோணவாந்’ எனபதினால ஐந்தாவது பக்ஷமாகச் சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மீ ஈஸ்வரகோடியில் சோந்தவள என்றும், எங்கும் வயாபரித்த ஸ்வரூபத்தை யுடையவள என்றும், இருவாகளினுடைய இச்சையினால் சிறசில ஸ்வபாவங்களைத் தாங்களே பிரித்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், ஆகையினால் லக்ஷ்மிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குணம், பெருமை, முதலியவைகள் இருவாகளினுடைய ஸங்கல்பத்தினால் உண்டானவைகள் என்றும் சொல்லுகிற பக்ஷம் இந்த கரந்தகாத தாவாகிய ஆசாயினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது ஸ்ரீ நியாயஸித்ததாஞ்சனம், ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரம், முதலிய கரந்தங்களினால் அப்படியே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரத்தில் சேதன சேதனத்ததுவங்களை நிரூபித்த பிறகு ஈஸ்வரத்ததுவத்தை நிரூபித்துப் பிறகு லக்ஷ்மியை நிரூபித்திருப்பதினால் அவ்விடத்திலும் ‘இவ்விடத்தில் தண்டதரதவமும் புருஷகாரதவாதிகளும் எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் கூறாக விபசித்த வயாபாரங்கள்’ என்றருளிச்செய்து இதற்கு ‘யுவக்ஷாடி துஷ்யே பூபர வஸுதாஸகூ ஸநே ஸ்ரீகூபாநீந் க்யூகா ஹவதி மூணாநு வுண்டூ ஸுல லாநு க்யு ஸ்ரீகெனூ காநாநு தேஜிபேதி வாராயு க்யூணா க்ஷோநீந் வா ஹாகூம் ஹவதி யுவபொ நாத நிவிடா’ என்கிற பட்டாருளிச்செய்த ஸ்லோகத்தை மேற்கோளாக எடுத்து உதாஹரித்தருளியிருக்கிறா ஸ்ரீ நியாயஸித்ததாஞ்சனத்திலும் ஈஸ்வர பரிச்சேதத்தில் பகவானை நிரூபித்த பிறகு லக்ஷ்மியை நிரூபித்தருளினா அவ்விடத்திலும் ‘ஐகாநாமநா துண ஸாஜா ஜமஜநககூ ஸெஷிக் ஸரணுகூ பூரவகூ லாஜாஜ ஸாஜேமிராந் நிவடாஹொ வ்யகூ:’ என்றருளிச்செய்யப்பட்டது இந்தப் பக்ஷம்தான் ‘யஸ்யூஷெ தேஹிநாமநா தம் ஹ க்ஷயூஷெஹி ஸுஹ நடூலம் நாதா ஜியத்யா நிரவயிம் நித்யாநுகூலம் ஸூத:’ என்று வயகதமா யருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அந்த ஸ்லோகத்தில் பகவானுடைய மஹிமையைப்போல ஒரு வித அளவுகளும் இல்லாதது லக்ஷ்மியின் மஹிமை. ஆகையினால்

ஸாவஜஞான பகவானும் அவஞ்ஞாய மஹிமையின் எல்லையை அறிய விலை எனறல்லவோ அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அந்த அர்த்தம் இந்த நீர்தாவது பக்ஷம் தவிர மற்ற எல்லாப் பக்ஷங்களிலும் ஸம்பவிக்ஷித்திலலை எப்படி என்னில் ஸ்வரூபத்தினால் லக்ஷம் அணு என னும் பக்ஷத்தில் ஸ்வரூபம், குணம், இவைகள் மேற்பட்ட எல்லையுடையவைகளாகின்றன விபு என னும் பக்ஷத்திலும் குணங்கள் மேற்பட்ட எல்லையுடையவைகளாகின்றன ஏனெனில் இவஞ்ஞாய ஸாவஜஞாத வம், ஸாவஸேஷிதவம், முதலிய குணங்கள் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினு லுண்டானவைக ளாகையினால் பகவானுடைய குணம், முதலியவற்றிற்குத்தாழ்ந்தவைகள் ஆகையினால் அளவிடப்பட்டவைகளாகின்றன நீர்தாவது பக்ஷத்தில் இருவர்களினுடைய ஸங்கல்பத்தினாலும் குணங்கள் உண்டாகிறபடியினால் இவ்விருவர்களினுடைய குணங்களும் இருவர்களினுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்படடைவைகளாகி இரண்டிம் ஸமமாகின்றனபடியினால் அளவிடப்படாதது என்பது உசிதமாகிறது. இப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஜனமாதயதிகரணத்தில் 'சுக்ஷம்' என னும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானமாகி 'தெந வசிவது வடிவப வ்யூஷுத் கொடிவப வியக்ஷணாஸாதிஸய ஸுரூப வுமூணா: நித்யா வ்யூஷுதா:' என னும் வாக்யத்திற்கு ஸ்ரீஸூருத பரகாசிகையில 'ஸுரூபவசிணுகூஸ ஸாதிஸயம் | ஜோநவ்யூசிரிதூ: வெஸபபூஷி மூணாஸ ஜமஷூரவாராநஹுதபா ஸாதிஸயா: | ஜோநவ நித்யம் ஸவதுமதாவி தயாக்ஷஸு வரூபாத் நிதெஜ்யூநக்ஷாஜ ஸாதிஸயம் | ஸவரூபநக்ஷ ரூபவஸூரதிஸயஸு வரூஷிந வஜூபநக்ஷாஸுலாஸாவிக்கெவ உவி மூணாநா ஸாதிஸயக்ஷிதி ஜோவநாபு: ஸுஸஷு:' என றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த நியாயத்தினால் லக்ஷமியின் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், இவைகளிரண்டும் லக்ஷம் அணு என னும் பக்ஷத்தில் எல்லை இல்லாதவைகள் என்று சொல்லமுடியாது விபு என னும் பக்ஷத்திலும் ஸ்வபாவங்கள் எல்லையிலாதவை என்று சொல்லமுடியாது ஆகையினால் இரண்டாவது ஸலோகத்தின் அபிபராயத்தின்படி வ்யாக்யாதாவாகிய ஸ்ரீமந் நிகமாத மஹாதேஸரிகன் திருவுள்ளப்படி இவைகளை யனுஸரித் கூரத்தாழ்வான ஸ்ரீஸ்தவத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிற 'ஹேலி க்ஷு ஹேலிவாபி நது ஹரிணாநாவி க்ஷபா ஜூபதெய ஹேலெ ஹேலாவி நெநவ யாவபொ ஸவதுஜூதா ஹீயதெய ஹா ஹேலவ தஜூதா ஹேமூணா ஸவதுஜூதாயா விஹ: | ஹேலாஹேலவாஜிஹபாகிவ விஹ ஹாநொய திக்ஷுஷுதெ' என்கிற ஸ்ரீ ஸூகதிக்ஷும மற்றுமஇதர பரமாசாயர்களின் ஸ்ரீஸூகதிக்ஷும

அனுகுணமாக இருக்கிறது இப்படி இருக்கச் சிலா தங்கள் ஆசாய ஸ்ரீ ஸுடிகதிகளுக்கே விரோதமாயிருக்கிற தென்பதை நினைக்காமல் சில அநாவஸய தோஷங்களை ஆரோபித்து லக்ஷ்மீ அணுவென்றும் ஜீவகோடியென்றும், அவளுக்கு ஸாவஜன்தவம் முதலிய குணங்கள் பகவானுடைய ஸங்கலபத்தினாலேற்பட்டவைகள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் சொல்லுவது பூரவாசாயாகளினுடைய ஸ்ரீ ஸுடிகதிகளுக்கு முற்றிலும் விரோதம் என்பதை இவ்விடத்தில் நிரூபிக்கிறோம் ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் முதலாவது அம்சம் எட்டாவது அதயாயம் பதின்னாவது ஸலோகத்தில் 'யயா ஸவபுமதொவிஷ்ணு: தபெயெவெபம் ஜிஜேதாஜி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஸலோகம் 'வணஜீராவளஜெஜிபுமபுருஷெவ: தபெபதபெவி வபுரிதம்' என்று சொல்லியிருப்பதை அனுஸரித்து லக்ஷ்மியின் அவதார விகரங்களினால் லோகம் வயாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று 'ததவிபுதவ பரமாணங்கள் ஸ்வரூப விபுதவரங்களன்றிக் கே விகரஹ வயாபதி பரதிபாதகங்களாகையினாலே ததணுதவ பாதகங்களல்லவிறே' என்று சிலா சொல்லியிருக்கிறார்கள் இதுவும் அந்த விஷ்ணுபுராணத்தில் இயற்குமுன பதினேந்தாம் ஸலோகத்தில் 'க்ஷீராவள ஸ்ரீ: வுரொதூஹா ஸுருயதெ ஃபுத ஃபுதெ | ஹுமொ: வுராதூம் ஸுபுதெதெ தெத ஃபுத ஃபுத ஹுமொ: வுராதூம் |' என்கிற ஸலோகத்தில் முன்பு அம்ருதம் கட்டியும்பொழுது க்ஷீரஸமுத்திரத்திலிருந்து லக்ஷ்மீ உண்டானாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்க பருகு என்பவருக்கு கயாதியினிடத்தில் உண்டானாள் என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்று மைதரேயா கேட்க ஸ்ரீபராசர பகவான் 'நிஜெதெவெஷா ஜமநாதா விஷ்ணு: ஸ்ரீரநவாயிநீ | யயா ஸவபுமதொ விஷ்ணு: தபெயெவெபம் ஜிஜேதாஜி' என்றாமபித்து ஒன்பதாவது அதயாயம் நூற்று முப்பத்தேழாவது ஸலோகம் வரையில் லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபங்களையும், க்ஷீரபதியில் லக்ஷ்மீ அவதரித்த சரித்திரத்தையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லி அதற்குமேல் மைதரேயா கேட்ட கேழவிகு—நூற்று முப்பத்தொன்பதாம் ஸலோகத்தில் 'வணவாயா ஜமஸுலாஜீ ஜெவ ராஜோ ஜமாபுதம் | கவதாரம் கரொதெஷ தயா ஸ்ரீ ஸுதஹாயிநீ |' என்றாமபித்து நூற்றுநாற்பத்திரண்டாம் ஸலோகம் வரையில் அவதார விகரஹங்களைப்பற்றி மமாதானம் சொல்லுகிறா ஆகையினால் 'யயா ஸவபுமதொ விஷ்ணு:' என்றாமபிக்கிற ஸந்தாபம் அவதார ரூபங்களைப்பற்றியதல்ல, அதைப்பற்றிப் பின்னால் வயகதமாகச் சொல்லியிருப்பதினால் இந்த ஸந்தாபத்திலேயே 'நீகிமெஷா நபொ ஹரி:

வொயொ விஷ்ணு ரிபம் ஸுஹி: யஜேஷாஸனஸக க்ரியாக்ஷிபம்' என
 நிவை முதலிய இடங்களில் ரூபமில்லாத வஸகுகளையும், புத்தி முத
 லியவைகளையும் லக்ஷம் என்று நிரூபிக்கிறபடியினாலும் கடைசியில்
 'ஷெவத்யபுஷ்டம்ஷெஷுஷு ஸுநாநா ஹவாந ஹரி: | ஸ்ரீநாத்
 உக்ஷீ ஜெஷுஷு ப நாமயொ விஷுஷெ வரம்' என்று நிகமனம்
 செய்கிறபடியினாலும் எல்லா வஸ்துகளிலும் இவர்கள் வயாபரித
 திருப்பதினால் இவர்களைவிட வேறு பாதேவதை இல்லை என்று
 நிரூபிப்பதிலேயே இந்த ஸந்தாபத்திற்குத் தாத்பாயம் என்று
 வயகதமா யேற்படுகிறது அவதார ரூபங்களைப் பற்றிச் சொல்
 லுவதாக இருந்தால் 'ராவலகே ஹஸ்தீத: ருகிணீ க்ஷுஷு ஜநமி'
 என்று ஒன்பதாவது அதயாயத்தில் சொல்லியிருப்பதுபோல் இங்கும்
 சொல்லியிருக்கவேண்டும் அப்படி இல்லாமல் விபூதிகளின் விஸ்
 தாரத்தை பதினாறு முதல் முப்பத்தது மூன்று ஸ்லோகம் வரையில்
 நிரூபித்திருக்கிறது ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்திய வயாகயானத்திலும் 'யயோ
 ஸவபுதத்' என்கிற ஸ்லோகத்திற்கு 'உதூர்ஷ்யாயம் ஹவ: தஸ்யா
 உததி ஜெஷு ஹவெஷயம் விரொய: ஜமஹவாநாந்ஹதாபா: ஸவபு
 மதாபா: ஸக்யாதிகாயாஸு விஷுஸகே: விஷ்வாஸிவாஸெஸநாவி
 ஹாவதிர்ராவாஸா ராக்ஷம் தெந பபுவபும் ஹம் ஷுஷெத்யா:
 சூவிஷுஷதாபா: ஹவாஸஸ: ஸாஸெந உதிர்ராவதாபா:
 ஸும: க்ஷீர நியெ ராவிஷாவ ராக்ஷம் வண்டயத உதி தஷெவ
 சூஷம் | நிரெத்யவெஷு உத்யாஹிநா உக்ஷீநாராயணயொ:ஸவபுதகம்
 க்ஷே உவாஸநாயபும் ஸ்வவஸயதி சுயெஷா விஷுஸித்யாஹிநா
 யாஷ்யாய ஸரீரவீ |' என்றும், ஒன்பதாவது அதயாயத்தில்
 அவதாரங்களை நிரூபிக்கும் இடத்தில் 'புக்ஷுதாவதாரஸ்ய
 நிமேயந் சுந்யாநஸ்யவதாராநாஹ' என்றும் அவதாரிகை எழுதப்
 பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் முதலில் மைத்ரேயா கேட்டது இரண்டு
 விதமான அவதாரங்கள் எப்படிப் பொருந்தும்? என்பதுதான் அதற்கு
 ஸமாதானம் சொல்ல ஆரம்பித்த பராசரா 'இவளும் எப்பொழுதும் பக்
 வாணைவிட்டுப் பிரியாதவளாய் பகவானெப்படி எல்லா வஸ்துகளிலும்
 வ்யாபரித்திருக்கிறாரோ அப்படியே இவளும் வயாபரித்திருக்கிறாள்'
 என்று நிரூபித்துக்கொண்டுவந்து ஆகையினால் பகவானெப்போலவே
 அனேக அவதாரங்களை அநந்தநக காலங்களில் செய்யும்பொழுது ஒரோ
 ரிடங்களில் தன்னுடைய ரூபங்களை அவதாரிக குமபடி செய்தாளென்று
 நிகமனம் செய்திருக்கிறா நடுவில் தேவேந்திரன் ஸ்தோத்திரம் செய

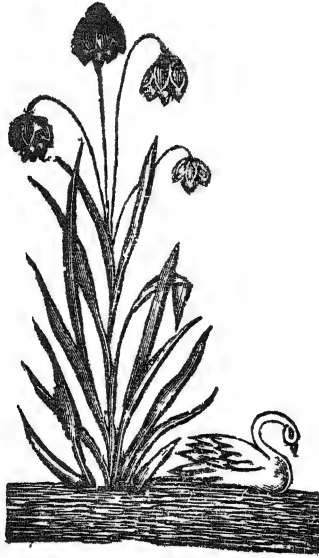
யும் பொழுது 'கூவியதக் விஷ்ணு நா வாண்வ ஜமக் யூவாண்வராஅரம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அந்த இடத்தில் அவதார ரூபங்களைப்பற்றிய பரஸ்தாவமே இல்லை மேலும் சராசரமாகிய லோகம் வயாபரிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்னில ஸ்ததாவர ஜங்கமமாகிற லோகங்களில் ஒவ்வொரு சராசரங்களிலும் லக்ஷ்மியினரூபம் அவதாரம் செய்திருக்கிறது என்று சொல்லுவது அப்படி ஒரு பரமாணங்களிலு மேற்படாத தினால் விருத்தம் சரங்களில் சில ரூபமும், ஸ்ததாவரங்களில் சில ரூபங்களும் இருக்கிறது என்னில் ஏதாவது ஒரு ஜாதியில் ஒரு ரூபம் இருந்தாலும் இப்படிச் சொல்லலாமாக்கையினால் அது விசேஷமான மஹிமையைக் காட்டக்கூடியதல்ல யூவாண் என்கிற பதமும் அவ்வளவு ஸவாரஸ்யமல்ல 'ஸாஜோ ஸாநெஜோ ஜகமஜாநெவெஃ கூபெய தஜேவிவாநரிதம்' என்கிற அதுவும் அவதார விகாஹங்களைப் பற்றியதல்ல அதற்குமுன் 'கூம் வாஃஜிஃ கூம்வாபா ஸாஹாகூம் ரீத நெபாஹவாநீ ஸாந்யா ராதிஃ பூவாஹதிஃ நெயாஸூஜாவா ஸதீ யஜேவிஜோ ஜஹாவிஜோ மஹ்ய விஜோவஸொஹநெ நூத்விஜோ வ ஜேவி கூம் விஜேகிஹவமஉராயநீ சூநீக்ஷிகீத்ரயீ வாநபாஹநீதி ஸூ நெவா' என்கிற முன் ஸலோகங்களை யோசிக்கமுடிந்ததில் லோகங்களில் இருக்கிற ஸௌமயக்ரூர ரூபங்களெல்லாம் லக்ஷ்மியின் ஸரீரங்கள் ஆகையினால் உனக்குச் ஸரீரங்களாகிய அந்த வஸ்துக்களினால் லோகங்களை வயாபரித்திருக்கிறாள் எனறே சொல்லுகிறது இதில் 'ஸூபா ஸாஹா பூவா ஸாஹதீ முதலிய சில முன்னதபாயத்திலே விபூதிகளாய்ச் சொல்லப்பட்டவைகள் ஆகையினால் அந்த விபூதிகளை இங்கும்குறிக்கிறது இப்படியே வயாக்யானத்திலும் 'வணவநெநூரவி ஸாஜோஸாநெஜோநாநெவெஃ கூபெயவ ஜமக்வாநரிதம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இதுவும்ல்லாமல் ஸ்ரீஅஹிபுத்தரியஸமஹிதையில் இரண்டாவது அத்யாயத்தில் 'நாராயணஸ்ய ஸ விஸூதா ஹவா ஹ வஜிஜே ஜமக் நிக்ஷெந ஸூரநெவண பயாஸூவ்ய நியஜாதி ஸவடி ஹாவாதிசா உக்ஷீரஹந்தா வாரஜாதிசா தஜேயபிடிணீ ஜேவிவாநகூவாவடிஜிஜே ஜமக் நிக்ஷெந ஸூரநெவண யூரவ்யதகூம் நிய வதி நிக்ஷா காவா வாரிவெஜாச வநெண்டாகார விபொமதஃ யூரவிநீ ஜேஸவி ஸூஸாரிதா வநெண்டா வ ஸவடிதா' இதயாதி அனேக வசனங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவாயினும் கரந்த விஸ்தாரத்திற்குப் பயந்து இங்கு எழுதப்படவில்லை

மேலும் லக்ஷ்மீ ஜீவ தத்துவங்களில் சோநதவனா இருந்தால் ஜீவ தத்துவங்களைச் சொல்லுகிற மகாரத்தினனோ இவனைச் சோதது வயாக்யானம் செய்யவேண்டும் அப்படிக்கல்லாமல் முப்பத்தாறுபிரபடியில் 'ஞாலத்தூடே' என்கிற பாட்டின் வயாக்யானத்தில் 'ஆகையினால் அகாரம் மிதுனத்திற்கு வாசகமாயிற்று' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தவிர ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் தயுபவாதயதிகரணத்தில் ஜகத காரணமான வஸது ஜீவாதமா அல்ல என்று ஸாதிப்பதற்காக 'ஃகோவ வ்யவ வ்யவஸோஃ' என்கிற ஸூத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதில் முகதியை யடைந்தவர்களினால் அடையத் தகுந்தவ் எனப்பதை காரணமாகக் கொண்டு அதினால் ஜீவாதமா அல்ல என்று ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது இப்படி இருக்க லக்ஷ்மிக்கு பராபயதவத்தை ஒப்புக் கொண்டு ஜீவகோடி யென்று சொல்லுகிற பக்ஷம் அந்த அதிகரணத்திற்கு விரோதமானது, முகதர்களினால் அடையப்படும் தன்மை ஜீவாதமாவிற கிலலை என்றல்லவோ அந்த அதிகரணத்தில் ஏற்படுகிறது மிதுனமே பராபயம் எனபதும் 'அகல்கிலலை' என்கிற பாட்டு வயாக்யானத்திலும் இன்னும் அனைகஇடங்களிலும் வயகதமாய் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் லக்ஷ்மிக்கு பராபயதவத்தை ஒப்புக் கொண்டு அவள் ஜீவகோடியிற சோநதவா எனனும் பக்ஷம் நிராகரிக் கப்பட்டது காலம் முதலியவைகளும், நிதய முகத ஈஸ்வரர்களினுடைய தாமபூத ஜஞானங்களும் விபுக்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதினால் இரண்டு விபுவான வஸ்துககள் இருப்பது அஸம்பாவிதம் என்று சொல்லுவதே அஸம்பாவிதமாயிற்று ஆனாலும் 'சேதனமாகிய இரண்டு விபுவான வஸ்துகளை ஒப்புக்கொண்டால் ஈஸ்வரர்கள் இரண்டாகவேண்டி வருகிறபடியினால் லக்ஷ்மியும் சேதனமாகையினால் அவளுக்கும் விபுதவத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவது விருத்தமல்லவா' என்று சிலா சங்கிக்கிறார்கள் இதுவும் கீழ்ச் சொல்லிய பரமாணங்கள், யுகதிகள், ஆசாரயார்களின் ஸ்ரீ ஸூகதிகள், இவைகளினால் ஏற்பட்ட லக்ஷ்மியின் விபுதவத்தை ஒரு பரமாணமு மில்லாத யுகதயாபாஸத்தினால் தடுப்பது உசிதமல்ல லக்ஷ்மியும் பகவானைப்போல ஸ்வதந்தரமான ஈஸ்வரீ என்று ஒப்புக்கொண்டால் லல்லவோ இரண்டு ஈஸ்வரர்களென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவரும் இவள் பதனீ என்றும், பகவானுக்குச் சேஷபூதை என்றும், எல்லாக்காரயங்களிலும் ஒரே அபிபராயத்தை உடையவனென்றும் அனைக பரமாணம், ஸம்பரதாயம், முதலியவைகளிருப்பதினால் பகவானுக்கு அடங்க இருப்பதினால் ஈஸ்வரதவிதவ பரஸங்க மில்லை 'நஹி வயந விரோபெ ந்யாயஃ ப்ரவத்குதே' என்பதையும்

இங்கே நினைக்கவேண்டியது. இப்படிச் சொல்லுகிறவர்களைக் குறித்துத் தான் ‘ஐய வஹிவஹு’ என்று ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது என்று நினைக்கத்தக்கது மேலும் ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபுராணம் உபாயதவ மில்லை என்றும், அப்படி உபாயமாக ஒப்புக்கொள்ளில் உபாயதவிதவம் வருமென்றும், அப்படி உபாயமிரண்டானால் பரமைகார்திகளின் லக்ஷணமாகிய அந்நியோபாயத்வத்திற்கு விரோதம் வருமென்றும் சிலா சொல்லுகிறார்களே அதுவு மனுசிதம் பகவானுக்கு ஸமமான உபாயமாகப் பற்றினானற்றே அவைகள் ஸம்பவிக்ரும அப்படி ககலலாமல் பகவானுக்கு விசேஷணமாக வைத்து இவ்விருவாகளையும் ஆஸ்ரயிப்பது பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினு லேற்பட்டபடியினால் அவைகளுக்கு விருத்தமல்ல அப்படி விசேஷணமாக ஆஸ்ரயித்தாலும் விருத்தந் தானென்று சொல்லி குணவிக்ரஹாதிகளிலும் இந்தத் தோஷம் ஸம்பவிக்ரும ஆகவே அதவைதிகளைப்போல நிராவிசேஷ சிநமாதர பரமமத்தையே ஆஸ்ரயிக்க வேண்டியவரும் விசேஷணங்களுக்கு உபயோக விசேஷணங்கள் உண்டெனினில் இவ்வுருகும் அது உண்டென்பது பரமான ஸம்பரதாயஸித்தம் இருவரும் பராயமமான இடத்தில் அந்நிய பரயோஜனதவத்திற்கு விரோதமவராதாப்போலவே இருவரும் உபாயமான இடத்திலும் அந்நியோபாயத்வத்திற்கு விரோதம் வராத இவைகளைப் பற்றிய ஸமாதானங்கள் விஸ்தாரமாய ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரம் முதலிய கரந்தங்களில் நமமாசாரயனால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இங்கு சுருக்கமாய்ச் சொன்னோம் இவ்வாததங்களுள்ளாம் முப்பத்தாறாயிரப்படியில் முதல் ஸாரிய பதியில் ‘ஸ்ரீமானுந் நாராயணனே பரதததுவம் என்று சொல்லிற்று’ என்றும், ‘ஆஸ்ரயண வேளையோடு போகவேளையோடு வாசியற ஒரு மிதுனமே உத்தேஸ்யமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று இப்படிப் பரஸவ்ருபம் நிர்ணீதமாயிற்று’ என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் லக்ஷமியும் பரவஸதுவைச் சோந்தவென்றும் உபாயதவமும் உபேயதவமும் மிதுனத்திற்கு உண்டென்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது ‘அகலகிலேன’ என்கிற பாடின் வாயகயானத்தில் முப்பத்தாறாயிரப் படியில் ‘இதில் உபாய பாகம் சொல்லச் செய்தே உபேய விஷய ஸஹசகமாயு மிருக்கிறது அதாகிறபடி எவ்வளவு எனினில் இருவருமான சோத்தியிலே இதே இவன் அடிமை செய்வது அச்சோத்தி தன்னையே இதே இவன் உபாயமாகப் பற்றுகிறதும்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது மற்றேரிடத்தில் ‘இப்படி உபயமும் விலக்ஷணமான மிதுனம் உத்தேஸ்யமாக இருக்கிற முமுக்ஷுக்களுக்கு ஒரு குறையுண்டோ இவர்களைத் தனித்தனியே பற்றினாக்கு ஸவ்ருப வினாமிதே மிதுனமே உத்தேஸ்யம் என்

நிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவனமிதே ராவணாதிகளா பகவதிலே இவ்வாததம் காணவுமாம்' எனறருளிச செயப்பட்டிருக்கிறது ஆக லக்ஷ்மிக்குப் புருஷகாரதவம் மாததிரம் உள்ளது, உபாயதவம் பகவா னுக்கு மாததிரம் உள்ளது என்று சொல்லில் புருஷகார பரபத்தியில் பகவானும் உபாய பரபத்தியில் லக்ஷ்மியும் உததேஸ்யமில்லாமல் போகி றது இப்படியானால் ஒரு பரபத்தியிலும் மிதுனம் உததேஸ்யமாக வில்லை ஆனபடியினால் மேற்கூறிய வாக்யங்கள் விரோதிகளினறன புரு ஷகார பரபத்தியும் உபாய பரபத்தியும் வெவவேறாக இருக்கவேண்டு மென்பது பரமாணங்களினாலும் நிபாயங்களினாலும் ஏற்பட்டது லக்ஷ்மி யைப் புருஷகாரமாக வரித்து அதினால் பகவான் தனக்கு அபிமுகனா பிறகு அவனிடத்தில் நமமுடைய பராராததீனையை விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும் ஆகையினால் இரண்டும் ஒரே காலத்தில் செயவ தென்பது டிகதமல்ல லோகத்திலும் இது அறியத்தக்கது புருஷகார மானவர்களை ஆஸ்ரயித்து அவர்கள் முக்யமானவர்களிடத்தில் நமமை இட்டுக்கொண்டுபோக அவர்களை நாம் நேரில் பராராததிக்கிறோம் என பது அனுபவத்திலேற்பட்டது இதுவும் சரணாகதி கதபத்தில் உடைய வருடைய அனுஷ்டானத்தினால் வயகதமாய ஏற்படுகிறது ஆகை யினால் மிதுனம் உததேஸ்யமாக ஒரு பரபத்தியும் ஏற்படவில்லை ஆகை யினால் அப்படிச் சொல்லுகிறவர்களாராவணாதிகோடியிலே சேருகளுகார லக்ஷ்மிக்குமோக்ஷ பரததவம் உண்டென்பதும் முப்பததாரூயிரப்படியில் 'வேரிமாறாத பூமேவிருப்பாள் வினீதீர்க்குமே' எனனும் பாசுர வயா க்யானத்தில் 'வேரி இதயாதி - இததிருவாயமொழி கற்றாக்குப் பலம் கொடுப்பவள பெரிய பிராட்டியா' என்கிறது' எனருரம்பித்து 'இச சீலகுணம் ஒருவாக்கு நிலமல்ல தானறிதல் மயாவற மதிநலம் பெற றவாறிதல் செய்யுமததீனையாயிற்று இப்பரபாவத்தை அறிந்து இவா வெளியிட்டா' எனனும் பரஸாதாதிசயத்தாலே ஸா'வேஸ்வரான பலம் கொடுக்கிற தசையிலே அவனை விலக்கி நானே இதற்குப் பலம் கொடுக்க வேணுமென்று தனக்குப் பரமாக ஏறிட்டுக்கொண்டு பலம் கொடுக்கும் வினீதீர்க்குமே - இததிருவாயமொழி கற்றருடைய பகவதனுபவ விரோதியான ஸகல் பாதிபந்தகங்களையும் போக்கும இததிருவாய மொழி கற்றாக்கு அந்தப்புரத்திலே படியும் நட்டையும் எனகை' என னுமளவாக அருளிச செயப்பட்டிருக்கிறது ஆக மோக்ஷ விரோதி யான ஸகல் பாபங்களையும் போக்குந தனமை லக்ஷ்மிக்கு உண்டென பது வயகதமாய ஏற்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் லக்ஷ்மிக்கு உபா யத்வமில்லை என்றும், விபுத்வமில்லை என்றும், ஈஸ்வரதவம் இல்லை

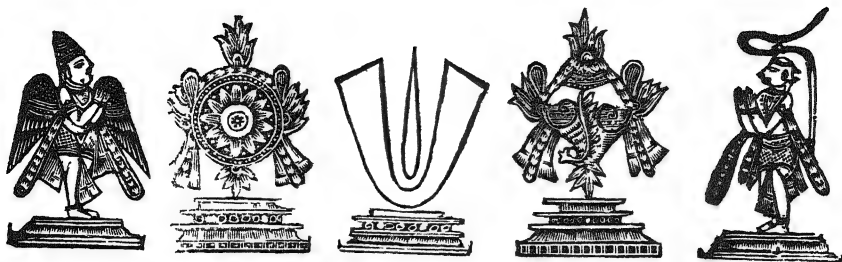
எனறும் சொல்லுவது தங்கள் பூவாசாயாகளினுடைய ஸ்ரீஸுக்தி
களைப் பராமாஸிககாததினால் வந்ததத்தனை என்று அறியத்தக்கது
ஆகையினால் கீழ்ச்சொல்லியபடி யாழுன யதிவரர்களினுடைய ஸ்ரீஸு-
கதிகளை யனுஸரித்ததான ஸ்ரீ தேஸிகனுடைய திருவுள்ளத்திலிருக்கிற
ஸித்தாந்தம் ஐந்தாவது பக்ஷமே எனபது நிஷ்காஷம்

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர சத்னம்.

॥ ஸ்ரீ : ॥

॥ ஸ்ரீ வெ நம: ॥

॥ ஸ்ரீ தே ராஜாநுஜாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீ தே கிமோனே ஸ்ரீ ஹா ஷெஸிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீஜாஜம் ஜம்நய நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஸரணம்

ஹாஜயநிஹ ஸ்வெஷாந் துயுஞாயுஷம் ஸுஜாந் ஸுஹம் ।
 ஸ்ரீ துயாஜாஸ பௌதீஷ் ஸு வநே யாஜநாஹயம் ॥
 நமோ நமோ யாஜநாய யாஜநாய நமோ நம: ।
 நமோ நமோ யாஜநாய யாஜநாய நமோ நம: ॥

நமோ ஜிந்யாஜாஜா தாக்ஷிஷ ஜோந வெராஜ ராஸயெ
 நாயாய ஜம்நயஜாய ஹவஷிஷி விஸ்வெ ॥

நமோ சிந்தயாதபுதாக்ஷிஷ ஜ்ஞான வையாகய ராஸயெ ।
 நாயாய முனயேகாத பகவத பசதி விரதவே ॥

ப - ரை] ஸ்ரீஜாஜம் தாக்ஷிஷ ஜோந வெராஜ ராஸயெ. ஸ்ரீ
 ஜை - ஸ்ரீனக்கமுடியாததும், ஸ்ரீ த - ஆஸாயமாநதும், ஸ்ரீஷிஷ -
 கஷ்டமில்லாததுமான, ஜோந - ஜ்ஞானம், வெராஜ - வையாக்யம்,

இவைகளின், ராஸ்யெ - சும்பலாகிய, அல்லது இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞான
வைராக்யங்களின் சும்பல்களை யுடையவராகிய, சுமாய ஹவக்ஷ ஹதி வரி
ஸ்வெ—சுமாய - ஆழமான, ஹவக்ஷ - பகவானிடத்தில், ஹதி-பகதிககு,
வரிஸ்வெ - ஸ மததிரமாகிய, அல்லது அகாதமான பக்தியாகிற ஸமுத்திரத்
தை உடையவராகிய, நாயாய ஸுநயெ - ஸ்ரீமந்நாத முனிகளின் பொ
ருட்டு, மஃ-நமஸ்சாரம் செய்கிறேன்.

1

ஸ்ரீமந் நிகமாநத மஹா தேசிசன அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்ன பாஷ்யம்

ஸ்ரீமதே நிகமானே மஹா ஷெஸிகாய மஃ

சீரார தூபபில திருவேங்கட முடையான திருவடிக்களே ஸரணம்

ஸ்ரீ ஶாந் வெங்கட நாயாயபு: கவிதாக்கிடுக கெஸுரீ |

வெஷானாயபு வயொபு வெ ஸநிபதாம் ஸஷா ஹுதி ||

ஸ்ரீமந்நாத ஸுநிநா நாய

ஸஹாயெந நாயவாநவரி||

யஅந வந்த ஜநிதா ஸ்ரோத்ரு ஸுயா

ஸவதி ஸுஜநஸாம் ஸோமூர ||

பூவா பூவாக ஹதெ ஹவதி

யாநுந ஸுநெ ரயம் பூஷ்யத: |

ஸுரிதாநி ஹரதி ஜமதாம் பூயாநு

ஸநாந வரிஸு வரிவாஹ: ||

விஜந ஜெதொலுண ரஸம் விமாமு

நிவிபுஸதி வெங்கடேஸ கவி: |

யஷுவதி வரணாஹபு ஜிம்

யஜுநா தீபு ஜிவ யாஜுநம் ஸ்ரோத்ரு ||

யஷுவத்ரு ந ஸநிஷ்டம் வராயபு பூதிவாநமடி|

தயாஹி தாஷிமு உவகூம் வரஸங்குத: ஸ்ரீதடி ||

ஸ்ரோத்ரு ரதஜிம் நூஸ ஜாஹாயபு ஸுதி ஸம்ஸுடெ |

நிபாநவிவ நிஸிஜம் நிவிபுஸதி விவஸித: ||

ஜெனாபரணகெவந ஷூரதா மூரூ நஜஹ்ரதி: |
 ஷூரதூவாராமுலாரொண ஷூரதூராமெ விய்யதெ ||
 நஜஹ்ரொரொகு விஜேதய: ப்ரணீவாத வுரவூர: |
 சூவாயபா டிஹ்தொ ஜேதயா யா கெவந நஜவியா ||

புராணலிஹ விஜேதயம் நெஜெத்யாவரணம் ஸதாடி
 நெஜெத்ய: வரிவபுஜ் ப்ரணீவதூலிவாடி வ || உதி

ப - றை] நாயலஹாயெந-ஸ்ரீமநநாத முனிகளோடு சோநதவரா
 கிய, ஸ்ரீ ஜோமேந ஜுமிநா - ஸ்ரீ ஆளவநதாரினால், நாயலாங் -
 நாதனை உடையவனாக, சுலி - ஆகிறேன், யஜும உஜ் ஜநிதா -
 எந்த ஸ்ரீ ஆளவநதாரினுடைய முகமாகிற சந்திரனானுடாக்கப்பட்ட,
 ஷூரதூஸுயா - ஸ்தோததிரமாகிற அமருதம், ஸூமீநலா - வித
 வானகளுக்கு அல்லது தேவதைகளுக்காகவுமாம், ஹோஜூ - அனுப
 விகததகுநததாக, ஹவதி - ஆகிறதோ

பூரபு பூரவக ஹிதெ-அடையவேண்டிய பாயோஜனமா
 யும், அடைவிககுமுபாயமாயுமிருக்கிற ஹவதி-பகவானிடத்தில, அதா
 வது பகவானைப்பற்றி, உபாமுஸஸாந விய்யா வரிவாஹம் - தவய
 மெனகிற மந்திரத்தை ஆததத்துடன் அனுஸந்தானம் செய்வதாகிற
 ஸமுததிரத்தின் கழியாக, யாமேந ஜுமே - ஸ்ரீ ஆளவநதாரிடத்தி
 லிருந்து, பூஸூத: - உணடாகிய, சுப - இந்த ஸ்தோததிரமானது,
 ஜமதா - லோகங்களினுடைய, ஜுமிதாமி - பாபங்களை, ஹவதி -
 போகக்கடிக்கிறது

வெஹ்டெஸகவி: - ஸ்ரீமநநிகமாநத மஹாதேஸிகனாகிய கவி, யஜு
 நாதீயபிவ - யமுனையின் தீர்த்தத்தைப்போல, விஜே - அழகுகற
 தாயும், சுஜிதொலுண ரஸம் - அமருதத்தை விடமேலான ருசியை
 உடையதாயும், யஜுவதி வரணாஹம் - ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய திரு
 வடிகளுக்குத் தகுந்ததாயுமிருக்கிற, யாமேந - ஸ்ரீ ஆளவநதாருடைய,
 ஷூரதூ - ஸ்தோததிரத்தை, விவாஹ - உள்ளே முழுகி, நிவிட்
 ஸதி - ஸுகானுபவம் செய்கிறா.

இ - து] யமுனையின் ஜலம் 'தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்'
 என்கிறபடியே கண்ணனும் கோபிகைகளுமாக ஜலகீடா காலங்
 களில் கொப்பளித்த நீரகளோடு கலந்து வருதலால் விசேஷமான
 பரிசுத்ததியையும், பகவானுடைய 'கற்பூரம் நாமோ கமலபபூ நாமு

மோ திருப்பவளச் செவ்வாய் தான தித்தித்திருக்குமோ' என்று சொல்லப்படுகிற திருப்பவளத்தின் ருசியையுடையதாகையினாலும் அம்ருத்தத்தைவிட மேலானது அப்படியே இரத ஸ்தோத்திரம் 'தபா லு ஹாவீந் ௩௩௭ ஹோமிநீ' என்று இருவருமான சோத்திரியினழகை நிருபிக்கிறபடியினால் பாபங்களைப் போக்கடிக்கக் கூடியதும் அம்ருத்தத்தைவிட ருசியுள்ளதாய் மிருக்கிறது அன்றிகே 'ஈஜீஹோஷ்ண ரு ஸம்' என்கிற இடத்தில் அம்ருதம் எனப்பது மோக்ஷத்தைச்சொல்லி அதைவிட மேற்பட்ட ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்றாதத மாகவுமாம் அப்பொழுது 'இழிபட்டோடு முடலினில் பிறந்து தன் சீரை யான கற்று மொழிபட்டோடும் கவியமுதனுகாச்சியுமோ' என்றும், 'நின்புகழில் வைகும் தம்சிறதையிலும் மறநினிதோ நீ யவாக கு வைகுரத மென்றருளும் வான்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே இரத ஸ்தோத்திரத்தைக்கொண்டு பகவானுடைய குணங்களை அனுபவிப்பதி னால் உண்டாகிய ஆனந்தம் மோக்ஷத்திலுண்டாகிற ஆனந்தத்தை விட மேலானது என்று திருவுள்ளம் 'யஜு-வகி யரணாஹம்' என்கிற இடத்தில் யமுனாதீர்த்தம் ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய திருவடியின் ஸம்பந்தத்தை எப்பொழுதும் அடைந்திருக்கிறது என்றாததமாகவுமாம் அன்றிகே ஸ்ரீகருஷ்ணனுடைய எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் தக்கது, அதாவது 'யஜு-நா லாக்ஷீக் யளவம் யுவாநம்' என்கிறபடியே 'யமுனை யாற்றில் வார மணற் குளநில் புலர நின்றேன வாசுதேவா உன வரவு பாராததே' என்று கோபிமார்களைத் துடிக்கும்படி செயததும், 'குரவை யாய்ச்சியரோடு கோத்ததும்' என்கிறபடியே அவர்களோடு ராஸகீடை முதலியவைகளைச் செயதது முதலாகிய யௌவன வயாபாரங்களெல்லா வற்றையும் முற்றிலும் அனுபவித்தது யமுனையொன்றே என்றாகவுமாம் அதிகவிசாலமானதும், மணற்குளங்களும், மாத்தோப்புகளும், கொடி மண்டபங்களும் நிறைந்த இடமாகையினால் இவ்வளவு லீலைகளையும் பக வான் அனுபவிக்கத்தக்கதாயிற்று எனப்பது கருத்தது ஸ்தோத்திரத்தின் பக்ஷத்தில் உத்தமமான இரத்தினமாகையினால் பகவானுடைய திரு வடிகளில் ஸமாப்பிவிக்கத் தகுந்தது என்று தாதபாயம் 'விமாஹு நிவி-பூகி' எனப்பதினால் இதிலுடைய தாதபாயாததங்களை எல்லாம் உள்ளபடி அனுபவிக்கிறா என்பதேறப்படுகிறது 'மஹீர வ-இண்ட் ௩௪-௭௦ ௩௩ யீ ஹ்வணம் ஸ்ரீ ஷே தடாக்ஷிவஸ்தீர்தம் ப்ரவிஷ்டா' என்கிறபடியே யமுனாதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் ஸாவதாப பா பங்கள் எப்படி நிகருத்திருக்குமோ அப்படியே இரத ஸ்தோத்திர ரூப மான பகவத் குணங்களை அனுபவிப்பதும் எனப்பது திருவுள்ளம்.

சுத்ரு - இந்த ஸ்தோத்திரத்தில், வராயுஷ் ப்ரணிவாதம் - அபரணுககாக உபதேசம் செய்வது, ஸ்ரீஸுஷ்டி - காண்ப படவிலை, ததாவி - அபபடி இருந்தபோதிலும், தாஷ்டி - புவகம் - பரோபதேசமாக இருக்கை, வரஸங்குதம் - பகவானுடைய ஸங்கலபத்தினால், ஸ்ரீதம் - ஏற்பட்டது

சுயாயுஷுதி ஸ்வாபு - ஆசாயனுடைய ஸ்தோத்திரமாகிய ஸமபுதத்தின் நடுவில், ஸ்ரீஸு - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, அதாவது முதலில் 'மரோ-விஷு' என்றாமபித்து 'தாதாவிதா' என்கிற வரையில் ஆசாய ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டுப் பிறகு ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பித்து 'சுக்ருதி ஸ்ரீ க்ஷ வரணார விஷு' என்கிற கடைசி ஸ்லோகத்திலும் ஆசாய ஸ்துதிசெய்திருப்பதினால் அதை ஸமபுதமாகவும், அதின் நடுவிலிருக்கிற ஸ்தோத்திரத்தை இரத்தினமாகவும் சொல்லி இருக்கிறது, அபபடிப்பட்ட, உஷ - இந்த, ஸ்ரீஸு - ரத்னம் - ஸ்தோத்ர ரத்னத்தை, விபஸுதி - விதவான்கள், ஸ்ரீஸு - எல்லையிலலாத, ஸ்யாநிவ - நிதியைப்போல, ஸ்ரீஸு - அனுபவிக்ருகர்கள்

ஸ்ரீவரணக்ஷு - மங்களாசாரமாக, வ்யாதா - பரஸித்தமாக இருக்கிற, மூரூ - ஸ்ரீஸு - ஆசாயாகளைப்பற்றிய நமஸ்காரம், ஸ்ரீவரணாமூலாரண - ஸமருதி, பெரியோர்களின் அனுஷ்டானம், இவைகளை அனுஸரித்து, ஸ்ரீஸு - ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பத்தில், விய்யதே - செய்யப்படுகிறது

சுத்ரு - இவ்விடத்தில், ஸ்ரீஸு - நமஸ்காரமாவது, ப்ரணிவாத வரணஸு - ஸாஷ்டாங்கமாக தெண்டம் ஸமாபிவிப்பதை முன்னிட்டதாக, விஷ்ரு - அறியத்தக்கது, கெவலஸ்ரீஸு - நமஸ்காரம் மாதிரம், யா - எதுவோ அது, சுயாயுஷுதம் - ஆசாயனைத் தவிர மற்ற இடத்தில் (செய்யத்தக்கதாக), விஷ்ரு - அறியத்தக்கது

உஷ - இந்த விஷயத்தில், ஸ்தா - பெரியோர்களுக்கு, ஸ்ரீஸு - வரிவஸுஷு ப்ரணிவத்யாவிலாஷு உஷி - ஸ்ரீஸு - வரிவஸுஷு ப்ரணிவத்யாவிலாஷு உஷி என்று ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில்கொல்லப்பட்ட, ஸ்ரீஸு - யாவரணம் - மைதரேயருடைய அனுஷ்டானம், ப்ரணம் - பரமானமாக, விஷ்ரு - அறியத்தக்கது.

தடுகுடி போறதும் ஸ்லவு ஸ்லாகாபெடுக்கணாதிகம் |
யக் வஸ்வஸூரடிகும் நாடியேநிம் பூண்டதித் துவிரி ||

1 'சூரியபூ வூரியபூ ஸனிவாதெ பூரியபூபொவ ஸம்
முஹு உவஸம்ஜிவூக்ஷே ஓரியபூம் । பூதிஷெயே திதரோ மூ-
பூதெ வூஜா வூஸூ ஸகூஸெம்' எனபதினூ பராசாராயாக்ளை நமஸ்
காரம செயவது முகயமென்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்திலோ
வெனில தன்னுடைய ஆசாரயணை நமஸ்காரம செயகிற பரஸ்தாவத்தில்
அந்த பராசாரயனுடைய ஸமீபத்தில் அந்த ஆசாரயர்கள் (தனனை நமஸ்
காரம செய்யவேண்டாம் என்று) தடுப்பதினாலேயே தன்னுடைய
ஆசாரயணைப்பற்றி நமஸ்காரம பண்ணுகிறதாக ஸலோகம் செய்யப்பட
வில்லை எனபது மிகவும் பெருந்ததமுடையது

1 ஆசார்யன், பராசாரயன், இவ்விருவாகளும் சேர்ந்திருக்கும்பொழுது பராசாரயனை ஸேவிததவிட்டு ஆசாரயனை ஸேவிக்க விரும்பவேண்டும் ஆசார்யனும் தன்னுடைய பூஜையைத் தடுக்கவேண்டும். பராசாரயன் எம்பததிலிருக்கத் தன்னுடைய பூஜை குறைந்துவிடுகிறது

ஹமவக்ஷி ததெஹஸா ஹொகாநுமுஹ ஹத்யீ |
 ப்ராபாநெந ப்ரகாஸ்யெ தக்ஷஸாவா ஹிஷுகூபாஸு ||
 வெவராஸு வரஹகூரெஷ ஸக்ஷ ஜோநம் ப்ரஸாபகம் |
 ஹதி ஜோவயிதாம் தஸ்ய த்ரிஷு வபெஷுஷு வஹஹம் ||
 தத்ராவி வவபு ஹெஷெந ஜோந ஹகேஷுரஃ வரஹஸா |
 ஹெது காயபுக்ஷயொ ஜேபுஹெஷு விபாநத்ரஹாவிதஃ குபி ||
 மூரொ ஜோபுநாபி ஸ்வவதிஷ்ஷஸா ஸ்வபாதிஸாயிதா |
 ஹொகொவகாரிதாபுநெதுதொ நபுநாஸுதா ||
 கரணத்ரய ஸ்வவ ப்ரதிஸ்ய ப்ரஸானயெ |
 த்ரிவாரம் ஸமநாவாஸ ஹதி கெவிசு ப்ரஹக்ஷெத ||
 க்ஷெநு ஸமநு ஹபிஷ்ஷஸிஹெஷு ஸமநு கபேணா ||
 க்ரிபா ஹிஷிஹாரொபயிதி ஸாவஸு ஸஸுபம் |
 ஹதேஷம் விஹாஸு தபுஸ்யம் ஹஸு விஷயெ |
 வராஸாந ஸவஸாரொ வகூராவாஸாநதி ||

ப - ரை] த்ரிஷு - மூன்று ஸ்லோகங்களிலும், குபிசு - காம
 மாக, ஹமவக்ஷி ததெஹஸா - பகவானிடத்தில் பகதி, அவனிடத்தில்
 உண்டாகிய பரீதி, ஹொகாநுமுஹம் - ஜனங்களினிடத்தில் உண்
 டான அனுகரஹம், ஹத்யீ - என்கிற இந்த, தக்ஷஸாவா - அநத
 ஆசாயனுடைய ஸ்வபாவங்கள், ப்ராபாநெந - முக்யமாக, ப்ரகா
 ஸ்யெ - பரகாசம் செய்யப்படுகின்றன.

வெவராஸு வரஹகூரெஷ - விரகதி, பகதி, முதலியவைகளுக்கு,
 தக்ஷஜோநம் - தத்துவ ஜ்ஞானம், ப்ரஸாபகம் - காரணம், ஹதி -
 என்று, ஜோவயிதாம் - தெரிவிப்பதற்காக, தஸ்ய - அநதத் தத்துவ
 ஜ்ஞானத்திற்கு, த்ரிஷு - மூன்று, வபெஷுஷு - ஸ்லோகங்களிலும்,
 ஸமுஹம் - நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது.

தத்ராவி - அதிலும், ஜோந ஹகேஷுரஃ - ஜ்ஞானம், பகதி, இவை
 களுக்கு, வரஹஸா - ஒன்றுக்கொன்று, வவபுஹெஷெந - பர்வங்களின்
 வ்யதயாஸத்தினால், ஹெது காயபுக்ஷயொ - காரணமாகவும், காய
 மாகவும் இருக்கும் தன்மை உண்டு என்பதை, ஜேபுஹெஷு - அறிவிக

குமபொருட்டு, சுத்ரு - இவ்விடத்தில், திரிபா - இரண்டுவிதமாக, குரீ - வரிசை, ஸ்ராவீதம் - ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது பகதியினால் தத்துவ ஜ்ஞானம், தத்துவ ஜ்ஞானத்தினால் பரபகதி, பர பகதியினால் பரஜ்ஞானம், பரஜ்ஞானத்தினால் பரமபகதி, பரமபகதியினால் ஸாக்ஷாதகார ஜ்ஞானம் என்று பகதியே முனதசையில் ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமாகவும், அதுவே பரபகதியாயிருக்கும் தசையில் ஜ்ஞானத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டதாயும், இப்படியே ஜ்ஞானமும் பரபகதிக்குக் காரணமாயும், பரஜ்ஞானமாயிருக்கும் தசையில் பரபகதியினால் உண்டாக்கப்பட்டதாயும், இப்படி ஜ்ஞானமும் பகதியும் தசாபேதங்களினால் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாகவும் காரயமாகவும் இருப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக முதல ஸ்லோகத்தில் 'ஜ்ஞாந் ஸ்வெராஜ் ராஸ்யெ' என்று முற்பட ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லி, 'ஹமஸு ஹக்ஷி வரிஸ்யெ' என்று பிற்பாடு பகதியைச் சொல்லி, இரண்டாவது ஸ்லோகத்தில் 'யோஜிஷி ஸ்வெராஜ தக்ஷ ஜ்ஞாநாநுராஜ' என்று ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம்

மூரொஃ - ஆசாயனுக்கு, ஜ்ஞாநாஜி ஸ்வஸ்திஃ - ஜ்ஞானம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்திருப்பதும், தவ்யாஃ - அதிசு, ஸ்வயாத்ரிசாயிதா - மறறெல்லாருடைய குணங்களைவிட மேற்பட்டதாக இருக்கையும், ஹொகோவகாரிதா - அதுலோகத்திற்கு உபகாரமாக இருக்கிறது என்பதும், உகூ - சொல்லப்பட்டது, ஹக்ஷிஃ - என்கிற இந்தக் காரணத்தினால், பூர்வாகூதா - புனருத்தி தோஷம், ஸ் - இல்லை

காரணசூய ஸ்வஸி பூதிவந் பூஸாந்யெ - காரணசூய - மனது, வாக்ரு, ஸரீரமாகிய மூன்று காரணங்களிலும், ஸ்வஸி - சேரத்திருக்கிற, பூதிவந் - தடங்கல்களினுடைய, பூஸாந்யெ - ஸாரதிகாக, த்ரி வாரம் - மூன்று தடவை, சிமலாஹாரஃ - மங்களம் செயப்பட்டிருக்கிறது, ஹதி - என்று, கெஷிஃ - சிலா, பூஷக்ஷதெ - சொல்லுகிறார்கள், சுநெ - இன்னும் சிலா, சிமலாஹாரஃ - மங்களம் செயப்படுத்தினார்கள், சுயம் - இந்த, சிமலாஹாரஃ - மங்கள காரயங்களினுடைய, க்ரீயாஸூஷிஹாரஃ - அடுத்தடுத்துச் செய்வது, ஹதி - என்று, ஸாமயம் - பரயோஜனத்தை, சுஷ்யம்ஃ சொன்னார்கள்.

ஹதெவம் - இப்படியே, வராஸாந்ஸிஷாரஃ - பராசரண நமஸ்காரம் செய்திருப்பதும், வகூரூஹரணாநதிஃ - ஆழவாரை நமஸ்கா

ரம் செய்திருப்பதுமாகிய தீட்சயம் - அந்த இரண்டும், ஹவ்யுலிங்யே - அதிக மங்களம் ஸித்திபத்தற்காக, ஹவ்யுலிங்யே - என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது மங்களம் வருத்தியடைவதற்காக எனராதம், என்று, விவாஹ்யம் - அறியத்தக்கது

இந்த பாகவதங்களைப்பற்றிய நமஸ்காரங்களெல்லாம் பகவானைப் பற்றிய நமஸ்காரத்திற்கு நடுவிலே நோந்தவைகளாக அனுஷ்டிக் கப்படுகின்றன, இந்த ஸ்தோத்திரம் முழுமையும் பகவானைப்பற்றிய நமஸ்காரமாகச் செய்யப்படுகிறபடியினால்

ஹவவஹ்யம் ஹவஹ்யம் ஹவஹ்யம் வஹ்யம் வஹ்யம் |

ஹவஹ்யம் ஹவஹ்யம் ஹவஹ்யம் ஹவஹ்யம் ஹவஹ்யம் ||

ப - ரை] ஹவவஹ்யம் - பகவானைப்பற்றிய நமஸ்காரம், ஹவஹ்யம் வஹ்யம் வஹ்யம் - ஆசாரயாகினுடைய நமஸ்காரத்தை முன்னிட்ட தாய்க்கொண்டு, ஹவஹ்யம் - ருசியாக இருக்கிறது, ஹவஹ்யம் - சாக கரையோடு, ஹவஹ்யம் - சோந்திருக்கிற, ஹவஹ்யம் - பால், விவாஹ்யம் - அதிகமாக, ஹவஹ்யம் ஹவஹ்யம் - ருசியாயிருக்கிற தல்லவா

இவ்விடத்தில் 'ஆசாரயானே தேவதையாக பாவித்துக்கொண்டிரு' என்று தைத்திரீயாகளும், 'ஆசாரயானே அடைந்த புருஷனே அறிகிறான்' என்று சந்தோகர்களும் சொல்லுகிறார்கள் 'எவனுக்குத் தேவதையினிடத்தில் உயர்ந்த பக்தி இருக்கிறதோ, தேவதையினிடத்திலேபோல ஆசாரயனிடத்திலும் இருக்கிறதோ அந்த மஹாத்மாவிற்கே கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்கள் பரகாசிக்கின்றன' என்றாதது முள்ள வாக்யம் கடவல்லியில் சொல்லப்படுகிறது ரஹஸ்யம்நாயத்திலும் 'பகவானிடத்தில் எப்படியோ அப்படியே அவனை உபதேசம் செய்கிற ஆசாரயனிடத்திலும் பக்தி இருக்கவேண்டும்' என்றாதது முள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது நல்ல ஆதம் ஜ்ஞானத்திற்குக் காரணங்களாகிய அமாந்தம் முதலிய குணங்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்துக் கீதையில் 'சூரபெயர்வாஸம் ஸ்ரீமதே ஹவஹ்யம்' என்று சொல்லப்படுகிறது ஆசாரயனுடைய அனுகரஹம் எல்லா ஸித்திகளுக்கும் காரணம் என்பது போதாயனரால் செய்

1 பகவதகீதை - 13-7 ஆசாரயோபாஸம் - ஆசாரயனை உபாஸம் செய்வதும், ஸௌசம் - பரிசுத்தியும், ஸந்தாயம் - ஸத்வமான மனதடையவையிருக்கையும், ஆதமவிகாஹம் - மனதை அடக்குவதும்

யப்பட்ட புராணஸார ஸமுச்சயத்தில் 1 'தேவதாயா மஹேஸ்வரவி
 ஜ்ஞஸ்யாவி ப்ரகீதநாஸி | ஹெஹிகாஸுஷிகீ ஸிசி ஷிஜஸ்யா
 ஸ்நு ந ஸம்ஸபி ||' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் ஸித்தி
 யாவது ஜ்ஞானம் முதலாக அபிஷ்டங்கள் எல்லாம் கிடைப்பது ஜயாக
 யஸமஹிதையில் 2 'யஸாஜெவொ ஜமஹாயி க்ருகூர தக்ஷயீ
 தநம் | உமாநகரதெ ஹொகாநு காராணா ஹஸ்தி வா
 ணீநா || தஸாஜிகி மஹாநா காயுரா ஸம்ஸார ஹப ஹீரணா |'
 என்று சொல்லப்பட்டது இப்படியே 3 'தேவதிவாயயு சுவா
 லீத நசி க்ருகாயெபு' இதி என்றும் சொல்லப்பட்டது 4 'க்ருகாயு
 ஹவிதா தஸ்ய ஜ்ஞாநம் புவ ஜஹொயுதெ | ஜ்ஞெ ததேவதாயாந் வ
 தயா ஜ்ஞெ ப்ரதெ மாராந | த்ரிஷு ஹகி ஸுஷா காயுரா ஸாஹி
 ப்ரயஜி ஸாபநம் | ஜ்ஞெ நாயம் மாராநம் ஜ்ஞெ ஸஜிக்ஷெநாஹி வ-
 ஹிஜெ யெசு || உக்ஷு மஜ்ஜி மாராநம் க்ருகூர ஸாஸ்தி மஜ்ஜெநு ய ஸுரெசு |

1 தேவதாயா: - தேவதையினுடையவும், குரோஸாபி - குருவினுடைய
 வும், மஹேஸ்வரவி - மஹேஸ்வரத்தினுடையவும், ப்ரகீதததெ - சொல்லுவதினால்,
 தவிஜஸ்ய - ப்ராம்மணனுக்கு, ஹெஹிகாமுஷிகீ - இவ்விடத்தில் பரலோகத்
 திலுருண்டாகியதாகிய, ஸித்தி - ஸித்தியானது, ஆஸதே - இருக்கிறது, ந ஸம
 ஸய - ஸதேஹியிலே

2 யஸமாந - எந்தக் காரணத்தினால், ஜகந்நாத - லோகங்களுக்கும் நாதனாகிய,
 தேவ: - பகவான், மாதயமயீ - மனுஷ்யரூபமான, ததம் - ஸரீரத்தை, கருதவா -
 செய்துகொண்டு, மகநாந - முழுதி இருக்கிற, லோகாந - ஜனங்களை, காரண
 யாத - கருணையினால் ஸாஸ்த்ரபாணிநா - ஸாஸ்த்ரமாகிய கைகளினால், உத்தரதே-
 தூக்கிவிடுகிறதே, தஸமாந - ஆசையினால், ஸமஸார பய பீருண - ஸம்ஸாரமா
 கிய பயத்திற்குப் பயந்தவனால், குரோள - ஆசார்யனிடத்தில், பகதி - பகதியா
 னது, காயா - செய்யத்தக்கது

3 ஆசாரயாகளின் பொருட்டு நமஸகரிக்கிறேன், என்று தேவதையைப்
 போலவே ஆசார்யனையும் உபாஸகம் செய்யவேண்டும்

4 தஸ்ய - உந்த ஆதமாவிற்கு, இஹ - இந்த ஸமஸாரத்தில், ஆசார்ய -
 ஆசாரயன், பலாவிதா - தாண்டிலவகேற்றவனாகவும், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானமானது,
 ப்லவ: - தெப்பமாகவும், உசயதே - சொல்லப்படுகிறது, மஹதே - மஹிதத்தி
 னிடத்திலும், தததேவதாயாமச - அந்த மஹிதத்தின் தேவதையினிடத்திலும்,
 ததா - அப்படியே, மஹதாரதே - மஹிதத்தை உபதேசம் செய்த, குரோள - ஆசா
 ர்யனிடத்திலும், தரிஷு - இந்த மூன்று வஸதுகளிடங்களிலும், பகதி: - பகதி
 யானது, ஸதா - எப்பொழுதும், காயா - செய்யத்தக்கது, ஹி - எந்தக் காரணத்
 தினால், ஸா - அந்தப் பகதியானது, ப்ரதமஸாதனம் - முதற்காரணமோ, மஹத

கராலுபுஷ்கந்திவா வநல்லுலேவாஹமதி || ஸுமம் து மாராந்தி
 க்ளா உமபுஷா யுபவாஸதே | ஸ்ரீ துக்ளா யம் சிவோ மாவ
 சிவெஷ்டதே ஸ்ரீதா || 'என்றிவை முதலிய வசனங்கள் அறியத்தக்கது
 'அந்த ஆசாரயாகளின் பரம்பரை அறியத்தக்கது, அந்த ஆசாரயா
 களுக்குள் இன்னா இன்னொன்று பகவான் வரையிலும் அறியவேண்
 டியது' என்றாததமுள்ள வாக்யம் ஸ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறபடியினால்
 பராசாரயாகளின் நமஸ்காரமும் செய்யவேண்டியது அது தன்னுடைய
 ஆசாரயனுக்கும் மிகவும் பரிதியைக் கொடுக்கக் கூடியது ஆகையினால்
 இவ்விடத்தில் தன்னுடைய ஆசாரயனுக்கும் ஆசாரயனாகிய ஸ்ரீமநாத
 முனிகளை நமஸ்காரம் செய்கிறா—'நமோஸ்து' எனமுரமித்து.
 இவ்விடத்தில் ஆசாரய பரம்பரை முழுமையும் நமஸ்காரம் செய்யப்படு
 கிறது அப்படி இருந்தபோதிலும் மறறவாகளுக்குத் தெரியப்படுத்துவ
 தற்காக பரபந்தங்களைச் செய்து அதின் வழியாக உபகாரம்செய்த ஆசா
 ரயாகளைப்பற்றியே இந்த கரந்தத்தில் எழுதப்படுகிறது இவ்விடத்தில்
 'நமோ' எனனும் பதம் வணக்கத்தைச்சொல்லுகிறது ஆதம் ஸமாப
 பணத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் இதுவும் ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ
 காரம் செய்வதை முன்னிட்டது என்பதும் முன்னமேயே சொல்லப்
 பட்டது | 'உணவ தண்ணீர் குளி நிஷ்டை' மாரா ஸந்திபா |
 ஸ்ரீராமேஷு ப்ராணாஸு ஸுஷு மாராஷு நிஷ்டையேஷு ' என்றுவிதி

நாதம் - மந்திரத்தின் தேவதையையும், குரும - ஆசாரயினையும், மந்தரம் - மந்திரத்
 தையும், ஸமதேன - ஸமமாக, அபிபூஜயேத - பூஜை செய்யவேண்டும், ய -
 எவன், சக்ஷாகம்யம் - கண்களினால் காணக்கூடியவனாகிய, குரும - ஆசாரயினே,
 தயகதவா - வீட்டு, ஸாஸதரகமயம் - ஸாஸதரத்தினால் லறியக்கூடியவனாகிய பக
 வானே, ஸமதேத - நினைத்துக்கொண்டிருப்பேனே (அவன்), கரஸதம்-கையிலிருக்
 கிற, உத்கம் - ஜலசதை, தயகதவா - வீட்டு, கனஸதம் - மேகத்திலிருக்கும் ஜலத்
 தை, அபிவாருசதி - ஆசைப்படுகிறான், ய - எவன், ஸுலபம் - ஸுலபனையிரு
 க்கிற, குரும - ஆசாரயினே, தயகதவா - வீட்டு, துர்லபம் - கிடைக்கக்கூடாதவ
 னாகிய பகவானே, உபாஸதே - உபாஸிக்கிறேனே, மூட - அந்த மூடன, பததம் -
 கடடிவைக்கப்பட்டிருக்கிற, தனம் - பணத்தை, தயகதவா - வீட்டு, ஸ்ரீதேன -
 பூமியில், குபதம் - மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தை, அநேவஷதே -
 தேடுகிறான்

1 குருஸநிதேன - ஆசாரயனுடைய ஸநிதியில், நிர்லஜ்ஜ - வெட்கமில்
 லாதவனாய், பூமௌ-பூமியில், தண்டவத - தடிபோல, பரணமேத - நமஸ்காரம்
 செய்யவேண்டும், ஸ்ரீரம் - தேவதையையும், அரத்தம் - பணத்தையும், ப்ராணம்
 ஸ்ச - பராணனையும், ஸதகுருப்ய - ஆசாரயாளின் பொருட்டு, நிவேதயேத -
 ஸமாப்பிக்கவேண்டும்.

ததிருக்கிறபடியினாலும் ஏற்பட்டது 'நமோ' எனப்பது ஆதம ஸமாப்பணத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதும் ஈஸ்வர ஸமஹிதையில் மந்தரராஜ பத ஸ்தோத்திரத்தில் 1 'நமோஸ்துதக்ஸ்யெ வியாயாத் திவ்யேநாமிஹ' உஃஸ்யோஷிஷாந் காரீநஸூக்தே தம் நமோஸ்து' என்று சொல்லப்பட்டது ஆசாரயனுடைய குணங்களினாலும் அவருக்கு நான் அடிமையானேன் என்கிற அபிபிராயத்தினாலும் இவ்விடத்தில் ஆசாரயனுடைய குணங்களின் கூட்டங்களைச் சொல்லி இருக்கிறது இவ்விடத்தில் ஜ்ஞானமாவது 2 'ஸா விஷ்ணு யா விஹோக்யே', 3 'ஸம்ஜ்ஞாபதே யேந ததக்ஷு ஷோஷம்' எனறிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்படுகிற மோக்ஷத்திற்குப் ப்ரபயோகமான பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம், ரூபம் முதலியவைகளைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையுடைய ஆசாரயனே ஆஸ்ரயிக்கத்தக்கவன் 4 'ஹிந்நாவாஸ்தி த ஸ்வேஷ்யாயா வாரம் ந மஹிதி ஜ்ஞாந ஹீநம் மாரம் ப்ராஷ்ய க்ருதோ மோக்ஷேவா வ்யாயாஸு' என்று ஜ்ஞானமில்லாத குருவை ஆஸ்ரயிப்பதை நிந்தித்திருக்கிறபடியினால் வைராக்யமாவது அலபம், அஸ்திரம், எனப்பதுமுதலிய தோஷங்களை யுடையவைகளான ஸவாகம், பருமம் பதம், தன்னுடைய ஆதமாவை மாத்மிரம் அனுபவிப்பது, இவைகளில் ஆசை இல்லாமை 'ஈவிஷ்ணு', 'ஈஹத', 'ஈகிஷ்ட' என்கிற மூன்று பதங்களும் எல்லாவற்றிற்கும் முன்னே சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஜ்ஞானம், வைராக்யம், இரண்டிலும் அவையிக்கிறது. நமமால் ஸ்வரூபத்தினாலும், காரணத்தினாலும், மஹிமையினாலும், விஷயங்களினாலும் அள

1 யஸ்மை - எந்தப் பகவானின் பொருட்டு, நமஸ்காராதமகம் - நமஸ்காரரூபமான, ஆதமநிவேதனம் - ஆதமஸமாப்பணத்தை, விதாய - செய்து, முகத்தகக்-தகங்களினால் விடப்பட்டவனும், அகிலாந - எல்லா, காமாந - இஷ்டபலங்களை, அஸ்துதே - அடைகிறதே, தம் - அப்படிப்பட்ட பகவானே, அஹம் - நான், நமாமி - ஸேவிக்किறேன்

2 யா - எது, விமுகதயே - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமோ, ஸா - அது, விதயா - விதயை

3 யே - எந்த ஜ்ஞானத்தினால், அஸததோஷம் - தோஷங்களில்லாத, தத - அந்தப் பாரம்மம், ஸம்ஜ்ஞாயதே - அறியப்படுகிறதோ

4 பிந்நாவாஸ்தி. - உடைந்த தெப்பத்தை அடைந்தவனாயும், ஸதப்த் - கர்வத்தையுடையவனாயும் இருப்பவன், யசா - எப்படி, பாரம் - கரையை, நக்சக்தி - அடைகிறதில்லையோ, அப்படியே, ஞானஹீநம் - ஜ்ஞானமில்லாத, குரும் - ஆசாரயனே, ப்ராப்ய - அடைந்தது, குத - எந்தக் காரணத்தினால், மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, அவாப்புதுயாத - அடைவான்.

விட்டறியமுடியாமை 'சுவிஞ்ஞ' எனப்படுகிறது. குயுத்திகளினால் அபலாபம் செய்யமுடியாமையும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் 'சுஜூதம்' ஆவது நமமால் அறியப்பட்ட பாகமும் லோகத்தில் கண்டறிந்தவை களைவிட மேற்பட்டவைகளாகையினால் ஆஸாயப்படக்கூடியதாயிருக்கை 'சுக்ஷிப்த' ஆவது 1 வ்யபஜாத விஜ்ஞாநா நிவ்ருத்திம் யஜி-ஜோஷிதாஜ்' என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல முன்பு செய்த ஸூகருத விசேஷங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட பகவானுடையவும் ஆசாயாகளினுடையவும் அனுகரஹத்தினால் தான் பரயத்தினம் செய்யாயாமல கிடைத்திருக்கை இதற்கு விமோதிகளான அஜ்ஞானம், விரகதியில்லாமை முதலிய ஸ்வபாவங்களோடு கலக்காமையாகவுமாம் ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அழிவில்லாதவைகள் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் அவைகளுக்கு ஆதாரமாகிய ஆசாயனிடத்தில் 'ராஸி (குடபல)' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது. அனறிககே சுவிஞ்ஞாஜூதாந்நிவ்ருத்திகளான ஜ்ஞான வைராக்யங்களினுடையகுடபலகையுடையவா என்றாததமாகவுமாம் அப்பொழுது ஜ்ஞானம் வைராக்யம் இவைகளுக்குத் தனித்தனியே விஷயங்கள் எண்ணிறந்தவைகளாகையினால் அவைகளின் பேதத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவைகளால் லாவறறையும் சோததுக்குடபலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'நாய' என்னும் பதத்தினால், பெயரைச் சொல்லும்பொழுது ஏக தேசத்தைச் சொன்னபோதிலும் முழுப்பெயரையும் சொன்னதைப்போலவேயாகும் என்கிற நியாயத்தினால் ஸ்ரீரங்கத்தை என்கிற திருநாமமும், தன்னுடைய இஷ்டம் வித்திபாதற்காக பராததிகத்தக்குநதவரா யிருக்கையும், தனக்கு அவா ஸ்வாமியாயிருக்கையும், சொல்லப்படுகிறது ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதாகிய பகவானுக்கே சேஷமாயிருக்கை, அவன் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகித்துக் கொள்ளுதலை லேற்பட்டதாகிய ஆசாயனைப்பற்றிச் சேஷமாக இருப்பதற்கு விருத்தமல்ல; பாபத்தினால் லேற்பட்டதாகிய மறறொருவரைப்பற்றிச் சேஷமாயிருக்கையே பரிஹரிக்கத்தக்கது 'நாயாய நாய ஜேநயே' என்கிற இடத்திலும் இரத்த தாத்தபாயங்கள் அறியத்தக்கது 'ஜேநயே' என்பதற்கு பகதியினால் ஏவப்பட்டிருப்பதினாலே எப்பொழுதும் பகவானையே தயானம் செய்து கொண்டிருப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவராகிய என்றாததம் உபயலிங்கம் என்பதைச் சொல்லுகிற 'ஊவக' என்னும் பதத்தினால் எல்லா

1 ஸவயம் - தானே, ஆகவியஜ்ஞான - கிடைத்த ஜ்ஞானத்தை உடையவர்களாயும், நிவருத்திம் தாமம் - நிவருத்திதாமத்தை, ஆஸ்திதா - அண்டந்தவா-
ளாயு யிருக்கிற.

வற்றிறகும் ஸேஷியாகிய எம்பெருமான் பரபகதிசெய்வதற்குத் தருந்தவன் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது உயர்ந்தவாகளிடத்தில் செய்யப்படுகிற பரீதியே பகதி என்னப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட பகதி ஸநகா முதலியவாகளினால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது அகாதமாக இருக்கையாவது கீழ்த்தரை கண்டு பிடிக்கமுடியாததாயிருக்கையும் கலக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவாகளினால் கலக்க முடியாம விருக்கையும் பகதி கரை இல்லாதது எனப்படையும், வற்றுமபடி செய்யமுடியாதென்பதையும், தெரிவிப்பதற்காக அதற்கு ஆதாரமாகிய ஆசாயனைப்பற்றி ஸமுத்திரமென்று சொல்லி இருக்கிறது அன்றிகே பகதியையே ஸமுத்திரமாக நிரூபித்து அப்படிப்பட்ட பகதியாகிய ஸமுத்திரத்தையுடையவா என்றாததமாகவுமாம் இந்த ஸ்ரீலோகத்தில் மோக்ஷத்தி லாசையுடையவாக ஞடைய மனதிற்கு அலங்காரங்களாகிய அனேகம் குணங்களில் முக்கியமான மூன்று குணங்கள் (ஜ்ஞானம், வைராக்யம், பகதி) சொல்லப்பட்டன அவைகளிலும் இது மிகவும் முக்கியமானது என்று தெரிவிப்பதற்காக பகதியைத் தனித்துச் சொல்லி இருக்கிறது 1

தடுவெஹ்நமோ ஃயு ஜிஹ்வி ஸரோஜ தக்ஷ

ஜ்ஞானாநாநுராஹ ஜஹிரோதிஸ்யான வீரே ।

நாயாய நாய ஜுநயேது வரகு வாவி

நித்யம் யதீய வரணா ஸரணம் ஜீயம் ॥

2

தஸமை நமோ மது ஜிதங்கரி ஸரோஜ தத்வ

ஜ்ஞானானுராக மஹிமாதிஸ்யானத் வீரே ।

நாதாய நாத முனயேதர பரதர சாபி

நித்யம் யதீய சரணே ஸரணம் மதீயம் ॥

2

ப - ரை] ஃயு ஜிஹ்வி ஸரோஜ தக்ஷ ஜ்ஞானாநாநுராஹ ஜஹிரோதி

ஸ்யான வீரே — ஃயுஜிஹ்வி - பகவானுடைய, ஸரோஜ-தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற, ஜ்ஞான - திருவடிகளைப்பற்றிய, தக்ஷஜ்ஞான - உண்மையான ஜ்ஞானமென்ன, சுநுராஹ - பரீதியென்ன (இவைகளின்), ஜஹிரோ - மஹாத்மியத்தினுடைய, சுதிஸ்ய - மேன்மைக்கு, சுஜ்வீரே - கடைசி எல்லையாயிருக்கிற, நாயாய - எனக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கிற, தடுவெஹ் - அந்த, நாயஜுநயே - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் பொருட்டு, நஜி - நமஸ்கரிக்கிறேன், சுகு - இந்த லோகத்திலும், வரகு வாவி -

மோக்ஷத்திலும், மிகவும் - எப்போதும், யதீய லாணை - எந்த பூநீமந்
நாதமுனிகளினுடைய திருவடிகள், 2^{ஆம்} - என்னுடையதாகிய, ஸா
ணம் - ஸரணமோ, அதாவது என்னைக காப்பாற்றுகின்றவைகளோ 2

பா] இப்படி பகவானுடைய மேனமையை அனுபவித்ததினாலுண்
டான பகதியினால் நிறைந்த ஆசாயனை நமஸ்கரித்து அவதாரங்கள்
செய்வதற்குக் காரணமாகிய ஸௌலப்யமாகிய குணத்தை அனுபவிப்பதினாலுண்டான பரீதியினால் நிறைந்திருக்கிற அந்த ஆசாயனையே
1 'மஹிஷெஸு மஹிஷெஸு', 2 'மஹிஷெஸு மஹிஷெஸு' என்கிற இடங்களிலேபோல மிகுந்த பரீதியினால் மறுபடியும் நமஸ்கரிக்கிறா— 'தஹிஷெஸு மஹிஷெஸு' என்கிற ஸலோகத்தினால் 'தஹிஷெஸு' என்பதற்கு
தன்னுடைய யோகத்தின் மஹிமையினால் பரதயக்ஷமாக அறியப்பட்ட
மூன்று விதமான தத்துவங்களை முடையவரென்று பரஸித்தமாகிய
என்றாத்தம் 'பிஷுஜி' எனனும் பதம், அவதார விஸேஷங்களில் செய்
யப்பட்ட துஷ்டங்களை நாசம் செயததையும் பருமமா முதலிய ஸாதுக
களைக் காப்பாற்றினதையும் அதைப்போலவே நமமிடத்திலும் ரஜோ
குணம் தமோகுணம் முதலிய எல்லாத் தோஷங்களையும் போகத்த
தருதவனென்பதையும் வேதத்தை அபஹரித்துக்கொண்டு போன
மது என்பவன் கதையினால் தெரிவிக்கிறது 'சுபி' எனனும் பதத்தி
னால் ஸாபாஸாயமாகிய திவ்ய மங்கள விகாஹத்தின் வழியாக அதிக
பரீதி உண்டாவதற்குக் காரணம் என்பதும், அதிலும் ஸேஷபூதனான
வனுக்கு மிகவும் உத்தேஸ்யமாகிய பாகமும் காட்டப்படுகிறது அவை
களைத் தாமரைப்புஷ்பங்களென்று நிரூபித்திருப்பதினால் மங்களம் என
பதம், போக்யம் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது. மது என்பவன் பக
வானுடைய திருவடியின்பலத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டான், இவரோ எனில்
அதினுடைய போக்யதையின் மிகுதியினால் ஜயிக்கப்பட்டான் என்று
தாதபாயம் அதைப்பற்றிய தத்துவ ஜ்ஞானமாவது பகவானுடைய
இரண்டு திருவடிகளே மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவர்களுக்கு ஸித்
தோபாயமும் அடையவேண்டிய பாயோஜனமும் என்று அவைகளின்
உண்மையைப்பற்றிய புத்தி 'பிறப்பில்லாதவன் அனைக்கிதமாகப்
பிறக்கிறான், அதின் காரணத்தை மிகுந்த புத்திமான்கள் அறிகிறார்கள்'

1 அவனின் பொருட்டு ஸேவிக்கிறேன் அவனின் பொருட்டு ஸேவிக்கிறேன்.

2 பகவத்கீத. தே - உமயினபொருட்டு, ஸஹஸாகருத்வ:-ஆயிரம் தடவை, நம: - நமஸ்காரமானது, அஸது - இருக்கட்டும்.

என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்திலும், 1 'சுஜோஷவிலஸவ்யாதா',
2 'ஜந் கர்ப்புய செ லிப்யு' எனறிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்
பட்ட அவதார ரஹஸ்யங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானமாகவுமாம் அனுராக
மாவது இவ்விடத்தில் அவதாரங்களில் பரகாசம் செய்யப்பட்ட குண
விசேஷங்களை அனுபவிப்பதினாலுண்டாகக்கப்பட்ட ஸ்நேகஹிதாக
ளிடங்களிலே போல பரீதி தாஸனுடைய பரீதியே பகதி எனப்படு
கிறது 3 'ஸௌஹோ ரெவாரொ ராஜந் க்ஷயி நித்யம் ப்ரதிஷிதம் |
ஹிஸு நியதா வீர ஹாவொ நாநுசு மயுகி ||' என்கிற இடத்தில்
இரண்டுவிதமாக அழைத்திருப்பதினால் தெரிவிக்கப்பட்ட அனுபவிக்க
பயிடுகிற குணங்களின் வயதபாஸத்தைக் காரணமாகவுடையதாகையி
னால் ஸ்நேஹமும் பகதியும் பிரித்துச் சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்
பட்ட பரீதி, ஜ்ஞானம் இவைகளின் மஹிமையாவது பெருமை, அவற்
றின் அதிசயமாவது மேனமை, அதற்கு 'சுஜோஷ' கடைசி எல்லை
யாகிய என்றாததம், மற்றையோரிகள் இவரைவிடத்தாழ்ந்தவர்கள், அவா
களுடைய ஜ்ஞானம் முதலியவை ஸமுத்திரத்தில் குளப்படி ஜலம்
இருக்கிறது என்பதைப்போல இவருடைய ஜ்ஞானம் முதலியவை
களில் அடங்கியது என்று தாதபாயம் பகவானிடத்தில் பரீதி அதிக
மென்று சொல்லியிருப்பதினால் அவரைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில்
வைராக்யத்தின் மிகுதியும் தானே ஏற்பட்டது 'சுசு' - மோக்ஷத்
தை யடைவதற்கு முன் தஸையில் ஜ்ஞானம், பகதி, முதலியவைகளை
உண்டாக்கி அதின் வழியாகக் காப்பாற்றுகிறது 'பாசு' - மோக்ஷத்
தையிலோவெனில் நித்யஸூரிகளோடு கூடிய பகவான் அடைய
வேண்டியவனாகையினால் அதற்குள்ளடங்கி இருப்பதினாலும் அவ்விடத்
திலும் முன்பு செய்த மஹோபகாரத்தை பாதயக்ஷமாக அறிவிதின

1 பகவத்கீதை-4 - அஜோபிஸ - பிறப்பிலாதவனு யிருந்தபோதிலும்,
அவயயாதமா - என்னுடைய ஸ்வபாவங்களில் ஒன்றும் குறையாத ஸ்வபாவங்களை
யுடையவனாய்க்கொண்டு (அவதரிக்கிறேன்).

2 பகவத்கீதை. மே - என்னுடைய, திவ்யம் - திவ்யமான, ஜன்ம - அவ
தாரதையும், காமச - காயத்தையும் (எவன் அறிகிறானோ அவன் பிறப்பிலாத
வனாகிறான்).

3 ராமாயணம் - ராஜந் - ஓ ' ஜனங்களைத் தருப்தி செயல்க்கிற ஸ்வபாவத்தை
யுடைய ராம, த்வயி-உமமிடத்தில், மே-எனக்கு, பரம்-உயர்ந்த, ஸ்நேஹ:-பரீதி,
நித்யம் - எப்பொழுதும், ப்ரதிஷ்டித:-ஸ்திரமாக இருக்கிறது, வீர - ஸூரானாகிய
ராம, பகதிஸ்ச - பகதியும், நியதா - நியதமாயிருக்கிறது, பாவ - என்னுடைய
அபிப்பிராயமானது, அந்யதா - வேறிடத்தில், நக்சசதி - போகிறதில்லை.

லும் விசேஷமான பகதி செய்வதற்கு விஷயமாயிருப்பதினால் என்று தாதபாயம் 'சுவி' என்பதைப்போலவே 'சுவி' என்கிற அவயய மும் அதுவும் என்கிற ஆததத்தைச் சொல்லுகிறது அன்றிக் கே மோகத்தையில 'ஸ்ரணம்' என்பது ஸம்பவிககாது என்கிற ஆகேஷ பத்தை நிராகரிப்பதற்காக இந்த 'சுவி' எனனும் பதம் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம் 'நித்யம்' என்பதற்கு இந்த ஜீவாதமாவுள்ளவரையிலும் என்றாததம் 'புஷ்ப வரணம்' என்பதற்கு எந்த ஸ்ரீமந் நாத் முனிகளினுடைய திருவடிகள் என்றாததம். ஸ்ரணம் என்று ஆவ காங்கு ஸம்பவிப்பதையனுஸரித்து உபாயமாக இருக்கை, அடையவேண்டிய பரயோஜனமாக இருக்கை, ரக்ஷிப்பதாக இருக்கை முதலியவைகளைச் சோதனைச் சொல்லி இருக்கிறது, 'சுத்ரு', 'வரத்ரு', என்கிற இரண்டிடத்திலும் அருவிக் கிறபடியினால் ஆசாயனம் அடையவேண்டிய பரயோஜனமாகவும் உபாயமாகவும் ஆசாயிக்கத் தகுந்தவனென்பது ஸாதவதந்திரத்தில 1 'மூரூரெவ வரம் ஸுக்ஷ்ம மூரூரெவ வரம்' 1 மூரூரெவ வரம் விஷ்ணு மூரூரெவவராயணம் ॥ மூரூரெவ வரம் காரோ மூரூரெவவராயணம் ॥ யஸ்ய தூவதெஷ்டா டுள் தஸ்ய தூரூரெவ மூரூரம் ॥' என்று சொல்லப்பட்டது மற்றேரிடத்திலும் குருவைப்பற்றி 2 'சுயதூரூர வந்ரு' கீததூரூர வந்ரு ॥ யூரெவெந்ரு செ ஓக்ரு வந்ருஷ்ருயதூரெவ நூரூரவா பொவெய வாவெந்ரு செவ ஸ்ரணம் வுஜேசு' என்று சொல்லப்பட்டது.

1 குருவே - ஆசாயனம், பரம்பரம் - பரம்பரம், குருவே - குருவே, பர - உயர்ந்த, சுதி - அடையவேண்டிய பரயோஜனம், குருவே - குருவே, பர - மேலான, விதயா - விதயை, குருவே - குருவே, பராயணம் - ஆசாயிக்க வேண்டிய வஸது, குருவே - குருவே, பரம்-மேலான, தனம் - பணம், ஸம்மாத-எதக்காரணத்தினால், அஸௌ - இந்த ஆசாயன், ஸதுபதேஷ்டா-பரம்பரம் ததை உபதேசிக்கிறதோ, தஸ்மாத் - ஆகையினால், குரு - குருவானவன், குருகா - எல்லாவற்றையும்விட மேலானவன் 2 ஸாவதா-எப்பொழுதும், அர்ச்சய - பூஜிக்கத் தக்கவன், வந்ருபர - ஸேவிகத்தக்கவன், கீததூரூர-சொல்லத்தக்கவன், பகதயா - பகதியினால், தயாயேத - தயானம் செய்யவேண்டும், ஜபேத - ஜபம் செய்யவேண்டும், நமேத - ஸேவிகவேண்டும், முதா - ஸநேஷ்டத்தினால், பஜேத - பகதி செய்யவேண்டும், அப்யாசயேத - அர்ச்சனம் செய்யவேண்டும், உபாயோபேயபாவேன - உபாயமும் உபேயமும் என்கிற அபிப்பாயத்தினால், தமேவ - அந்தக் குருவையே, சரணம் - சரணமாக, வஜேசு-அடையவேண்டும்

ஹூயொ நரோ஽வரிசிதாஹுத ஹகி தக்ஷ
 ஜ்ஞாநா ஐதாஸி வரிவாஹ ஸூஹெ வஹொஹி: |
 ஹொஹெ஽வகீணஹ வரோஹஹ ஹஹி
 யொஹாய நாய ஐநயெ யிநாஹ வராய || 3

பூயோ நமோ பரிமிதாசயுத பகதி ததவ
 ஜ்ஞாநாநுதாப்தி பரிவாஹ ஸூபா வசோபி |
 லோகேவதீண பரமார்த்த ஸமகர பகதி
 யோகாய நாதமுநயே யமிநாம வராய || 3

ப - ரை] ஸவரிசிதாஹுதஹகி தக்ஷ ஜ்ஞாநாஐதாஸிவரிவா
 ஹஸூஹெ: — ஸவரிசித - அளவிடப்படாது, ஹுத - பகவா
 னிடத்தில், ஹகி - பகதியேனன, தக்ஷஜ்ஞாந - தத்துவஜ்ஞானமென்ன,
 (இவைகளாகிற) ஹிதாஸி - அம்ருத ஸமுத்திரத்தின், வரி
 வாஹ - கடைப்போக்குகளைப் போல, ஸூஹெ: - மங்களகரங்களான,
 வஹொஹி: - வாக்குகளினால் ஹொஹெ-இந்த லோகத்தில், ஸவகீணஹ
 வரோஹஹஹ - ஹகியொஹாய - ஸவகீணஹ - அவதாரம் செயதிருக்கிற,
 வரோஹஹ - முக்கியமான பரயோஜனமாகிய, அல்லது உண்மையாகிய,
 ஹஹி - நிறைந்த ஹகி யொஹாய - பக்தியாகத்தை யுடையவராகிய,
 யிநாஹ - யோகம் செய்கிறவர்களுக்குள், வராய - சிறந்தவராகிய, நாய
 ஐநயெ - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் பொருட்டு, ஹூபி: - மறுபடியும்,
 ஹஹி: - ஸேவிக்கிறேன். 2

பா] மறுபடியும் அந்த ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளையே தன்னுடைய நிஷ்
 டைக்கு முக்கியமான லக்ஷணமாகிய மிகுந்த ஓளதாயத்தோடு கூடின
 வராக அனுஸந்தானம்செய்துகொண்டு 1 'ஹூநயு ஹூயொஹி நரோ
 ஹஹெ' என்கிற நியாயத்தினால் நமஸ்கரிக்கிறா — 'ஹூபி:' என
 கிற ஸ்லோகத்தினால் ஸ்தோத்திரத்தில மிகுந்த பரியத்தை உடையவராய்
 யும், தன்னைப்பற்றிய ஸ்தோத்திரத்தில என்னைச சோபிக்கவேண்டு
 மென்னு மிச்சையுடையவராய்மிருக்கிற பகவானைப்பற்றிய ஸ்தோத்திர
 மிருக்கட்டும் அவரைவிட அஸாதாரணமாக எனக்கு மிகவும் உபகாரம்
 செய்தவராகிய ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளே நான் நமஸ்காரம் செய்யத்தக்க
 வா என்று தாதபாயம் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களைக் காப்பாற்றுகிற
 தாகிய வரத்ததிலிருந்து ஒருநாளும் நமுவின்வரிலை யாகையினால் அச

1 பகவத்கீதை - 11 - புராண - மறுபடியும், நம. - ஸேவிக்கிறேன், பூயோ
 பி - இன்னும், தே - உமயினபொருட்டு, நம - ஸேவிக்கிறேன்

யுதா என்னப்படுகிறா. இந்த அபிபராயத்தினுல்லவோ பகவான தன
 னாலேயே 1 'ஸக்யா னுயுத வயிவெடாஹம் ஸக்யம் வெவிஜி சக்
 க்யுதம் 11' என்று சொல்லப்பட்டது ஸதவமாவது இவ்விடத்தில் நிபாச
 யம், 'ஐயுராவம் வ்யவஸாரபெஷம் ஸக்யதீவ்யீதம் ஜனம்ஷம்'
 என்று அனேக ஆததங்ககீர்ச சொல்லுவதாக நிகண்டுவிட படிக்கப
 பட்டிருப்பதினால் 'காமத்தினால் அவன் பெரியவனாகிற துமில்லை சிறியவ
 னாகிற துமில்லை' என்றும், 'அவன் நல்ல காமத்தினால் பெரியவனாகிற
 துமில்லை, கெட்ட காமத்தினால் சிறியவனாகிற துமில்லை' என்றும் ஆதத
 முள்ள ஸருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட ஜனானம்,
 பலம், ஸீஸவாயம், முதலியவைகள் குறையாமலிருப்பது சொல்லப்படு
 கிறதாகவுமாம் 2 'பஸூரதாவா ந யுவனெ ஸொயுதம்' என்றும்
 ஆததம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பக்ஷத்தில் 'யுதொ யஸூ
 ஹாவதி' (எவ்விடத்திலிருந்து நழுவினவன் இல்லையோ, அதாவது
 எந்தப் பகவானை அடைந்தவன் அவ்விடத்திலிருந்து நழுவுகிறதில்லை
 யோ) என்று பஹுவரீஹி சொல்லிக்கொள்ளவுமாம் பகதியும் தத்
 துவ ஜனாநமுமென்று தவநதவம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் தத்
 துவ ஜனாநமாவது பொய்யில்லாத ஸ்வபாவத்தானறிதல். பகதி முத
 லியவைகள் இருக்கிறபடியினால் இவருடைய வாதத்தைகள் நம்பக்கூடிய
 தென்பது தெரிவிக்கப்பட்டது அபரிமித என்பது இவ்விடத்தில்
 பகதி, தத்துவஜனாநம், இரண்டிற்கும் விசேஷணம் இவைகளை அம்
 ருதஸமுத்திரமாக நிரூபித்திருப்பது உஜ்ஜீவிப்பதற்குக் காரணமாயிருப
 பது, அதே பரயோஜனமாக இருப்பது, அழிவில்லாமலிருப்பது, முத
 லியவைகளைத் தெரிவிக்கிறதற்காக பரிவாஹமாவது குளம் ஏரி
 முதலியவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக அதிகமான ஜலங்களை வெளியில்
 தள்ளுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட போக்குகள். அதைப்போல சுபங்
 களான, அதாவது தெளிந்தும், மதுரமாயும், குளிர்ந்துமிருக்கை முத
 லிய ஸ்வபாவங்களை உடைய என்றாத்தம் இவ்விடத்தில் சொல்லாம
 லிருக்க முடியாதென்பதும் வேறொரு காரணத்தினால் உண்டானதல்ல
 வென்பதும் இதர பரயோஜனங்களில் ஆசை இல்லாமையும் இந்த உதா

1 அஹம் - நான், ஸதவாத - நிபாசயத்திலிருந்து, நசுயத்பூர்வ - இதற்கு
 முன் நழுவினதில்லை, ஸதவம் - நிபாசயத்தை, மத்கருதம் - என்னால் செய்யப்பட்ட
 டதாக, வித்தி - அறி

2 யஸமாந - எந்தக் காரணத்தினால், ப்ராப்தா - (பகவானை) அடைந்தவர்
 கள், நசயவநதே - நழுவுகிறதில்லையோ, ஸ - அவன், அசயுத - அசயுதன் (என்
 னப்படுகிறான்).

ஹ்ரணத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வஹொஹி' எனபதற்கு உயர்ந்த தத்துவம், மேலான ஹிதம், உயர்ந்த பரயோஜனம், இவைகளைப் பற்றியவைகளாயும், நியாயத்தத்துவம் முதலிய கார்த்தவிகளில் சோக்கப் பட்டவைகளாயும் அப்படிக்கில்லாதவைகளுமாகிய வார்த்தைகளினால் எனறாததம் 1 'ஸம்ஸாரஜ்யஸ்ய வாக்யாநி' என்றும், 2 'ஸம்ஸாரக்ஷே ஸம்வஹாம்' என்றும் சொல்லப்படுகிற விதங்களிவ்விடத்தில் எண்ணத்தக்கவைகள் லொகெ - ஸாதவிகாகளான ஜனங்களிடத்தில்; அனறிககே பகவானிடத்தில் பராமுகாகளான ஜனங்கள் வஸிகிற இந்த லோகத்தில் இது மிகவும் ஆஸாசாயமல்லவா என்று தாதபாயம் பரம்பதத்திலிருக்கிற பகவான இந்த லோகத்தில் எப்படி அவதரிக்கிறாரோ அப்படியே ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளிடத்திலிருக்கிற பகதி யோகம் அவரை ஆஸ்ரயித்தவாகளாகிய என் வரையிலுள்ள ஜனங்களிடத்தில் அவதரித்திருக்கிறது என்கிற அபிபராயத்தினால் 'ஈவதீண்-ஃ' என்று சொல்லியிருக்கிறது முன்பு ஏறமுடியாத உயர்ந்த இடத்திலிருந்த தென்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது 'வாரஜா-ஃ' என்னும் பதம், இதுவே பரயோஜனம் எனபதையாவது, கபடமில்லை என்பதையாவது சொல்லுகிறது பலத்தைக்குறித்தது நடுவில் வேறொன்றாமில்லாமல் தானே நேரில் காரணம் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஸஜிம்' என்று சொல்லி இருக்கிறது பகதியாகிற யோகம் பகதியோகம் எனப்படுகிறது மிகுந்த பரிதிருபமான தயானம் என்றாவது உபாயமென்றாவது அாததம் 'பொமஹுஹ மொவாய யூந ஸம்மதி யுகிஷ்' என்று நிகண்டுவிட படிக்கப்பட்டிருக்கிறது பகதி என்னும் பதம், வார்த்தைகளாகிற கடைப்போக்குகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகத் தன்னுடன் சோததுச சொல்லப்பட்ட தத்துவஜ்ஞானத்தையும் குறிகிறது பகதியோகமும் தத்துவஜ்ஞானமாயிருக்கிறது எனபதைத் தெரிவிக்கிறதற்காகத் தனித்துசசொல்லப்பட வில்லையாகவுமாம் நாதமுனி என்னும் பதத்தை ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்திலும் சொல்லி இருப்பதினால் 3 'ஹ்ரு வாஜாஹ்ஜம் யூரெபக் ஹ்ரு நாஜி ஜெவெக் ஷடா |

1 அஸ்ய - இவருடைய, வாக்யாநி - வார்த்தைகளை, ஸம்ஸாராமி - நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

2 வயாகரணப்படி சோதிக்கப்பட்டதான காமத்தான சோந்த.

3 குருபாதாமபுஜம்-குருவினுடைய தாமரைப் புஷ்பங்களபோன்ற திருவடிகளை, தயாயேத - தயானம் செய்யவேண்டும், குருநாம - குருவின் பெயரை, ஸதா - எப்பொழுதும், ஜபேத - ஜபிக்கவேண்டும், குரோ - குருவின், வார்த்தாமவார்த்தையையும், கதாமசைவ - கதையையும் (எப்பொழுதும் சொல்லவேண்டும்), குரோ: - குருவைவிட, அந்யம் - வேறொருவனை, நபாவயேத-நினைக்கக்கூடாது

மஹோ வாபுதாபு கபூரம் மெவ மஹோரமபு மஹாவபெக் ||' என்
றிவை முதலியதும் இங்கே நினைக்கத்தக்கது 'யதிநாம்' எனபதற்கு
பகவான ஒருவனிடத்திலேயே செலுத்தப்பட்ட மூன்று கரணங்களின்
வயாபாசங்களையுடையவர்களுக்குள், என்றும், 'வ்யாபு' எனபதற்கு
பாராதிக்கத்தகுந்தவராகிய, அன்றிக்கே சிறந்தவராகிய என்றும், அந்
தம் இதுவும் பகவானைப்பற்றிய யோகங்களில் மிகவும் முகிராதத்தை
யையுடையவரானபடியினாலேற்பட்டது எப்படிப்பட்ட தசை கீதையி
ல் | 'யோமிநாபி வஸவெஷாம் கீதே நானூராத்நா || ஸ்ரீவாங்
ஹீதே யோ ராம் ஸ கீ யு க் த் ரோ கீ த் ||' என்று சொல்லப்படுகிறதோ.

தக்ஷை யஸிஷிஷீஸா தக்ஷ வஹாவ

ஹோமாவ வமபு தபுவாய மதீரூபாரம் |

ஸந்ஸாய நிரமித வாராண ரதம் தவெஸ

மதோ உநி வராய வராஸாராய ||

1

ததவெ யஸிதசிதீஸவா தத் ஸவபாவ

போகாப வாக்க ததுபாய கதீ ருதார |

ஸந்ஸாயந நிரமித புராண ரதனம்

தஸமை நமோ முனிவராய பராஸார ய ||

4

ப - ரை] உபாரம் - உதாரத்தன்மையுள்ள, யம் - எந்தப்பராஸாரா, விஷ
விஷீஸா தக்ஷாவ ஹோமாவவமபு தபுவாய மதீ - விஷ - சேதனங்

களென்ன, கவிஷ - அசேதனங்களென்ன, ராமஸா - இவைகள் எல்
லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரனாகிய பகவானென்ன, தக்ஷ - அவைகளினுடைய,
ஸ்வாவ - ஸ்வபாவங்களென்ன, ஹோம - இஹலோக ஸுகங்களென்
ன, ஸவவமபு - மோக்ஷமென்ன, தக்ஷ - அவைகளுக்கு, உபாய -
உபாயமென்ன, மதீ - அந்தப்பலத்தை அனுபவிக்கப்போகிற மார்க்க
மென்ன, இவைகளை, தக்ஷை - உண்மையாக, ஸந்ஸாய - காண்

1 பவதகீதை யோகிராம் - யோகிகளுக்குள்ளும், அபி ஸாவேஷாம் - மற
மெல்லா ஜனங்களுக்குள்ளும், ய - எவன், மதகீதேன - என்னிடத்தில் செலுத்
தப்பட்ட, அந்நாதமனா - மனதினால், ஸாததாவாந - ஸாதத்தையுடையவனாக
கொண்டு, மாம - என்னை, பஜதே - பகதி செய்கிறதோ, ஸ - அவன், யுகததம் -
யோகம் செய்பவர்களுக்குள் உததமனாக, மே - என்னால், மத - எண்ணப்
பட்டவன்.

பிவித்துக்கொண்டு, வுராணரூத் - புராணங்களுக்குள் சிறந்ததான
ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தை, கிராஜீத் - செயதாரோ, தலெஷு - அப்படிப்
பட்ட, வுராணராய - புராணரேன்று பெயருடைய, சுகிவராய - ருஷி
சுரேஷ்டரின பொருட்டு, ஸ்ரீ - ஸேவிககிறேன் 4

பா] துஷ்டகுஷணவி அக்ஷீஸ ராவாயு மூணபந்தி தம் ।

சுரோக்ஷஸுஷுஸூதன் பொதும் பூலுணாந்நுதூகூஷுஷுதே||
ப - ரை] அக்ஷீஸம் - ஸரிய பதியான பகவானை, துஷ்டகுஷணவி -
ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையோடு கூடியிருந்தபோதி
லும், சுவாயுமூணபந்தி தம் - சுவாயு - ஆசாயமாகிய ஸ்ரீமந்நாத
முனிகளினுடைய, மூண - குணங்களினால், யந்தி தம் - கட்டப்பட்ட
பிருக்கிற இவா, சுரோக்ஷ - கரமமாக, ஸுஷு - தன்னுடைய, ஸூதன் -
ஸ்தோத்திரத்தில், பொதும் - சோபயதற்கு, பூலுணா - பரபுவா
கிய பகவானால், ஸ்நுதூ - வேறிடத்தில், கூஷுஷுதே - இழுககப்
படுகிறா, அதாவது இவ்விடத்தில் இவ்வாவந்தார முதலில் லக்ஷ்மி
யைப்பற்றி ஸ்ரீ சதுஸ்ரலோகே என்னும் ஸ்தோத்திரம் அருளிச்செய்த
மையால் அதற்குப் பிறகு அவளுக்குப் பாததாவாகிய தன்னையே
ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறாரென்று பகவான் எண்ணியிருந்தார்.
இவரும் ஸரிய பதியை உததேசித்தது ஸ்தோத்திரம் செய்யஆரம்பித்தது
விசேஷணமான லக்ஷ்மியை ஸ்தோத்திரம் செய்த பிறகு விசேஷ்ய
மான பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்யவேணும் என்று எண்ணியிருந்
தார் இப்படி பிருக்க நடுவிலே தனக்கு இந்தப் பகவானைப்
பற்றி ஸ்தோத்திரம் செய்வதாகிய புருஷாததத்தை அடைய
யோக்யதை உண்டானது ஆசாயாகள் மூலமாகவானதினால் அந்த
உபகாரத்தை முன்னிட்டு அவர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காக
ஆரம்பிக்கும்பொழுது அந்த ஆசாயனுடைய குணங்கள் மிகவும்
விசேஷமாக இருந்தபடியினால் இவா ஆரம்பித்த காரயத்தில் இவருக்கு
மறப்பை உண்டாகக்கி மூன்று ஸ்ரலோகங்கள் வரையிலும் அந்த ஆசாய
னுடைய குணங்களையே வாணிகக்குமபடி இழுத்துக்கொண்டு போயி
ற்று இப்படியே இருக்கில் அந்த ஆசாயருடைய குணங்களிலே
ஈடுபட்ட இவா இன்னமும் ஆசாயனையே ஸ்தோத்திரம் செய்ய யத்தி
னப்படுவர். ஆகையினால் தன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்ய யத்தனித்தது
நின்றுவிடும் என்று நினைத்தது பகவான் தன்னைப்பற்றிய ஸ்தோத்திரத்
தில் இவரைநேராகத் திருப்புவது அஸாததியும், ஆசாயனுடைய குண
ங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் பகவானுடைய குணங்களில் ஈடுபட்டமாட்டார்

கள் 'எனனப்பனில் நண்ணித் தென்குருகூ நம்பி எனறககால் அண்ணிகும அமுதாறும் எனளுவுக்கே' எனறும், 'ஸூகூஷோ மிது ஸூகூஷம்' எனறும், சொல்லுகிறபடியே ஆசாயாகள் பகவானைவிட குணங்களால் சிறந்தவாகளாகையினால் போகயதையில் மிஞ்சினவர்கள். ஆகையினால் தான் 'செயததலைச்சங்கம செழுமுதத் மீனும் திருவரங்கா கைததலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி நங்கண முகப்பே மொயததலைத் துண்ணிவிடேனென நிருக்கினும் நினபுகழே மொயததலைக்கும வரது இராமானுசா இன்னமுறறு நின்றே' எனறு திருவரங்கததமுதனா அருளிச்செய்திருக்கிறா ஆகையினால் நேரில் தன்னிடத்தில் அவரைத் திருப்பமுடியாததினால் கரமமாகத் திருப்பவேண்டுமென்று நினைத்து ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளின் குணங்களில் ருபிட்ட இவரை வேறொருஆசாயாகளிடங்களில் புத்தியைச் செலுத்தாமபடி இழுக்கிறா எனபது இதின் கருத்து

இவ்விடத்தில் பரபந்தங்களைச் செய்து அதின் வழியாக பரம்பரையாக உபகாரம் செய்த ஆசாயாகளை நமஸ்காரம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவராய் அவர்களில் தாமஸாஸ்திரம் செய்தவர்கள் பெரும்பாலும் தாமத்தின் வழியையே விஸ்தாரமாக நிருப்பிப்பதையே முக்கியமாகக் கருதினவாகளாகையினாலும், பாரதம் முதலியவைகளைச் செய்தவர்கள் பகவான் மனுஷ்யனாக அவதரித்ததினால் பரம்புருஷனியிருப்பதை மறைத்துக்கொண்டதைப்போல அதற்குத் தக்கபடி காவ்யமாக ஏற்பட்டபடியினால் மறைக்கப்பட்டு அதினால் தாதபாயத்தை அறிய முடியாததும், கம்பீரமானதும், மிகவும் விஸ்தாரமானதுமான கரந்தங்களைச் செய்தபடியினாலும், அவர்களுடைய பரபந்தங்களில் மூன்று தத்துவம் முதலியவைகளைப் பற்றிய விவேகம் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக்கூடியதாய் யிருப்பதினாலும், வேறு அரத்தத்தைச் சொல்லாமலும், விருத்தமான அரத்தங்கள் கலக்காமலும், வயகதமான தாதபாயங்களுடையதும், சுருக்கமானதும், ஸாதவிகங்களாகிய புராணங்களில் முக்கியமானதுமாகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தைச்செய்ததினால் மிகவும் உபகாரம்செய்தவராகிய பராசர மஹாருஷியை ஸேவிகுகிறா—'தக்ஷை' என்கிற ஸ்லோகத்தினால். இவ்விடத்தில் தத்துவமாவது ஆரோபிக்கப்படாத ஸ்வபாவம், அதாவது உண்மையாயிருக்கிற ஆகாரத்தினால் என்றத்தம் 'ய?' எனபதினால் ப்ரம்மாவிற்குக் கொளப்பேரன், வஸிஷ்டருடைய பிள்ளை, 'அந்தப் பராசரா பிள்ளையாகிய வ்யாஸா சொன்னா' எனறத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் வ்யாஸர் உண்மையைச் சொன்னா எனறு நிச்சயிப்பதற்காக

அவருடைய தகப்பனாராக எடுத்துச்சொல்லப்பட்டவா புலஸ்தயா,வணிஷ்டா, இவர்கள் வரங்கொடுத்ததினால் அடையப்பட்ட பரதேவதையின் உண்மையைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை உடையவரென்று பரஸித்தா என பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்தில் சித, அசித, என்னும் பதங்கள் சேதன அசேதன விஸேஷங்களைச் சொல்லுகின்றன சேதன விஸேஷங்களாவது பததா, முகதா, முதலியவர்கள் அசேதன விஸேஷங்களாவது பரகருதி, காலம், முதலியவைகள் ஈஸ்வரனாவது இவ்விடத்தில் தன்னீததவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் நியமிக்கிறவனாயும், தன்னுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் தான் மற்றவர்களினால் நியமிக்கப்படாதவையுமிருக்கிற புருஷோத்தமன இவ்விடத்தில் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைத்தெரிந்துகொண்டு அதிநமூலமாக தனக்கு விடத்தக்கதையும் அங்கீகரிக்கத் தக்கதையும் பிரித்துத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காகவும், பரகருதியே ஆதமா என்கிற பரமத்தையும் ஆதமா ஸ்வதந்தான் என்கிற பரமத்தையும் நிவருத்தி செய்வதற்காகவும், வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட போகதா,போகபம், நியந்தா, என்கிற வரிசைச் சொல்லப்பட்டது அவைகளின் ஸ்வபாவங்களாவது இந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் பொதுவான ஸ்வபாவங்களும் மற்றவைக்களுக்கில்லாமல் தனித்து அஸாதாரணமான ஸ்வபாவங்களும் போகமாவது இவ்விடத்தில் ஸ்வாகம முதலிய ஸுகங்களை அனுபவித்தலும் தன்னுடைய ஜீவாத்மாவின் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதும் இதைப்பற்றிச் சிலா முகதி என்னும் பதத்தை உபசாரமாகச் சொல்லுகிறார்கள் தன்னுடைய ஆத்மாவின் ஆனந்தம் மாத்திரத்தை அனுபவிப்பதாகிய கைவலயம் என்று பெயருடைய நித்யமாக ஒன்றுஇல்லை 1 'உதா விபுயா 38 ஜ்நா ஹ்நா வனவ ஹி தெ ஸுதா: | தெஷா நெகாநிந: ஸ்ரஷா: தெ நெவாநந்ர ஷெவதா: || சுஹரேவ மதி ஸ்ரஷா:

1 சதுர்விதா -நான்குவிதமானவர்களும், மம்-என்னுடைய, ஜன: -ஜனங்கள், தே-அவர்கள், பகதா ஏவ-பகதாக்களாகவே, ஸ்ருதா -ஸ்ரஸ்தாவங்களில் சொல்லப்பட்டார்கள், தேஷாம் - அவர்களுக்குள், ஏகாத்மின -ஜ்ஞானிகள், ஸ்ரேஷ்டா -சிறந்தவர்கள், தேசைவ-அவர்களே, அந்ய தேவதா -வேறு தேவதையை உடையவர்களல்ல, நிராஸீ, கர்மகாரினம் - பலங்களில் ஆசையல்லாமல் கர்மங்களைச் செய்கிற, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, அஹமேவ - நானே, கதி:- அடையவேண்டியவன், சிஷ்டா -மிகுதியான,பகதா-பகதர்கள், யே-எவர்களோ, தேது-அவர்களோவெனில், பலகாமா:- பலங்களிலாசையுடையவர்களாக, மதா:- எண்ணப்பட்டார்கள், ஸாவே-எல்லாரும், சயவந்தாமாண:-நழுவுதலை ஸ்வபாவமாக உடையவர்கள், ப்ரதிபுத்தஸது - ஜ்ஞானியோவெனில், மோக்ஷபாக் - மோக்ஷத்தை யடைகிறவன்

திராஸீ: கீழ் காரிணாஃ! பெது ஸிஷா^{யு}யொ ஹகா^{யு} மஹகா^{யு} ஹி தெ தீதா^{யு}|| ஸவெ^{யு} யுவந^{யு} யதீ^{யு}நா^{யு} ஸ்ர^{யு}தீ^{யு}வ^{யு}ஜ^{யு}ஸ^{யு} நொக^{யு} ஹக^{யு} எனறு விஸேஷிததுச சொலையிருக்கிறபடியினால் மேலும்

ஸவது கடுகு விநிதெயூகெது ரெது மெது: கமுல ஸவெது.

கனெடுக்கொடியொரு து ந றீஇஃ ஸாதி வெடிவங் ||

நவகெவலு வாழ்நாடு சூழ்நிலை மிகவும் நல்லது.

ஸரீத ஸகி தாதயாதத தஸு ப்ரபொமதஃ ||

[illegible]

ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம். விபூதி முதலிய எல்லாவற்றையும் பரதயக்ஷமா யறிகிறது எப்படி அணையை யுடைத்துவிட்டால் ஜலம் தானே ஒகிறதோ, ஒருவராலும் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டியதில்லையோ அதைப்போல என்பது ஆகில பரமாத்மாவை அனுபவிப்பதற்குத் தடையான காமங்கள் நீங்கவில்லை என்கிற எல்லாக் காமங்களும் நீங்கின பிறகல்லவோ முகதி உண்டாகவேண்டும் ஆகையினால் ஸ்வாகமம் பருமம் பட்டம், முதலிய ஸீஸவாயானுபவங்களின் வயதயாஸதைப்போலவே இதுவும் மோக்ஷமாக இருக்கக்கூடாது எனப்பேறபடுகிறது, கெவலயுஷாஜாநாஸ - கைவலயம் என்கிற பெயர் இருப்பது மாத்மிரத்தினால், ஸ்வா - இது, ஸூக்ஷ் - மோக்ஷம், உதி - என்பது, ந யுஜ்யதெ - யுக்தமல்ல, ஸூக்யாநுஷாநாஸ்யாஸ - தன்னை மாத்மிரம் அனுபவிப்பதைத் தா தபாயததில் வைத்துக்கொண்டு, த் - அநதக் கைவலயததில் தஸ்ய - அநதக் கைவலயம் என்னும் பதத்தை, ஸ்யொமத - பரயோகித்திருப்பதினால்

ஆதமாவை மாத்மிரம் அனுபவிப்பதில் ஆசையுடையவரைய அதின் உபாயத்தை அனுஷ்டித்தவனுக்குக் கதி என்ன? என்கிற பரமம் விதையில உளடாக்கியதாயிருந்தால் மோக்ஷத்தில் முடிவு பெறுகிறது அதில்லாவிடில் அவரவர்கள் காமத்திற்குத் தகுந்தபடி உண்டாகிறது என்று ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலியவைகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளவும். ஸீஸவாயம் முதலியவைகளை விருமபுகிறவர்களுக்கு அவைகளின் ஸ்வபாவம் முதலியவைகளை நிரூபித்திருப்பதும் உதாரத தன்னையினாலேறப்படதுதான் அபவாககமாவது எல்லாக் காமங்களும் முழுமையும் நீங்கின பிறகு எல்லா அவிதையங்களும் நிவருத்தியுடையது பரிபூரணமான பரமமத்தை யனுபவிப்பது அதுவும் காமங்களுக்கு வசப்படாததாயும், பகவானுக்கு இஷ்டமாயும், தன்னுடைய இச்சை பரகாரம் நடத்துகிற கைங்கரியம் வரையிலும் முடிவையுடையது. இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தைப் பற்றி 1 யோகியுடையதெ ஜோதாஸூ

1 மனே:-ரத்தினத்திற்கு, மலபாக்ஷாஸூத-அழகை அலம்புவதினால், ஜ்யோதஸா-காந்தி, யதா-எப்படி, நகரியதே-உண்டாகப்படுகிறதில்லையோ, ததா-அப்படியே, ஆதமன -ஜ்வாதமாவிற்கு, தோஷ்ப்ராஹாஸூத - தோஷத்தை விலக்குவதினால், ஜஞானம்-ஜ்ஞானமானது, நகரியதே-உண்டாக்கப்படுகிறதில்லை, உதபானகாஸூத-சுணம், குணம், முதலிய ஜ்வாதாமங்களைச் செய்வதினால், ஜலமபாம்-ஜலமும், ஆகாயமும், யதா-எப்படி, நகரியதே-செய்யப்படுகிறதில்லையோ, ஸதேவ-முன்பிருக்கிறதோ, வயகதிம்-பாகாசத்தை, நீயதே-உண்டாகப்படுகிறது, அஸத:-இல்லாததற்கு, ஸமபவ:-உத்பத்தி, குத:-எப்படி வரும்,

பூக்ஷாமநாநுணை : ஷோஷ பூஹாணாஹ ஜ்யாநோதூநம் : க்ரீய
தெ தயா || ப்யோடிவாந காரணாஃ க்ரீபதெ ந ஜ்யாநாவரம் | ஸ்டெ
வ நீபதெ வ்யுகிபிஸுதஃ ஸஹவஃ கூதஃ | தயா ஹேப மஹாந்யூஸா
உவ்வொபாடிபொ மஹாந்யூஸா || பூக்ஷாமநாநுணை ந ஜ்யாநாவரம் நித்யா வந்வா
தூநா ஹிதே || எனபது அறியத்தக்கது அநினஉபாயங்களாவது அந
தநத அதிகாரிகளினால் செய்யத்தக்கவைகளாக 1 'ஸ்ரவ்யுதி லக்ஷணம்
யபிஃ பூஜாவதிரயாஸுவீச | நிவ்யுதி லக்ஷணம் யபிஃ ஸ்ரவ்யுதி நயார
யணாஸுவீச ||' என்று பிரித்தது சொல்லப்பட்டவைகள் அதின் ஸித
தோபாயங்களான தேவதை முதலியவைகளும் எல்லாவற்றிற்கும் பொ
துவானவைகள். முக்கியமான ஸிததோபாயமோவெனில் முன்பு
சொல்லிய இரண்டிவ்விதக காமங்களினாலும் வசப்படுத்தக் கூடியவனாயும்
நித்யமாக ஏற்பட்டவனாயும் மிருககிற புருஷோத்தமன கதி என்கிற
இடத்திலேயும் தத என்னும் பதத்தை அனவயிததுக்கொள்ளவேண்டி
யது அவைகளே சோநத கதிகளாவது அரகசிராதிகதியும் தாமாதிகதி
யும் அனநிககே ஸாதவிகம், ராஜஸம், தாமஸம், என்று பிரிக்கப்பட்ட
கதிகளாகவுமாம் அப்படியே கீதையில் 2 'உள லபிஃ மஹாந்யூஸா' என
றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது கதிவரையிலுள்ள எட்டுப
பதங்களுக்கும் தவநதவம் சொல்லுவது இவ்விடத்தில் உசிதம் சிலா
கீழ்ச்சொல்லிய ஏழுவஸ்துகளின் கதிகள், அதாவது பரகாரங்கள் என
றத்தம் சொல்லுகிறார்கள் கீழ்ச்சொல்லியவைகளாலே இவ்ரு சொல்
லப்பட்ட விவரத்தி முதலியவைகளுடன் இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன.
'உதாரம்' எனபதற்கு மைதரேயா முதலியவர்களுக்கும், நமமைப
போன்றவர்களுக்கும் ஒரு பரதபுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே தத்துவ
ஜஞானமாகிற பெரிய நிதியைக் கொடுத்தவா என்றாததம் எந்தப் பராஸ

ததா-அப்படியே, ஹேயகுணதவமஸாத-கெட்ட குணங்களைப் போக்கடிப்பதி
னால், அவபோதாதய-ஜஞானம் முதலிய, குண-குணங்கள், பரகாரயநதே-
பரகாசம் செய்யப்படுகின்றன, ந ஜ்யாநதே - உண்டாக்கப்படுவதில்லை, ஹி-
எந்தக் காரணத்தினால், தே-அந்தக்குணங்கள், ஆத்மன-ஜீவாத்மாவிற்கு, நித்யா
வ-எப்பொழுது மிருப்பவைகளே.

1 பாவருத்தி லக்ஷணம் - பாவருத்தி என்று பெயருடைய, தர்மம்-தாமத
தை, ப்ராஜபதி-பருமமா, அஃ - பிறகு, அபரவீத-சொன்னா, நிவருத்தி லக்ஷ
ணம்-நிவருத்தி என்று பெயருடைய, தாமம்-தாமததை, நாராயண-நாராயண
னென்ற, ருஷி-ருஷி, அப்ரவீத- சொன்னா

2 பகவத்கேத-14-18 ஸதவகுணத்தில் நிஷ்டையுடையவர்கள் மேலே
போகிறார்கள்.

ரரினில புராணத்தின் முடிவில் 1 'ஸுஷிஸ்து ஹவாநஸெஷ வும் ஸாம் ஹரிஸவ ஜந்ந ஜராஹிகாம் ஸஜ்யை' என்று பிரார்த்திக்கப்படுகிற தோ இவ்விடத்தில் 2 'சூக்ஷ்மாநாய து யொ ஜ்ஞாநம் ஷுஷ்ரீயா வபெஷாவ ஷெஸநாஸுதாம் வா வ்யயீவீம் ஷுஷ்ராஸு தெந துய்யம் ந தக்ஷிணம்', 3 'ஸுஹ வ்ஷுஷா வுஷாநஸ்யு ஷெவெரவி நஸக்யதெ | வுதிவ்ஷு ஷாந ஸீயவா ஷுஷாஸு ஸகித சூஷ்ராஸு', 4 'வ்ஷுஷாநம் ததொ஽யிகம்' என்றவை முதலியது இங்கே நினைக்கத்தக்கது 'ஸுஷ்ரஸுபந்' எனப் பதற்கு நன்றாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்றாததம் அதாவது நேராகச் சொல்லுவதிலும் தாதபாயத்திலும் விசதமாக பரகாசம் செய்வ தற்காக என்று தாதபாயம் 5 'ஸுக்ஷண ஹெக்ஷோஃ க்ரீபாயாஃ' என்பதிலும் இங்கே 'ஸுத்ய' எனனும் விசுதி வந்திருக்கிறது 6 'ஸிர நி வ்யு஽தூஷெ' தக்ஷுஷ்ரீவ ஷுஷிபுதம்' என்று சொல்லியிருக்கிற நியாயத்திலும் 'ஷுஷ்ரஸு' என்று சொல்லியிருப்பது உபசாரமாக இந்த அபிபராயத்திலும் ஸருதியில் 'போககடிக்கப்பட்ட பாபங்களையுடைய அவருக்குப் பகவானாகிய ஸரத்குமாரா தமோகுணத்திற்கு அகக்கரை

1 ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் ஸ - அநத, பசுவான் - பகவானாகிய, ஹரி - விஷ்ணுவானவா, அஸுஷ்ரஸுபநம் - ஸகல ஜனங்களுக்கும், அபஜன்மஜ்ராதிகாம - பிறப்பு கிழத்தனம் முதலியதில்லாத, ஸமருத்தம் - ஸம்பத்தை, திசுது - கொடுக்கட்டுமே

2 ய - எவன், ஜ்ஞானாய - நன்றாகத் தெரிந்தகொளளுவதற்காக, தர்மோபதேசனம் - தாமத்தை தெரிவிக்கக்கூடிய, ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானத்தை, ததயாத் - கொடுப்பதே, கருதஸநாம் - எல்லா, ப்ருத்வீம் - பூமியை, ததயாத் - கொடுப்பதே, ததபலம் - அநதப் பூமியைக் கொடுத்ததின்பலம், தேந் - அநத ஜ்ஞானத்தைக் கொடுத்ததோடு, நதுலயம் - ஸம்மில்லை

3 ப்ரமம் விதயா பரதாஸ்ய - ப்ரமம் விதயையைக் கொடுத்ததற்கு, பாதி பரதாஸம் - பதில் கொடுப்பது, தேவைரபி - தேவதைகளினாலும், ஸோகயதே - முடிகிறதில்லை, அதவா - இப்படியிருக்க, ஸாகதித் - தன் ஸாகதியை யனுஸரித்து ஆதராத - ப்ரீதியினால், ததபாத் - கொடுக்கவேண்டும்

4 தத - அதைவிட, விதயாதானம் - விதயையைக் கொடுத்தது, அதிகம் - மேற்பட்டது

5 ஸுக்ஷணம், கராணம், இவைகளைச் சொல்லும்பொழுது அநதக் காயத்தைச் சொல்லும் பதத்திற்குமேல் சத்ரு எனனும் விசுதிவரும்

6 ராமாயணம் - பாலகாண்டம் - 4-20 வதத - இது, சிராசீரவருத்தமபி - வெருகாலத்திற்கு முன் நடந்ததாயிருந்தபோதிலும், ப்ரதயக்ஷ்ரீவ - ப்ரதயக்ஷமாகப் பார்க்கப்படுகிறதைப்போல, தாசிதம் - காண்பிவிக்கப்பட்டது.

யாகிற இடத்தைக் காட்டுகிறா' எனறாததமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது 'தக்ஷை, ஸ்ரீஸூக்ய' எனனும் பதங்களினால் 'அந்த பரமம விதையை உண்மையாகச் சொல்லவேண்டும்' எனறாதத முள்ள ஸ்ருதி வாக்யம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது இப்படி எல்லா வேதாந்தங்களுக்கும் ஸாரமாகக் கேழ்க்கப்பட்ட எல்லா அாதங்ககளையும் விசதமாக நிரூபிக்கிறது விஷ்ணுபுராணம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது இவ்விடத்தில் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், அவைகளின் உட்பிரிவுகள் 1 'வீணு: வ்யயுத: வுஸு:', 2 'வூரீ ந ஷெவொந நர:', 3 'நிவூரணயி வனவாய ரீதூ ஜ்ஞாநீயொஃ', 4 'சூதூ ஸுஹூரூ ஸூரொ நமூண: பூக்யெ தீ வர:', 5 'சூரீ வி ந நிவக்யெ ஜ்ஞாஹூரீ வினகூ:', 6 'யவெஷ் வ ஸூனீ ஸூரய:' எனறிவை முதலிய வசனங்களில் சொல்லப்படுகின்றன அசேதனங்களின் ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், அவைகளின் உட்பிரிவுகளோவெனில் 7 'சூ, மூண: தஜ்மெஷ்ரீ நிரூஷி பூவவா வ்யம் | வூகூ வ்யெஷ் தவெஷ்வொஷ் ரூவெஷ் காவூஸ்யாவர:',

- 1 மத-எந்தக்காரணத்தினால், பிண்ட, ஸரீரமானது, புமஸ-ஜீவாத்மாவைவிட, பருதக-வேறானதே
- 2 புமாண - ஜீவாத்மா, நதேவ:-தேவனல்ல ந நர-மனிதனுமல்ல
- 3 அயம்-இந்த, ஆதமா-ஆதமாவானவன், நிரவாணமய.-ஆனந்தமயன், ஜ்ஞாணமய.-ஜ்ஞாந ஸ்வரூபன், அமல.-அழகில்லாதவன்.
- 4 ஆதமா-ஆதமாவானவன், சுதத'-பரிசுத்தன், அக்ஷர-அழிவில்லாதவன், ஸாரத-சுததுக்கங்களில்லாதவன், நிரூண-ஸதவம் முதலிய குணங்களில்லாதவன், பரகருதே:-பரகருதியைவிட, பர'-மேலானவன்
- 5 தவாத்ஸாஹூரீசுதகா -தவாத்ஸாஹூரீ மந்திரத்தை சுதனை செய்பவர்கள், அதயாபி-இன்னும், ந நிரவாதநதே- திரும்புவதில்லை.
- 6 ஸூரய: - ஸூரிகள், யத்-எந்த ஸதானத்தை, பரயநதி - பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ

7 தரிசுணம்-ஸதவாஜ்ஞாநமஸஸூகங்களாகிற மூன்று குணங்களையுடைய, ஜகத்யோகி:-லோகங்களுக்குக் காரணமாகிய, தத-அந்த பரகருதி, அநாதி பரவாப்யயம்-முதல், உதபகதி, ஸாசம், இவைகளில்லாதது, ததைவ-அப்படியே, வடக தாவயகதே-பரகாசமாயும் தபரகாசமாய் மிருக்கிற, அநயே-வேறு, ரூபே-ரூபங்கள் (இருக்கின்றன), ததா-அப்படியே, அபர.-வேறுகிய, கால:-காலமும் (இருக்கிறது)

1 'கௌரோஹுதிதூர ஐஜிபஸு காவொ நயஜ்ஜிதெதஃ வாரிணாஜெஹு துஃ 1' என்றிவை முதலியவைகளினால் நிரூபிக்கப்பட்டன பகவானுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகளோவெனில் 2 'கவிகாராபஸாஜாய', 3 'வாரஃ வாராணாஃ வாரஜி', 4 'ஸாஸா விஷ்ணுஸெஷஸு', 5 'ஸஜீவ கயூராண ஸுணாதுகோ஽ஸா', 6 'சூதுஷாவம் நயதெநம் தக்ஷுஹ்யாயிநம் ஜெநெவிகாபபுஜேதாநஸூகூரெஹாஹாக்கஷுக்ஷெயா 11' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ஸபஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது ஸீஸவாயங்களை அனுபவிப்பதும், அவைகளுக்கு இடங்களும், அந்த இடங்களில் அனுபவிக்கக்கூடிய ஸுகங்களும் அந்த ஸுகங்களை யனுபவிக்கக்கூடிய ஒத்தாசைக கருவிகளுமாகியவை முதலியது அண்டங்களை நிரூபிக்கும் இடங்களில் விஸதாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது 7 'யோயிநா ஜீபுதம் ஸூநா ஸூத ஸனொஷ காரிணா' என்பதினால் தன்னுடைய ஆதமாவை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் இடமும் சொல்லப்பட்டது, ஸநகா முதலிய யோகிகளினுடைய அழிவில்லாத இடமே தன்னுடைய ஆதமாவை யனுபவித்ததினால் ஸநதோஷிப்பவர்களினுடைய இடமாயிருக்கிறது என்றாததம் இவ்விடத்தில் முன்பின் வாகயங்கள் இருக்கும் வித்ததைப் பராமாஸிகக

1 கலாருஹுதாதாதிமய - கலேஹுதாததம், முதலியவைகளாகிய, கால-காலம், யதவ்யுதே - எந்த விபூதிக்கு, பரிணாமேதது - மாறுகலுக்குக் காரணமாக, ந-ஆகிறதில்லையோ.

2 அவிகாராய - விகாரங்களில்லாத, சுததாய-சுத்தஞ்சிய,

3 பராணம் - (நமமைவீட) மேலானவர்களுக்கும், பா - மேலானவனாகிய, பாம.- தனனைவீட மேற்பட்டவனில்லாதவனாகிய.

4 விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவா, அபேரஷஸய - எல்லா லோகத்திற்கும், ஸாஸதா- நியமிக்கிறவா

5 அஸௌ - இந்த விஷ்ணு, ஸமஸ்த கல்யாண குணதமக - எல்லாக் கல்யாண குணங்களும் நிறைந்தவா

6 ஆதமன:-தன்னுடைய, ஸுததயா - ஸுகதியினால், விகாரயம் - விகாரத்தை அடைவிகக்கூடிய, லோஹம் - இருமபை, ஆகாஷகோயதா - காந்தம் போல, தத-அந்த, பராமம்-பரமமானது, தயாயினம் - தனனை தயானம் செய்கிற, ஏனம்-இந்த ஜீவாத்மாவை, முனே-ஒ! ருஷியே, ஆதமபாவம் - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை, நயதி - அடைவிக்கிறது

7 யோகிஹ-ஸநகாதி யோகிகளினுடைய, அமருதம் - அழிவில்லாத ஸதானம்-இடமானது, ஸவாதமஸநதோஷகாரிணம்-தன்னுடைய ஆதமாவை அனுபவித்த தன்னால் ஸநதோஷப்படுகிற கேவலர்களுக்கு யிருப்பிடம்.

வேண்டும். இவ்விடத்தில் 'ஹபிஷ்-உ-நா' என்று பாடமிருப்பதாகச் சிலா சொல்லுகிறார்கள் அப்படி இருந்தபோதிலும் இந்த யோகிகளும் தாழ்ந்தவர்கள் அந்த இடமும் அப்படிப்பட்டதே, 1 'வணக்காணி ஸ்ஷா ஹ்மய்யாயிநொ யொமிநொஹி யெதெஷாஹ்ஷவாஸி ஸ்ஷாம' என்று இதற்கு மேற்பட்டதாகியவேறொரு ஸ்தானம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியிலை. மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபம் 2 'நிரஸூதி ஸபாஹ்ஷா ஸுக ஹாவெக உக்ஷணா | ஹெஷ்ஃ ஹவக்ஷாஹி ரொகாஹா த்யுகிஷிதா', 3 'தக் ஹாவ ஹாவோவந்' எனறிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் காமங்களினால் செய்யப்பட்ட வயதயாஸம் முழுமையும் நிவருத்தி யடைகிறதென்பது தாத்பாயம் போகத்தின் உபாயங்களும் தருவன முதலியவர்களின் சரித்திரங்களினால் உதாஹரிக்கப்பட்டன பகதியோகமென்று பெயருடைய மோக்ஷத்தினுபாயமும் 4 'தக்ஷிவ ப்ரக்யபெ வெகாஸக்திஸா நு நிஸூஹா | தக்ஷாம ப்ரபெஷ்ஷி ரெஷ்ஷி நிஷ்ஷாடி தெ நூபி' எனறிவை முதலிய இடங்களில் வயக்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பரபத்தியின் ஸ்வரூபமும் 5 'தாவதாதிஷ்ஷா

1 ஏகாந்தின் - பகவானையே ஆஸ்ரயித்தவர்களாய், ஸதா-எப்பொழுதும், பரமம் - பரப்ராபத்தை, தயாயின் - தயானம் செய்துகொண்டிருக்கிற, யோகின் - யோகிகள், யே-ஹவக்ஷோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, தத - அந்த, பரமம் - தன்னிவிடமேற்பட்டதில்லாத, ஸ்தானம் - இடம் (கிடைக்கிறது).

2 நிரஸூதிசம் - தன்னிவிட மேற்பட்டதில்லாத, ஆஹ்லாத - ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, ஸுகபாவைகலக்ஷண - ஸுகமாக இருப்பதொன்றேயே லக்ஷணமாகவுடைய, ஏகாந்தாதயதயந்திகே-ஒரே நிரஸயத்தடன் கூடியதும் அழிவில்லாததுமான, பகவத்பராபதி - பகவானை அடைவது, பேஷஜம் - ஸம்ஸாரத்திற்கு மருந்தாக, மக்-எண்ணப்பட்டது

3 அவனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடையவனும்

4 நரூப - ஓ! ராஜாவே, ததநரூப ப்ரதயயே - அந்தப் பகவானுடைய ரூபத்தைப்பற்றி நினைப்பதில், அநம் நிஸபருஹா - வேறொன்றிலும் ஆசையில்லாத; ஏகா - ஒரு, ஸந்ததி - துடாச்சி (எதுவோ), தத - அது, தயானம் - தயானமெனப்படுகிறது, (அது) ப்ரதமை. - முன்பு சொன்ன, ஷட்பி அவகை-ஆறு அவகைகளினால், நிஷ்பாதயதே - உண்டாகப்படுகிறது

5 ஆததி:-கையை விட்டுத் தவறிப்போன பொருள் கிடைக்கவேண்டுமென்கிற துகையும், தாவத - அது வரையிலும், வாஞ்சா - புதிய ஸ்வாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையும், ததா - அப்படியே, மோஹ - ஆத்மாவைப் ப்ரதயக்ஷமாக அனுபவிக்காததும், தாவத - அதுவரையிலும், அஸுகம் - ஸுக

வாஹா தாஸுநோஹ ஸுயா ஸுஸா யாவந யாதி ஸாரணம் க்ஷாஸெ
ஷாவநாஸம்' எனறிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்டது
போகம், மோக்ஷம் இவைகளுக்கேற்பட்ட கதிகளும் அந்நத உபாயங்
களுக்கும் பலகளுக்கும் நடுவில தெரிந்துகொளளதக்கது 1 'ஃ
ராண ஸாஹிதா க்தாஃ ஸ்வாந் வத் ஸ்வீஷ்ணு' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு
புராணத்திலும், ஸ்ரீலைங்க புராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்
ததத்தைச் சொல்லுகிறா—'நிரஜீதீத ஃராண ரத்ன' என்று கேவ
லம் முன்பிருந்த பரநதத்தை பரவசனம் செய்தது மாததிரமல்ல
என்று தாதபாயம் முன்னமேயே இருந்தபோதிலும் அப்பொழுதைக்
கப்பொழுது புதிதாக இருக்கிறபடியினால் புராணம் எனப்படுகிறது
அதாவது வெகுசாலமாக அனுபவிக்கப்பட இருந்தபோதிலும் புதிதாக
அனுபவிப்பதைப்போல அனுபவிக்கத்தக்கதாயிருக்கை என்று தாதபா
யம் அனுகியான வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற அந்நதத்தைச் சொல்லுவ
தினாலாவது, மற்ற வித்யாஸ்தானங்களைவிட முன்னமேயே இருப்பதின
லாவது புராண மெனப்படுகிறது அப்படியே வாயு புராணத்தில்
2 'ஃஸுயா ஸவஃ ஸாஸ்திராணாம் ஃராணம் ஸ்ரஹ்ணோதிதம் |
ஃந்நாஹி வக்ஷ்யா வெஹ்ஸு விநிஸ்யதாஃ ||' என்று சொல்லப்
பட்டது இப்படியாகில் பராசரா புராணத்தினாததத்தைச் செய்தாரென
பது எப்படிப்பொருந்தும்? சைவபுராணத்திலும் 3 'ஃ ஸ்ரஹ்ணோ
வெஹ்ஸா ஃராணாநாம் ஃஸுயாஃ' என்று சொல்லப்பட்டதே
என்னில்? அப்படி இருந்தபோதிலும் அந்நதபுராணங்களிலேயே தனித்
தனியாகப் புராண விசேஷங்களைச் செய்தவர்கள் இன்னுரினனா
ரென்று 4 'ஃ ஸ்ரஹ்ணோ ஸ்ரஹ்ணா ஃஸுயா வஃ தெநெவ

மென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷமில்லாமையும், ததா - அப்படியே, யாவத -
எதுவரையிலும், அஸேஷாக நாசனம் - எல்லாப் பாகங்களையும் போக்கடிக்கிற
வனையிருக்கிற, தவாம் - உனனீ, ஸாரணம் - ஸாரணமாக, நயாதி - அடைய
வில்லையோ

1 வதஸா - ஓ! குழந்தாய், பவாந - நீ, புராண ஸமஹிதா காததா - புராண
ஸம்ஹிதையைச் செய்பவனாக, பவிஷ்யதி ஆகப்போகிறது.

2 ஸாவ ஸாஸ்திராணம் - எல்லா ஸாஸ்திரங்களுக்கும், பரதமம் - முதலில்
பரமமன - பரம்மாவின்னல், புராணம் - புராணமானது, உதிதம் - சொல்லப்பட்ட
து, அந்நதம் - பிற்பாடு, தஸய - அந்நத பரம்மாவின்னடைய, வகதரேப்ய:-முகங்
களிலிருந்து, வேதா:-வேதங்கள், விநிஸ்யதா - புறப்பட்டதுகள்

3 பரமமாஸைவ - பரமமாவே, வேதாஸம் - வேதங்களையும், புராணாஸம் -
புராணங்களையும், ப்ராஸாஸக:-காணபித்தவா.

4 பரம்மம் - பரமம் புராணம், பரமமன - பரமமாவின்னல், பரோகதம் -

ஸோஹம் 1 வராஹரெண க்ஷிதம் வெஷ்வர உநிவம்வாஃ ॥
 செவம் செவாவிநாபெக்ஷாஃ' என்றாமபிதது நிருபிககப்படு
 கிறது அப்படியே ஆகனேய புராணத்திலும் 1 'யக் ஸ்ரஹக்ஷு
 தூக்ஷியிக்ஷு பூஜாவதி: 1 க்ஷுபக்ஷ வுராணந்தக்ஷு
 தூக்ஷியிக்ஷு' என்றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது மாதஸபுரா
 ணத்திலும் 2 'வராஹ க்ஷுபூதூக்ஷியிக்ஷு வராஹ:யக்ஷு
 ஹயபாடி நவிநாந் விஷ்வா: தக்ஷெஷ்வர விஷ்வா:யத்ஸுராநக்ஷு
 வுதூக்ஷியிக்ஷு 3: க்ஷிதம் செஷ்வரிக்ஷு' வுராணம் ஸ்ரஹ
 ணாஸ்பா' என்றிவை முதலியதும் சொல்லப்படுகிறது 3 'க்ஷுபாடி
 வுராணநா: கத்ஸாவதூக்ஷி ஸு:த: என்றி இதுவும் முன்பே
 ஏற்பட்ட எல்லாப் புராணங்களையும் பரவசனம் செய்வதினாலாவது
 எல்லாப் புராணங்களினுடைய ஸாராமஸங்களை எடுத்து 4 'யக்ஷு

சொல்லப்பட்டது, தேனைவ - அந்த பரமமாவினாலேயே, ஸோபனம் - அழ
 கான, பாதம் - பாதம்புராணமும், பரோகதம் - சொல்லப்பட்டது, முனிபு
 கவா:-ஓ' முனி ஸரோஷ்டாகளே, வைஷ்ணவம் - விஷ்ணுபுராணம், பராசரேண -
 பராசரிலை, கதிதம் - சொல்லப்பட்டது, சைவம் - சைவபுராணம், சைலாலினு -
 சைலாலி எனப்படுகினால், ப்ரோகதம் - சொல்லப்பட்டது

1 பரம கலப் வருத்தாந்தம்-பரமமாவின் கலபத்தில நடந்த சரித்திரத்தை,
 அதிகருத்ய - குறித்தது, யத - எந்தப் புராணத்தை, பராஜாபதி -பரமமா, அகல்
 பயத் - செய்தாரோ, தத - அந்த, புராணம் - புராணம், ப்ராமமயிதி - ப்ராம்ம
 மென்று, அபீதீயதே - சொல்லப்படுகிறது

2 பராசர்-பராசார், வராஹ கல்பவருத்தாந்தம் - வராஹ கலபத்தில் நட
 ந்த சரித்திரத்தை, அதிகருத்ய - குறித்தது, அகிலான்-எல்லா, விஷ்ணே -விஷ்ணு
 வினுடைய, தாமாந் - தாமங்களே, ப்ராஹ - சொன்னார், தத - அதை, வைஷ்ண
 வம் - விஷ்ணுபுராணமாக, விது -தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள், ஈசான கலபஸய -
 ருத்திர கலபத்தினுடைய, வருத்தாந்தம் - சரித்திரத்தை, அதிகருத்ய - குறித்தது
 யத - எந்தப் புராணம், பரமமன - ப்ரம்மாவினால், ஸவயம் - தானே, கல்பிதம் -
 செய்யப்பட்டதோ, தத - அந்தப் புராணம், லோகமிதி - லோகமென்று, உததம் -
 சொல்லப்பட்டது.

3 அஷ்டாதச புராணம - பதினெட்டுப் புராணங்களையும், காத்தா -
 செய்தவர், ஸதயவதீஸுத -ஸதயவதியின் பிள்ளையாகிய வயாஸா

4 இஹ - இந்த மஹாபாரதத்தில், யத - எது, அஸதி - இருக்கிறதோ,
 தத - அதிலே, அநயதா - மற இடத்திலும் (இருக்கிறது), யத - எது, இஹ -
 இந்தப்பாரதத்தில், நாஸதி - இல்லையோ, தத - அது, க்வசித-வேறெந்தவிடத்தி
 லும், ந - இல்லை.

ஷி தடிநுசு யநெஹாஷி ந தக்ஷிஸி' என்று சொல்லப்பட்ட மஹா பாரதத்தைச் செய்ததினாலாவது சொல்லப்பட்டது என்று அர்த்தம் சொல்லத்தக்கது ஆகையினால் 'ஈஷ்டாடிஸவாரணாநி சுஷ்டிஷ்ராகரணாநி ய | ஜ்ஞாக்ராவ தக்ஷி ஸுசிநுஸுக்ரு வாரத ஸஹி தா ||' என்று சொல்லப்படுகிறது இதனால் 'ஈஷ்டாடிஸ வாரணாநி க்ஷாக்ராவ தக்ஷி ஸுதஃ | வாரதாஷ்ராவ ஜிவிஹ் வக்ரு த ஸுஹிஷ்டிஷ்ரணம் || வக்ருஷ்டிஷ்ரணம் யநெஹாஷி வக்ருஷ்டிஷ்ரணம்' என்று பவிஷ்யத புராணத்திலும் மாதஸ்யபுராணத்திலும் சொல்லியிருப்பவைகளுக்கும் இப்படியே அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது இந்தப் புராணம் 'ஸுதக்ஷிஷ்ரணம்' என்றும் பிதது ஐந்து லக்ஷணங்களுடையதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதை ரதனமாக நிரூபித்திருப்பதினால் தராஸம் எனனும் தோஷமில்லாமையும் ஸத்ரமாக இருக்கையும், ஸுஹிஷ்டிஷ்ரணம் தனமையும், காப்பாற்றத்தகுந்த தனமையும், அனுபவிக்கக்கூடிய தனமையும், பரகாரத்தை யுடையதாயிருக்கும் தனமையும், மங்களமாக இருக்கையும், விலை உயராததாயிருக்கையும், கொண்டாடத்தகுந்ததாயிருக்கையும், தன்னை யுடையவனைக் கொண்டாடக் காரணமாக இருக்கும் தன்மை, முதலியதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது

சுத்ராஸம் ராநிஷ்ரணம் ஸுதக்ஷிஷ்ரணம் ஹிஷ்டிஷ்ரணம் |

ஈஷ்டாடிஸ - ஸுதக்ஷிஷ்ரணம் ராநிஷ்ரணம் ஸுதக்ஷிஷ்ரணம் ||

ப - ரை] ருத் - ரதனமானது, சுத்ராஸம் - தராஸமென்னும் தோஷமில்லாதது, இங்கு பரதிவாதிகளிடத்திலிருந்து பயமில்லாத தென்றாததா, ராநிஷ்ரணம் - தன்னை யுடையவனுக்குப் பஹுமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, இதுவும் தன்னைப் படித்தவனுக்குப் பஹுமானத

1 அஷ்டாடிஸ புராணம் - பதினெட்டுப் புராணங்களையும், அஷ்டேன-எட்டு, வாகரணாநிச-வாகரணங்களையும், ஜ்ஞாதவா - தெரிந்துகொண்டு, ஸதயவதி ஸுதக்ஷிஷ்ரணம் - ஸதயவதியின் பிள்ளையாகிய வயாஸா, பாரத ஸமஹிதாம் - பாரத ஸமஹிதையை, சுகரே - செய்தாரா

2 ஸதயவதிஸுத - வயாஸா, அஷ்டாடிஸபுராணம் - பதினெட்டுப் புராணங்களையும், கருதவா - செய்துவிட்டு, ததுப் பரமமணம் - அவைகளின் அர்த்தத்தை விசதப்படுத்திக், பாரதாக்யானம் - பாரதமென்று பெயருடைய கார்த்தை, அகிலம் - முழுமையும், சுகரே - செய்தாரா, யத - எந்தப் பாரதம், லக்ஷணேகேன - ஒரு லக்ஷம் கார்த்தத்தினால், வேதார்த்தபரி ப்ரமமணம் - வேதத்தின் அர்த்தங்களை விசதப்படுத்திக், பரோகதம் - சொல்லப்பட்டதோ

தைக கொடுக்கக்கூடியது, ஸ்ரீராம் - ரதனம் உறுதியாகையினால் அழிவிலாதது, இது அரத்தங்கள் ஒருவராலும் அழிக்கமுடியாதாகையினால் ஸ்திரமானது, ஸ்ரீராம் - ரதனம் அழிந்துடைய தாகையினால் அனுபவிக்கத்தக்கது, இதுவும் விசேஷமான அரத்தத்தைவுடைய தாகையினால் அனுபவிக்கத்தக்கது, ஸ்ரீகாசகம் - ரதனம் ஒளியுடைய தாகையினால் பரகாசத்தை உண்டாக்கக்கூடியது இதுவும் புத்தியின் பரகாசத்தை உண்டாக்கக்கூடியது, ஸ்ரீஹ்ருஷம் - விலையுடையது, ஸ்ரீமம் - மங்களகரமானது, ஸ்ரீமம் - கொண்டாடத்தக்கது ஸ்ரீமம்-மணி தார்களுக்கு, ஸ்ரீமம் - நன்றாய் காப்பாற்றத்தக்கது, ஸ்ரீமம்-ரதனம் சிறிய உருவமுடையதாகையினால் ஸுலபமாய் கரணிக்கத்தக்கது, இது அரத்தம் ஸுலபமாகையினால் ஸுலபமாயறியத்தக்கது என்று தாதபாயம்

இரதப் புராணத்திற்குப் பெரியோர்களின் அங்கீகாரம் உண்டென்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது 'தலே' எனபதற்கு கீழ்ச்சொல்லிய விதமான மிகுந்த ஒள்தராயத்தை உடையவராயும் 'ஹ்ருஷம் ஸ்ரீராமா' எனராமபித்தது மனுவினால் சொல்லப்பட்ட வேதங்களின் பயத்தை ஸமனம் செய்தவருமாகிய என்றாதம் 'ஹ்ருஷம்' எனபதற்கு பரமாதமாவைப்பற்றி மனனம் செய்தவர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய என்றாதம். அவர்களால் பராததிக்கப்பட்டவராகிய என்று மாதமாகவுமாம் ருஷிகளினால் கொடுக்கப்பட்ட வரங்களையுடைய இரதப் பராஸரம் அவர்களுக்கு பரதயுபகாரம் செய்தாரென்று தாதபாயம் 'ஹ்ருஷம் ஹ்ருஷம்' என்றுஇரதப் புராணத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லியிருப்பதைக் காட்டுகிற 'ஹ்ருஷம், ஹ்ருஷம்' என்னும் பதங்களினால் தன்னுடைய பக்தத்தை ஸ்தாபிக்கிறவா எனபதும் பரகாசம் செய்யப்படுகிறது 'ஹ்ருஷம்' (அயலாமை, அதாவது வேதபாஹ்யங்களையும் குதருஷ்டிகளையும்), (பரமானங்களுமயுக்திகளுமாகிற பாணங்களினால்) சுபரிணாதி (ஹிமஸ்கிருரா) என்றல்லவோ 'ஹ்ருஷம்' எனபதினாதம்.

4

ராதா விதா யுவதய ஹ்ருஷம் விவதி:

ஹ்ருஷம் யதேவ நியதேவ ஹ்ருஷம் நாம் |

ஹ்ருஷம் நம் கருவதெ வஹ்ருஷம் ராம்

ஸ்ரீ ஹ்ருஷம் யமம் ஹ்ருஷம் ஹ்ருஷம் ஹ்ருஷம்

5

மாதாபிதா யுவதயஸ தநயா விபூதி*

ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதவ்யாநாம் |

ஆதயஸயந* குலபதோ வகுளாபி ராமம

ஸ்ரீமத ததவகரி யுகளம் ப்ரணமாமி மூாதநா ||

5

ப - ரை] ஶீக்ஷயமாநம் - என்னைச் சோந்தவாகளுக்கு, நியமெந - எப்பொழுதும், தோதா - தாயா, விதா - தகப்பனா, யுவதய: - பத்னிகள், தநயா - பிள்ளைகள், விபூதி: - ஐஸ்வர்யம், ஸவஹ - எல்லாம், யதேவ எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளேயோ, ந: - எங்களுக்கு, குஹ்ய - முதலாவதாகிய, கௌவத: - குலத்திற்குப் பதியாகிய ஶீக்ஷவாருடைய, வகௌவி ராஜம் - மகிழ்ம்பூக்களினால் அழகான, ஶீக்ஷஸ்ரீயையுடைய, ஶீக்ஷயாமம் - அப்படிப்பட்ட திருவடிகளிரண்டையும்கூட, திலையினால், ப்ரணமாரி - ஸேவிக்கிறேன் 5

பா] பிறகு பராசரருடைய பரபந்தத்தைவிட வேதாந்தங்களின் ரஹஸ்யமான ஆததங்கள் மிகவும் விசதமாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்குக் காரணங்களாயும், அப்பொழுதே பரமாத்மாவின் மனதிற்கு மிகுந்த தருபதியை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாயும், எல்லோராலும் அறியக்கூடியவைகளாயு மிருக்கிற பரபந்தங்களினால் மதுரகவி முதலாக உண்டான ஸம்பரதாயத்தின் வரிசையினாலும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளுக்கும் உபகாரம் செய்தவராயும், வெகுதூரம் தாண்டியிருந்தபோதிலும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஒரு ஸம்பத்திலே யோகத்தையிலே ஆவிரப்பாவம் செய்து நேரில் எல்லா உபரிஷததுக்களுக்கும் ஸாரமான ஆததத்தை உபதேசம் செய்தவராயுமிருக்கிற நமமாழ்வாரை 'தாய, தகப்பன், ஸகோதரன், முதலிய எல்லாம் நாராயணனே' என்றாததமுள்ள உபரிஷத வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற பகவானுடைய ஸவபாவத்தையுடையவராகத் தெரிந்துகொண்டு நமஸ்காரம் செய்கிறார்—'தோதாவிதா' என்றாரம்பித்து தனனால் அபேக்ஷிக்கப்படுகிற பரபந்தங்களைச் செய்த கரமத்தை யனுஸரித்து இவ்விடத்தில் பராசரா நமமாழ்வார் இவர்களை நமஸ்காரம் செய்திருக்கிற வரிசை ஏற்படுத்தப்பட்டது 1 'தோதா வுக்ஷஸ்ய வுபிபாஸ்யி க்ஷோணுராமதே யத: | தஸ்யாந் து ஸு

1 யத:-எந்தக் காரணத்தினால், மாதா - தாயா, யுவதய - பிள்ளைக்கு, பூயாம்ஸி - அதிகமான, காமாணி - காமங்களை, ஆரபதே - செய்கிறானோ, தஸ்யாம் - அப்படிப்பட்ட தாயா, பதிதாயாமபி - பதிதையாக இருந்தபோதிலும், ஸுஸ்ரஸ்யா - அவளுக்கு ஸுஸ்ரஸ்யைச் செய்வதானது, நிதயா - எப்பொழுதும் செய்வதற்கு.

ஸ்ரீஷாமித்யா வதிதாயாபிவி ஜிஜி', 1. 'சூலாயு' ஸ்ரீஷாமி
 ருணாம் சாதெதெயுகெ', 2. 'விதுஸ்தமணம்' சாதாஸரவெணாதி
 ரிஷுதெ' என்றிவை முதலிய இடங்களில் தாயாருக்கு கௌரவமநிர்நுபிக
 கப்பட்டது இப்படியே 3. 'சாதாஸரவிது' வுஞ்சா யஸூஜாத
 ஸ வஸவ ஸம்' என்று தகப்பனாரும் பரஸித்தமான கௌரவத்தையுடை
 யவன் பதனிகளும் 4. 'பஞ்சாங்குமியும் ஐவெதூதி வமடி வு
 கு வத்குதெ' என்று தாமம், அராதம், காமம், இவைகளுக்குக் காரண
 மாகச் சொல்லப்பட்டார்கள் பிள்ளைகளும் பார்ப்பது முதலியவைக்
 களினால் ஸந்தோஷத்திற்குக் காரணமானவர்கள், நாம் அபுகதர்களா
 யிருக்கும் பொழுது காப்பாற்றக் கூடியவர்கள் புத என்கிற நமகத்
 திலிருந்து காப்பாற்றுகிறவர்கள் 5. 'சுவிஸூராத் கூடுவெஸாகம்ஸுபு
 லாவெந பொஹரி' ப்ரபாயாறுணம் விஷும் டெவெஸம் சிபுஸுபு
 டம்', 'சுஹோடயனி விதா' ப்ரபுத்யனி விதாபிஷா' வெவஷ
 வெநம் கூடுவெ ஜாதம் ஸந ஸூனாரயிஷுதி' என்றிவை முதலியவை
 களினால் தங்கள் குணங்களினால் பிதருக்களின் கூட்டங்களையும் ஸமஸா
 ரத்தை விட்டுத் தாண்டி வைப்பவர்களாகப் பிரஸித்தர்கள் ஒரு ஆழ்வா

1 குருணம் - குருக்களுக்குள், ஆசார்ய - ஆசாரயன், ஸரேஷ்ட - சிறந்தவன்,
 ஏகே - சிலா, மாதேதி - தாயாரென்றும் (சொல்லுகிறார்கள்)

2 மாதா - தாயா, பிதா - தகப்பனைவிட, ஸதகுணம் - நூறுமடங்கு, கௌர
 வேண - கௌரவத்தினால், அதிரிசயதே - மேறப்பட்டவளாகிறார்

3 மாதா - தாயா, பஸ்தரா - பை, புதா - பிள்ளை, பிதா - தகப்பனைச் சோந
 தவன், யஸமாத - எவனிடத்திலிருந்து, ஜாத - உண்டானாலே, ஸ - அந்தப்
 பிள்ளை, ஸவ - அந்தத் தகப்பனை

4 யதா - எந்த வீட்டில், தமபத்யோ - தமபதிகளுக்கு, அனுகூலய - அனுகூ
 லமாக இருக்கை (இருக்கிறதோ), ததா - அவ்விடத்தில், தரிவாக - தாமா
 தத் காமங்கள், வாதததே - வருத்தி அடைகின்றன

5 ஸ - அப்படிப்பட்ட பிள்ளை, அஸமாகம் - நமமுடைய, குலே - வம்சத்
 தில், அபிஸயாத - உண்டாவன, ய - எவன், ஸாவபாவேன - எல்லா அபிப்பாயத்
 தினாலும், மதுஸூதநம் - மதுவைக்கொன்றவராயும், தேவேசம் - தேவதைக்கு
 க்கு ஈரனாயும், விஷ்ணு - எங்கும் வயாபரித்தவனாயுமிருக்கிற, ஹரி - பக
 வானை, ஸரணம் - சரணமாக, பரயாயாத - அடைவதே, வைஷ்ணவ - விஷ்ணு
 பகதனான பிள்ளை, ந - நமமுடைய, குலே - வம்சத்தில், ஜாத - பிறந்தான், ஸ -
 அவன், ந - நமமை, ஸந்தாரயிஷயதி - உஜ்ஜீவிக்ருமபடி செய்யப்போகிறான்,
 இதி - என்று, பிதா - பிதருக்கள், ஆஸபோடயநி - தோளத்தடுக்கிறார்கள்,
 பிதாமஹி - பிதாமஹர்கள், ப்ரபுத்யதி - கூத்தாடுகிறார்கள்.

ருடைய திருவடியிலேயே அனேகம் பெயர்களினால் உண்டாகக்கப்படுகிற எல்லா உபகாரங்களும் சோந்திருக்கிறது என்கிற அபிபிராயத்தினால் பன்மையாகச் சொல்லி யிருக்கிறது 'விஹதி' ஆவது வேலைகாரர்களா, தாஸர்கள், பணம், ரதனம், முதலிய தனனால் நியமிக்கக் கூடிய வஸ்துகளின் குமபல தாரகமும் போஷகமுமாகிய விபூதிகளில்லாத பக்ஷத்தில் முன்பு சொல்லியதெல்லாம் இருந்தும் இல்லாததற்கு ஸமமாகும் 'ஸவ்யம்' எனபதற்கு இன்னும் சில இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் உண்டாகக் கூடிய ஸுகங்களும் அதற்கு ஸாதனங்களும், எவைகள் ஸாதவிகாக்களின் கோஷ்டிகளில் பரஸித்தமோ அவையெல்லாம் என்று தாதபாயம் 'யஜேஷு' என்கிற இடத்தில் இந்தத் திருவடி ஒன்றே தருஷ்டமாயும் அதருஷ்டமாய் மிருக்கிற நமமால் அபேக்ஷிக்கப் படுகிற எல்லா வஸ்துகளாகவும் ஆயிற்று இப்படிப்பட்டது மற்ருென்று அபேக்ஷிக்கத் தக்கதில்லை எனபது 'வஸவ' எனபதின் அபிபிராயம் 'நிபஜேந' எனபதற்கு எப்பொழுதும் அதாவது மோக்ஷத்திலும் என்றாததம் அன்றிககே 'வஸவ' எனபதினாலும், 'நிபஜேந' எனபதினாலும் அதிகமான பகவானுடைய அனுக்ரஹம் வேண்டுமானால் அநதப் பகவானைவிட ஆசாராயனே எப்பொழுதும் பஹுமானம் செய்யத் தக்கவன் எனபது தொவிகப்படுகிறதாகவுமாம் பகவானுடைய க்ருபை அனாதியாக இருந்தபோதிலும் ஆசாராயனுடைய க்ருபையை எதிர்பார்க்கிறது லீலையோடு சோநது மிருக்கிறது ஆசாராயனுடைய க்ருபையோ வெனில் அநதப்பகவானுடைய நிகரஹத்தையும் சமனம் செய்கிறது. அனுக்ரஹம் ஒன்றையே ஸவருபமாக வுடையது பகவானுக்குச் சில விஷயத்தில் கீழே தள்ள வேண்டு மென்கிற ஆசையும் அவர்களைக்கொண்டு பாபகாராயங்களைச் செய்விகும் தன்மையும் உண்டு ஆசாராயனுக்கோ வெனில் எல்லாரிடங்களிலும் உஜ்ஜீவிககச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையே உண்டு ஆகையினால் உன் நல்ல காராயங்களைச் செய்விககிருன், 1 'சூவிநொதி ஹி ஸாஸாராயாநா யாரொ ஸூராவயத்யவி ஸ்யபிராஹுதெ யஸூ தஸூடிராயாந உயுதெ ||' என்று ஸமருதியில் சொல்லியிருப்பதினால் பகவானுக்கு அஸுரா முதலியவர்களிடங்களில் ஸாஸ்தரங்களுக்கு விருத்தமான அர்த்தங்களை உபதேசம் செய்வதுமுத

1 யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தினால், ஸாஸ்தராராதநா - ஸாஸ்தரங்களின் அர்த்தங்களை, ஆகிநோதி - சொக்கிருநோ, ஆசாரோ - நல்ல நடத்தையில், ஸதா பயத்யமி - நிலைநிறுத்துகிருநோ, ஸவயம் - தான், ஆசரதே - அனுஷ்டிக்கிருநோ, தஸமாத் - ஆகையினால், ஆசாராய:-ஆசாராயனென்று, உசயதே - சொல்லப்படுகிருன்.

லியதும் உண்டாயிருக்கிறது ஆசாயனுக்கோ வெனில் எல்லா இடங்களிலும் உண்மையான அர்த்தத்தை உபதேசம் செய்வதே உண்டாயிருக்கிறது என்றிவைமுதலிய வயதயாஸங்களினைக்கத்தக்கவை 'ஜீவந்யாநாம்' எனனும் பத்ததினில் தன்னோடு ஸம்பந்தமுடைய புருஷர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள். விதையினாலாவது, பிறப்பினாலாவது தன்னுடைய வம்ஸத்தைச் சோந்த முன்னோர்களுக்கும் பின்னோர்களுக்கும் எனறாததம் தனக்கு முன்பிருந்தவர்களினுடைய ஜ்ஞானம் வைராக்யம் முதலியவைகளுக்கும் அவர் காரணமாகையினால் 'சூக்ஷ்ம' எனனும் விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'நம' என்பதற்கு ஸ்ரீமந்நாத முனிகளின் ஸம்பந்தாயத்தை அடைந்த நமக்கு எனறாததம் இவ்வாழ்வார் நம்கோத்திரத்திற்கு முதலமையான ருஷியைப்போல என்கிற அபிபிராயத்தினால் 'கூலபதி' என்று சொல்லி இருக்கிறது பகவானோ வெனில் எல்லாருக்கும் முதலான ஆசாயனாக இருந்தபோதிலும் எல்லோருக்கும் பொதுவானவன் ஆழ்வாரோ வெனில் நமக்கு அஸாதாரணர் என்று தாத்பாயம் காரணப்பெயராகவும் இங்குறிப்பெயராகவும் சொல்லுகிற படியினால் ஏற்பட்ட ரக்ஷிகரு தன்மையும், ஸேஷபாக இருக்கையும் இருக்கிற படியினால் 'வதி' என்று சொல்லி யிருக்கிறது 'வகூலாவி ராஜம்', 'ஸ்ரீ லீக்', என்கிற இரண்டு பதங்களினாலும் அலங்காரத்தினால் அழகான தென்பதும் ஸ்வபாவத்தினால் மங்களகரமென்பதும் சொல்லப்படுகிறது பரதத்துவத்தை நிர்ணயம் செய்வதற்குக் காரணங்களாகிய அவருடைய பரபந்தங்கள் மாறாத உண்மையுடையவை என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டதாகவுமாம் அப்பொழுதிருந்த ஸாதவிகர்களான ஜனங்களினால் பூஜை செய்வதற்காக ஸமாப்பிஷிக்கப்பட்ட மகிழ்மபூக்களினால் அழகானது என்றுதாத்பாயம் வைஷ்ணவர்களுக்குள் முடிசூடினவர் என்பதற்கு அடையாளமாகிய சின்னங்களினால் ஸ்ரீயையுடையதாகவும் தன்னை ஆராயித்தவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஸம்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவு மிருக்கிற தென்று தாத்பர்யம் 1 'ஸுதம் நாமவரம் ஸ்ரீ லீக்', 2 'சுனாரிக்ஷமகீஸ்ரீ லீக்', என்றிவை முதலியவைகளைப்போல பகவானுடைய கைங்காயத்திலுள்ள பொழுதும் பரபத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கை ஸ்ரீமத என்னப்படுகிறதாகவுமாம் 'தக்' என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லியவிதமாக எல்லையிலாத போக்யமாக இருக்கை, அபாயமில்லாத ரக்ஷகமாயிருக்கை, இவைகளை

1 ஸ.-அந்த, ஸ்ரீமந் - ஸம்பத்தையுடைய, நாகவர்.-கஜேந்தரமானது.

2 அநதரிக்ஷகத்:-ஆகாசத்தை யடைந்திருக்கிற, ஸ்ரீமந் - ஸம்பத்தையுடைய (விஷ்ணு)

4. ஸாவை* காணை - எல்லா இந்தரியங்களினாலும், நமந - ஸேவிக்கிறவன், ஸமகர: - பூர்ணஞ்சு, பவதி - ஆகிருன், ஸமகரோ நான் - பூர்ணமாக ஸேவிக்கிறவன், ஆப்தகாரீ - ஆப்தகாரியாக, பவதி - ஆகிருன், ஆப்தகாரீ - ஆப்தகாரியானவன், பகவநதம் - பகவானே, ஆப்தேனதி - அடைகிருன்

தில் 1 ' வாடிமாழைவீழ்நா ஐரநாழ்நா ஸிரஸா வாவநீர் ஸ்ரீஸந் !
வாடிமாழை நடிவீழ்நாடிவீழ் வந்தாழ் உழியுதெ' எனறும், ஆறங்கங்
கையுடைய நமஸகாரம் 2 ' வாடிவ ஹஸுள் ப்ரஸாபெய்துவ' என்
றாரம்பித்தும் சொல்லப்பட்டது ஷாண்டிலய ஸ்மருதியிலும் 3 ' நியாய
உண்கெழீழ் ப்ரஸாய்து வரண்குரள ! வயா ஸ்குலவசுவாணீ
ப்ரணாரோ ஷண ஸாஜி தஃ || வாடிவ ஸிரஸாயா ஹஸுள் நிகுமய
ஸ்குலாசுத் திநொயாஜி விஜாநெஸு ப்ரணாரோ2வடிமாழ ஸ
ஜிதஃ || ஷீவ ஷண் ஸ்வாபுட் டெவ ப்ரஹ்மாழை துட் ஸுயெய்;
கூதமொருநயெஃ காயுதிநயா விசுல ஹவசு ||' என்று சொல்
லப்பட்டது ஸ்ரீஸாதவத ஸமஹிதையிலும் 4 ' திநொயாஜிவிஜா
நெந வஹ்யுஸ்ய யராசுதெ ! கூதிநயவதுதாரஃ வாடிவ ஸிரஸ
நெத்ருவ வந்திவப்ரடிக்கிணவநெதெந கைவ ருத்ருவ வவடிவா!

1 பாதாநகுளிப்பாயம் - கால கட்டைவிரல்களினாலும், ஜாதுபயாம் - முழங்
கால்களினாலும், ஸிரஸாச - தலையினாலும், அவநிம - பூமியை, ஸைருசந - தொட்
டுக்கொண்டு, பதசாருசலி - கட்டப்பட்ட கையைக் கூப்புகிறவனாகக்கொண்டு,
நமஸகாரயாத - நமஸகாரம் செய்யவேண்டும், ஸ,-அது, பஞ்சாங்க-ஐந்தங்கங்களை
யுடையதாக, உதீரயதே - சொல்லப்படுகிறது

2 பாநெள - காலகளையும், ஹஸதெள - கைகளையும், ப்ரஸாய - நீட்டிக்
கொண்டு

3 தேஹம் - சரீரத்தை, தண்டவத - தடியைப்போல, நிதாய - வைத்து
விட்டு, சரணெள-கால்களையும், கரெள-கைகளையும், ப்ரஸாய - நீட்டி, முருளவத்-
மொக்கைப்போல, பாணீ - கைகளையும், பதவா - கட்டிக்கொண்டு, ப்ர
ணம் - ஸேவிக்கிறது, தண்டஸமஜதித் - தண்டமென்று பெயரு
டையது. பாநெள - காலகளையும், ஸிர - தலையையும், ததா - அப்படியே,
ஹஸதெள - கைகளையும், முருளாகருதி - மொக்கைக்காரத்தை யுடையதாக,
நிருஞ்சய - மடக்கிக் கொண்டு, மனோபுதயபிமாணஸச-மனது, புத்தி, அஹ
காரம், இவைகளுடன், டாரணம்-ஸேவிக்கிறது, அஷ்டாங்கஸமஜதித்-அஷ்டாங்
கமென்று பெயருடையது, மஸதிஷகம் - ரஸதிஷகத்தையும், ஸம்புடம சைவ-
ஸம்புடத்தையும், புதை-விதவான்களினால், உனயோஃ-கீழ்ச்சொல்லிய ஷாஷ்
டாங்க பரணுவகளை, கருதயோ-செய்யப்பட்டபிறகு, கார்யம் - செய்யத்தக்கது
அநயத-அப்படிச் செய்யாவிடில், வீபலம் - நிஷ்பலமாக, பவேத - ஆய்விடும்.

4 ஸாவதா - எப்பொழுதும், ப்ரதக்ஷிணஸமேதேன - ப்ரதக்ஷிணத்தோடு
சோநதிருக்கிற, ஏவமரூபேண - இப்படிப்பட்டதாயிருக்கிற, அஷ்டாங்கென -
ஷாஷ்டாங்க ப்ரணமத்தினால், நமஸகருதய - ஸேவித்ததுவிட்டு, விபோ-பக
வானுடைய, அகரத்-எதிரில், உபவிசய - உட்கார்ந்து (ஆராதனம் ஆரம்பிக்க
வேண்டும்).

கஷ்டாந்தென நேஷு-சு ஹ்ருவஸ்யாஹ தொ விஹோ: ||' என்று சொல்லப்பட்டது ஸமகாஷ்ண ஸமஹிதையில் ஸுகருத பரணமத்தை விதிக்குமிடத்தில் 1, உயாடொடா ஜாஹ்வி யுமாந்யூய்யு மதள ஸுரள ! ஹிஜே ஸஸ்யாய ஜேஸா வாலுஷேஷிநுஸுரள ||' என்று கைகள், கால்கள், முழங்கால்கள், தலை முதலான பனிரெண்டங்கங்களினால் செய்யப்படுகிற நமஸ்காரமும் சொல்லியிருப்பதை அறியவேண்டியது பகவானிடத்திலேபோல நல்ல ஜ்ஞானத்தை உபதேசம் செய்வார்களிடங்களிலும் பகதியின மிகுதியினால் இப்படிப்பட்ட நமஸ்காரங்கள் செய்வது உசிதநதான

ஐவியோவநிஷ ஐஷ்டீரஸ்ய யாயாது ஜீஹம் |
 வஸ்யக்ருதவதாம் நாக்ருஸ்கநீய உவவஹவ: ||
 ஷெவமஹேஷுஷா வாவ்ஷெஷுஷெதாஷேவிநிரயடக: |
 ஐஷ்டீநாய ஐஷ்டீர வ தொஷ்டீவஜிஹ வஹிரிவி: ||

ப-ரை | ஐவியோவ நிஷ்டீஷ்டீ-தரவிட வேதத்தை ஸாஷாத கரித்தவராகிய, கஷ்ய - இந்த ஆழ்வாருடைய, யாயாது - உண்மையான மஹிமை, ஐஹம் - ஆஸாயமானது, வஸ்யக் - நனருக, கருதவதாம் - கேடவாருக்கு, கரு - இந்த விஷயத்தில், உவவஹவ - ஒருவிதத் தொந்திரவும், நஸ்கநீய - ஸந்தேஹிக்கத் தக்கதல்ல, ஐஹ - இந்த விஷயத்தில், வஹிரிவி: - ஸ்ரீரிகளினால், ஷேவி - ஷே! தேவியே, ஷெஷுஷு - இன்னும் சில, ஷெவமஹேஷுஷு - தேவரஹஸ்யங்களில், ஷெஷ: - காரணம், நிரயடக: - பரமோஜன மற்றது, ஐஷ்டீநாய ஐஷ்டீர - என்று சொல்லியிருக்கிற நயாயத்தை யோசித்துப் பாரப்பதிலும், தொஷ்டீவ - ஸந்தோஷப்படத் தக்கது இ - து] இவ்வளவு பரபாவத்தையுடைய ஆழ்வாருத்திரஜாதியில் ஏன் அவதரித்தார்? அப்படி அவதரித்தாராயினும் ஆகார நிதிராதிகளொன்று மில்லாமல் ஏன் இருந்தார்? நேரிலேயே சீக்கிர காலத்தில் பகவானுடைய திருவடியை யடையாமல் முப்பத்தைந்து ஸமவத் ஸரம இப்பூமியில் ஏன் எழுந்தருளி இருந்தார்? வாஸ்தவமாக இவருக

1 வலாட - நெத்தி, உதா - வயிறு, ஜாது - முழங்கால்கள், அங்கரி - கால்கள் இவைகளின், யுகான-இரண்டையும், ஊதவதேன-மேலே நீட்டப்பட்ட, கரோகைகளையும், பூமென - பூமியில், ஸந்தாய - சேர்த்து, மனஸா - மனதினால், வாஸுதேவம் - பகவானே, அனுஸமான் - நினைத்துக்கொண்டு (நமஸ்காரம் செய்யவேண்டுமே)

குப் பகவானைவிட்டுக் கண்ணகால்மபிரிவதும் பொறுக்கமுடியாததாக இருந்தால் அப்பொழுதே பகவானை ஏன் அடைந்திருக்கக் கூடாது? ஸ்ரீரங்காராமம் கூடிய காவயங்களைப்போல நாயிகா நாயகபாவம், விரஹக்லேசம், தூதப்பேஷணம், கூடுதல், முதலியவைகளை ஏன் அருளிச் செய்யவேண்டும்? பக்தி முதலியவைகளை தூதாகத் அனுப்புவது அஜ்ஞானத்தின் கார்யமன்றோ? இதயாதி சங்கைகள் அனேகம் இவருடைய ப்ரபாவத்தை உள்ளபடி அறியாமையினால் மூடமதிகளுக்கு உண்டாகலாமென்று நினைத்து அவைகளுக்கு ஆங்காங்கு விவரமாக ஸமாதானம்ருளிச் செய்திருந்தபோதிலும் எல்லாவற்றையும் சோதத்துச் சுருக்கமாக ஒரு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—இந்த இரண்டு ஸ்லோகங்களினாலும்

யநகுயிடு நெயுதி மிராஸு உ லாதி யவ்வி

ஓவ ஓ நொநாடிய வடிய வாகு வுடுதி |

வெள்ளாஷ்டமி நஃ கரும யநம் கரும ஜெஷதம் த

தாடார விந் தரவிந் வினொவநவா ||

6

யந் ழும்தனி மே ஸருதி ஸிரஸஸு ச பாதி யஸமிந்

நஸ்ரத மனோரத பதஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி

ஸதோஷ்யாமி ந * குலதனம் குலதைவதம் தத

பாதார விநத மாவிநத விவோசநஸய ||

6

ப - ரை யக் - எந்தப் பகவானுடைய திருவடி, செ - என்னு
டைய, உருபு - தலையிலும், முகசிரஸு - வேதங்களின் தலை
களிலும், அதாவது உபநிஷத்துக்களிலும், ஹாசி - ப்ரகாசிக்கிறதோ,
யவ்விந - எந்தத் திருவடியில், சுல - மனோரமபயம் - சுலபமனோரம -
என்னுடைய ஆசையின், வயம் - வழி, ஸகல - எல்லாம், ஸபெதி -
உண்டாகிறதோ, தக் - அப்படிப்பட்ட, கம் - நம்முடைய, கௌபகம் -
வம்சபரம்பரையைச் சேர்ந்த தனமாகிய கௌபகெவதம் - வம்சத்தைச்
சேர்ந்த தேவதையாகிய, சாவிந்விநொயமஸ்ய - தாமரைப்பூக்களைப்
போன்ற கண்களையுடைய பகவானுடைய, வாஜராவிந் - தாமரைப்
பூவைப்போன்ற திருவடியை, ஸ்ரோஷ்யாசி - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்
போகிறேன்

பா] இப்படி உபகாரம் செய்த ஆசாரயாகளை ஸேவிததுவிட்டு நேராகவும் பரம்பரையாகவும் எல்லாவித உபகாரமும் செய்த பகவா னுடைய நல்ல ஸம்பரதாயத்தைத் தனக்குக் காட்டிக்கொடுத்ததாகிய மஹோபகாரத்தை அறிந்தவரா யிருக்கிறபடியினாலும் ஆசார யனுக்கு பரியந்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினாலும், ஏவப் பட்டவராய் அந்த ஆசாரயாகளின் அனுகரஹத்தினால் வருத்திச் செய யப்பட்டதும் அவர்களின் பரபந்தங்களை அனுஸந்தானம் செய்வதினால் உண்டாக்கப்பட்டதுமான ஜ்ஞானம், பக்தி, இவைகளின் கடைப்போக் காகிய இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் அடையவேண்டிய பரயோஜனமும் அதை அடைவிக்கு முபாயமுமாகிய மேலே இந்த கரந்தத்தில் விஸ்தார மாக நிரூபிக்கப்படுகிற ஆததங்களைச் சுருக்கமாக முதலில் சொல்லிக் கொண்டு ஆரம்பிக்கிறா—‘பந்தூயி’ என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால். ‘யக்’ என்னும் பதத்தினால் எல்லா ஸாஸ்திரங்களிலும் பரஸித்தமாகிய எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மேற்பட்டதாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது. ‘பந்தூயி’ ரெ ஹாதி (என தலையில் பரகாசிக்கிறது) என்பது ஆஸார் யத்தைக் காட்டுகிறது. மிகவும் தாழ்ந்தவனாகிய எனனுடைய தலையி லும் நொண்டியின் தலையில் கங்கை குதித்ததுபோல பரயத்தினம் செய் யாமல் வந்து சேர்ந்து நான் அனுபவிக்கத்தகுந்ததாகிறது, என்று ஆஸாரியிப்பது ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடும் எனபதற்கு அனுகுணங்க ளான ஸௌஸபயம், ஸௌஸீலயம், வாதஸலயம், முதலியவைகளைத் தெரிவிக்கிறது ‘ஸூ’தி ஸிராஸு’ உ ஹாதி (உபநிஷததுக்களிலும் பரகா சிக்கிறது) எனபதற்கு எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மேற்பட்டதாகவும் எல்லா வஸ்துக்களையும் காப்பாற்றுகிறதாகவும், கெட்குணங்களுக்கு விருத்தமானஸ்வபாவங்களையுடையதாகவும், எல்லாக்கலயாண்குணங்களு க்கு இருப்பிடமாகவும், முக்கியமாக அடையவேண்டிய பரயோஜன மாகவும் எல்லா வேதாந்தங்களிலும் பரகாசிக்கிறது என்று தாதபாயம் அடைவது ஆஸாரியிப்பதை முன்னிட்டதாகையினால் அதற்குப்போக மான ஸௌஸபயம் பரதானமானது என்கிற தாதபாயத்தினால் தன தலையில் பரகாசிப்பதை முதலில் சொல்லி இருக்கிறது தாழ்ந்ததாயும் உயர்ந்ததாயு மிருக்கிற இடங்களில் இருப்பதினால் ஸ்வபாவத்தினால் மேற்பட்டதாகிய அதின் பரகாசத்திற்குக் குறையும் வருத்தியுமில்லை எனக்கு அதை பரகாசமாய் காண்பித்ததில் வயதயாஸமுமில்லை என்கிற அபிபராயத்தைக் காட்டுகிறது ‘உ’ எனபது ‘ஸூ’யிதெ நித்யம் (எப்பொழுதும் கேழக்கப்படுகிறது) என்கிற வயுதபத்தியினால் மனிதா களினால் செய்யப்பட்டதல்ல என்பதைத் தெரிவிக்கிற ‘ஸூ’தி’ என

னும பதத்தினுல ஸ்தோததிரம செய்யப்படுகிற வஸ்துவைப் பற்றி ய பரமாணம் எப்பொழுதும் தோஷமில்லாதது எனபது தெரிவிக்கப் படுகிறது 'ஸ்ரிரஸூ' எனனும் பதத்தினுல நேரில சொல்லக் கூடிய தாயும் வேறொரு வஸ்துவைச் சொல்லுவதில் தாத்பாயமு மில்லாத பாகத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது. பனமையினுல ஸமன்வயாதயாத தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட எல்லா உபநிஷத்துக்களும் இநத ஒரு வஸ்து வையே சொல்லுகிற தெனபது அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது உப நிஷத் வாக்யங்கள் அனேகங்களாய் மிருக்க அவைகளில் உண்டாகக் கூடிய அனேக விதங்களாகிய பூரவபக்ஷங்களான பள்ளங்களைத் தாண்டி கரமமாக அததம் அறிய வேண்டிய இநத நிஸ்சயம் இப்பொழுது எனக்கு ஸதாசாராயாகளினுடைய அனுகரஹத்தினுல ஒரே இடத்தில் அதிசீக்கிரத்தில் அதிகபரயத்தின மில்லாமல் கண்டறியக் கூடியதாயிற்று என்று தன்னுடைய கருதாததனு மிருக்கும் தன்மை காட்டப் படுகிறது 'ஹாதி (பரகாசிக்கிறது)' என்று நிகழ் காலமாகச் சொல்லி இருப்பதினால அவிரோதாதயாதத்தில் சொல்லப்பட்ட எப்பொழுதும் ஒருவித விரோதமுமில்லாம விருப்பதும் பரகாசம் செய்யப்படுகிறது. 'யவ்லிங்' எனபதற்கு அநதத் திருவடியை யடைவதற்கு உபாயமாக ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட எநதத் திருவடியில் என்றாததம் 'ஈவ்லு' என்றாம பிதது எல்லா ஸவபாவங்களினுலும் எல்லையிலாத போக்யமெனபது சொல்லப்படுகிறது 'ஈவ்லு' எனனும் பதம் தன்னைச் சோநதவாக னோடு சோததுத் தன்னைச் சொல்லுகிறது உயாரத்தாயும் தாழநததாயு மிருக்கிற பயோஜனங்களைப் பகுத்தறிவிக்கக் கூடிய தன்னுடைய வம்ச ததின் ஸவபாவமிது என்று தாத்பாயம் 'ஐநொரமுவயு' எனபதற்கு ஆசையினவழி, அதாவது பரயோஜனத்தை அடையும் வரையிலும் துடாசசியாய வருகிற ஆசை என்றாததம் 'வக்ஷு' எனபதற்கு இஹலோக ததிலும் பரலோகத்திலும் உண்டாகியதாகிய பரயோஜனம், உபாயம், எல்லாவற்றையும் பற்றி என்றாததம் 'ஸநெதி' எனபதற்கு இவை எல்லாம் நனறாக உண்டாகிறது என்றும் சோநதுண்டாகிறது என்றுமாததம். விஷயங்கள் வெவ்வேறா யிருப்பதினால தனித்தனியாய் உண்டாகிற்றிலை என்று தாத்பாயம். 1 'யாவீ திராவிகொநா' எனபவைகளைப்போல இதுவும் 2 'குவலெவ உரதாவ'

1 அவிலேகளும் - விவேகமில்லாதவர்களுக்கு, (விஷயங்களில்) யா- எநத, ப்ரீதி.- ப்ரீதி இருக்கிறதோ (அது உம்மொருவரிடத்தில் உண்டாகவேண்டும)

2 நீரோதாயாரும் தகப்பனும் - தேவதேவ - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனே, ஸர்வம் - எல்லாம், மம் - எனக்கு, தவமேவ - நீரே

என்றாமபிதது 'சுவலெவ ஸவஹம் 23 ஷெவ ஷெவ' என்றல
லவோ அனுஸந்தானம் செய்யப படுகிறது இந்த ஸ்தோத்தி
ரத்திலும் 'விதாஹம் ராதாஹம்' என்றாமபிதது மேலே சொல
லப்படுகிறது 1 'ஸூரயோப நாவ்யுபஜெயகெ ஹவஹம் ஸாயஜெ
நவ', 2 'ஐதிவாஹி: பூஸவாஹி ராயாநி விஷு-ஸ்ரீவிதம்',
3 'வாமுஜெநாவிஷுதொ ஷெவ: ஸ்யதாம் ஜெ ஜநாஷு-நவ: 'சூரி
ராயயிஷு: க்ஷணம் வாவம் ஜிமஷிஷாநி யாம் தயா வ்யாஸ ஸரிவநி
ஸ்யதாம் வாமுஷா-தஜி: ||', 4 'வணஷஜெஸவ-யஜி-காணாம்
ஜொ-யிக கஜொ 3 தி:யசு ஹக்யா வுணரீகாக்ஷம் ஸவெவா-வெயு-ந
ரஸு-ரா||', 5 'சூரொண யயாஸு-தி-ய-நவஹம் 1-நெய்யா-வண-வெ
ஜி-வ கதா-ரம் கொ-ந-வெயு-த வாய-நாசு ||', 6 'ஸாஜி-ஹா யா-ஹ
ரி-ந-ஸு-தி', எனறிவை முதலிய இடங்களில் பரஸித்தமாயும், தனனூ
செய்யக்கூடியதாயு மிருக்கிற வாக்கினால் செய்யப்படுகிற கைங்காயத்

1 பவந்தம் - உமமை, ஏகே - சிலா, ஸவாதயாயேந - வேதத்தை அதயய
னம் செய்வதினால், அாசசயநி - ஆராதனம் செய்கிறார்கள், ஸமயமேனச - இந
தீர்யங்களை ஜயிப்பதினாலும் (ஆராதனம் செய்கிறார்கள்)

2 இதி - எனது, ப்ரசஸதாபி - உயாந்ததான வாக்பி - வாதத்தைகளினால்,
அயோநி. - தனக்குவேறொரு காரணமில்லாத, விஷ்ணு. - விஷ்ணுவானவா,
ரடித. - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டா.

3 வாகயஜுனே - வாயினால் செய்யப்படுகிற ஸ்தோத்திரமாகிய யாகத்தி
னால், அாசசித - ஆராதனம் செய்யப்பட்ட, தேவ. - தேவனாகிய ஜனாததன,
மே - எனக்கு, ப்ரீயதாம் - ப்ரீதிசெய்யவேண்டும்

4 நர. - மனிதன், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸதவை - ஸ்தோத்திரங்களினால்,
பக்தயா - பக்தியினால், புண்டரீகாக்ஷம் - பகவானே, அாசசேத - பூஜைசெய்ய
வேண்டும், யத - எனபது எதுவோ, ஏஷ - இது, ஸாவதாமாணம் - எல்லாத
தாம்ங்களுக்குள்ளும், அதிகதம் - மிகவும் மேற்பட்டதாகிய, தாம் - தாம்மாக,
மே - எனக்கு, மத. - எண்ணப்பட்டது

5 தனேசயா - பணத்தில் ஆசையினால், தனவந்தம் - பணமுடையவனை,
யதா - எப்படி, ஆதரேண - ப்ரீதியினால், ஸதெனதி-ஸ்தோத்திரம் செய்கிறானே,
ஏவம் - இவ்விதமாக, விஸுவகாததாரம் - லோகங்களை ஸருஷ்டித்தவனாகிய பக
வானே, சேத - ஸ்தோத்திரம் செய்வானேயானால், க: - எவன், பந்தனாத - ஸம்
ஸாரபந்தத்திலிருந்து, நமுசயேத - விடுவிகப்படமாட்டான்

6 யா - எந்த (நாக்கு), ஹரிம் - பகவானே, ஸதெனதி - ஸ்தோத்திரம் செய்
கிறதோ, ஸா - அது, ஜிஹவா - நாக்கு.

தை செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லுகிறா—‘வ்லோஷ்யாதி’ என்று. உண்மையான குணங்களை வாணிபத்தினால் கைவகாயம் செய்யப்போகிறேன் என்றாததம் அப்படியே தரமிடபாஷ்யத்தில் 1 ‘நாஸதா ஸுத்ரிருபவஷ்யதே’ என்று சொல்லப்பட்டது அம்மாள் என்கிற வரதாசாரியரும் 2 ‘கயிலைதா மூணெந் கயிதெநநுதிஷ்டவதி’ என்று சொல்லியிருக்கிறா முக்கியமான ஸகதியினாலோ உபசாரமாகவோ ஏதாவது ஒரு குணத்தைச் சொல்லில் ஸ்தோத்திரமாக ஆகாது என்று தாதபாயம் வஸ்துவினிடதலிருக்கிற குணத்தைச் சொல்லுவதல்லவோ ஸ்தோத்திரம் என்று நியாயம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் 3 ‘ஸவெஸு ரொஸாஃ கூஷ்டவெஸுயதே யதி வணிகதே | தயா2வி ஸுய வெவாஃ ஸுதிதாயெ2 கதோஸுதி: ||’ என்றிவை முதலியதோ வெனில் இல்லாத குணங்களை ஆரோபித்துச் சொல்லுகிறது ஸ்தோத்திரமென்று லோகத்தில் கண்டறிந்து இருக்கும் விதத்தை வைத்துக் கொண்டு சொல்லப்படுகிறது ‘வ்லோஷ்யாதி’ என்கிற இடத்தில் ஸ்தோத்திரத்தின் முக்கியமான பரயோஜனம் எல்லாவற்றிற்கும் ஸேஷியாகிய ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற பகவானே என்கிறது என்று தாதபாயம் ‘நம்’ என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அதாவது நம்மாழ்வருடைய விதயா ஸந்ததியில் பிறந்த நமக்கு என்றாததம் அன்றிகே எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் இருக்கிற ஸந்தவிகாக்கான ஜனங்களுக்கு என்றாகவுமாம் ‘கூயபநம்’ என்பதற்கு ஆபத்தைத் தடுப்பதற்காக ஸம்பாதிக்கத் தஞ்ருத்தும், பரயத்தினம் செய்யாமல் அடையப்பட்டதும், அனுக்ஷமுமாகிய உபாயம் என்றாததம், ‘கூயபநம்’ என்பதற்கு தாண்டமுடியாத ஆராதிக் கப்படும வஸ்துவும் உபாயத்தை நிறைவேற்றக் கூடியதும், பலத்தைக் கொடுக்கிறது, பலமாக இருக்கிறதுமாகிய என்றாததம். ‘தக்’ என்பத

1 அஸதா - இல்லாத குணத்தினால், ஸதுதி - ஸ்தோத்திரம், நோபபத்யதே - பொருதுகிறதில்லை

2 கதிதேன - சொல்லப்பட்ட, அஸதா - இல்லாத, குணேந - குணத்தினால், ககம் - எப்படி, நதி - ஸ்தோத்திரமாக, பவதி - ஆகிறது.

3 பண்டிதை - பண்டிதர்களினால், ஸாவேஸ்வரேஸவா - எல்லா ஸரவரர்களுக்கும் ஸரவராகிய, கருஷண - ஸ்ரீ கருஷணன், ப்ரோசயதேயதி - மேலானவனைச் சொல்லப்படுகிறான், ததாபி - அப்படி யிருந்தபோதிலும், ஸவலபமேவ - கொஞ்சம் தான், உகதம் - சொல்லப்பட்டது, பூதார்த்தே - இருக்கிற விஷயத்தைச் சொல்லுவதில், ஸதுதி - ஸ்தோத்திரமாவது, கதம் - என்ன?

றகுத கீழ்ச சொல்லியபடி மேனமை, ஸௌபயம், இவைகளுக்காக கடைசி எல்லையாகிய என்றாததம் திருவடியைத் தாமரைப் பூவாக நிரூபித்ததினால் லக்ஷ்மியின் கைகளால் பிடிக்கத் தகுந்த தென்பதும் காந்தியும், வாஸனையும், மருதுவா யிருக்கும் தன்மை முதலியதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 1 'வாருஷெ வுஷ்ரெக்ஷண', 2 'ஜிதஞ்ஜெவாணரீகாக்ஷ', 3 'யஸுஷெவொ ய்யாஷுஷ்டி வாராவஷாபதெக்ஷண', 4 '3 துஷ்டி கரீஷு மொயந்', 5 '3 ஹா வாராஹி ஸுடவஷ்டொயந்', 6 'ராரொராரஜீவ மொயந்', என்றிவை முதலிய இடங்களில் பரஸித்தமாயிருக்கையையும் பரிபூரணன என்பதையும் பரகாசிக்கக் கூடிய அடையாளத்தைச் சொல்லுகிறார்—'சுரவிந் விமொயந்' என்று தாமரைப் பூவைப்போல அழகான கண்களையுடையவன் என்றாததம் எனக்கு யோகிகளின் உயரந்த குலத்தில் பிறப்பும் நல்ல ஆசாரயாகளின் அங்கீகாரமும், உபகாரம் செய்தவர்களிடத்தில் பகதியும் அவர்களுக்கு பரியதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் ஸமுத்திரத்தில் ஒருவஸ்துவன் ஒரு அலை மறறொரு அலையில் தள்ளிவிடுகிறதைப் போல இப்பொழுதாரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பகவானைப் பற்றிய ஸ்தோத்திரத்தில் ஸங்கல்பமும் பகவானுடைய விஸேஷமான கடைக்கூத்தின் பரயோஜனம் என்று தாதபாயம் மோக்ஷதாமத்தில் 7 'ஜாபரீநம் ஹி வாருஷம் யம் வஸ்யேந்'

1 தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற கண்களையுடைய புருஷனிடத்தில்

2 தாமரைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவனே, உமக்கு ஜயமுண்டாகட்டும்

3 மயா - எனனால், புரா - முன்பு, பதமாயதேக்ஷண - தாமரைப் பூவைப் போல விசாலமான கண்களையுடைய, யஸ - எப்படிப்பட்ட அந்த, தேவ - தேவன், தருஷ்ட - பார்க்கப்பட்டானோ (அவன் உனக்குப் பந்துவாகிய ஸ்ரீகருஷ்ணன்)

4 மதஸ்ய:-மதஸயாவதாரம் செய்த பகவான், கமல்லோசன - தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்

5 மஹாவராஹ. - பெரியவராஹமாக அவதாரம் செய்த பகவான், ஸபுட பதமலோசன - பரகாசமான தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்

6 ராமன தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்.

7 ஜாயமானம் - பிறக்கிற, யம் - எந்த, புருஷம் - புருஷனே, மதுருதந் - பகவான், யஸ்யேத - பாடப்படு, ஸ் - அவன், ஸாதவிக் - ஸதவகுணம் மேலிட்டவனாக, விஜ்ஞய - அறியத்தகுந்தவன், ஸவை-அவனே, மோக்ஷாததநிந்தக; - மோக்ஷமாகிற பரயோஜனத்தை யோசிக்கிறவன்.

யுஸுஞ்சுநம் | ஸாஸ்கிஸுதுவினெதுபு: ஸவெவெஜொகூயபு வின
க: ||' என்று சொல்லப்பட்டது மற்றவர்களினுடைய கடாக்கத்திற்குப்
பாததிரமான தோஷமும் | 'வஸுதேநம் ஜாயபாநம் ஸஹா
நுஜெயபவாஸுநம் | ரஜஸா தஜஸாநாஸு ரோஸாஸாஸிவிஸுதா||'
என்று சொல்லப்பட்டது மேலும் தனனால் ஏவப்பட்டிருக்கிற நான்
ஸ்தோததிரம் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கும்பொழுது அதினுணடாககப்
பட்ட அதிகமான பரீதியினால் ஸ்தோததிரத்தை முழுமையும் பூர்த்தி
செய்வதற்காகத் தாமரைப் பூவைப்போல குளிர்சசி, மலர்சசி, கருபை,
முதலியவைகளையுடைய கண்களினால் மறுபடியும் என்னைக் கடாக்கித்
துக்கொண்டிருக்கிற என்று தான் கருதாத்தனையையே அனுஸந்திக
கிறார். விஷ்ணு தாமோதரத்தனில் ருத்ரகீதையில் 2 'நாயநு: கெ
ஸவம் ஸுநதி நாயநொநயபுதி பூஸு | ௦நதேயநொ நஹரி
நாயநொ வெதி ரோயவம் ||' என்று சொல்லப்பட்டது 6

தகெவந யவஸு உஹிரோணபு வ ஸீகராணு

ஸுக்ஞா நஜாதுஉவி ஸவபுவிதா உஹாநெஷு: |

கதபு ௦ தஜீய உஹிரே ஸுநதி உஷுதாய

உஹு ௦ நஜோஉஸு கவயெ நிரவசுதவாய || 7

ததவேந யஸய மஹிமாணவ சீகராணுச

ஸகயோ நமாதுமபி ஸாவ பிதா மஹாதயை |

காததம் தஜீய மஹிம் ஸுநதி முதயதாய

மஹ்யம் நமோஸது கவயெ நிரபதரபாய || 7

ப-ரை] யவஸு - எந்தப்பகவானுடைய, உஹிரோணபு ஸீகராணு:
உஹிரா - மாஹாத்ம்யமாகிற, சுணபு - ஸமுத்திரத்தினுடைய, ஸீகரா -
திலிலையின், சுணு: - அப்பாகமுட், ஸவபுவிதா உஹாநெஷு: சுவி.

1 ஜாயமானம்-பிறக்கிற, எனம் - இந்தப் புருஷனை, பருமா - பருமமா
வாவது, ருத்ரோஹ - ருத்ராவைத், பஸயதி - பாகக்ருணேபாஸை, ரஜஸா-ர
ஜோ குணத்தினாலும் சமஸாச-தமோகுணத்தினாலும், அஸய - ஆயனுடைய, மா
னஸம் - மனது, ஸம்பிப்லுதம் - வயாபரிக்ஷப்பட இருக்கின்றது

2 அதநய-கருதாத்தனிலலாதவன் கேசவம் - பகவானே, நஸதௌதி -
ஸ்தோததிரம் செய்கிறதிலலை, அதநய-கருதாத்தனிலலாதவன், ப்ரபு - பக
வானே, நாசசயதி - ஆராதனம் செய்கிறதிலலை அதநய-கருதாத்தனிலலாத
வன், ஹரி - விஷ்ணுவை, நமேத - ஸேவிக்ஷிக்கிறதிலலை, அதநய-கருதாத்த
னிலலாதவன், மாதவம் - பகவானே, நவேததி - அறிகிறதிலலை.

ஸவ - ருத்திரன், விதாஹ - ப்ரும்மா, சூரெஜாவி - இவா முத
லியவாகளினாலும், தக்ஷை - உளபபடியே, சோதம் - அளவிட்டறிவ
தற்கு, மஸூரீ முடியாதோ, தஜீபஜிஹிஸூகிம் - தஜீய - அபபடிபப்
ட பகவானுடையதாகிய, ஜிஹி - மாஹாத்மயத்தின், ஸூகிம் - ஸ்தோத்
திரத்தை, சுத - செயவதற்கு, உஜ - தாப - ஆரம்பித்திருக்கிற, கிர
வசூவாய - வெட்கமில்லாதவனாகிய, கவயெ - கவியாயிருக்கிற, ஜிஹி -
என் பொருட்டு, மஜ - நமஸ்காரம், சுஹ - இருக்கட்டும் 7

பா] பிறகு ஸ்தோத்திரம் செய்வதைத்தான் ஒப்புக்கொண்டதி
லை பரீதியை அடைந்தவனாயும், அந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்பப
தில் உத்ஸாகத்தை யுடையவனாயிருக்கிற பகவானால் ஸ்தோத்திரம்
சிறந்ததாயிருப்பதின்பொருட்டு ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற தன்னு
டைய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபூதிகள், இவைகளெல்லாம் முழுவ
தும் பரகாசம் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது இப்படிப்பட்ட விஷயத்
திற்குத் தகுந்தபடி ஸ்தோத்திரம் செய்வது ஒருவராலும் முடியாதென்
பதைத் தெரிந்துகொண்டு தான் அந்த ஆரம்பத்திலிருந்து திருமபி
னவராய அதில் பரவருத்ததிருக்கிற தன்னையிர்த்தித்துக்கொள்ளுகிரா -
'தக்ஷை' என்றாரம்பித்து உளபபடியே இருக்கிற ஆகாரத்தினால்
என்றாததம் அனறிககே முழுமையும் என்றப்பிராயமாகவுமாம்
'யஸூ' என்பதற்கு முன்னுவித அளவுகளும்ல்லாதவனென்றும் எல்லை
யில்லாத குணங்களையும் விபூதிகளையும் முடையவனென்றும் ஸருதி முத
லியவைகளில் பரஸித்தனாகிய என்றாததம் மாஹாத்மயமாவது இவ
விடத்தில் ஸவபாவத்திலேயே எல்லாவற்றையும் அநிந்தவனாயிருக்கை
எல்லாவஸ்துக்களையும் நியமிக்கக்கூடிய ஸருதிமுதலியவைகள் அது
ஒருவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாததாகையினால் ஸமுதரமாக நிரூபித்
துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படிப்பட்ட மஹிமையினுடைய
மிகவும் அலபமான வஸ்துவை அதிஷ்டானம் செய்கிறபாகம் 'ஸீக்ரா
ணஃ' என்று சொல்லப்படுகிறது அனறிககே எண்ணிறந்த குணங்க
ளில் ஒவ்வொருகுணம் மாத்மிரமாகவுமாம் 'ஸக்யோந்ரோதம்' எனப்
பதற்கு வாக்கினாலும் மனதினாலும் அளவிடமுடியாதது என்றாததம்
அப்படியே ஸருதியிலும் 'எந்த ஆனந்தமாகிய குணத்திலிருந்து வாக
குகள் மனதுடன் அதை அறியாமல் திருமபிவிட்டனவோ' என்றும்,
'எவனுக்கு அறியப்படவில்லையோ அவனுக்கு அறியப்பட்டது, எவனு
க்கு அறியப்பட்டதோ அவன் (அந்தப்பரமாத்மாவை) அறியவில்லை'
என்றும், 'தெரிந்தவர்களுக்கு அறியப்படாததும், தெரிந்துகொள்ளாத

வாகளுக்கு அறியப்பட்டதும்' என்றும், 'நீ எப்படிப்பட்டவனாகிறாயோ அப்படியே ஆகிறாய், உன்னை நீயே தெரிந்துகொள்கிறாய்' என்றும், 'இந்த லோகத்திற்கு எவன் யஜமானனோ அவன் பரமபதத்திலிருக்கிறான், அவனை அவனே தெரிந்துகொண்டிருக்கிறானோ தெரிந்துகொள்ள வில்லையோ', என்றும் அர்த்தமுள்ளவாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. 1 'ஔஸாந ஸ்வபு விஷ்ணோ', 2 'ஔஸாராக் ஜ்ஞாநஜிநெஷு' என நிவை முதலிய வசனங்களினால் பரஸித்தமான பரபாவத்தை யுடையவனும் ஸாவஜனன் என்றும் பெயரையுடையவன் ருத்திரன் அவனுக்கும் உபதேசம் செய்தவனும் எல்லாவேதங்களையும் பரவசசெய்வதில் அதிகாரம்பெற்றவன் பருமமா. ஸநந்தனா முதலியவர்களும் பரமமத்யானத்தைச் செய்கிறவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள் வேதங்களும் தாங்களே எல்லா அர்த்தங்களையும் உபதேசம் செய்கின்றன ஆகையினால் இவைகளினால் அளக்கமுடியாதென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—'சுவி ஸவபு விதா ஜ்ஞாநெஷு' என்று லோகங்களில் சிறந்த ஜ்ஞானத்தை உடையவராயிருந்தபோதிலும் எனபது 'சுவி' என்பதின் அபிபிராயம் இவ்விடத்தில் மூன்று காலங்களிலும் இருப்பவர்களினாலும் எனபது நினைக்க வேண்டியது அப்படியே பஹுருச சாகையில் 'ஓ' விஷ்ணுவே, உமமுடைய மஹிமையின் கடைசிக்கரையை எவன் அடைந்தானோ அப்படிப்பட்டவன் இதுவரையில் பிறந்தது மில்லை பிறக்கிறதுமில்லை' என்றாததமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது உத்தர ராமாயணத்திலும் பரமமாவினால் 3 'ஃஸ் ஹி யொக மதி ஷெஷாந் க்ஷாம் கெஷந ஜாநகெ | கீதெ தாயாம் விஸாநாக்ஷீ தவ வ-நிவபு வரிமு ஷாநா' என்று சொல்லப்பட்டது. மோக்ஷதாமத்திலும் பருகுபாதவாஜ ஸமவாதத்தில் 4 'புஜாவதிஹ ருஜ்ஞாவ்யஹரேவ ஸுஜாதி

1 ஈஸான - ருத்திரன், ஸர்வவித்யானம் - எல்லா விதயைகளுக்கும் (யஜமானன்)

2 ஈஸ்வராத - ருத்திரனிடத்திலிருந்து, ஜ்ஞானம்-ஜ்ஞானத்தை, அனவிச் சேத - விரும்பவேண்டாம்

3 தேவ - ஓ! தேவனே, தவம் - நீர், லோகத்தி: ஹி - லோகங்களுக்கு கதி அல்லவா, த்வாம் - உமமை, விசாலாக்ஷீம் - விசாலமான கண்களையுடைய, தவ - உமமுடைய, பூரஃபரிகாஹாம் - முதலாவது பதனியாயிருக்கிற, மாயாம ருதே - பாகருதிக்கு அதிஷ்டான தேவதையாகிய லக்ஷ்மியைத் தவிர, கேசந - மற்றொருவரும், நஜாநதே - அறிகிறதில்லை.

4 ப்ராஜாபதிம்ச - ப்ரும்மாவையும், ருதாம்ச - ருத்திரனையும், அஹமேவ - னானே, ஸ்ருஜாமி - ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன், தெனச - அவர்களும், மம - என்னுடைய,

வெ | தள வரோந விரோதோ 23 ராயா வுரோஹிதள ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பருமம ருதர ஸமவாதத்திலும் 1 'நலு ஸக்யஸ்பா ஓஷும் ரியா2நெடு வடாவி ஸதூ1 ஸமண்ணா நிமடண்ணா விஸோ ஜூந ஓடுஸோஹுஸா ஸூதகம் || தவானரா தூ 22 வ யெயாநெடு டேஹி ஸாஜீதா: | ஸவெடஷா ஸாக்ஷி ஹிதொ2ஸா நமுஹு: கெநலிசு க்ஷிசு ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணு தர்மத்திலும் 2 'நயஸு ரூபம் ந வஸு ஹாவள ந வஸுஹாவ: பரஜிஸு வுஸா: விஜூயதெ'ஸவ விகா2 ஹாநெடு ஸம் வாலுநெவம் பூணரோஜிவினும் ||' என்று சொல்லப்பட்டது விஷ்ணு புராணத்திலும் 3 'யஸாயம் ஹவாந ஸு ஹா ஜா

மாயாபாமோஹிதள - மாயையினால் மயக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு, மாம - என்னை, நவிரோத - அறியவில்லை

1 ஸ - அந்தப்பகவான், தவயா - உன்னாலும், மயா - என்னாலும், அநயா வாபி - மறற எவர்களாலும், ஸததம் - ஒ' சிறந்தவனே, தரவடும் - அறிய, நஸு கய - முடியாது, அஸௌ-இந்தப் பகவான், ஸகுண-நல்ல குணங்கள் நிறைந்தவராகவும், நிர்ஈ-செட்டகுணங்களில்லாதவராகவும், விஸவ - பரபஞ்சங்களுக்கு அந்தாயாமியாகவும், ஜஸூனதநுஸய. - ஜஸூனத்தினாலறியாத தகுந்தவனாகவும், ஸமருத-ஸம்ருதியில் சொல்லப்படுகிறான், தவ - உனக்கு, அந்தராதமா - அந்தாயாமியாக இருப்பவன், மமச - எனக்கும், அரயே - வேறு, யே - எவர்கள், தே ஹிஸமஜ்ஜிதா-பராணிகளென்று பெயருடையவைகளோ, இவைகளுக்கும் (அந்தராதமா), ஸாவேஷாம - எல்லா வஸதுக்களுக்கும், அஸௌ - இவன், ஸாக்ஷிபூத - ஸாக்ஷியாக இருப்பவன், கெநசித-ஒருவராலும், கவசித-ஒரிடத்திலும், நகராஹ்ய - அறியத்தகுந்தவனல்ல

2 யஸய - எந்த, பரமஸய புமஸ - பரமபுருஷனுடைய, ரூபம் - ரூபமும், பல ப்ரபாவௌ - பலம், மஹிமை, இவைகளும், ஸவபாவ - ஸவபாவமும், ஸாவ பிதாமஹாதயை - ருத்திரன் பருமமா, முதலியவர்களினால், நவிரோதயதே - அறியப்படுகிறதில்லையோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, அசிந்தயம் - ஒருவராலும் நினைக்க முடியாதவனாகிய, வாலுதேவம் - வாலுதேவனே, ப்ரணமாமி - ஸேவிக்கிறேன்.

3 அயம் - இந்த, பகவான் - பகவானாகிய, ப்ருமமா - பருமமாவான்வன், யத - எந்தப் பரமாத்மாவின் ஸவரூபத்தை, நஜாநதி - அறியவில்லையோ, ஸாவ கத - என்கும் வயாபரித்தவனாகிய, அசயுத - அசயுதனே, தத - அப்படிப்பட்ட, ஜகததாம் - லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, தவ - உமமுடைய, பரமபதம் - ஸவரூபத்தை, நதாஸம் - வணங்குகிறோம், யம் - எந்த ஸவரூபத்தை, தேவா - தேவதைகள், நஜாநதி - அறியவில்லையோ, முநய - முனிகளும், நஜாநதி - அறியவில்லையோ, அஹம்ச - நானும், ந - அறியவில்லையோ, ஸககர: - ருத்திரனும், ந - அறியவில்லையோ, தத - அப்படிப்பட்ட, பரமேஸஸய - பரமேஸவரானாகிய, விஷ்ணே - பகவானுடைய, பரமபதம் - ஸவரூபத்தை

நாதி வரஃவடிம் | தனதாவஸு ஜிமஜாஸி தவ ஸவபுமதாஸுத || யன
 டேவா ந ஸுநபொ ந யாஹம் ந வ ஸகூரஃ | ஜாநனி வாரெஸஸு
 தஜிஷ்டாஃவரஃவடிம் ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது வராஹ புரா
 ணத்தில தானே 1 'யதேதக் வரஃம் ஸ ஹ வெடி வரேடிஷம் வடு
 தெ | ஸதேவடிவாணரீகாக்ஷஃ ஸபம் நாராயணஃவரஃ || சுபூராவ
 ஃம் ந ஜாநனி ருஷெஹு ரஸவிதாஃஹாஃ ||' என்று சொல்லியிருக்கி
 ருா பகவத்கீதையிலும் 2 'நாஹம் பூகாஸஸுவபுஸு யொம ரீயா
 ஸரீவபுதஃ | ரேடுஜொ யம் நானீஜாநாதி லொகொ ரேஜே லேயம் ||'
 என்றும், 3 'ரோஹம் வெடி நகஸூம்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கி
 ருது இவ்விடத்தில் 'ரேஹிராண்டுவ ஸீகாராணஃ ரோகம் நஸக்யஃ'
 என்று சொல்லி 'தஜீய ரேஹிரே ஸூதிம்' என்று சொல்லி யிருப்பதினால
 தான அதிக ஆசையினால் முழுமையும் மஹிமையை ஸ்தோத்திரம
 செய்வதில் ஆரம்பித்திருக்கிறா என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'தஜீ
 ய ரேஹிரே ஸூதிம்' என்பதற்கு அவருக்கு அஸாதாரணமாகிய மஹிமை
 யின் மேன்மையைச் சொல்லுவது என்றாததம் அனறிககே ஸ்தோத
 திரம செயப்படுகிறதாகக் கீழ் ஸலோகத்தில் பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அந
 தப் பகவானுடைய பாதாரவிநதத்தின் மஹிமையைச் சொல்லுவதற்கு
 என்றாததமாகவுமாம் உஷுக்ராய - ஆரம்பித்திருக்கிற, ரேஹி மஹா
 யோகிகள் எல்லோராலும் செய்யமுடியாத கராயத்தில் எத்தனித்
 திருக்கிற என்பொருட்டு 'நஜே' என்கிற பூணையின் அடையாளமே
 இவ்விடத்தில் கபடவாராததையாக நின்றதையைக் காட்டுவதற்காகச்

1 யதேதத் - எந்த, பரமம் - உயர்ந்த, பருமம் - ப்ரும்மமானது, வேதவாதே
 ஷம் - வேதவாக்யங்களில், பட்டயதே - சொல்லப்படுகிறதோ, ஸ - அந்த, தேவ -
 தேவன், புண்டரீகாக்ஷ - தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடைய, பர - பர
 னான், நாராயண - நாராயணன், ஸவயம் - நானே, அதயாபி-இப்பொழுதும், ஸபி
 தாமஹ - ப்ரும்மாவுடன் கூடிய, ருதரேந்தரா - ருத்திரன், இந்திரன், இவர்கள்,
 மாம - என்னை, நஜாநநி - அறியவில்லை

2 யோகமாயாஸமாவுருத - மனுஷ்யன் முதலியவர்களைப் போன்ற ஸரீரத்
 தின் ஸம்பந்தமாகிற மாயையினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற, அஹம் - நான், ஸாவ
 ஸய-எல்லாவற்றிற்கும், நப்ரகாச-பரகாசமாவதில்லை, அஜம்-பிறப்பில்லாதவனும்,
 அவயயம் - அழிவில்லாதவனுமாகிய, மாம-என்னை, மூட - மூடனாகிய, அயம்-
 இந்த, லோக - லோகம், நாபிஜாநுதி - அறியவில்லை.

3 மாமது - என்னையோ வெனில், கஸசன - ஒருவரும், நவேத - அறிய
 வில்லை

சொல்லப்படுகிறது ஸாஹஸ் காரயம் செய்பவர்கள் பெருமபாலும் நமஸ்காரம் செய்யத் தகுந்தவர்கள் என்று நினைக்கப்படுகிறது 'நமோஸ்து' என்று பொதுவாகச் சொல்லி இருப்பதினால் லோகத்தில் எல்லோராலும் செய்யப்படுகிற நமஸ்காரம் எனப்பொருட்டே இருக்கடமும், என்னைவிட வேறுகிய 1 'நக்ஷத்ர வரஸிஸ்டி' என்று சொல்லப்பட்ட பகவானால் எனன பரயோஜனம் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'கவயெ' என்பதற்கு இந்திரியங்களுக்குத்தெரியாத விஷயங்களை அறியக்கூடியவனாகிய என்றாததம் அதாவது அளவிட முடியாத வஸ்துவினிடத்தில் அளவைத்தெரிந்து கொண்டவனாயும் ஒரு பாகத்தினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யமுடியாத வஸ்துவினிடத்தில் எல்லாவிதத்தினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆசையுடையவனாயும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பரிஹாஸத்தை உண்டாக்குகிற என்பொருட்டு என்றாததம் அளவிலாத பகவானிடத்தில் எனனுடைய வாக்கினால் அலபமாயிருக்கையாகிற தோஷத்தை யுண்டாக்குகிற நான் எல்லா ஜனங்களினாலும் பரிஹாஸம் செய்யத்தகுந்தவனாகிறேன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யல்லவா என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா— 'மிரவதுவாய' என்று.

7

யசா ஸ்ரீ ஸாவயி யசாஸ்தி வாஸ்யஸ்து

ஹ்னஜேவ ஜெவ வஸு தெஸி ஸா ஸாவஸு |

வெசா ஸுதஸுஸு வஸுஸாஸு ஸ்வாஸுஸுஸு

கொஜஜதொ ரணு கஸுஸாஸுஸுஸு விஸுஸுஸுஸு? || 8

யதவா ஸாமாவதி யதாமதி வாப் யசகத

ஸதெளம யேவ மேவ கஸு தேபி ஸதா ஸதவந்த . |

வேதாஸ சதாமுக முகாஸ்ச மஹாண வாத .

கொ மஜஜதொ ரணு குஸாஸயோரா விஸுஸுஸு ? ||

8

ப - ரை] யசா - அப்படியன்றியே, ஸுஸுஸுஸுஸு - ஸக்தியில்லாதவனாகிய நான், ஸ்ரீ ஸாவயி - ஸரமம் உண்டாகிற வரையிலாவது, யசாஸ்தி வா - புத்திக்குத் தக்கபடியாவது, ஹ்னஜி - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன், ஸா - எப்பொழுதும், ஸுஸுஸுஸுஸு - ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டிருக்கிற, தெ - அநத, வெசா - வேதங்களும், ஸுதஸுஸுஸு

1 அஹிர்யுதீய ஸமஹிதை பரம - உயரநவனாகிய, ஸேஷி - ஸேஷியானவன், நந்தவய. - ஸேவிககத்தகுந்தவன்.

சீவாஸு - ப்ரும்மா முதலானவர்களும், வனவனேவ வன - இப்படியே தானல்லவா, ஜீவாண்டுவாஹ் - பேரிய ஸமுத்திரத்திற்குள்ளே, ஜீவோ - முழுகியிருக்கிற சுணு கூறாவனபொம் - அணு, குலபாவதம், இவைகளுக்கு, கூ - என்ன, விஸேஷ - பேதம். 8

பா] சுய வாயுநயாஜ்ஞபு: ப்ருணா ப்ருதிவொயித: ।

ப்ராஸீவித வரிதூமா நிவ்ருத: ஸோதா ஜீவதெ ॥

ப - ரை] சுய - பிறகு, வாயுநயாஜ் - அரஜுநனுடைய நியாயத்தினால், ஸ்வபு: - மறுபடியும், ப்ருணா - பகவானால், ப்ருதிவொயித: - ஸமாதானம் செய்யப்பட்டவராய், ப்ராஸீவிதவரிதூமா - ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்ட காரயத்தை விடுவதிருந்து, நிவ்ருத: - நிவருத்தி யடைந்தவராய், ஸோதா - ஸ்தோத்திரம் செய்ய, ஸ்வஜீவதெ - யத்தினம் செய்கிறார். அதாவது அரஜுநன யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தபொழுது அதிலிருந்து நிவருத்தியடைந்த அரஜுநன பகவானுடைய உபதேசத்தினால் திரும்பி யுத்தம்செய்ய ஆரம்பித்ததைப்போல இவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்வதிலிருந்து நிவருத்தி யடைந்தவா பகவானால் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டவராய் மறுபடியும் ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார் என்று தாத்பாயம்

இவ்விடத்தில் பகவானால் குணங்களில் சிறந்தவர்களாகிய ஆசார யாகளிடத்திலேயே இவருடைய புத்தி சென்றிருந்ததைத் தடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் இந்த விஷயத்திற்குத் தகுந்தபடி ஸ்தோத்திரம் செய்ய முடியாமையினால் உண்டாக்கப்பட்ட நிவருத்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காக வேதம் முதலியவைகளின் சரித்திரத்தையும் தன்னுடைய தீனாகளிடத்தில் கருபை செய்யும் தன்மை முதலிய குணங்களின் கூட்டத்தையும் இவருக்கு பரகாசம் செய்து ஸமாதானம் செய்யப்பட்டவராய் ஸ்தோத்திரத்தில் 'யாவாயு: ' என்று சொல்லியிருக்கிற சியாயத்தினாலே தனக்கு உசிதமானபடி பரவருத்தி செய்வதினால் தன்னைப் பற்றி நிரதை இல்லாமையை உறுதிப்படுத்துகிறார்—'யசி' என்றார்பித்து 'சுஸகோடி ஸுளஜி' என்றவயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது அஜ்ஞாநாகியிருக்கையும் இவ்விடத்தில் உள்ளடக்கிக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடி சொல்லுவதற்கும் அறிவதற்கும் சுகதி இல்லாதவன் என்று சோதனையுடையவன் 'ஸ்ரீராவயி, யயாஜி' என்று இரண்டையும் சொல்லி இருப்பதினால் ஸ்ரமத்தைச்சொல்லி இருப்பது ஸாமாதியில்லாமையைத் தெரிவிப்பதற்காக. இதனால்

தான் தயை பண்ணாததருந்தவன் என்பதேறப்படுகிறது. அப்படியே காளியன் 1 ' ஸொஹோ தெ ஷேவ ஷேவெஸா நாவபுநாஹ ஸுதாந வ | ஸாஸ்யபூவாந க்ருவா ராக்ரு ஶ்மொவ்யுதிஃ ப்ரவீடி நே' என்று சொல்லி இருக்கிறான் 'யயோதி' என்பது புத்தியின் குறைவைக் காட்டுவதற்காக அப்படியே 2 'உஷுக்ஷயாந்நிவத்யுஷெநாஹரி க்ஷ க்ஷீதிக்கபாஸி | சிக்ஷயாந்நிவத்யுஷெந மொவிந் மூணக்ஷடாஸி' என்று சொல்லப்படுகிறது அவரவர்கள் புத்திக்குத்தருந்தபடி சொல்லப்படுகிறதென்பது மஹாபாரதத்தில் 3 'யயோ ஜ்ஞாநஞ்ஞ வக்ஷாஸி வுரூஷம் தம் ஸநாதம் | தஸ்யேஷுக்ஷு ஶ்மகம் ஹி ஸவெகம் வுரூஷஸு தம் || ஶ்மாவூஷஸு ஶ்மம் ஸவெகம் ஶ்மநாதம் |' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'வா' எனனும் பதம் உள்ள படியே அறியப்பட்ட விஷயத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்ய சுகதி இல்லாமையினாலாவது ஸ்தோத்திரம் செய்யுச சுகதி இருந்தபோதிலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிற விஷயத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானக்குறைவிலாவது ஸ்தோத்திரத்திலிருந்து நிவருத்திப்பது ஸம்பவிக்ரும எனபதைத் தெரியப்படுத்துகிறது இவ்விடத்தில் 'ஹி' என்று நிகழ்காலமாகச்சொல்லி இருக்கிறது அதிசீகிரகாலத்தில் ஸ்தோத்திரமாமபிக

1 தேவதேவேசு - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாகிய பகவானே, அஹம் - அப்படிப்பட்டான், தே - உம்முடைய, அாசசநாதே - ஆராதனம் முதலிய காரயத்தில், நஸாமாதயவாந - சுகதியையுடையவனல்ல, ஸதுதே - ஸ்தோத்திரத்திலும், ந - சுகதி உடையவனல்ல, கருபாம் - தாமனோவருத்தி - கருபையை மாத்திரம் மனதில் உடையவராக்கக்கொண்டு, மே - எனக்கு, ப்ரவீதி - அனுகாஹம் செய்யும்

2 இஷுக்ஷயாத - பாணங்கள் குறைந்துவிட்டபடியினால், நிவாதநதே - திரும்புகிறார்கள், அநதரிக்ஷிதி க்ஷயாத - ஆகாசத்தில் இடமில்லாமையினால், ந-இல்லை, (அதைப்போல) மதிக்கயாத - புத்திக்குறைவினால், நிவாதநதே - திரும்புகிறார்கள், கோவிந்தகுணக்ஷயாத - பகவானுடைய குணங்கள் குறைந்துவிட்டபடியினால், ந - இல்லை

3 தம் - அந்த, ஸநாதம் - அநாதியான, புருஷம் - புருஷனை, யதா ஜ்ஞானம் - அறிந்தவரையிலும், வக்ஷயாமி - சொல்லப்போகிறேன், ஏகஸ்ய - ஒருவனாகிய, தஸ்ய - அவனுக்கு, மஹதவம் - மஹானாக இருக்கை (உண்டு), ஏக - ஒருவனாகிய, ஸ - அவனே, புருஷஃ-புருஷனாக, ஸமருத - புராணங்களில் சொல்லப்பட்டான, ஸநாதஃ-அநாதியான, ஏக-ஒருவனாகிய, ஸ.-அந்தப் பகவான், மஹாபுருஷ ஸப்தம் - மஹாபுருஷன் என்கிற பதத்தை, பிபாததி - தரிகிறான்.

கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது அன்றிகே இந்த வாரத்தை யும் ஸ்தோத்திரமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறதாகவுமாம் 'வணவ லேவ' என்பதற்கு 'ஸுரீவயி' என்றாமபித்துக் கீழ்ச சொல் லப்பட்டவிதமாக என்றாததம் 'வணவ' என்பதினால் முழுமையும் ஸ்தோத்திரம் செய்வது ஸம்பவிககாது என்பது உறுதிப்படுத்தப்படு கிறது இப்படிக்கில்லாவிடில் பரமாத்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்வ தே ஸம்பவிககாது ஆகையினால் பகவானே ஸ்தோத்திரம் செய்யவே ண்டிமென்று விதித்திருப்பதும் 1 'வூஷு: வூவ வுபி: ஸ்லோகூ: வூத: ' என்கிற அநதப பகவானுடைய திருநாமங்களும் வயாதத் மாபவிம என்று தாதபாபம் 'வூ' எனலும் பதம் ஸருதி முத லியவைகளில் பரஸித்தமாயிருக்கிற தெனபதைத் தெரிவிக்கிறது 'வெதுவி' என்பதற்கு ஸோகத்தி விருப்பவாகனைவிடச் சிறந்த ஜனா னம் ஸருதி இவைகளை உடையவர்களா யிருந்தபோதிலும் என்றாததம் 'வூஷா வூவன: ' என்கிற இடத்தில் வேதங்கள் அவைகளின் ஸவருப ங்களே நித்யமாயிருப்பதினால் எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்கின் றன என்பது உசிதம் அப்படியே 'அநதப பகவானே ஸுரீரிகள எப் பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு மிகவும் ஜாககரதையுள் ளவர்களாய் மேனமையை அடைகிறார்கள்' என்றாததமுள்ள ஸருதிவாக யத்தில் சொல்லப்படுகிற நித்ய ஸுரீரிகளுக்கு இது பொருந்தும். பருமமா முதலியவாக்கோகோவெனில் அவர்கள் பரவாஹமாக நித்ய மாகையினாலும் அவரவர்கள் அதிகார முள்ளவரையிலும் உசிதமான காலங்களில் இடைவிடாமல் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களென்பது பொரு ந்தும் இப்படியே எல்லாக் கலபங்களிலும் அநதநத பருமமாக்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது 'வூஷ' என் னும் பதத்தினால் எம்மைப்போன்றவர்களின் இந்தரியங்களுக்குப் புலப் படாத புருஷாததங்களையும் அவைகளின் உபாயங்களையும் தெரிவிக்கின்றன என்பது பரகாசம் செய்யப்படுகிறது 'வூதூஷூவ ஶூவா: ' என்பதற்கு பருமமாவை முதனமையாகவுடைய மற்ற தேவஸ்ரேஷ்டா கள் என்றாததம் தன்னுடைய முகங்களினால் ஒரேகாலத்தில் நான்கு வேதங்களையும் பரவசனம் செய்து கொண்டிருக்கிறா என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'வூதூஷூவ' எனலும் பதம் இவர்கள் எல்லோராலும் உள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யமுடியாதென்பது பாரதத்தில்

1 ஸதவய - ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவன், ஸதவப்ரிய - ஸ்தோத்திரத்தில் ப்ரியத்தை யுடையவன், ஸ்தோத்திரம் - ஸ்தோத்திரம், ஸதத - ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவன் (இவைகள் எல்லாம் பகவானுக்குத் திருநாமங்கள்)

1 வடிவாபுரமெதயபுஸ்ய மூணா ந ஸக்யா வகூம் ஸநெதெரவி
 ஸவபு ஷெநெவெ : 2 ஹாதம ஸக்ய வகூர்வாபுரமென ஜிஷெனா விபு
 ஷெனா வபுஸுஷெவாதஜிஸ்ய ॥' என்று சொல்லப்பட்டது ஸ்ரீ விஷ்ணு
 தாமததிலும் 2 'ஸக்யாபுரம் ந ஸநீஸெ யசு வ பூராக்யகா மூ
 ணா : 3 ஹி தஸ்ய மூணாஸுஸெவ ஸநெவபு 3-புமி மநெனாவி |
 வகூம் ஸக்யா விபுஸுஸ்ய ஸக்யாஷெநாவிநெ மபுமெனெ : ॥'
 என்று சொல்லப்பட்டது காளியனுடைய பதனிகள் சொன்னதாக
 ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் 3 'ந ஸபேபு ஸுராஷ்லோகம் யபேநாபி
 ஜிஷெனா : 4 ஸுரபுவ வணபுநம் தஸ்ய கபம் பொஷிதபிஷ்யதி ॥
 5 ஸுபொபுநகூஸ்ய ஸுரபுவநாம் 3-புமி பீநாஸு ஜிஷெனா யதஸு
 கொவ்யு பீநஸ்ய கபேதாம் வபதாம் வர ॥' என்று சொல்லப்பட
 டது வராஹபுராணத்தில் ருத்திர கீதையில் எழுவது அத்யாயத்தில்

1 மஹாதமன - மஹாதமாவாயும், சங்கசகராஷிபானே - சங்கம், சகிரம்,
 கத்தி, இவைகளைக்கையில் தரித்தவராயும், ஜிஷ்டேன - எல்லாவற்றையும் ஜயித்தவ
 ராயும், விஷ்டேன - எல்லா இடத்திலும் வயாபரித்தவராயும், வஸுதேவாதம்
 ஜஸ்ய - வஸுதேவா பிள்ளையாயிருக்கிற, யஸ்ய - எந்தப் பகவானுடைய, குண -
 குணங்கள், ஸமேதை - ஒன்றாகச்சேர்ந்திருக்கிற, ஸாவதேவைய - எல்லாதேவதை
 களினாலும், வாஷ்யபுதை - லக்ஷம் வருஷங்களிலும், வகதம் - சொல்லுவதற்கு,
 ஸரகயா - முடியாதவைகளோ

2 யதா - எந்த, ஈஸே - ஸாவேஸவரனிடத்தில், ஸதவாதய - ஸதவம் முத
 விய, ப்ராகருதா - பராகருதியைச்சேர்ந்த, குண - குணங்கள், நஸநி - இல்லையோ,
 ஸதவாதய - ஸதவம் முதலிய, அகிலை - எல்லா, குண - குணங்களினாலும், வியு
 தஸ்ய - விடப்பட்டவனாகிய, தஸ்ய - அந்தப் பகவானுடைய, ஸாவே - எல்லா,
 குண - குணங்களும், ஸாவை - எல்லா, முனிகணேரபி - ருஷிகளின் கூட்டங்களி
 னாலும், வகதம் - சொல்ல, ஸரகயா - முடியாதவைகள்.

3 அநதம் - அளவில்லாதவனாயும், அஜம் - பிறப்பில்லாதவனாயும், வீபு -
 எனக்கும் நிறைந்தவனாயிருக்கிற, யம் - எந்த உமமை, ஸதோதம் - ஸதோததிரம்
 செய்ய, ஸுரா - தேவதைகளும், ஸமாததா - ஸாமாததிய முடையவர்களல்லவோ,
 தஸ்ய - அப்படிப்பட்ட, தே - உமமுடைய, ஸவரூபவாணனம் - ஸவரூபத்தை வாணிப்
 பதை, யோஷித - ஸநி, கதம் - எப்படி, கரிஷ்யதி - செய்யப்போகிறான், யத -
 எந்தக்காரணத்தினால், ஸாதானம் - பெரியோர்களுக்கு, ஸ்திரிய - ஸ்திரீகளும்,
 மூடா - மூடர்களும், தீஸ்ரஸு - துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற, ஜநதவ - ப்ராணி
 களும், அனுகம்பயா - தயை செய்யத்தகுந்தவர்களோ, தத - ஆகையினால், வத
 தாம்வா - வார்த்தை சொல்லுபவர்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய பகவானே, தீஸ்ய -
 துக்கதையடைந்தவனாகிய, அஸ்ய - இந்தக்காளியன் (குற்றமானது), காமயதாம் -
 பொறுக்கத்தக்கது.

1. யதுஜோவாபம் யஜி கொடி வக்தோ ஹ்வநூர்: ஸ்ராவி விஸா
 உயெதா:ஸ தெ மூணாநா யோதெககேஸம் வஷென வா ஷெவவா!
 பூவீடி II' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படி இந்த விஷயம் உள்ளபடி
 சொல்லமுடியாததாக இருந்தபோதிலும் பருமமா முதலியவர்களுக்கும்
 உமகும் தாரதமயம் உண்டல்லவா என்றாகூதபம் வரில் இதற்கு ஸமா
 தானமாகத்தன் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட ஆததத்தைவேறொரு
 வஸ்துவை உதாஹரணமாகக் காட்டுவதினால் உறுதிப்படுத்துகிறா—
 'கீஷாண்டுவாகோ:' என்றாமபிதது மிகவும் ஆழமாகிய இந்த ஸமுத
 திரத்தில் குலபாவத்திற்கும் முழுகாத பாகம் ஸம்பவியாது என்று
 தாதபாயம் அணுவிற்கும் குலபாவத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று அள
 வினாலும் கனத்தினாலும் வயதயாஸமிருந்த போதிலும் முழுகிப்போவ
 தினால் காணமுடியாமலிருப்பது இவை இரண்டிற்கும் ஸமானம் என்
 கிற அபிபராயத்தினால் 'கொஜெதொ விஸேஷ: ' என்று சொல்லப்பட
 டது

கிஃவஷ ஸக் தியெந நதௌமுகஃ

வெராதாவி து ஸுதி கூதெந வரிஸ், வெணா

த. து. ரா. உஷா ஸாஸ்திரி 22 2ந் பாகம்

ரிதும் உயர்த்திய உயிதொழைவா ஸ்ரீ 9

கிள்ளைசஷ ஸகதயதிஸயேந ந தேனுகம்ப்ய:

ஸ்தோதாபி து ஸதுதி கருதேன பரிஸ்ரமேண

சதா ஸ்ராமஸ்து ஸௌபோ மம மந்த புததே

ரிதயுதயமோய முசிதோ மம சாப்ஜ நேத்ர' ||

9

ப - ரை வண்டி - ஓந்த, ஸ்தோத்திரம் - செய்கிறவன், ஸக்திஸபெந - ஸகதியின் மிகுதியினால், தெ - உமக்கு, ந ஸநாகம் - தனையே செய்ந்திருந்தவனல்ல, ஸவிதா - பின்னை எப்படி என்

1 கவாபி-எங்கெயாவது ஓரிடத்தில், நர:-மனிதன், சதா முகாயு: - ப்ரும்மா வினுடையவபதைப்போன்ற வயதையுடையவளுயும்,கோடி வகதர -கோடி முகவ கையுடையவளுகவும், விஸு-ததேசதா -பரிசுத்தமான மனதையுடையவளுகவும், பவேதயதி - இருப்பானேயானால், ஸ - அவன், தே - உமமுடைய, குணனம்- குணங்களின், அயுதைகம் - லக்ஷத்தில் ஒன்றாகிய, அமஸம் - பாகத்தை, வதேத- சொல்லுவதே, நவா-சொல்லமாட்டாதே, தேவ வர-தேவதைகளுக்குள் சிறந்தவ ளாகிய பகவானே, ப்ரலீத - அனுகரஹம் செய்யும்.

னில், ஸூனிக்ஷதெந - ஸ்தோத்திரம் செய்ததினால் உண்டாக்கப்பட்ட
வரிஸ்ரஜேண - ஸரமத்தினால் (தபை செய்யததருநவன்), தத்ரு -
இந்த விஷயத்தில், ஶ்ரீஷு - அல்புத்தியையுடைய, ஶ்ரீத - எனக்
கோவேனில், ஶ்ரீ - ஸரமம், ஸூலஹி - ஸூலபமாய் உண்டாக்கக்
யது, உதி - என்கிற காரணத்தினால், ஶ்ரீதெந - தாமரைப் பூக்களைப்
போன்ற கண்களையுடைய பகவானே, ஶ்ரீத - எனக்கே, ஶ்யம் - இந்த,
உஷ்ரீ - ஆரம்பம், உலித - உசிதமாக இருக்கிறது.

பா] இப்படி ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்களுக்குள் விசேஷ மிலலை
என்பது மாதிரமில்லை மிகுந்த ஸரமம் உண்டாகிறபடியினால் உம
முடைய தையாகிற பரயோஜனம் சீக்கிரத்தில் கிடைப்பதினால் எனக்
கே இந்தஸ்தோத்திரம்செய்வதில் அதிகாரம் அதிகமாயிருக்கிறது என
கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—‘கிஷ்’ என்றாரம்பித்தது இவ்வி
டத்தில் அதிகாரம் இருப்பதுடன் அது அதிகமாக இருக்கிறதென்பது
சோதனையுடையபடுகிறது ‘வ்ஷு’ ஸ்ரீலோகம்’ என்று தனனை
ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் பரமமுகமாயிராமல் அவர்களுக்கு கருபை
செய்துகொண்டிருப்பது எல்லோரிடத்திலும் பகவானுக்கு ஸமமாக
இருப்பதினால் அதிக ஸகதியுடையவர்களையும் அல்ப சகதியுடையவா
ர்களையும் ஒரே குமபலாகச் சோதனையுடைய இருக்கிறது ஸ்தோத்
திரம் செய்கிறவனுடைய ஸாமாதிய மதிகமாயிருப்பது அனேகமாக
உமமுடைய தைய குறைவதற்குக்காரணம் என்று தெரிவித்துக்கொ
ண்டு சொல்லுகிறா—‘ஸூனிக்ஷதெந நதெநுக்ஷு’ என்று
‘தெ’ என்பதற்கு எல்லா தெரிந்தவைகளாகிய வேதங்களினாலும் நிதய
ஸூனிக்ஷதெந எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டிருப்பதி
னால் மற்ற ஸ்தோத்திரங்களில் அபேக்ஷை இல்லாதவனாகிய
தினங்களிடத்தில் கருபை செய்வதை ஸ்வபாவமாகவுடையவனாகிய
அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி ரக்ஷிப்பதற் குபயோக
மான ஏதாவது ஒரு வயாஜம் மாதிரத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிற உன
க்கு என்று தாதபாயம் இப்படியாகில் எந்தக் காரணத்தினால் கருபை
செய்யத்தக்கவன் என்றேக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக அதிக
ஸகதி இல்லாமலிருப்பதே அதிகமான கருபைக்குக் காரணம் என்கிற
விசேஷத்தைத் தெரிவிக்கிறா—‘சுவித’ என்றாரம்பித்தது ‘வரிஸ்ர
ஜேண’ என்பதற்கு ‘வரித’ ஶ்ரீஜேண (எல்லாவிதத்தினாலும் உண்டான
ஸரமத்தினால்) என்கிற வயுத்தத்தினால் ஸகதி இல்லாமையினாலும்
பக்தியினாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காவது ஸ்தோத்திரம்செய்யாம
லிருப்பதற்காவது யோக்யதை இல்லாமையினால் எல்லாவிதத்தினாலும்

கலக்கத்தை உடையவனாயிருப்பதினால் என்று தாதபாயம் 'தஞ்' எனபதற்கு இப்படி இருக்கும்பொழுது என்றாதம் அன்றிககே அந்த ஸ்தோத்திரத்தில் என்றாத்தமாகவுமாம் 'ஜி து ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ' (எனக்கோவெனில் ஸ்ரீமம் ஸ்ரீமபமாயுண்டாகக்கூடியது) என்றவயம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது 'ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஜி ஸ்ரீ ஸ்ரீ' (ஸ்ரீமமோவெனில் எனக்கு ஸ்ரீமபமாயுண்டாகக்கூடியது)', அதிக ஸகதியுண்டாவ தற்கு பரஸ்தாவமேயில்லை என்றபிராயமாகவுமாம் 'ஜி ஸ்ரீ ஸ்ரீ' எனபதற்கு அலபம் தெரிந்தவனாகையினால் என்றாதம் 'ஐதி' என னும பதம் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது ஆரம்பம் செய்திருக்கும் விதத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் 'ஈபஜி' எனபதற்கு 'ஹ்ர ஷ்ரீ, ஹ்ரீ' என்று முன்பு இரண்டு ஸ்ரீலோகங்களில் சொல்லப் பட்ட ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பம் என்றாதம் 'ஜி' எனபதற்கு எனக்கே என்றாதம் இவ்விடத்தில் எனக்கும் என்று சோதனக கொள்ளுவதாக அராதம் சொல்லுவது விரோதமுள்ள தலவாயினும் அவ்வளவு ஸ்வராஸ்யமுள்ளதல்ல. 'ஜி' என்று கீழ்ச சொன்ன பதத் தையே மறுபடியும் சொல்லி இருப்பது பருமமா முதலியவர்களுக்கு என்னவவளவு பூரத்தியான அதிகாரம் இல்லை என்று அதிகமான அராதத்தை விதிப்பதில் தாதபாயமாகையினால் ஸ்ரீலோகத்திற்கு அலங்காரமாகவே இருக்கிறது அந்தப் பகவானுடைய கடாசுத்தினால்லவோ நான் ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையை யுடையவனாகிய தசையையும் அதில் பூரத்தியான அதிகாரத்தையும் அடைந்தேன இப்படியே இன்னும் அதிகமான அனுகரஹத்தை பரகாசம் செய்கிற உம முடைய கடாசுத்தினால் என்னை மறுபடியும் காப்பாற்றவேண்டும். எந்தக் கடாசுத்தினால் இந்த ஸ்தோத்திரம் தடங்கவில்லாமல் பூரத்தியை யடையுமோ, என்கிற அபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'ஹ்ரீ ஹ்ரீ' என்று

9

நாவெகுவெய யதி ததொ ஸ்வநாநு ஜெநி

நாநு ப்ரஹ்ம ஸ்வதூஜெவ கூத: ப்ரவ்ருத்தி: |

வநவம் நிவ்ருத ஸ்ரீ ஹ்ரீ ஸ்வதூஜெவ:

ஸ்ரீ ஹ்ரீ வித்ர ஜி ஜாஸ்ரீ த வ்ருதஸ்வ ||

10

நாவேக்ஷஸே யதி ததோ புவநா யமூநி

நாலம் பரபோ பவிதமேவ குத ப்ரவருத்தி.² |

ஏவம் நிஸாக ஸுஹருதி தவய ஸாகஜநதோ

ஸவாமிந ந சிதரமித மாஸ்ரித வதஸஸதவம் ||

10

ப - ரை] பூஷோ - ஓ ' பரபுவாகிய' பகவானே, நாவேக்ஷஸெயதி - நீ கடாக்ஷம் செய்யாமல் போனால், ததஃ - அநதக் காரணத்தினால், ஸுஹருதி - இநத, ஸுவநாமி - லோகங்கள், ஸவீதூஷெவ - உண்டாவதற்கே, நாலம் - ஸகதியுள்ளதல்ல, ப்ரவருத்தி - பரவருத்திக்கிறது, கூதஃ - ஏது, ஸாரித - ஓ ' ஸ்வாமியே, வஸவா - இடபடி, ஸவபூஜகோஃ - எல்லாபரானிகளுக்கும், நிஸமபூஸுஹுதி - ஸ்வபாவத்திலேயே ஸுஹருததாயிருக்கிற, க்வமி - உம்மிடத்தில், உஃ - இநத, ஸூரித வதஸஸு - தன்னை ஆஸ்ரயித்தவாகளித்தில் பரீதி, ந விக்ரஃ - ஆஸ்ராயமல்ல

10

பா] பிறகு இப்படி நீ இச்சித்த பரகாரம் உனக்கு எல்லா இஷ்டபலங்களின் வித்தியும் உண்டாகவேண்டுமென்று கடாக்ஷம் செய்து கொண்டிருக்கிற பகவானைக்குறித்து முன்பு அவன தனக்குச் செய்த உபகாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அநதக் காரணத்தினால் இப்பொழுது செய்கிற அனுக்ரஹம் ஆஸ்ராயமல்ல என்று சொல்லுகிறா— 'நாவேக்ஷஸெ' என்று அன்றிக்கே அலபமான ஸகதியையுடைய தான ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் அதிக லாபமிருக்கிறது என்பதைக் கீழே சொல்லியிருப்பதினால் பகவானுக்கு ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் பரீதி உண்டென்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. அதையே வேறொரு கைமுதிக நிராயத்தினால் ஸதாபித்துக்கொண்டு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஸரணமாக அடையாத தகுந்தவனாக இருப்பதற்கு உபயோகமாக மேலே விவரிககப்போகிற எல்லா வஸ்துக்களையும் விடமேன்மையை லோகங்களுக்குக் காரணம் என்கிற காரணத்தினால் பரஸ்தாவித்துக்கொண்டு அதைப் போலவே, எல்லா வஸ்துக்களையும் விடமேற்பட்ட ஸௌலபயத்தையும் சொல்லுகிறார்களாயினும். இதுவே வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தின் ஆரம்பத்தோடு பொருத்தமான ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பம்

காரணகூம் நியஜூகூம் ஸுஹூகூம் ஸாரிதா ஹரெஃ |

வாஹூஜிதி வஹெநித கண்ணாகூ உஹ ஸஹூணாஃ ||

ப - ரை] காரணகூம் - காரணமாயிருக்கை, நியஜூகூம் - நியமனம் செய்பவனாக இருக்கை, ஸுஹூகூம் - ஸுஹருத்தா யிருக்கை, ஸாரிதா - ஸவாமியா யிருக்கை, வாஹூ - பரீதி, உதி - என்கிற,

வந்தெ - இந்த, வந்து - ஐந்து, ஹரோ - பகவானுடைய, ஸகூணா - கலயாண குணங்கள், உஹ - இந்த ஸலோகத்தில், சுமணாகூ - நேரில் சொல்லப்பட்டன

இவ்விடத்தில் கடாசூதம் செய்வதாவது 'அந்த ஸத பாரதத்து' என்றும், 'அந்தப் புருஷன் விருமபிணன்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்டதும், 1 'ஹக்ஷதெ நபூஸாவ', 2 'மூஷ்ணஸௌரத ஸவாக்', எனறிவை முதலிய ஸூத்ரங்களில் ஸதாபிக் கப்பட்டதுமாகிய அனுகரஹத்தோடு கூடிய ஸங்கல்பம், 'தக்' என்பதற்கு உமமுடைய கடாசூதமாகிய காரணம் இல்லாமையினால் என்றாத் தம் 'ஹவநாநி' என்பது காரயங்களான வஸ்துககள் எல்லாவற்றையும சொல்லுகிறது 'கூபி' என்பது அந்தந்த பரமானங்களி லேறப்பட போகதாவும் போகயமுமாகிய காரய வஸ்துககள் வேறொருவரால் செய்யமுடியாத விசித்ரமான ஸ்வபாவதையுடையது என்பதை அபிபராயத்தில் கொண்டிருக்கிறது 'இந்த பராணிகள் எந்தப் பகவானிடத்தில் உண்டானவைகளோ' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்திலும், 3 'ஜநாஹஸ்யதக்' என்கிற ஸூத்ரத்திலும் சொல்லப்படுகிற 'இந்த' எனனுமாததத்தைச் சொல்லுகிற பதங்களைப்போலவே 'நாஹ' என்பதற்கு ஸகதியுடையதல்ல என்றாததம் அதாவது காரணம் இல்லாவிடில் காரயம் எப்படி உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். 'ஹவ' என்பதற்கு உமக்கு வசப்பட்டதாகிய மூன்று விதங்கள்ான சேதனங்கள், அசேதனங்கள் இவைகளின் ஸ்வரூபம், ஸ்திதி, பரவருத்தி, இவைகளினுடைய வ்யத்யாஸங்களை யுடையவன் என்றாததம் 'ஹிதம்' என்பதற்கு உண்டாவதற்கும், சில நாள் நிற்பதற்கும் என்றாததம் 'வஸ' என்பது அப்படி இவைகள் உண்டாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை அபேக்ஷித்ததல்ல என்கிற ஆக்ஷேபத்தை நிவருத்தி செய்துகொண்டு பரவருத்திப்பதற்கு யோக்யதை அற்றவைகள் என்கிற விஷயத்தில் கைமுதிக நியாயத்தை

1 'ஈக்ஷத' எனனும் பதம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் பாக்ருதி ஜகக்ஷணமல்ல.

2 அந்த 'ஈக்ஷத' எனனுமபதத்தினால் சொல்லப்படுகிற ஸங்கல்பமாகிற ஜ்ஞானம் கௌணமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுவது உசிதமல்ல, ஆதமாவெனனும் பதம் மேலே சொல்லப்பட இருப்பதினால்

3 இந்த லோகத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து பிறப்பு முதலியவைகள் உண்டாகின்றனவோ

யும் தெரிவிக்கிறது இப்படி நிலைநிறுப்பதையே அடையாதவைகளான வஸ்துக்களுக்கு அப்படி நிலைநிறுப்பதை முன்னிட்டதாகிய பரவருத்தி உமமுடைய கடாக்ஷம் இல்லாவிடில் உண்டாகாதென்று சொல்லுகிறா—‘கூத்ஃ ஸ்ரவஹிஃ’ என்று. ஸ்ருதியிலும் ‘இந்த ஆனந்தமயமாயும் எங்கும் வயாபரித்ததுமான பரமம் இல்லாவிடில் எந்த வஸ்து ஒரு வ்யாபாரம் செய்யும்? எந்த வஸ்து உயிரோடிருக்கும்?’ என்றாதத முள்ளவாக்யம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தாயாமி பராமமணம் முதலிய எல்லா பரமாணங்களும் இங்கே நினைக்கத்தக்கவை மோக்ஷதாமத்தில் பகவான தனனாலேயே 1 ‘யதிஹிததூதே ஹொகெ லவஹ் தந்ஹி ஹெஹிதம் 1 சுஹொஹிதஹி விஹயதி லவஹ் விஹயாஹிஹம் 11’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த இடத்தில் முக்கியமான காரண வஸ்துவைப்பற்றி இதாவது அதாவது காரணம் என்கிற விகல்பமாவது, இரண்டும் சோந்து காரணம் என்கிற ஸமுச்சயமாவது, ஒன்று காரணமல்ல வென்று சில வாக்யங்களை மறுப்பதாவது ஸம்பவிககாதாகையினாலே எல்லாக்காரண வாக்யங்களுக்கும் ஒரே தாத்பாயம் இருக்கவேண்டும் என்கிற நியாயத்தினால் காரண வாக்யங்கள் எல்லாம் உமமிடத்தில் ஒரேவிதமான அபிபராயத்தை உடையவைகள் என்பது இங்கு நீரில்லாவிடில் லோகமுண்டாகாதென்று சொல்லியிருப்பதினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது லோகங்களுக்குக்காரணம் என்று சொன்ன தினாலேயே ‘எவன் பருமாவை ஸ்ருஷ்டிக்கிறானோ’ என்றாததமுள்ள ஸவேதாராவதரோபரிஷத வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸரணமாக அடையாத தருந்தவனாயிருக்கும் தன்மையும் இவ்விடத்தில் சோத்துக் கொள்ளப்பட்டது ‘வஹ்’ என்பதற்கு ஸீஸவாயம் மோக்ஷம் இவைகளுக்காக பரவருத்தி செய்வதற்குப்போகமான இந்தாரியம் ஸரீரம் இவைகளை கொடுத்தது முதலியவிதமாக என்றாததம் ‘அந்தப்பகவான ஏகாகியாயிருந்து கொண்டு தருபதியடையமாட்டான்’ என்றாததமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குப்போகமான தையையோடு கூடிய மனதையுடையவனாயிருக்கையைத் தெரிவிக்கிறா—‘நிஸமஹ்ஸுஹி’ என்று. எல்லோருக்கும் பொதுவாக முன்பு செய்த உபகாரத

1 லோகே - இந்த லோகத்தில், கிஞ்சித - ஏதாவது ஒரு, யத - எந்த வஸ்து, வர்த்ததே - இருக்கிறதோ, தத - அது, ஸர்வம் - எல்லாம், மதவிசேஷ்டிதம் - என்னுடைய வயாபாரம், அநய - மற்றொருவன், அநயத - மற்றொன்றை சிந்தயதி - எண்ணுகிறான், அஹம் - நான், ஸவச்சரதம் - என்னுடைய இஷ்டப் பாரம், விததாமி - செய்கிறேன்.

தையாவது இனிச செய்யப்போகிற உபகாரத்தையாவது எதிர்பாராமல் நன்மைபை விருமபிக்கொண்டிருக்கிற என்றாததம் இப்படி ஸுஹ்ருததாயிருப்பது ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டது என்பது 'ஜஞானம், பலம், கரியை, இவைகள் ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டவைகள்' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் ரக்ஷிப்பதாகிய கரியையும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதென்று சொல்லியிருப்பதினால் ஏற்பட்டது இவ்விடத்தில் 'ஸ்ரீ' எனனும் பதத்தினாலும், 'ஸு ஹ்ருதி' எனனும் பதத்தினாலும் 'எல்லாவற்றிற்கும் பரபுவாயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஸரணமாயும் ஸுஹ்ருததாயிருக்கிற ஸர்வோபவரணை' என்றாததமுள்ள ஸர்வதாஸவதரோபவிஷதத்தில் சொல்லப்படுகிற வாக்யம் ஜஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. 'ஃ' எனபதற்கு உம்மைத் தவிர மற்றொருவன் இப்படிப்பட்டவனாக பரமாணவர்களிலேற்பட்டவிலே என்று தாதபாயம் 'ஸுவஃஜஞோ' எனகிற இது காககையின கண்ணைப்போல 'ஸூரீ' எனகிற இடத்திலும் அந்வயிக்கிறது 'எல்லாவஸ்துகளுக்கும் யஜமானனாயும் தனக்குத் தானே ஸர்வரணாயுமிருக்கிறபகவானே' என்றும், 'அவனே காரணம், இந்தரியங்களுக்கு யஜமானனாகிய ஜீவாத்மாவிற்கும் யஜமானன்' என்றும், 'பரகருதி ஜீவாத்மா, இவைகளுக்கு ஸ்வாமியாகவும், குணங்களுக்கு ஸர்வரணாயுமிருக்கிற' என்றும், 'இந்த லோகத்தில் யஜமானர்களுக்கெல்லாம் தன்னைவிட மேற்பட்ட யஜமானனில்லாத யஜமானனாகிய' என்றும், 'இவனே எல்லா பராணிகளுக்கும் பதி, இவனே எல்லா பராணிகளையும் காப்பாற்றுகிறவன்' என்றும், தாதமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்கள் முதலியவைகளில் எல்லாவஸ்துகளுக்கும் ஸ்வாமி என்று பரஸீததம்எல்லா இதுவும் எல்லாவஸ்துகளுக்கும் தன் பரயோஜனத்திற்காக உபகாரம் செய்வதிலும், எல்லாவஸ்துகளும் அவனுடைய இஷ்ட பரகாரம் உபயோகித்துக் கொள்ளத்தக்கவைகள் என்பதிலும் காரணம் 'நவீ' எனபதற்கு ஆஸாயமல்ல என்றாததம் 'ஹ்ரு' எனபதற்கு நான் செய்யும் ஸ்தோத்ரத்திலிருக்கிற தோஷங்களை அனாதரித்து ஸ்தோத்திரம் செய்கிற என்னிடத்திலுள்ள தியாகி இது என்றாததம். அப்படிப்பட்ட இந்தவாதஸையமென்று பெயருடைய குணம் எல்லாவஸ்துகளிலும் பொதுவாக ககடவல்லியில் 'கடடைவிரலையுடைய புருஷன் ஆத்மாவின் நடுவிலிருக்கிறான் (அதாவது ஸர்வரத்தின் நடுவிலிருக்கிறான் என்றாததம்), முன் உண்டானவைகள் இனி உண்டாகப்போகிறவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஸர்வரன், அதினுலே அருவருப்பை அடைகிறதிலே' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டது இது 'நிவ-ஞ்ஞாவிவதும்' (சததுரு

ககள் விஷயத்திலும் வாதஸலயத்தையுடையவன்) என்று விவரிக்கப் பட்டது 'உஃரோஸி தவதஸுக்ஷம் ந வித்ரு' (இந்த ஆஸ்ரயித்தவாக எரிடத்திலுண்டாகிய வாதஸலயம் ஆஸராயமல்ல) என்பதற்கு இப்பொழுது இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் பரோணம் செய்த உமக்கு என்னுடைய வாக்கிலிருந்து உண்டான இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேழ்ப்பதினால் லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதாகிய வினோயாபுமி ஸபலமானது என்று தாதபாயம் இந்த ஸ்ரீலோகத்தில் ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் தான் விமுகராயப் போனதை நிவருத்தி செய்த்து முதலிய ஐயத்தினால் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவனுடைய பகவானுடைய வாதத்தைக்குப் பதிலாக இருக்கிறது இந்த ஸ்ரீலோகம் என்கிற தாதபாயமும் ஆசாராயகனினால் சொல்லப்பட்டது எப்படி யெனில் எனக்கு உன்னிடத்தில் வாதஸலயம் எவ்விதமாக இருக்கிறதோ அதை இப்பொழுது தெரிந்து கொண்டாயா? தாய் தகப்பன் இவர்களுக்கு வாதத்தை யறியாத குழந்தையின் மழலைச் சொல்லில் எவ்வளவு பரிதியோ அப்படியே உன்னுடைய முகத்திலிருந்து வந்த ஸ்தோத்திரமான வாதத்தையைக் கேழ்ப்பதில் குதூஹல் மிருப்பதென்பதையும் தெரிந்து கொண்டாயா? என்று சொல்லுகிற பகவானைக்குறித்துப் பதில் சொல்லுகிறா—'நாவேக்ஷஸ்வ' என்றாரம்பித்தது என்பது

10

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்

நாராயண ! சுவயி ந மருஷ்யதி வைதிஃ கஃ? |

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்

தெதெதேவி யஸ்ய உஹிமாணஸ வபுஷஸு ||

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்

நாராயண! தவயி ந மருஷ்யதி வைதிஃ கஃ? |

பரமமா ஸிவஸு ஸ்தமக பரமஸ்வராடித

பேதேயி யஸ்ய மஹிமாணவ விபருஷஸதே ||

ப - ரை] நாராயண! - ஓ ' நாராயணனே, ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம், ஸிவஃ - ருத்திரன், ஸ்தமக - இந்திரன், வரஃ - இவர்களைவிட மேற்பட்டவனாகிய, ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம் - முத்தியை யடைந்தான், உதெதெதேவி - என்று சொல்லப்படுகிற இவர்கள் எல்லோரும், யஸ்ய - எந்த, தெ - உம்முடைய, உஹிமாணஸ - விபுஷஸு - மஹிமையாகிற ஸமுத்திரத்தின் திவிலைகளோ, சுவயி - அப்படிப்பட்ட உம்மிடத்தில், ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம்

நவபிகாதிஸ்யெஸித்யகூம்—ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதும், சுநவபிகாதிஸ்ய - தனக்கு மேறப்பட்ட எல்லை இல்லாததுமான, ஸ்யெஸித்யகூம் - ஈஸ்வரனாயிருக்கும் தன்மையை, வெவ்வித - வைதிகஞ்சிய, கஃ - எவன், ஸ்ரீஷ்ரீ - போறுககிறதில்லை. 11

பா] ‘முதலில் ஹிரண்ய காபபன இருந்தான்’ என்றும், ‘ஸத்தம் இல்லை, அஸத்தமில்லை, ஸிவன மாத்ரமிருந்தான்’ என்றும், ‘இந்தான் மாயைகளினால் அனேக ரூபங்களை யடைந்தவனாக அறியப்படுகிறான்’ என்றும் ஆரத்தமுள்ளவாகயங்களில் பருமமா முதலியவர்களும், ‘இவன் எந்த இஷ்டத்தை ஆசைப்படுகிறானோ அது இவனுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே உண்டாகிறது’ என்றாத்ரமுள்ளவாகயத்தில் முகதாதமாவும் லோகங்களுக்குக் காரணமாகத் தோன்றுகிறதே அப்படிப்பட்ட லோகங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கை பரமாத்மாவிற்கு எப்படி லக்ஷணமாகும்? அது உண்டானதினால் பரமபுருஷன் எல்லாவற்றிற்கும் யஜமானன் எனபது முதலியவை எப்படி ஏற்படும்? என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—‘ஸ்வாஹாவி’ என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் ‘ஸ்வாஹாவி’ என்பது வேறொருவருக்கும் வசப்பட்டதல்லாமலிருக்கை இதனால் காமங்களைக் காரணமாகவுடையதும் துக்கங்களோடு கலந்ததும் அநித்யமுமாகிய பருமமா முதலியவர்களின் ஐஸ்வரியம் விலக்கப்படுகிறது ‘சுநவபிகாதிஸ்ய’ எனபது தனக்கு மேறப்பட்ட எல்லைப்பிலாத மேனமையை யுடையதாக யிருக்கை இவனுடைய அனேகவிதமான ஸக்தி மேறப்பட்டதாக ஸருதியில் சொல்லப்படுகிறது ‘ஜ்ஞானம், கரியை, பலம், இவைகள் ஸ்வபாவத்தி லேறப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது’ என்றாத்ரமுள்ள ஸருதி வாகயத்தில் சொல்லப்படுகிற மேறப்பட்டதாயிருக்கையும் ஸ்வபாவத்தி லேறப்பட்டதாயிருக்கையும் ஸக்தி முதலிய எல்லாக்குணங்களிலும் அநவயிக்கிறது என்று தாதபாயம் இந்த இரண்டு பதங்களினாலேயே அளவிடப்பட்டதும் பராதீனமுமாகிய முகதாதமாக்களினுடையவும் நித்ய ஸூரிகளினுடையவும் ஐஸ்வரியமும் விலக்கப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட ஈஸ்வரனாயிருக்கும் தன்மை உணக்கே இருக்கிறது ‘பரபஞ்சங்களுக்குப்பதி’ என்றும், ‘தனக்குத்தானே பதி’ என்றும் ஸருதியில் சொல்லியிருப்பதினாலும், 1 ‘ஸ்ராவாவிதாரம் ஸ்வெஷ்டம்’, 2 ‘ஸ்ராவாவிஷ்டாஸெஷ்டம்’ என்றிவை முதலிய ஸ்ம்

1 ஸாவேஷ்டம் - எல்லா வஸ்துக்களையும், ப்ராவாவிதாரம் - நியமிக்கிற.

2 அஸேஷ்டம் - எல்லா வஸ்துவிற்கும், ப்ராவாவிதாரம் - நியமனம் செய்கிறவராயிருக்கிற.

ருதிகளில் சொல்லியிருப்பதினாலும் பகவான தன்னாலேயே கீதையில் 1 'சித்ர வாக்ரம் நாந்நி' என்று சொல்லப்படது 2 'வ்ணஷ்யாதா வியாதா வஸதெஷ்யா ஸ்ரணீநாம் ஸ்ரவஃ | ஸாம் ஹி வஹ்நீக்ஷாஸு நவ குத்ந வவிஷ்யகீ||' என்றிவை முதலியதும் கண்டறி யத்தக்கது இவ்விடத்தில் 'நாராயண' எனப்பதினால் காரண வாக்யங் களில் வெவ்வேறு வஸதுக்களைச் சொல்லுவதாக ஸந்தேஹிக்ஷபபி கிற ஸத், அஸத், அவயாக்ரத், பருமம், ஆதம், ஹிரண்ய காபப, சிவ, ஆகாச, பராண, முதலிய பதங்கள், ஒருவிதமாகவும் வேறு தாத்பாயத் தை உடைத்தாகாததும் ஒருவித விரோதமுமில்லாத ஆதத்தகத்தைச் சொல்லுகிறதுமான ஸாதவிகங்களாகிய ஸமருதி இதிஹாஸ புராணங் களுக்குப் பொருந்தின மஹோபநிஷத், மைதராயணீயோபநிஷத், ஸு பாலோப நிஷத் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட 'நாராயண' எனனுப் பத்ததினால் சொல்லப்படுகிற மஹா புருஷனைச் சொல்லுகின்றன என்ப தும், கைவலம் தத்துவத்தை நிஸ்சயம் செய்வதற்காக ஆரம்பித்த நாரா யணுவாகத்தின் தாத்பாயத்தை அனுஸரித்துப் பகவானே பரவிதயை கள் எல்லாவற்றிலும் உபாஸனம் செய்யத்தகுந்தவன் என்பதும், அந்நந தக்காரண வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற அந்நநப் பதங்களினால் சொல்லப்படுகிறுன்னென்பதும் பரகாசம்செய்யப்படுகின்றன இந்தத் திரு நாமத்திற்கு அனேகவித வயுத்தபத்திகளினால் ஸாரீரக ஸாஸ்தரத்தில் நான்கு அதபாயங்களில் சொல்லப்படுகிற லோகங்களுக்குக் காரணமா யிருக்கை, ஒரு பரமாணங்களினாலும் மறுக்கமுடியாமை, உபாயமாக இருக்கை, பரயோஜனமாக இருக்கை, என்கிற நான்கு ஆதத்தங்களும் தாத்பாயத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன என்றறியத்தக்கது இப்படி இந்தத் திருநாமத்தினால் மிகவும் உண்மையைச் சொல்லுகிற அனேகம் ஸம ருதி வசனங்களும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப் படுகின்றன அவைகளுக்குள் முதலில் மனு 3 'சூவ்லீஷ்டித்வோ ஹுக்' என்றாரம்பித்தது 4 'சூவொ

1 மதத் - என்னிவிட, அந்யத் - வேறான, பாதரம் - உயர்ந்த வஸது, ந- இல்லை

2 ப்ரபு - ப்ரபுவாகிய, ஏஷ - இந்தப் பகவான், ஸாவேஷ்யாம் - எல்லா, ப்ராணி னாம் - பராணிகளையும், தாதா - ஸருஷ்டிப்பவா, விதாசா - நிலை நிறுத்தகிறவா, புண்டரீகாக்ஷாத - தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடைய பகவானைக் காட்டிலும், பரம்-மேலான வஸது, நபூதம் - உண்டாகவில்லை, நபவிஷ்யதி - உண்டாகப்போகிறதில்லை

3 இது தம்ஸளாக இருந்தது

4 ஆப - ஜலங்கள், நாரா - நாரங்கள் என்று, பரோகதா - சொல்லப்பட்டதுகள், ஆபோவை - ஜலங்களே, நாஸூநவ - நானென்று சொல்லப்படுகிற பகவானிட

நாராஜதி ஸ்ரீகா குவொ வெ நரஸூருவஃ| தாபடிஸ்யாயநம்
வருவஃ தெந நாராயண ஸ்யுத்|| பததாரண லீவுகம் நிதிம் ஸடி
ஸடிதகம் | தஹிஸ்யுடிஸ்யவாரமொ மொகெ ஸ்ர ஹெதி கீத்யு
தெ || எனகிற வரையில சொல்லியிருக்கிறா பருஹஸ்பதியும்
1 'நாராயணஃ வரொட்யுதா டிணலீவுகஸம்வஃ | சுணாஸு ஸ்ர ஹா
ஸதிஹவதெந ஸ்யுடிடிடி ஜம்ஸு ||' என்று சொல்லியிருக்கிறா தக்ஷ
ரும் 2 'ஸ்யாயெ ஹாராயணம் டெவம் ஸாநாடிஷு உ கபீஸு |
ஸ்ர ஹ மொகலீவாவொதி நவெஹாஜாயதெ வுநஃ ||' என்று
சொல்லியிருக்கிறா வயாஸரும் 3 'சூமொயு ஸவ்யஸாஹூணி
விவாபு உ வுநஃ வுநஃ ஹெகெ ஸுநிஷுஹம் யெயொ நாரா
யண ஸடி ||' என்று சொல்லியிருக்கிறா 4 'நரோ ஹவதெ

ததிலிருந்து உண்டானவைகள், தா - அந்த ஜலங்கள், யத-எந்தக் காரணத்தினால்,
பூவம் - முன்பு, அஸய - இந்தப் பகவானுக்கு, அபனம், இருப்பிடமாக இருந்த
தோ, தேந-அதினால், நாராயண - நாராயணனென்று, ஸமருத - ஸமருதியில்
சொல்லப்பட்டான, நிதயம் - நிதமாயும், ஸதஸதாதமகம் - ஸததாயும் அஸத
தாயுமிருக்கிற, அவயகதம் - அவயகதமென்பது, யத - எதவோ அது, ததகார
ணம் - அவனையே காரணமாகவுடையது, ததவிஸருஷ்ட - அந்தப் பகவானால்
ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட, ஸ - அந்த, புருஷ - புருஷன், லோகே-இந்த லோகத்தில்,
ப்ரமமேதி - பருமமாவென்று, கீதயதே - சொல்லப்படுகிறது

1 நாராயண - நாராயணன், அவயகதாத - அவயகதத்தைவிட, பர - மேலான
வன், அண்டம் - அண்டமானது, அவயகத ஸமபவம் - அவயகதத்திலிருந்து
உண்டானது, அண்டாத-அண்டத்திலிருந்து, பருமமா - பருமமாவானவா, ஸமப
வத - உண்டானா, தேந - அவரால், இதம் - இந்த, ஜகத - லோகம், ஸருஷ்டம்-
ஸருஷ்டிக்கப்பட்டது

2 ஸநாதாதிஷு - ஸநாதம் முதலிய, காமஸு - காமங்களில், தேவம் - தேவ
னாகிய, நாராயணம் - நாராயணன், தயாயேச - தயானம் செய்யவேண்டும், (இப
படிசு செய்யதால்) ப்ருமமலோகம் - பருமமலோகத்தை, அவாபநோதி - அடை
கிறான், இஹ - இந்த லோகத்தில், புந - மறுபடி, நஜாயதே - பிறக்கிறதில்லை

3 ஸாவ ஸாஸதராணி - எல்லா ஸாஸதரான்களையும், ஆலோடிய - ஆராய
நது, புன புன:-மறுபடியும் மறுபடியும், விசாய - யோசனை செய்தது, நாராயண -
நாராயணன், ஸதா-எப்பொழுதும், தயேய:-தயானம் செய்யத்தக்கவன் எனகிற,
இதம் - இந்த, ஏகம் - ஒன்று, ஸுநிஷ்பநம் - முடிவை யடைந்தது

4 தஸமை - அந்த, பகவதே - பகவானாகிய, அமிததேஜஸே - அளவில்
லாத தேஜஸையுடைய, வயாஸாய - வயாஸரின் பொருட்டு, நம் - ஸேவிக்
கிறேன், யஸய - எந்த வயாஸருடைய, ப்ரஸாதாத - அனுகரஹத்தினால், இமாம்-
இந்த, நாராயண கதாம் - நாராயணனுடைய கதையை, வக்ஷ்யாம் - சொல்லப்
போகிறேனே

தலெல்லையாலாயாதித தெஜெல்லையலு வுலாடாசு வகூராதி நாராயண சுயாதிபோ 1' என்று வைசம்பாயனருடைய வாரததையு மிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அனேகமாயிரம் வசனங்கள், கிரந்தம் விஸ்தார மாய்விடுமென்கிற பயத்தினால் எழுதப்படவில்லை 'கூயி' எனப்பதற்கு 1 'ஸ்ரீலெவ வுலா யசு வடி சோகிநி', 2 'ஸ்ரீலெவ வுலா யலெசு கும் ஹனி', 3 'நதாஸு ஸவடி வலலா வுதிஷா யசு ஸாஸுதீ', 4 'வெலெசு ஸலெவ ருஹலெவ வுடி', 5 'வெலெ ராசோப ணெலெவ லாராத லாதவடிஹ! சூடின சிஷ்யதயாஹனெ விஷு ஸவடி சூயிதே 1', 6 'நாராயண வரா வுலா' எனிறவை முதலிய வசனங்களினால் எல்லா வேதங்களினாலும் அறியப்படுகிறவனென்று பரஸித்தனாயும், முன்பு சொல்லிய எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருக்கை, எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாயிருக்கை, முதலியவைகளை யுடையவனாயு மிருக்கிற உமமிடத்தில் எனறாததம் நஜிஷுதி - என்பதற்குப் பொறுக்கிறதில்லை எனறாததம் 'வெலிகு' எனப்பதற்கு வேதத்தை பரமாணமாக அங்கீகரித்தவன் எனறாததம். 7 'வெலெடி: வஸூனி ஸாஹணா', 8 'விசு லெவ சிநுஷுணா

1 ஸாவே - எல்லா, வேதா - வேதங்கள், யதபதம் - எந்தப் பகவானுடைய திருவடிமைய, ஆமநதி - சொல்லுகின்றனவோ

2 ஸாவே - எல்லா, வேதா - வேதங்களும், யதா-எந்தப் பகவானுடைய விஷயத்தில், ஏகம் - ஒரே அபிப்பிராயத்தை உடையவையாக, பவந்தி - ஆகின்றனவோ

3 யதா - எந்தப் பகவானுடைய விஷயத்தில், ஸாவ வசஸாம் - எல்லாவரததைக்கும், பரதிஷ்டா - இருப்பானது, ஸாஸவதீ - அழிவில்லாமலிருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட பகவானை), நதா:-வணங்கினவர்களாக, ஸ்உ-ஆகிறோம்

4 ஸர்வை - எல்லா, வேதேஸச - வேதங்களினாலும், அஹமேவ - நானே, வேதய:-அறியத்தகுந்தவன்.

5 பாதாஷப - பாதவம்சத்தில் சிறந்தவனே, வேதே - வேதத்திலும், ராமாயணைசவ - ராமாயணத்திலும், பாரதே - பாரதத்திலும், ஆதேன - முதலிலும், மதயே - நடுவிலும், ததா - அப்படியே, அநதே - முடிவிலும், ஸாவதா - எல்லா இடத்திலும், விஷணு - விஷணுவானவா, கியதே - சொல்லப்படுகிறா,

6 வேதா:-வேதங்கள், நாராயணபரா:-நாராயணனிடத்திலேயே தாதபர்யத்தை யுடையவைகள் 7 ப்ராமண:-ப்ராம்மணர்கள், வேதே:-வேதங்களினால், பஸ்யந்தி - பார்க்கிறார்கள்

8 பிதருதேவமனுஷ்யாணம் - பிதருக்கள், தேவதைகள், மனுஷ்யர்கள், இவர்களுக்கு, வேத-வேதம், ஸாதனம் - அஞதியான, சக்ஷ:-கண, விபராணம் து - ப்ராமமணாக்களுக்கோவெனில், ஸருதி ஸமருதி - வேதம், ஸமருதி, இவைகள், தவே - இரண்டு, சக்ஷ:-கண்களாக, விரிர்மிதே - செய்யப்பட்டதுகள்.

வெடி ஸ்கூஸுநாதம் | ஸு - தி ஸ்ருதீ து விவ்ராணாம் உக்ஸுஷீ
 வெ விநிதிபுதே ||' எனறல்லவோ ஸ்மருதியில் சொல்லப்படுகிறது
 'வைதிக' எனனும் பதத்தினால் 1 'வெவெடி வெவாஸுவிதரோ ஸ்ர ஹா
 ட்யாஸாண ஸ்யுமா: | விவ்வாஸுக்ராஸா ட்யுதா ஹா உதீயம் வெவிகீ
 ஸு - தி: ||' என்று வராஹ புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிற வசன
 மும், 2 'வெடி வெவெடி ஹி ஹவாஹ வாலு டெவ ஸ்ருநாதம் | த்ய
 தெ வு வரோ வெவெடி: பொ வெவெடி: வு வெவிகீ ||' என்று
 கூரம்புராணத்தில் சொல்லிய வசனமும் ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது
 இவ்விடத்தில் மேல் வாக்யங்களிலிருக்கிற 'கி' எனனும் பதம் இல்லை
 எனனும் ஆரத்தத்தைச் சொல்லுகிறது ஆகையினால் இவ்விடத்திலும்
 'வெவிகீ: க: ஸ்யுஷ்யி (வைதிகனைய எவன பொறுக்கிறதில்லை)
 என்பதினால் பகவானே மேலானவன் எனப்பதைப் பொறுக்காதவன்
 வேத பாஹ்யனாகையினால் பாபிஷ்டன் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது.
 அப்படியே பரஜாபதி ஸ்மருதியில் 3 'நாராயணம் வாரித்யஜ் ஹுஷி
 ஸம் ஸ்ரஹஸீஸாரா பொருத்ய ஸ்யுயதெ டெவம் வரஸுஷா ஸவா
 வ ஹாக் ||' என்று சொல்லப்படுகிறது மஹாபாரதத்திலும் தீர்த்தத்
 தைக்காரத்துக கொண்டிருக்கிற பிசாசத்தின் வாரத்தையாக 4 'பெஷி

1 ஸாவே - எல்லா, வேதா - வேதங்களும், ஸபிதா - பித்ருக்களோடுகூடின்,
 அண்டமதயகா - அண்டத்தின் நடுவிலிருக்கிற, பருமமாதயாஸச - பருமமா முத
 வியவாகளும், விஷ்டேணேஸகாஸாத - பகவானிடத்திலிருந்து, உத்பன்ன -
 உண்டானவர்கள், இதீயம் - என்கிற இது, வைதிகீ - வேதத்தினால் உண்டான,
 ஸ்ருதி - கேழ்வை

2 ஸாதந: - அனாதியான, பகவான் - பகவானாகிய, வாஸுதேவ - வாஸு
 தேவா, வேதவேதயோஹி - வேதங்களினால் அறியத்தக்கவரல்லவா, ஸ - ஆதப
 பகவான், பர - மேலானவனாக, வேதே - வேதங்களினால், கீயதே - சொல்லப்படு
 கிருன, ய - எவன் எனம் - இந்தப் பகவானே, வேத - தெரிந்துகொண்டானோ,
 ஸ - அவன், வேதவீத - வேதத்தை தெரிந்துகொண்டவன்

3 ஹருதிஸ்தம் - ஹருதயத்திலிருக்கிற, பாபும் - ப்ரபுவாகிய, ஈஸ்வரம் -
 நியமிக்கிறவனாயிருக்கிற, நாராயணம் - நாராயணனை, பரிதயஜ்ய - விட்டு விட்டு,
 ய: - எவன், அநயம் - வேறொரு, தேவம் - தேவனாகைய, பரபுதயா - இவனே மே
 லானவன் என்கிற புத்தியினால், அாச்சயதே - பூணை செய்கிறானோ, ஸ - அவன்,
 பாபபாக - பாபத்தை அடைகிறவன்

4 யே - எவர்கள், மஹாத்மானம் - மஹாத்மாவாகிய, கேசவம் - பகவானே,
 தவிஷ்நதி - தவேஷம் செய்கிறானோ, ஸுமராதிச - நினைக்கிறது மில்லையோ,
 தேஷாம் - அவர்களுக்கும், ஸமஸாகிணம்பி - அவரோடு சேர்ந்தவர்களுக்கும்,
 புண்ய தீர்த்தேஷம் - புண்யமான தீர்த்தங்களில், கதி - நல்க கதி, ந - இல்லை.

ஷனி ஜ்ஹாதாம் நஸுரணி வ கௌவம் | நதெஷாம் வுணுதீ
 மெஷு மதி ஸுஸமிஷ்ணாவி ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
 ஸபதருஷி ஸமவாதத்திலும் 1 'விஷும் ஸு ஹணு' ஷெவெஸம் ஷெவ
 ஷெவம் ஜநாஷுதாம் | மெசுஷுஷுஷி ஸுஹார ஸுஷி ஷெ
 தாம் நிராஜநம் || சூபாதாரம் வியாதாரம் ஸுபாதாரம் ஜமஷுரம் |
 விஹாய ஸ ஹஜைநம் ஸிஸஸெஷுதம் கரோகிய: ||' என்று சொல்லப்
 பட்டது பகவத்கீதையிலும் அஸுரஸ்வபாவ முடையவர்களைச்
 சொல்ல ஆரம்பித்தது 2 'கஹம்காரம் பெயம் ஷவம் காரம் க்ரோயஸ்
 ஸுஸரிதாம் | ரோதாஷு வரஷெஷெஷு ஸுஷிஷுஷொஷுஸுசுயகாம் ||
 தாமஹம் திஷத: க்ரோயாஷு ஸுஸாரோஷு நராயோஷு க்ஷீவா
 ரீஜஸு ரீஸுஹா நாமுஸுஷ்ஷெவ யோநிஷு ||' என்று சொல்லப்பட
 டது பரமமாண்டபுராணம் கூரம்புராணம் முதலியவைகளிலும் 3 'யெ

1 பரமணய தேவேஸம் - பரமணாகளின் கூட்டம், தேவதைகள் முத
 லியவர்களுக்கு ஈஸ்வரனாயும், தேவதேவம் - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதை
 யாயும், தரைலோகம் ஸதிதி ஸமஹார ஸருஷ்டிஹேதம் - மூன்று லோகங்
 களின் காப்பாற்றுகிறது, ஸருஷ்டிக்கிறது ஸமஹாரம் செய்கிறது, இவை
 களுக்குக் காரணமாகிய, நிரஞ்சனம் - பரகருதி ஸம்பந்தமிலாதவரான, ஆதா
 தாரம் - எல்லா வஸ்துகளையும் தன்னிடத்திலேயே இருக்கும்படி செய்கிற,
 விதாதாரம் - காப்பாற்றுகிற, ஸதாதாரம் - அவைகளுக்குப் பலன்களை சோப்பிக்
 கிற, ஜகதரும - லோகங்களுக்குக் குருவாகிய, ஜனாததனம் - பகவானே,
 விஹாய - விட்டு, அநயம் - வேறு தேவதையை, ய - எவன், பிஸஸைநயம் -
 தாமரைக் கிழங்கைத் திருடுவதை, கரோதி செய்கிறானே, ஸ - அவன், பஜது -
 அடையட்டும்.

2 அஹங்காரம் - நானே ஈஸ்வரன் என்கிற அபிமானத்தையும், பலம்-பலத்தை
 யும், காமம் - காமத்தையும், கரோதம் - கோபத்தையும், ஸமஸரிதா - அடைந்த
 வர்களாய், ஆதம்பரதேஹேஷு - தன்னுடையவும் அயஸ்ருடையவும் தேஹை
 களில் (இருக்கிற), மாம் - என்னைக் குறித்து, அபயஸுசுயகாம் - பொறுமையுடைய
 வர்களாய்க்கொண்டு, பாதவிஷநத - தவேஷம் செய்துகொண்டு (இருக்கிறார்கள்)
 அஹம் - நான், தவிஷத - தவேஷம் செய்கிறவர்களாயும், கரோந - கரோ ஸவ
 பாவமுடையவர்களாயும், நராதாரம் - மனுஷ்யர்களுக்குள் அதமாகளாயும், அபுர
 பார - அபுரபாகளாய் இருக்கிற, தாம் - அவர்களை, ஸமஸாரேஷு - ஸமஸாரங்
 களில், ஆஸுரீஷவேவ - ஆஸுரர்களைச் சோந்ததான், யோநிஷு - ஜாதிகளில்,
 அஜஸரம் - எப்பொழுதும், க்ஷிபாமி - தள்ளுகிறேன்

3 யே - எவர்கள், அஜனானமோஹிதா - அஜனானத்தினால் மயக்கப்பட்ட
 வர்களாய்க்கொண்டு, ஜகநாதா - லோகங்களுக்கு நாதனாகிய, நாராயணாத -
 நாராயணனைவிட, அநயம் - வேறு, தேவம் - தேவதையை, பாதவேவ - பாதேவ
 தையாக, வநதி - சொல்லுகிறார்களோ, தேவை - அவர்களே, பாவஷ்டிண - பாவ
 ஷ்டிகளாக, ஸ மருதா - ஸமருதியில் சொல்லப்பட்டார்கள்

ந்யூஷெவம் வரகௌந வடிஞ்சுநாந லோஹிதாஃ । நாராயணாஜம
 ஞாயாதெ வெ வாஷணீந ஸ்யதாஃ ॥' என்று சொல்லப்பட்ருக
 கிறது ஸ்ரீ பாகவதத்தில் பகவானைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து
 1 . சுலோஷந்யூ வரகௌந யெதபாநொ ஹ்யெதநஃ । ஸவாஷ
 ணீதி வீஜெயஃ ஸவபு கபீபு வஹிஷ்யதஃ ॥' என்று சொல்லப்பட்ட
 டது 2 'யஸு நாராயணம் ஷெஸா ஸகௌநாஹி சந்யுதெ । ஸது
 தெநாவரோநெந நரகாஞாதி வத்யுதெ ॥' என்றும், 3 'யெது
 ஸாரோந்யு ஹாவெந சந்யுஞெ வுரூபெஷாததே । தெவெ வாஷணீ
 நொ ஜெயா நரகாஹ்யா நராயோஃ ॥' என்றும், 4 'பு வுசுத்ருஃ
 விதரூபெஷாதி தம் விஜ்யாஷ்ய ரெதஸம் । யொவிஷ்யம் ஸனாதம்
 செஷாதி தம் விஜ்யாஷ்ய ரெதஸம் ॥' என்றும், 5 'வீஷுஷகி விஹீ

1 அஸுமாத - இந்தப் பகவானைவிட, அந்யம் - வேறொருவனை, பாதவேன -
 பரதேவதையாக, சேத்யான - தெரிந்துகொள்கிறவன், அசேதனேஹி - புத்தி
 யில்லாதவனல்லவா, ஸு-அவன், பாஷண்மதி - பாஷண்ம என்று, விஜ்ஞேய-
 அறியத்தக்கவன், ஸாவ காம பஹிஷ்கருத - எல்லாக் காமங்களிலிருந்தும் விலக
 கப்பட்டவன்

2 ய - எவன், தேவம் - சேவனாகிய, நாராயணம் - நாராயணனை, ஸுமத
 வேன - மறந்தேவதைகளோடு ஸமனாக, அபிமனயதே - நினைக்கிறானே, ஸது-
 அவன், தேந - அந்த, அவமானேன - அவமானத்தினால், நரகாந - நரகங்களே,
 நாதிவாததே - தாண்கிறதில்லை

3 யெது - எவர்கள், புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனாகிய பகவானை,
 ஸாமான்யபாவேன-மறந்தவர்களோடு ஸமானமாக இருப்பவனாக, மந்யநதே - நினை
 க்கிறார்களோ, தேந-அவர்கள், பாஷண்மீன - பாஷண்மீனாகவும், நரகாஹா -
 நரகத்தை அடையத் தகுந்தவர்களாயும், நராதமா - மனிதர்களுக்குள் அதமாகளா
 யும், ஜ்ஞேயா - அறியத்தக்கவர்கள்

4 ய - எந்த, புதர - பிள்ளை, பிதரம் - தகப்பனரை, தவேஷடி - தவேஷம்
 செய்கிறானே, தம் - அவனை, அந்யரேதஸம் - வேறொருவனுக்குப் பிறந்தவ
 னாக, விந்தயாத - அறியவேண்டும், ய - எவன், ஸந்ததம் - எப்பொழுதும், விஷ
 ணும - பகவானை, தவேஷடி - தவேஷம் செய்கிறானே, தம் - அவனை, அந்தய
 ரேதஸம் - சண்டாளனுக்குப் பிறந்தவனாக, விந்தயாத - அறியவேண்டும்

5 ய - எவன், ஸாவ ஸாஸ்தராதத வேதயபி - எல்லா ஸாஸ்தரங்களின்
 ஆததங்களை அறிந்தவனாயிருந்தபோதிலும், விஷணுபகதிவிஹீன - பகவானிடத்
 தில் பகதி இல்லாதவனே, தஸய - அவனுக்கு, பராமமண்யம் - பராமமண் ஜாதி,
 நபவேத - உண்டாகாது, தஸய - அவனுடைய, உதபத்தி - பிறப்பானது, நிரூப்ய
 தாம் - யோசிக்கத்தக்கது

மொய ஸ்வபு ஸாஹ்யாபு ஷெஷவிஸா ஹ்ணம் தவ்ய ந ஹவெத
 ஸ்ரோததி கிருபாபிஷு-காஸி' எனறும், 1 'வதாவெஷுவி யொ
 விஸுரா வரஸுஷெவம் நவிநதி | வெஷுஹா ஹாசுரஹ ஸ்வெ
 ஸ்ராஹ்ண மடி-ஹி' எனறிவை முதலிய வசனங்கள் அறியத்தக்கது.
 இந்த நாராயணனுவாகத்தில் 'இந்த பரபஞ்சம் முழுமையும் புருஷ
 னே' என்று முன்பு சொல்லிய நியாயத்தை அனுஸரித்து 'அவனே
 பருமமா, அவனே சிவன், அவனே இந்திரன்' என்று ஒன்று சேர்த
 துச் சொல்லி இருப்பதினாலே பருமமா முதலியவர்கள் பகவானுக்கு
 விபூதிகள் என்றேற்படுகிறபடியினால் தரிமூர்த்திகள் ஒன்றென்றும்,
 ஸமா என்றும், தரிமூர்த்திகளைவிட வேறொருவஸது ஜகத்காரண
 மென்றும், தரிமூர்த்திகளுக்கானேயே பகவானைத் தவிர மற்றொரு
 வன் ஜகத்காரணம் என்றும் சொல்லுகிறபக்தங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன
 என்பது ஸித்தம் என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா —
 'ஹ ஹா சிவம்' என்றாரம்பித்து ஈஸ்வரன்லலவென்று எல்லோராலு
 மொப்புக் கொள்ளப்படுகிற இந்திரன் முதலியவர்களோடு சேர்த
 துச் சொல்லி இருப்பதிலும், அப்படிச் சொல்லி இருப்பதற்கு
 விரோதம் ஒன்றும் ஏற்படாமையினாலும் பருமம் ருத்திராகளு மீஸ
 வராகளல்ல வென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸுதஃவ' எனனும்
 பதம் அவன் கர்மங்களுக்கு வசப்பட்டவன் என்பதைத் தெரிவிப்ப
 தற்காக இந்த அனுவாகத்தில் அந்தந்த இடங்களில் இருக்கிற காரண
 வஸ்துவைச் சொல்லுகிற வாக்யங்களிலும் உபாஸந்ததை விதிக்கிற
 வாக்யங்களிலும் சொல்லப்படுகிற 'ஸிவ', 'ஸம்ஹ', முதலிய பதங்
 கள் நாராயணனைச் சொல்லுகின்றன என்று தெரிவிப்பதற்காக நாரா
 யணனே என்று விதிக்கப்படுகிறதென்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது இது
 2 'விஜ்ஜ-பிபஸாஸ்தகிஸவீபஸுஷுவி' என்கிற ஸு-ஓத்திரத்தில் சொல்

1 ய:-எந்த, விப்ர:-ப்ராமமணன், சதாவேதயி - நாலுவேதங்களை யறிந்த
 வறையிருந்தபோதிலும், வாஸ-தேவம் - பகவானே, நவிந்ததி - அறியவில்லையோ,
 ஸ -அவன், வேதபராபராகாரந்த:-வேதமாகிற சுமையினால் அழுத்தப்பட்டிருக்
 கிற, ப்ராமமணகாததப:-ப்ராமமணனாகிய கழுதை

2 லிங்கபூயஸ்த்வாத - அந்தந்த பரவீதயையில் சொல்லப்படுகிற பதங்களை
 எடுத்து அவைகளெல்லாம் நாராயணனே என்று விதிக்கிற அடையாளங்கள்
 அதிகமாக இருப்பதினால் (இந்த நாராயணனுவாகம் எல்லாப் பரவீதயைகளி
 லும் உபாஸிக்கத்தகுந்த வஸ்துவை நிரூபிக்கிறது), தத - அந்த அடையாளம்,
 பலீய-ஸந்தர்ப்பத்தைவிட பலமுடைய தல்லவா, ததபி - அதுவும் (பூர்வமீரம்
 ணையில் சொல்லப்பட்டது)

லப்பட்டது 'முதலில் ஹிரண்ய காபபா இருந்தார்' என்கிற வாக்யமோ வெனில் 'இந்த எட்டு வாக்யங்களும் ஜலங்களிலிருந்து உண்டானார்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கிற அனுவாகத்துடன் சேர்ந்தது' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தினாலேயே வெறொரு அனுவாகத்தோடு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதினால் (அந்த அனுவாகமும்) புருஷஸூகத்தின் மேலனுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிற மஹா புருஷனைச் சொல்லுகிறது ஆகையினாலேயே 1 ஐந்தரீ நியாயத்தினால் இவ்விடத்தில் ஹிரண்ய காப என்னும் பதம் அவயவவயுத்தத்தியினால் பகவானைச் சொல்லுகிறது 'சிவன மாததிரம இருந்தான்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்திலிருக்கிற 'ஸிவ' என்னும் பதமும் 'எப்பொழுது தம்ஸ்ஸு இருந்ததோ, அப்பொழுது மதயானனமுமில்லை ராததிரியுமில்லை' என்று அனுவாதம் செய்திருக்கிற வாக்யத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினால் ஸுபாலோப நிஷத்தில சொல்லப்பட்ட தம்ஸ, மருதயு, என்னும் பதங்களினால் சொல்லப்படுகிற பாகருதிக்கு அதிஷ்டாதாவாகிய நாராயணனைச் சொல்லுகிறது பரிசுத்தி, மங்களம், இவைகளிலும் இடுகுறிப்பெயராக அந்தப்பதம் பரயோகிக்கப்படுகிறது பகவானிடத்திலும் 'அழிவில்லாதவனாயும் சிவனாயும் அசயுத்தையுமிருக்கிற' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில் பரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'ருத்திரன் ஒருவனே இருந்தான்' என்றாததமுள்ள வாக்யமோ வெனில் அந்த ஸந்தாபத்தில் சொல்லப்படுகிற ஹிஸ்ஸுக்கு உத்தேஸ்யமான தேவதை ஒருவன் என்னுமாததத்தைச் சொல்லுகிற படியினால் அவன் பரதேவதை என்னும் பக்ஷத்திற்கு ஸாதகமல்ல 'இந்திரன் மாயைகளினால்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்திலிருக்கிற 'உரு' என்னும் பதமும் எல்லாவற்றிற்கு மீஸவரனாயிருக்கிற அந்தப் பகவானை மறைவாக இந்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள்' என்று பராமமணத்தில் சொல்லி யிருக்கிறபடியினால் எல்லா வஸ்துக்களையும் பரதயக்ஷமா யறிகிற பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறது பரஸித்தனாகிய இந்திரனைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் அவனே காரணம் என்பதை நேராகச் சொல்லவில்லை அப்படிக்க் கலிப்பதம் நியாயமல்ல, 'அனைக் ரூபங்களையுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்' என்பதும் வேறுவிதமாகப் பொருந்திவிடுமாக்க

1 'இந்தர' என்னும் பதமுடைய மந்திரத்தைக்கொண்டு காஹுபதயமென்கிற அசனியை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்த மந்திரத்தில் இருக்கும் 'இந்தர' என்னும் பதம் அசனியைச் சொல்லுகிறது என்று பூவ மீமாம்ஸையில் ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

யினால் 'ஓ' இந்திரனே, உண்ணவிட மேறப்படவனிலலை, ஓ' விருதராஸுரனைக் கொன்றவனே, உண்ணவிடப் பெரியவனிலலை' என்றாதமுள்ள வாக்யத்திலோவெனில் அந்த ஸந்தாபபத்தில் சொல்லப்படுகிற காமவிஸேஷத்திக்கு உபயோகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் தாத்பாயத்தினால் வஸு முதலிய தேவர்களுக்குள் உனக்கு மேறப்படவனிலலை என்று சொல்லப்படுகிறது 'வ்ஸுராடீ' எனனும் பதம் இவ்விடத்தில் 'அவன் ஸவராட ஆகிறான்' என்றாதத்தமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற முகதாத்மாவைச் சொல்லுகிறது அது ஸவந்திரனென்பதைச் சொல்லுவதா யிருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனல்ல என்பதைச் சொல்லுகிறது பகவானுக்குச் ஸரீரமாக இருக்கிற ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவனுக்குப் பாத்நிர்க்களாக இருப்பது அவர்களுடைய ஸ்வரூபமுள்ளவரையிலும் இருக்கக்கூடியதாகையினால் பாத்நிரான ஆத்மாவிற்கும் ஸத்யஸங்கடாக இருக்கை அவர்களுடைய ஆசை பரயோஜனமற்றதாக ஆகிறதில்லை யாகையினால் உசிதந்தான ஆகையினால் 'ஸங்கடாபிஷேக உபாசை', 2 'சுத வ்ஷவ வாநந்யாயிவதி' என்கிற இரண்டு ஸூத்திரங்களும் விருத்தமல்ல முகதனுடைய ஸ்வரூபியிருக்கை லோகங்களுடைய வயாபாரம் நீங்கலாக என்று ஸாரீரக ஸாஸ்திரத்தின் கடைசியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது இங்கு மேலானவரை இருக்கை பருமாமுதலியவர்களைக் குறித்து அதாவது காமங்களுக்கு வசப்படாத இந்த முகதாத்மாவிற்கு ஜ்ஞானத்தின் சுருக்கம் முதலிய மாறுதல்கள் இல்லாமையினால் என்று 'சுக்ஷு' எனனும் பதத்தினால் காட்டப்பட்டது 'பரமமத்தை அறிந்தானே யானால் பரமமமாகவே ஆகிறான்' என்றிவை முதலியதும் 'மேலான ஸாமயத்தை யடைகிறான்' என்றாதத்தமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தையும், 'ஃஸோபயே' ராமதா' என்கிற ஸ்மருதி வாக்யத்தையும் மனுஸிரித்து 'விஷ்ணுவைக்குறித்துக் குள்ளமான பசுவைக்கொண்டு யாகம் செய்யவேண்டும், (இப்படிச் செய்தால்) சண்டை செய்கிறவன் விஷ்ணுவாகவே யாகி இந்த லோகங்களை ஜயிக்கிறான்' என்றாதத்தமுள்ள ஸருதி வாக்யம் முதலியவைகளிலே போல ஸமமாக இருப்பதையே அபிபராயத்திலுடையது அந்த முக

1 தத - அந்தப் பிதா முதலியவர்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதும், ஸருதே-ஸ்ருதியில் சொல்லி இருப்பதினால், ஸங்கலபாதேவ-தன்னுடைய ஸங்கலபத்தினாலேயே

2 அத வவச - அந்த ஸருதி சொல்லி இருப்பதினாலேயே, அந்யாதிபதி - காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனல்ல.

தாத்மா தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் தனக்கு இஷ்டமான வஸ்துகளை ஸருஷ்டிக் கிறான் என்பதும் பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பத்தை யனுஸரித்தும் சில வஸ்துகளைக் குறித்தும் எல்லா லோகங்களிலும் ஸஞ்சரிக் கிறான் என்று ஸருதியில் சொல்லியிருப்பதும் லோகங்களுடைய ஸருஷ்டிமுதலிய வயாபாரங்களுக்காகவல்ல 'உதி' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 'அவனே பருமமா அவனே ஸிவன்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட விதத்தைத் தெரிவிக்கிறது. 'வனந்த' என்பதற்கு பராஜாபதி, பசுபதி, ஸுரபதி என்கிற பரஸித்தியை யுடையவாகளும் அவர்களைவிட மேற்பட்டவனான முகதாத்மாவும் என்றாததம் 'சுவி' என்னும் பதம் அவர்களுக்கு அநந்த பரமாணங்களிலேற்பட்ட மஹிமைகளிருந்த போதிலும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு அவர்களை விடத் தாழ்ந்தவர்கள் விஷயத்தில் கேழக வேண்டியதில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது 'யஸ்ய தெ (எந்த உன்னுடைய)' என்பதற்கு 'ஒருவராலும் பாராக முடியாதவனும் மறைந்துகொண்டு உள்ளே வயாபரித்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தப் பகவானே' என்றும், 'எந்த பரமமமானது பாராகமுடியாததோ, அறியமுடியாததோ' என்றுமாதத முள்ள ஸருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் பாராகத்தகாததாக பரஸித்தமாக இருக்கிற உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அராஜுநன், தருதராஷ்டிரன், முதலியவர்களுக்குப்போல கருபையினால் எனக்கு பரகாசம் செய்து கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய என்று தாத்பாயம் மஹிமையை ஸமுத்திரமாக நிரூபணம் செய்திருப்பது அது அழிவில்லாதது கரையில்லாதது என்றிவை முதலியவைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஃஹிஜாணபுவ விஸ்வாஷஃ' என்பதற்கு ஸமுத்திர ஸதானமாகிய உமமுடைய மஹிமையைக்குறித்து த்விவீயினஸதானத்திலிருக்கக் கூடிய மஹிமைகளை உடையவர்கள் என்றாததம் அன்றிக் கே அளவில்லாத விபூதிகளையுடைய உமமுடையவிபூதியாகிய மஹிமையாகிற ஸமுத்திரத்தினத்திலேகன என்றாததமாகவுமாம் இது ஸமவிதஸித்தியில் அதவிதீயம் என்கிற ஸருதியை வயாக்யானம் செய்யுமிடத்தில் 1 'யயா யொம ஸூவ ஸூர ஸூதீயொஃ' து

1 யதா - எப்படி, பூதலே - பூமியில், ஸமராட் - ஸமராட்டாகிய, சோளருப - சோழராஜா, அதவிதீய - அதவிதீயனாக, அஸதி - இருக்கிறான், இதி - என்கிற, வசஃ - வாரத்தை, தத்துலய - அவனுக்கு ஸமனான, நருபதி - ராஜாக்களை, நிவாரணபரம் - மறுப்பதில் தாத்பர்யத்தை யுடையதோ, தத்பருதய தத்புதரகனத்ராதி நிவாரணம் - அவனுடைய வேலைக்காரர்கள், அவனுடைய பிள்ளைகள், பதனிகள் முதலியவர்களைத் தடுப்பதாக, ந-இலையோ, ததா - அப்படியே, ஸுரா ஸுர நரபரமாண்டாயுதகோடய - தேவதைகள், அஸுரர்கள், மனிதர்கள் இவா

ஹ்ருதமெ | ஐதி தத்ஸு நுவதி நிவாரண வரம் வஃ || நதூ
 க்ஷுப்தி க்ஷுத்ரு கௌத்ராஹி நிவாரணம் | தயா ஸுமாரஸுர
 நர ஸ்ரஜாணாயுத கொடயம் || கௌகக்ஷி விவாகாபெஷு ரஸு
 ஷ்ட ஸ்ராவணெஸிதம் | ஜாநாஹி ஷாஸூணு நிபெ ரவிஞ்ஞ விஹ
 ஸு தாம் || விஷ்ணு விஹ்ருதி ஶ்விஸி ஸுபுஷ்ட ஶ்விஸுஷ்டம் |',
 என்று சொல்லப்பட்டது பருமமா முதலியவர்களும் ஸருஷ்டி முத
 லியவைகளுக்க குபயோகமான விபூதிகள் எனபதை மேலே சொல்லப
 போகிறா ஆகையினால் இவ்விடத்தில் அவனே பருமமா என்று சோ
 ததுச சொல்லியிருப்பதும் ஸ்வருபம் ஒன்று எனபதைப் பற்றியதல்ல
 பின்னே எப்படி எனினில் ஸரீரம் ஆதமா என்கிற ஸம்பந்தத்தைப்பற்றி
 யது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது மேலும் 'அகனி தேவதைகளுக்குள்
 தாமூர்தவன் விஷ்ணு உயாந்தவன்' என்றாததமுள்ள ஸருதிவாக்யமும்
 சொல்லப்படுகிறது இதே ஆததமுள்ள வாக்யம் மற்றொரு ஸருதியி
 லும் சொல்லப்படுகிறது அப்படியே 'அதுவே பரமம், அவனே
 ஆதமா, மற்ற தேவதைகள் அங்கங்கள்' என்றாததமுள்ள வாக்யமும்
 சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸருதிகளின் ஆததம் | 'ஸ்ருதியதாம்
 வரம் ஷெஷம் ஶ்விஸுஷ்டம் ஶ்விஸுஷ்டம் | நாராயணஸு வாரூ
 ஷா விஸுஷ்டவா ஶ்விஸுஷ்டம் || நாராயணஸு வாரூ
 ஷா விஸுஷ்டவா வாரூஷா ||' என்று விவரிக்கப்பட்டது ஆகையினால்
 பருமமா முதலியவர்கள் பகவானுடைய விபூதியாகிற ஸமுத்திரத்தின்
 திவிலைகள் எனப்பதேறப்பட்டது

11

களடங்கிய ப்ராமாணடங்களின் அனேகமாயிரம் கோடிகள், கலேசகம் விபா
 காத்தைய:-கலேசம், காமம், விபாகம், முதலியவைகளினால், ஸபருஷ்டஸய-
 தொடப்படாதவனாயும், அகிலேசிது -எல்லாவற்றிற்கு மீஸவரனாயும், ஜராஞ்ஞ
 ஷாட்குணயந்தே -ஜ்ஞானம் முதலிய ஆறுகுணங்களின் கூட்டத்திற்கு இருப
 பிடமாயும், அசிந்தயவிபவஸய - நமரால் நினைக்கமுடியாத விபூதிகளையுடைய
 வனையுமிருக்கிற விஷ்ணு -விஷ்ணுவினுடைய, விபூதி மஹிம் ஸமுதரதாப்ஸ
 விப்ருஷ -விபூதியாகிய மஹிமையாகிற ஸமுத்திரத்தின் திவிலையின் அனேகத்
 தில் ஒருபாகம்.

1 மயாபிச-என்னாலும், தூவிஜ்ஞேயம் - அறியத்தகாததாயிருக்கிற, பா
 மம் - உயாந்த, தைவம் - தைவமானது, ஸருயதாம் - கேழ்க்கத்தகுந்தது, விஸவ
 ரூப-பரபஞ்சவகளைத் தனக்குச் ஸரீரமாகவுடைய, மஹாத்யுதி -அதிகக் காரதியை
 யுடைய, நாராயண-நாராயணனே, புருஷ -புருஷன், ஸாவதைவாநி - எல்லா
 தேவதைகளும், நாராயணஸய - நாராயணனுக்கு, அங்கானி - அங்கங்களாக, அப
 வன - ஆனார்கள்.

கஸ்ரீ: ஸ்ரீ ய: ? வரஜ வக்ஷஸராய: க: ?

க: வுணரீக நயந: ? வுரூஷோதத: க: ?

கஸ்யராயுதாயுத ஸதெக கலாமஸ காஸெ

விஸம் விவிசு விடி விதுவிவாம வுது ||

12

க. ஸரீ ஸ்ரீய ? பரம ஸதவ ஸமாஸாய க ?

க புண்டரீக நயந ? புருஷோத்தம க: ?

கஸ்யாயுதாயுத ஸதெக கலாமஸ காஸெ

விஸவம் விசிதர சிதசித பரவி பாக வருததம் ||

12

ப - ரை] ஸ்ரீய: - லக்ஷ்மிக்கும், ஸ்ரீ: - லக்ஷ்மியாக (ஸம்பத் தாக) இருக்கிறவன், க: - யார்? வரஜ வக்ஷஸராய: - மிகவும் உயர்ந்தான ஸத்வகுணத்திற்கு இருப்பிடம், க: - யார்? அன்றிக்கே ரஜோ குணம், தமோகுணம், கலக்காக சுத்த ஸதவமான தீவ்யமங்கள் விகர ஹததை யுடையவன் யார்? வுணரீகநயந: - தாமரைப்பூக்களைப் போன்ற கண்களையுடையவன், க: - யார்? வுரூஷோதத: - புருஷோத்தமனென்று சொல்லப்பட்டவன், க: - யார்? கஸ்ய - எவனுடைய, கஸ்யுதாயுதஸதெக கலாமஸ காஸெ - அனேகமாயிரம் கோடிபாகங்களின் ஓர் அம்சத்தில், விஸம்-ப்ரபஞ்சமானது, விவிசு விடி விதுவிவாம வுது - விசிதரங்களான சேதனங்களுடையவும் அசேதனங்களுடையவும் பிரிவுகளை உடையதாக இருக்கிறதோ

12

பா] ஆனாலும் 'பருமமா, முதலில இருந்தார்' என்றாததமுள்ள ஸருதிவாக்யம் 'ஜலங்களிலிருந்து உண்டானார்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் வாக்யங்களோடு ஒரே அாதத்ததைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் அவ்விடத்திலேயே பரமமாவிற்கே அஸாதாரணமான பரஜாபதி என்னும் பதம் இருப்பதினாலும், 'வுரூஷ: ' எனனும் பதம் எல்லா ஆதமாக்களுக்கும் பொதுவாகையினால் பருமமாவினிடத்திலும் பொருநதுமாகையினாலும், 'கமாயிலலாத ஜலத தில்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் அனுவாகத்தி லும் 'பரஜாபதி எல்லாவஸதுகளிலும் உள்ளே ஸஞ்சரிககிரா' எனனும், 'அவரே நமக்கு பரது, அவரே ஸ்ருஷ்டிக்கிறவா, அவரே காப்பாற்றுகிற வா' எனனும், 'ஸுபாயன சந்திரன இவர்களை தாதா முனபோல ஸ்ருஷ்டித்தார்' என்று மாததமுள்ள வாக்யங்களில் 'புஜாவதி' முதலிய பதங்கள் இருப்பதினால் இந்த மூன்று அனுவாகங்களும் பருமமாவைப்

பற்றியே சொல்லுகின்றன என்று பூரவபக்தம் உண்டாகலாம் இது விஷயத்தில் முதலில் 'பருமமாவும்மில்லை ருத்திரனுமில்லை' எனறாதத முள்ள வாக்யம் முதலான மற்ற வஸ்துகளை மறுத்துக்கொண்டு ஒரு விசேஷ வஸ்துவைச்சொல்லுகிற ஸ்ருதி வாக்யங்களினால் மேற்சொன்ன வாக்யங்களுக்கு மேற்கூறிய ஆரத்தம் சொல்லுவது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே இதில் சொல்லவேண்டிய ஸமாநானம் மிகுதி ஒன்று மில்லை, ஆனாலும் சொல்லுகிறோம் 'கரையிலலாத ஜலத்தில்' எனறாதத முள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் வாக்யத்தில் 'எவனைக் கவிகள் ஸமுத்திரத்தின் நடுவே அழிகிறார்களோ' எனறாததமுள்ள வாக்யத்தினால் ஸமுத்திரத்தில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறென்பதும், 'எந்த ஒரு வஸ்து பரகாசமாகாததோ, அளவிடப்படாத ரூபத்தை உடையதோ, பரபஞ்சத்தைச் சரீரமாகவுடையதோ, அனாதியாக இருக்கிறதோ, தமோ குணத்திற்கு மேற்பட்ட இடத்திலிருக்கிறதோ' எனறாதத முள்ள வாக்யத்தினால் பரகருதிக்கு மேற்பட்ட லோகத்திலிருக்கிற ரூபத்தை யுடையவென்பதும், 'நிமிஷம் முதலிய எல்லாக்காலங்களும் மின்னலுக்கு ஸமானமான புருஷனிடத்திலிருந்து உண்டானவைகள்' எனறாதத முள்ள வாக்யத்தினால் மின்னலைப் போன்ற வாணத்தையுடைய புருஷனென்பதும், 'அவன் ஜலங்களை ஸ்ருஷ்டித்தான்' எனறாததமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் விசித்ரமான லோகங்களுக்குக் காரணமென்பதும், 'எவர்கள் இந்தப்புருஷனைத்தெரிந்து கொண்டார்களோ அவர்கள் மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களாகிறார்கள்' எனறாதத முள்ள வாக்யத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக் காரணமென்பதும், 'எல்லா இடத்திலும் கண்களையுடையவன், எல்லா இடங்களிலும் முகங்களை யுடையவன்' எனறாததமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் அனேகம்தலைகளை உடையவன் எனபது முதலியதும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. இது (இந்த அனுவாகம்) புருஷ ஸூகதத்தில் சொல்லப்படுகிற மஹா புருஷனைச்சொல்லுகிற தென்பதைத் தெரிவிக்கிறது பரஸித்தனான பருமமா பரம்புருஷனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறான் எனபது, அவனால் நியமிக்கப்படுகிறான் எனபது, காமங்களுக்கு வசப்பட்டவன் எனபது முதலியதும் பரஸித்தமா யிருக்கிறது ஆகையினாலிவ்விடத்தில் 'ஹ்ரிவதி' முதலிய பதங்கள் முதற் காரணமாகிய நாராயணனையே சொல்லுகின்றன இப்படியே 'ஜலங்களிலிருந்து உண்டானான்' எனறாதத முள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பிக்கும் அனுவாகமும் புருஷஸூகதத்தைக் சொல்லுகிற ஸந்தாபபதத்தோடு இடைவிடாமல் துடர்ந்து வருகிற படியினாலும், 'இந்த மஹானாகிய புருஷனைநான் அறிந்தேன்' எனறாதத

4 ஸ்ரீ: பூமி இவாகளோடு சேர்ந்த பகவானே.

ளததக்கது (அதாவது பூஸூகதத்தில் 'ஸ்ரீ' யாகிய உன்னையான இவ்விடத்தில் அழைக்கிறேன்' என்றாததமுள்ள வாகயத்தில் பூமியைப்பற்றி 'ஸ்ரீ' எனனும் பதம் பரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் 'ஸ்ரீ' என்பது பூமியைச் சொல்லுகிறது) ஆகையினால் இவ்விடத்தில் புருஷ ஸூகதத்தோடு துடாநதுவரும் ஸந்தாபத்தில் சொல்லப்பட்ட லக்ஷ்மிகுப்பதியாக இருக்கையாகிற அடையாளத்துடன் சோந்த மஹா புருஷனைப்பற்றிய ஜ்ஞாபகம் வருகிறபடியினால் இக்குறிப்பெயரென்பது தடுக்கப்பட்டதாய் 'பூஜாவதி' என்னும் பதம் 'பரபஞ்சத்திற்குப் பதியாகிய' என்றாததமுள்ள வாகயத்தில் சொல்லப்பட்ட பூரத்தியான அாததத்தையுடைய நாராயணனையே சொல்லுகிறது என்று தாத்பாயம் இந்த பரஜாபதி எனனும் பதம் பகவானைச் சொல்லுவதாக மஹாபாரதத்தில் 'பூஜாயி ராஜீஸு வெபுஷா விஷு ஸ்ரீபுஷா ஸ்ரீபொஹாஸா' ஸ்ரீபுஷா தம் விஜாநீஸு விதாஸுபூஜாவதி' என்று சொல்லப்பட்டது மேலும் 'பரஜாபதி' எனனும் தேவதையைக் குறித்துப்பதினேழு பசுக்களைக் கொண்டு யாகம் செய்யவேண்டும்' என்றாததமுள்ள வாகயம் முதலாக ஆரம்பிக்குமிடத்தில் 'அந்தப் பசுக்களெல்லாம் கழுத்தறிமுள்ளவைகளாகவும், ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும் இப்படியேயல்லவா பரஜாபதி இருக்கிறது' என்றாததமுள்ள வாகயத்தினால் பரஜாபதி கறுப்பாகிய ஒரே வானத்தையுடையவன்' என்று சொல்லி இருப்பதினால் பரஜாபதி என்னும் பதம் விஷ்ணுவைச் சொல்லுகிறதென்பதேற்படுகிறது 'அதே இடத்திலிருக்கிற 'சூராவய' என்று நான்கு எழுத்துக்கள்' என்றாததமுள்ள வாகயம் முதலாக ஆரம்பித்து 'இது தான் பரஜாபதி பதினேழு' என்றாததமுள்ள வாகயம் வரையிலுள்ள ஸந்தாபம் விஷ்ணுவைச் சொல்லுகிறதென்பது 2 'உகாஸிபுஸு

1 ப்ருமமய - ப்ருமஸவருபியாகிய, மஹாந - மஹானாகிய, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், ஸாவேஷாம் - எல்லோருக்கும், ராஜாதிராஜ - ராஜாக்களுக்கு மேற்பட்ட, ராஜ - தம் அவனையே, ஸாவரம் - ஸாவராக, விஜாநீ - தெரிந்து கொள்ளுகிறோம், ஸ - அவன், பிதா - தகப்பனா, ஸ - அவன், பரஜாபதி - பரஜாபதி

2 சதாபிஸ - 'ஆஸாராவய' என்கிற நாலு எழுத்துக்களினாலும், சதாபிஸ - 'அஸ்தாராவேஷட்' என்கிற நாலு எழுத்துக்களினாலும், தவாப்பாயம் - 'வெளஷட்' என்கிற இரண்டு எழுத்துக்களினாலும், பஞ்சபிரேவச - 'யேயஜாமஹே' என்கிற மூன்று எழுத்துக்களினாலும், புந - மறுபடியும், தவாப்பாயம் - 'ஸவாஹா' என்கிற இரண்டு எழுத்துக்களினாலும் (எந்த விஷ்ணு), ஹூயதே - ஹோமம் செய்யப்படுகிறதே, ஸ - அப்படிப்பட்ட, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், ந - நமக்கு, ப்ராவீதது - அனுகூலம் செய்யவேண்டும்

வதுவிஷ்ணு ஆவூர் வஹ்விரௌவய | ஹுபபதெ வ வுநவூர்
 ஹூர் ஸமொ விஷ்ணு: ப்ரவீகதா|| என்கிற மஹாபாரத வசனத்தி
 னால் பரகாசம் செய்யப்பட்டது புருஷ ஸூகதம் பகவானைச் சொல்லு
 கிற தென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? 'வூர்ஷ' என்னும் பதம்
 'அப்படிப்பட்ட இந்தப் புருஷன் அன்னத்தின் ரஸத்தினால் உண்
 டானவன்' என்றாததமுள்ள ஸூக்தி வாகபத்திலும், 1 'ப்ரக்ஷ
 திம் வூர்ஷவெனவ விஷ்ணுநாதி உவாவயி' எனறிவைமுதலிய
 இடங்களிலும் பகவானைத் தவிர மற்ற வஸதுககாரிடத்திலும் பரயோ
 கிக்கப்படுகிறதே என்னில் உண்மைதான் ஆகிலும் எல்லா ஸ்லோகங்களு
 க்கும் காரணமாகிய வஸதுவைப் பற்றிச் சொல்லுகிற 'வூர்ஷ'
 என்னும் பதம் பரம்புருஷனையே சொல்லுகிறது 2 'வூர்ஷவ்ய
 ஹுரௌஸூகம் வுமூக்யம் யஸ்மீன் யஸ்ஸூர்' என்று ஸ்மருதியில்
 சொல்லப்படுகிறது மோக்ஷதாமத்திலும் இந்தப் புருஷஸூகதம் பரம
 புருஷனைச் சொல்லுகிறதாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—3 'ஐஹம் வூ
 ருஷ ஸூகம் ஹி ஸவது வெஷேஷம் வ்யுதே | கீதம்ஸத்யஹி வி
 ஷ்ராதம் கீஷி விரிமேந வினிகீதம்' என்றாரம்பித்து வயாஸ ஸ்மருதி
 யில் இந்தப் புருஷஸூகதம் பகவானை ஆராதனம் செய்வதற்கு மந்திர
 மாக 4 'நவிலாராயநாபூணாம் விஷுதே க்ஷு வெஷிக்ஷு தஸூ

1 பாகருதிம் - பாகருதியையும், புருஷமசைவ - ஜீவாதமாவையும், உபா-
 வயி - சோதகிருக்கிற, இவை இரண்டையும், அநாதி - அனுகிள்களாக, வித்தி -
 அறி.

2 புருஷஸய - புருஷனைய, ஹுரே-விஷ்ணுவனுடைய, ஸூகதம் -
 ஸூகதமானது, ஸ்வாகயம் - ஸ்வாககத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, தஸயம் - பணத்
 தைக் கொடுக்கக்கூடியது, யஸ்ஸூர் - கீர்த்தியை உண்டாக்குகிறது

3 இதம் - இந்த, புருஷ ஸூகதம்-புருஷஸூகதமானது, ஸாவவேதேஷம்-
 எல்லா வேதங்களிலும், படயதே - படிக்கப்படுகிறது, ருதம் - அழிவில்லாததாக
 வும், ஸதயம் - உண்மையானதாகவும், விகயாதம் - ப்ரவீர்த்தியை யடைந்தது,
 ருஷிவிரிமேஹ - ருஷிஸரேஷ்டனாகிய நாராயணனால், சிந்திதம் - எண்ணப்பட்
 டது

4 விஷ்ணுவாராததை - விஷ்ணுவின் ஆராதனத்தைவிட, புணயம்-புண்ய
 ம கிய, வைதிகம் - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற, காம - காமமானது, நவீத்யதே-
 இல்லை, தஸமாத - ஆகையினால், அநாதிமத்யாதம்-ஆதி, மததியம், அநதம்,இவை
 கள் இல்லாத, ஹரிம - விஷ்ணுவை, நிதயம்-தினந்தோறும், தத்விஷ்ணோ: இதி
 மந்தரேண - தத விஷ்ணோ என்கிற மந்திரத்தினாலாவது, புருஷேணஸூக

உமாதி ஸ்ரீராமன் மித்ராஸாராயயெஹி || தஜ்ஜெஹிதி ஸ்ரீஞ்ஞ
ஸூக்தேந வுரூஷெண து | நெவாஹ்யா வஹ்யஸாஸிஞ்ஞா
வெஷெஷுக்ஷுதஸுஷுபி || நிவெஷீத ஸ்ரீதாநஃ விஷ்ணுவதேஜ
ஸி | தஜாதா தந்நாஸாநஃ தஜ்ஜெஹிதி ஸ்ரீஞ்ஞ தஃ ||' என்று சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது செளனகீய கலபத்திலும் | 'ஸ்ரீநகொஹம் ப்ரவ
க்ஷாதி மித்ரம் விஷ்ணுநம் வாம் | ப்ரவஃ வாதஞ் ஸ்ரீஸுஸ உத்ர
யஸுஷுஸு விபாநதஃ ||' என்றாமபிதது 2 'ஸ்ரீயாஹ்யெஷெவ
ஸ்ரீயாத வுரூஷெண' என்பது முதலாக ஒவ்வொரு ருக்ருக்
களுக்கும ஒவ்வொரு உபசாரங்களில் உபயோகம் சொல்லப்படுகிறது
இப்படியே பாஞ்சராதிர ஸாஸ்தரம் முதலியவைகளிலும் இருப்ப
தைக் கண்டு கொள்ளவேண்டியது மேலும் அதாவணவேதத்தில்
பதினெட்டு மஹாஸாரங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் அநந்தக் தேவதை
களைப்பற்றிய மஹாஸாரங்களைச் சொல்லும்பொழுது விஷ்ணுவைப்
பற்றிய மஹாஸாரத்தில் புருஷஸூக்தம் சொல்லவேண்டியதென்று
உபயோகம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே 'ஆயிரம் தலைகளை
யுடைய புருஷன் என்றாதமுள்ள வாக்யம் முதலான புருஷனாகிய
நாராயணனால் யஜ்மானன் உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்' என்றும்,
'ஆயிரம் தலைகளையுடைய புருஷன் என்பது முதலான புருஷனாகிய
நாராயணனால் பராமுகங்களாயிருந்து கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும்'

தேவ - புருஷஸூக்தத்தினாலாவது, ஆராதயேத - ஆராதனம் செய்யவேண்டும்,
ஆப்யாம் - இவைகளோடு, ஸதருஸம்-ஸமானமாகிய, மந்தர-மந்திரம், சதாஷ
வபி - நான்காகிய, வேதேஷு - வேதங்களிலும், நைவ - இல்லை, அமலதேஜஸி-
பரிசுத்தமான தேஜஸையுடைய, விஷ்ணௌ - விஷ்ணுவினிடத்தில், ததாத
மா - அவனையே ஆரதாயாமியா யுடையவனாகக் கொண்டும் தம்மு - அவனிட
த்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனாகக் கொண்டும், ஸாரத-ஸாரதியை
யுடையவனாகக் கொண்டும், ததவிஷ்ணே இதி மந்தரத - ததவிஷ்ணே என்கிற
மந்திரத்தினால், ஸவாதமானம் - தன்னுடைய ஆதம்வை, நிவேதயீத - ஸமாப
பிக்கவேண்டும்

1 செளனக அஹம் - செளனகனாகிய நான், ப்ரவ பாதந்தமந்தஸ. இதி -
பரவ. பாதந்தமந்தஸ என்கிற, ஆததாசசஸய - பாதிருக்குனுடைய, விதாத
வீதியினால், நிதயம் - தினந்தோறும், பரம் - உயர்ந்ததான், விஷ்ணுவாசசனம் -
விஷ்ணுவிராதனத்தை, ப்ரவக்ஷயாமி-சொல்லப்போகிறேன்

2 ஆதயா முதலாவதாயிருக்கிற, ருசா-ருக்கினால், தேவம் - தேவனாகிய,
புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனை, ஆவாஹயேத - ஆவாஹனம் செய்யவேண்
டும்.

என்கிற கலபஸூத்ரிகரகாராகளினுடைய வாகயங்களினாலும் இந்தப் புருஷஸூகதம் நாராயணனைச் சொல்லுகிறதென்பது ஏற்பட்டது. அந்தந்த இடங்களில் பரம்புருஷன் அந்தாயாமியாயிருக்கிறான் என்கிற புத்தியினால் அந்தப் புருஷஸூகதத்தைக் கொண்டு அந்தந்த வஸ்துக்களை உபஸ்தானம் செய்வதும் உசிதந்தான இவ்விடத்தில் நாராயணன் நுஷியாகவும் புருஷன் தேவதையாகவும் இருக்கிறபடியினால் அவ்விருவா களுக்கும் இந்தப் புருஷஸூகதத்தில் ஸம்பந்தமிருக்கிறதென்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது அவ்விடத்தில் 'நாராயண', 'வாரூஷ' என்னும் பதங்கள் ஒரே வஸ்துவைச் சொல்லுகின்றன என்பதும் 'ஆயிரம் தலைகளையுடையவனாயும் தேவனுடையிருக்கிற' என்றாததமுள்ள வாகயம் முதலாக ஆரம்பித்து 'இந்த பரபஞ்சமெல்லாம் புருஷனே' என்று நாராயணனுவாகத்தில் சொல்லி இருப்பதினால் ஏற்பட்டது அப்படியே ஸுபாலோப நிஷத்தில் 'கண்ணும் பாகக்கதகுந்த வஸ்துவும் நாராயணன்' என்றாததமுள்ள வாகயம் முதலான வாகயங்களினால் நாராயணனே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதமாவாக இருப்பவன் என்று நிரூபித்துக்கொண்டு வந்து 'இவை எல்லாம் புருஷன் தான்' என்றாததமுள்ள புருஷஸூகதத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாகயத்தினால் முடிக்கப்படுகிறபடியினால் நாராயணனே புருஷஸூகதத்தில் சொல்லப்படுகிறவன் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'வாரூஷ' என்னும் பதம் புருஷோத்தமனைச் சொல்லுகிறது அப்படியே புராணத்திலும் 1 'ஹவாநிதிரிஷாவொயம் தயா வாரூஷ உத்யுதி ரூபாய வத்யுத வாலூஷவெ ஸநாதமே' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே 2 'ஹவாநிதிரிஷாவொ ரூஷஃ காலாநி ஸநிஃ | வாரூஷஃ வண்ணீ காநொ ரூபவம் ததூரீகதமே' என்று மூன்று தேவதைகளுக்கும் ரூப

1 பகவானிதி - பகவானென்கிற, அயம் - இந்த, ரூபத - பதமும், ததா-அப்படியே, புருஷ இதயபி - புருஷன் என்கிறபதமும், ஸாதனே - அளதியாகிய, வாஸுதேவே - வாஸுதேவனிடத்தில், நிரூபாதி - ஒரு காரணமு மில்லாமல், வாததேதே - இருக்கின்றன, அதாவது ஸ்வபாவத்திலேயே அவனைச் சொல்லுகின்றன என்றாததம்

2 ப்ருமமா - ப்ருமமாவான்வன், கமல காப்பாப, தாமரைப்பூவின் உள்ளே இருக்கிற நிறம்போன்றவன், ரூகதிர - ரூகதிரன், காலாகி ஸநிப - ப்ரளயகாலானிகு ஸமான்மான்வன், புருஷ-புருஷன், புண்டரீகாப - வெண்தாமரைப் பூப்பத்தைப் போன்ற நிறத்தைமுடையவன், தத்-அதி, பரமாத்மன் - பரமாத்ம வினுடைய, ரூபம் - நிறம்.

நகனின் வயதயாஸங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வரும்பொழுது மற்ற இருவர்களையும் பருமமா ருத்திரன் என்கிற பெயர்களினால் சொல்லி அவர்களைவிட வேறுபட்டவனான பரமாதமாவாகிய பகவானைச் சொல்லும்பொழுது 'ஃ' எனனும்பதம் பெயராக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'ஃ' என்று பாடமாயிருந்தபோதிலும் இப்பொழுது பரஸதாவிதத அததத்திறகுயாதொருவிசேஷமுமில்லை யஜ்ஞவேதத்திலும் பரஜாபதியை உண்டாக்கினவனாகிய கூர்ம ரூபியான பகவானைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது 'நான முன்பே இவ்விதத்திலிருந்தேன ஆகையினால் புருஷனுக்குப் புருஷனைன்கிற பெயருண்டானது' என்றாததமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதற்கப்பறம் சொல்லப்படுகிற 'ஆயிரம் தலைகளையுடைய புருஷனாகவும் ஆயிரம் கண்களையுடையவனாகவும் ஆயிரம் கால்களையுடையவனாகவும் ஆகி உயரக்கிடமிருன்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தினால் புருஷஸூகதத்தின் ஆரம்பம் அவ்விதத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது இப்படி இருந்தபோதிலும் 'ஃ' முதலிய பதங்களாகி அடையாளங்களையுடைய ஸ்வேதாஸுவதரோப நிஷத்தில 'நான இந்த மஹானாகிய புருஷனை அறிவேன்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலானவாக்யம் இருக்கிறபடியினால் ருத்திரனிடத்தில் 'ஃ' என்னும்பதம் சொல்லப்படுகிறபடியினால் புருஷஸூகதமும் அந்த ருத்திரனைச் சொல்லுகிறதாக இருக்கட்டுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸ்மாதானம் சொல்லுகிறா—'வாஸி ஸக்ய ஸஜாஸூயஃ கஃ?' என்று வாஸி - மோக்ஷத்திற குபயோகமான மேனமையையுடைய, ஸக்ய - பரகாசம், ஸூகம், இவைகளுக்குக் காரணமாகிய குணவிசேஷத்திற்கு, ஸஜாஸூயஃ - அயலாரிடத்தில் பரவருத்திக்குமபடி செய்யக்கூடியவன், கஃ - உமமைத்தவிர வேறு யா? இததால் ஸமஸாரத்திலுண்டான ஜ்ஞானம், ஸூகம், இவைகளுக்குக் காரணமாகிய அலபமான ஸதவகுணம் விலகப்படுகிறது இதின் கருத்தாவது—புருஷஸூகதம் பரம்புருஷனைச் சொல்லுவதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அந்தப் புருஷஸூகதத்திலிருக்கிற வாக்யங்களே ஸ்வேதாஸுவதரோபநிஷத வாக்யங்களிலும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப் படுகிறபடியினால் 'ஸிவ', 'ஃ', முதலிய பதங்களும் மஹா புருஷனையே சொல்லுகிறது என்பது உசிதம் வேறு விதமாக அததம் சொல்ல முடியாத 'பரபுவாயும் மஹானாயுமிருக்கிற இந்தப் புருஷன் ஸதவகுணத்தைப் பரவருத்திக்குமபடிசெய்கிறவன்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற அடையாளமும் அந்த உபநிஷத்தில் காணப்படுகிறது

நாராயணனே ஸதவகுணத்தை பரவருத்திருக்கும்படி செய்கிறவன் என பதும், பருமமா, ருத்திரன், இவாகா ரஜோகுணத்தையும் தமோ குணத்தையும் பரவருத்திருக்கும்படி செய்கிறவர்கள் எனபதும் ஸ்ருதி முதலியவைகளில் பரஸித்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது எப்படி எனினில் மைதராணியோபபிஷத்தில 'பிறகு இந்த பரமமசாரியின் ரஜோகுணம் மேலிட்ட பாகம் எதுவோ அது இந்த பரஸித்தனாகிய பருமமா, பிறகு இந்த பரமமசாரியின் ஸதவகுணம் மேலிட்ட பாகம் எதுவோ அது இந்த பரஸித்தனாகிய விஷ்ணு, பிறகு இந்த பரமமசாரியின் தமோகுணம் மேலிட்ட பாகம் எதுவோ அது ருத்திரன்' என்றாத்முள்ள வாக்யம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது வராஹ புராணத்தில் அகஸ்தய ருத்திர ஸமவாதத்தில் ருத்திரன் சொன்னதாக 1 'பத்ருக்ஷம் ஸஹரி ஷெட்வொ யொஹரிஸ்துத்ரம் வஃ | ஸக்ஷம் ரஜஸு ஷெஸ்தி த்ருத்யம் வெததத்யுதெ || ஸக்ஷந ஷெஸ்தி ஜெஸுஸுக்ஷம் நாராயணாத்ருக்ஷம் | ரஜஸா ஸக்ஷயாத்ருக்ஷம் ஷெஸ்தி ராஜயஸா யிசு || தது வெததாஜெஹம் ஷுதம் ஸவது ஸாஸ்திரேஷு வ்யுதெ | யவெஷ்வாஹம் கஜேஸ்யாசு ஷெஸ்தி ஷெஸ்தி வஸெஷுதெ || தத்யுஷுஷிதி விஷ்ராதம் க்ருஷ்மத்யுதெ || ஸ்ருணாம் | யஜ்ந தவஸா யாத்ருக்ஷம் வததாஜெஸுத்யுதெ || தத்யுஷுஷிதி வ்யுதெ || ஸ்ருணாம் ஷெஸ்தி வ்யுதெ ||

1 யத - எது, ஸதவம் - ஸதவகுணமோ, ஸ - அவன், தேவ - தேவனாகிய, ஹரி - விஷ்ணு, ய - எவன், ஹரி - விஷ்ணுவோ, தத் - அது, பரமபதம் - முக்கியமானபரயோஜனம், ஸதவமரஜஸதமஸுசேதி - ஸதவமரஜஸதமஸுஎன்ற, தருத்யம் - மூன்றாம் சோந்ததாக, உசயதே - சொல்லப்படுகிறது, ஐந்த - ப்ராணியானவன், ஸதவேந - ஸதவ குணத்தினால், முசயதே - மோக்ஷத்தை யடைகிறான், ஸதவம் - ஸதவ குணமானது, நாராயணாத்ருக்ஷம் - நாராயணஸ்வரூபம், ஸதவயுக்தேன - ஸதவ குணத்தோடு சோந்த, ரஜஸா - ரஜோகுணத்தினால், ஸ்ரீமான் - ஸமபதையுடையவனாகிய, யஸோதிக - யஸஸுவினால் மேற்பட்டவனாகவும், பவேத - ஆவான், தசச - அதுவும், பைதாமஹம் - பருமமாவின்னுடைய, வருசதம் - நடத்தையாக, ஸாவஸாஸதரேஷு - எல்லா ஸாஸதராகளிலும், பத்யதே - சொல்லப்படுகிறது, யத - எந்த, கா - கர்மமானது, வேதபாஹயம் - வேதத்திற்கு வெளிப்பட்டதாக, ஸயாத - இருக்குமோ, மாமுத்தியம் - என்னைக் குறித்தது, உபஸேவயதே - செய்யப்படுகிறதோ, தத் - அது, ரொளதரமிதி - ரொளத்திர மென்று, விகயாதம் - ப்ரவீர்த்தியடைந்தது, நருணம் - மனிதர்களுக்கு, கனிஷ்ட கதிதம் - தாழ்ந்தகதியைக் கொடுக்கிறது, யத - எது, ஹீந்தபஸா - குறைந்த தபஸ்ஸோடு, யுகதம் - சோந்ததோ, யத - எது, கேவலம் தாமஸம் - கேவலம் தமோகுணம் மேலிட்டதோ, தத் - அது, நருணம் - மனிதர்களுக்கு, இஹலோகே - இந்த லோகத்திலும், பரதர்ச - பரலோகத்திலும், தூர்கதி ப்ரதம் - ஷெஸ்தியைக் கொடுக்கிறது.

வரகு¹ உ¹ என்று சொல்லப்பட்டது லைங்கபுராணத்தில் பதிநாலாவது அத்யாயத்தில் 1 'ஹிரண்ய மஹே¹ ராஜஸா தஸீஸா ஸாக்ரஸ¹யம் | ஸக்ஷை¹ ஸவ¹மொ விஷ¹ஃ ஸவ¹மொ தூஸ¹ம¹ய¹ஃ ||' என்றும், இருபத்திநாலாவது அத்யாயத்தில் 2 'க்ஷக்¹க்ஷக்¹ ஸாக்ரஸ¹யம் | தஸீஸா¹ ஸவ¹மொ விஷ¹ஃ | க்ஷக்¹க்ஷக்¹ ஸாக்ரஸ¹யம் | தஸீஸா¹ ஸவ¹மொ விஷ¹ஃ ||' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதற்கு அடுத்த அத்யாயத்திலும் நந்திகேஸ்வரா சொன்னதாக 3 'வரோதா¹நதீஸா¹நம் தஸீஸா¹ ஸாக்ர¹ ஸாக்ர¹ விஷ¹ஃ | ராஜஸா¹ ஸவ¹மொ விஷ¹ஃ ||' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே மற்றப் புராணங்களிலும் சொல்லப்பட

1 ராஜஸா - ரஜோகுணத்தினால், ஹிரணய காபப - ப்ருமமாவும், சந்தக் - ருத்திரன், ஸவயம் - தான், தமஸா - தமோ குணத்தினாலும், ஸதவேன - ஸதவகுணத்தினால், ஸாவக - எல்லா இடத்திலும் நிறைந்திருக்கிற, ஸாவாதமா - எல்லாவற்றிற்கு மாதமாவாகிய, ஸதஸநயம் - ஸதஸந்யபியாகிய, விஷ்ணு - விஷ்ணுவும் (வயாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்)

2 புருஷோத்தம-ஓ¹ புருஷோத்தமனே, த்வதகோப ஸம்பவ - உமமுடைய கோபத்தினுண்டாகிய, ருத்திர - ருத்திரன், 'தமஸா - தமோ குணத்தினாலும், ஸமாவருத் - வயாபரிக்கப்பட்டவா, த்வத் ப்ரஸாதாத - உமமுடைய அனுகரஹத்தினால், ஜநதாதா - லோகங்களை ஸருஷ்டிப்பவராகிய, பிதாமஹ - ப்ருமமா, ராஜஸா - ரஜோகுணத்தினால் (வயாபரிக்கப்பட்டவா), த்வத் ஸவருபாத - உமமுடைய ஸவருபத்தி விருந்த, ஸவயம் - நீரே, விஷ்ணு - விஷ்ணுவாக, ஸதவேந - ஸததுவ குணத்தினால் (வயாபரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்)

3 பரமாதமானம் - பரமாதமாவாயும், தமஸா - தமோகுணத்தினால், ருதர ரூபிணம் - ருத்திர ரூபததையுடையவராகவும், ஈஸானம் - ஈஸ்வரரூபியிருக்கிற ராஜஸா - ரஜோகுணத்தினால், ஸாவலோகாநாம - எல்லா லோகங்களினுடையவும் ஸாக்ரீஸா பரவாததகம் - ஸருஷ்டிப்பதாகிய லீலையைச் செய்துகொண்டவராய்மிருக்கிற, ஸதவேந - ஸததுவ குணத்தினால், ஸாவபூதானம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஸதாபகம் - ஈகிப்பவராயும், பரமேஸ்வரம் - நியமிப்பவராய்மிருக்கிற, ஸர்வாதமானம் - எல்லாவற்றிற்கு மாதமாவாயிருக்கிற, மஹாதமானம் - மஹாதமாவாயிருக்கிற, பரமாதமானம் - தனக்கு மேற்பட்ட ஆதமா வில்லாதவனாயிருக்கிற, ஈஸவரம் - ஈஸ்வரரூபிய, தம்-அநத், பகவந்தம்-பகவானாகிய, ஜநார்த்தனம் - விஷ்ணுவை, தருஷ்ட்வா - பாதது, ப்ருமமா - ப்ருமமாவானவா, புராஹ - சொன்னார்.

டிருக்கிறது. பாஞ்சராததிர ஸாஸ்தரங்களிலும் 1 ஸாஸ்கவிகெஃ வெவ்யுதெ விஷ்ணு: தாஜெவெரெவ ஸங்கர: | ராஜெவெ வெவ்யுதெ ஸ்ரீ ஹ்ர ஸாஸ்கெனெப்து ஸாஸ்கர: ||' எனறிவை முதலிய வசனங்களும் அறியத்தக்கது எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகிய சிலப ஸாஸ்தரத்திலும் முன்றுவிதமானவிமானங்களுக்கு லக்ஷணம் சொல்லும் பொழுது 2 'ஸுராஹாமர ஐராவிய வெஸரம் வக்ருணெ வெவஸக ராஜ ஸுஜாஸி | ஶ்ரீஹ்ரெவதி வெவஸ்யகாவெ ஹரி விபு யாநாஹர சூழிஷெவ: ||' என்று சொல்லப்பட்டது அதுவுமன்றிக கே இவவிடத்தில் பரமஸ்தவம் என்று 'ஸுஸ்தாஹாஸக ஸக்ஷம் மூண் ஸக்ஷா ஶ்ரீமக்ஷணம்' என்று சொல்லப்பட்ட ஸூத்த ஸ்தவகுண முடையதாயும் பாகருதி ஸம்பந்தமற்றதாயு மிருக்கிற வஸ்து சொல்லப் படுகிறதாகவுமாம் இததால் பருமமா ருத்திரன் முதலியவர்களுக்கு கண்டறியக்கூடாத ரஹஸ்யமநாயம் பாஞ்சராததிரம் முதலிய ஸாஸ்த ரங்களில் சொல்லப்படுகிற மிகவும் ஆநந்த மயமான திவ்ய விகரஹம் முதலியவைகளை உடையவனாகையினால் அவர்களைவிட மேற்பட்டவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது நிதயத்திலும் ; 'வாஜீ ஸக்ஷ வஹ ஸக்தி பிபிஷ்ணு' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது இரண்டு விதமாகவும் ஸ்தவகுணத்தை பரவருத்திக்குமபடி செய்கிறவன் என்பதும் ஸவேதா ஸ்வதரோப நிஷத புருஷ ஸூகதத்தில் சொல்லப்பட்ட பரம புருஷ னைச் சொல்லுகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது இவ்விஷயத்தில் இன்னும் சொல்லவேண்டிய விசேஷம் வேதாதத ஸங்கரஹம் முதலிய

1 விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவா, ஸாதவிகை. - ஸ்தவகுணம் மேலிட்டவா களினால், ஸேவயதே - ஸேவிகப்படுகிறான், ஸங்கர - ருத்திரன், தாமஸைரேவ- தமோகுணம் மேலிட்டவார்களினாலேயே, ஸேவயதே - ஸேவிகப்படுகிறான், பருமமா - பருமமா, ராஜஸை - ராஜோகுணம் மேலிட்டவார்களினால், ஸேவயதே- ஸேவிகப்படுகிறான், ஸாஸகதி - ஸாஸகதி, ஸங்கரணை - எல்லாருணங்களும் கலந்திருப்பவார்களினால் (ஸேவிகப்படுகிறான்).

2 நாகரதராவிடவேஸரஞ்ச - நாகரமென்றும், தராவிடமென்றும், வேஸர மென்றும் பெயருடையதாக, ஸயாத-ஆகும, கரமணை - கரமமாக, ஸ்தவரஜஸ்த மாமவ்-ஸ்தவம், ரஜஸ, தமஸ, இவைகள் அதின் குணங்கள், தே - அவைகள்: மஹிஸ-ரோஹிதி வைஸ்யகா - பராமமணன், க்ஷத்திரியன், வைஸ்யன், இவா களை யஜமானாக வுடையவைகள், ஹரி - விஷ்ணு, தாதா - பருமமா, ஹா - ருத்திரன், இவாகளை, ஆதிதேவ - இவைகளுக்கு ஆதியான தேவதைகள்

3 உயாந்த ஸ்தவகுணம் நிறைந்த ஐந்த வுத்தமான ஸக்திகளோடு கூடிய திவ்ய விகரஹத்தை யுடையவனாயிருக்கிற

க்ரந்தங்களில் கண்டுகொள்ளாததகத்து இவ்விடத்தில் புருஷ ஸூக தத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸூராயனுடைய வாணம்போன்ற வாணத்தை யுடைய புருஷனையே ஸூராயமண்டலத்தின் நடுவில் அப்படிப்பட்ட வாணத்தோடு கூடினவனுயிருப்பவனாகச் சாந்தோகயத்தில் 'ஸூராய மண்டலத்தின் நடுவில் ஸ்வர்ணமயனாகிய எந்த இந்தப் புருஷன் காணப்படுகிறோ' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது அந்தப் புருஷனும் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறான் என்பதைச் சொல்லியிருப்பதின் ஸாமாதத்தியத்தினால் ஸூராயனான அவனே ஸ்வாணம்போன்ற வாணத்தையுடைய புருஷனாக மலுவின லும் 1 'ஹ்ருஷாஸிதாரம் ஸ்வெஷா ஜீனீபாஸா ஜீனீயஸா ருக்ஷா ஸா ஸ்வயீ மஜீம் விஜ்ஜாத் ஹ்ருஷா வாரம்' என்று ஸ்மருதியில் சொல்லப்படுகிறான் 'இந்த ஸூராயனே பருமமா' என்றாததமுள்ள வாக யமும் ஸ்மருதியில் சொல்லப்படுகிறது அந்த ஸூராயனைப்பற்றிய புராண மும் இருக்கிறது ஆகையினால் புருஷ ஸூகதம் ஸூராயனையே சொல்லுகிறது ஆகையினால்வனே பரபரமம் என்கிற ஆக்ஷேபங்கள் வேறொரு ஆததமும் சொல்லமுடியாத காரணவாக்யங்களினாலும், லக்ஷ்மிக்குப் பதி என்கிற அடையாளத்தினாலும், 'ஹ்ருஷா' என னும் பதம் முதலியவைகளினாலும், மற்றப்புராணம் முதலியவைகளினாலும் ஸாமாதானம் சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் அதிகபடிக்கி இருக்கிற தென்று தெரிவிப்பதற்காகக் கீழே சொல்லப்பட்ட சாந்தோகயோப நிஷத்தில சொல்லப்படுகிற மிகவும் பரஸித்தமான அடையாளத்தைச் சொல்லுகிறா—'கஃ ஹ்ருஷீக் நயந்' என்று இதன்கருத்தாவது— அவ்விடத்திலேயே, 'ஸூராயனால் மலாததப்பட்ட தாமரைப்பூ எப்படி யோ அப்படி (அவனுடைய) கண்கள் இருக்கின்றன என்று தாமரைப் பூக்களைப்போன்ற கண்களையுடையவன்' என்று சொல்லியிருப்பது அது புருஷோத்தமனாக கடையாளம் என்று பரஸித்தமாயிருப்பதினால் அவ்விடத்தில் ஸூராயனே மற்ற வேறொருவனே என்று ஸந்தேஹிகக் வேறிடமிலலை இவ்விடத்தில் த்ரமிட பாவ்யத்தில் அந்த உபநிஷத்தி லிருக்கிற 'ஹ்ருஷாஸம்' என்னும் பதத்திற்கு ஆறாததங்கள் சொல்லப் பட்டன அப்படி இருந்தபோதிலும் உசிதமாக இருக்கிறபடியினால்

1 ஸாவேஷாம் - எல்லா வஸ்துகளையும், ப்ரஸாஸிதாரம் - நியமிக்கிறவ னையும், அணீயாமஸம் - ஸூகம்மான வஸ்துகளுக்கும், அணீயஸாம் - ஸூகம் மானவனாகவும், ருக்மாபம் - ஸ்வாணம் போன்ற நிறத்தை யுடையவனாகவும், ஸ்வபந்தீசம்யம் - கனவைப்போலிருக்கிற புத்தியினால் லறியத்தக்கவனாகவும் இருக் கிற, பரம் - பரானாகிய, புருஷம் - புருஷனை, விதயாத - அறியவேண்டும்.

களையுமவிட மேலானவன, என்று நிர்நயம் செய்யப்பட்டிருந்தபோது
 லும பதம், வாக்யம், பரமாணம், இவைகளின் வருத்தார்த்தங்களைத்
 தெரிந்து கொள்ளாத சிலர் ஒரு விசேஷணமூலிலாத 'வாஸுஷ',
 'வாஸுஷ' என்கிற பெயரையும், 'விஷா' 'வாஷ' என்கிற விசேஷ
 ணங்களோடுகூடிய அந்நப பெயர்களையும் யோசித்து பருமாவிற்குத்
 தகப்பனாகிய பகவான் தாழ்ந்தவரென்றும், அவருக்குப் பிள்ளையாகிய
 நுத்திரன் உயர்ந்தவரென்றும் எண்ணுகிறார்கள் அவர்களை நிர்திக
 கிறார்—'வாஸுஷோதயி: க: ' என்று இவ்விடத்தில் 1 ஶ்ரீவிஷ்ணு
 வாஸுஷன் மொகே' எனப்பது முதலிய ஸ்லோகங்கள் நினைக்கத்தக்க
 கவைகள் அவ்விடத்தில் 2 'வாஸுஷோதயி: க: ' எனப்பதினால்
 'அந்நப சரிகையின் நடுவில் பரமாத்மா இருக்கிறான்' என்றாததமுள்ள
 ஸ்ருதிவாக்யம் ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது 'மொமொகசுத்ரயோவிஸு'
 என்பதினால் 'இந்த லோகத்தில் எந்த ஒரு வஸ்து காணப்படுகிறதோ'
 என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலான ஸ்ருதி வாக்யங்கள் வயாக்யானம்
 செய்யப்பட்டன. 'ஸிவதி' என்பதினால் லோகங்களுக்கு ஆதார
 மென்று சொல்லியிருப்பதினால் 'எந்தப் பகவானிடத்தில் இந்தப் பரபஞ்
 சம் ஒரே ஆதாரத்தையுடையதாக ஆகிறதோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராய
 னுடைய மண்டலத்திலிருக்கிற மேனமை பொருந்திய அழிவில்லாத
 சலிக்காத மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய விஷ்ணுவென்று பெயரு
 டைய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய தேஜஸஸ்' என்றும், 'இவன்
 அணைபோல இந்த லோகங்கள் ஒன்றோடொன்று கலக்காமலிருப்பதற்
 காகத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று மாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக
 யம் முதலியவைகளின் அாததம் சொல்லப்பட்டது 'கவ்ய' என்னும்
 பதம் சொல்லி யிருப்பதினால் 'அழிவில்லாதவனும் ஸ்வபாவங்களில்
 மாறுதலில்லாதவனும் சரிவ் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டவனு
 மாகிய' என்னுமாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தினாததம் சுருக்கிச் சொல்
 லப்பட்டது 'வாஸுஷ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் 'நாராயணன்
 வயாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்
 லப்பட்ட வயாபரித்துக்கொண்டிருக்கை 'உள்ளே நுழைந்துகொண்டு
 நியமிக்கிறான்' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தை யனுஸரித்து எல்
 லாவஸ்துக்களையும் நியமித்துக்கொண்டிருக்கை என்பதையும், 'தனக்
 குத்தானே ஸாவரன்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட

1 லோகே - லோகத்தில், இமென் - இந்த, தவென்-இரண்டுபெயர்களும்,
 புருஷென்-புருஷர்கள்.

2 பரமாத்மேதி - பரமாத்மாவென்று, உதாஹ்ருத:-சொல்லப்பட்டான்.

தான் ஒருவராலும் நியமிக்கத்தக்கவனல்ல என்பதையும் அபிபிராயத்தில் கொண்டிருக்கிறது 1. 'நயாவி வெஷெஷு ஸரீரம் நாரீ' என்று அலபம் படித்தவர்களின் வார்த்தையும் 'நொகெ வெஷெஷு ஸ்ரீ' என்று வயாஸரால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட பகவானுடைய வார்த்தை இருப்பதினால் பரிஹாஸம் செய்பதக்கது இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ பகவத்கீதா பாஷ்யத்தில் 'வேதங்களினுடைய அர்த்தங்களை அறிவதற்குக் காரணங்களாகையினால் இவ்விடத்தில் 'நொகெ' எனப்பதினால் ஸமருதி சொல்லப்படுகிறது ஆக ஸ்ருதியிலும், ஸ்மருதியிலும் என்றாததம் ஸ்ருதியில் 'மேலான தேஜஸை யடைநது தன்னுடைய ரூபத்தோடு சேருகிறான், அவன் உத்தமனாகிய புருஷன்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளிலும், ஸமருதியில் 2. 'ஃஸாவதாரம் ஸ்ரீரொஷோத்ஸி ஹநாதி ஸ்ரீரோஜோஜிஸ்ய விஷ்ணு' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றாததமுள்ள வாக்யங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன 'அவன் உத்தமனாகிய புருஷன்,' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் அவன் புருஷோத்தமனென்பது மேற்பட்டதென்று தாத்பாயம் ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'ஃஷந்ரீ: ஃ ஸ்ரீரொஷோத்ஸி: (உம்மைத் தவிர வேறு யா புருஷோத்தமன்)' என்று சொல்லுகிறவரின் அபிபிராயமாவது நாம் புருஷோத்தமன் என்கிற பெயர் மாத்மிரத்தினால் பகவான் ஸாவேஸவரன் என்பதை ஸாதிகக் வந்தோமானால் அப்பொழுது ஸாவரன் முகலிய பெயர்களின் பலத்தைக்கொண்டு எதிராததம் சொல்லாம நமமால் பரபலங்களாகிய ஸ்ருதி, அடையாளங்கள், முதலியவைகளினால் லலவோ இந்த அததம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது அப்படியாகில் ஜீவாதமாகங்களாகிய புருஷர்களின் கூட்டத்தைவிட வேறு பட்டவனாகவே இந்த மஹா புருஷன் எல்லா இடங்களிலும் பரஸித்தனாக இருக்கிறான் ஆகையினால் பரபலங்களான பரமாணவர்களினால் மறுக்கப்பட்ட இந்த 'ஈஸவர்' என்கிற பெயர் ருத்திரனே ஸாவேஸவரனென்கிறதை ஸதாபிக்க ஸகதியற்றது அப்படிக்கில்லாவிடில் ஒரு விஸேஷணவகளுமில்லாத இந்திரன் என்கிற பெயரே தேவேந்திரனுக்கு இவனே பரமேஸவரன் என்பதை ஸ்தாபித்தது விடுமே, 'உதி வாரொஸ்யெயு (இதி

1 வேதேஷு - வேதங்களில், ஸமானநாமா - இதற்குஸமனான பெயருடையவனும், 2 - இல்லை

2 புருஷோத்தமஸ்ய - புருஷோத்தமனாகிய, அஜஸ்ய - பிறப்பில்லாத, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவின், அம்ஸாவதாரம் - அம்ஸாவதாரமாயிருக்கிற, அநாதி மதயாதம் - ஆதி, மத்தியம், அநதயில்லாதவனாகிய (ஸ்ரீபுருஷனே).

என்னும் தாது பரமேஸ்வரன் என்கிற அரத்தத்தில் பரயோகிகப படுகிறது) என்று தாதுபாடத்தில் படிக்கப்பட்டிருப்பதினால் 'சிவா' என்னும் விசேஷணத்தோடுசேர்திருந்தால் கேழக்கவேண்டியதில்லை ஆகையினால்

சிவாவ்யக்ஷ ஸரீரவ்யைவ வயவந்ரம் வாயிதா;

சிவெஸ்வர சிவெந்ராடி ஸரீரவ்யா஽வ்யக்ஷ நிஷுதா॥

ப - ரை] சுரு - இந்த விஷயத்தில், வயவந்ரம்வாயிதா - பல முள்ள பரமாணவகளினால் மறுக்கப்பட்ட, சிவெஸ்வர சிவெந்ராடி ஸரீரவ்யாவி - மஹேஸ்வரன், மஹேந்திரன் முதலியபெயரும், சிவாவ்யக்ஷ ஸரீரவ்யைவ - மஹாவருக்ஷம் என்கிற பெயரைப்போல, அதாவது ஆமணககுச்செடிக்கு மஹாவருக்ஷம் என்று பெயரிருப்பதைப்போல, நிஷுதா - பரயோஜனமற்றது.

புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரோவெளில் வயாகரணம் முதலியவைகளின் கதையையே அறிந்து கொள்ளாத சிவரால் 1 'புருஷோத்தம' ஸரீரவ்யாவி - மஹேஸ்வரன், மஹேந்திரன் முதலியபெயரும், சிவாவ்யக்ஷ ஸரீரவ்யைவ - மஹாவருக்ஷம் என்கிற பெயரைப்போல, அதாவது ஆமணககுச்செடிக்கு மஹாவருக்ஷம் என்று பெயரிருப்பதைப்போல, நிஷுதா - பரயோஜனமற்றது.

புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரோவெளில் வயாகரணம் முதலியவைகளின் கதையையே அறிந்து கொள்ளாத சிவரால் 1 'புருஷோத்தம' ஸரீரவ்யாவி - மஹேஸ்வரன், மஹேந்திரன் முதலியபெயரும், சிவாவ்யக்ஷ ஸரீரவ்யைவ - மஹாவருக்ஷம் என்கிற பெயரைப்போல, அதாவது ஆமணககுச்செடிக்கு மஹாவருக்ஷம் என்று பெயரிருப்பதைப்போல, நிஷுதா - பரயோஜனமற்றது.

புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரோவெளில் வயாகரணம் முதலியவைகளின் கதையையே அறிந்து கொள்ளாத சிவரால் 1 'புருஷோத்தம' ஸரீரவ்யாவி - மஹேஸ்வரன், மஹேந்திரன் முதலியபெயரும், சிவாவ்யக்ஷ ஸரீரவ்யைவ - மஹாவருக்ஷம் என்கிற பெயரைப்போல, அதாவது ஆமணககுச்செடிக்கு மஹாவருக்ஷம் என்று பெயரிருப்பதைப்போல, நிஷுதா - பரயோஜனமற்றது.

1 ருட்யா - இம்குறிப்பெயராக, புருஷோத்தம:-புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரினால் சொல்லப்பட்டவகை, அஸதுகாமம் - இருந்தாலும் இருக்கட்டும்

2 ஸத, மஹத், பரம், உததா, உதகருஷ்ட, இரத்தப்பதங்கள் இவைகளினால் உயர்ந்தது என்று சொல்லப்படுகிற வஸதுகளைச் சொல்லுகிற பதங்களுடன் ஸமாஸத்தில் முனப்பேரும்.

யே 'நாமொத்த' முதலிய பதங்கள் இப்படியே நிரவாகம் செய்யப்படன 1 'பஸூதாநீகீதொஹா ஸக்ஷராடிவி வொத்த' என்கிற கீதையின் வசனத்தை அனுஸரிக்கும் பக்ஷத்தில் நீர்தாம் வேறறுமை யாயிருந்து ஸமாஸம் வருகிறதென்று ஸ்பஷ்டமா யேற்படுகிறது இவ்விடத்தில் நீர்தாம் வேறறுமை, ஆரம் வேறறுமை, இவைகளில் ஸமாஸம்சொல்லுமொழுது 'வொருஷ' எனனுமபதம் பதத் தசையையும் முகத் தசையையும் உடைய ஜீவாதமாக்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது 'ஜாவிளிவொருருஷன் வொகெ' என்றிவைமுதலிய வசன்களினாலும் இந்த அர்த்தம் ஸுலபமாயறியக்கூடியது. ஆகையினால் ஸருதி, லிங்கம், இவைகளால் மறுக்கப்படாததாயும், அதினால் விவரிக்கப்படுகிறதாயும், கீதையில் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதாய் மிருக்கிற புருஷோத்தமன் என்கிற பெயரினாலும் புருஷஸூகதத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய புருஷன் பரமாதமா எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறவன் எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவன், எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி என்பவை முதலியதும் அவனைத் தவிர மற்றவர்கள் தாமதவர்கள் என்பதும் ஏற்படுகிறது இதுவும் 2 'க உதிஸுஹொணாநாநீ ருமொரொஹம் வவஃ ஷெஹிநாடி | சுவானுவாஹெ ஸாஹிதா தவூக் கெஸவ நாநீவாஹி', 3 'வவஃசூராஸா ஸநீஸாஹ வஸதூதெதி வெயதஃ | ததஸ வாஸாஷெவெதி விஹிஃ வாரிவொதெ', 'நாராஜாநாநி தக்வாநி நாராணீதி ததொவிஹி | தாநெய வாயநம் தவூதெந நாராரணஸூதஃ' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் நிர

1 அஹம் - நான், யஸமாத - எந்தக்காரணத்தினால், க்ஷரம் - பதத்தேசனர்களை, அதீத - தாண்டியிருக்கின்றேனோ, அக்ஷராஹி - முகத்தாமாவைவிட, உத்தம - மேலானவனோ (ஆகையினால் புருஷோத்தமன் என்று சொல்லப்படுகிறேன்)

2 கஇதி - க என்று, ப்ருமமண:-ப்ருமமாவிற்கு, நாம் - பெயர், அஹம் - நான், ஸாவதேஹிநாம் - எல்லாப்ராணிகளுக்கும், ஈஸ - ஈஸன், ஆவாம் - நான்கள் இருவரும், தவ - உமமுடைய, அஹே - ஸரீரத்தில், ஸம்பூதௌ - உண்டானவர்கள், தஸமாத - ஆகையினால், கேசவநாமவாந - கேசவனென்று பெயருடையவராக (ஆகிறீர்)

3 ஸாவதா - எல்லா இடத்திலும், அஸௌ - இருதப்பகவானும், அதா - இருதப்பகவானிடத்தில், ஸமஸ்தம் - எல்லாவஸ்துகளும், யத:-எந்தக்காரணத்தினால், வஸதி - வலிக்கிறதோ, தத - ஆகையினால், ஸ - அந்தப்பகவான், விதவத்ரி - விதவான்களினால், வாஸாதேவதி - வாஸாதேவன் என்று, பரிபத்யதே - சொல்லப்படுகிறார்.

வசனம் செய்யப்பட்ட மறப பெயர்களையும் குறிக்கிறது 1 'சுஜீவ வு
வெட்டார ஸ்ரீகீ' என்று வயாஸரால் சொல்லப்பட்ட ஸாவேஸரவரன்
என்கிற பெயர் மஹேஸ்வரன் என்கிற பெயரைக் கீழே தள்ளுகிறது
இவ்விடத்தில் பெயர் இருக்கட்டும். புருஷஸூகதத்தில் சொல்லப்படு
கிற வஸ்து நாலு பாதங்களை உடைத்தானது என்பதாகிற அளவிடப்
பட்டதா யிருக்கையாகிற அடையாளம் அளவிடப்படாத தென்று
சொல்லப்படுகிற பரவஸ்துவைக் காட்டிலும் தாழ்ந்ததென்று தெரிவிக்கி
றதல்லவா என்று அதீதபரமமவாதிகள் சொல்லுகிறார்கள் அவர்களை
நிராகரிப்பதற்காக பருமமா, ருத்திரன் முதலியவர்களும்மற்றெல்லாவஸ்து
க்களும் எல்லா வஸ்துக்களையும் வயாபரிததுக்கொண்டிருக்கிற பரம
புருஷனுடைய ஏகதேசத்தி லிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லுகிறார் -
'கஸ்யாயாத்' என்றாரம்பித்து உமமைத் தவிர வேறு எவனுடைய
என்றாததம் சொல்லிக்கொள்ளவும் 2 'பயஸ்யாயாத்' யாதாராயா
ஸொ விஸு ஸகிரிபம் ஸ்விதா 1 செரொரிவாணு யுடுவெஸு தசுஷ
ஹாண ஶ்விதம் 30.25 ||', 3 'பிவிஸவது பிடி ஸ்ரோதம் ஸூடுகு
3ணிமணாஹவ', 4 'ஹெஹெஹெஹெஹெஹெ ஸவயாஸுயாஹூதி விஸெஷ
ஸாஹாநு || ஹ ஹாணஶீஸம் சுபிஸாஸநஸூ' என்றிவை முதலிய பர
மாணங்களினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தின் ஏகதேசத்திலும் திவ்ய

1 அஜ், ஸாவேஸரவர, வித்த (இவைகள் பகவானுக்குத் திருநாமங்கள்)

2 யஸ்ய - எவனுடைய, அயுதாயுதாமஸாமஸே - அனேகமலக்ஷம் பாகங்
களில் ஒருபாகத்தில், இயம்-இந்த, விஸவஸகதி -ப்ரபஞ்சமாகிற ஸகதி, ஸதிதா -
இருக்கிறது, ஏதத் - இந்த, அகிலம் - எல்லா, பரமமாண்டம் - பரமமாண்டமா
னது, முனே - ஒ' ருஷ்டியே, மேரோ -மேருவிறகு, அணுரிவ - அணுபோல

3 இதம் - இந்தரூபத்தில், வசராசரம் - ஐங்கமஸ்தாவாங்கனோடு கூடிய,
சுருதஸ்மம் - எல்லா, ஜகத-லோகத்தையும், ஏகஸதம் - ஏக தேசத்திலிருப்பதாக,
பஸ்ய - பாரா

4 இதம் - இந்த, ஸாவம் - எல்லாம், ஸூத்ரோ - நூலில், மணிகணுவ -
மணிகளின் கூட்டங்கள்போல, மயி - என்னிடத்தில், ப்ரோதம்-கோக்கப்பட்டிரு
க்கிறது

5 தேவ-ஓ! தேவனே, தவ - உமமுடைய, தேஹே - ஸரீரத்தில், தேவாந் -
தேவதைகளை, பஸ்யாமி - பார்க்கிறேன், ததா - அப்படியே, ஸாவான் - எல்லா,
பூதவிஸேஷஸகநாந் - பராணிவிஸேஷங்களினுடைய கூட்டங்களை பஸ்யாமி
(பார்க்கிறேன்), ப்ருமமாணம் - ப்ருமமாவையும், கமலாஸஸதம்-ப்ரும்மாவிற்கு
வசப்பட்டிருக்கிற, ஸஸம் - ருத்திரனையும் (பார்க்கிறேன்)

விகரஹத்தின் ஏகதேசத்திலும் பரபஞ்சநகரா இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் விஷ்ணுவே எல்லாவற்றையுமையாபரித திருக்கிறவா என்பதும் ருத்திரன் முதலியவர்கள் அவருடைய ஏகதேசத்திலிருக்கிறார்கள் என்பதும் ஏற்பட்டது.

தவஸா தொஷிதெநெவ விஸ்வாதிவெண விஷ்ணுநா |
வ்வாஸெஷ்ட டக்ஷிணே ஸம்ஹா: நிவாஸ: வரிக்ஷித: ||
வ்ஸம் வ்வி விஸ்வாஹாம்ஸெஷ்ட ததந்நாஸவி ஷெவதா: |
நிரம்ஃஸ வ்விதக்ஷேண ஸ்ரீ யரெண நிவெஸிதா: ||

ப - ரா] தவஸா - தபஸ்ஸினால், தொஷிதெந - ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற, விஸ்வாதிவெண - பரபஞ்சநகரைச் சார்மாக வுடைய, விஷ்ணுநா - பகவானால், டக்ஷிணே - வலதாகிய, வ்வாஸெஷ்ட - தன்னுடைய பக்கத்தில், ஸம்ஹா: - ருத்திரனுக்கு, நிவாஸ: - இருப்பிடம், வரிக்ஷித: - ஏற்படுத்தப்பட்டது, வ்ஸம் - இப்படி, வ்விஸ்வாஹாம்ஸெஷ்ட - தன்னுடைய விகரஹத்தின் ஏகதேசத்தில், ததந்நாஸவி - அந்த ருத்திரனைத் தவிர மற்றவர்களாகிய, ஷெவதாவி - தேவதைகளும், நிரம்ஃஸவ்விதக்ஷேண - தடங்களிலலாத ஸ்வதர்திரத்தை யுடைய, ஸ்ரீ யரெண - பகவானால், நிவெஸிதா: - வைக்கப்பட்டார்கள்.

புருஷ ஸ்தோத்திரத்திலும் 'இந்த எல்லா பரபஞ்சமும் புருஷன்தான்' என்றாத்தமுள்ளவாகயம் முதலியவைகளினால் அந்தப் புருஷன் அளவில்லாதவன் என்பது முதலிய தேறப்பட்டது அந்தந்த இடங்களில் அளவிடப்பட்டதாகச் சொல்லி இருப்பதற்கோ வெனில் | 'ஃஸ்டுகா க்ஷாஸு தத்யுபஸெஷ்டாநேதி வெண நிவாயுக்வாஷெவம்ஷெஷ்டவ்ஷு,' 2 'ஃஸிஷ்டிக்ஷரித்ராஸ்யாஸு,' 3 'ஃஸுஸ்வாதெரிதிவெதஷுக்ஷு,'

1 அர்ப்பகனகஸ்தவாத - அல்பமான இடத்தை உடைத்தா யிருக்கிறபடியினாலும், ததவயபதேஸாசச - அல்பபரமானமுடையதென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், நேதிசேந - இதுபரமாதமாவல்ல என்பது உசிதமல்ல, ஏவம் - இப்படி, நிசாயயதவாத - உபாஸநம் செய்யத் தகுந்தபடியினாலும், வ்யோமவசச - ஆகாயம் போல எங்கும் வயாபரித்திருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும்

2 அபிவ்யகதே - உபாஸகான்கு பாகாசமாக வேண்டியதற்காக, இதி - என்று, ஆஸ்மாதய - ஆஸ்மாதயரென்கிற ருஷிசொல்லுகிறார்.

3 அல்பஸ்ருதே - அல்பமானரூபத்தை யுடையவனென்று ஸருதியில் சொல்லிருப்பதினால் இவன் பரமாதமாவல்ல, இதிசேத - என்று சொல்லில், ததுகதம் - அதற்குமாதானம் சொல்லப்பட்டது.

1. 'ஹ்ருஷ்யவெக்ஷ்யாதாநுஷ்யாயி காரகாஸு,' 2. 'ஹ்ருஷ்யவெக்ஷ்யவாஷஸு,' 3. 'ஈநேந ஸவருபதக்ஷராயாஸி ஸவ்ஷாஷிஷு', என்றிவை முதலிய ஸூத்திரங்களினால் அநதந்த இடங்கள் அளவுபட்டிருப்பதைக் காரணமாகவுடையது என்பதும் இந்த மஹா புருஷனே எல்லாவற்றையும் வயாபரித்திருக்கிறான் என்பதும், ஸ்தாபிக்கப்பட்டது இவ்விடத்தில் 'ஐயுதாயுத' என்று பாகங்களைப் பிரித்திருப்பது எண்ணிறந்த பரமமாண்டங்களன, அதின் ஆவரணங்கள் முதலிய மிகவும் பெரிய தான் விபூதிகளுக்கு ஆதாரமான இடத்தைத் தவிர மற்ற விபூதிகளுக்கு ஆதாரமாகிய அளவில்லாத ஸவருபத்தின் வைபவத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இத்தால் ஒவ்வொரு பரமமாண்டங்களிலுமிருக்கிற பருமமா, நுத்திரன, முதலியவர்கள் ஒருவர்கொருவா தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது முதலியதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஈஷு' என்பதினால் இப்படிப்பட்ட மஹிமைகள் தன் ஸ்வருபத்தின் ஏகதேசத்தினால் அதிஷ்டானம் செய்யப்படுகிற தென்பதும் சொல்லப்படுகிறது 4. 'விஷ்டுஷா ஹ்ரிஷு க்ஷுக்ஷுஷுக்ஷாஸெந ஸ்விதொ ஜமசு' என்கிற இடத்தில் பாஷ்யத்தில் 'என்னுடைய மஹிமையின் அனேகம் பதினாயிரங்களின் ஒரு பாகத்தினால் நான் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்று வ்யாக்யானம் செய்து அவ்விடத்திலேயே 'யஸ்யா யுதாயுதாஸாஸெ' என்கிறவசனமும் உதாஹரிக்கப்பட்டது 'விஸு' என்பதற்குக்காராயவஸ்துக்களின் கூட்டமெல்லாம் என்றாதம் 'விஷ்விசு ப்ரவிஷாம' என்பதற்கு சேதனம் இவைகளின் அதிகமான வயதயாஸம் என்றாதம் அது விசிதரமாக இருக்கையாவது ஆஸாசாயமாக இருக்கை உட்பிரிவுகளுகளு இரு

1 மனுஷ்யாதி காரதவாத - உபாஸனம் மனுஷ்யாக்களினாலேயே செய்யக் கூடியதாகையினால், ஹ்ருதயபேக்ஷயாத - அந்த மனுஷ்யாக்களின் ஹ்ருதயத்தை எதிர்பார்த்து அதிலிருக்கும் பரமாதமா அங்குஷ்டப்ரமாணம் என்று சொல்லி இருக்கிறது

2 புதயாதத - பரமாதமா நாலு பாதங்களை யுடையது என்றனவிட்டுச் சொல்லியிருப்பதும் உபாஸனம் செய்வதற்காக, பாதவாத - இன்னும் சில இடங்களிலுமற்றும் சிலவனதுக்களைப் பாதமாகச் சொல்லியிருப்பதுபோல.

3 அநேந - இந்த பருமமத்தினால், ஸாவகத்தவம் - எல்லாம் வயாபரிக்கப்பட்டிருப்ப தென்பது, ஆயாம் ஸந்தாதிப்ய - பூணன் என்பது முதலிய பதங்கள் ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினால்

4 அஹம் - நான், இதம் - இந்த, கருததஸம் - எல்லா, ஜகத - லோகத்தையும், ஏகாம்ரோஹ-ஒருபாகத்தினால், விஷ்டப்ய - தாங்கிக்கொண்டு, ஸதித - இருக்கிறேன்.

கரும் வயத்யாஸங்களாகவுமாம். தேவன மனுஷ்யன முதலிய வயத யாஸத்தினாலும் அவைகளுக்குத்தகுந்த ஜ்ஞானம் ஸுகம் முதலியவைகளின் வயத்யாஸத்தினாலும் சேதன வஸதுக்களுக்குப் பேதமுண்டாயிருக்கிறது அசேதனங்களின் வயத்யாஸங்களோ வெனில் பஞ்சபூதங்கள், இந்தரியங்கள், அனுபவிக்கத்தக்க வஸ்துக்கள், அதற்கு ஒத்தாசைக கருவிகள், இவைகளாகவும், இருக்கின்றன இதுவும் ஒருவித விரோதங்களு மில்லாத பரதயக்ஷம் அனுமானம் ஸாஸ்தரம் இவைகளினால் எப்படி ஸம்பவிக்ருமோ அப்படி அறிந்து கொள்ளத்தக்கது இப்படிப்பட்ட வயத்யாஸத்தினால் வருத்தம், தனித்தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸவருபம், ஸ்திதி, வயாபாரம், இவைகளை உடையதாக முடிவு பெற்றிருக்கிறது என்றாததம்

12

வெடிவஹார மூரூவாதக லெடிதுவீலா

டிவாவிஜோவம ஹிஷ்ட மறு பூடிவெம்!

கோடகூ: பூஜாவஸுவதீ வாரிவாதி? கஸூ

வாடிவெம் வ ஸிவ: ஸூரிவா யுதெம்? || 13

வேதாபஹார குருபாதக தைய பீடாத

யாபத விமோக மஹிஷ்ட பல ப்ரதானே |

கோடய ப்ரஜா பசுபதீ பரிபாதி? கஸூ

பாதேதகே ஸ ஸிவ: ஸவ ஸிவோதருதேம்? ||

13

ப - றை] வெடிவஹார - வேதத்தை அபஹரித்த தென்ன மூரூவாதக - பெரியதான பாபம், அல்லது தகப்பனாராகிய பரும்மா வினிடத்தில் செய்த பாபம், லெடிதுவீலா - அஸூரர்களின லுண்டாகிய உபத்திரவம், ஸூ: - இவை முதலாகிய, ஸூ: - ஆபத்துக்களை, விஜோவம் - விவேப்பது, ஹிஷ்ட - உயாநததாகிய, மறுபூடிவெம் - பலங்களைக் கோடப்பது, இவைகளினால், கூ: - (உம்மைவிட) வேறுகிய, க: - எவன், பூஜாவஸுவதீ - ப்ரும்மா, ருத்திரன், இவர்களை, வாரிவாதி - காப்பாற்றுகிறான், ஸூரிவா யுதெம் - தன்னுடைய தலையில தரிக்கப்பட்ட, கஸூ - (உம்மைவிட வேறு) எவனுடைய, வாடிவெம் - திருவடித் தீர்த்தத்தினால், ஸ: - அந்த ருத்திரன், ஸிவ: - பரிசுத்தனாக (ஆன)

13

பா] ஆனாலும் பரதயக்ஷமான ஸ்ருதிவாக்யங்களினாலும், அதில இருக்கும் அடையாளங்களினாலும், ஒரு பரமானங்களினாலும் மறுக்கப்படாத பெயர்களினாலும் பகவான பாதேவதை என்பதேற்படுகிறது.

அப்படி இருந்த போதிலும் 1 ‘உதிஹாஸ வுராணாஹ்யம் வெஹ்
ஸஹஸ ஹ்யெசு’ என்று ஸ்மருதியில் சொல்லி இருக்கிற படியினாலும்,
விரோதாதிகரமும் ஸபஷ்டமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸருதிகளு
க்கு விரோதமான ஸருதிகளைப் பற்றிச் சொல்லுகிற படியினாலும், பர
ஜாபதி ருத்திரன் இவர்கள் உயாந்தவர்களென்று நினைக்கிற அனேகப
புராணங்கள் காணப்படுகிற படியினாலும், பகவானே பரதேவதை என்று
நிர்ணயம் செய்வது முடியாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு மிகவும் ப்ரபல
ங்களாகிய புராணங்களில் பரஸீததங்களாயும் உயாந்தவன் தாமந்தவன்
இவர்களைப் பகுத்தறிவதற் கடையாளங்களாய் மிருக்கிற சரித்திரங்க
ளைக் கொண்டு பதில் சொல்லுகிறா—‘வெஹ்வஹா’ என்றாமபிதது
இதின் கருத்தாவது—எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயும்,
ஸருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும்,
ஸாத்விகங்களாய் மிருக்கிற புராணம் முதலியவைகளினால் விவரணம்
செய்யப்படுகிற பரதயக்ஷமான ஸருதிகளினால் அர்த்தத்தை நிர்ணயம்
செய்வது ஏற்பட்டிருக்க ஸருதிகளுக்கு விருத்தங்களாக அர்த்தம் சொல்
லுகிற ராஜஸங்களாயும் தாமஸங்களாய் மிருக்கிற புராணம் முதலியவை
களைச் ஸாரீரகஸூத்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஸ்மருதயதி கரணத்தி
னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விரோதாதிகரண நியாயத்தினால் சிராகரிப்பது
உசிதம் ஸருதிகளுக்கு விருத்தமான கதைகள் தாமஸ புராணத்தில்
சொல்லப்பட இருக்கிற படியினாலே பரமம், மோசம் செய்யவேண்டு
மென்கிற எண்ணம், இவைகளினால் உண்டானதாக எண்ணத்தக்கவை
கள் மனு ஸ்மருதி முதலியவைகளில் பகவானே பரதேவதை யென
பது ஸபஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ‘எதொன்றை மனு சொ
ன்னாரோ அது மருநது’ என்றாததமுள்ள வாக்யம் ஸருதியில் சொல்
லப்படுகிறது 2 ‘ஹிஸ்யஹிஸ்யீதா து யாஸ்யுதி ஸ்ராம ஸஸ்யுதே’ என
று ஸ்மருதியிலும் சொல்லப்படுகிறது ஆகையினால் ஸாத்விகங்களான
இதிஹாஸ புராணம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட வேதத்தை அப
ஹரித்தது முதலிய கதைகள் பராபர தத்துவங்களைப் பகுத்தறிவதில்
நல்ல அடையாளங்களாகின்றன—என்பது ஆகையினால் விவரித்ததில்

1 இதிஹாஸபுராணபயாம்-இதிஹாஸம், புராணம், இவைகளினால், வேத
ம்-வேதத்தை, ஸமுபந்ருமமேத - உபநுமமணம் செய்யவேண்டும், அதாவது
வேதத்தின் அர்த்தத்தை விவரித்துக்கொள்ளவேண்டும்

2 யா-எசு, ஸமருதி-ஸமருதியானது, மவாததவீரீதா-மனுவினால் சொல்
லப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு விருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதோ, ஸா-அது,
ஸஸ்யதே-அங்கீகரிக்கப் படுகிறதில்லை.

எல்லா லோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவராகிய அநதப் பகவான் 'அநத ஒரேவஸ்து லக்ஷ்மியுடன் கூடக் காற்று முதலிய ஒரு வஸ்துக்களும் இல்லாமல் இருந்தது' என்றும், 'அநதப் பரமாத்மாவை விட வேறு பரவஸ்து ஒன்றுமில்லை' என்றும், 'அநதப் பரமாத்மாவை விட வேறு பரவஸ்து ஒன்றுமில்லை' என்று மாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் பரஸித்தமான முனப்ருமமாவிற்குப் பிரளயமுண்டாகி மறுபடியும் பருமமா உண்டாகாத தசையில் மஹாத் முதலாக ஸ்ருஷ்டிக்கும் வரிசைப் படி பருமமாவை முதலில் ஸ்ருஷ்டித்து பரளய காலத்தில் மறைந்திருந்த வேதங்களையும் முனபிருந் வரிசை கரமங்களோடு கூடினதாகவே பரகாசம்செய்து பருமமாவிற்குக்கொடுத்ததான் இவ்விடத்தில் 'விடியாதி (ஸ்ருஷ்டிக்கிரா)' 'பூவ்வினோதி (கொடுக்கிரா)' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருப்பது ஒவ்வொரு கலப்பங்களிலும் இப்படியே நடக்கிற தென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக பிறகு வேதமாகிற கண்களினால் காட்டப்பட்ட பரபஞ்சங்களின் ஸ்ருஷ்டியை பருமமா செய்வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது முன் ஜனமத்தில் செய்த பாபங்களின் பலத்தைக் கொடுப்பதற்காகப் பரமாத்மாவினாலேயே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களையும் ஸ்ரீரத்தை எடுத்துக்கொண்ட ரஜஸ்தமோ குணங்களென்று பாஞ்சராத்திர ஸாஸ்தரங்களில் சொல்லப்பட்டவர்களையும் அதிக பலசாலிகளுமாகிய மதுகைடபாகள் 'தாமரைப்பூவில் உட்கார்ந்தவராயும், மிகுந்ததேஜஸனை யுடையவராயும் முதலில் வேதங்களை ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டு மிருக்கிற பருமமாவைப் பார்த்தார்கள் மஹாபராக்கிரமமுடைய அநத அஸுரர்கள் ரூபத்துடன் கூடிய வேதங்களைப் பார்த்து பருமமா பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அநத வேதங்களை அபகரித்துக்கொண்டார்கள் பிறகு அநத அஸுர ஸ்ரேஷ்டர்கள் அராதியான அநத வேதங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஜலம் நிறைந்த ஸ்ருத்திரத்தில் நுழைத்து பாதாளத்தில் ப்ரவேசித்தார்கள் வேதங்கள் அபகரிக்கப்பட்ட பிறகு பருமமா அஜ்ஞானத்தை அடைந்தாரா வேதங்களைப் பரிசெடுத்த பருமமா ருத்திரனைப் பார்த்து மேல் சொல்லப்படுகிற வாதத்தைக்களைச் சொன்னா பருமமா சொல்லுகிறா வேதங்கள் எனக்கு உபாந்த கண்கள் வேதங்களை எனக்குச் சிறந்த பணம் வேதங்கள் எனக்கு உபாந்த பரகாசம். வேதங்கள் எனக்கு உததம்மான பரபரம்மம் இப்படிப்பட்ட என்னுடைய எல்லா வேதங்களும் அஸுரர்களினால் பலாத்காரமாய் அபகரிக்கப்பட்டன வேதங்களிலாத் இந்த லோகங்கள் எனக்கு இருட்டாயிருக்கின்றன வேதங்கள் அபகரிக்கப்பட்ட பிறகு லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்றாமுடித்த நான் என்ன செய்வேன். வேதங்கள்

நாசமடைந்ததினால் உண்டான துக்கம் எனக்கு மிகவும் பெரியதாயிருக்கிறது ஆஸாயம்¹ இப்படிப்பட்ட துக்கமாகிய ரோகம் என்னுடைய மனதை மிகவும் வருத்தப்படுத்திகிறது இப்படிப்பட்ட துக்கமாகியஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருக்கிற என்னை இப்பொழுது பாரகரை தூக்கி விடுவார்களா ஒ¹ புத்திமானாகிய ராஜஸரேஷ்டனே, இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற பருமமாவிற்குப் பகவானே ஸ்தோத்திரம் செய்ய வேண்டுமென்கிற புத்தி உண்டானது பிறகு பரபுவாகிய பருமமாகையைக் கூப்பிக்கொண்டு உயர்ந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்தார² என ரூரம்பித்தது 'இந்த ஸமயத்தில், ஒ¹ ராஜவே, குதிரையின் தலைபோன்ற தலையையுடைய பகவான் பாதாளத்திலிருக்கிற எல்லா வேதங்களை யுமெடுத்ததுக்கொண்டு வந்து பருமமாவிற்குக் கொடுத்தாரா ஒ¹ ராஜாவே, பிறகு அந்தப் பருமமா தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைந்தாரா இப்படி புருஷோத்தமனாகிய பகவான் அந்த மதுகைடபர்கள் என்கிற அஸுரர்களைக்கொன்றதினாலும், வேதங்களைத் திரும்பக்கொடுத்ததினாலும் பருமமாவின் துக்கத்தைப்போக்கடித்தாரா³ என்று சொல்லியிருக்கிறது குருபாதகத்திலிருந்து விடுவித்தது ருத்திரனுக்கு குருவை (தகப்பனரை) பபற்றிச் செய்த பாபம் என்றாததமாகவுமாம் குருவாகிய பாபம் என்று விஸேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் பராமமணாக்கருக்குள் சிறந்தவனாயும் தகப்பனருமாகிய பருமமாவின் தலையை அறுத்ததைவிட அதிகமான பாபம் ஸம்பவிக் காதல்வா. மேலும் தெரிந்தவன் அக்ரமம் செய்தால் அதிக சினைச் செயல்வேண்டுமென்று ஸ்மருதியில் சொல்லப்படுகிறது ஸாவஜருன என்று பெயருடைய இந்த ருத்திரன் இந்தத்தன்னுடைய பாபத்தைத்தான் அறியவில்லை என்பது முசிதமல்ல மாதல்ய புராணத்தில் இந்த ருத்திரன் தன்னாலேயே 'பிறகு கோபத்தையுடையவனாயும், சிவந்த கண்களையுடையவனுய்மிருக்கிற என்னை இடது கைக் கட்டவிரல் நகத்தின் நுணியினால் அந்த பருமமாவின் தலை அறுக்கப்பட்டது பருமமா சொல்லுகிறா ஒரு குற்றமும் செய்யாத என்னுடைய தலை எந்தக் காரணத்தினால் உன்னாலறுக்கப்பட்டதோ ஆகையினால் நீ சாபத்தை யடைந்து கபாலத்தைக் கையிலேந்திக் கொண்டிருக்கப்போகிறாய். ருத்திரன் சொல்லுகிறா பருமமஹத்தி தோஷத்தினால் கலக்கப்பட்டவனாகி இந்தப் பூமியில் புண்யதீர்த்தங்களை யெல்லாம் சுற்றிக்கொண்டிருந்த நான், ஒ¹ தேவியே, ஹிமவதபாவத்ததைக் குறித்துச் சென்றேன் அவ்விடத்தில் லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராயணனால் தன்னுடைய தேஹத்திலொரு பக்கம் நகத்தின் நுணியால் கீறப்பட்டது அதிலிருந்து அதிகமான ரகத்தின் தாரை பெருகிறது பகவானுடைய அனுகரஹத்தினால் ஒ¹ பாவதியே,

அநத பருமம் கபாலம் ஆயிரம் சுக்கலாய வெடிததுக சீமேவிழுந்து கனவிலகண்ட பணம் போலபோய்விட்டது' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது சில புராணங்களில் வேவை ஜலத்தினால் அநத கபாலம் நிறைக்கப்பட்டு விடுவிக் கப்பட்டது' என்று சொல்லப்பட்டது இவை இரண்டும் கலப்பங்கள் வெவ்வேறுகையினால் சில கலப்பங்களில் சிலவிதமாக நடந்ததாகச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது. பரகருதி ஸம்பந்தமில்லாத பகவானுடைய திவ்ய விகரஹத்தில் யுத்தம் முதலிய இடங்களிலும் இரத இடத்திலும் இரத்தம், வேவை, முதலியது பகவானுலே மாயையினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று எண்ணத்தக்கது ருத்திரனுக்கு அஸுரர்களினு லுண்டான பீடையாகிற ஆபத்தை விடுவித்ததும் அநதகாஸுரனோடு யுத்தம் செய்யும்பொழுது பரஸீதமாயிருக்கிறது அதுவும் மாதன்ய புராணத்தில் ருத்திரனால் பரயோகிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களினால் அடிக்கப்பட்ட அநத காஸுரனுடைய இரத்தத் திவிலைகளினால் அனேகம் அநதகாஸுரர்கள் உண்டாக, 'பிறகு அநத ருத்திரன அனேகம் அநதகாஸுரர்களினால் எதிரக்கப்பட்டவராய் பிறப்பிலலாதவரும் பரபுவுமாகிய வாஸு தேவனைச் சரணமாக வடைந்தார பிறகு அநதப் பகவானாகிய விஷ்ணு ஸுஷ்க்ரேவதியை உண்டாக்கினார் அது அநதகாஸுரர்களின் இரத்தங்களை உலற்றிவிட்டது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே ருத்திரனுக்கு அவனே கொடுத்தவரத்தில் ஸகதியைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக ஆரம்பித்த வருகாஸுரனுடைய துஷ்டத்தனத்தினால் உண்டாகப்பட்ட பயத்தை விடுவித்ததும் அறிபத்தக்கது இவ்விடத்தில் இரத்திரன முதலியவர்களுக்கு ஹிரண்பகஸிபு, ராவணன், தாவாஸன், முதலியவர்களினால் உண்டாகப்பட்ட ஆபத்தை விடுவித்ததும் சோதனக் கொள்ளவேண்டியது இது பொதுவாக ஸபாபாவத்தில் 'வணவ ரெஷோர ஸுராரணா உ ஸுராரணாவி ஸவடி ஸிஹபாஹபகரஃ க்ருஷ்ணஃ ஸவடி லொகெஸு ரெஸுரஃ ||' என்று சொல்லப்பட்டது 'சூடி' எனனும் பத்தத்தினால் ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாத திரிபுரர்களை ஜயிக்கவேண்டு மென்கிற ஆசை முதலிய ஆபத்துக்களையும் சோதனக்கொள்ள வேண்டியது இதுவும் மஹா

1 ஏஷ:-இரத, ஸாவலோகேஸவரோஸவர:-எல்லா லோகங்களுக்கும் ஈஸ்வரானாகிய, கருஷ்ண - நீர்கருஷ்ணன், ஏவம் - இப்படி, ஸுராரணாபி - தேவதைகளுக்கும், அஸுராரணம் ச - அஸுரர்களுக்கு, ஸாவர - எல்லாக்காலங்களிலும், பராபயகர - பயத்தையும் அப்பத்தையும் செய்திவார்.

பாரதத்தில் 1 'விஷ்ணுராஜா மஹவதொ மஹஸ்யாதித தெஜஸஃ! தஸா
 ஐநுஜ்யா ஸாஸுபு ஸவிஷெஹெ ரிஹஸுரஃ॥' என்று சொல்
 லப்பட்டது ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமததிலும் 2 'திவாரம் ஜிஹ்வுஷஃ வசி
 வஃ ஸ ஹ்ணா விஷ்ணுஃ ஜிஃ ஸாஸுபு கஸுஸு வஃ! ரக்ஷ
 ணாய நிரதிவிதம்॥வாஸுஸெந து ஸக்யஸ்ய வஃ ஹ்ணம் வயா
 ஸ்யுதஃ!' என்று சொல்லப்பட்டது பகவானுடைய மூன்று திருநாமங்
 களை விதிக்கும்படித்ததிலும் அந்த மூன்று பெயர்களின் பரபாவத்தினாலே
 ருத்திரனுக்குக் காலகூட விஷத்தினுண்டான ஆபத்திலிருந்து தாண்
 டினது 3 'ஈயுதா நக மொவிநு ரிஹ ஜாநுஷுஃ வரம்! ஹே
 ஸ்ஹ்வுஷுத்ய ஜிவா விஷயரொ ஹரஃ॥ எனபதினால் தெரிவிக்கப
 ட்டது பாணஸுரபுத்தத்திலும் பகவானுகிய வாஸுதேவனோடு யுத
 தம் செய்ய ஆரம்பித்த ருத்திரனை பரமமனஸ்தரத்தினால் அந்த யுத்த
 மாகிற ஆபத்திலிருந்து பகவானை தாண்டிவைத்தாரென்பதும்
 ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் 4 'ஜிஹ்ணாஸெண மொவிநொ ஜிஹ்யா

1 அமித தேஜஸ - அதிக பராகிரமத்தையுடைய, பகவத - பகவானுகிய, பவஸய - ருத்திரனுக்கு, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவா, ஆதமா - அந்தராதமா, தஸ மாத - ஆகையினால் ஸ - அந்த, மஹேஸுவர - ருத்திரன், தனுஜபா ஸமஸபாஸம் - தனுஸவின் நாணகயிறைத்தொடுவதை, விஷேஹ - பொறுத்தாரா

2 பூவம் - முனடி, தரிபுரம் - திரிபுரத்தை, ஜகதஷ - அடக்கிற, ஸவகா ஸய - ருத்திரனுடைய, ரக்ஷஸ்ய - காப்பாற்றுவதற்காக, குருபரீஷ்ட - குரு வம்ஸத்தில் ஸரீஷ்டனுகிய ஜகமேஜயனே, பருமண - பருமாவினால், விஷ்ணு பஞ்சரம் - விஷ்ணுபஞ்சரம் என்கிற மந்திரமானது, நிருபிதம் - செய யப்பட்டது, பலம் - பலாஸாரனை, ஹந்தம் கொல்லுவதற்கு, பரயாஸபத - பர யாஸப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற, ஸகாஸய து - இந்திரனுகேகோவெனில் வாசீ ஸேந - ப்ருஹஸ்பதியினால் (விஷ்ணுபஞ்சரமந்திரம் சொல்லப்பட்டது)

3 ஜனுஷ்டிபம் - அனுஷ்டிப் வருத்தமாயிருக்கிற, பரம் - உபாந்த, அசயுதா னந்த கோவிந்த மந்தரம் - அசயுதானந்த கோவிந்த என்றரம்பிக்கும் மந்திரத்தை, ஓம் நமஸஸம்புகருதய - பாணவத்திற்கும் நமஸஸுக்கும் நடுவில்வைத்து, ஹர - ருத்திரன், ஜப - ஜபித்துக்கொண்ட, விஷதா - விஷத்தைத் தாங்கினா

4 கோவிந்த - ஸ்ரீகருஷ்ணன், ஸவகரம் - ருத்திரனை, ஜருமபணஸ்தரேண - ஜருமபணஸ்திரத்தினால், ஜருமபயாமாஸ - ஸதபதமாக நிற்கும்படிச் செய்தாரா தத் - பிறகு, தைதேயா - அஸுரர்களும், ப்ரமதாஸ - பரமதண்ணங்களும், ஸமந தத் - நாலு பக்கங்களிலும், ப்ரணேது - கூச்சலிட்டாக்கள், ஜ்ருமபாபிபூத - ஜ்ரு ம்பாஸ்திரத்தினால் அவமானம் செய்யப்பட்ட, ஹர - ருத்திரன், ரதோபஸதே - தோடுவில், உபாவிஸத - உட்காரத்தாரா, ததா - அப்பொழுது, அக்லிஷ்ட - கா மணைப் பரயாஸமில்லாமல் காரயத்தைச் செய்த, கருஷ்ணேண - ஸ்ரீகருஷ்ணனோடு, யோததம் - யுத்தம்செய்ய, ஸஸாக - சகதியுள்ளவராகவில்லை

[illegible]

I மஹாபாஹு-பாஹு-பலத்தையுடையவராகிய, தரிவேசன் - மூன்று கண்களையுடைய ருத்திரன், அத-பிறகு, ஹ-வகாரேண-ஹும் என்னும் ஸப்தத் தினால், ஸதமபித - ஸதபதமாக நிறுத்தப்பட்டாரா, ஸைவம் - சிவனுடையதாகிய, தத - அந்த, தனு - தனுஸை, விஷ்ணு ராகாரம்-பசுவானுடைய பராகரமங்களினால், ஜருமபிதம் - முறிந்ததாக, தருஷ்வா - பார்த்து தத-அப்பொழுது, ஸாஷிகணு-ருஷிகளின் கூட்டங்களோடு கூடிய, தேவா தேவதைகள், விஷ்ணும் - பசுவானை, அதிகம் - மேறப்பட்டவருக, மேனி?ர - எண்ணிறாக்கள்

2. பவ-ருத்திரன், தேவம் - தேவனாயும், ப்ரபு - ப்ரபுவா மிருககிற், நாராயணம் - நாராயணனை, ப்ரஸாதயாமாஸ - அனுகரஹம் செய்யுமபடி பிரார்த்தித்த தா, வரதம் - வரததைக் கொடுக்கிற, ஆத்யம் - முதன்மையான, வரேணயம் - சிறந்த ஹரிம் - விஷ்ணுவை, ஸரணம்ச - ஸரணமாகவும், ஜகாம் - அடைந்தாரா

3 பதமபூ.-ப்ருமமா, யுககோடிஸஹஸ்ராணி-ஆயிரம் கோடி யுகங்கள், விஷ்ணும - பகவானே, ஆராதய - ஆராதனம் செய்து, புன -மறுபடியும், தரைலோகய தாத்ருவம் - மூன்று லோகங்களுக்கும் ப்ரும்மாவாக விருக்கையை, ப்ராப்தவான்-அடைந்தாரா, இதி - எனது, ஸு-ஸுநம் - கேழ்வைப்படுகிறோம்

என்று சொல்லப்பட்டது வேறு உபாகயானததிலும் 1 'சிபாஸ்ய
ஷஃ ஸாராஸு ஹா சிஷுஜ்ஜிபஜிஸு ஸுபம் | ததஸுஸெஸு வராநு
ஸீதொ ஷாஜிஹ சீநுதிராநு || உதுசுசுக்ஷம் உ சுலாஷா ஸொ
காபுக்ஷ சுஸேவ | ' என்று சொல்லப்பட்டது தாமபுத்திர
ருடைய துக்கத்தைப் போக்குகிற ஸந்தாபத்திலும் 2 'விஸ்ரூபி
வொசிஹாஷெஷு ஸவபுஷெயெ சீஹாசு தெள | ஜுஹாவ வவபுஷு
தாநி ஸுபசிராசுநிராசுநா ||' என்றாமபிதது 3 'உஹாஷெவஸுஷு
ஷெயெ சீஹாசு ஹுசுராசுசுநாநம் ஷெவஷெவொ வஸுஷு || விஸ்ரூபு
வொகாநு வுபாஷு விஷுஷு கீசுபூவிநாஜிதெ ஷுதிநாநு சுபுதிவா
ஸாஃ ||' என்று சொல்லப்பட்டது இதுவே பஹுருசசாகையில் 'இந்த
தேவனாகிய விஷ்ணுவிற்கு ஹவிஸஸுககளினால் பரீதியை உண்டு
பண்ணி ருத்திரன் ருத்திரனுடையதாகிய பெருமையை அடைந்தார்'
என்றத்த முள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது அப்படியே ருத்திரனு
க்குப் பசுக்களுக்குப்பதியாக இருக்கையும் வானாகவேண்டிக் கொண்டதி
னால் உண்டானது என்பதும் 'அந்த ருத்திரன் வரத்தை வேண்டிக்
கொள்ளுகிறேன் நானே பசுக்களுக்கு அதிபதியாயிருக்க வேண்டும்
என்று சொன்னா ஆகையினால் ருத்திரன் பசுக்களுக்குப்பதியானா'
என்றத்த முள்ள வாக்யத்தினால் சொல்லப்படுகிறது திருநாராயணீ

1 புரா - முனப, மயா - எனனால், ஸருஷ்ட - ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட, ப்ருமமா -
ப்ரும்மாசானவா, ஸவயம - தானே, மதயஜ்ஞம் - என்னைப்பற்றிய யாகத்தை,
அயஜத - செய்தார், தத - பிற்பாடு, பரீத - பரீதியை யடைந்தவனாகிய, அஹம் -
நான், தஸமை - அந்த பருமமாவின் பொருட்டு, கலபாதௌ - ஸருஷ்டியின்
ஆரம்பத்தில், மதபுத்தவம் - எனக்குப் பிள்ளையாயிருக்கையையும், லோகாதயக்ஷத
வம் - லோகங்களுக்கு யஜமானனாக இருக்கையுமாகிற, அனுத்தமநா - மிகவும்
சிறந்த, வராந - வரங்களை, ததாமி - கொடுக்கிறேன்

2 விஸ்வரூப - ப்ரபஞ்சத்தை ரூபமாகவுடைய, மஹாதேவ - ருத்திரன்,
ஸாவமேதே - ஸாவமேதமென்கிற, மஹாசுருதௌ - பெரிய யாகத்தில், ஆத
மனா - மனஸஸினால், ஸாவபுதாநி - எல்லா ப்ராணிகளையும், ஆதமானம் - தன்னை
யும், ஸவயம் - தானே, ஜுஹாவ - ஜேஹாமம் செய்தார்.

3 மஹாதமா - மஹாதமாவாகிய, மஹாதேவ - ருத்திரன், ஸர்வமேதே -
ஸர்வமேத என்கிற யாகத்தில், ஆதமானம் - தன்னை, ஹுதவா - ஜேஹாமம்
செய்து, தேவதேவ - தேவதேவனாக, பபூவ - ஆனா, விஸ்வநா - எல்லாலோகநா -
லோகங்களை, வயாப்ய - வயாபரித்துக்கொண்டு, விஷ்டப்ய - தாங்கிக்கொண்டு,
த்யுதிமாந - காரதியை யுடையவனாக, சுருத்திவாஸ - யானத தோலை வஸ்திரமாக
வுடையவனாக, விராஜதே - விளங்குகிறார்

யத்தில் எல்லாத் தேவதைகளும் பகவானே ஆராதிக்கிறவர்கள் எனபதும் அவருக்கு வசப்பட்ட கதியை உடையவர்களென்பதும் 1 'தம் டெவா ஃஷ்யஸெஸுவ நாநா தநு ஸாராபி தாஃஸகூரா ஸம் வஹிஜபனே' மதிம் வெஷாம் டிராதி ஸம் ||' என்று சொல்லப்பட்டது யஜுராக்ஷாராத்யாயத்திலும் பகவானே எல்லாக் காமங்களினாலும் ஆராதனம் செய்யத்தக்கவன் என்பதும், பருமமா முத்ஸிய எஸ லோரும அவனுடைய அனுகஹத்தினால் யஜுரத்தில் பாகங்களை மடைந்தவர்களென்பதும் 2 'தத்ஸுவ விஸுயா ஸுவெஹு ஸுஹா தெ வ ஜிஹ்வுயஃவெஹிவெஹுந வியிநா வெஷ்வம் சூதஸாரஹ||' கலிநு ஸகேது தஹ ஸுஹா ஸ்யம் ஹம ஜகது பசுஹெவா ஜிஹ்வுய ஸெஸுவ ஸுவெஹு ஹமாநகஸுயந||தெகாதயும யாரஹ்ணா ஹ மாஃ வாரஸகூதாஃ | ஸ்ராவா நாதித்யவணம் தம் வாராஷம் தஜி ஸஃவரம்||' என்றும், நிறகு பகவானுடைய வாக்யம் 3 'யெநயஃ கலி தொஹமஃ ஸ தயாஸஹிவாமதஃஸீ தொஹம் ப்ரதிஸாஜிநி வஹு

1 தேவா - தேவதைகளும், ருஷ்யபரணசவ - ருஷிதனும், நாநா தநுஸமாப்
ரிதா - அனேகசு ஸரீரங்களை அடைந்தவாகளாய்க்கொண்டு, தம் ஏனம் - அந்த இரதப்
பகவானை, பகத்யா - பக்தியினால், ஸம்பூஜ்யநதி - பூஜை செய்கிறார்களா, ஸ. - அந்
தப்பகவான, ஏஷாம் - இவர்களுக்கு, கதிம் - கதியை, ததாதி - கொடுக்
கிறான்

2 தத-பிறபாடு, தே - அந்த, ஸாவே - எல்லா, விபுதா - தேவதைகளும், பருமமா - ப்ரும்மாவும், தேச - அந்த, மஹாஷய - மஹருஷிகளும், வேததருஷ்ட டேன - வேதத்தினால் கண்டறியப்பட்ட, விதிநா - விதியினால், வைஷ்ணவம் - விஷ்ணுவைத் தேவதையாகியுடைய, கரூதம் - யஜுருத்தை, ஆரபந - ஆரம்பித்த தாக்கள், தஸமிந - அந்த, ஸத்ரே - யாகத்தில், ப்ரும்மா - ப்ரும்மாவானவர், ததா - அப்பொழுது, ஸவயம் - தான், பாகம் - பாகத்தை, அகலபயத - செய்தாரா, அதாவது பகவானுக்கு ஸமாப்பித்தார், தேவா: - தேவதைகளும், ஸாவே - எல்லா, மஹாஷயஸூச - மஹருஷிகளும், பாகந - பாகங்களை, அகலபயந - செய்தாக்கள், கராததயுகதர்மாண - கருதயுக தாமப்படி செய்யப்பட்ட, பரம ஸதகருதா - மிகவும் பூஜை செய்யப்பட்ட, தே - அந்த, பாகா: - பாகங்கள், தமஸ - தமோகுணத்திற்கு, பரம - மேலே இருக்கிற, ஆதிதயவாணம் - ஸூரியனுடைய வாணத்தைப் போன்ற வாணத்தையுடைய, தம் - அந்த, புருஷம் - புருஷனை, ஆபு: - அடைந்ததுகள்.

3 யேன - எவ்ளவு, ய-எந்த, பாக-பாகம், கல்பித-செய்யப்பட்டதோ, ஸ-அது. ததா - அப்படியே, ஸமுபாகத-வந்து சேர்ந்தது, ப்ரீத-பரீதியை யடைந் திருக்கிற, அஹம் - நான், அதய - இப்பொழுது, ஆவருத்தி லக்ஷணம் - திருமயி வ்ருவதை லக்ஷணமாகவுடைய, பலம் - பலத்தை, ப்ராதிஸாமி - கொடுக்கிறேன்.

போவது உகூணா' எனறும், அப்படியே 1 'யெனெனெ பெய் வாவியகூறு
 நெ ஸவபுலொகெஷு வெ ஸுராடிக லுயிஷுனி வொ லாமாங்
 தெ நாரா வெஷகூலி தாநியொ ரெ யயா கூலி தவாநு லாமலிஷிங் லீஹா
 கூ-தளாஸ தயா யஜுலாமாஹொ வெஷ ஸூத்ரெ லீபாகூதா' என
 றும் நிர்நிககப்பட்டது காமகாண்டத்திலமுதல அத்யாயத்தில் 2 'மித்ர
 லீபயமெஸ ஷேவ' கண்டெவலீகம் தவயஸூநாந்ஸலீஷும க்ருகூ
 லி லுஹெந ஸூரஜ்வெஹாநீ நலீஸூரெஸ ஸூ வஷஸ தயாநீயா' என
 று பாவதியினுல கேழகப்பட்ட ருத்திரன் 3 'ஸ்ரீணுஷகூல லீஹாஹ

1 யேச - எவாகளும், யஜுனெ - யஜ்ஞங்களினுல, யகூயநதே - ஹோ
 மம் செய்யப்போகிறார்களோ, ஸூரா - ஓ! தேவதைகளே, ஸாவலோகேஷு -
 எல்லா லோகங்களிலும், தே - அநத, நரா - மனிதர்கள், வ - உங்களுக்கு, வேதகலபி
 தாந - வேதங்களினுல விதிக்கப்பட்ட, பாகாந - பாகங்களை, கலபயிஷ்யநதி -
 செய்யப்போகிறார்கள், ய - எவன, மே - எனக்கு, அஸமிந - இந்த, மஹாகரதௌ -
 மஹா யாகத்தில், பாகம் - பாகத்தை, யதா - எப்படி, கலபிதவாந - செய
 தானே, ஸ - அவன், ததா - அப்படியே, வேத ஸூத்ரே - வேதத்தைச் சேர்ந்த
 அதாவது கலபஸூத்ரத்தில், யஜுநபாகாஹ - யஜ்ஞத்தில் பாகத்தையடையத்
 தருந்தவனாக, மயா - எனனால், கருத - செய்யப்பட்டான்

2 தரிபுவனேஸ்வர - மூன்று லோகங்களுக்கு மீஸ்வரனாகிய, தேவ - ருத்
 திரனே, யஸமாத - எவனிடத்திலிருந்து, மானஸம் - மனதை, அவயகரம் -
 சலிக்காததாக, கருதவா - செய்து, ஜபஹோம் நமஸகாரை - ஜபம், ஹோமம்,
 நமஸகாரம் இவைகளினுல, தவ - உனக்கு, அதிகம் - மேற்பட்டவனாகிய, கம் -
 எந்த, தேவம் - தேவனை, நிதயம் - தினந்தோறும், அசசயஸே - ஆராதனம் செய
 கிறீர், தம் - அவனை, வதஸவ - சொல்லும்

3 மஹாபாகே - நிறந்தவளாகிய பாவதியை, தவம் - நீ, ஸருணுஷ்வ-கேள்,
 யதா - எப்படி, நிதயம் - தினந்தோறும், அஹம் - நான், நமாமி - ஸேவிக் கிறேனே,
 ததா - அப்படியே, ப்ருமமாதயா - ப்ருமமா முதலியவர்களும், முனயஸசைவ -
 ருஷிகளும், தபோதாய ஸமாதிபி - தபஸ், தாயம், தயானம், இவைகளினுல,
 யம் - எந்தப்பகவானே, ஸதா - எப்பொழுதும், அசசயநதி - ஆராதனம் செய்
 கிறார்களோ, ஸூரய - நிதய ஸூரிகள், ஸதா - எப்பொழுதும், பஸ்யந்தி - எவ
 னைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, தம் - அந்தப் பகவானையும், தஸமிந -
 அவனிடத்தில், தர்மஸய - தாமததினுடைய, நிர்ணயம் - நிர்ணயத்தையும், யதா
 ததம் - உண்மையாக, வகூயே - செல்லப்போகிறேன், அஜுனாணவமக்ஞ
 னம் - அஜ்ஞானமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகி இருக்கிற, ஸர்வேஷாம் - எல்லா,
 ஆதமனம் - ஆதமாக்களுக்கும், அயம் - இந்த, ஸரீமாந - லக்ஷ்மியோடு கூடின
 வனாகிய, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவா, உததாராதத - தாண்டிவைக்கிறதற்காக ஏற
 பட்ட, தாமோடுப - தாம் மயமாகிய தெப்பமாக, உதாஹ்ருத - சொல்லப்பட்டான்.

ஓடின ஹோகெ ஜாநுஷெ ஸு ஹவிதஜ: ||' என்று சொல்லப்பட்டது இது ஈஸ்வர ஸமஹிதையில் ஆராதனம் செய்தவராகிய பரும மாவினாலேயே 1 'ஓவீஹித ஹூரா யஜே-ஹா ஹரி ஹூரஜஹாஜு நெமெஹீகா யஜெ வானீயம் வஜம் நாடியஸு தாஷ்டபெக்ஷாஹிதம் வரயா ஹூர வாக்ஷாஸ்யு-பாஹி ரவி-புக-தஜம் வரயா ஹூர ஹார ஸிரஸா ஹாரஃ||வாவநாடியம் ஜடா ஜபெ யொமெயாஜஹீதவ யாரணாஃ||வஷ்டாபு-தாந்ய வஹித ஜஹேவ தயாஹார: ||' என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது இப்படி கங்கை நுத்திரனுக்கும் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதா யிருந்தால் அப்பொழுது 2 'ஹவாஜ வதிதம் தொயம் வவித-பிதி வஹுஸம்' என்று சொல்லியிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? எனினில் இப்படி இவ்விடத்தில் ஸ்வபாவத்திலேயே பரிசுத்தமாக இருக்கை நுத்திர ஸபாஸம் செய்ததற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது இங்கு சொல்லப்பட்டதும் அப்படி கலபிக்கவேண்டிய தில்லாததுமாகிய மறநெருவருடைய ஸம்பந்தம் இந்தக் கங்கை பரிசுத்தமாக இருப்பதற்குக் காரணமாகக் கலப்பிப்பது யுகதமல்ல அப்படி கலப்பித்தபோதிலும் அறிவிக்கக்கூடிய காரணமாகக் கலப்பிப்பது உசிதம் அதாவது நுத்திரனில் தலையினால் தரிக் கப்பட்டபடியினால் பரிசுத்தமென்று தெரிந்துகொண்டு ஸபாஸம் செய்தார்கள் என்றாததம், பொதுவாகச் சொல்லி இருப்பதினால் நுத்திரனுக்கும் மறவர்களுக்கும் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய தென்பது அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது ஆகையினால் 'ஹாஸு

1 ததா - அப்பொழுது, மஹாமுனே - ஓ! மஹருஷியே, ஹரிபகதயா - பகவானிடத்தில் பகதியினால், தர்ம:-தாமமானது, தரவீபுத:-ஜலமாக ஆக்கது, தர்மபாநீயம் - தாமமாகிய ஜலத்தை, கருஹீதவா - எடுத்துக்கொண்டு, துஷ்டயே - ஸந்தோஷத்திற்காக, ஸாத்ஸ்ய - பகவானுடைய, பதம்-திருவடிபை, பரயா-மிருந்த, பகதயா - பகதியினால், ஷாளிதம் - அலம்பப்பட்டது, பாதயாகயாதிபி-பாதயம், அரக்யம், முதலியவைகளினால், அரகிதம் - ஆராதனம் செய்யப்பட்டது, தத - அந்த, அமபு - ஜலத்தை, ஹா:-ருத்திரன், பாவனாததம் - தண்ணீர் பரிசுத்தம் செய்வதற்காக, யோகய -தருந்தவனாக, அஸமி - ஆகிறேன், இதி - என்று, அவதாரனாத - நிர்வாணம் செய்வதினால், பரயா-மிருந்த, பகதயா - பகதியினால், ஸிரஸா - தலையினால், ஜடாமத்யே - ஜடையின் நடுவில், ததார - தாங்கினார், அத: - பிறகு, பஹுந - அனேகம், வாஷ்டாயுதாந - லக்ஷம் வருஷங்கள், ஹா:-ருத்திரன், ததா - அப்படியே, நமுமோச - விடவில்லை.

2 பவாகப்பதிதம் - நுத்திரனுடைய ஸரீரத்தில் விழுந்த, தோயம் - ஜலத்தை, பவிதரமிதி - மிகவும் பரிசுத்தமென்று, பஸப்ருஸம்-ஸ்நானம் செய்தார்கள்.

மாசு ஸ்லோகக் கூட வலிசூது உவாமதா' எனகிற இடத்திலும் 'ஹாஸ்ய' எனபதை 'வலிசூது' எனபதோடு அநவயிதது ருத்திரலுக்குப் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கும் தன்மையை உடையதென்று அர்த்தமறிந்து கொள்ளத்தக்கது

13

கவையோடொ ஹரவிரிந்து உவ பூவணு;

கொ ரகூதீ மமஜ நிஷ்ட ச கஸய நாபே ? |

சூர்ணாநிமீய உமநராஜிரதி சுவநு;

கஃ? கௌ வெஷ வரவாநிதி ஸக்யஸஜ்ஜ? || 14

கஸயோதரே ஹரவிரிஞ்ச முக பரபஞ்ச ?

கொ ரகூதீ மமஜ நிஷ்ட ச கஸய நாபே ?

கராந்தவா நிகாய புனருத்திரதி த்வதநய

க ? கௌ வைஷ பரவாநிதி ஸகய ஸங்க: ? ||

ப - ரை] கஸ்ய - வேறேவனுடைய, உரொ - வயிற்றில், ஹர விரிந்து உவ பூவணு-ருத்திரன், பரும்மா, முதலிய பரபஞ்சம் (இருக்கிறது), கஃ - வேறுயார், உஃ - இந்த பரபஞ்சத்தை, ரகூதீ - காப்பாற்றுகிறான், கஸ்ய - வேறேவனுடைய, நாபே - தொப்பிளிலிருந்து, (இந்த பரபஞ்சம்) கஜநிஷ்ட - உண்டானது, சுவநு: - உம்மைத்தவிர வேறு, கஃ - யார், சூர்ணா - (இந்த பரபஞ்சத்தை) அளந்து, அன்றிகே ஆக்ரமித்துக்கொண்டு என்றாகவுமாம், நிமீய - உள்ளே விழக்கி, உமந: - மறுபடியும், உஜிரதி - வேளியில் உமிழ்கிறான், வஷ: - இந்த பரபஞ்சம், கௌ - உம்மைத்தவிர வேறு எவனால், வரவாநு - பரதேவதையை உடையது, உதி - என்று, ஸக்யஸஜ்ஜ - ஸந்தேஹிக்க முடியும்

4

பா] இப்படி அந்தந்த தேவதைகளினிடத்தில் பகதியுடையவர்களினால் பரதேவதையென்று கலப்பினை செய்யப்பட்ட பரும்மா ருத்திரன் இவர்களினுடைய சரித்திரங்களினால் அவர்கள் ஈஸ்வரர்களால் என்பதும், காமங்களுக்கு வசப்பட்டவர்களென்பதும், பகவானே ஸர்வேஸ்வரனென்பதும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. பிறகு ஈஸ்வரர்களால்வென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மற்ற வஸ்துக்களும் கீழ்ச்சொல்லிய தேவதைகளும் ஒரு வயத்யாஸமு மில்லாமல் பரதந்திரர்கள், ஸ்ருஷ்டிகப்படுகிறவர்கள், ஸமஹரிக்கப் படுகிறவர்கள்,

என்றிவை முதலியவைகளை நிரூபிக்கிற தாமஸ புராணங்களிலும் பரஸித்தங்களாகையினால் லோகத்திலிருக்கிற நிரூபகர்களெல்லோராலும் மறைக்கமுடியாதவைகளாய் மிருக்கிற ஆஸ்சாயகங்களான பகவானுடைய வ்யாபாரங்களினால் பரதத்துவம், தாழ்ந்ததத்துவம், இவைகளைப்பற்றிய பகுத்தறிவை தருடப்படுததுகிறா—‘கூஸ்யோடினெ’ என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் பராகருத பரளயகாலத்தில் இனிவரப்போகிற ஸ்ருஷ்டியில் ருத்திரன் பருமமா முதலியவர்களாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்படப்போகிற சேதனமும் அசேதனமுமாகிய பரபஞ்சம் உம்மைத் தவிர வேறு யாருடைய வயிற்றில் இருக்கிறது, அதாவது யாரிடத்தில் ஸூக்ஷ்மமாக இருக்கிறது என்றாததம். ‘எவனுக்கு ஸதாவரமும் ஜங்கமுமாகிய இந்த இரண்டு விதமான பரபஞ்சமும் ஸாப்பிடக்கூடியதாக ஆகிறதோ, எவனுக்கும் மருதயு வயஞ்ஜனமாக (உலகாய முதலியவைபோல) இருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட பகவான் எவ்விடத்திலிருக்கிறானென்பதை யார தெரிந்துகொள்ளுகிறா’ எனறாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் ‘ஐஹம்’, ‘உவஸெவஹம்’, என்கிற பதங்களைப்போலவும், 1 ‘முஸெக் ஸாஹார ஸக்யே ஜமக் ஸாவர ஜம் 30:10யா பஸு ஹவாந தம்ஹ ஸாணஹரி’ என்கிற இடத்தில் ‘முஸெக்’ எனனும் பதத்தைப்போலவும் இவ்விடத்தில் ‘உஹ’ எனனும் பதம் ஒளப்சாரிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது எல்லாவஸதுக்களுக்கு ம பரளயம் உண்டானதசையில் பகவான் ஒருவனே இருக்கிறான் என்பது ஸுபாலோபசிஷ்த்தில் ‘அப்பொழுது என்ன இருந்தது, முதலில் வேறொன்றும் இல்லை இந்த பராஜகன் காரணமில்லாமலும் ஆதாரமில்லாமலும் உண்டாகவுமில்லை திவ்யனாகிய ஒரு தேவதையாகிய நாராயணன் இருந்தான்’ எனறாததமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் சொல்லப்பட்டது மஹா பரதத்திலும் 2, ஸ்ரீ ஹாஷிஷு ஸ்ரீ

1 ய.-எந்த, பகவான் - பகவான், ஸம்ஹாரஸமயே - ஸம்ஹாரம் செய்யும் காலத்தில், ஸதாவர ஜங்கம் - ஸதாவர ஜங்கம்மாகிற, ஜகத் - லோகத்தை, லீலயா - விளையாட்டினால், கர்ஸேத் - விழுங்கிவிடுவானோ, தம் - அந்த, ஹரிம்-விஷ்ணுவை, ஸாணம் - ஸாணமாக, கச்ச - அடை

2 ப்ருமமாதிஷு - ப்ருமமா, முதலியவர்கள், ப்ரலீணேஷு - வயத்தை அடைந்திருக்கும்பொழுது, சராசரே - ஜங்கம் ஸதாவரங்களாகிய, லோகே - லோகம், ஷேடே - நாசமடைந்திருக்கும்பொழுது, ஆபூதஸம்ப்லவே - பஞ்சபூதங்கள் வரையிலுள்ள வஸதுக்களுக்கு நாசமானது, ப்ராப்தே - வக்திருக்கும்பொழுது, மஹாந - மஹத்தானது, ப்ரகருதேன - ப்ரகருதியில், ப்ரலீணே - வயத்தை அடைந்திருக்கும்பொழுது, விஸுவாதமா-பரபஞ்சங்களைச் ஸாரீரமாகவுடைய, ஏக்-ஒருவா, திஷ்டதி - இருக்கிறா, ஸ-அவா, பாபு - பாபுவாகிய, நாராயண - நாராயணன்.

லீமெஷா நடுஷு தொகெ உராயொர ! கூறுதி ஸாஹெவெ ஸூ
 வெ ஸூலீமெ ஸூகூதா ஹோதுவனக ஹிஷுதி விஸூதா ஸத
 நாராயணஃ ஸூஹுஃ' என்றும், 1 'கூஷ வனவஹி தொகாநா
 உத்திரவி ஶாஸ்யுயஃ' என்றும் சொல்லப்பட்டது ஸ்ரீ விஷ்ணு
 புராணத்திலும், 2 'ஸூகூதி யூ ஶயாஶ்ஸூராதா ஶூகூ ஶூகூ
 ஸூரூபினீ வூருஷ ஶூஸ்யூஶாவெதா லீமெதெ வரஜாத்ஸி
 வரஜாதா ஶவெஷுஷா ஶாயாஸுஃ வரஜெஸூஸுஃ விஷுநாஜா ஶ
 லெஷு வெஷாஷெஷு உ ஶூயதெ ||' என்று சொல்லப்பட்டது விஷ்
 ணு தாமோததிரததினும் 3 'ஶூஶா ஶாஶு ஶூமெஷவாகூஃ உஷூ
 ஶூஸதகூதஃ' வனதஜாஜூ ஶூமெஷவாஷெ ஶூஸூ மெஷுவ தெ
 ஜஸா|| ஜஸக காபூவஸாஷெஷு விஸூஜெஷ உ தெஜஸாவிதெ
 ஜஸூதெ ஶவெஷு வஹிக்ஷ ஶூவயானி உ ||' என்று சொல்லப்பட்டது
 இவ்விடத்தில் 'நாராயணனிடத்தில் (இந்த வஸதுககள்) லயத்தை
 அடைகின்றன' என்றாததமுள்ள ஶூருதி முதலியவைகளில் பரஸிதத
 மாகிய ஆததத்தில் தாதபாயம் அனரிககே மஹா பரஸயத்திரகுப
 பிறகு மஹாஸூ முதலியவைகள் ஸ்ருஷ்டிக்ஸபபடபிறகு இனி ஸ்ருஷ்
 டிக்ஸபபடபோகிற நுததிரன பருமமா முதலியவாக்ஸாப பகவான தன
 னுடைய விகரஹ விஸேஷத்தில் உள்ளே வைத்துக் காப்பாற்றிப் பிறகு

1 கருஷணவ - ஸ்ரீகருஷணே, லோகாநாம - லோகங்களுக்கு, உத
பத்தி:-உதபத்தி ஸதானம்,அபயய:-வயிக்கும இடமும்

2 வயதா வயதாவதுபின் - பாகாசும பாகாசுமிலாத, யா - எந்த, பாகருதி-பாகருதி, மயா - என்னால், ஆகயா தா - சொல்லப்பட்டதோ, அதுவும், புருஷாச - ஜீவாதமாவும், ஏதென - இந்த உபெள - இரண்டுக்கும், பரமாத மனி - பரமாதமாவின்மீது, லீயேதே - வயததை அடைகின்றன, ஸாவேஷாம் - எல்லாவற்றிற்கும், ஆதார:-ஆதாரமாயும், பரமேஸுவா-எல்லாவற்றிற்கு மீஸுவாபு மிருக்கிற, பரமாதமாச - பரமாதமாவும், விஷ்ணுநாமா - விஷ்ணு வென்று பெயருடையவனாக, ஸுவேதேஷா - வேதங்களோடு கூடிய, வேதாந தேஷா ச-வேதாந்தங்களிலும், கீயதே - சொல்லப்படுகின்றன

3 பருமமா - பருமமாவும், சமபு - ருத்திரனும், ததைவ - அபபடியே, அராகக - ஸூரியனும், சந்தரமாஸச - சந்திரனும், சதகாது - இரத்திரனும், ததைவ - அபபடியே, ஏததாதயா - இவாக்ஷீர முதலாகவுடைய, அநயே - மற்றவார்களும், வைஷ்ணவதேஜஸா - பகவானுடைய தேஜஸ்ஸோடு, யுகதா - கூடினவர்களாய்க் கொண்டு, ஜகத்கார்யாவஸானேஷு - லோகமாகிற காரயவஸ்துகள முடியும் ஸமயத்தில், தேஜஸா - அந்தத் தேஸஸவீனூல், வியஜ்யநகீத - பிரியப்படுகிறார்கள், விதேஜஸ - தேஜஸ இல்லாத, தே - அந்த, ஸர்வே - எவ்லோரும், பஞ்சத்வம் - மாணத்தை, உபயாநதி - அடைகிறார்கள்.

அவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தது சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் ஸ்ருஷ்டித்தது பரயோஜனத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகையினால் தர்மம் முதலிய புருஷார்த்தமும் ஸ்திதியைச் செய்யும்பொழுது உண்டாகவேண்டியதாகையினால் அதை முக்கியமாகச் சொல்லுவதில் தாத்பாயத்தினால் கரமத்தை மாறிச் சொல்லுகிறா—‘கொருகூதீரீ’ என்று இதுவும் விஷ்ணுபுராணத்தில் 1 ‘நஹி வாகுந ஸாஸ்யே’¹ தே வஸெஷ்டாரம் ஹரி | ஸ்ரீதள ஸ்ரீதம் ஶீமாஸூரஜ் ஸ்வத்யூஸ்ய ஸுஷ்ருஷி || ஸ்ருஜதேஷ ஜமக் ஸ்ருஷுள ஸ்ரீதளவாதிஸநாதம் | ஹனி ஹெவாவா காஹெவ ரஜஸூக்ஷாடி ஸஸ்யே²’ என்று சொல்லப்பட்டது உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தில் 2 ‘ததஸூவி ஸுபுஷ்ட ஸுஸூரீக்ஷவாச ஸநாதநாசு | ரக்ஷாஸ்யம் ஸவத ஹதாநாம் விஷுக்ஷ ஶேவஜ்ஜிவாநு ||’ என்றும், 3 ஸொஹம் ஸநுஸூ ஹாரொ ஹிந்நா ஶேவாஸெ ஜமக் வதி | ரக்ஷாம் விபத ஹதெஷு³ ஶீ தெஜஸூரொஹவாநு ||’ என்றும் பருமமாவினாலேயே சொல்லப்பட்டது இப்படியே 4 ‘ஹஸவ

1 ஸாவேஸவரம் - எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாயும், ஸதிதெள - காப்பாற்றுவதில், ஸதிதம் - ஏற்பட்டவனாயிருக்கிற. ஹரிமருதே - பகவானைத்தவிர, அநயஸ்ய - வேறு, கஸ்யசித - ஒருவனுக்கும், பாலனஸாமாதயம் - ரக்ஷிப்பதில் ஸகதி, நபதி - உண்டாகிறதில்லை, மஹாபராஜ்ஞ - மிகவும் புத்திமானாகிய மைதரேயனே, ரஜஸுஸதவாதி ஸமஸாய:-ரஜோருணம் ஸததுவருணம் முதலியவைகளை அடைந்திருக்கிற, ஏஷ:- இந்தப் பாவான், ஸருஷ்டெள - ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில், ஜகத-லோகத்தை, ஸ்ருஜதி - ஸ்ருஷ்டிக்கிறா, ஸநாத - அநாதியாகிய இந்த விஷ்ணுவே, ஸதிதெள - காப்பாற்றவேண்டிய காலத்தில், பாதி-காப்பாற்றுகிறா, அந்த காலேச - ப்ரளய காலத்தில், ஹநதி - கொல்லுகிறா

2 தத - பிறகு, தாதாஷ:-ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத, தவமபி - நீரும், தஸமாத - அந்த, ஸநாதநாத அநாதியாகிய, பாவாத - அவதரத்திலிருந்து, ஸாவபூதானம் - எல்லாப் ப்ராணிகளையும், ரக்ஷார்த்தம் - ரக்ஷிப்பதற்காக, விஷ்ணுவதம் - விஷ்ணுவாயிருக்கையை, உபஜகமிவாந-அடைந்தீர்

3 ஸோஹம் - அந்தநான், ஸயஸதபார:-உமமால் வைக்கப்பட்ட லோகங்களை ஸருஷ்டிப்பதாகிய பாரததையுடையவனாய்க்கொண்டு, ஜகதபதி - லோகங்களுக்குப்பதியாகிய, தவாம் - உமமை, உபாஸே - உபாஸனம் செய்கிறேன், மம - எனக்கு, தேஜஸக:-தேஜஸஸை உண்டாக்குகிற, பவாம் - நீர், பூதேஷு-பராணிகள விஷயங்களில், ரக்ஷாம் - காப்பாற்றுவதை, வித்தஸவ-செய்யும்.

4 ஸம்பதாம் - ஸம்பததுகளை, ஸமாஹாரே - உண்டாக்குவதிலும், விபதாம்-ஆபததுக்களை, விநிவர்த்தநே-விவருத்தி செய்வதிலும், தம் - அந்த, புருஷோத்தமம்வின - புருஷோத்தமனைத்தவிர, கர்ஸித - ஒருவனும், ஸமாதத:-ராகதியையுடையவனாக, நத்ருப்யதே - காணப்படவில்லை.

ஊம் ஸ்ரீஹாரொ விவஊம் விநிவததெ | ஸ்ரீயெடா ஸ்ரீயுதெ
 க்ஷுரிசு தம் விநா வுருஷோததிம் |' எனறிவை முதலிய வசனங்க
 ளும் அறியத்தக்கவைகள் 'பிறகு நான் அனேகமாக ஆகவேண்டும்,
 அதற்காக பிறக்கக்கடவேன்' என்றாததமுள்ள பருதி வாகயத்தில்கொல
 லப்பட்ட கரமமாக இந்த பரபஞ்சத்தின் உத்பத்திக்குக் காரணமென
 பதைச சொல்லுகிறா—'சுஜிநிஷ்ட வ க்ஷு நாஷெ' என்று மஹோ
 பநிஷததில் 'எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய விஷ்ணுவை' என்றாதத
 முள்ள வாகயம் முதலாக ஆரம்பித்து 'எவனுடைய நாபியிலிருக்கிற
 தாமரைப்பூவிலிருந்து மஹாதமாவாயும் பரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டி ததவ
 ராயும் ப்ரபஞ்சத்தைத் தனக்கு ரூபமாகவுடையவராயுமிருக்கிற பரஜா
 பதி உண்டானாரோ அவனை இவ்விதமாகத் தெரிந்துகொண்டு ஸமஸா
 ரத்தைத் தாண்டுகிறான், மோக்ஷத்தை யடைவதற்கு வேறு வழியில்லை'
 என்றாததமுள்ள வாகயம் வரையிலாகச் சொல்லப்பட்டது அதா
 வண வேதத்திலும் 'இந்த பரமமே முதலில் இருந்தது' என்றாதத
 முள்ள வாகயம் முதலாக ஆரம்பித்து 'இந்த பரமமே தாமரைப்
 பூவில் பருமமாவை ஸ்ருஷ்டித்தது' என்றாததமுள்ள வாகயம் வரை
 யிலாகச் சொல்லப்பட்டது இப்படியே 'பிறப்பில்லாத பகவானுடைய
 நாபியில் ஒன்றுண்டானது, எதினிடத்தில் இந்த எல்லா பரபஞ்சமும்
 ஆஸ்ரயித்திருக்கிறதோ, விஸ்வகாமாவாகிய கேவன உண்டானான்
 ல்லா' என்றும், 'அந்த ஓருவனாகிய பருமமா தாமரை இதழில் உண்
 டானான்' என்று மாததமுள்ள வாகயம் முதலியவைகளிலும் பகவா
 னுடைய நாபியிலிருந்து பருமமா உண்டானாரென்பதே அபிபிராயத்
 தில் கொள்ளப்பட்டது இது உப பருமமணங்களிலு மேற்பட்டது
 1 'சுஜிஷு நாஹாவ்யெக்ஸம் யஸிநிஸம் வுதிஷ்டிதம் | வுஷ்ஹா
 வுஷ்ஹாக்ஷு தலெஸ வஜாதெ நஃ' என்று சொல்லப்பட
 டது. பருகு பாதவாஜ ஸமவாதத்திலும் 2 'தத லெஷோ பிப

1 அஜஸ்ய - பிறப்பில்லாதவனாயும், புஷ்கார்க்ஷ்ய - தாமரைப் பூவைப்
 போன்ற கண்களையுடைய பகவானுடைய, யஸநி - எந்த, நாபெ - தொபம்
 ளில், ஏகம் - ஒரு, புஷ்கரம் - பூணமாகிய, விஸ்வம் - ப்ரபஞ்சம், ப்ரதிஷ்டி
 தம் - ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, தஸமை - அந்த, பதமாதமனே - தாமரைப்
 பூவின் பொருட்டு, நம்-ஸேவிக்கிறேன்.

2 தத -பிற்பாடு, தேஜோமயம் - தேஜோமயமான, திவ்யம் - உயர்ந்த
 தாகிய, பதம் - தாமரைப்பூ, ஸவயம்புவா - பகவானால், ஸ்ருஷ்டம் - ஸ்ருஷ
 டிக்கப்பட்டது, அஸமாத் - அந்த, பதமாத - தாமரைப்பூவிலிருந்து, வேதமய;-
 வேதஸவரூபியாகிய, விதி -விதியென்று சொல்லப்படுகிற, பருமமா - ப்ருமமா
 வானவா, ஸமபவத - உண்டானா

ஐயுங் வடும் ஸுஷ்டிங் ஸுயம்ஹவா | தஸுக்ஷ் வடிக்ஷ் ஸுஜீவக்ஷ்
 ஸுக்ஷ்மா ஸெஷிபொ வியி: ||' என்றும், வேறு ஸ்தலங்களிலும் 1 'நாராயணா
 யணொ உஹாபொ ஸ்ரீ ஸுஹாஸுஹ விவஜித்: | ஸுஸஜித் நாலிஜி
 வுத்ருங் ஸுக்ஷ்மாண ஜிதிதபூஹம் || ததஸு ப்ராஹ்ம ஸ்வஹ்யெஹம்
 வாக்யஜிஸ வீக்ஷ | ஜிக்ஷம் நாலிதொ ஜாத: ப்ராஜா ஸமதுக்ஷு: ப்ரா
 ஹ்: || ஸுஜிப்ராஜாஹ்ம் விவியா: ஸுஹ்ரு' ஸஜிவவம்விதா: ' என்று
 சொல்லப்பட்டது ஸபாபாவத்திலும் 2 'சுஷுக்ஷோ வுக்ஷ விரும்ஸுரோ ய
 வெஷஷ ஹ்வாநு ப்ராஹ்: | வுரோ நாராயணொ ஷேவ: ஸுயம்ஹ்:
 ப்ராவிதாஜிஹ: ||' என்றராமபித்தது 3 'தத ஸு ஹ்வாஹ்யெ ஸு
 ஹ்மாண ஜிஸுஜிக்ஷ ஸுயம்' என்கிற வரையில் சொல்லப்பட்டது. இவ
 விடத்திலும் பரளயகாலத்தி லிருக்கிற ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் தொப
 பிளிவிருநது பருமமாவை ஸ்ருஷ்டித்ததா எனறே அறியவேண்டும
 கருடனுக்கும் பகவானுக்கு முண்டான ஸமவாதத்திலும் 4 'யததஷ்
 தவ்ஷ்

1 ஸுபாஸுப விவாஜித்-புணயபாபங்கள் இல்லாத, மஹாயோகீ - மஹா
 யோகியாகிய, நாராயண, - நாராயணன், நாபிஜம்-தொப்பிளி லுண்டான, புதம் -
 பிள்ளையாகிய, அமிதப்ரபம் - அதிகத்தேஜஸையுடைய, ப்ருமமாணம் - ப்ருமமா
 வை, ஸஸர்ஜ-ஸருஷ்டித்ததா, தத-பிறபாடு, ஸ-அநத பருமமா, ப்ராதுரபவத்-
 உண்டானா, அத-பிறகு, ஏனம் - இந்த ப்ருமமாவைப் பாதது, வாக்யம் - வாத
 தையை, அப்ரவீத - சொன்னா, தவம் - நீ, மம் - என்னுடைய, நாபிதா - தொப்
 பிளிவிருநது, ப்ராஜாஸாககா: - பரணைகளை ஸருஷ்டிக்கக்கூடியவனாகவும், ப்ராபு:
 ப்ராபுளாகவும், ஜாத - உண்டானாய், பருமம-ஓ! ப்ருமமாவே, தவம்-நீ, ஸஜுடபண
 டிதா-மூடன பணடிகள், இவர்களோடு கூடிய, ப்ராஜா-ஜனங்களை, ஸ்ருஜ -
 ஸருஷ்டி செய்

2 அவயகத: - தான் பாகாசமில்லாதவராகவும், வயகதலிகைத: - ப்ரகாஸு
 மான அடையாளங்களை உடையவராகவும், பகவான் - பகவானாயும், ப்ரபு - ப்ரபு
 வாயும், ஸவயமபூ - தானே உண்டானவராய் மிருக்கிற நாராயண - நாராயணனென
 கிற, தேவ-தேவன், ய:-எவனோ ஏஷ-இவனே, ப்ராபிதாமஹா:-பிதாமஹா
 என்று சொல்லப்படுகிற ப்ருமம:விற்குத் தகப்பனா.

3 ததா:-பிற்பாடு, ஸ -அநத, பகவான்-பகவானவா, தோயே-ஜலத்தில், ஸ்வ
 யம்-தான், பருமமாணம்-ப்ருமமாவை, அஸருஜத்-ஸருஷ்டித்ததா

4 பூர்வம்-முன்பு, யததத்-எந்த, பத்மம்-தாமரைப்பூவானது, அபூத - உண்
 டானதோ, ததா-அதில, பருமமா-ப்ருமமாவானவா, வயஜாயத்-உண்டானார், ப்ரும
 மணஸாபி-ப்ருமமாவின்விடத்திலிருந்தும், ஸிவ -ஸிவன், ஸமபூத:-உண்டானார்,
 இதி-என்று, அவதாயதாம்-அறியத்தக்கது, ஸிவாத-ஸிவனிடத்திலிருந்து, ஸக
 த-சுப்ரமணியன், ஸம்பவத்-உண்டானார், ஏதத்-இது, ஸருஷ்டிசதுஷ்டயம்-
 கானகுவிதமான ஸருஷ்டி

வஞ்சுவருங்கு தஞ் ஸஹா வுஜாயகி ஸஹ்ணஸ்ராவி ஸம்ஹி
தஃ சிவ உத்யவராபுதகாமி சிவாசு ஸுந ஸ்வேவஹெதசு ஸுஷி
வதம்ஷயம் 1' என்று சொல்லப்பட்டது மாரககண்டேயரும 1 'ஸவ
தஸ்யஸு வெவ வஜ்ஜ கொடிஸுதிபு ஸஜஸ்ரஹம்நாஹெ விந்நிஸு
தகஸ்ய தஞ்ரூபஹஃ விதாஜஹஃ 11' என்று சொல்லியிருக்கிறார்
உததர ஸ்ரீராமாயணத்திலும் 2 'ஸஹி ஸு வுரா நெகாநு ரோய
யா ஸுபஜெவ ஹி ஜஹாணபுவெ ரபாநொஹு ரோகூம் வலிவபுஜீ
ஜஹஃ வஜ்ஜ ஹிவெஜுகு ஸங்காஸெ நாஹாஜோ ஹாஜோஜைவி ஸாஜா
வத்யு க்யபா கஜே ஸவபும ஜிமி நிவெஸிதம் 11' என்று சொல்லப்பட
டது ஸ்ரீ வீஷ்ணுபுராணத்திலும் 3 'ரகூதம் க்ஷாஜெஸெஷாணாம்
ஹிதாநாம் ஸுஹவொ ஹரிஃ 1 யஸ்ய நாலிஸஜோகூதித வங்கஜாடி
ஹவசு ஜமகி 11' என்று சொல்லப்பட்டது வராஹபுராணத்திலும் அக
ஸதயரைககுறித்த நுத்திரன 4 'நாஸாயணம் பெரொ ஹெவஃ ஸக்யாரு

1 ஸவபத -தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, தலம்-அந்தப்பக்கானுடைய, நாபே:-
தொப்பிலி லிருந்து, கோடிஸ்-லாயஸ்மபரம்-கோடிஸ்-லாயாகளுக்கு ஸமானமான
காந்தியையுடைய, பதமம்-தாமரைப்பு, விரிஸுநம் - வெளிகிலும்பிற்று, ததா-
அந்ததாமரைப்புலில், பிதாமஹ - ப்ருமமா, உதபந -உண்டானா

2 பரா-முனடி, லோகாந-லோககக்ளோ, ஸவயமேவ-தானே, மாயயா - ஸங்கல்பத்தினால், ஸங்க்ஷிப்ய-ஸூக்சுமமாகச்செய்துகொண்டு, மஹாணவே-பரளயஸமுத்திரத்திலு, அபஸு-ஜலங்ககளில், ஸயாந - படுததுக்கொண்டிருக்கிற, தவம் - நீர், மாம-என்னே, பூர்வம் - முதலில், அஜீஜ் - உண்டாக்கினீர், திவ்யே-திவ்யமான, அரகஸங்காரோ - ஸூரியனுக்கு ஸமானமாகிய, நாப்யம்-தொப்பியில் (இருக்கிற), பதமே-தாமரைப்பூவில், மாம-என்னே, உத்பாதய-உண்டாக்கி, தவயா-உமமால், ப்ராஜாபதயம்-ப்ராஜாபதியினுடையதாகிய, ஸர்வம்-எல்லா, காம-காமமும், மயி-என்னிடத்திலு, நிவேஸிதம்-வைக்கப்பட்டது

3 தவாம்-உன்னை, அபேஷாணம்-எல்லா, பூதானம்-பராணிகளுக்கும், ப்ரபவ-உத்பத்திந்தானம்: சிய ஹரி-விஷ்ணு, ரக்ஷது-ரக்ஷிக்கவேண்டுமென, யஸ்ய-எந்த விஷ்ணுவினுடைய, நாபிஸமுதபூதபகஜாத் - தொப்பிளிவிருந்து, ஜகத் - லோகமானது, அபவத் - உண்டானதோ

4. ஸதவம்பி-ஸததுவத்தையே ஸவருபமாகவுடைய, ஜநார்தன-ஜநார்தன னென்று பெயருடைய, நாராயண்-நாராயண், பர-உயர்ந்த, தேவ-தேவதை, பகவாந-பகவானுடைய, பரமேஸ்வர-எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரானுடைய, ஸ-அந்தநாராயண், ஆதமானம்-தன்னை, தரிதா-மூன்றுவிதமாக, ஸஸர்ஜ-ஸ்ருஷ்டி-ததார, ரஜஸ்தமோபயாம-ரஜோகுணம், தமோகுணங்களோடு, யுகத:-சேர்ந்தவனாக, அபூத்-ஆனா, ரஜஸ்ஸதவாதிகம்-ரஜோகுணம், ஸததுவகுணம், இவைகள் அடிகரித்தவனாயும், வீபும்-ப்ரபுஷாயும், கமலாஸநம்-தாமரைப்பூவை ஆஸனமாகவுடைய

வீ ஜிநாடிந்ஃதி யாZZதூநம் ஸ ஹவாநு ஸஸஜு வரபெஸ்ரஜு||
 ரஜிஸுஜோஷுரம் யுக்தோஹ்ருசு ரஜிஸுக்ஷாபிகுவிஹம்ஸஸஜுநாஹ்
 கரீஸெ ஸ்ரஹ்ணம் கரீஸாஸநம்||ரஜிஸா தஜஸா யுக்தம் ஸொZவி ரீரி
 ஸுஜிசு ஸ்ரஹ்ணம்' எனறுசொல்லிருயிக்கிறா இவ்விடத்தில் 'தி யாZZ
 தூநம்' என்கிற இது அனேகம் பரமாணங்களை அனுஸரித்தது தான
 தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவராகவும், மற்ற இரண்டு ஜீவாக
 மாகக்ருடன சோநதவராகவும் என்றறியத்தக்கது ரஜோகுணம்,
 தமோகுணம், இவைகளின் ஸம்பந்தமும் அந்நத குணங்களையுடைய
 வஸதுகளை அதிஷ்டானம் செயவதினால் உண்டானது நாரஸிமஹ
 புராணத்தில் 1 'தகு ஸுபவஸு ஹேவஸு நாமா வஹ்ருநிவஹ்ரு
 தஸிந்வஹ்ரு ஜஹ்நாஹ் வெஹ்வஹ்ரு வாஸம்||வஹ்ரு ஸுதெ

யவராயு மிருக்கிற, பருமமாணம்-பருமமாவை, ஃபீகமலே - தொப்பிலிருந்து,
 ஸஸாஜ-ஸருஷ்டித்தா, ப்ரபு - பரபுவாகிய அநதப்பகவான், தமஸா-தமோகுணத்
 தோடு,யுக்தம்-சோநதிருக்கிற, மாம-எனனை அஸருஜத்-ஸருஷ்டித்தா

1 ததர-அவ்விடத்தில், ஸுப்தஸ்ய-தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, தேவஸ்ய-
 தேவனுடைய, நாபென-தொப்பிலில், மஹத்-பெரிய,பதமம்-தாமரைப்பூ,அபவத்-
 உண்டானது, மஹாபாக-ஓ' மிருதபாகயசாலியே, தஸமிந்-அநத, பதமே-தாம
 ரைப்பூவில், வேதவேதாந்பாரக - வேதங்கள், வேதங்களின் அக்கங்கள்,
 இவைகளின் கரையை அநிநதவராகிய, பரும்மா-பருமமாவானவா, உதபந்-உண
 டானார், ஸ-அநதப்ருமமா, தேந்-அநதப்பகவானால், மஹாமதே-அதிகபுத்திமாநு
 கிய ப்ருமமாவே, பரஜா-ஜனங்களை, ஸருஜ-ஸருஷ்டிபண்ணும் (என்று), உக
 த்-சொல்லப்பட்டாரா, ஏவம் - இப்படி, உகதவா - சொல்லிவிட்டு, பரபு - ப்ரபு
 வாகிய, நாராயண - நாராயணன், திரோபாவம் - மறைவதை, கத - அடைநதா,
 ததேதி - அப்படியேஎன்று, உகதவா - சொல்லிவிட்டு, ஸ - அநத, பருமமா -
 பருமமாவானவா, அத - பிறகு, தம் - அநத, விஷ்ணு - விஷ்ணுவென்கிற,
 தேவம் - தேவனையே, ஐகததேதோ: - லோகத்தை ஸருஷ்டிப்பதற்காக, கிருஞ்சித்-
 கொஞ்சம், சிந்தயந் - தயானித்துக்கொண்டு, ஆஸதே - இருந்தாரா, கிருஞ்சன் -
 ஒன்றையும், நாதயகசசத் - அறியவில்லை, தாவத் - அப்பொழுது, தஸ்ய - அநத,
 மஹாதமன - மஹாதமாவாகிய, ப்ருமமண - பருமமாவிற்கு, மஹாரோஷ -
 அதிகக்கோபம், அபூத் - உண்டானது, தத் - பிற்பாடு, தஸ்ய - அந் ப்ருமமாவி
 னுடைய, அங்கே - மடியில், ரோஷஸம்பவ: - கோபத்தினால் உண்டானவனாகிய,
 பால் - குழந்தை, ஸமுதபன்ன - உண்டானான், ருநத் - அழுதுகொண்டிருக்கிற,
 ஸ: - அநதக்குழந்தை, தேந் - அநத, வயக்த மூர்த்திநா - ப்ரகாசமானஸ்ரீரந்தை
 யுடைய, ப்ருமமண - ப்ருமமாவினால், வாரித் - தடுக்கப்பட்டான், நாம-பெயரை,
 தேஹீ - கொடும, இதி - என்று, உகத - சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அஸௌ -
 இந்தப்ருமமா, தஸ்ய - அநதக்குழந்தைக்கு, ருதரேதி-ருத்திரனென்கிற பெயரை,
 ததௌ - கொடுத்தாரா.

நொகூ: பூஜாஸூஜ ரீஹாரீதெ! வஸவரீகூ திரொஹாவம் மதொ
நாராயண: பூஹ: || தயெதுகூ ஸ தம் டெவம் விஷ்ணு ப் பூ
உயநியநுகுவெ கிம் விஜ்மஹெதா நகூடிமய கிஷ்ணம் || தாவதுஸு
ரீஹாரொஹொ ப் பூஹண்ணொ: ஸ்ருநஹாத்நம்: ததொவாஹஸூ: ப்
ஹ: திஸ்யாங்கெ ரொஷஸம்ஹவ: || ஸரூஷந வாரிதீஸ்தம் ப் பூ
ணா வுது ரீகிதிநா நாரீ டெஹீதி வெதுகூ: தஸ்யரூபெது
ஸள டிஷா ||' எனது சொல்லப்பட்டது இப்படியே | 'ஸுஷ்ர
நாரூ தொயநீஹலிதொஹம் பெநஸ்யாந் ரெ நாரீ நாராயணேதி
குவெ குவெ தது ஸபாரீ ஹய: ஸுபஸ்ய ரெ நாலிஜிஸ்யாஸு
யயா:ஸம்: | தது ஸுபஸ்ய ரெ டெவி | நாவள டிஷிஜாயதம் ||' என
றிவை முதலிய வசனங்களும் அறியத்தக்கவைகள். இவ்விடத்தில்
'நாலி' எனபது உபலக்ஷணம் மனது முதலிய இரதரியங்களிலிருந்து
இதற்கு முன்பு ஆறுவிதமான உத்பத்தி ஹயஸிரோபாகயானத்தில்
2 'சுஹம் பூஸாடிஜிஸூஹம்' லொக யாங்கெ ஸபம்ஹவெ! க்வதொ

1 நாரம் - நாரமென்று சொல்லப்படுகிற, தேயம் - ஜலதந்த, ஸருஷ்ட்வா-
ஸருஷ்டிதது, அஹம் - நான், அந்த - அதற்குள்ளே, ஸதித - இருந்தேன,
யேந - எந்தக்காரணத்தினால், மே - எனக்கு, நாராயணேதி - நாராயணனென்கிற,
நாம் - பெயர், ஸயாத - உண்டாகுமோ, கலபேகல்பே - கலபங்கள்தோறும்,
ததா - அந்தஜலத்தில், பூய - மறுபடியும்படி, ஸ்யாமி - படுத்துக்கொள்கிற
தேன, ஸுபதஸ்ய - தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, மே-எனக்கு, அபஜம்-தாமரைப்பூ,
யதா - முன்போல், நாயிஜம்-தொப்பிளிலிருந்து உண்டானதாக, ஸயாத - ஆகும்,
தேவி - ஓ! தேவியே, ததா - அந்தஜலத்தில், ஸுபதஸ்ய - தூங்குகிற, மே-
என்னுடைய, நாபென-தொப்பிளில், பதமம்-தாமரைப்பூ, அஜாயத-உண்டானது

2 அஹம் - நான், லோகதாம்னே - லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, ஸவ
யம்புவே - ஸவயம்புவாகிய, துபயம் - உமமின்பொருட்டு, அதாவது உமமிடத்தி
லிருந்து, ப்ரஸாதஜ்-ஸந்தோஷத்தினாலுண்டானவன், மே - எனக்கு, தவதத -
உமமிடத்திலிருந்து, மானஸம் - மனதிலிருந்து உண்டான, பரதமம் - முதலாவ
தாகிய, ஜனம் - உத்பத்தி, தவிஜ - ப்ராமமணர்களினால், பூஜிதம் - கொண்டா
டப்பட்டது, மே - எனக்கு, புராதனம் - அநாதியாகிய, தவிதீயம் - இரண்டா
வது, ஜனம் - உத்பத்தி, சாக்ஷுஷம் - கண்ணிலிருந்து உண்டானதாக, ஆஸீத-
ஆசது, தருதீயம் - மூன்றாவதாகிய, மஹத் - பெரிய, ஜனம் - உத்பத்தி, வாகி
கம் - வாயிலிருந்துண்டானது, தவதத -உமமிடத்திலிருந்து, மே - எனக்கு சதூத
தம் - நான்காவதாகிய, ஜன்ம் - உத்பத்தி, ஸராவணம் - காதிலிருந்து உண்டா
னது, விபோ - ஓ! பரபுவாகிய பகவானே, மே - எனக்கு, தவதத-உமமிடத்தி
லிருந்து, பஞ்சம் - ஐந்தாவதாகிய, ஜன்ம் - உத்பத்தி, நாலிக்யம் - மூக்கிலிருந்து
உண்டானதாக, உசயதே - சொல்லப்படுகிறது, தவதத -உமமிடத்திலிருந்து, மே-

எனக்கு, ஷஷ்டம் - ஆறுவதாகிய, ஜன்ம - உத்பத்தி, அண்டஜம் - அண்டத்திலிருந்து உண்டானதாக, விநாமிதம் - செயப்ப்பட்டது, அமிதப்ரப - அளவில்லாத காந்தியையுடைய பகவானே, இதம் - இந்த, மே - என்னுடைய, பத்மஜம் - தாமரப்பூவிலிருந்து உண்டான, ஜன்ம - உத்பத்தி, ஸப்தம் - ஏழாவது, தரி குணவர்த்தி - மூன்று குணங்களினாலும் விடப்பட்ட பகவானே, அஹம் - நான், ஸாகேஸர்கே - ஒவ்வொரு ஸருஷ்டியிலும், தவ - உமக்கு, புதர - பிள்ளை.

1 ஏஷ:-இந்த, லோகஞா-லோகவகனாகுக் குருவாகிய, ப்ருமமா - ப்ரும
மாவானவா, ஜகதா திகா:-லோகவகனா ஆதிபில ஸருஷ்டிததவாகிய, ப்ராபு-ப்ராபு,
ஏஷ:-இவா, யுஷ்மாகம - உவகனாக்கு, மாதா - தாயாரும், பிதாச - தகப்பனாரும்.

ஹ-ஹா ஜமஹாக்ரஃ ஸ்ரஹஃ! ஹஷ் ஶாதா விதாவெவ யுஷ்ஹா
கம் ஹவிதாஶிஹஃ! ஶியாநுஸிஷ்டா ஹவிதா ஸவபு ஹுதவரஹுதஃ!
கஸ்யுவெவாநுஜே ருஷ்டோ மூடாஹு ஸஶீக்திதஃ || ஹ ஹாநு
ஸிஷ்டா ஹவிதா ஸொஶி ஸவபு வரஹுதஃ! என்று சொல்லப்பட்டது
1 'சயதகூ ஸஜீஸஸ்ய வதாவகூஸ்ய யீததஃ! மூடாஹுஹவஃ வா
கூஃ ஸிவ சூமாஹுதய்யா ||' என்று சொல்லப்பட்டது. ஸாமவே
தத்திலும் 'பருமமாவின் முதத பிளனையாகிய விருபாக்ஷனாகிய ருத்தி
ரனை ஸேவிககிறேன்' என்றததமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது.
ஸதபதத்தில் அஷ்டமூர்த்தி பராமமணத்தில் முதலாவது அம்ஸத்தில்
'ஒரு வருஷம் கழித்த பிறகு ஒரு பிளனையுண்டானான், அவன் அழு
தான், அவன் பருமமா 'குழந்தாய்' ஏன் அழுகிறாய், நீ எனனுடைய
தபஸ்ஸின லுண்டாவனல்லவா' என்று சொன்னான். அந்த ருத்திரன்
நான் காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனாக ஆகிறேன் எனக்குப் பெயர்களைக்
கொடும என்று சொன்னான். ஆகையினால் பிளனை பிறந்தவுடன் பெயர்
வைக்கவேண்டும் அதனால் பிறந்த குழந்தையின் பாபத்தைப் போக
கடிகுகிறான் இரண்டாவதாய் பிறந்தபோதிலும் முன்றாவதாய் பிறந்த
போதிலும் பழையதாக இருந்தபோதிலும் இவனுடைய பாபத்தைப்
போக்குகிறான். அவனைப் பார்த்து பருமமா ருத்திரனாகிறாய் என்று
அவனுக்கு அந்தப் பெயரைச் செய்தான். ஆகையினால் அகனி அந்த ருத்
திரனுக்கு ரூபமாயிற்று அகனி ருத்திரனல்லவா, எந்தக் காரணத்தி
னால்முதலானே ஆகையினால் ருத்திரனென்று பெயருண்டாயிற்று' என்
றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன இந்தஸருதி

பீதாமஹாஸ - பாட்டனாரும், (அந்த ப்ருமமா) மயா - என்னால், அனுஸ்ஷிட -
உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டவராய், ஸாவபூதவரபாத் - எவ்வா ப்ராணிகளுக்
கும் வரத்தைக் கொடுப்பவராக, பவிதா - ஆகப்போகிறான், ய. - எந்த ருத்திரன்,
லலாடாத - நெற்றியிலிருந்து, ஸமுத்தித - உண்டானாரோ, ஸ - அந்த, அஸ்ய - இந்
த ப்ருமமாவிற்கு, அனுஜ - தம்பியாகிய, ருத்திர - ருத்திரன், ப்ருமமாதுஸிஷ்ட -
ப்ருமமாவினால் உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டவராய், ஸர்வவராத - எவ்வேருக்கும்
வரத்தைக் கொடுப்பவராக, பவிதா - ஆகப்போகிறான்.

1 அத. - பிறகு, தத்ர - அவவிடத்தில், ஸத. - இருக்கிற, தீமத - புத்திமானா
கிய, தஸ்ய - அந்த, சதூவகதரஸ்ய - நான்கு முகங்களுடைய ப்ருமமாவிற்கு,
லலாட பரபவ - நெற்றியிலிருந்து உண்டாகிய, புதா - பிளனையாயிருக்கிற, ஸிவ -
ருத்திரன், யதருசயா - ஆகஸ்மிகமாக, ஆகாத - வந்தார்.

பகவானுதிய பராஸ்ரரினா 1 'கயித்வாஸிஸ ஸ்மெபா ஸ ஹ்ணஸ்த
 ஷோஸிமெ | ருஹ்மம் ப்ரவக்ஷ்யாஸி தம் ஸே நிமஷதஃ ஸுண-
 கலாஹ்வாதந ஸுஹ்ம் ஸுஃ ப்ரய்யாயத்ஸுத் | ப்ராஹ்ம
 வீக் ப்ரஹ்மாரஸ்கெ கூஸாரொ நீஸ்தொஹித் || ருரொஹ் ஸு
 ஸுரம் ஸொஹ் ஹ்மஸு ஸுமிஸ்துஸிக்ரொஹிஷீதி தம் ஸ்ஹா ரு
 ஹ்ம் ப்ரத்யுவாஹ || நாரிஷீதி தம் ஸொஹ் ப்ரத்யுவாஹ
 ஜாவதி | ருஹ்மம் ஹ்மநாஹ்மஸி ஹ்மரொஹி ஸ்மெபுஹ்ம ||
 ஸ்வஸித் ஸுநஸொஹ் ப்ரத்யுவாஹ ஷோதவாஸி ததொஹ்
 நி ஹ்ம தஸொஹ் ஸுநாஸி ஸ்வஹ் || ஸுநாஸிஸொஹ்
 நாஹ் வத்ஃ ஸுஹ்ம ஸ்வஸித் |' என்று விவரிக்கப்பட்டது

1 மஹாமுன - ஓ' மஹருஷியே, தே - உனக்கு, பருமண - பருமாவ்
 னுடைய, தாமஸ - தமோகுணமமேலிட்டதாகிய, ஸாக் - ஸருஷ்டி, கதித - சொல்
 லப்பட்டது, ருதாஸாகம் - ருத்திரனுடைய ஸருஷ்டியை, ப்ரவக்ஷ்யாம் - சொல்லப்போ
 கிறேன், தம் - அதை, நிஷத - சொல்லுகிற, மே - எனனுடைய வாததையை,
 ஸருணு - கேள், கலபதென - கலபத்தின் முதலில், ஆதமன - தனக்கு, துலயம் -
 ஸமானமாகிய, ஸுதம் - பிள்ளையை, ப்ரதயாயத - நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற, ப்ர
 போ - ப்ரபுவாகிய ப்ருமமாவ்னுடைய, அநக - மடியில், தத - பிறகு, நீலவோ
 ஹித - கறுப்பும சிவப்புமான வாணதையுடைய, குமார - பிள்ளை, ப்ராது
 ராலீத - உண்டானா, அத - பிறகு, ஸ - அநதபிள்ளை, தாவ - ஓடிக்கொண்டு,
 ஸுஸவம் - அதிகஸ்வரத்தோடுகூட, ருரோத - அழகா, முனிஸதம் -
 ஓ' ருஷி ஸரேஷ்டரே, ருதநம் - அழகிற, தம்பாதி - அநதக் குழந
 தையைக்குறித்தது, பருமமா - பருமமாவானவா, கிம் - ஏன், ரோதிஷி -
 அழுகிறாய், இதி - என்று, உவாச - சொன்னா, ஸ - அநதக்குழநதை, அத -
 பிறகு, தம் - அநத ப்ருமமாவைக் குறித்தது, நாம் - பெயரை, தேஹி - கொடும்,
 இதி - என்று, ப்ரத்யுவாச - பதிலசொன்னார், பாஜாபதி - ப்ருமமாவானவா,
 தேவ - ஓ' தேவனே, தவம் - நீ, நாமநா - பெயரினால், ருதா - ருத்திரனாக,
 அஸி - ஆகிறாய், மாரோதி - அழாதே, ஸதாயம் - உறுதியாய்ருப்பதை,
 ஆவஹ - அங்கீகரித்துக்கொள், ஏவம் - இப்படி, உகதவா - சொல்லப்பட்டு,
 புன - மறுபடியும், மஹாதபா - அதிதபஸஸையுடைய, ஸ - அநதருத்திரன்,
 ப்ரத்யுவாச - பதிலசொன்னா, தத - பிற்பாடு, ப்ரபு - ப்ரபுவாகிய, ஸ - அநதப்ரு
 மமா, தஸமை - அநதருத்திரனின் பொருட்டு, அநயாதி - வேறாகிய, ஸப்த -
 ஏழு, நாமாதி - பெயர்களையும், ஏஷாம் - இந்த, அஷ்டாஸு - எட்டுமூர்த்திகளுக்
 கும், ஸதாநாதி - இடங்களையும், பதனீ - பதனிகளையும், புத்ராமஸ்ச - புத்திராகளையும்,
 ததென - கொடுத்தா.

மோக்ஷ தாமததிலும் பருமம் ருத்திர ஸமவாதத்தில் 1 'கஹம்ஸ ஹா
வாடி' ாம்ஸஃ ஸ்ரீ ஜாநாம் தஸூஜாதஃ கஹ வ ிதஃ ஸ்ரீஸூரிதஃ
ரீதே தா ஜமக் ஜம்மஸூவாஃ உஸவெடு வெஹ ஸூரஹஸூரஹ வுத்
என்று சொல்லப்பட்டது நிஷ்டா நிர்ணயாதயயத்தில் 2 'உரீ
வதிஃ வஸுவதிஃ ஸ்ரீ கணோ ஸ்ரீ ண்ணஸூதஃ' எனறுப, ஸ்ரீவராஹ
புராணத்தில் 3 'நாராயணஃ வரோ டேவஃ தஸூஜாத ஸூதாஜீவஃ!
தஸூஜாஹ்ஜாஹ்ஜேவி! ஸ வ ஸவஜ்ஜ தாம்தஃ' என்றுமசொ
ல்லப்பட்டது. இப்படி ருத்திரன பருமமாவிற்குத் தமபி என்று சொ
ல்லியிருப்பதும், பருமமாவிற்குப் பிள்ளை என்று சொல்லியிருப்பதும்
கலபங்கள் வெவவேறுகையினால் பொருதுகின்றன

சூவ வாவொ விடுரொயெ ஸ்யாக் ஸ்பஷி ஹேஹியம் மதிஃ
சுநிஸ்திதாவத் ஹாவாநாம் சுநிஸ்திதெஸ்யா ட்மாஹம் ॥

ப - ரை] சூவவாவொஃ - ஆபதாக்களான ருஷிகர்ன வாகயங்களுக்கு,
விரொயெ - ஒன்றுக்கொன்று விரோதமவரில், ஸ்பஷிஹேஹாக் - ஸரு
ஷ்டிகளின் வயதயாஸத்தினால், ஹம் - இப்படிக்கீழ்ச்சொல்லிய வித
மான, மதிஃ - கதி, ஸ்யாக் - உண்டாகும், சுநிஸ்தி தாவஹாவாநாம் -
ஆபதாக்களின் வாகயங்களென்று நிர்ஸயம் செய்யப்பட்ட வசனங்களு
க்கு, சுநிஸ்திதெஃ - அப்படி நிர்ஸயம் செய்யப்பட்ட வசனங்களினால்,
ட்மாஹம் - அநாதரவு, ஸ்யாக் - உண்டாகும்.

பிறகு இப்படியே உயாந்ததேவதை தாழ்ந்ததேவதை என்பதைப்
பிரித்துக்காட்டுகிற தரிசிகராமாவதாரத்தின் வருத்தாந்தத்தைச் சொ

1 புதர - ஒ' பிள்ளையாகிய ருத்திரனே, அஹம் நானும், ப்ராஜாநாம்-ஜனங்
களுக்கு, ஆதயஃ - முதலாவதாகிய, ப்ருமமா - ப்ருமமாவாக, ஜாதஃ-உண்டான
வன், தவம் - நீ, மதத்-என்னிடத்திலிருந்து, ப்ராஸூத-உண்டானாய், ஜகமஸ
தாவாம் - ஜகமமும், ஸதாவாமுமாகிய, ஜகத்-லோகமும், ஸாஹஸ்யா-அஹஸ்யங்க
ளோடு கூடிய, ஸர்வே - எல்லா, வேதாஃ-வேதங்களும், மதத்-என்னிடத்திலிரு
ந்து (உண்டானவைகள்)

2 உமாபதி, பசுபதி, ஸ்ரீகண்டன், ப்ரும்ம குமாரன், இவைகளெல்லாம்
ருத்திரனுக்குப் பெயர்கள்.

3 நாராயணஃ-நாராயணன், பரஃ-உயர்ந்த, தேவஃ-தேவன், தஸமாத - அவனி
டத்திலிருந்து, சுதர்முகஃ-ப்ரும்மா, ஜாத-உண்டானார், தஸமாத - அவரிடத்தி
லிருந்து, ருத்திர-ருத்திரன், அபவத் - உண்டானார், தேவ-ஒ' தேவியே, ஸச -
அவரும், ஸாவஜ்ஜதாம் - ஸாவஜ்ஜனையிருக்கையை, கத்-அடைந்தார்.

லலுகுறார்—‘க்ரூரூ’ என்று. இதனால் ‘எவருடைய மிகவும் பெரியதாகிய மூன்று அடி வைப்புக்களுள் எல்லா லோகங்களும் அடங்கி இருக்கின்றனவோ’ என்றாததமுள்ள பருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் நிரூபிக்கப்பட்ட திவ்யமங்களை விகரஹத்தின் பெருமை முதலியதும், பருமமா அவனுடைய திருவடியை ஆராதனம் செய்கிறவரென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது அப்படியே 1 ‘ஸுலெவெஸு ராணா ஹி ஹிதஹெஸ்யே’ என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் அப்பொழுது பருமமா முதலிய எல்லாத் தேவதைகளும் மனுஷ்யன் முதலியவர்களைப் போல ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் என்பதும் சொல்லப்பட்டது அன்றிக்கே ‘க்ரூரூ’ என்பதினால் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் வெளியிலும் உள்ளிலும் இருந்துகொண்டு அந்நாத வஸ்துக்களுக்குத் தக்க படி அந்நாதக காரியங்களைச் செய்வதற்காக ஆகரமித்துக்கொண்டிருப்பதும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் அந்நாயாமி பராமமணத்தில் ‘எவன் பருதியியை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானே’ என்றும், ‘எவன் ஆதமாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானே’ என்று மாததமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் அதிஷ்டாதாவா யிருக்கிறனென்பது சொல்லப்பட்டது ஸுபாலோப நிஷத்திலும் ‘எவன் பருதிவிக்குள்ளே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு’ என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் இதே அாததம் சொல்லப்பட்டது. கடைசியிலும் ‘இவன் எல்லா பராணிகளுக்கு மந்தராதமா வாய் காமங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாயிருக்கிற திவ்யனாகிய ஒரு நாராயணனென்கிற தேவதை’ என்று விஸேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது மற்றொரு விழுங்குவது முதலியவைகளைச் செய்யப்படுகிற பருமமா ருத்திரன் முதலியவர்களினால் செய்ய முடியாத ஆஸாயமான வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘நிதீபு வுநரூஜீரதி க்ஷுட்யே’ என்று. அப்படியே ஸாத்வதஸமஹிதையில் 2 ‘த்யஜைஹாஹாணாஸு ஸாவொவாஸ உயெந 3 | ஸுஸ ஹஸவஹம் ஸவ்யம் க்ஷு ப்ராயா

1 திவி - ஆகாசத்தில், ஸுராணாம்-தேவதைகளினுடைய, ஸங்கை - கூட்டங் களினாலும், பூதஸநைஃ-பூமியிலிருக்கிற மனுஷ்யர்களினாலும் (ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டார்)

2 ஸவாலோஸசவாஸதவ்யேன - மூச்சுவிடுவது, மூச்சுமுப்பது இவை இரண்டினாலும், ஆபரம்மபவனம் - பருமமலோகம் முதலான, பராதானிகம் - பாகருதியினுடையதாகிய, ஸாவம் - எல்லா, காம - கார்யத்தையும், த்யஜந்தம் - வெளியில் விட்டுக்கொண்டும், ஆஹாதம்ச - இழுத்துக்கொண்டிருக்கிற (பகவானே)

மிகு ஹி பஃ' என்று சொல்லப்பட்டது உஜ்ஜிதி (வெளியில் உமிழ்கிறான்) என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருக்கிறது ஒவ்வொரு கலபத்திலும் இப்படியே இப்படிப்பட்ட பரவருத்திகள் பரம்பரையாய் நடந்துவருகின்றன என்று தெரிவிப்பதற்காக 'வஹ்' (மறுபடியும்) எனும் பதம் முன் கலபத்திலிருந்ததைப் போலவே மறுபடியும் மிழ்கிறான் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக, இப்படி ஸமஹாரம் செய்யப்பட்டவனையிருக்கை ஸமஹாரம் செய்கிறவனையிருக்கை காப்பாற்றப்பட்டவனையிருக்கை காப்பாற்றுகிறவனையிருக்கை, உண்டாகப்பட்டவனையிருக்கை உண்டாக்குகிறவனையிருக்கை, அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்டவனையிருக்கை அதிஷ்டானம் செய்பவனையிருக்கை, முதலிய கீழ்ச்சொல்லிய வயதயாஸங்களினாலும் புருஷ நிராயம் முதலிய காரணங்களில் விவரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட காரணங்களினாலும், உமமைத்தவிர மற்ற எவரிடத்திலும் ஸ்வதந்திரன் என்கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகாது என்று நிகமனம் செப்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'கௌவா' என்றாமபிதது உமமைத் தவிர வேறு என்று சோதனக் கொள்ளவேண்டியது 'வா' எனபது 'வ' எனும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. எல்லா வஸதுக்களையும்விட மேலான வேறொரு வஸ்து ஸம்பவிககாதெனபதைத் தெரிவிக்கிறதாகவுமாம் முகதாகள் நியாகள் முதலியவர்களுக்கு அதிகமான ஸக்தி இருந்தபோதிலும் எல்லாவற்றையும் ஸ்ரீரமாக உடைத்தா யிருக்கையாகிய மேனமை இல்ல, க்ஷேத்ராஜனாகளாகிய நத்திரன், பருமமா, முதலிய வர்கள் விஷயத்தில் கீழ்க்கவேண்டியதில்லை என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'வணஷஃ' என்று இவ்விடத்தில் எல்லா வஸதுக்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பதினாலும் நியந்தாவாக இருப்பதினாலும் ஸேஷியாக இருப்பதினாலும் எல்லா வஸ்துவையும் விட மேற்பட்டவன் பரன், அவனை உடையது, பரவாந என்னப்படுகிறது பராமாணிகார்களுக்கு மிகவும் உறுதியான அனேகம் ப்ரமாணங்களினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தில் அதற்கு விரோதமான ஸந்தேஹமும் உண்டாகாது என்கிற அபிபராயத்தினால் இவ்விடத்தில் ஸந்தேஹத்தை நிராகரித்திருக்கிறது அனறிககே முடர்களுக்கு மற்ற ஸ்ருதிவாக்யங்களில் வேறு பரவஸ்து இருக்கிறதோ என்கிற ஸந்தேஹ முண்டாகலமாயினும் முன் சொல்லிய நியாயங்களினாலேயே அது நிராகரிக்கப்பட்டது என்றபிபராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'கௌ' எனபது முதலியது சொல்லப்படுகிறது. இது உப பருமமணங்களினாலும் ஏற்பட்டிருக்கி

றது ஆஸ்ரவமேதிக பாவத்தில் 1 'சுநாஸித்யோஜ்யபொ நாவூ 30
 வுரோஸ்ய ரோஸ்யபெக் 1 ருஷம் ஸரோஸிதா ஷெவா ருஷொ
 வுஷாணரோஸிதக் 11 ஸுஷா ரோஸிதொ ராஜஹ்' நாவூ க்ஷிஷு
 வாஸிதக் 1 2 ரோஸ்யபொ ம் கஸிதூ வவெஷாஸ்யபொ ஹுஷம்
 ஹம் ரஹஸ்யம் க்ஷெபெ ஷோக்ஷாநஹிஷ்யபா 1' என்று சொல்
 லப்பட்டது ஹரிவம்ஸத்தில் பருமமாவைக் குறித்து ருத்திரன்
 2 வணதஷெவ வரம் வஸூநெநதஸூக் வரஸூக் 1 வணவஸெவ வி
 ஜாநீயம் வணதஹி வரம் தவம் 1' என்றும், 3 'ஹித்யோ வஸூ
 விஷா: வஸ்யம் யூதகெஸம்' என்றும், 4 'உவாஸ்யோஜ்யபஸூ
 விஷா: உவாபொஜஸிஹரெ ஸூதக்' என்றும் சொல்லப்பட்டது.
 ஸ்ரீ வராஹபுராணத்தில் 5 'ரூஷாஜித்யா வஸுவொ பெய ஸாயூ:

1 அஸுரரிதய - ஒருவரை ஆஸ்ரயிக்காமல், உசரய-மேன்மை, நாஸதி -
 இல்லை, (ஆகையினால்) முகயம் - ப்ரதானமாகிய, ஆஸ்ரயம்-ஆஸ்ரயிக்கவேண்டிய
 இடத்தை, ஆஸ்ரயேத - ஆஸ்ரயிக்கவேண்டும, தேவா:-தேவதைகள், ருத்ரம் -
 ருத்திரன், ஸமாஸரிதா:-அடைந்தவாகன், ருத்திர-ருத்திரன், பருமமாணம் -
 ப்ருமமாவை, ஆஸ்ரித -அடைந்தவா, ராஜ - ஒ¹ ராஜாவே, ப்ருமா - ப்ரும்மா
 வானவர், மம் - எனனை, ஆஸ்ரித:-அடைந்தவா, அஹம் - நான், கஞ்சித - ஒரு
 வனையும், நாஸித:- அடைந்தவனல்ல, மம் - எனக்கு, ஆஸ்ரய:-ஆஸ்ரயிக்கவேண்
 டிய வஸ்து, கஸித - ஒருவனும், ந - இல்லை, ஹி-எந்தக்காரணத்தினால், அஹம்-
 நான், ஸர்வேஷாம் - எல்லாவஸ்துகளுக்கும், ஆஸ்ரய -ஆஸ்ரயிக்க வேண்டியவ
 ளே, கௌந்தேய - ஆஜுந, இதம் - இந்த, அவயயம் - அழிவிலலாத, ஶ்ருஸ
 யம் - ஶ்ருஸ்யமான அரத்தத்தை, அஹம் - நான், பரோகதவாந - சொன்னேன்

2 ஏததேவ - இதுவே, பரம் - மேலான, வஸ்து - தத்துவம், ஏதஸமாத -
 இதைவிட, பரம் - மேலான வஸ்து, நாஸதி - இல்லை, ஏவமேவ - இப்படியே,
 விஜாநீதவம் - அழியுங்கள், ஏதத - இது, வ - உங்களுக்கு, பரம் - மேலான,
 தப:-தபஸ்ஸு

3 விப்ரா-ஒ ப்ராமமணாகளே, ஸதா - எப்பொழுதும், ஒமிதயேவம் -
 ப்ரணவதையே, படதவம் - சொல்லுங்கள், கேசவம் - பகவானே, தயாத - தபா
 னம் செய்யுங்கள்

4 விப்ரா-ஒ¹ ப்ராமமணாகளே, ஸதா - எப்பொழுதும், அயம் - இந்தப்
 பகவான், உபாஸ்ய:-உபாஸனம் செய்யத்தக்கவா, ஹரே:-பகவானுடைய, ஸமரு
 தெந - த்யானத்தில், உபாய:-உபாயமாக, அஸமி - ஆகிறேன்.

5 ருத்ராதித்யா:- ருத்திரர்கள், ஸூரியாகள், வஸவ:- வஸுக்கள், யேச
 ஸாதயா - ஸாத்யாக்களென்று சொல்லப்படுகிற இவர்களும், க்ஷிபூவே - விஸ்வே
 தேவர்களும், அஸ்வினேன - அஸ்வினீ தேவதைகளும், மருத் - மருத்துக்களும்

விஸேஷஸிநள ரீரூதஸூரஷ்வபாஸூ | ஸவெஷு ஸவஞ்ஞா ஸரணம் மதா
ஸுஃ கூரூஷ்வ வபிஜ்யாநிஹ விஸேஷிதே ||' என்று சொல்லப்பட
டது அவ்விடத்திலேயே 1 'நாராயணாஃ வநொ டெவொ ந
வபிதொ நவவிஷ்ணுதி | வனதஜூஹஸ்யம் வெஷாநாம் வுராரணா
நாஹி ஸத்ஸி ||' என்று சொல்லப்பட்டது. பராமமபுராணத்தில்
2 'ஸவெஷு விஷ்ணு ரீபா டெவாரி ஸவெஷு விஷ்ணுரீபா மணாஃ |
நஹி விஷ்ணு ஸரீகாவிஷ்ணு திரந்யா விஸீபதே || உதேய்வா ஸததம்
வெஷாஃ மாயனெ நாசு ஸம்ஸபிஃ ||' என்று சொல்லப்பட்டது ஆகிய
புராணத்தில் பருமமா 3 'ஈஹம் விஷ்ணுஸூ ஸம்ஹிதஃ ஸவ ஸவ
ரீபொ ஹரிஃ | ந தஸ்ய வரதொஹிதம் விஷ்ணுதே யஜ்ஞாஜ்ஞம் ||
வுராரணெஷு விஜேஸ்யஷா | டஸஸுஷாஸுநாந்யா ||' என்று
சொல்லப்பட்டது அவ்விடத்திலேயே காலநேமியைக் கொன்றபோது

ஊஷம்பாஸுச- பிதருக்களு, ஸாவே- எல்லோரும், பவநம் - உமமை, ஸரணம்-
ஸரணமாக, கதா.- அடைந்தவாகளாக, ஸம். - ஆகிறோம், விஸவழந்ததே - ப்ர
பஞ்சததைச ஸரீரமாகவுடைய பகவானே, இஹ - இந்த லோகத்தில், பூஜ்யாந -
(எங்களை) பூஜ செய்யத் தகுந்தவாகளாக, குருஷ்வ - செய்யும்

1 நாராயணாத-நாராயணனைவிட, பர - உயர்ந்த, தேவ, - தேவதை, நபூத -
உண்டானதுமில்லை, நபவிஷ்யதி - உண்டாகப்போகிறதுமில்லை, ஸததம் - சிறந்த
வனே, ஏதத - இது, வேதாஹம் - வேதங்களினுடையவும், புராணஹம்ச - புரா
ணங்களினுடையவும், ரஹஸ்யம் - ரஹஸ்யமான அர்த்தம்

2 ஸாவே - எல்லா, தேவாஃ - தேவதைகளும், விஷ்ணுமயா - விஷ்ணு
ஸ்வரூபிகள், ஸர்வே - எல்லா, கணா - கணங்களும், விஷ்ணுமயா - விஷ்ணு
ஸ்வரூபிகள், விஷ்ணுஸமா - விஷ்ணுவிற்கு ஸமானமாகிய, அந்யா - வேறு, கா
சித் - ஒரு, கதி - கதி, நவீத்யதே - விதிக்கப்படவில்லை, இத்தேயவம் - எனறிப்
படி, வேதா - வேதங்கள், ஸததம் - எப்பொழுதும், காயநதி - செரலலுகின்றன,
அநத - இந்த விஷயத்தில் நஸம்ஸரம், - ஸந்தேஹமில்லை

3 அஹம் - நான், விஷ்ணே - விஷ்ணுவின்விடத்திலிருந்து, ஸம்பூத -
உண்டானவன், ஸ. - அநத, ஹரி - விஷ்ணு, ஸாவமய - எல்லாவற்றையும் ஸரீ
ரமாகவுடையவா, தஸ்ய - அவருக்கு, பாத - வேறுகிய. உத்தமம் - உயர்ந்த
பூதம் - பரமணி, யத - எதுவோ, தத் - அது, நிவித்யதே - இல்லை, த்விஜஸ்ரே
ஷ்டா - ஓ! ப்ராமமண ஸ்ரேஷ்டர்களே, தஸம் - பத்தாயும், அஷ்டாஸு-
ஷ்டாயுமிருக்கிற, புராணெஷு - புராணங்களில், அதாவது பதினெட்டு புரா
ணங்களிலும், அந்யதா - இதற்கு வேறாக, ந - இல்லை.

ருததிரன் 1 'யொ2ஸுள ஸாக்ஷாஜெடி சிஞ்சிட்டு யத்ருவெடி: பூக்ஷி
ஷிதா: கம் யாசி ஸாணம் விஷுண் ஸவெடி ஸெஜா லிவளகஸு:1'
என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் 14

சுவா0 ஸீரூ ரூவ வரிதெ: வரஜி பூக்ஷஷு

வஸெவந ஸாக்ஷிகதயா பூவநெருஸ்ர ஸாடுவூ:1

பூவூராத லெடிவ வரஜாடி விஜா0 சிஞ்செஸ்ர

லெவாஸுர பூக்ஷதய: பூவவனி வொகும் || 15

த்வாம ஸீல ரூப சரிதை பரம ப்ரகருஷ்ட

ஸதேவந ஸாத்விசதயா பரபலேஸச ஸாஸதரை |

பரகயாத தைவ பரமாதக விதாம் மதைஸச

கைவாஸுர பரகருதய பரபவநதி போததும் ||

15

ப - ரை] சுவா - (இப்படிப்பட்ட) உம்மை, ஸீரூரூவவரி
தெ: - ஸீரூ - ஸௌஸீல்யமாகிற குணம், ரூவ - அப்ராகருதமான
ரூபம், வரித - அவதார சரித்திரங்கள், இவைகளினாலும், வரஜிபூக்ஷ
ஷுலெகைந - மிகவும் உயர்ந்த ஸத்துவகுணத்தினாலும், ஸாக்ஷிகத
யா - ஸாத்விதங்களாகையினாலே, பூவநெரு: - மிகந்த பலமுடைய
வைகளாகிய, ஸாடுவூ: 2 - ஸாஸ்திரங்களினாலும், பூவூராதலெ
வ வரஜாடிவிஜா0 - ப்ரஸித்தங்களான தேவதைகளின் உண்மையைத்
தேரிந்தவார்களினுடைய, சிஞ்செஸ்ர - மதங்களினாலும், ஆஸுரூரபூக்ஷ
தய: - அஸுர ஸ்வபாவமுடையவர்கள், வொகும் - அறிய, ஸபூ
வனி - ஸக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை 5

பா] இப்படி நான்கு அல்லது மூன்று ஸ்ரீலோகங்களினால் நிரூபிக
கப்பட்ட பகவானே உயர்ந்தவன் என்பது பரமாணங்களினால் லேறபட்
டதாக இருந்தால் ஸாஸ்தரத்தை உணர்ந்தவர்களாகிய எல்லோரும்
ஏன் அப்படி அறியவில்லை? இந்த லோகத்தில் ராஸவரனில்லை என்கிற
வாதமும், தீர்மானத்தினை ஸமரென்றும், ஒன்றென்றும் சொல்லுகிற
பக்தம் முதலியவைகளும் எப்படி உண்டாகக்கூடும்? என்கிற ஆக்ஷே

1 யோஸௌ - எந்த இவன், ஸாக்ஷாத - பரதயக்ஷமாகிய, வேதமூர்த்தி -
வேதஸவரூபியோ, யத்ர - எவ்விடத்தில், வேதா: - வேதங்கள், ப்ரதிஷ்டிதா: -
ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, விஷ்ணும - விஷ்ணு
வை, ஸேந்தரா - இந்திரனோடு கூடிய, ஸாவே - எல்லா, திவௌகஸு - தேவ
தைகள், ஸாணம் - ஸாணமாக, யாம் - அடைகிறோம்.

பத்திற்கு ஸமாதானமாக மஹவாகளுக்குப் பகவானைப்பற்றி ஜஞானம் உண்டாகாம லிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறா—‘க்ஷாம் ஸீல’ என்றாமபித்து இந்த ஸ்லோகத்தினால் முடாகளைக் குறித்துத் துக்கிக்கொண்டு நடுவில் தனக்குப் பகவான்பற்றிய அனுபவம் கிடைத்திருப்பதினால் பரீதியையும் அடைகிறா ‘க்ஷாம்’ என்பதற்கு, சிறந்த வாகளைவிட மிகவும் சிறந்தவனாக முன்பு சிநுபிக்கப்பட்ட உமமை என நாததம் இவ்விடத்தில் ‘ஸீலம்’ ஆவது மிகவும் சிறந்தவனாயிருந்த போதிலும் தான் மிகவும் தாழ்ந்தவர்களோடு இடைவிடாமல் கலந்திருக்கும் ஸ்வபாவம் ராம கருஷ்ணாதி அவதாரங்களில் ஸபரீ, இடையா கள், முகலிபவர்களின் சரித்திரங்களினால் இது பாஸித்தமாயிருக்கிறது அந்தச் சரித்திரங்களினாலேயே மேனமையும் சொல்லப்படுகிறது ‘ரூபம்’ ஆவது ‘ஸ’-ரூபனுடைய வானம்போன்ற வானத்தையுடையவனுயும் தம்ஸ்ஸுக்கு மேலிட்ட லோகத்திலிருப்பவனுய் மிருக்கிற’ என்றும், ‘அப்படிப்பட்ட இந்தப் புருஷனுடைய ரூபம் சாயம் ஏற்றப் பட்ட துணி முதலியவைகளைப்போ லிருக்கிறது’ என்று மாததமுள்ள ஸ்ருதி முதலியவைகளிலும் அஸ்தரபூஷணதயாயம் முதலியவைகளிலும், பரகருதி ஸம்பந்தமற்றதென்றும், காமங்களைக் காரணமாக வுடையதல்லவென்றும், பாபஞ்சத்திற் காதாரமென்றும், ஸூபாஸ்ய மென்றும், பாஸித்தமாக இருக்கிற ரூபம் இவ்விடத்தில் பகவானுடைய ஸ்வரூபமே அல்லது அந்த ஸ்வரூபத்திற்குக் குணங்களாகிய ஜஞானம், பலம், முதலியவைகளே, பரம், வ்யூஹம், முதலிய ரூபங்களாக பரகாசிக்கின்றன என்று சிலா சொல்லுகிற பக்ஷம் அந்தந்த இடங்களில் ரூபத்தைத் தனித்துச் சொல்லி இருப்பதற்குப் பாதகம் ஒன்று மில்லாமையினாலும், ‘விகாரங்களற்றது, அவயவங்க ளில்லாதது’ என்று சொல்லியிருக்கிற ஸ்ருதி வாக்யங்களுக்கு விரோதம் வருகிற படியினால் ‘பஞ்சோபநிஷந மந்திரங்களைச் ஸரீரமாகவுடையவன்’ என்றும், ‘ஆறு குணங்களைச் ஸரீரமாகவுடைய தேவன்’ என்றும் சொல்லி இருக்கிற ஒன்றோடொன்றாவியக்கத்தகாத பதங்களின் சோககையாகிய ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பரமாணங்களுக்கு வேறுவிசமாக அாததம் சொல்லுவது பொருந்த மாகையினாலும், நிராகரிகப்பட்டது சரித்திரங்கள் ஆவது ‘க்ஷுநா’ என்றாமபித்து முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளும் அதில் சொல்லப்படாதவைகளுமான ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் முழுகின் பூமியை உத்தரணம் செய்ததும், அம்ருதத்தைக் கடைந் தெடுத்தது முதலாகிய மனுஷ்யர்கள், தேவர்கள், இவர்களினால் செய்ய முடியாத வ்யாபாரங்கள் ‘வாரீஷ் க்ஷுஷ்ஸகெந’ என்பதற்கு

மிகவும் அதிகமான ஸததுவகுணத்தினால் என்றாததம். பருமமாதிகளுக்களுளேயே ஸததுவம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு, இவைகள் ஒவ்வொன்றும் உத்தமம், மதயமம், அதமம் என்கிற வ்யதயாஸத்தினால் ஒன்பதுவிதமான பிரிவையுடையதாக மனுஷினால் சொல்லப்பட்டது பகவானுக்கோவெனில் 1 'ஸக்யாடிபொந் ஸந்தீஸொயத்ருஷி ப்ராஹ்மணாஃ' என்று ஸததுவ குணமும் மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்க அதைச் சொல்லி இருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னில் இவ்விதமாகப்பொருந்தும். ஜீவர்களுக்கு மிகுந்தஸததுவ குணமுண்டாவது பகவானுடைய கடாக்ஷத்தினாலென்று முன்பே நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகையினால் இவ்விதத்தில் தன்னால் உண்டாக்கப்படுகிற மோக்ஷத்திற்குப் பையோகமான மிகுந்த ஸததுவகுணத்தினால் என்றாததம் (அதாவது மோக்ஷத்திற்குப் பையோகமுள்ள மிகுந்த ஸததுவகுணத்தை உண்டாக்குவதினால் என்று தாதபர்யம்) பரகருதியின் ஸம்பந்த மில்லாத ஸூதத ஸதவததிற்காதாரமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிற தாகவுமாம் தாமஸ புராணம் முதலியவைகளுக்குத் தத்துவ ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கும் தன்மை, இவ்வை என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'ஸாக்ஷிகதபா' என்றாரம்பித்து, புருஷர்களினால் சொல்லப்படுகிற ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு அவைகளுக்குக் காரணங்களாகிய புருஷர்களின் குணங்களுடைய வ்யதயாஸத்தினால் ஸாதவிகம் முதலிய பெயர்களுண்டாகிறது ஸததுவம் முதலிய குணங்களினுடைய கார்யங்களின் வ்யதயாஸம் பகவானாலேயே கீதையில் 2 'ஸக்யாஃ ஸம்ஜாயதே ஜ்ஞானம் ரஜஸொ மொஹ வ்ஸவ ॥ ப்ராஹ்மணாதேஸொ ஹவதொஜ்ஞானம் லேவ ॥' என்று சொல்லப்பட்டது ஸாதவிகமும் ராஜஸமும், தாமஸமுமாகிய புத்திகளின் வ்யதயாஸமும் 3 'ப்ரஹ்மணா ஹவதொஜ்ஞானம் லேவ ॥' என்று சொல்லப்பட்டது.

1 யத - எத, ஈஸோ - பகவானிடத்தில், ஸதவாதயா:-ஸததுவம் முதலிய, ப்ராக்ருதா:-ப்ராக்ருதியைச் சேர்ந்த, குண - குணங்கள், ஸந்தி - இவ்வையோ

2 ஸதவாத் - ஸதவகுணத்தினால், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானம், ஸஞ்ஜாயதே - உண்டாகிறது, ரஜஸொ - ரஜோகுணத்தினால், லோப - ஆசை (உண்டாகிறது), தமஸ - தமோகுணத்தினால், ப்ரமாதமோஹொ - அஜாக்ஷரத்தை, மோஹம், இவைகள், பவத - உண்டாகின்றன, அஜ்ஞானமேவ - அஜ்ஞானமும் (உண்டாகிறது)

3 பாதத - அர்ஜுன, யா - எதப்புத்தி, ப்ரவருத்திம்ச - ப்ரவருத்தி தாமத்தையும், நிவருத்திம்ச - நிவருத்தி தாமத்தையும், கார்யா கார்யே - செய்யத் தகுந்ததையும், செய்யத்தகாததையும், பயாபயே - பயத்தையும், பயமில்லாமையை.

வாஸம் ரொக்ஷம் உ யா வெதி வுவிஸா வாயுலாசுவிஃ || யயா யஜே
யஜே உ காயபு உ யாகாயுஜேவ உ|சுயயாவசு புஜாநாதிவாவிஸா
வாயு ராஜீவீ || ஈபஜே யஜேஜிதி யா ரிநு தெ தலிலாவதா | ஸ
வ்யாயுநா விவரீ தாஸு வுவிஸா வாயு தாஜீவீ || எனகிற
மூன்று ஸ்லோகங்களினால் அந்தக் கீதையிலேயே சொல்லப்பட்டது
மனுவும் 1 'யா வெஷ்வாஹுரீ ஸ்ருதயோ யாஸு காமு கௌஷ்டயி
ஸவ்யாஸு நிஷுதாஃ வெத்ரு தரோநிஷாஹி தாஸுதாஃ ||' என்று
சொல்லியிருக்கிறா புராணங்களிலும் ஸாதவிகம் முதலிய பிரிவுகள்
மாதஸ்ய புராணத்தில் 2 'ஸங்கீணாது ஸாஜிலாஸெஸவ ராஜீலா ஸா
சுவிசா ஸயா | கலாஸுதாவிபாஃ வெத்ருதாஃ வஹ்ணாஜிவஸாஹி
தெ || யவிநு கலெசு யவெத்ரு வுராணம் வஹ்ணாபுரா |
தஸுதஸுதாஹாது தத்ராபிவெண வண்டுகெசுமஸிவஸு

யும், பந்தம் - ஸவஸாரபந்தத்தையும், மோக்ஷம்ச - மோக்ஷத்தையும், வேததி -
அறிகிறதோ, ஸா - அந்த, புத்தி - புத்தியானது, ஸாதவிகீ - ஸதவகுணத்தினு
லுண்டாகிறது பார்த்த - அராஜக, யயா - எந்தப்புத்தியினால், தாமம் - தர்மத்
தையும், அதாமம் - அதாமத்தையும், காயம்ச - கார்யத்தையும், அகாயம்ச -
செய்யத்தகாத காரயத்தையும், அயதாவத - உளபடிபயல்லாமல், ப்ரஜாநாதி -
அறிகிறதோ, ஸா - அந்த, புத்தி - புத்தியானது, ராஜீவீ - ரஜோகுணத்தினு
லுண்டாகியது. பார்த்த - அராஜக, யா - எந்தப் புத்தியானது, தமஸா - தமோ
குணத்தினால், ஆவருகா - மறைக்கப்பட்டதாயக்கொண்டு, அதாமம் - அதாமத்
தை, தாமமிதி - தர்மமென்றும், ஸாவார்த்தாந - எல்லா வஸ்துக்களையும், விபரீ
தாம்ப்ரச - விருத்தமான ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாகவும், மய்யதே - அறிகிறதோ,
ஸா - அந்தப் புத்தியானது, தாமவீ - தமோகுணத்தினாலுண்டானது.

1 யா - எந்த, ஸ்மருதயி - ஸ்மருதிகள், வேதபாஹயா - வேதத்திற்குப் புறம்
பானதுகளோ, யாஸகாப்ரச - எவைகள், குத்ருஷ்டயி - கெட்ட ஜஞானத்தினால்
உண்டானவைகளோ, தா - அவைகள், ஸாவா - எல்லாம், ப்ரேதய - மாண
மடைந்தபிறகு, நிஷ்பலா - ப்ரயோஜனமற்றவைகள், தா - அவைகள், தமோநிஷ
டா - தமோகுணத்தில் நிஷ்டையுடையவைகளாக, ஸ்மருதாஹி - சொல்லப்
பட்டவைகளல்லவா

2 ஸங்கீணா - கலந்ததுகளென்றும், தாமஸி - தமோகுணம் மேலிட்டவை
களென்றும், ராஜஸா - ரஜோகுணம் மேலிட்டவைகளென்றும், ஸாத்விகா - ஸத்
துவகுணம் மேலிட்டவைகளென்றும், கல்பா - கல்பங்கள், சதாவிதா - நான்கு
விதங்களாக, ப்ரோகதா - சொல்லப்பட்டதன், தே - அவைகள், ப்ரும்மண -
ப்ரும்மாவின், திவணாஹி - தினங்களல்லவா, யஸமிந - எந்த, கல்பே - கல்பத்

ஹி வாஸாஸெஷு ௨௦நிஹி: காமுவினுகெ: || ஸாஸவிகெஷு ௨
கெஷு ௨௦ ராஹா துயிகெ ஹொ: | தாஸெஷு ஸிவெஷு
கௌ ராஜெஷு ௨ பூஜாவெ: ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸாதவிகமான புராணங்கள் எந்த
குணமொன்றையே காரணமாகவுடையவைகளாகையினால் முழுமையும்
ஒருவிதத்தோஷமுமில்லாத ஜனாந்திரகுத காரணங்களாகையினால்
அவைகள் பரபலங்கள் வேதத்திற்கு விருத்தங்களாகிய தாமஸ ஸாஸ்
தங்களினால் பரத்ததுவத்தை அபலாபம் செய்வதும் உயாந்தத்தவம்
தாமஸத்ததுவம் இவைகளை மாறாடிச் சொல்லுவதும் தாக்கபாதத்தில்
நிராகரிக்கப்பட்டது இந்தஸாதவிகபுராணம் முதலியவைகளைப் பிரித்து
நிரூபிக்கிற ஸந்தாபம் எதுவோ அது ஸாதவிகமாகவே நினைக்கத்தக்க
கது, வேறொரு பாதகமில்லாமையினாலும், குணங்களின் ஸ்வபாவம் விசித்
ரங்களாகையினாலும், ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களான ஆதத்தத்தைச்
சொல்லுகிற புராணங்களில் பலபலங்களைப் பிரித்தறிய வேண்டுமென
கிற அபேகை உண்டாகும்பொழுது அதை ஸ்தாபிப்பதற்காகவே
ஏற்பட்டபடியினாலும். இப்படியே தாமஸமாகிய இதிஹாஸத்திலும்
தாமஸபுராணங்களில் சொல்லி இருக்கிற நியாயம் நிரூபித்துக்கொள்
ளத் தகுந்தது இவ்விடத்தில் 'வாஸவெஷு ஸாஸெஷு: ' என்று
பரபலமென்று சொல்லி இருப்பதினாலும் பன்மையாகச் சொல்லி இருப்
பதினாலும் வேறொரு ஆதத்தத்தையும் சொல்லாத ஸருதி, ஸ்மருதி,
இவைகளும், பாரதம், ராமாயணம், முதலிய இதிஹாஸங்களும், அதை
அனுஸரித்தான பாதம், விஷ்ணுபுராணம், பாகவதம், நாராதிய
புராணம், மாகக்ண்டேய புராணம், வராஹபுராணம், விஷ்ணு புரா
ணம், மதஸ்ய புராணம், கருடபுராணம், பருமமாண்ட புராணம், நார
ஸிம்ஹ புராணம், முதலிய புராணங்களும் ஒன்றோடொன்றோ
தாதபாயத்தை உடையவைகளென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. 1 'கஷ்டா
ஹி: கஷ்டெ விஷ்ட: உபாஹி: கஷ்டெ ஸிவ: ' என்கிற வசன
மோவெனில் நம்பக்கூடியதல்ல, பரதயக்ஷமாக விரோதம் காணப்படு
கிறபடியினாலும், பருமமா முதலியவர்களை நிரூபிக்கிற புராணங்களைப்
பிரித்திருக்கிற வசனங்களுக்கு விருத்தமாகையினாலும். இவையெல்லாம்

புராணங்களில், ஸிவஸ்ய - ஸிவனுக்கு (மஹிமை), உகதம் - சொல்லப்பட்டது,
ராஜஸேஷு - ராஜஸங்களான கல்பங்களில், பராஜாதே: - ப்ருமமாவிற்கு
(மஹிமை சொல்லப்பட்டது).

1 எட்டுப் புராணங்களினால் விஷ்ணு சொல்லப்படுகிறார். பததுப்புராணங்
களினால் ருத்திரன் சொல்லப்படுகிறார்.

இருக்கடமும் 1 'ஹோஜநொ பெந மதஃ வ ஸ்வாஃ' என்று சொல்லப்பட்டது அதிக பரயத்தினமில்லாமல் நிஸ்சயம் செய்வதற்குக் காரணம். அது பகவான் பரதேவதை என்று சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் சுத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறா—'புஷ்பா' என்று 'புஷ்பெஸ்ர ஸாரெஷ்' என்பதினாலேயே இந்த அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அநதநத ஸாஸ்த்ரங்களுக்குள்ளடங்கிய தங்கள் தங்கள் அபிபிராயங்களோடு கூடிய சிலவாக்யங்கள் மாதிரித்தினாலும் பரதத்துவம் இன்னதென்று நிஸ்சயம் ஸுலபமாய்ச் செய்யமுடியும் என்கிற அபிபிராயத்தினால் மஹாருஷிகளின் மத்ததைத் தனித்தெடுத்திருக்கிறது பரஸித்தாகளாயிருக்கிற தேவதையின் உண்மையைத் தெரிந்த என்று ஸமாஸம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும் 'புஷ்பா' எனும் பதத்தினால் வேதம் வைதிகர்கள் இவர்கள் அதிகமாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற படியினால் இவர்கள் உண்மையைச் சொல்லுகிறவர்களென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'நெஷ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தேவதையைச் சொல்லுகிறது, 'நெஷ்வம் கெஸுவாதுரம்' என்கிற இடத்திலேயே. 'வாரோய' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் உண்மையைச் சொல்லுகிறது, 'ஷெவதா வாரோய' என்கிற வசனத்தை ஜனாபகப் படுத்தவதற்காகச் சொல்லி இருக்கிற படியினால். சொல்லுகிறவர்களும் அவர்களின் மதங்களும் அனேகங்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பன்மையாகச் சொல்லி இருக்கிறது அதில் முதலில் புத்திலிருந்து உண்டானவராயும், பருமமாவினால் வரம்கொடுக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிற வாலமீக 2 'ஸஹி ஷெஷெஸ்ர ஸாஷ்ணாஷ்ர வணஸ்ய வ்யாபிஷ்' 1 சுயிஷ்தொ ஸாஸ்த்ரெஷ் மொகெ ஜெஷ்ஷ விஷ்ஷ ஸுநாதநஃ', 3 'சுயிகம் ஜெநிரெ விஷ்ஷம்', 4 'வ்யுக்ஷ ஜெஷ்ஷ ஜெஷாபொஷ் வாரோதா ஸுநாதநஃ' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறா 'எநத விதையினால் அழிவில்லாத ஸதய

1 பெரியோர்கள் எநத வழியாகப் போனார்களோ அதுவே மாககம்.

2 ஸநாதநஃ-அநாதியாகிய, விஷ்ணு-எவரும் வ்யாபரித்தவரான, ஸ-அநத பகவான், உஜோண்ஸய - கொழுப்படைந்தவனாகிய, ராவண்ஸய - ராஷ்ணனுடைய, வதாரத்தியி - வத்ததை விருமபுகிற, தேவை: - தேவர்களினால், அர்த்தித்-ப்ராத்திக்ஷித்தப்பட்டவனாகக் கொண்டு, மானுஷேஸோகே - மனுஷ்யலோகத்தில், ஜஜ்ஜே - உண்டானா.

3 விஷ்ணுவை மேற்பட்டவராக எண்ணினார்கள்.

4 ஷெஷ - இவா, மஹாயோகி - அதிகமான கல்யாணகுணங்களை யுடைய, ஸநாதந - அநாதியாகிய, பரமாதமா - பரமாதமா (என்று), வ்யக்தம் - ப்ரகாசம்

ஹவாமநெக ஸுத்யுதேதக் ஸுலீதெ ||, 'கூஷ்ணவ ஹி மொகா
நா சூததிரவி வாவ்யம் | கூஷ்ணவஹி க்யுதெ ஹித
ரீஹி விஸம் அராவரம் ||, 'ஜெராதீஷி ஸுக்லாமி வயாமி மொகெ
சூபொமொகா மொகவாமாஸூயீவ | சூபொஹுய ஸாஹுதயஸு
வஹ ஸவெஹு ஷெவா ஷெவகீ வுசூ வஹ ||, 'தக்வ ஜிஜ்ஞா
ஸரீநாநாஹி ஹெதூஹி ஸ்வஹுதொ சூமெவஃ | தக்வ ரெகொ
ரீஹா யொஹி ஹரிநூராபணஃ வரஃ ||, 'ஸத்யம் ஸத்யம் வுந
ஸத்ய சூஹ்யத்ய ஹஜ சூஹ்யதெ | வெஹா ஹாஸூயம் வரம் நாவதி
ந ரெஹெவ கெஸவாஹுரம் ||, 'சூமொஹி ஸ்வஹு ஸாஸூரணி
விவாபய வ வுநஃ வுநஃ | ஹஜ ரெகொ ஸூநிஷ்டம் யெஹ்யொ
நாராயண ஸஹா ||' எனறிவைமுதலியது சொல்லியிருக்கிறா பகவத
கீதை, அனுகீதை, மோக்ஷதாமம், முதலிய இடங்களிலும் அநந்தநத ஸம்
வாதங்களினால் இத்திலேயே முக்யமான கருததுடன் பகவானே மேலான
வன் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது ஸ்ரீதரகாரராகிய ஆஸ்வலாயனரால்
'மஃஸூரநகாய' என்று ஆசாரயனாகையினால் நம்ஸகாரம் செய்யப

பத்தி ஸதானமும், அபயம் - லயிக்குமிடமும், கருஷண எவஹி - ஸ்ரீ கருஷ்ணனே,
கருஷ்ணஸ்யஹிகருதே - ஸ்ரீ கருஷ்ணனுக்காக, இதம் - இந்த, சராசரம் - ஜங்க
மும் ஸதாவரமுமாகிய, விஸவம் - பரபஞ்சம், பூதம் - உண்டானது லோகே -
லோகத்தில, யாமி - எவைகள், ஸுக்லாமி - பாகாசமுடைய, ஜயோதீமஷி - தே
ஜஸஸூககளோ (அவைகளும்); தரய - மூன்று, லோகா - லோகங்கள், லோகபாலா -
திசுபாலர்களும், தரயீ - மூன்று வேதங்களும், தரய - மூன்று, அகனயஃ - அகனிகளும்,
பஞ்ச-ஃஸிதது, ஆஹுதயஸுச-ஆஹுதிகளும், ஸாவே-எல்லா, தேவா - தேவா, - தேவ
தைகளும், தேவகீபுதர எவ - தேவகியின் பிள்ளையாகிய ஸ்ரீ கருஷ்ணன் தான்
தத்வம் - உண்மையான வஸ்துவை, ஜிஜ்ஞாஸமாநுஸம் - அறியவேண்டுமென
கிற ஆசையுடையவர்களுக்கு, ஸாவதோமுக்க - எல்லாவிதங்களான, ஹேதுபி:
காரணங்களினால், மஹாயோகீ - அதிகமான கலாணகுணங்களையுடைய, பர -
எல்லாரையும்விட மேற்பட்டவனாகிய, நாராயண - நாராயணனாகிய பெயருடைய,
ஏகஃ - ஒரு, ஹரி - விஷ்ணுவே, தத்வம் - உண்மையான வஸ்து புஹம் - கையை,
உதருதய - தூக்கிக்கொண்டு, ஸதயம் ஸதயம் புனஸஸதயம் - மூன்று தடவை
ஸதயமாக, உசயதே - சொல்லப்படுகிறது, வேதாத - வேதத்தைவிட, பரம் -
மேலான, ஸாஸ்தரம் - ஸாஸ்தரமானது, நாவதி - இல்லை, கேஸுவாத - பகவானே
விட, பரம் - மேலான, தைவம் - தைவமானது, நாவதி - இல்லை ஸாவஸாஸ்த
ராணி - எல்லா ஸாஸ்தரங்களையும், ஆலோப்ய - அனேகம் தடவை வாசித்து,
புனஃ - புனஃ - அடிக்கடி, விசாரயச - விசாரித்ததும், நாராயணஃ - நாராயணன், ஸதா -
எப்பொழுதும், தயேய - தயானம் செய்யத்தக்கவன், (என்கிற) இதம் - இந்த,
ஏகம் - ஒன்று, ஸூநிஷ்டம் - முடிவுபெற்றது.

பட்ட ஸ்ரீஸௌனகந்ரும விஷ்ணுதாமததில் எல்லா இடத்திலும் பகவா
னே பரதேவதை எனபதை நிரூபித்திருக்கிறா மோக்ஷத்திற குபா
யத்தை விதிக்குமிடத்திலும், விடத்தருந்ததையும், அங்கீகரிக்கத்தருந்
ததையும் | 'சூரபுஷ்பஸாஸ வபுஷ்ண ஜிமஷ்ண வபுஷ்வஸ்தாஃ | பூ
ணிநம் சுபிஜ நிதி ஸம்ஸார வஸவதிநுஃ || பதஸ்தொ ந தெ யூ
மெ யூநிநா ஸ்வகாரஸாஃ | சுவிஷ்ணுமுகா ஸ்வெத் தெ ஹி
ஸம்ஸாரமொவராஃ || வஸா ஸுஷ்ருத் வொபாஸ யூமெ நெவொ
வகாரஸாஃ | நெவஸிபுகொ ந வெவொப ஸ்வொஸிபுநுதொ
யதஃ || தஸ்தா ஸுஷ்ருத் ஸுஷ்ரு நிஸமபுஷ்வ வொபவஸ | பெய்ய
யூநவீஷா ஸம்ஸிஷ் தஜிஷ்ணாஃ வரஸம் வஃ || ' என்று பிரித்துச்
சொல்லி இருக்கிறா அப்படியே 2 ' ஸூருயதாம் து நரவ்யூவ
வெஷ்வெஷாநநிஸ்யம் | யஜ்ஞஸொ யஜ்ஞ வாரூஷஃ வுணர்ஸகாஷ
ஸம்ஜிதஃ || ஸ விஷ்ணுஃ வரஸம் ஸுஷ்ரு யதொ நரவயதயுதெ வநுஃ ||

1 ஆப்ரம்ம ஸதம்ப பாயந்த ஜகதநதா வயவஸதிதா - ப்ரம்மாமுதல புழு
வரையிலுள்ள இந்த லோகத்திற்குள்ளிருக்கிற ப்ராணினி:-ப்ராணிகள், யத -
எந்தக்காரணத்தினால், காமஜனித ஸம்ஸாரவஸ வாத்தின்.-காமங்களினால் உண்
டாசுபபட்ட ஸம்ஸாரத்திற்கு வசப்பட்டவைகளோ, தத்-ஆகையினால், தே -
அவைகள், த்யானே - தயானம் செயதால், தயானிஸம் - த்யானம் செயபவர்
களுக்கு, ந உபகாரகா-உபகாரம் செய்பவர்களால், யத -எந்தக் காரணத்தினால்,
அவிதயாநதகதா -காமங்களுக்கு வசப்பட்ட, தே-அவர்கள், ஸர்வே-எல்லோரும்,
ஸம்ஸாரனேசரா -ஸம்ஸாரத்திற்குன்னடங்கினவர்களோ, பர்ஸாத - பிறகு, உத்
பூத போதா -ப்ரகாசமாகிய ஜ்ஞானத்தையுடைய முகதாசனம், த்யானே - த்யா
னத்தில், ந உபகாரகா-உபகாரம் செய்பவர்களால், யத:-எந்தக்காரணத்தினால்,
தேஷாம் - அவர்களுக்கு, போத-ஜ்ஞானம், நநஸாஸிக:-ஸவபாவத்திலுண்டான
தல்லவோ, அநயத:-பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினுண்டானதோ, தஸமாத -
ஆகையினால், அமலம் - பரிசுத்தமானதும், நிஸாகாதேவ - ஸ்வபாவத்தினாலேயே,
போதவத - ஜ்ஞானத்தையுடையதும், பரம்ம - எல்லாவற்றையும்விட மேலான
தான, விஷ்ணே-பகவானுடைய, தத் - அந்த, பரமம்பதம் - ஸவரூபம், த்யா
னவிதாம் - தயானத்தை அறிந்தவர்களுக்கு, ஸமயக - நன்றாக, தயேயம் - தயா
னம் செய்யத்தக்கது

2 நரவயாகா - ஓ ' புருஷஸரோஷ்டனே, வேதவேதாந்த நிரஸய:-வேதங்
கள், வேதாந்தங்கள், இவைகளின் நிரஸயம், ஸ்ருயதாம் - கேழ்க்கத்தக்கது, யஜ்
ஞஸொ -யஜ்ஞங்களுக்கு ஈஸ்வரனாயும், யஜ்ஞபுருஷ -யஜ்ஞங்களினால் ஆராதிகப்
படுகிறவனாயும், புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜித:-புண்டரீகாக்ஷனென்று பெயருடைய, ஸ:-
அந்த, விஷ்ணு:- விஷ்ணுவே, பரம்ம - மேலான, பரமமா - பரம்மம், யத:-எவ
விடத்திலிருந்த, புன:-மறுபடியும், நாவாததே - திரும்புகிறதில்லையோ.

என்று சொல்லியிருக்கிறார் பகவானுடைய அர்ச்சாவதாரத்தின் மஹி
மையைப்பற்றியும் 1, பாஷ்யஸோ து கிந் லெஷ்யபுஷ் ராதிவெ வ்யூ
கி வகிணஃ நுலிஹ வாநீநாநீநாந் தாஷ்யஸா காரபெஷ வ்யூயஃ ||
ஸுராத்வா ப்ருதிநா விஷ்ணுஃ ப்ருஷ்ண வடிநக்ஷணாஃ க்ருதா 22
துந்ஷீ திகுநீ ஸுவணபுரஜிதாநிஃ || தஸ்யா ஸ ஹ ஸாரொவ்யு
ந்ருஷா த்ருபொ ஹவஷி தாநிவ்யுபெதாஃ ப்ருணநெதாஃ யஜெதாஃ
விவிஜ்யெஷி || விஸத்ய வாஸு ஷொஷஸு தாநெவ ஸ ஹராத்விணீ ||
என்று சொல்லியிருக்கிறார் இவ்விடத்தில் இந்த அர்ச்சாரூபம் பரதி
ஷ்டை முதலியவைகளைச் செய்வதினால் முக்கியமான அவதாரமாய்
விடுகிறது என்று தாதபாயம் அப்படியே பகவச ஸாஸ்த்ரத்தில்
2, 'ஸவபூதிஸாயி ஷாஸூண்யம் ஸம்வ்யூதம் க்ரு விஃவயெபாஃ | தெ
நாவெபூதமவநு ஸாக்ஷாஷ நொவவாரயியா க்ஷிஷி' என்று
சொல்லப்பட்டது. ஜிதநதே ஸதீதாத்நிததில் பகவானே லோகங்களு
க்குக் காரணமென்பதும், மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறனென்பது முத
லியதும் நிரூபிக்கப்பட்டது 3, 'ஷெவதா வாராநாயபூதம் யயாவஷெ

1 நருஸிம்ஹவாமனோதீனம் - நருஸிம்மன, வாமனன், முதலிய அவதாரங்
களுக்கும், சுகரிண - விஷ்ணுவினுடைய, யாத்ருஸோ - எப்படிப்பட்ட, ரூபே -
ரூபத்தில், மனஃ - மனது, ஸதையம் - ஸதிரமாக இருப்பதை, பதனாதி - அடைகிற
தோ, தாத்ருஸம் - அப்படிப்பட்ட ரூபத்தை, புத - விதவான், காரயேத - செய்ய
வேண்டும், ஸுரூபம் - அழகான ரூபத்தையுடைய, ப்ரஸநவதனேக்ஷணம் -
ப்ரஸந்மோகியமுகம், கண்கள், இவைகளையுடைய, ஆதமனஃ - தனக்கு, ப்ரீதிசீம் -
ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடிய, விஷ்ணோ - விஷ்ணுவின், பரதிமாம் - பிம்பத்தை,
ஸுவர்ணரஜதாதிபி - தங்கம் வெள்ளி முதலியவைகளினால், கருதவா - செய்து,
தஸ்யாம் - அதினிடத்தில், மனஸா - மனதினால், ப்ரமம் - பரப்ரமத்தை, ஸமா
ரோப்ய - ஆரோபணம் செய்து, தந்மய - அதையே நினைத்தகொண்டிருப்பவனை,
பவேத் - ஆகவேண்டும், தாம் - அந்த ரூபத்தை, அர்ச்சயேத - ஆராதனம் செய்ய
வேண்டும், தாம் - அதையே, பாணமேத - ஸேவிக்கவேண்டும், தாம் - அதைக்
குறித்தே, யஜேத் - யாகம் செய்யவேண்டும், தாம் - அந்த ரூபத்தையே, விசந
யேத - தயானம் செய்யவேண்டும், அபாஸததோஷ - போகக்கூடக்கூடாத தோஷத்
தையுடையவனாய்க்கொண்டு, ப்ருமம் ரூபிணீம் - ப்ரும ஸ்வரூபியாகிய, தாமேவ -
அந்த ரூபத்தையே, விஸ்தி - ப்ரவேசிக்கிறான்

2 மநதரபிம்பயோ - மநதிரத்திலும், பிம்பத்தினிடத்திலும், ஸாவாதிஸாயி -
எல்லாவற்றையும் விடமேலான, ஷாட்ருணயம் - ஆறுகுணங்கள், ஸமஸதிதம் -
இருக்கிறது, தேந - ஆகையினால், பகவான் - பகவான், ஸாக்ஷாத - நேரிலேயே,
அர்ச்சய - ஆராதனம் செய்யத்தக்கவா, கவசித் - எந்த இடத்திலும், உபசாரதி
யா - ஒளபசாரிக்கமென்கிற புத்தியினால், ந - இல்லை

3 ஓ! குமுதநாய், பாதேவதையின் நிர்ஸயத்தை நீ உள்படியே அறியப்
போகிறாய்.

து)தெ ஹ்வாநு' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் புலஸ்தயா வஸிஷ்ட
டா முதலியவர்களினால் வரமளிக்கப்பட்டவ ரென்றும், லைங்க
புராணத்தில் பருமமாவினால் வரமளிக்கப்பட்டவரென்றும் பர
ஸித்தராயிருக்கிற பராஸாரமும் 1 : விஷ்ணு ஸகாஸா ஐஹிகம்
ஜமதகெஞ்சுவ வஸ்திதம் : ஸ்ரீதி ஸம்பதி கூட்டாழலன் ஜமதொடலு)
ஜமது ஸஃ ||' என்று முக்கியமாக நிரூபிக்கப்படுகிற விஷயத்தை சுருக்
கிச சொல்லி இதையே அனேகவிதமாக ஸ்தாபித்தாரா. 'மனு
ஒருவராததையைச சொன்னாரோ அது மருந்து' என்றாததமுள்ள
ஸ்ருதிவாக்யத்தில் பரஸித்தராகிய மனு, பரஹஸ்பதி, தக்ஷா, முதலிய
வர்களின் வசனங்களும் முன்னமேயே உதாஹரிகப்பட்டன. இந்த
மதங்களுக்குள் ஒவ்வொன்றே தத்துவத்தை நிஸ்சயம் செய்வதற்குப்
போதுமானது முன்பு சொல்லப்பட்ட ஸீலம், ஸூபம், முதலியவைக
ளோடும், அவைகளில் அனேகங்களும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்
பொழுது கேழகவேண்டியதில்லை என்கிற அபிபிராயத்தினால் '3தெ
ஸ்' என்று சொல்லப்பட்டது எவர்களுடைய ஸ்வபாவம் தமோகுணம்
மேலிட்டதோ அவர்கள் ஆஸூர பரகருதிகளென்று சொல்லப்படுகி
றார்கள் தமோகுணம் மேலிட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்களாதலினால்
அநிந்தகொள்ள ஸகதியுள்ளவர்களல்ல என்றாததம் 'சூலூர'
என்னும் பதத்தைச சொல்லி இருப்பது 'ராக்ஷஸீராவூரீ' என்று
கூடச சோததுச சொல்லப்பட்ட ராக்ஷஸ ஸ்வபாவத்தையும் சேர்த்துக்
கொள்ளுகிறது தெய்வபரகருதி, ஆஸூரபரகருதி இவைகளின் பிரிவும்
பகவானால் 2 : அள ஹிதவஸம்யா ஹொகெவ்விநு லெடிவ சூலூர
வஸவ வ' என்றாமபித்து நிரூபிக்கப்பட்டது ஸௌனகரினாலும்
3 : சிவியொ ஹித வஸமெய்யாபம் லெடிவ சூலூர வஸவவ | விஷ்ணு

1 ஜகத - இந்தலோகமானது, விஷ்ணுஸகாஸாத-விஷ்ணுவினிடத்தி
லிருந்து, உத்தூசம் - உண்டானது, ததவைவச - அவவிடத்திலேயே, ஸதிதம் -
இருக்கிறது, அஸய - இந்த, ஜகத:-லோகத்திற்கு, அலென - இந்தப் பகவான்,
ஸதிதிஸமயம் காததா - காப்பாற்றுவது, நியமனம் செய்வது, இவைகளைச்செய்ய
வா, ஜகத - இந்தலோகமும், ஸ.-அவரே.

2 அஸமிந - இந்த, லோகே - லோகத்தில், பூதஸங்ககௌ - ப்ராணிகளின்
ஸ்ருஷ்டி, தைவ - தைவமென்றும், ஆஸூரவைச - ஆஸூரமென்றும், தவென -
இரண்டிவதம்

3 அயம் - இந்த, பூதஸங்க:-ப்ராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி, தைவ - தைவமென்
றும், ஆஸூரவைச - ஆஸூரமென்றும், தவிவித - இரண்டிவிதமானது, தைவ:-
தேவப்ஃருதியையுடையவன், விஷ்ணு பகதி பர:-விஷ்ணுவினிடத்தில் பகதி
செய்கிறவன், ததா - அப்படியே, விபரீத - விபரீதமான ஸ்வபாவமுடையவன்,
ஆஸூர:-ஆஸூரஸ்வபாவமுடையவன்.

ஸாலு வஹுமெஷி மாயதி | ப்ரகூகிம் யானி ஹுதாநி கூலிம்
 மஸகூநி ப்யுயா | ' என்று சொல்லப்பட்டது 1 'ஜநாநூ ஸஹ
 ஸ்ரெஷு யாவூகி ஹூவிதா வுரூ | தாநெவ ஹஜதே ஜஹூரூ
 வஷெஸா நிரப்யகூ ||' என்றும் சொல்லப்பட்டது பெரியோர்களினால்
 ஸாஸதரம் அநேகமாக உபதேசம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஸத
 துவகுணத்தின் மிகுதியைக் காரணமாகவுடைய பகவானிடத்தில்
 பகதியில்லாத ராவணன், தூயோதனன், முதலியவர்களுக்குத் தத்து
 வஜ்ஞான முண்டாகவிலலையல்லவா அப்படியே ஸஞ்ஜயனும் 2 'விஷ்ணு
 ராஜா! ந தெ விஷ்ணு 3 விஷ்ணு ஹீயதெவிஷ்ணு ஹீநஸுரோயஸு
 நாவிஜாநாவி கௌஸவாஹீரயாந தெவெஹஜ்ஞ தெந வ்யுயா யதே
 ரோயரெ | ஸூக ஹவம் மதொ ஹகூ ஸாஸ்தாநெஷி ஜநாப்யகூ ||'
 என்று சொல்லியிருக்கிறா லோகத்தில் தெரியாவதாகிருக்கிறார்கள்
 என்கிற காரணத்தினால் பரமானந்தி லேறப்பட அததம் இல்லா
 மறபோகாது, அதற்கு விரோதமாகவுடையவிடாதல்லவா என்று தாத
 பாயம்

15

உறுஜித த்ரிவிய ஹீஉஸாதிஸாயி

ஸம்ஹாவநம் தவ வரிஸு ஜிஉ வ்யூவாவு |

ராயா வநெந ஸவதா2வி நிமஉஹூராமம்

வஸூனி கௌவிநிஸம் சுவநமநு ஹாவா: || 16

உலலங்கித தரிவித ஸீம ஸமாதிராயி

ஸமபாவநம் தவ பரிபாடிம ஸவபாவம் |

மாயா பஸேன பவதாபி நிகூஹயமாநம்

பரயநதி கேசிதநிஸம் தவதநய பாவா: || 16

1 ஜனமாநதா ஸஹஸரோஷம் - முன்புநடந்த அனேகம் ஜன்மங்களில்,
 யா - எந்த, புத்தி: - பத்தியானது, புரா - முன்னால், பாவிதா - செய்யப்பட்ட
 தோ, ஜநத் - பராணி, தாமேவ - அதையே, பஜதி - அடைகிறது, உபதேச. -
 உபதேசமானது, நிர்த்தக: - ப்ரயோஜனம் நீர்த்தது

2 ராஜ - ஓ! ராஜாவே, தே - உன்னுடைய, வீதயா - விதையானது,
 நவீதயா - விதையையல்ல, மம - என்னுடைய, வீதயா - விதையானது, நஹீய
 தே - குறைவை யடைகிறதில்லை, விதயாஹீந. - விதைய யில்லாதவருடும்,
 தமோதவஸ்த. - அஜ்ஞானத்தினால் வயாபரிக்கப்பட்டிருக்கிற நீ, கேசவம் - பக
 வானே, நாயிஜானாஹி - அறியவில்லை, மாயாம - பாகருதியை, நஸேவே - நான்
 உடைத்ததில்லை, தே - உனக்கு, பதாரம் - மங்களம் உண்டாகவேண்டுமே, வருதா-

ப-ரை] உஹிதத்ரி விப ஸீலேசாதிசாயிலஹாவம்—உஹித-
தாண்டப்பட்டிருக்கிற த்ரிவி - மூன்று விதங்களான, ஸீ - எல்லை
களென்ன, ஸ - ஸம்மான வஸ்துவென்ன, ஸாதிசாயி - மேற்பட்டவஸ்து
வென்ன, இவைகளினுடைய, ஹாவம் - ஸம்பவிப்பதை உடை
த்தாயிருக்கிற, ஹவதாவி - உம்மாலும், சாபாவமெவ - ப்ரக்ருதியின்
வசத்தினாலும், அல்லது விசித்திரமான சக்தியின்பலத்தினாலும், சிமூ
ஹாரீ-நம் - மறைக்கப்பட்டிருக்கிற, தவ - உம்முடைய - வரிஷா
விஷ்ணுவம் - எல்லாவற்றையும் விட மேற்பட்டவனாயிருக்கும் ஸ்வபா
வத்தை, ஸ்வநமூலாவாம் - உம்மைத்தவிர வேறுவஸ்துக்களில் அபி
ப்ராயத்தைச் செலுத்தாத, கெவிஷ்-திவர், சுமிஸம் - எப்பொழுதும், வஸ்யு
னி - பார்க்கிறார்கள். 16

பா] பிறகு ஒருவருமே அறியவில்லை என்பதைக் காரணமாக
வுடைய ஆக்ஷேபத்தை அறிந்தவர்களிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லு
வதினால் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஆயலாருக்கு வரும் வருத்தியையே
தன்னுடைய ப்ரயோஜனமாக நினைக்கிறவராகையினால் ஸாத்விகர்களுக்கு
குப் பகவானுடைய அனுபவம் கிடைக்கிறது என்பதினால் ஸந்தோஷப்
படுகிறார்—‘உஹித’ என்றாரம்பித்து. அன்றிக்கே 1 ‘த்ரிவி மூண்
டெயெ ஹாவெவெ ரெவிஷ்வஜிஹம் ஜமக | ரோஹிதம் நாலிஜாநாதி
ரோஷேஷு: வாஷேஷு: ||’ என்று ஒருவராலும் அறியத்தகாததென்று
பகவான் தன்னாலேயே சொல்லப்பட்ட பகவானைச் சிலர் எப்படி அறி
வார்கள்? என்றாக்கேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக அவனை அறிவ
தற்குக் காரணம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் முன்
ஸ்ரீலோகத்தில் இவைகளைப் பரிஹரிக்கவேண்டும் என்கிற புத்தியை
உண்டாக்குவதற்காக பகவானுடைய உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளா
மவிருப்பதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸ்ரீலோகத்தில்
இவைகளை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று தெரிவிப்பதற்காக அந்தப்

வீணை, தர்மம் - தர்மத்தை, நாசரே - செய்கிறதில்லை, பக்த்யா - பக்தியினால்,
சுத்தபாவம்-பரிசுத்தமான மனதை, கத:-அடைந்தவனாக, ஸாஸ்த்ராத்-ஸாஸ்த்ரத்தி
னால், ஜனார்த்தனம் - பகவானை, வேத்மி - அறிகிறேன்.

1 குணமயை:-ஸத்வாஜ்ஞ தமோகுணங்கள் நிறைந்த, த்ரிபி:-மூன்று வித
மான, ஏபி:-இந்த, பாவை:-வஸ்துக்களினால், மோஹிதம் - மோஹத்தை யடை
விக்கப்பட்ட, இதம் - இந்த, ஸர்வம் - எல்லா, ஜகத் - லோகமும், ஏப்ய:-இவை
களைவிட, பரம் - மேலானவனும், அவ்யயம் - அழிவில்லாதவனாயிருக்கிற,
மாம் - என்னை, நாபிஜாநாதி - அறிகிறதில்லை.

பகவானே அறிவதற்குக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது. 'வீரீ' என்பது அளவு, அதாவது இவ்விடத்தில் தேசத்தினாலும், காலத்தினாலும், விஷயத்தினாலும், மூன்றுவிதமாக இருக்கிறது அதாவது மூன்றுவிதமான அளவுகளினுடையவும், ஸமமான வஸ்து, மேற்பட்ட வஸ்து, இவைகளினுடையவும் ஸம்பாவனே (இவை ஸப்பவிகக்கூடும் என்கிற எண்ணம்) எதினால் தாண்டப்பட்டதோ அது 'உலூஜித் த்ரி விய வரீ ஸரீ' ஆகியோர் 'வஸ்வாவம்' என்னப்படுகிறது மற்றவர்களினுடைய பரபுவாயிருக்கும் தன்மை, இடம் முதலியவைகளினு லளவிடப்பட்டது ஆகையினாலேயே ஸமமானதும் மேற்பட்டதுமாகிய வஸ்துகள ளிருக்கக்கூடும் என்கிற எண்ணத்திற்கு இடமுண்டு 'தவ' என்பதற்கு 'ஸதயமாயும், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமாயும், அளவில்லாததாயு மிருக்கிறது பரமம்' என்றும், 'இததுடன் ஸமமானது ஒன்றுமில்லை' என்றும், 'அவனுக்கு ஸமமானவஸ்துவும், மேற்பட்ட வஸ்துவும் காணப்படவில்லை' என்று மாததமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யங்களிலும் '1. ஸ்ரீ ஸ்வரூப ஸ்வரூப' என்றும், 'மாஸி நாராயண ஸ்வரூப' என்றும், 'வாரிஸ்ர ஸ்வரூப' என்பதற்கு பரபுவாயிருக்கையாகிய, ஸ்வரூபம் உள்ளவரையிலு மிருக்கக்கூடிய ஸ்வபாவத்தை என்றாததம். 'புரேஸ்ர வாரிஸ்ர' ('பரிபருட' எனலும் பதம் பரபு எனலும் அர்த்தத்தில் சொல்லப்படுகிறது) என்று வ்யாகரணத்தில் படிக்கப்படுகிறது. 'சோபா வபெஸ்ர' என்பதற்கு மூன்று குணங்கள் நிறைந்த பரகருதியின் ஸக தியினால் என்றாததம் ஸ்ருதியிலும் 'மாயையை உடையவன் இதிலிருந்து இந்த பரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறான், அதில் மற்றொருவன் மாயையினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறான்' என்றும், 'மாயையை பரகருதி என்றும், மாயையையுடையவனை ஸாவேஸவரனென்றும் அறியவேண்டும்' என்று மாததமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன வல்லவா பகவான தானும் 2. 'ஹேவீ ஹேஷா மூண ஸ்வரூப ரீ' 'பா ஹேஷா' என்று சொல்லி யிருக்கிறான். ஜிதந்தே ஸ்தோத்திர

1 தவஸம் - உமக்கு ஸமனானவன், நாஸி - இல்லை, அபயதிக - மேற்பட்ட வகையி, அநய - வேறொருவன், குத - ஏது? நாராயணனுக்கு ஸமமானவன் இல்லை

2 குணமயீ - ஸதவம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த, மம - என்னுடைய, மாயா - மாயையானது, தூதயயா - தாண்டமுடியாதது, ஹி - எதக்காரணத்தினால், ஏஷ - இது, தைவீ - விளையாடுகிற என்னுடையதோ.

ரத்திலும் 1 'சுயுக்த ஸ்ராமோஹ வ முண் ரோயா ஸோவ்யதஃ' என்று சொல்லப்படது சது ஸலோகியிலும் 'யவநிகாரோயா ஜம நெஹ்மி' என்று சொல்லப்பட்டதல்லவா அன்றிகே இவ்விடத்தில் 'ரோயா வம்' எனனும் பத்ததினால தனக்கு அஸாதாரணமாகிய பரகருதி ஸம்பந்தமில்லாத திவ்ய விக்ரஹத்தில் காமங்களுக்கு வசப்படவைகளாகிய மதஸ்யம், கூாமம், முதலியவைகளுக்கு ஸம்மானது என்கிற பரமத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய மிகுந்த ஸக்தி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் அப்படியே 2 'சுவஜாந்னி ராம் ரீருஃ ரோநுஷீம் தநுரோஸி தம் | ஸாம் ஹாவஜாந்னொ ரீ வஹி தரீஹெஸாரம் ||' என்றும், 3 'ஓம்ஸஹவி ரீஹாபொதி ஸவ்யஸ்ய ஜமதஃ ப்ரஹ்ம கபீராண்யாரஹதெ கதபூம் கீநாஸ உவ ஷு-வ்யுஃ || தெந வஹபதெ யொகாநு ரோயா யொமெந கெஸவஃ |' என்றும் சொல்லப்பட்டது 'ஹவதாரவி' (உமமாலும்) எனப்பதற்கு 4 'சூத்ராம் ரோநுஷீம் ரீநெ ராஜீம் ஷுரபாதஜீம்' என்றும், 5 'சஹம் வொ ஷாஸ்வொ ஜாதஃ' என்றிவை முதலிய உமமுடைய வாரததையினாலேயே ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கிற ஸாவஜினுடையும் ஸாவஸகதனாடி மிருக்கிற உமமாலும் என்று தாதபாயம் 'ஹவதாரவி' என்கிற இட

1 குணமாயாஸமாவருத - குணங்களுடைய பரகருதியினால் மறைக்கப்பட்டவனாய், அதயக்ஷுஸ - இவைகளுக்கு யஜமானனாயும், அனுமந்தாச - அனுமதி செய்கிறவனாயும் (இருக்கிறான்)

2 மூடா:-மூடர்கள், மானுஷீம் - மனுஷ்யர்களினுடையதான், ததம் - ஸாரீரத்தை, ஆஸரிதம் - அடைந்திருக்கிற, மாம் - என்னை, மம் - என்னுடைய, பூதமஹேஸுவரம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஈஸ்வரனாயிருப்பவனுக்கு அஸாதாரணமாகிய, பரம் - மேலான, பாவம் - ஸவபாவத்தை, அஜாநந்த - அறியாதவாக ளாயக்கொண்டு, அவஜாநந்தி - அவமதி செய்கிறார்கள்

3 மஹாயோகீ - அதிகமான கல்யாண குணங்களுடைய, பரபு - பரபுகிய விஷ்ணு, ஸாவஸ்ய - எல்லா, ஜகத:-லோகத்திற்கும், ஈஸ்வரபி - ஈஸ்வரனாக இருந்தபோதிலும், தூபல - பலமில்லாதவனாகிய கீநாஸிவ - அல்ப ப்ராணியைப்போல, காமாணி - காமங்களை, காததம் - செய்வதற்கு, ஆரபதே - ஆரம்பிக்கிறான், தேந - அந்த, மாயாயோகேந - விசித்திரமான ஸக்தியின் ஸம்பந்தத்தினால், கேஸவ - பகவான், லோகாந - லோகங்களை, வஞ்சயதே - வஞ்சனை செய்கிறான்.

4 ஆத்மான்ம - என்னை, மானுஷம் - மனுஷ்யனாகவும், தசரதாதமஜம் - தசரதருக்குப் பிள்ளையாகிய, ராமம் - ராமனாகவும், மன்யே - எண்ணுகிறேன்

5 அஹம் - நான், வ - உங்களுக்கு, பாந்தவ:-பந்தவாக, ஜாத:-பிறந்தேன்.

த்தில் உமமுடைய பலத்தையே தங்களுக்குப் பலமாக அங்கீகரித்துக் கொண்டு உமக்குக் கைங்கரியம் செய்வதில் பரவருத்தித்தவாகளாய் உமமையும் தங்களுக்கு வசமாகக்கொண்டு உமமைவிட மிகுந்த பல முடையவர்களாக ஆகிறார்கள் என்று பகதாசனின் பரபாவத்தின் மேன்மையைத் தெரிவிப்பதற்காக 'சுவீ' எனனும் பதம் 'மிம-ஓஹு ரோம்' என்பதற்கு மிகவும் மறைக்கப்படுகிற என்றாததம். 'வஸூனீ (பாக்கிறார்கள்)' எனபதற்கு முதலில் ஸாஸ்தரத்தினால் விசதமாகத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் பிறகு யோகத்தின் பலத்தினால் பரதயக்ஷ மாகப் பாக்கிறார்கள் என்றாததம் அப்படியே ஸனதஸுஜாதரினால் 1 'யொம் நலம் ஓவஸூனீ ஹவனம் ஸநாதம்' என்று சொல் லியிருக்கிறா 'கெவிசு' எனபது இப்படிப்பட்டவர்கள் தூர்லபா கள் எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக கீதையிலும் 2 'ஸூஹாதா ஸ-ஓ உ-ஹம்' என்று சொல்லப்படுகிறதல்லவா ஸ்ரீபெளஷ்கர ஸமஹிதையி லும் 3 'ஓஹு-ஹா ஹவசு யொம் ஹவிநொ ஹவி ரோநவா: 1 தஜ் ஸ-நா தஜாஹாவாசு ஸஹம் ஸாஸூதம் வஹி' என்று சொல்லப் பட்டது 'சுமிஸம்' எனபதற்கு எல்லா ஜனங்களையும் மோஹிப்பிக கக்கூடிய கலியுகத்திலும் என்று தாதபாயம் இப்படியே பகவானுகிய ஸௌனகரினால் 4 'கௌ க்யதயம் தஸு கலிவஸு க்யதெயம் மெயஸு வெதவி மொவிநொ ஹுடியெ யஸு நாயுதம்:' என்று சொல்லப்பட்டது. 'கூடிநநு ஹாவா:' எனபதற்கு உமமோருவரைப் பற்றியே உண்டாயிருக்கிற மனதின் வ்ருத்தியை யுடையவர்கள் இதர பரயோஜனங்கள், ஸரணமாக ஆஸரயிக்கக்கூடிய மற்றவர்கள், இவை களை விட்டவர்கள் என்று தாதபாயம். ஸ்ருதியிலும் 'எந்த பரமமம்

1 யோகிசு:-யோகிகள், ஸநாதனம் - அநாதியாகிய, தம்-அந்த, பகவதம் - பகவானை, பரபஸ்யந்தி - பாக்கிறார்கள்

2 அப்படிப்பட்ட மஹாத்மாவானவன் மிகவும் தூலபன்

3 புவி - பூமியில், பகவதயோகபாவிசு:-பகவானைப்பற்றிய யோகத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிற, மாணவா:-மனுஷ்யர்கள், தூலபா - தூலபர்கள், தத்தா ஸ்ருத - அவர்களைப் பாப்பதினாலும், ததாலபாத - அவர்களுடன் வாதத்தை சொல்லுவதினாலும், ஸாஸவதம் - அழிவில்லாத, பதம் - ஸதானமானது, ஸுல பம் - ஸுலபமாய்க் கிடைக்கக் கூடியது.

4 யஸய - எவனுடைய, சேதவி - மனதில், கோவிந்த:-பகவான் (இருக் கிறாரோ), தஸய - அவனுக்கு கலென - கலியுகத்தில், கருதயுகம் - க்ருதயுகம், யஸய - எவனுடைய, ஹ்ருதயே - மனதில், அசயுத:-பகவான், ந - இவ்வேயோ, தஸய - அவனுக்கு, கருதேயுசே - கருதயுகத்திலும், கலி:-கலியுகம்.

பார்க்கத்தகாததோ அறியத்தகாததோ' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக வாரம்பிசது 'எது பராணிகளுக்காக காரணமோ அதைப் புத்திமான்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்றும், 'ஜ்ஞானத்தின் தெளிவினால் பரிசுத்தமான ஸதவகுணத்தை யுடையவர்கள் விகாரங்களில்லாத அநதப் பகவானை தயானம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களாய் அவனைப் பாரக்கிறார்கள்' என்றும், 'இநத ஆதமா பரவசனம் செய்வதினால் அடையத்தகுந்தவனல்ல' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக 'அவனுக்கு இநதப் பரமாதமா தன்னுடைய ஸவரூபத்தை பரகாசம் செய்கிறான்' என்றும், 'ஒருவராலும் பாரக்கமுடியாதவனாயும் மறைந்துகொண்டு அனுபரவேஸித திருப்பவனாயும் ஸுக்ஷ்மமான இடத்திலிருப்பவனாயும், ஒருவராலும் அறியமுடியாத இடத்திலிருப்பவனாயும் அநாதியாயுமிருக்கிற தேவனைப் புத்திமான்கள் ஜ்வாத மாவைப்பற்றிய போகத்தினாலுண்டாகிய ஸாக்ஷாதகாரத்தினால் தெரிந்துகொண்டு ஸநதோஷம் துக்கம் இவைகளை விடுகிறார்கள்' என்றும், 'எல்லா பராணிகளிடங்களிலும் மறைந்துகொண்டிருக்கிற இநத ஆதமா பரகாசிக்கிறதில்லை, ஸுக்ஷ்மமாகப் பார்க்கும் சக்தியுடையவர்களினால் மிகவும் சிறந்த ஸுக்ஷ்மமான புத்தியினால் காணப்படுகிறான்' என்றும், 'இவனைப் பாரப்பதற்காக வேதாதயயனம் ஒருகண், போகம் இரண்டாவது கண், வேதமோதுதல் யோகம் செய்கல் ஆகிய இரண்டு கண்களையுடையவன் அவனைப் பாரக்கிறான், மாமஸமயமாகிய கண அவனைப் பார்க்கிறதில்லை' என்று மாததமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன ஸ்மருதிகளிலும் 1 'யெ தஸேவ ப்ரவஷ்யெ ந தெ ஸுஹ்னி ரோநவா:', 'ஹக்ரோ க்ஷநந்யா ஸக்ஷோ க்ஷஹெவம் விப்யாஜ ஜகம் || ஜோதம் ஐஷ்டம் உ தக்ஷெந ப்ரவெஷ்டம் உ வரணவ।' என்று சொல்லப்பட்டது

16

யஜ்ண ஜ்ஞானோ மொவரம் உ ய

ஜ்ஞொதூரா ண்ஞாவரணாநி யாநி உ |

முணாஃ ப்ரயாமம் ப்ரஸுஷ்டஃ வரம் வஜம்

வராதூரம் ப்ரஹ்ம உ தெ விஹதிதய: ||

17

1 யே - எவர்கள், தமேவ - அநதப் பகவானேயே, ப்ரபதயாதே-ஸாணமாக அடைகிறார்களோ, தே - அநத, மானவா - மனிதர்கள், நமுஹ்யந்தி - மோஹத்தை யடைகிறதில்லை, பராதப் - சத்தருக்களை நாசஞ் செய்யக்கூடிய, அரஜுந - அர்ஜுந, எவமவித - இப்படிப்பட்ட நான், அநயயா - வேறொருவரிடத்திலும் செலுத்தாத, பகதயா - பகதியினால், ததவே - உண்மையாக, ஜ்ஞாதம் - அறிவதற்கும், தாஷ்டமே - பாப்பதற்கும், ப்ரவேஷ்டமேச - ப்ரவேசிப்பதற்கும், ஸக்ய-முடியும்

யதண்ட மண்டாநதர லோசரம ச யத
தஸோசகராண யாவரணாநி யாநி ச |
சுணு பரதானம புருஷ பரம பத்ம
பராதாரம ப்ரமம ச தே விபூதய, ||

17

ப - ரை] யக் - எது சுணு - ப்ரும்மாண்டமோ, சுணானூர மொ
யரஹி - அண்டங்களுக்குள்ளே இருக்கக்கூடியது, யக் - எதுவோ,
ஐஸோ தரானி - பத்ரு மட்பதிகமாகிய, சுவரணாநி - அண்டத்தின்
ஆவரணங்கள், யாநி - எவைகளோ மூணா - ஸத்துவ ரஜஸ் தமோ
குணங்கள், ப்ரபாம - பரகரு, ப்ராமஹி - ஜீவாத்மா, ப்ராம வ
ஹி - பரமபதமும், ப்ராம - பரகருதியைவிட மேலான பதத்சேதனா
களைவிட, ப்ராம - மேலான முக்காத்மாவும், நித்யாகளும், ப்ரஹ்ம -
திவ்யமங்கள விசுவஹமும், மக - உம்முடைய, விஹிதய - விபூதி
கள், அதாவது உம்மால் நியமிக்கக்கூடிய வஸ்துக்கள்.

17

பா] சிமூச சொலலியவிதமான பரபுவாயிருக்கும் தன்மையை
மற்றவர்களுக்கு ஸாதாரணமல்லாத விபூதிகளின் பெருமைரினாலும்
உறுதிப்படுத்துகிறா—யக்ஷு' என்றாமபிதது 'யக்' என்பதற்கு
ப்ருமாவிற குதபததி ஸதானமாக பரஸிததமாயிருக்கிற என்றாததம்.
பகினுலுலோகங்களுக்கும் ஆவரணமாக இருக்கிற ஸ்வானமயமான
முடியாயிருக்கிறது அண்டம் இவ்விதத்தில் ஒருமையாகச் சொல்லி
இருக்கிற அனைவர்களின் கூட்டத்தை அபிபராயத்தில் கொண்டது,
1 'சுணானூரம் து ஸஹஸரணாம் ஸஹஸரணாயுதாநி வ |
ஐஸோதரநாம் தயா தது கொடி கொடி யுதாநி வ ||' என்று
புராணங்களில் சொல்லி இருப்பதினால் அண்டத்திற்குள்ளே யிருக்கும்
இடத்தையே தனக்கிருபிதமாக வுடையது 'சுணானூர மொயரம்'
என்னப்படுகிறது அன்றிக்கே அண்டத்திற்குள்ளேயே இருக்கும்
வஸ்துக்களையே தன்னுலரியக்கூடிய வஸ்துவாகவுடையது என்றாதத
மாகவுமாம் அததிககாயிரிருக்கும் கொசுக்களைப்போல வெளியிலிருக்
கும் இடத்தைக் கண்டறியாகது என்றாததம் அண்டத்திற்கு யஜமா
னனாக ப்ருமமா முதல் நான்குவிதங்களான பராணிகளின் கூட்டமும்
அனைவர்களுக்கு அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துவும் அனுபவிக்க ஒத்தா

1 ஈதஸுரம - இப்படிப்பட்ட, அண்டாம - அண்டங்களினுடைய,
ஸஹஸ்ரணாம் - ஆயிரங்களினுடைய, ஸஹஸரணி - ஆயிரங்களும், அபுதாநிச-
பதியாயிரங்களும், ததா - அப்படி, கோடிகோடையுதாநிச - அனேகமாயிரம் கோ
டிகளும், ததா-அதப் பகவானிடத்தி லிருக்கின்றன

சைக கருவிகளும் அனுபவிகளும் இடங்கள் முதலியதும் என்றந்தம
ஆவரணங்களாவது ஜலம் முதலியவைகள் அப்படியே விஷ்ணு புரா
ணத்தில் 1 'உஸோத்தரண வயஸா நெடுஞ்சுபாணம் உதயு
கம் | ஸ்வெபாஸம் உர்ப்பாநொஸுள வஹிநா வெஷ்டிதொ வ
ஹி || வஹிஸு வாயுநா வாயு நெடுஞ்சுபா | நவஸாவதம் |
வகுதாஹிநா நவஸாவதி ஜஹதா வாரிவெஷ்டிதம் || உஸோத்தரா
ண்சுபாணா நெடுஞ்சுபாநொதாநி ஸ்வெஷ்டிதம் | ஜஹதம் ஹி
ஸுஷுப்தி பூபாநம் ஸுபுவஸிதம் || சுநவஸு ந சஸுராணம் ஸம்
பூபாநம் வா வி விஷ்டிதம் | ததநவ ஜஸுபூத பூராணம் நெதி
வெயதம் || ஹெதவஹித ஜஸுஷஸு பூசுதிஸு வாராபி
நெ |' என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ஸ்ரீலோகத்தில் 'யசு', 'யாநி',
என்கிற பதங்களுக்குப் பதிலாக 'தசு', 'தாநி', (அதுவும், அவைக
ளும்) என்று சொத்துக்கொள்ளவும் 'முணா' என்பதினால் ஸம்
ஸாரபரத்ததிற்குக் காரணங்களாகக் கீதையில் பதினாவது அதயா
யத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸத்துவம் முதலியபரகருதியின் ஸ்வபாவங்கள்
இவ்விடத்தில் குணங்களைத் தனித்துச் சொல்லியிருப்பதினால் ஸம்மான
அவஸைக்கையுடைய இந்த மூன்று குணங்களே பரகருதி என்று
சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஸாங்கயாகளின் மதம் நிராகரிக்கப்பட்டது
'பூபாநம்' என்பது மஹா முதலிய விகாரங்களையடையாத பரகருதி
யின் பாகம் 'சுணாஹி மொவரம்' என்று கேஷதரஜருகளாக இரு
க்கும் தசையையுடைய ஜீவாத்மாக்கள் சொல்லப்பட்ட படியினால்

1 மைதரேய - ஓ' மைதரேயனே, தத - அந்த அண்டமானது, தஸோதத
ரேண - பத்துமடங்கதிமான, பயஸா - ஜலத்தினால், வருதம் - சுற்றப்பட்டிருக்
கிறது, அஸௌ - இந்த, ஸாவ:-எல்லா, அமபுரிதான:-ஜலத்தைச் சுற்றிலு
முடைய அண்டம், பஹி -அந்த ஜலத்திற்கு வெளியில், வஹரிநா - நெருப்பினால்,
வேஷ்டித -சுற்றப்பட்டிருக்கிறது, வஹரி -நெருப்பு, வாயுநா - காற்றினாலும்,
வாயு:-காற்று, நபஸா - ஆகாசத்தினாலும், வருத சுற்றப்பட்டிருக்கிறது, நப -
ஆகாசம், பூதாதிநா - அகங்காரத்தினாலும், ஸ அநத அஹங்காரம், மஹத -
மஹத்தினாலும், பரிவேஷ்டித:-சுற்றப்பட்டிருக்கிறது அஸோஷாணி - எல்லா,
ஏதாநி - இந்த, ஸபத - எழும், தஸோததராணி - பத்துமடங்கு மேற்பட்டிருக்
கின்றன, மஹாதம் - மஹத்தை, ஸ மாவருதய - சுற்றிக்கொண்டு, பாதானம் -
பரகருதி, ஸவஸதிதம் - இருக்கிறது, அநதஸப - அளவில்லாத, தஸய -
அந்த பரகருதிக்கு, அநத:-முடிவும், ஸங்கயானம்-கணக்கும், நவியதே - இல்லை,
யத:-எந்தக்காரணத்தினால், தத - அந்த பரகருதி, அநதம் - முடிவில்லாததோ,
அஸங்கயாத ப்ராணம்ச - கணக்கில்லாத அளவையுடையதோ, அஸோஷஸய-
எல்லா வஸுவிற்கும், ஹேதுபூதம் - காரணமாக இருக்கிறதோ, ஸா - அந்த, ப்ரா
கருதி -பரகருதியானது, பரா - மேலானது.

‘வாரம்படி’ என்னும் பதம் இவ்விதத்தில் ‘வாரம்படி’ யாய்
வெதும் தீவெ தட்டி ரோநவி வு பா மெவவ்விதொ வுராவீ’ என
றிவை முதலிய வசனங்களினால் பரகருதியில் வயாபரிததுகொண
டிருப்பதாக நிருபிக்கப்பட்ட ஜ்வாதமாகக்கொள்ள குடபலச சொல்லு
கிறது ‘வாரம்படி’ என்கிற இடத்தில் ‘வடி’ (அடையப்படு
கிறது) என்கிற வடிபதத்தினால் ‘வடி’ என்பது அடையவேண
டிய இடம் ‘வார’ என்பதற்கு அப்படிப்பட்ட மற்ற இடங்களைவிட
மேலானது என்றாததம், அதாவது மறுபடியும் திருமயிவருகிலல்லாத
தும் பரகருதியின் ஸம்பந்த மில்லாததுமாகிய மேலாகத்தக அடையும்
இடம் என்றாததம் இது பருதியில் ‘இந்த லோகத்திற்கு எவன் படி
மானனோ அவன் உபாரத ஆகாயத்திலிருக்கிறான்’ என்றும், ‘ஸவாண
மயபாண மேலான லோகத்தில் ரஜோகுணமில்லாததும் அவயவங்களு
மில்லாத பரமமயிருக்கிறது’ என்றும், ‘இவனுக்கு எல்லா பராணிக
ளும் ஒருபாதம், அழிவிலலாத மூன்றுபாதம் ஆகாசத்திலிருக்கிறதும்
அந்தப் பெரியோர்கள் ஸவாகத்ததை அடைகிறார்கள், எந்த இடத்தில்
அநாதியான நிதயஸூரிகளா இருக்கிறார்களோ’ என்றும், ‘பாமடி எப
படித தோலால் விடப்படுகிறதோ அப்படியே அவன் இந்த லோகத்தி
லேயே பாபத்தினால் விடப்பட்டவனாய் ஸாமவேதபாராயணம் செய்து
கொண்டிருக்கிற அல்லது ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற
ஆதிவா ஹுகாக்கினால் பருமமேலோகத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போ
கப்படுகிறான்’ என்றும், ‘எந்த மனிதன் ஜனானத்தை ஸாரதியாக
வுடைபவனாயும் மனத்தைக் கடிவாளமா யுடையவனாய் மிருக்கிறானோ
அவன் இந்த ஸமஸாரமாகத்ததிற்கு அக்கரையாயிருக்கிற விஷ்ணுவி
னுடைய அந்தப் பரமபதத்தை அடைகிறான்’ என்றும், ‘அவன்
ஆயுஸ்ஸு வரையிலும் இவ்விதமாக இருந்துகொண்டு பருமமேலோகத்
தையடைகிறான் திருமயிவருகிறதில்லை’ என்றிவை முதலிய வாக்யங்
களில் சொல்லப்படுகிறது. மஹாபாரதத்திலும் 2 ‘ராஜ்யோணி கரீரோ

1 தாருணி - மாதில, அகநி - நெருப்பு, யதா - எப்படியோ, திலே - எள்ளில, தைலம் - எண்ணெய், யதா-எப்படியோ, த்தவத - அதைப்போல, புமாநபி - ஜீவாத்மாவும், பாதானே - பாக்குதியில், வயாய் - வயாபரித துக்கொண்க, அவஸதித:-இருக்கிறான்.

2. ராமணி - அழகான, காமசாரணி - இஷ்டப்படி எஞ்சாக்கிற, விமா
ணணி - விமானங்கள், ததா - அப்படியே, ஸபா - ஸபைகள், விவிதா - அநேக
விதங்களான, ஆகீடா - விளையாடிக்ிற இடங்களும் ராஜா - ஓர் ராஜாவே, அம
லோதகா - தெளிந்த ஜலங்கொண்டய, பதமின்யரூப - தாமரை ஓடைகள், ஏதே
வை - இவைகளெல்லாம், பரமாத்மன - பரமாத்மாவின், ஸதானஸ்ய - ஸதானத்
திருவு, நிரயா: - நரகங்கள்

ராணி விஜயாநி ஸ்வாஸ்தியா । சூக்ஷ்ம விவிபா ராஜா' வஜ்ஜிந்யூர
 கிரொடிசு : ஸ்வதெ வெ நிரபாஸ்யா ' ஸாநஸ்ய வரஜாத் ॥'
 எனது சொல்லப்பட்டது அந்த இடம் திருமபிவரக்கடியதல்ல என
 பதம் 1 'ஜோந விஜாநிந் : கெலிசு வரம் வாரம் அநீஷ்டயம் ।
 சுதீவ ததஃ வுண்ண வுண்ணாவி ஜந ஸெவிதம் ॥ தது மகா
 ந சொவநி நயுவநி யுபநிவ' என்றும், 2 'தெதா தஜ ஹண்
 ஸாநம் ப்ராஹ்மணீஹ ஸாஸ்கிசு : மெவ தெ ஸதயஜ்ஜநி ந
 யஜினி யஸொயநாஃ ॥ ஸதாந வதாரா ந வத்யுநெ யயா வலிஜ்ஜம்
 ஸயா ।' என்றும் சொல்லப்பட்டது பகவானை குறித்தது தேவதை
 களும் 3 'ஹிவ்ஜ ஸாந ஜஜீரம் யாஹ்ஜெயா ஃவியுஜ்ஜெயம் யாஹ்ஜெ
 மஜ்ஜி ஜாஜ்ஜம் । மஹ்மஹா' ரக்ஷ யாஸாந ப்ரவநாந கஜெ
 கஜெ ஜாயயாந ஸஜெகுத்யா ॥' என்றும் சொன்னார்கள் ஆரண்யபாவ

1 ஜ்ஞானவிஜ்ஞானி - ஜ்ஞானம், விவேகம், இவைகளையுடைய, பரம பாரம - ஸம்ஸாரத்தின் அக்கரைபை, திதீர்ஷஷ - தாண்டவேண்டுமென்கிற ஆசையையுடைய, கேசித - சிலா, ததர அந்த லோகத்தில், பரம-மிகவும், புண்யம்-பரிசுத்தமாயிருக்கிற, புண்யாபிஜனஸேவிதம் - பரிசுத்தமான நிதய ஸூரீ களினுடையப்பட்ட, தத்ஸத - அந்தப் பகவானுடைய ஸபைபை, கத்வா - அனட நது, நஸோசநதி - துக்கிக்கிறதில்லை, நசயவநதி - அதைவிட்டு நழுவுகிறதில்லை, நவயதநதி - ஒருவதப் பீடையுமடைகிறதில்லை

2 தே - அந்த, ஸாதவிகா:-ஸததுவகுணம் மேஸ்டடவாகன், பரமமண்:-பரப்ருமமததினுடைய, தத - அந்த, ஸதானம் - இடத்தை, பராப்துவந்தி - அடைகிறார்கள், தே - அவர்கள், ஸவாகம் - ஸவாகலோகத்தை, நேசசந்தி - ஆசைப்படுகிறதில்லை, யபோததன -கோத்தியையே விருமிபினவாகளாயக்கொண்டு, நயஜந்தியாகம் செய்கிறதில்லை, அஹிம்ஸயா - ஒருவருக்கும் ஹிம்ஸை செய்யாமல், யதாபலம் - தங்கள் ஸகதிக்குத் தக்கபடி, ஸதாம் - பெரியோர்களினுடைய, வாதம் - வழியை, அனுவர்த்ததே:-அனுஸரிகிறார்கள்

3 திவ்யம் - திவ்யமாயும், அஜ்ஹம் - கிழத்தனமில்லாததாயும், அப்ரமேயம் - அளவிடமுடியாததாயும், தர்விஜ்ஞேயம் - அறியமுடியாததாயும், ஆகமை - வேதங்களினால், கமயம் - அறியத் தகுந்ததாயுமிருக்கிற, ஆதயம் - முதலாவதாகிய, ஸ்தானம் - இடத்தை, கச்ச - அடையும், ப்ரபோ - ப்ரபுகாகிய விஷ்ணுவே, கல்பே கல்பே - கலபங்கள் தோறும், வைமூர்த்யா - உமமுடைய திவ்யமங்கனவிக்ரஹத்தாண்ட; ஜாயமான - அவதாரம் செய்துகொண்டு, ப்ரபநநா - ஆஸ்ரயித்தவாகனாகிய, அஸமாந - எங்கிலை, ரக்ஷ - காப்பாற்றும்

ததில தாம்புததிரரைக்குறித்து ஆர்ஷடிஷேணா 1 'பரீஹு ஸ்வ-
ஹிதாநாம் ப்ருக்ஷிதக் ப்ருக்ஷிதா யு-வாநா ஈநரஹி நிபநம் டெவ-
ப்ருஹம் நாராயணம் ஹரிம் || ப்ருஹண ஸுதநா த்ரு-வாஸ்யாநம்
ப்ருகாஸுதே | டெவாஹி யநுவஸ்யுநி ஹிம் | தெஜோபிம் வஃ ||
ஈத்யுகூரநஹி ஹிம் தசு ஸூநம் விஷ்ணுபிஷ்ணாந் || ஸுபெவஸ்யு-
யாராஜிநு ' உஷேக்ஷம் டெவ டாந்மெவ || பதபஸ்யு-ஹி டெவ-
நாராயணம் ஹரிம் | ப்ருஹண தவஸா யுகா ஹிதா: க்ரு-
ஸு-ஹி || பொமஸிஷா பிஷ்ணாந் || தரீர டெஹ விவஹிதா: |
த-த-மகா வ-ந்மெ-ஹிம் டெஹி-யாநி ஹிதா || ஸூந்மெ-
த-ஹாராஜி ' யு-வகிஷ்ணுபிஷ்ணம் | ஸூந்மெ-
ஹி-த-யு-பிஷ்ணா || ' என்று சொன்னா சிலா இது பரகருதி

1 யம் - எந்த, அநாதிநிதம் - ஆதியுநதமுமில்லா , தேவம் - தேவனாயும்,
ப்ரபம் - ப்ரபுபாயுமிருக்கிற, நாராயணம் நாராயணனென்று பெயருடைய,
ஹரிம் - விஷ்ணுவை, ஸ்வப்யுதாநம் - எல்லா பரான்களுக்கும், பரகருதே -
காரணமாகிய மூல பரகருதிக்கும், தருவாம் - அழியாததான், பரகருதிம் - கார-
ணமாக, ஆஹு-சொன்னாகனோ, தஸ்ய - அதை விஷ்ணுவின்னுடைய, பரஸ-
தானம் - மேலான இடமானது, ப்ரு-மண-பருமம் வினுடைய, ஸதநாத -
லோகத்திற்கு மேலே, பரகாஸுதே - பரகாசிக்கிறது, யத-எந்த, திவ்யம்-திவ்யமா-
யும், தேஜோமயம் -பரகாசமயமாயுமிருக்கிற,பதம் - இடத்தை, தேவா-தேவதை-
கள், நபஸ்யுதி - பரகாசவில்லையோ, தத - அப்படிப்பட்ட, மஹாத்மன-மஹாத-
மாசாகிய, விஷ்ணே-விஷ்ணுவின்னுடைய, எதானம் இடமானது, அதயாக்ஷா-
னலதிப்தம் - ஸூநாயன, அகனி, இவைகளைவிட மேலாக பரகாசிக்கிறது ராஜா-
ஜி' ராஜாவே, ஸ்வயா - தன்னுடையதாகிய, பரபயா வ - ப்ரகாசத்தினாலேயே,
தேவதானவை -தேவதைகளினாலும் அஸு-ரர்களினாலும் துவப்பரேக்ஷம் - பா-
கமுடியாதது, ததர - அவவிடத்தில், யதயா-யதிகள், தேவம் - தேவனாகிய,
நாராயணம் ஹரிம்-நாராயணனை, கசசுதி - அடைகிறார்கள, பரேண - மேலான,
தபஸா - தபஸஸுடன், யுகதா -கூடினவாகளாயும், ஸூபை -புணையங்களான,
காமபி-காமங்களினால், பாவிதா -பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டவர்களாயும், யோக-
விததா-யோகத்தில் வித்தியடைந்தவர்களாயும், தமோ மோஹவிவாஜிதா -அஜ்-
ஞானம், மோகம், இவைகளில்லாதவர்களாயு மிருக்கிற, மஹாத்மன -மஹாத-
மாக்கள், ததர - அவவிடத்திற்கு, கதவா - போய, புன-மறுபடியும், பாரத - ஒ,
பாரத வம்சத்தில் பிறந்தவனே, இம்ம - இந்த லோகத்தை, நாயாநி - வருகிற
தில்லை, மஹாராஜ-ஜி' ராஜாவே, எதத - இந்த, ஸதானம் - இடமானது, தரு-
வம் - அழிவில்லாதது, அக்ஷம் - மாறுதலில்லாதது, அவயயம் - ஒருவிதத் துக-
கமுமில்லாதது, எதத - இது, ஸதா - எப்பொழுதும், ஈஸ்வரஸ்ய - பகவானுக்கு,
ப்ராணமாததம் - ப்ராணனுக்கு ஸமானம்.

மண்டலத்திற்குள்ளேயே இருக்கிற பகவானுடைய கரையலோகத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள் திருமபிவரக ஈடாபி இடம், என்றும், அழிவில்லாதது என்பவை முதலியவைகளையும் சொல்லி இரு பபதினால் பரமபதமே சொல்லப்படுகிற தென்று மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் தாமபுத்திரா முதலியவர்களுக்கு அதைக் காட்டிக் கொடுத்ததோடுவெனில், 'யூராவ ஸ்ரீஸாஷாஸ்த்வாந் (வயாஸருடைய அனுகரஹத்தினால் கேட்டேன்)' என்பதைப்போல ருஷியினுடைய பரபாவத்தினால் பொருந்தும் மற்றதும் இப்படியே விரோதமில்லாமல் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது யாஜ்ஞவலகய ஸமருத்தியிலும் 1 'ஓக்ரா ரயிராஹு 3ம்: க்ருகா ௧௦ ஸாரயி 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ மொக வடாநெஷீ யாதி விஷ்ணு: வாஃ வஃ 1' என்று சொல்லப் பட்டது இவ்விடத்தில் ஸதானத்தைச் சொல்லுகிற பதங்கள் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றன என்பதை நிராகரிப்பதற்காக ஷடாததஸவக்ஷேபமென்னும் காரணத்தில் 'யுகிரொக்ராயிக்ரண நிவாஸ ஸ்ரீஷ்: (பரமாத்மாவைவிட வேறுபட்டதாகவும் அவனுக்கு ஆதாரமாவும் அவன் வஸிக்ரம் இடமாகவும் சொல்லி இருக்கிற படியினால்)' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த இடம் பரகருதி ஸம்பந்தமில்லாததென்பதும் இந்த ரஜோகுணத்திற்கு மேலான இடத்திலிருக்கிற' என்றும், 'தமோகுணத்திற்கு மேலான லோகத்திலிருக்கிற ஸூரியனுடைய வாணம் போன்ற வாணத்தையுடையவன்' என்று மாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களினால் ரஜோகுணம் தமோகுணம் நிறைந்த பரகருதியின் எல்லை தாண்டி இருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், பாஞ்சராதிர ஸாஸ்தரங்களினாலும், ஏற்பட்டது பரகருதியினுடைய அக்ஷரம் என்று பெயருடைய ஒருவிதமான மாறுதல்தானே பகவானுக்கும் முகதர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் போகத்தை அனுபவிக்கும் இடமாக இருக்கிறதென்று சிலா சொல்லுகிறார்கள். அதை நிராகரிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் பரகருதி ஜீவன இவர்களுக்குப் பிறகு பரமபதத்தைத் தனித்துச் சொல்லி இருக்கிறது. இந்தப் பக்ஷம் 2 'கூராவஸ பவதெ தக்ருகாயஸுத்ருவெஷ்ரஃ'

1 ஓக்ராரதம் - பாணவமாகிற தேரை, ஆருஹ்ய - ஏறி, மன - மனதை, ஸாரதிம் - ஸாரதியாக, கருதவா - செய்துகொண்டு, பருமமலோகபதாநேஷீ - ப்ருமமலோகமாகிற பதத்தைத் தேடுகிறவன், விஷ்ணே - விஷ்ணுவின்னுடைய, தத - அதை, பரம்பதம் பரமபதத்தை, யாதி - அடைகிறான்

2 தத்ர - அவ்விடத்தில், ஸ - அதை பகவான், காலம் - காலத்தை, பசுதே - பசுதே - பசுதே - செய்திருக்கிறான், தத்ர - அவ்விடத்தில், கால் - காலம், ந்யாபு - நாமாததிய முடையதல்ல.

என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் நிராகரிக்கப்பட்டது இன்னும் சிலா பகவானுடைய ஸ்வரூபமேயோ அவனுடைய ஆயுதகுணங்களையோ விசித்ரமான ஸக்தியின் வசத்தினால் திவ்யஸோகமாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள் அதுவும் ஸ்ருதி முதலியவைகளினால் தனித்துச் சொல்லி இருப்பதற்கு ஒருவித பாதகமுமில்லையாகையினாலும், இப்படிச் சொல்லில் பரமாத்ம ஸ்வரூபம் விகாரங்களில்லாத தென்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளுக்கு விரோதம் வருகிறபடியினாலும் நிராகரிக்கப்பட்டது என்கிற அபிபிராயத்தினால் 'தெ விவருதபஃ' என்று பரகருதி முதலியவைகளுக்கு ஸம்மாக விபூதிபாகத தனித்துச் சொல்லி இருக்கிறது சில இடங்களில் இதற்கு விரோதமாகச் சொல்லி இருப்பதும் அதற்குத் தகுந்தபடி ஸாப்சாரிகமாக ஆராதம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது 'வரோட்சரம்' என்கிற இடத்தில் 'வரோக்' எனனும் பதம் பரகருதியைவிட மேலானதாகிய கேஷதாஜனாகளின் ஸமூஹத்தை விட மேலான முகதாதமாவைச் சொல்லுகிறது முதல்வீற்றுமையுடைய 'வரம்' எனனும் பதமோவெனில் அநாதியாக ஸம்ஸாரபந்தமில்லாத நித்யஸூரிகளின் கூட்டத்தைச் சொல்லுகிறது அன்றிககே 'வரோக் (பரகருதியைவிட மேலான கேஷதாஜனானைவிட)', 'வரம் (மேலானது)' என்று முகதாக்களையும் நித்யஸூரிகளையும் சோதனாச் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம் இவ்விடத்தில் 'ஐஹ' எனனும் பதத்தினால் ஸம்பா ஸாயமாயும் நித்யமுமான திவ்யமங்கள் விகாரஹம் சொல்லப்படுகிறது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறதாக இருந்தால் விபூதி என்று சொல்லி இருப்பது பொருந்தாதாகையினால். இவ்விடத்தில் 1 'ஸாலாவபெநா சீஹா யொம் ஸ ஸீஜோ யசு ஸம்ஸுதெ 1 சீஹஸூஹமதெ ஸசூயம் ஜதாம் ஜாயதெஹம் ஸ வரஸூவ ஸசூதாம் ஐஹ ஸஸூதாம் ॥ சீதததும் ஐஹசீஹா ஹம் 1 ஸவசு ஐஹ சீயா ஹரிஃ ॥' என்று விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது சது ஸ்லோகியிலும் 'சீதததும்

1 யதா - எந்த திவ்யமங்கள் விகாரத்தில், மனஸ் - மனது, அவயாஹ தே - கெடுக-படாமல், ஸம்ஸுதிதே - இருக்கும்பொழுது, ஸாலம்பன: - ஆலம் பனத்தோடுகூடிய, ஸீஜ - ஸீஜமென்று பெயருடைய, மஹாயோக - போகமானது, ஸமயக - நன்றாக, யுஜ்ஜதாம் - யோகம் செய்தவர்களுக்கு, ஜாயதே - உண்டாகிறதோ, முனே - ஒ! ருஷியே, ஸ - அந்த திவ்யமங்கள் விகாரஹமானது, ஸாவ ஸகதிஹம் - எல்லா ஸக்திகளுக்கும், பா - மேலானதாகிய, ப்ரும்மண: - ப்ருமம் ஸ்வரூபத்திற்கு, ஸமந்தாம் - அடுத்ததாய், மூர்த்தம் - மூர்த்தியோடுகூடிய, ப்ரும்ம - பரப்ரம்மம், மஹாபாக - ஒ! பாகியசாலியே, ஹரி - விஷ்ணுவானவா, ஸாவ ப்ரும்மமய: - எல்லா விகாரஹத்தையுமுடையவா.

ஹ ஹ ததெகாவி சக்ஷி யதாம் ருத்ரம் யத்யுத்யுதம்' எனறும் சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் அந்த திவ்யமங்கனா விகரஹத்தை 'ஹ ஹ' எனறும் பதத்தினால் உபசாரமாகச் சொல்லி இருப்பதற்குக் காரணம் எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மேலான பெருமையை யுடையதாயிருக்கையும், பெருமையை யடைவிக்கக் காரணமாயிருக்கையும் 'ஹ' என்பதினால் திவ்யபூஷணங்களும் திவ்யாயுதங்களும் சோதனுகொள்ளப்படுகின்றன 'கெ' என்பதற்கு எல்லாவற்றிற்கு மந்தராதமாவாயும் பரபஞ்சததிற்கு யஜமானனாயும் ஸருதியில் சொல்லப்படுகிற உனக்கு என்றாததம் 'விஹிதம்' என்பதற்கு நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களும் ஸேஷபூதங்களான வஸ்துக்களும் என்றாததம் இவைகளில் கரவயங்கனா 1, மத்யுதி விநா பக்ஷஸூகா சீபா ஹிதம் வ ராயுதம்' என்று சொல்லி இருக்கிறபடி தனித்துப் பிரிக்கமுடியாத விஸேஷணமாக இருக்கிறபடியினால் ஸரீரமாக இருந்துகொண்டு விபூதிகளாயிருக்கின்றன குணம் முதலியவைகளோ வெனில் அந்தந்த கரவயங்கனின் வழியாக விஸேஷணமாக இருக்கிறது பருமமா முதலியவர்கள் விஸேஷிதது ஸருஷ்டி முதலிய மூன்றுவித கராயங்களுக்குப் பையோகமான விபூதிகள் என்பது தனித்து விஷ்ணுபுராணத்தில் 'ஹ ஹா உக்ஷாடியஃ கரஃ ததெகா வாலிவ ஜைவஃ। விஹிதம்பா ஹரெ ரெதாஃ ஜமதஸ்யுஷ்டி ஹேதவஃ' விஷு சீடநாடிஃ கரஃ ஸவடி ஹிதாநி வ ஹி' ஸிதெ நிபிதிஹிதவ்யு விஷ்ணு ரெதா விஹிதம் ॥ ருத்ரஃ காலாஹகாடியு ஸரீஸாஸெஸவ ஜைவஃ।

1 யத - எத, சராசரம் - ஜகதமமம் ஸதாவரமுமாகிய, பூதம் - பராணி, மயாவின - என்னை இல்லாமல், ஸாத - இருக்குமோ, தத - அப்படிப்பட்டது, நாஸதி - இல்லை

2 பருமமா - பருமமாவும், தக்ஷாதய - தக்ஷபரஜாபதி முதலியவர்களும், கால-காலமும், தைதவ - அப்படியே, அகிலஜைதவ-எல்லா பராணிகளும், ஏதா-இவைகள், ஹயே-பகவானுடைய, ஜகத-லோகத்தினுடைய, ஸருஷ்டி ஹேதவஃ-ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணங்களாகிய, விபூதய விபூதிகள், விஷ்ணு - விஷ்ணு, மந்வாதய -மனு முதலியவர்கள், கால-காலம், ஸாவபூதாநி - எல்லா பராணிகள், ஏதா -இவைகள், தவிஜ - ஒ! ப்ராமமணனே, ஸதிதே -ரக்ஷிப்பதற்கு, நிபித பூதஸ்ய - காரணமாகிய, விஷ்ணு-விஷ்ணுவினுடைய, பூதய-விபூதிகள், ருதர-ருத்திரன், காலாந்த காதயாஸுச - ப்ரளய காலயமன் முதலியவர்கள், ஸமஸதா -எல்லா, ஜைதவ -ப்ராணிகள், ஏதா-இவைகள், சதூததா - நாலு வீதமாகிய, ப்ரளயாய - ப்ரளயத்திற்காக, ஜநாததன விபூதய -பகவானுடைய விபூதிகள்

வத்யா ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்னம் ॥ ' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் விஷ்ணுவையே விஷ்ணுவிற்கு விபூதியாகச் சொல்லியிருப்பது விபூதிகளுக்கு எம்மான தன்னுடைய அவதாரத்தை அபிபிராயத்திலுடையது 'தே விஷ்ணுதபம்' என்பதினால் உமக்கு விபூதிகளாக இருக்கை இவைகளுக்கு ஸ்வபாவத்திலேறப்பட்டது உமமைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு விபூதிகளாக விருப்பதோ வெனில் உமமுடைய ஸங்கலபத்தினுண்டானது ஆகையினாலும் அவைகளின் வழியாகவும் உமக்கு விபூதியென்பது ஸீததம் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது

17

வஸீ வதாமோ மூணவா க்ருஜுஸூமி

ஜேஷம் ஷ்யாமா உயாநஃ ஸ்ரீரஸூம் |

கூதீ க்ருதஜீ ஸூலவி ஸூலாவத

ஸூலவ க்ருஜாண மூணா ஜதொடியி: |

18

வஸீ வதாமோ குணவாந் குஜுஸூ மூசீர்

மருதா தயாநா மதா: ஸ்திரஸ ஸம் |

கருதீ க்ருதஜுஸூ தவமவி ஸ்வபாவதஸ

ஸம்ஸத கவயாண குணமருதோ ததி: |

18

ப - ரை] வஸீ-பரபுவாகிய, அன்றிகே தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு வசப்பட்டவனாகிய, வதாமோ - உதாரத்தன்மையையுடைய, மூணவாந்-ஸௌஸ்ரீஸ்பமென்கிற குணத்தையுடைய, ஜேஷம் - சுபடமில்லாதவனாகிய, மூலி: -பரிசுத்தனாகிய, ஜேஷம்-மாத்தவத்தையுடைய, ஷ்யாமாம்-தயையையுடையவனாகிய, உயாநஃ-ஆநந்த ஸ்வரூபியாகிய, ஸ்ரீரஸூம்-உறுதியான ஸ்வபாவத்தையுடைய, ஸூல: - எல்லா பராணிகளிடத்திலும் ஸம்மான அபிபிராயத்தையுடைய, கூதீ - க்ருத க்ருத்யனாயிருக்கிற, க்ருதஜீ-பண்ணி உபகாரத்தை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸூ - நீ, ஸூலாவத: - ஸ்வபாவத்திலேயே, ஸூலவ க்ருஜாண மூணாஜதொடியி: - எல்லாக் கல்பாணகுணங்களும் நிறைந்த அம்ருதமயமான ஸமுத்திரம்

18

பா] இப்படிப் பகவானே பாதேவதை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. பிறகு அவனை அடைவதற்குப் பையோகமான குணங்களினால் ஸௌஸ்ப்யம் சொல்லப்படுகிறது - 'வஸீ' என்றாரம்பித்து. அன்றிகே விபூதிகளினால் அளவிலாதவன் என்று முன்பு சொல்லப்பட்டது. பிறகு

இவ்விடத்தில் குணங்களினால் அளவிலலாதவன் எனபது சொல்லப் படுகிறதாகவுமாம் 'வஸு' எனபது பரபுவாயிருக்கை, அல்லது வசப்படாதிருக்கை யாகவுமாம் அதை உடையவன் 'வஸு' அப்படியே நிகண்டுவிட 'வஸு' ஜம்ஸுஷா யதெஷ்யதகூ பூஷுக்வயொ' என்று சொல்லியிருக்கிறது அதில் பரபுவாயிருக்கை என னும் அததம் 'எல்லாவற்றிற்கும் பரபு, எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரன்' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்திலும், 1 'ஜம்ஸுஷா வதெஷ்யக்ஷுஷஸு ஷராயு' என்றனை முதலிய இடங்களிலும் பரவித்தமாயிருக்கிறது அப்பொழுது முன் ஸ்ரீலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட பரபுவாக இருக்கையே மற்றக் குணங்களை விதிப்பதற்காக அனுவாதம் செய்யப்படுகிறது அதிருந்தாலல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிற குணங்களாக அதிகமாக ஸ்ரோதிககினறன் வசப்படாதிருக்கை என்று அததம் சொல்லும் பக்ஷத்திலோவெனில் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்குத் தான் வசப்படாதிருப்பதினால் அதிகமான ஸௌலப்யம் சொல்லப்படுகிறது அப்படியே பகவானதானே 2 'யே ஹஜ்ஜி து பீரம் ஹக்ஷா யிதெதெஷு ஷராயுஷம்' என்றும், 3 'ஹஜ்ஜி ஸுபீரம் நி ஸாஷ்யுதி' கிங்குரன் ஸுபீரவஸுதா' என்றும் சொன்னா பாண்டவர்களுக்குத் தூதனாகப் போனது, அாஜ்நனுக்கு ஷாந்தியாக இருந்தது, முதலிய வருத்தநாதங்கள் பரவித்தமாயிருக்கினறன். 4 'பிரதவா ஸாஸு' ஸு வடாந்யு: பரிசீகித: என்று சொல்லப்பட்ட யாசகர்கள் விஷயத்தில் பரியமான வாரததையைச் சொல்லும் ஸ்வபாவம் இவனுக்க

1 ஸசராசரம் - ஜங்கமம், ஸதாவரம், இவைகளோடுகூடிய, இதம் - இந்த, ஜகத் - லோகம், கருஷ்ணஸய - ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய, வஸு - வசத்தில், வாதததே - இருக்கிறது

2 யே - எவர்கள், மாம் - என்னை, பகதயா - பகதியினால், பஜந்தி - ஆஸ்ரயிக்கிறார்களோ, தே-அவர்கள், மயி - என்னிடத்தில் (இருக்கிறார்கள்), அஹம் நான், தேஷ்ய-அவர்களிடத்தில் (இருக்கிறேன்)

3 முனிஸா தூல-ருஷிரோஷ்டராகிய ஸ்ரீயாமிதாரே, கங்கரோ-தாஸர்களாகிய, இமென - இந்த நாங்கள், ஸமுபஸிதென - வந்தவர்களாக, ஸம் - ஆகிறோம்

4 பரியவாக - பரியமான வாரததை சொல்லுகிறவனாகவும், தானஸீல:-தானம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாக வுடையவன், வதாநய -வதாந்யன் என்று, பரகீர்த்தித -சொல்லப்பட்டான்.

குண்டென்பது 1 'உதாராஸூவ்ய வஸ்வெதே', 2 'ஸூவ்ய-தாநயி-
 மோ ஐஷ்வர ஸதேக்ய ப்ரகீர்த்து' என்றிவை முகூலிய இடங்க
 ளில் கண்டறியப்பட்டது தன்னுடைய ஆதமாவரையிலான ஸாவ
 தத்தையும் கொடுக்கும் ஸவபாவமும் 'எவன ஆதமாவைக் கொடுக்கிற
 வனோ அதை அனுபவிக்கக்கூடிய பலத்தையும் கொடுக்கிறவனோ'
 என்றும், 'ஒருவனுடைய எவன அனேகர்களான ஜீவாதமாகுகளின இஷ்
 டபலங்களைக் கொடுக்கிறனோ' என்றும், 'இந்த அக்ஷரமென்றுசொல
 லப்படுகிற பாமாதமாவை தரானம் செய்துகொண்டு எவன எதை
 ஆசைப்படுகிறனோ அவனுக்கு அது உண்டாகிறது' என்று மாதத
 முள்ள ஸருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டது. நாரதரும்
 புண்டரீகனுக்கு 'தஸூக்ஷிவி விப்ரஹ்' மாராபண வரோ
 ஹ! த்ஷு: கொஹொஹா: ப்ராயித் தா துஹீஸா: ' என்று
 சொன்னா ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமத்திலும் 4 'ஸூகல மல ப்ரஹ்ம
 விஷ்ணு: ' என்று சொல்லப்பட்டது 5 'ரூத் வவ்யத் தாரூஹ்ய யா
 ரூத் நரோ ஶுமே. ஸகூ நாரூத்வ தாஹ் தயா க்ஷுந
 மோரயாந || ' என்று சொல்லப்பட்டது மஹா பாரதத்திலும்
 6 'யாக்ஷ ஶுமே ஸவ்யா ப்ராயித் தந்ஸவ்யித் | தயா

1 ஏதே-இரத, ஸாவே - எல்லோரும், உதாரா.-உதாராகள்

2 ஸ -அந்த ராமன், அர்த்தின -யாசகர்களாகிய, ஸாவாந - எல்லோரையும்,
 தருஷ்டவா - பார்த்து, ஸமேதய - அவர்களுடன் கலந்த, ப்ரகி நந்தயச - அவா
 களைக் கொண்டாடி

3 விபரோதர - ஒ! பராமண ஸுரேஷ்டரே, தஸமாத - ஆகையினால், தவ
 யபி - நீயும், நாராயணபர -பகவானிடத்தில் ஆசையுடையவனாக, பவ - இரு,
 ததநய -அந்த நாராயணனைவிட வேறு, க -எவன் மஹோதர -மிருத்த ஓனதாய
 முடையவன், பரார்த்திதம் - இஷ் -தந்த, தாதும் - கொடுக்க, ஸபயா.-ஸாமா
 ததிய முடையவன்.

4 விஷ்ணுவானவா எல்லா பலத்தையும் கொடுக்கிறவரல்லவா.

5 முநே - ஒ! ருஷ்டியே, நா மனிதன், ரதநபாவதம் - ரதனமபமான மலே
 யை, ஆருஹ்ய - ஏறி, ஸதவாநுரூபம் - ஸக்திக்குத் தக்கபடி, ரதனம் - ரதனத
 தை, யதா - எப்படி, ஆததே - எடுத்துக்கொள்ளுகிறனோ, ததா - அப்படியே,
 கருஷ்ணாத - ஸ்ரீகருஷ்ணனிடத்திலிருந்து, மனோதாந - அபிஷ்டங்களை
 (அடைகிறான்)

6 கல்பதருமாத - கல்பக வருஷத்திலிருந்து, மனஸா - மனதினால், ரப
 விதம் - இச்சிக்கப்பட்ட ஸாயம் - எல்லாமும், யதா - எப்படி, ப்ராபயதே -
 அடையப்படுகிறதோ, ததா - அப்படி, விஷ்ணோயி - விஷ்ணுயினிடத்திலிரு

வா லீதெ ! ஸமக்ஷணாம் | ந து வ்ருதிஜ்ஜாம் ஸம்ஸுது ஸ்ரஹ்
 ணெஷ்யா விஸேஷத் ||', என்றும், 1 'ஏளம் வதெசு வ்யபிவீஸீ
 யெபுசு ஹ்ரிவாநகயீ ஹவெசு | ஸம்ஷெதேய நியி: க்ஷுஷெ !
 நநெ ரொவம் வவொ ஹவெசு ||' என்றும் பகவான் தானே சொல்லி
 யிருக்கிறா அன்றிகடே ஆஸாயித்தவாகளின் இஷ்டத்திற்குத் தருநத
 படி இருக்கையாகவுமாம், 'ஸுமி:' எனப்பதற்கு, காமங்களுக்கு வசப்படா
 தவனாயிருக்கை முதலிய குணங்களைபுடையவன் என்றாததம் அன்
 நிகடே அபிபராயத்தின் சுததி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம், அதாவது
 ஆஸ்மிநாக்ளை காப்பாற்றுவதில் பரத்யுபகாரம் முதலியவைகளை அபே
 க்ஷியாமலிக்கை அவர்களால் உபஹாரமாக ஸமாபதிக்கப்படுகிற வன்
 துகள்களில் தாரதமயத்தை அநாதரம் செய்யும் தன்மையாகவுமாம், எது
 2 'ஹவெக்ஷரண வ்யுவாநீதம் ஷெர ஹ்ருயெபுஷ செ ஹவெசு |
 ஹ்ருபுஷ்ஹகோபஹுக் நநெ தொஷாய க்ஷு தெ ||', 3 'வ்யபி
 வீ ரத ஸம்பக்ஷணாம் ய: க்ஷுஷாய வ்யபவ தி தஸ்யாவ்யக்யிந்ஸ
 ஸ்யஸம்ஷொ ந ஜநாபுக் ||', 4 'சுநிஷ்வக்ஷணாம் உவரங்கு
 ஷாப்யுஷாபாவநெ ஜநாசுநிஷுக் குஸய ஸம்வ்யாஹவெவ தி ஜநா
 புக் ||' என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்றிகடே பரிசுத்ததியை யுண்டாக
 கக்கடியவனாயிருக்கை 'ஸுமி:' எனப்படுகிறதாகவுமாம். அப்படியே

1 தயௌ - ஆகாசம், பதேத - விழுந்துவிடும், பரதிவீ - பூமியானது,
 ஸாயேத - வெடித்துவிடும், ஹிமவாந - ஹிமவதப்பாவதம், ஸகலீபவேத - பொடி
 யாய்விடும், தோயநிதி - ஸமுத்திரம், ஸுஷ்யேத - உலாந்துவிடும், கருஷ்ணே -
 ஓ! தரௌபதியே, மே - எனனுடைய, வச - வாரத்தை, மோகம் - வீணை, நப
 வேத - ஆகாது

2 பகதை - பகதாளினால், உபாநீதம் - கொண்டுவரப்பட்டது, அணவயி -
 அலபமாக இருந்தபோதிலும், ப்ரேமண - விஸ்வாஸத்தினால், மே - எனக்கு,
 பூயேவ - அதிகமாகத்தானே, பவேத - ஆகும், பூயயி - அதிகமாயிருந்தபோதி
 லும், அபக்தோபஹ்ருதம் - பகதி இல்லாதவர்களினால் கொண்டுவரப்பட்டது,
 மே - எனக்கு, தோஷாய - ஸந்தோஷத்திற்கு, நகலபதே - காரணமாகாது.

3 ய:-எவன், ரத்னஸம்பூனாம் - ரத்னங்கள் கிணந்த, பரதிவீ - பூமி
 யை, கருஷ்ணய - ஸ்ரீகருஷ்ணனுக்கு, ப்ரயச்சதி - கொடுக்கிறானே, அநய
 மநஸ்கஸய - வேறு இடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதை உடைய, தஸ்யாபி - அவ
 னுக்கும், ஜநாததன - பகவான், நஸுலப - ஸுலபரால்.

4 அபாம் - ஜலங்களினுடைய, பூர்ணத்தும்பாத் - பூர்ணதும்பங்களைவிட,
 அநயத - வேறென்றையும், பாதாவநேஜநாத - திருவடிகளை அலம்புவதைவிட,
 அநயத - வேறென்றையும், குஸல ஸம்பர்ஸநாத - குசலப் பர்ஸத்தைவிட, அநயத் -
 வேறென்றையும், ஜநார்த்தந - பகவான், நேசசி - ஆசைப்படுகிறதில்லை

1 'வாஹந ஸ்வபு ஹிதாநாஃ க்ஷெவ ரவமுநந்' என்றும், 2 'வ
வித்ராணாஃ ஹி மொவிநு: பவித்ரம் வாஃமயுதெ', என்றும்,
3 'வவித்ராணாஃ பவித்ரம் யொஃமநாநாஃ வஃமயு' என்றும்,
4 'ஸுவிஷுவகி ஸம்ஸுத்ய ஸாதொஹகி டிஸுநாசு! ப்ருணிவா
தெந வபிதாத்ராத்ய: க்ஷெண ஜஹாமுணாஃ' என்றும், 5 'ஸூ
தொ வாபதிவாநஸாத: ஸுவிஷுரா பதி வாநஸுமி:யஸுரெசு வு
பரீகாசுஃ ஸ வொஹுரஹுநாஸுமி:!' என்றும் சொல்லப்படுகிறது
'ஜிஃ' என்பதற்கு அபராதம் செயதவாதனினாலும் உடனே ஆஸாயிக
கக்கடியவன என்றாததம் அப்படியே 6 'விதிதஸு ஹி யஜிஜி:
ஸாணாமதவதஸு! தெந நெஜீ ஹவதம் தெபதி ஜீவிதஸுமி'
என்றும் 7 'காஸாசுஸ திஃ மொகம் கதாஸுமி நிபிதெஸுரெசு:

1 மருநதன - ஓ¹ ஸ்ரீராமனே, தவமேவ - நீரே, ஸாவபூதாஹம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், பாவன - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிறவா

2 கோவிந்த-பகவான், பவித்ராணம் - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிற வஸ்துகளாகும், பரம - மேலான, பவித்ரம் - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, உசயதே - சொல்லப்படுகிறான்

3 ம-எதப்பக்கான, பவிதராணம் - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிற வஸ்துகளுக்கும், பவிதரம் - பரிசுத்தியைக் கொடுக்கிறோ, மங்களானும் - மங்களமான வஸ்துகளுக்கும், மங்களம் - மங்களமோ

4. ஸமஸமருதய - நினைதது, சுசி;பரிசுததனாக, பவதி - ஆகிருன், தாய னாத் - பாப்பதினால, ஸநாத்-ஸநானம் செய்தவனாக, பவதி - ஆகிருன் பரணிபா தேந் - ஸேவப்பதினால, பூதாதமா - பரிசுததமான ஆதமாவைவடையவனாகிருன், கருஷ்டேண - ஸ்ரீ கருஷ்டணன் விஷயத்தில, தாய -மூன்றாம், மஹாகுண -பெரிய குணங்களை யுடையது

5 ஸாதோவா - ஸானம் செயதவனாயிருந்தபோதிலும், யதிவா அநாத - ஸானம் செய்யாதவனாயிருந்தபோதிலும், ஸாசிவா - பரிசுத்தனாயிருந்தபோதிலும், யதிவாஅஸாசி - அபரிசுத்தனாயிருந்தபோதிலும், ய.-எவன், புண்டரீகாக்ஷம் - பகவானே, ஸம்மேத - நினைப்பதோ, ஸ:-அவன், பாஹ்யாப்யந்தர - உள்ளிலும் வெளியிலும், ஸாசி-பரிசுத்தன்

6 ஸ.-அந்தராமன், தாமஜனூ, எல்லாத் தாமங்களும் தெரிந்தவரென்றும், ஸரணாதவதஸல்-ஸரணாகதி செய்தவாகளிடத்தில், மிகுந்த ப்ரீதி உடையவரென்றும், விதிசு-பரஸித்தனல்லவா, ஜீவிதம் - உயிரோடிருப்பதற்கு, இச்சுவரி யதி - ஆசைப்படுகிறதே யானால், தேச - அவனோடுகூட, தே - உனக்கு, மைதரீ- னனேகமானது, பவது - உண்டாகட்டும்

7 மைதிலீம் - ஸீதையை, உபாதாய - அழைத்துக்கொண்டு, மாம - என்னை, ஸாணம் - ஸாணமாக, நபுப?யபிசேத - அடையாமற் போகிறயேயானால், நிசிதை - கூர்மையுள்ள, பாணே - பாணங்களினால், இமம் - இந்த, லோகம் - லோகத்தை, அராக்ஸம் - ராக்ஸாகளில்லாததாக, காததாஸயி - செய்யப்போகிறேன்.

ந வெவ்வாணரெவ்வெவி ரோஃவாஹாப வெவ்யெவ்வெ' என்றும் சொல்லப்
பட்டது ஆசிரயித்தவர்களின் பிரிவை ஸஹிககாத ஸ்வபாவமாகவுமாம்
அதையும் 1 'கூணெவி தெய்வெவ்வொஹாஹி ஷுஸூஹ' என்று
மேலே சொல்லப்போகிறா சிஷிககவேன்மென்று ஆரம்பித்
திருந்தபோதிலும் 2 'வாரொவ ஹிதயா வாஹ' என்று சொல்லி
யிருக்கிற விதமாக நல்லவாதத்தையே பரதானமாகவுடைய
வன யிருக்கையாகவுமாம் 'ஹாஹ' என்பது தனக்கு வேறொரு
பரியோஜனத்தை எதிர்பாராமலே அயனாருடைய துகத்தைப்
போகக்கூக வேண்டிமென்கிற ஆசையுடையவன் இதுவும்
3 'சூநீஸம்ஸு' ரீநம்கொஹி ஸுதம் ஸீஹ ஷிஸூஹிராவவம்
ஸொஹபெஹிதெ ஷுஹுணாஹ வஹுஹொஹி' என்றிவை முத
லியவைகளினால் சொல்லப்படுகிறது மிகவும் துககம் நிறைந்ததும்
வயதபாஸ முள்ளதுமாகிய ஸருஷ்டிபைச செயத்தினால் ரைகருணயம்
முதலிய தோஷங்கள் உண்டாகாது என்று 4 'வெவ்வெஹி நெஹு
ஹி' ஸாஹெஹிதயா தயாஹி ஷுஹி' என்று ஸுததிரக
காரரினாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டது ஆகையினாலேயே மோக்ஷமும்
சிலருக்குச் சில காலங்களில் கிடைப்பதும் பொருந்தும் 'ஹி' என்பது
அவனே ஸம்' என்றும், 'ஆனந்தமே பருமம்' என்றும்,
'ஹி'மே பருமம் எங்கும் நிறைந்தது பருமம்' என்று மாதத
முள்ள ஸருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் பரவித்ததாகிய எல்லையில்
லாத ஆனந்த ஸவரூபம், ஆகையினாலேயே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கும்
தசையிலும் 'மதுரம்' என்பது 5 'விரி பொ ஹி ஷுஹி' தயாஹி

1 தே - உனக்கு, கூணெவி - ஒருகூணமும், யசவிரஹ - எவருடைய
பிரிவு, அதிதஸஹ - மிகவும் பொறுக்கமுடியாததோ

2 நல்லவாதத்தையோடுகூடிய வாதத்தையினால்.

3 ஆநருஸம்ஸயம் - தயை, அனுகரோஹ - அனுதாபம், ஸருதம் - ஸாஸ்திரம்,
ஸீஹ - நல்ல நடத்தை, தயா - வெளி இந்நிரியங்களை அடக்குதல், ஸம் - மனதை
அடக்குதல், வதே - இந்த, ஷுதருண - ஆறுகுணங்கள், புருஷோத்தமம் - புரு
ஷோத்தமனாகிய, ராகவம் - ராமனை, சோபயநதி - அவங்கடிகின்றன

4 வைஷ்ணவனாகருணயே - வைஷ்ணவ - பக்ஷபாதம், ஹைகருணய - தயை
இல்லாமை, இவைகள், ந - பகவானுக்கு இல்லை ஸாபேக்ஷ்வாத - ஜீவாதமாக
கள் செய்த காமங்களை அபேக்ஷிக்கிறபடியினால், ததாஹி - அப்படியே, தாஸயதி
ஸ்ருதி சொல்லுகிறது.

5 ஜனானி - ஜனானிக்கு, அஹம் - நான், அதயாததம் - மிகவும், ப்ரிய - ப்ரி
யன், லச - அந்த ஜனானியும், மம - எனக்கு, பரிய - அப்படியே ப்ரியன்.

உமம் ஸ வ உபிஷி யத்' என்றும், 1 'கயபதஸு ராம் நித்யம் துஷ்ய
 னி வ ருஷி வ' என்றும் 2 'கூநாகவ்யஷ்ட மநம் வுநராவ்யுதி
 லக்ஷணம் : கூஜவொ வாவுஷெவெதி சுகிஷிஜமூதலாம்' என்றும்
 சொல்லப்படுகிறது வார்த்தையினாலும் ஸரீரத்தினாலும் ஆனந்தமாக
 இருக்கும் தன்மை சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் இதுவும் 3 'புரி
 வாழீ வ ஹி தாநாம் ஸத்யூஷீ வ ராவவம்' என்றும், 4 'வொரீவ
 க்ஷி யடிஸூம்' என்றும், 5 'ரூவொ டாயு மூனெஃ வம்
 ஸாம் உஷி விதாவ ஹாரீணம்' என்றும், 6 'ஸாக்ஷாநூநூ சநூய்'
 என்றுமவை முதலிய இடங்களில் பரஸித்தமாயிருக்கிறது ஆகையினாலே
 யே கொல்லவந்த தசையிலும் பரீதியையுடைய பீஷ்மருக்கும் கோப
 ததையுடைய ஸிசுபாலனுக்கும் ஆனந்தமாக இருந்ததென்பது பரஸித்
 தம் 'ஸூரீ' என்பது தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களின் அபராதங்களி
 னாலும் அதை எடுத்துக் காட்டுகிறவர்களினாலும் கலக்கமுடியாதவன்
 ஸுக்ரீவன் முதலானவர்களைக் குறித்து இப்படியே 7 'பிசு வ
 வெந ஸம்ப்ராபம் ந த்யஜெயம் கயம்வம் | ஷொஷொ யஜிவி த
 ஸ்யஸ்யாசு' என்று தாமே சொல்லியிருக்கிறா 'ஸூரீ' என்பது
 ஜாதி, குணம், நடத்தை, முதலியவைகளினால் வயதயாஸத்தை
 யுடையவர்களுக்கும் ஸரணமாக அடையத் தகுந்தவனாக இருப்பதில்

1 மாம் - எனனை, நித்யம் - தினந்தோறும், கத்யந்த. - சொல்லிக்கொண்டு,
 தஷ்யந்தி - ஸந்தோஷப்படுகிறார்கள், ரமதிச-தருப்தியடைகிறார்கள்

2 புனராவருத்தி லக்ஷணம் - திருமபி வருவதை லக்ஷணமாகவுடைய, நாக
 பருஷ்டகமனம் - ஸ்வாகக்லோகத்திற்குப்போவது, கவ - எங்கே, வாஸுதே
 வேதி - வாஸுதேவா என்று. முகதிபீஜம்-மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய, அனு
 ததம் - உயர்ந்த, ஜப - ஜபமானது, கவ - எங்கே

3 ராகவ்-ராமன், பூதானம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ப்ரியவாதி-ப்ரியமான
 வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவன், ஸத்யவாதிச - ஸத்யமான வார்த்தையைச் சொ
 ல்லுகிறவன்

4 ஸோமவத - சந்திரனைப்போல, ப்ரியதாஸன்-மிகவும் பரியமான-பார்வை
 யுடையவன்

5 ரூப - ரூபம், ஒளதாய - ஒளதாயம், இவைகளாகிற, குணை.-குணைகளி
 னால், பும்ஸாம் - மனிதர்களினுடைய, தருஷ்டசித்தபஹாரீணம் - கண், மனது
 இவைகளை அபஹரிக்கிற.

6 கோக மன்மதனுக்கும் மன்மதனாகிய.

7 மிதராவேந - மிதரன் என்கிற எண்ணத்தினால், ஸம்ப்ராப்தம்-வந்தடை
 நதவனை, கதமசன் - எப்படியும், நதயஜேயம் - விடமாட்டேன், தஸ்ய - அவனு
 க்கு, தோஷ:- தோஷம், ஸயாதயத்ய-இருந்தாலுமிருக்கட்டும்.

வயத்யாஸமில்லாதவன் இது 'எல்லா பராணிகளுக்கும் ஸாணம், ஸுஹ்ருத்' என்றாததமுள்ள ஸருதிவாகயத்தில் சொல்லப்படுகிறது ஸ்ம்ருதியிலும் 1 'ஸுவபுஷ்டோக ஸாணாய' என்றும், 2 'ஸுஹ்ருத ஸுவபுஷ்டோகாநா' என்றும், 3 'ஸுபுஷ்டோக ஸுவபுஷ்டோக' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்டது. 'கூதீ' என்பது தனக்காக ஒன்றும் செய்யவேண்டிய தில்லாதவன் இதைத் தானே 4 'மேவோ வாயுபுஷ்டி கதூஷு' என்று சொன்னா அன்றிக்கே ஆஸரிதாக்களைக் காப்பாற்றுவதினால் தான் க்ருத கருதயனாக இருக்கிறான் என்றாததமாகவுமாம் இதுவும் 5 'சுவிஷிஷுய மாகா யாந் ராக்ஷஸேநா லீலீஷணம் | கூதகூதகூஷுரா ராஜி' என்று சொல்லப்பட்டது அன்றிக்கே 'கூதம்' என்பது உபகாரம், 'கூதஜி' என்கிற இடத்தில் அப்படி அர்த்தம் சொல்லுவதைக் கண்டிருப்பதினால் அதை உடையவன் 'கூதீ', அதாவது தாமததை ஸோகத்தில் பரவச செய்வதற்காகத்தான் அனுஷ்டானம் செய்கிறவன் என்றர்த்தம் எவ்விதத்திலும் பரபஞ்சத்திற்குப்பகாரம் செய்வதையே வ்யாபாரமாகவுடையவன் என்றாததம் ஆஸரிதாக்களிடங்களில் இது விஸேஷமாக உண்டென்பது கீதையில் 6 'யொமகேஷி வஹாஜிஹம்', 7 'டிஷாஜி வுஜி யொமகம்' என்றிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்படுகிறது. அயலாருப்பகாரம் செய்ததை அறிகிறவன் கருதஜிஞன், அதாவது அல்ல உபகாரத்தையும் பெரிதாக எண்ணுகிறவன் என்று

1 எல்லாலோகங்களுக்கும் ஸாணமாக அடையத்தருந்தவனாகிய

2 எல்லா பராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருததாகிய

3 அஹம் - நான், ஸாவபுதேஷு - எல்லா பராணிகளிடங்களிலும், ஸம்ஸம்மானவன்.

4 பார்த்த - ஓ! அாஜுந, மே - எனக்கு, காத்தவயம் - செய்யவேண்டியது, நாஸதி - இல்லை

5 ததா - அப்பொழுது, ராம் - ராமன், விபீஷணம் - விபீஷணனை, வகாயாம் - வகாபட்டணத்தில், ராக்ஷஸேதாம் - ராக்ஷஸர்களுக்கு ராஜாவாக, அபிஷிசய - பட்டாபிஷேகம் செய்தது, க்ருதகருதயம் - கருதக்ருத்யனாய் (ஸ்தோஷப்பட்டா),

6 நான் புதிதான ஐஸாயத்தைக்கொடுப்பதையும், இருப்பதைக் காப்பாற்றுவதையும் செய்கிறேன்

7 தம் - அப்படிப்பட்ட - , புத்தியோகம் - புத்தியின் ஸம்பந்தத்தை, ததாமி - கொடுக்கிறேன்

நாதபாபம் இது 1 'நல்லாதுவகாராணாம் ஸதவிஷ்ணுதவதபா|
க்யம் விஷுவகாரணே க்ருதெ நெருகந துஷ்டி||' என்று
சொல்லப்படுகிறது தானும் 2 'மொவிநெதி யடாக்ருதக் க்ருணா
ராம் ஐராவாவநம் | க்ருணம் ப்ருவகிவிவ நெ ஹுஷ்பா னாவஸ
வடிகி||' என்று சொல்லி யிருக்கிறார் அன்றிக் கே எதாவது ஒரு ஸம்
யததில் தன்னால் செய்யப்பட்ட, தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களின் பராராத
தனைப்படி நடக்காததை அந்தந்த ஸமயங்களில் அவர்கள் இஷ்டத்
தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மிகுந்த அனுதாபத்துடன் நினைத்துக்
கொண்டிருக்கிறார் ஆகையினால் 'க்ருக்ருத' என்னப்படுகிறாராகவுமாம்
இப்படியே 3 'ஸ்ரீரஸா டாயதவஸ்ய வயநம் ந க்ருக்ருதா' என்று
தானே சொல்லியிருக்கிறார் இவ்விடத்தில் 'சுவி (ஆகிரய)' என்று
மதயம்புருஷனாக (முன்னிலையாக)ச் சொல்லியிருப்பதினாலேயே நீ என
பதேர்ப்பட்டபோதிலும் அதிகமாகிய 'கூம்' என்னும் பதத்தினால்
பொற்றமரைப் பூவில் வாஸனையைப்போலக் குணங்களுக்குத் தங்களுக்கு
காதாரமான வஸ்துவினால் பெருமையுண்டானதென்பது தெரிவிக்கப்படு
கிறது இதுவும் பெரியோர்களினால் 4 'மூணாயத' என்றாராமி
தது 'மூணாயத' ஆகாத ப்ருவதய உத கூஷ்டத்தயா 'மூஷ்ட
யா யாதா உதி ஹி நிரக்னேஷ் மூதிவஸாசி' என்று சொல்லப்
பட்டது 'சுவி (ஆகிரய)' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லியிருப்
பது காலங்களின் மாறுதல்களினால் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களுக்கு

1 ஆதமவதயா - நல்லவபாவமுடையவனாகையினால், அபகாரணம் - அப
காரணம், ஸதமபி-அனேகத்தையும், நஸமதி - நினைக்கிறதில்லை, கதமசித -
ஸ்ரமப்பட்டு, கருதேன-செய்யப்பட்ட, ஏகேந-ஒரு, உபகாரண-உபகாரத்தினால்,
துஷ்யதி - ஸந்தோஷப்படுகிறான்

2 கருஷண - தரென்பதீ, தூரவாவநம் - தூரத்திலிருக்கிற, மாம - என
னை, கோவிந்தேதி - கோவிந்தா என்று, ஆகரத்த - கூப்பிட்டான், யத - என
கிற எதுவோ, (அது) மே - எனக்கு, பாவருத்தம் - மிகவும் வருத்தியுடைய
திருக்கிற, ருணமிவ - கடனைப்போல, ஹருதயாத-மனதிலிருந்து, நாபஸப்பதி-
போகிறதில்லை

3 ஸ்ரீரஸா - தலையினால், யாசத - யாசித்தவனாகிய, தஸ்ய - அந்தப் பாதனு
டைய, வசனம் - வாதத்தை, மயா - என்னால், ந கருதம்-செய்யப்படவில்லை

4 ஸதயஜ்ஞாந ப்ரபருதய - ஸதயம், ஜ்ஞானம், முதலிய, குண - குணங்கள்,
தவதகதயா - உம்மை அடைந்திருப்பதினால், மூபீபூயம் - சுபங்களாக இருந்
தையை, யாதா - அடைந்தன, இதி - என்று, ஸருதிவஸாத - ஸருதி சொல்லி
இருப்பதினால், நிர்ணயத்வம் - நிர்ணயம் செய்தோம்,

மாறுதலுண்டாகுமோ என்கிற ஸந்தேஹத்தை சீராகரிப்பதற்காக 'வூஷாவத்' என்பதற்குப் புண்பங்காளின் மிகுதியினாலாவது மாறுதல்களினாலாவது அல்ல என்று தாத்பாயம் நித்யஸூத்ரிகன் முகதாகா இவாகஞ்ஞடைய குணங்கள் உட்கரு வசப்பட்டவைகள் உடமுடைய குணங்கள் மற்றவனுக்கு வசப்பட்டவைகளல்ல என்று தாத்பாயம் 'ஜஞானம், பலம், கரியை இவைகள் ஸ்வபாவத்தி லுண்டானவைகள்' என்றாததமுள்ள வாச்யம் ஸநுதியில் சொல்லப்படுகிறதல்லவா உடம்பி டத்திலில்லாத கல்பாணகுணம் ஒன்றுமில்லை என்கிற அபிபிராயத்தினால் பொதுவாகச் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடிக்கிறா—'வூஷூக்ஷுராண மூ ணாஜ்யோதா டியி' என்று 1 'வூஷூக்ஷுராண மூ ணாஜ்யோதா டியி', 2 'தெஜோ வஸ்தொஸ்ய டிஷாவவொய' என்றிவை முதலியது இங்கே எண்ணத்தக்கது இவ்விடத்தில் 'கூஷுராண மூ ண' என் னும் பதத்தினால் குணங்களில்லாதது என்று சொல்லுகிற ஸநுதிவாக யங்கள் உதஸாககாவாத நியாயத்தினால் கெட்ட குணங்களைச் சொல் லுகிறதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறபடியினாலும், கல்பாணகுணங்கள் முழுமையுமிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருப்பதினாலும், பரமமமகுண மில்லாதது என்று சொல்லுகிறதும், சில குணங்களை யுடையது என்று சொல்லுகிறதும் நிராகரிக்கப்பட்டது 3. பரமாத்மாநி ஜ்யோபரஸம் வெப்யபாமி வூசூக்! தயா மூணா ஹுநஞ்ஞஸ்யா வுஸாவெப்யா டிஷாத்நி' என்றிவை முதலியவைகளை ஜஞாபகப்படுத்துகிற 'மூ ணாஜ்யோதா டியி' என்கிற பதங்களினால் குணங்கள் அளவில்லாததென பதம் முழுமையும் போகயங்கள் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பரமமத்தின் ஸவ்ருபத்தைப்போல அவனுடைய குணங்களும் அனுப விகததக்கவைகள் என்பது 'அவன் எல்லாக கல்பாணகுணங்களையும் எல்லா வஸ்துக்களையும்நிரத பரமமத்துடன் அனுபவிக்கிறான்' என றாததமுள்ள ஸநுதிவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது 'எந்த ஜீவாத்மா இந்த லோகத்தில் பரமாத்மாவை அநிந்துகொண்டு அவனைச் சரண

1 அஸௌ - இந்தப் பகவான், ஸமஸ்தகல்பாண குணமக: - எல்லாக கல் யாண குணங்களும நின்றதவா

2 தேஜஸஸு, பலம், ஸ்வாயம், ஜஞானம் (முதலிய கல்பாண குணங் களுக்கு இருப்பிடம்).

3 புத்ரக - ஒ' குழந்தாய், ஜலதே - ஸமுத்திரத்தினுடைய, தேஜஸி - ரத்னங்கள், யதா - எப்படி, அஸங்கேயபாணி - எண்ணிறந்தவைகளோ, ததா - அப்படியே, மஹாத்மன - மஹாத்மாவாகிய, அனந்தஸ்ய - பகவானுடைய, குண - குணங்கள், அஸங்கேயபா - எண்ணிறந்தவைகள்

மாகவடைநது இந்தக் கல்யாணகுணங்களையும் தயானம செய்கிறானே' என்றாததமுள்ள தகரவிதயையில் சொல்லப்படுகிற ஸ்ருதிவாக்யத்தில சொல்லுகிற நியாயத்தினால் இந்த ஸ்ருதி வாக்யத்திலிருக்கும் 'கா?' எனனும் பதம் கல்யாண குணங்களைச் சொல்லுகிறது 18

உவயபு^ஜவ யபு^ஜவ ஸுவொ^ஜவ^ஜ வ^ஜருஷா

நக^ஜஸு தெ யெ ஸதஜி^ஜநக^ஜஸு^ஜகா^ஜ |

மி^ஜர^ஜஸு^ஜ டெ^ஜகெ^ஜக^ஜ ம^ஜண^ஜா^ஜ வ^ஜயீ^ஜவ^ஜய^ஜா

ஸ^ஜகா^ஜ வ^ஜயீ^ஜத^ஜா^ஜ ந^ஜகா^ஜஜ^ஜதொ^ஜதி^ஜஸ^ஜர^ஜதெ^ஜ || 19

உபாயுபா யம்ஜ பு^ஜவோ^ஜபி^ஜ பூ^ஜருஷா^ஜ

ப^ஜர^ஜக^ஜல்^ஜப^ஜய^ஜ தே^ஜ யே^ஜ ஸ^ஜத^ஜ மி^ஜத^ஜய^ஜன^ஜக^ஜர^ஜமா^ஜத^ஜ |

கி^ஜர^ஜஸ^ஜத^ஜவ^ஜ தே^ஜகை^ஜக^ஜ கு^ஜண^ஜ வ^ஜதீ^ஜப^ஜஸ^ஜய^ஜா

ஸ^ஜத^ஜா^ஜ ஸ^ஜதி^ஜத^ஜா^ஜ நோ^ஜத^ஜய^ஜம^ஜதோ^ஜதி^ஜ ஸோ^ஜர^ஜதே^ஜ || 19

ப - ரை] ஸ^ஜஸு^ஜஹ^ஜவொ^ஜவ^ஜ - ப^ஜரு^ஜம்^ஜமா^ஜக^ஜகளையும், வ^ஜரு^ஜஷா^ஜந^ஜ - ம^ஜனு^ஜஷ^ஜய^ஜாக^ஜளாக, பூ^ஜருஷா^ஜ - க^ஜல்^ஜப^ஜனை^ஜசெ^ஜய்^ஜது, உ^ஜவ^ஜய^ஜபு^ஜவ^ஜரி^ஜ - மே^ஜல^ஜ மே^ஜலும், தெ^ஜ யெ^ஜ ஸ^ஜத^ஜஜி^ஜந^ஜக^ஜஸு^ஜகா^ஜ - 'தெ^ஜபெ^ஜஸ^ஜத^ஜம்' என்று சொல்லி யிருக்கிற கரமத்தினால், பூ^ஜருஷா^ஜ - க^ஜல்^ஜப^ஜனை^ஜ செய^ஜது^ஜகோ^ஜண்^ஜடு, மி^ஜர^ஜஸு^ஜ - வே^ஜத^ஜவா^ஜக்ய^ஜங்^ஜகள், ஸு^ஜபெ^ஜகெ^ஜக^ஜ ம^ஜண^ஜாவ^ஜயீ^ஜஸு^ஜய^ஜா - ஸு^ஜயீ^ஜ - உ^ஜம்^ஜமு^ஜடைய, ஸு^ஜபெ^ஜகெ^ஜக^ஜ - ஒ^ஜவ்^ஜவோ^ஜரு^ஜ கு^ஜண^ஜங்^ஜகளி^ஜன, ஸு^ஜயீ^ஜஸு^ஜய^ஜா - எ^ஜல்^ஜலைய^ஜ அ^ஜறிய^ஜ வே^ஜண்^ஜடு^ஜமெ^ஜன^ஜகி^ஜற^ஜ ஆ^ஜசையி^ஜனால், ஸு^ஜகா^ஜ - எ^ஜப^ஜபோ^ஜமு^ஜதும், வ^ஜயீ^ஜத^ஜா^ஜ - இ^ஜரு^ஜந^ஜத^ஜ போ^ஜதி^ஜலும், உ^ஜஜி^ஜந^ஜக^ஜஸு^ஜ - ஆ^ஜர^ஜம^ஜப^ஜத^ஜிலிரு^ஜந்^ஜது, ந^ஜகா^ஜதி^ஜஸ^ஜர^ஜதெ^ஜ - தா^ஜண்ட^ஜ லில்^ஜலை. 14

பா] கீ^ஜழ^ஜச சொ^ஜல்^ஜல^ஜப^ஜப^ஜட^ஜட^ஜ எ^ஜண^ஜண^ஜிற^ஜந^ஜத^ஜ கு^ஜண^ஜங்^ஜகள்^ஜ ஒ^ஜவ்^ஜவொ^ஜன^ஜ றும்^ஜ எ^ஜல்^ஜலையிலாத^ஜ மே^ஜன்^ஜமைய^ஜ யு^ஜடைய^ஜவை^ஜகள்^ஜ எ^ஜன^ஜப^ஜதை^ஜ அ^ஜபி^ஜப^ஜரா^ஜ ய^ஜத^ஜதில்^ஜ வை^ஜத^ஜது^ஜக^ஜகொ^ஜண்டி^ஜ சொ^ஜல்^ஜல^ஜகி^ஜறா^ஜ—'உ^ஜவ^ஜய^ஜபு^ஜவ^ஜரி^ஜ' என்றாரம^ஜ பி^ஜத^ஜது 1 'உ^ஜவ^ஜய^ஜபு^ஜயு^ஜப^ஜஸ^ஜ ஸு^ஜயீ^ஜவெ^ஜயீ^ஜ', 2 'உ^ஜவ^ஜ ஸு^ஜய^ஜபு^ஜத^ஜயெ^ஜயீ^ஜ

1 உ^ஜப^ஜரி^ஜ, அ^ஜதி^ஜ, அ^ஜத^ஜ, இ^ஜவை^ஜகள்^ஜ ஸ^ஜமீ^ஜப^ஜம^ஜ எ^ஜன^ஜன^ஜு^ஜமாத^ஜத^ஜதை^ஜச^ஜ சொ^ஜல்^ஜல^ஜ கி^ஜன்^ஜற^ஜன^ஜ.

2 உ^ஜப^ஜய^ஜத^ஜ, ஸ^ஜவ^ஜத^ஜ, எ^ஜன^ஜன^ஜு^ஜம^ஜ ப^ஜத^ஜங்^ஜகளோ^ஜடு^ஜ சே^ஜர்^ஜந்தி^ஜரு^ஜக^ஜகும்^ஜபொ^ஜமு^ஜதும்^ஜ, தி^ஜக^ஜ, உ^ஜப^ஜரி^ஜ மு^ஜத^ஜலிய^ஜ ப^ஜத^ஜங்^ஜகள்^ஜ இ^ஜர^ஜட்டி^ஜத^ஜத^ஜச^ஜ சொ^ஜல்^ஜல^ஜப^ஜப^ஜட^ஜட^ஜரு^ஜக^ஜகும்^ஜ பொ^ஜமு^ஜதும்^ஜ இ^ஜர^ஜண^ஜ ட^ஜம்^ஜ வே^ஜற^ஜறு^ஜமை^ஜ செய^ஜய^ஜவே^ஜண^ஜடிய^ஜது^ஜ, அ^ஜதை^ஜவி^ஜட^ஜ ம^ஜற்^ஜற^ஜ இ^ஜட^ஜத^ஜதிலும்^ஜ கா^ஜண^ஜப^ஜப^ஜடு^ஜ கி^ஜற^ஜது

காயடா யிமுவபடாடிஷு த்ரிஷு | ஐதீயா஽஽பிதாநெஷு
 தகெ஽஽க்யூதாவி டிஷுதெ||' என்று சொல்லியிருப்பதினால் 'சுஷ்
 ஹுவஃ' எனபது இவ்விடத்தில் இரண்டாம் வேற்றுமையாகச் சொல்லி
 இருக்கிறது நீர்தாம் வேற்றுமை இவ்விடத்தில் 'தவஃ' எனனும்
 விசுவயிதின் ஆததத்தைச் சொல்லாத விசுவயியுடைய 'உவரி'
 எனனும் பதத்தோடு சோந்திருப்பதினால் உசிதமல்ல ஆறாமவேற்று
 மையும் இரட்டித்துச் சொல்லப்படுகிற 'உவரி' எனனும் பதத்தோடு
 சோந்திருக்கும்படிதில் விசேஷமாக இரண்டாம் வேற்றுமையே விதி
 கப்பபட்டிருப்பதினால் இவ்விடத்தில் அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல (ஆகவே
 சுஷ்ஹுவஃ உவயபு-வரி - பரஜாபதிக்கு மேலே, வ-புரூஷாநு -
 மனுஷ்யாக்ளை, புகூஷு) - கலபனை செய்துகொண்டு, அதாவது 'அது
 ஒரு பரஜாபதியின் ஆனந்தம்' என்று சொல்லியிருக்கும் வாக்யத்தி
 ரகுமேல 'தெ பெ ஸத' என்று கீழே சொல்லியிருப்பதைப் போல
 வாக்யத்தை வைத்துக்கொண்டு அது ஒரு மனுஷ்யனுடைய ஆனந்தம்
 என்று கலபனைசெய்து அதற்குமேலே கீழ்ச்சொல்லிய விதமாகவே அப
 படிப்பட்ட மனுஷ்யாக்ளினுடைய ஆனந்தம் நூறுகொண்டது மனுஷ்ய
 கந்தாவாக்ளின் ஆனந்தம் என்று பெருக்கிக்கொண்டு போனால் என்று
 தாதபாயம்) அன்றிக் கே 'சுஷ்ஹுவஃ வ-புரூஷாநு' என்று ஒன்று
 சோத்து அந்த பரஜாபதியையே மறுபடியும் மனுஷ்ய ஸ்தானத்தில்
 கலபனைசெய்து என்றாததமாகவுமாம் 'சுஷ்ஹுவஃ' எனனும் பதத்தி
 னால் 1 'புஷ்டி: ப்ராவாஹ ஹவாநு சுஷ்டொநி: விதாஹு:
 என்றிவை முதலிய இடங்களில் பரஸிதமாகிய ஜனமத்தினு லுண
 டான பரபாவம் சொல்லப்படுகிறது இததால் ஆனந்தவல்லியில் பரஜா
 பதி எனனும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது வ்யாக்யானம் செய்யப
 பட்டது 'சுவி' எனனும் பதம் இது அஸம்பாவிதமா யிருந்தபோதி
 லும் இதைக் கலபனை செய்துகொண்டு எனனும் ஆத்ததத்தைக்காட்டு
 கிறது பருமமாவை ஸாவபௌமனாகிய மனுஷ்யன் ஸ்தானத்தில்
 வைத்து அது முதல் ஸம்பாவிதமில்லாம விருந்தபோதிலும் பருமமா
 வரையிலுள்ள புருஷாக்ளை முனபு சொல்லியவாக்ளைவிட மேனமையை
 யுடையவாக்ளாகக் கலபனை செய்துகொண்டு என்றாததம் 'தெ பெ ஸத
 ித்யுநகூரீக்' எனபதற்கு பரதயக்ஷமாயக் கண்டறியப்பட்ட ஸருதி

1 பகவான் - பகவானாயும், அப்ஜயோநி: - தாமரைப்பூவில் உண்டானவராயு
 மிருக்கிற, பிதாமஹ - பருமமா, பருஷ்ட - கேழக்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு,
 பரோவாச - சொன்னா

யில் சொல்லப்படுகிற கரமத்தினால் ஸ்ருதியில் இல்லாத கணக்கில்லாத வரிசைகரமங்களை ஊற்றித்தனக்கொண்டு என்று தாத்பாயம் 'மிரஃ' எனப்பதினால் உள்ளபடியே அர்த்தத்தைச் சொல்லக்கூடிய ஸகதியை உடையதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'தெ பெ ஸதம்' என்கிற பதங்களைச் சொல்லி இருப்பதினால் வேதவாகுபங்கள் என்கிற விஸேஷம் ஸித்திக்கிறது ஆனந்தவல்லியில் 'ஆனந்தத்தின் விசாரம் இப்படிப்பட்டது' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து ஆனந்தம் என்று பெயருடைய ஒருகுணம் அளவிடமுடியாதென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி யிருந்தபோதிலும் 'புவாவாக இருந்தானேயானால்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளினால் குணம், விபூதி இவைகளின் மேனமையைக் காரணமாகவுடைய ஆனந்தத்தின் மேனமையின் நிருபணம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதினால் பரமாத்மாவின்விடத்திலும் எண்ணிறந்த குணங்கள், விபூதிகள் இவைகளைக் காரணமாகவுடைய அந்த ஆனந்தமே சொல்லப்படுகிறபடியினால் அதில் உள்ளடங்கி இருப்பதினால் எல்லாக்குணங்களும் எல்லை இல்லாதவைகள் என்பது ஏற்படுகிறது என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'கூவெஹெகேக மூணாவயீஸ்யா' என்று இவ்விடத்தில் குணங்கள், குணங்களை யுடைய வஸ்து, இவைகளை வெவ்வேறுகச் சொல்லி இருப்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தோடு பகவானுடைய குணங்கள் ஒன்றென்று சொல்லுகிறவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள் ஒன்றுசேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதோவெனில் குணமாகவும் குணத்தை உடையதாகவுமிருக்கிற ஸம்பந்தத்தினால் பொருந்துகிறது அப்படிக்கில்லாவிடில் அவர்கள் மத்தத்திலும் தங்களால் நிராகரிக்கவேண்டியதாக எண்ணப்பட்ட நிராகுணம் எனனும் வாதமே மிகுதியாக நிற்கும் 'சுவி' எனனும் பதம் 'ஸுடாஸ்யிதா' என்கிற இடத்தில் அந்வயிக்கிறதாகவுமாம் எப்பொழுதும் பரயத்தினத்தோடு கூடினவைகளாக இருந்தபோதிலும் என்றாததம் அன்றிகே 'ஸுடாஸ்யிதா மிரஃ' என்றநவயித்து நியமமாக இருக்கிறபடியினால் சொன்னவாகளினுடைய தோஷம் முதலியது இல்லாதது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது 'பூக்ஷ்யாவீ நொஹிதொகி ஸொகெ' என்றநவயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது அடிக்கடி கலப்பை செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும் மறுபடியும் ஆரம்பத்தையே மிகுதியாகிறது என்று தாத்பாயம் இவ்விடத்தில் 'அவனுக்கு இந்த எல்லாப் பூமியும் பணத்தினால் நிறைந்திருந்ததேயானால்' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தினால் அஸம்பாவித்தத்தைக் கலப்பை செய்தே ஆரம்பித்திருக்கிறது ஆகையினால் அதைப்போன்ற நியாயத்

தினிலே மேனமேலும் புருஷர்களைக் கலப்பினைசெய்து வாகயங்களைத்திருப்பிச் சொல்லுவதில் ஸருதிக்குத் தாதபாயமுண்டென்று ஊஹிக்கப்பட்டது முதலில் 'நாராயண' எனனும் பதத்தினால் ஆனந்தவல்லியில் சொல்லப்பட்ட 'பருமம்' எனனும் பதத்திற்கு அாததமாயிருப்பதினால் 'கூசு' எனனும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறான் 'எந்த இந்தப் பரமாதமா புருஷனிடத்தில் இருக்கிறதோ, எந்த இந்தப் பரமாதமா ஸூராயனிடத்திலிருக்கிறதோ அவன் ஒருவன்' என்று ஜீவாதமாகக் கருதுவானிருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் அந்தாயாமியாகிய பரமாதமாவும் ஸூராயமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கிற தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற கண்களையுடைய புருஷனும் ஒன்று என்று சொல்லியிருக்கிற படியினால் இவனிடத்தில் விஜ்ஞானமயமான ஆதமாவைவிட வேறு வஸ்துவாகிய ஆனந்தமயன் பரபஞ்சத்திற்கு அந்தராத்மாவாகிய நாராயணனை என்பதை வபகதமாகச் சொல்லுகிறது

19

கூடாரி தாநா ஜமஹுவஸ்தி

புணாஸ ஸம்ஸார விஜோவநாடியஃ |

ஹவனி வீரா விபயஸு வெவிகா

ஸுபீய மஹீர உமோநாஸாரிணஃ ||

20

தவகாரரிதாநாம ஜகதுதபவ ஸதிதி

புணாஸ ஸம்ஸார விமோசநாதய |

பவநதி லீன விதயாஸ வைதிகாஸ

சுவதீய கம்பீர மனோதுஸாரிண ||

20

ப - ரை] கூடாரி தாநா - உம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்காக, ஜமஹுவஸ்தி புணாஸ ஸம்ஸார விஜோவநாடியஃ - ஜமஹுவஸ்தி - லோகங்களினுடைய, உஜ்வ - உத்பத்தி, ஸ்திதி - காப்பாற்றதல், புணாஸ - நாஸம், ஸம்ஸாரவிஜோவந - மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல், சூபீய - முதலிய, வீரா - வீரபாட்டுக்களும், வெவிகா - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட, விபயஸு - விதிகளும், கூபீய மஹீர உமோநாஸாரிணஃ - உம்முதையதாகிய மிகவும் கம்பீரமான மனதை அனுஸரித்தவர்களாக, ஹவனி - உண்டாகின்றன. அந்நிகரே கூடாரி தாநா - உம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களாகிய, பருமம்ருத்திராதிகளுக்கு, ஜமஹுவஸ்தி புணாஸஸம்ஸாரவிஜோவநாடியஃ - ஜீவாதமாக்களின் உத்பத்தி, ஸ்திதி, நாசம், மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல் முதலியவைகள், வீரா - வீரபாட்டு

கேகளாகவும், வெவிகாஃ - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற, விபயஃ - விதிகள், க்ஷய மஹீரநொமஸாரிணஃ - உம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களின் கம்பீரமாகிய மனதை அனுஸரித்தவைகளாகவும், ஸ்வனி - ஆகின்றன, என்றாத்தமாகவுமாம் 20

பா] இப்படிப்பட்ட எல்லையிலாத ஆனந்தத்தையுடைய பகவானுக்கு லோகங்களின் வயாபாரம தன்னுடைய பரயோஜனத்திற்காக வல்ல, பரிபூரணனிலாமல போகவேண்டி வருவதினால், அயலாருடைய பரயோஜனத்திற்காகவுமல்ல, ஸமஸாரம துக்கஞ்ஞபமாயிருக்கிற படியினால்; என்றகேஷம வரில சில ஆகாரங்களினால் இரண்டுவிதமாகவும் இருக்கிறது என்பதையும் பரபஞ்சத்திற்கு குபகாரமாகிய வயாபாரங்கள் இவன் செய்வது கணக்கில்லாதது என்பதையும் சொல்லிக் கொண்டு முன்பு சொல்லப்பட்ட குணங்களின் மேனமையையே உறுதிப்படுத்துகிறா—‘க்ஷுடாஸி தாநா’ என்றாமபித்தது உன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்காக அதாவது உன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு இஷ்டபலம் வீததிபதற்காகவும், அவர்களுக்குப் போகயமாவதற்காகவும் என்று தாதபாயம் இததால் முன்பு சொல்லப்பட்ட எண்ணிறந்த குணங்கள், விபூதிகள் இவைகளின் பெருமை இதை அனுபவிக்கக் கூடியவர்களிலாமையினால் காட்டிலே காயந்த நிலாவாகுமே என்கிற ஆகேஷமும் நிராகரிக்கப்பட்டது லோகத்தை ஸருஷ்டித்தது பகவானிடத்தில் பகதியுடையவர்களுக்காக என்பது ‘எல்லாதேவதைகளும் இவனுக்குக் காணிக்கை கொண்டுவருகிறார்கள்’ என்றும், ‘ஸாவஜ்ஞனாகிய இவன் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான், எல்லாவற்றையும் எல்லாவிதத்தினாலும் மடைகிறான்’ என்று மாததமுள்ள ஸ்ருதிவாகங்களினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘ஜம உஹ்வஸ்யிதி ப்ருணாஸ’ எனனும் பதங்கள் ‘ணிஜஃ’ எனனும் பரதபயத்தின் அாதத்ததை உள்ளே வைத்து இவைகளைச் செய்கிறவனுடைய வயாபாரங்களைச் சொல்லுகிற பரபஞ்சத்திற்குப்பாதான காரணமாயும் எல்லாவற்றிற்கு மந்தாயாமியாயு மிருக்கிற பகவானே இந்த லோகங்களைச் ஸரீரமாகவுடையவனாகப் பிறக்கிறான் என்று சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் ஆகையினால் தன் ஸரீரங்களை நீட்டுவது முடக்குவதாகிற நாட்டியத்தைப்போல ஜீலை என்பதும் பொருளுகிறது இததால் தன்னுடைய பரயோஜனத்திற்காக என்பது மேற்பட்டது ‘க்ஷயஃ’ எனனும் பதத்தினால் அந்தாயாமியாயிருந்து நியமனம் செய்வதும், அவதாரம் செய்வது முதலியதும் சோததுக்கொள்ளப்படுகிறது ‘ஸ்வனி’ என்பதினால் அப்படிப்பட்ட ஜீலை

பொருத்தமுடைய தென்பதும் கல்பங்களதோறும் துடர்நதுவருகிற தென்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகவுமாம். இவ்விடத்தில் 'தவ (உம் முடைய)' என்று சோத்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'கூசு' என்னும் பதத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு நிமித்தகாரணமாயும் உபாதான காரண மாயும் இருக்கிற உமமிடத்திலிருந்து உண்டாகின்றன என்று சோத்துக் கொள்ளவேண்டியதாகவுமாம். 'வெவிகா: வியப:' எனபதற்கு வே தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதிவாகயங்கள் என்றாததம் 'கூபீய மஹீர 3மொநுஸாரிண:' எனபதற்கு உம்முடையதாயும், உம் மைத்தவிர மறறவர்களினால் அறியமுடியாததாயும் கலக்கமுடியாத தாயுமிருக்கிற ஸங்கலபத்தை அனுஸரித்தவைகள் என்றாததம். அப படியே 1 'ஸூ-தி: ஸூ-தி 3-மொ வபூஜை' என்று சொல்லியிருக் கிறார். இவைகளெல்லாம் உனனை ஆஸ்ரயித்தவாகருக்காகவே. அன் றிக்கே இப்படிச் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம், 'கூபூபி தாநா' உம மை ஆஸ்ரயித்தவர்களாகிய, 'வதூ-பூவ 3-மொவா' என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட ப்ருமமா, ருத்திரன் முதலியவர்களினுடைய என்றாத் தம். இவ்விடத்தில் 'ஜமக' எனனும் பதம் அதற்குத் தக்கபடி அண் டத்திற்குள்ளே இருக்கிற காரயவஸதுக்களைச் சொல்லுகிறது. இவர் கள ஸமஸாரத்தை விடுவிக்கிறார்கள் எனபதும் 2 'ஸங்காஸ்ய து யொ ஹத: ஸவஜநாநாநாநா: | தமெஸ்ய வ து ப்ரஸாபெந விஷ்ணு ஹத: ப்ரஜாயதெ ||', 3 'தி-லி: ப்ரஜாவதெ ஹத: ஸவ லி: ஸங்காஸ்ய து | விஸத்யா-தூ-தூ, ஸ-ப்ய-பாபெ விஷ்ணு ஹத: ப்ரஜாயதெ ||' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லிய நியாயத்தி னால் அனுகூஹம் செய்வது, உபதேஸம் செய்வது, தாமததில் பாவரு த்திக்குமபடி செய்வது முதலியவைகளின் வழியாக இருக்கக்கூடும்.

1 ஸருதி, ஸ்ம்ருதி, இவைகள் எனனுடைய உத்திரவுகள்.

2 ய:-எந்த, நா-மனிதன், ஸப்தஜன்மாந்தரம் - ஏழு ஜன்மம், ஸங்காஸ்ய ருத்திரனுக்கு, பகத:-பக்தனே, (அவன்) தஸயைவ-அந்த ருத்திரனுடைய, பாஸா- தேந - அனுகூஹத்தினால், விஷ்ணுபக்த:-விஷ்ணுவிற்குப் பகதனாக, ப்ராஜாயதே- ஆகிறான்.

3 த்ரிபி:-மூன்று ஜன்மங்களினால், ப்ராஜாயதே:-ப்ருமாவிற்கு, பகத:-பக் தனாயிருப்பவனும், ஸப்தபி:-ஏழு ஜன்மங்களினால், ஸங்காஸ்ய - ருத்திரனுக்கு (பகதனாயிருப்பவனும்), விமஸதயா-இருபது ஜன்மங்களினால், அகனீந்த்ர ஸூர் யாதே:-அக்னி, இந்திரன், ஸூரியன் முதலியவர்களுக்கு (பகதனாயிருப்பவனும்), விஷ்ணுபகத:-விஷ்ணுவிற்குப் பகதனாக, ப்ராஜாயதே - ஆகிறான்.

‘வீரோ’ என்று சொல்லியிருப்பது இவ்விடத்தில் அவர்களுக்குப் பகவானுடைய அனுகூலத்தினால் ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகள் பரியமாகவும், ஸுலபமாய்ச் செய்பவர்கூடியதாய் மிருககின்றன என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. உமமை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கே இப்படியாகிறதானால் உமக்குக் கேழ்க்கவேண்டியதில்லை என்பது இவ்விடத்தில் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விதிகளபகவானை ஆஸ்ரயித்தவர்களினுடைய மனதை அனுஸரித்திருக்கின்றன என்பதும் ‘பிறகு உனக்குக் கர்மங்களில் ஸந்தேஹமாவது நடவடிகையில் ஸந்தேஹமாவ திருந்ததேயானால் அந்த விஷயத்தில் விசாரம் செய்கிறவர்களாயும், பரமமத்தை அறிந்துகொண்டவர்களாயும், அப்படி விசாரம் செய்யத்தகுந்த யோக்யதை யுடையவர்களாயும், ஓரிடத்தில் பக்ஷபாத மில்லாதவர்களாயும், க்ரூரமான ஸ்வபாவமில்லாதவர்களாயும், தாமதத்தையே விரும்பினவர்களாயும் எவர்கள் இருப்பார்களோ அவர்கள் அந்த விஷயத்தில் எப்படி நடக்கிறார்களோ அப்படி நடக்கக்கடவாய், பிறகு இப்பொழுது கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களிலும் விசாரம் செய்கிறவர்களாயும், பரமமத்தை அறிந்து கொண்டவர்களாயும் அப்படி விசாரம் செய்யத்தகுந்த யோக்யதை யுடையவர்களாயும், ஓரிடத்தில் பக்ஷபாதமில்லாதவர்களாயும், க்ரூரமான ஸ்வபாவம் இல்லாதவர்களாயும், தாமதத்தையே விரும்பினவர்களாயும் எவர்கள் இருப்பார்களோ அவர்கள் அந்த விஷயத்தில் எப்படி நடக்கிறார்களோ அப்படி நடக்கக்கடவாய், இது உனக்கு ஸாஸ்த்ரம், இதுவே உபதேசம்’ என்றாத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களி லேற்பட்டிருக்கிறது ஸ்மருதியிலும் 1 ‘ஸ்ரூகிஃஷ்ருகி ஷ்டாஅரஃ’ 2 ‘வெஷ்டாஃவிவெஷ்டாஃ’ 3 ‘வெஷ்டாஃ’ 4 ‘வெஷ்டாஃ’ என்று சொல்லப்பட்டது ‘வியி’ எனனும பதம் இவ்விடத்தில் வைதிகங்களான தாமதங்களின் அனுஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் முதலாவது யோசனையில் பகவானால் தாமதத்தை ஸதாபிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகின்றன இவ்விடத்தில் பகவானோடு மிகுந்த ஸாமயத்தை யடைந்தவர்களாகிய முக்தர்களோகங்களின் ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளைச் செய்கிறார்கள் என்கிற ஆத

1 வேதம், ஸ்மருதி, பெரியோர்களின் அனுஷ்டானம் (இவைகள் ப்ரமாணங்கள்)

2 அகில - எல்லா, வேத:- வேதமும், ததவிதாம் - அந்த வேதத்தை அறிந்தவர்களினுடைய, ஸமருதிரீலேச - ஸ்மருதியும், அனுஷ்டானமும், தர்மமூலம் - தாமத்திற்கு ப்ரமாணம்

தம் ஏன சொல்லப்படவில்லை? இது பரமஸமஹிதையில் 1. கெந
 ராதிவெண லிஷ்டெ ஸ்கூஸுவ ஸரீரிண: | வந்த ஞாங்கு நெடு
 வ' மஹாஹுதாரு வரம் ||' என்று பருமமாவிலை கேழககப்பட
 டிருக்கும்பொழுது பகவானுல 2. கஹரெவ ஹவெடுதெ நவெஷு
 து கஸூந | யபாஹம் விஹாராஜேவா தயா ஸ்கூஸு டெஹிந: ||
 என்று சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையி
 னால் முகதன பகவானேடு ஒன்றாகையினால் ஜகததின் வயாபரம அவ
 னுகரு மிருக்கலாமே எனினில் இது உசிதமல்ல, அவவிடத்திலும்
 'தவஸரீரிண: (எல்லாவற்றையும் ஸரீரமாகவுடைய உமமோடு)'
 என்று அனுவதிக்கப்படுகிற எல்லாவற்றையும் ஸரீரமாகவுடையவனாக
 இருப்பதற்கு அனுகுணமாகவே ஒன்றென்று சொல்லியிருப்பது ஸருதி
 களிலும் ஸ்மருதிகளிலுமேற்பட்ட மிகுந்த ஸமமாயிருக்கையைச்
 சொல்லுகிறதென்று தாதபாயம் சொல்லவேண்டு மாகையினாலும்,
 'ஸாஸு ஸ்ரீவபொரெக்யம்' எனறிவை முதலியவைகளில் சொல்லி
 யிருக்கிற நியாயத்தினாலும் அப்படிக்கில்லாவிடில் 'பயாஹம் விஹ
 ராஜி' என்றாமபிதது மேலே தருஷ்டாநதமாயும் தாரஷ்டாநதிகமா
 யும் வெவவேறுகச் சொல்லியிருப்பது பொருந்தாது. ஆகையினிலிவ
 விடத்தில் முகதர்கள் விளையாடுகிறது, பகவானேடு ஸமமென்று சொல்
 லியிருப்பது, 'ஸாபபிட்டுக்கொண்டும் விளையாடிகொண்டும்' என்றும்,
 'இவனுடைய ஸங்கலபத்தினாலே பிதருக்கள் உண்டாகிறார்கள்' என்று
 மாததமுள்ள உபநிஷத வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட சிவ்வயாபாரங்
 களைப்பற்றியது இதுவே அநத ஸமஹிதையில் கடைசிப் படலத்தில்
 3. 'ஸாபுஜ்யம் ப்ரதிவநூ பெதீவ ஹகூஸுவஸிந: | கிங்கரா

1 ஸரீரிண. - எல்லா வஸதுகளையும் ஸரீரமாகவுடைய, தவ - உமக்கு,
 முகதா: - முகதர்கள், கேந - எந்த, ருபேண - ஆகாரத்தினால், பித்யந்தே - வயத
 யாஸப்படுகிறார்கள், தேவ - ஓ! தேவனே, குஹபாத - எல்லா ஈஹஸயங்களை
 யும்விட, பரம - மேலான, குஹபதாம் - ஈஹஸயமான, ஏதத - இதை, மே -
 எனக்கு, ஆசக்ஷ - சொல்லும்

2 ஏதே - இந்த முக்தர்கள், அஹமேவ - நானாகவே, பவநதி - ஆகிறார்கள்,
 தத்ர - இந்த விஷயத்தில், கஸித - ஒரு, பேத - பேதமும், ந - இல்லை, அஹம -
 நான், யதா - எப்படி, விஹராமி - விளையாடுகிறேனே, ததா - அப்படியே, முக
 தா: - முகதர்களான, தேஹின - பராணிகளும்,

3 தீவரபந்தா - மிகுந்த பகதியை யுடையவர்களாய், தபஸவீன - தபஸஸு
 செயதுகொண்டிருக்கிற, யே - எவர்கள், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, ப்ரதிபநா -

23 தெ நிக்ஷம் ஹவதி நிரூபஹ்வாஃ ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே முகதாசுக்கு லோகங்களின் வ்யாபாரத்தில் சுகதி இருக்கிறது பராபதி இல்லை என்று சொல்லுகிறபக்சுமும் விசாரணைக்கு நிற்காது முகதாசுக்கு எல்லாவற்றையும் ஸரீரமாகவுடையவாகளா யிருக்கை இல்லையல்லவா, ஸ்ருதியில் சொல்லப்படாமையினாலும், உசிதமல்லவாகையினாலும். அதிலலாமலபோனால் 'நானே பஹுவாகக கடவேன்' என்று ஸங்கல்பம் செய்யக்கூடிய சுகதி எப்படி உண்டு? அப்படிப்பட்ட சுகதி இருந்தால் பராபதி இல்லை என்று சொல்லுவதும் உசிதமல்ல. இப்படியே நித்யஸூரிகளுக்கும் இதுவும் பாவ்யததில் ஸ்ருதியிலிருக்கும் 'சுநக' எனனும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்யுமிடத்தில் 'தனக்கு மேற்பட்ட எல்லையையுடைய ஸ்வரூபங்களையுடைய நித்யஸூரிகள விலக்கப்பட்டார்கள்' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டது. ஆகையினால் கீழ்ச சொன்னதே அர்த்தம். 20

நமோ நமோ வாஜ்நஸூதி ஹூதயே

நமோ நமோ வாஜ்நஸூதி ஹூதயே |

நமோ நமோநக ஹூ விஹூதயே

நமோ நமோநக ஹூதயே விரிஸுவே ||

21

நமோ நமோ வாஜ்நஸூதி பூமயே

நமோ நமோ வாஜ்நஸூதி பூமயே |

நமோ நமோநக ஹூ விஹூதயே

நமோ நமோநக தயைக விரிஸுவே ||

21

ப - ரை] வாஜ்நஸூதி ஹூதயே - வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவராகிய (உம்மின்பொருட்டு), நமோ நமோ - ஸேவிக்கிறேன், வாஜ்நஸூதி ஹூதயே - வாக்கு, மனது இவைகளுக்கு ஒரேவிஷயமாகிய (உம்மின்பொருட்டு), நமோ நமோ - ஸேவிக்கிறேன், சுநகஹூவிஹூதயே - அளவில்லாத பெரிய விபூதிகளை யுடைய (உம்மின்பொருட்டு), நமோ நமோ - ஸேவிக்கிறேன், சுநகஹூதயைகவிரிஸுவே - அளவில்லாத தயைக்கு ஒரே ஸமுத்திரமாகிய (உம்மின்பொருட்டு), நமோ நமோ - ஸேவிக்கிறேன். 21

அடைந்தவர்களோ, தே, அவர்கள், மம - எனக்கு, நித்யம் - எப்பொழுதும், கிளக்காரா - தாஸகங்களாகவும், நிருபதரவா - உபதரிக்கின்றவர்களாகவும், பவந்தி - ஆகிறார்கள்.

பா] இப்படி கீழ்ச சொல்லியவிதமாக ஸ்வபாவத்திலேயே ஸ்வா மியாயும் வேறொன்றையு ம்பேசுநிகராமல் ஸ்வதந்திரனாயும் எல்லையில் லாத ஸௌஸ்பயத்தை யுடையவனு யு மிருக்கிற பகவானிடத்தில் தனக்கு ஸ்வரூபத்தினுடையபட்டதும் குணங்களினு லுண்டாகக்கப்பட்டதுமா யிரு க்கிற தாஸனாயிருக்கும் தனமையைத் தெரிநதுகொண்டு அதற்குத் தகுந்ததான வயாபாரத்தைச் செய்குறா—‘நடுநி நடு’ என்றாரம் பித்து நமஸ்காரத்தை நிரூபிக்கும் ஸந்தாபபதில் ‘நடு’ என்னும் பதம் இவ்விதமாக அர்த்தம் செய்யப்படுகிறது. 1 ‘பாஃகாஸு க்யுதயொ 2 ஸி ஹவதி நடு 2 ஸிதாவதி தாவஸு ஹவத வஸவ தாஃ | சு2ரொஹம் ஹ வதி சுஹ2விந 2 ஸி ஹவத வஸவாஹ 2 ஸீ2தெய வ 2 தாஃ யொஜய க்யுதொ ந2ஹி’ இவ்வாதத்தையே அபிபிராயத்தில் வைத்துக்கொ ண்டு மஹாபாரதத்தில் 2 ‘ஹிஷ்ரஸு ஹவெந்யுத்யுஃ ஸ்ரூஷாஃ ஸ்ரூஷணஃ வடிந் நடுநி அக்ஷரொப்யுத்யுஃ நடுநி வஸாஸு கம்||’ என்று சொல்லப்பட்டது. நமஸ்காரத்தின் பரபாவம் விஷ்ணு தாமம் முதலியவைகளில் பரஸித்தமாக இருக்கிறது. என்கேயென னில் ‘புமுதியையுடைய பூமியில் யோசிக்காமல் பகவானை நமஸ்காரம் செயது அந்தப் புமுதிகள் நெறியில் ஓட்டிக்கொள்ளுவதினால் அப் பொழுதே பாபங்க ளற்றவனாகிறான் ஒருவராலும் நடக்கக்கூடாத தும் கரையில்லாததுமான ஸமஸாரமான காட்டில் ஓடுகிறவார்களுக்குப் பகவானை நமஸ்காரம் செயவதொன்றே மோக்ஷமாகிறகரையைக் காட்டு கிறது ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிடத்தில் செய்யப்படுகிற ஸுகருதபரணாமம் ஒன்றே பதது அஸாவமேதங்களின் அவபருத ஸ்நானத்திற்கு ஸமா

1 பகவதி - பகவான் விஷயத்தில், மம - எனக்கு, யா - காஸன - ஏதாவ தொரு, க்ருதய - காரியங்களோ, தாஸு - அவைகளில், மம - எனக்கு, மமதா - என்னுடையவைகளென்பது, நாஸதி - இல்லை, தா - அவைகள், பகவதவ - பக வானுடைய (காரியங்கள்), பகவதி - பகவான் விஷயத்தில், அஹம் - நான், அமம - என்னுடையதென்பதில்லாதவன், அஹமபி - நானும், நமம - என்னுடைய வனல்ல, அஹம் - நான், பகவதவ - பகவானுக்கே, அஸமி - ஆகிறேன், இத யேவ - என்று, மமதாம் - மமகாரத்தை, ய - எது, ஜயதி - ஜயிக்கிறதோ, அத - ஆகையினால், நமஇதி - நம, என்று சொல்லப்படுகிறது

2 தவயக்ஷா - இரண்டெழுத்துடைய பதம், மருதயு - ஸமஸாரத்திற்குக் காரணமாக, பவேத - ஆகும், தாயக்ஷாம் - மூன்றெழுத்துக்களையுடைய பதம், ப்ருமமண - பரப்ரம்மத்தின், பதம் - ஸதானம், மமஇதி - மம என்கிற, தவய க்ஷா - இரண்டெழுத்துடைய பதம், ம்ருதயு - மருதயு, நமமஇதி - நமம் என்கிற பதம், ஸாஸ்வதம் - அழிவில்லாத பதம்.

னம் பத்து அஸ்வமேதங்களைச் செய்வதன் மறுபடியும் ஜனமத்தை யடைகிறது. ஸ்ரீ கருஷ்ணனை நமஸ்காரம் செய்வதன் மறுபடியும் பிறப்பதில்லை. காசாமபூங்கொத்திற்கு ஸமானமானவனாயும் பீதாம பரத்தைத் தரித்தவனாயுமிருக்கிற கோவிந்தனை எவர்கள் ஸேவிககிறார்களோ அவர்களுக்குப்பயமில்லை. யஜ்ஞஸ்வரூபியாகிய பகவானிடத்தில் செய்யப்படுகிற நமஸ்காரமானது எல்லா யஜ்ஞங்களுமேவிட உயர்ந்ததாக எண்ணப்பட்டது. மஹா யஜ்ஞஸ்வரூபமாகிய பகவானை நமஸ்காரம் செய்தால் அஸ்வமேதத்தின் பலத்தை அடைவான் பூமியில் தடிபோலக் கீழே விழுந்து நமஸ்காரம் செய்வதினால் எவன் பகவானை ஆராதனம் செய்வானோ அவன் எப்படிப்பட்ட கதியை அடைவானோ அந்தக் கதியை அனேகம் யஜ்ஞங்களினாலும் மடையமாட்டான். ஓ 'நாரதமுனியே, என்னிடத்தில் பகதியுடையவனாயும் ஸரத்தையோடு கூடினவனாயுமிருக்கிற எவன் 'நமோ' என்று சொல்லுவானோ அவன் சண்டாளனாக இருந்தபோதிலும் அவனுக்கு அழிவில்லாத லோகமுண்டாகிறது. தேவதைகளின் கூட்டங்களினால் அர்ச்சனை செய்யப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளையுடைய விஷ்ணுவை எந்த மனுவுஷ்யன் உண்மையாக நமஸ்கரிக்கிறானோ அப்படிப்பட்ட லகலபாபங்களின் பரத்ததைப் போக்கடித்தவனாகிய அவனை நெய்யினால் ஆஹுதி செய்யப்பட்ட அக்னியைப் போல தூரத்தில் பரிஹரித்துவிடு. சகரபாணியாகிய பகவானிடத்தில் பகதியினால் செய்யப்பட்ட ஒரு நமஸ்காரம் ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத அனேகபாபங்களைப் போக்கடிக்கிறது' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் 'நமோ' எனும்பதத்தை இரட்டித்துச் சொல்லி இருப்பதும் அதை அடிக்கடி திருப்பிச் சொல்லி இருப்பதும் 1 'நித்யாஜ்ஜி வுடாஹுஷ்டா: நமோ ஜகதேவ வாஹிந: ' என்று சொல்லியிருப்பதைப்போல பரத்துவம், ஸௌபயம், இவைகளைச் சோந்த குணங்கள், விபூதிகள், இவைகள் எண்ணிறந்திருப்பதை அனுபவிப்பதினாலுண்டாகிய பகதியின் மிகுதியைக் காட்டுகிறது. ஸ்ருதி முதலியவைகளிலும் இப்படி இரட்டித்துச் சொல்லியிருப்பது முதலியவை காணப்படுகிறது. ஸ்தோத்திரம் செய்யும்பொழுதும், பரதிஜ்ஞை செய்யும்பொழுதும், அமும்பொழுதும், மிரட்டும பொழுதும், பயத்தைச் சொல்லும்பொழுதும், ஜயத்தைச் சொல்லும்

1 நித்யாஜ்ஜிவ்ஷ்டா - எப்பொழுதும் கையைக்கூப்பிக்கொண்டவர்களாயும், ஹருஷ்டா - ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களாயும், நம இத்யேவ - நம: என்றே, வாதின: - சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களாயும் (இருக்கிறார்கள்.)

பொழுதும், அடிக்கடி சொல்லுவ தலங்காரமாகவே இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்களல்லவா 'வாஜ்நஸூதி ஹ்ருத்யெ'; எனபது முதலிய நாலுபதங்களிலும் முன்பின் முன்னிலையில் சொல்லியிருப்பதை யனுஸரித்து 'தஹ்' (உமமின் பொருட்டு) எனபதைச் சோத்துக்கொள்ளவேண்டியது 'சுநிஹ்ருத்யெ' எனபதற்குத் தாண்டிய விஷயமாயிருக்கிற எனறாததம் 'எவனிதத்திலிருந்து வாக்ருக்கள மனதுடன் கூட அவனை அடையாமல் திருமபுகின்றனவோ, எது வாயினால் சொல்லப்படாததோ' எனறாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் அபிபிராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட மேலான யோக்கிளினுடையவும் வாக்ருக்களும், மனதிலும், அளவிடமுடியாம லிருக்கை இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது குதருஷ்டிகளினால் சொல்லப்படுகிறபடி முழுமையும் வாக்ருமுதலியவைகளுக்கு விஷயமாகாதது எனறாத்தம் சொல்லி மற ஸ்ருதிகள் தன்னுடைய வாரததை முதலியவைகளுக்கு விரோதம் வருகிறதெனபதை அபிபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா—'வாஜ்நஸூதி ஹ்ருத்யெ' என்று ஸ்ருதியிலும் 'எல்லாவேதங்களும் எந்தப் பகவானைச் சொல்லுகின்றனவோ, எல்லாவேதங்களும் எந்த இடத்தில் ஒரே அபிபிராயத்தை உடையதாகின்றனவோ' எனறாததமுள்ள வாக்யங்கள் சொல்லப் படுகின்றன ஸ்ருதியிலும் 1 'வெஷ்டேஷு ஸ்ருஷ்டேஷு ரஹ்ருஷேஷேஷு', 2 'நதாஸு ஸ்வஸு வயஸு வாஸு' என்றும் சொல்லப்படுகிறது அதுவுமன்றிகே தன்னுடைய அநுகரஹத்தை அடைந்தவாகளாகிய இடையர்கள், இடைப்பெண்கள், முதலியவர்களுக்கும் வாக்ரு, மனது, இவைகளுக்கு ஒரேவிஷயமாக எனறாததமாகவுமாம். வேறுவிஷயங்களில் பராவ்ருக்கை இருப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'வணக்' என்னும் பதம் கீழ்ச சொல்லப்பட்ட மனதிற்கும் வாக்ருக்கும் எட்டாத விஷயமாக இருக்கையை ஸ்தாபிக்கிறா—' சுநிஹ்ருத்யெ' என்று 'சுநிஹ்ருத்யெ' (அளவில்லாத) எனபது ஆகையினாலேயே பரமமா முதலியவர்களின் விபூதிகளைவிட பெரியதாகிய விபூதியையுடையவன் 'சுநிஹ்ருத்யெ' என்னப்படுகிறான் 'இப்படியில்லை' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் மறுத்திருப்பதும் கீழே பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட

1 எல்லா வேதங்களினாலும் நானே அறியத்தகுந்தவன்.

2 ஸர்வவஸூம் - எல்லா வாக்குக்களுக்கும், ப்ரதிஷ்டா - இருப்பதானது, யத்ர - எந்த இடத்தில், ஸாஸுவதி - அழிவில்லாமலிருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்டவனை), நதா - வணங்கினவர்களாக, ஸம் - ஆகிறோம்.

இவ்வளவு மாததிரமென்பதை மறுக்கிறது என்றது ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டது. விபூதி அதிகம் என்று சொல்லி இருப்பது குணங்களின் மிகுதியையும் குறிக்கிறது 'சுமந்த டியெக லிஸுவெ' என பதினா ளல்லாக குணங்களின் :மேன்மை குறிக்கப்படுகிறதாகவுமாம், தயை அளவிலாமலிருப்பது தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு வாகுக்கும மனதிற்கும ஒரே விஷயமாக இருப்பதற்கு காரணம் கலக்கமுடியாமை முதலியவைகளை தாதபாயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'லிஸுவ' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வபாவத்தினாலோவெனில் தயைக்கே இவன் ஆதாரம். இவன் அஸுரா முதலியவர்களிடங்களில் நிக்ரஹம் செய்வது முதலியதும் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களிடத்தில் அதிகமான தயையினால் அவர்களை ரக்ஷிப்பதில் முடிவுபெறுகிறதென்று தாதபாயம். ஆக இவ்விடத்தில் நானகாம வேற்றுமையை யுடைய பதங்களினால் முன்புசொல்லிய மேன்மை, ஸௌபயம், இவைகள் உபஸம்ஹாரம் செய்யப்படுகின்றன. அடையத்தகுந்தவனாக யிருக்கை, ஸரண்யனாக இருக்கை, இவைகள் சுருக்கிச் சொல்லப்படுகின்றன வாகவுமாம். இவ்விடத்தில் 'மஃ' என்னும் பதத்தினால் மேலே சொல்லப்போகிற வேறொரு பரயோஜனத்தையு மாசைப்படாதவனாயும், பரபத்தியி லதிகாரியுமாகிய பகவானுக்குச் சேஷமாக இருப்பதிலோன்றிலேயே ஆசையுடையவனுடி மிருக்கிற ஜீவாத்மாவினுடைய, அவனுக்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபம் முதலியவைகளைப்பற்றிய சிருபணமும் ஏற்படுகிறது.

சயிகாரொ ஸூவிதூ-நா ஸ்வாயொதூ க்யூத்யொஃ |

வமெய உவார தஞ்ஞாடி வொஹி சூ நவோஷுகெ ||

ப - ரை] ஸூ - இந்த ஸ்ரீலோகத்தில், நவோஷுகெ - எட்டுநம்பு ஸந்தங்களினாலும், ஸூவிதூ-நா-பரபத்தி செய்யவேண்டு மென்கிற ஆசையுடையவர்களுக்கு, சயிகாரொ - அதிகாரத்தாலும், உவாயொதூ ரக்யூத்யொஃ-உபாயம், பரபத்திக்குப் பிறகு செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்களிலும், வமெய - பரயோஜனத்தாலும், வாரதஞ்ஞாடி - பரதந்திரனாக யிருக்கை முதலியது, வொஹி-அறிவத்தக்கது

மேலும் இந்த எல்லா இடங்களிலும் நிவருத்தி தாமங்களெல்லாவற்றிற்கும்பொதுவாக அவஸாயமவேண்டியதாகியதத்துவஜ்ஞானமும் அஹங்கார மிலலாமலிருக்கையும் நானகாம வேற்றுமையுடைய பதங்களினாலும், 'மஃ' என்கிற பதங்களினாலும் உறுதிப படுத்தப்படுகிறது. அனுகூலமாக இருக்கவேண்டு மென்கிற எண்ணமும், ப்ரதி கூலத்தைத்

தவிர வேண்டுமென்கிற எண்ணமும், காணப்படுகிற படியினால் அவைகளின் வழியாக அவைகளை அங்கமாக வுடைய ஸ்ரணாகதியும் பாஸ்தாவிக்கப் பட்டதாகிறது. அதுவுமல்லாமல் பரநயாஸஸ்ரபமாகிய பரபத்தியே இவ்விடத்தில் 'நமசி' என்று சுருக்கமாக பாஸ்தாவிக்கப் படுகிற தாகவுமாம் அடிக்கடி திருப்பிச் சொல்லி இருப்பதும் இவ்விடத்தில் 1 'ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம்' என்றிவை முதலிய இடங்களிலே போலக் கீழ்ச சொன்னதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக 'நமசி' என்னும் பதம் ஸ்ரணாகதியைச் சொல்லுகிற தெனபதம் தமயநதியின் சரித்திரத்தில் வயக்கமாக ஏற்படுகிறது 2 'ஸ்ரணம் ஸ்ரணம் ஸ்ரணம் ஸ்ரணம் ஸ்ரணம் ஸ்ரணம்' என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தில் 3 'வாஸா வ ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம்' என்று சொல்லி யிருப்பதினால். அப்படியே 4 'ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம்' என்று மார்க்கண்டேயரினால் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரணாகதியைப் பற்றி 'நமசி' என்னும் பதம் 5 'வஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம்' என்று பரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதின் மஹிமையும் பஹ்ருசசாகையில் 'எவன் இந்தப் பகவானின் பொருட்டு ஸமிததுக்களையும் ஆஜயாஹுதிகளையும் வேதமந்திரத்தினால் கொடுக்கிறானோ அவனைவிட எந்த மனிதன் நமஸ்காரத்தினால் தன்னை ஸமாப

1 கையைத்தாக்கிக்கொண்டு மூன்று தடவை ஸத்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது

2 தேவாலம்பாதி - தேவதைகளே கருதித்து, ஸ்ரணம் - ஸ்ரணமாக அடையுமதையே, பரபத்காலம் - காலத்திற்குத் தகுந்ததாக, அமநயத - எண்ணினால்

3 ஸா - அந்தத் தமயந்தி, வாஸா - வாக்கினாலும், மனஸாசைவ - மனத்தினாலும், நமஸ்காரம் - நமஸ்காரத்தை, ப்ரயுஜய - செய்துவிட்டு.

4 ஸாதீவஷாம் - எல்லா, லோகானாம் - லோகங்களுக்கும், பிதா - தகப்பனாகும், மாதா - தாயாரும், மாதவ - பகவான்.

5 புருஷாஷ்பா - புருஷ ஸரேஷ்டர்களே, ஸ்ரணயம் - ஸ்ரணமாக அடையுமதையே, வஸத்யம் - இவ்விடத்தில், பகவானே, ஸ்ரணம் - ஸ்ரணமாக, கச்சதவம் - அடையுமதையே, வஸத்யம் - இப்படி, உகதா - சொல்லப்பட்டிருக்கிற, த்ரய - மூன்று போகளாகிய, பார்த்தா - குருதியின் பிள்ளைகளும், யமௌச - நகுல் ஸஹதேவர்களும், பரதாஷ்பா - பரதவம்ஸத்தில் சிறந்தவர்களாகிய, ஸாதீவ - இந்த எல்லோரும், தரௌபதயாஸஹிதா - தரௌபதியோடே கூடினவர்களாய்கொண்டு, ஜகாததனம் - பகவானே, நமஸ்கரு - நமஸ்காரம் செய்தார்கள்

பிக்கிறானே அவன நல்ல யாகத்தைச் செய்தவன்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது அஹிராபுதநயனூல இதின ஆததம் 1 'ஸுவிதூயாநகாஜீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாவஸிதநஃ । நஸீலா யொஃ சுரோஷெவெ ஸ ஸுயுர உ-தீரிதஃ' என்று விவரணம் செய்யப்பட்டது அனற்கீகே தனக்கு வசப்பட்டவையும் தனக்காக ஏற்பட்டதாயு மிருக்கிற காதருதவம், போசுதருதவம், இவைகளைப் பற்றிய பரமம் இலலாமல் மேலே பராததிகப படுகிற முக்கியமான பரயோஜனத தை பரஸ்தாவிப்பதற்காக இந்த 'நஸீ' என்னும் பதமாகவுமாம் இவ்விடத்தில் 'ஸுவதூ (உண்டாகட்டும்)' என்கிற பதம் சோததுக்கொள்ள வேண்டும் உபாயத்தை யனுஷ்டிப்பதற்கு முன்பாகவே பலத்தை பரார்த்தகிக வேண்டுமல்லவா இதை வைத்துக்கொண்டு அடுத்த ஸ்ரீலோகத்தில் பலம் சொல்லப்படவில்லை இவ்விடத்தி லடிக்கடி சொல்லி யிருப்பது அதிகமான பகதியினால் அவஸரத்தின் மிகுதியையும் நிதயமாகத் துடாநதிருக்கவேண்டு மென்பதையும் பரகாசம் செய்கிறது. 21

ந யஜ்ஞ நிஷ்டோஸமி ந ஸாதம வேதீ

ந பகதி மாமஸ த்வச சாரணா விநதே ।

சுக்ஷிணமொநாநநு மதிஸூரணு'

சுக்ஷ வாடி உபாயம் ஸாரணம் பூவடிஷு ॥ 22

நதாம் நிஷ்டோஸமி நசாதம வேதீ

நபகதி மாமஸ த்வச சாரணா விநதே ।

அகிஞ்சனோநய கதிஸ ஸாரணய!

தவத பாதமூலம் ஸாரணம் பரபதயே ॥ 22

ப - ரை] (நான்) யஜ்ஞ நிஷ்டஃ - காமயோகத்தில் நிஷ்டையுடையவனாகவும், நாஸுமி - இல்லை, ஆத்மவெதீ - ஆதம் ஜ்ஞானமுடையவனாகவும், ந - இல்லை, சுக்ஷுரணாரவிநதே - தாமரைப்பூவைப்போன்ற உம்முடைய திருவடியில், ந ஸுவிதூ - பகதியையுடையவனுமில்லை, சுக்ஷிணமஃ-ஒரு உபாயமுமில்லாத, சுநநுமதிஃ-வேறொரு கதியுமில்லாத

1 ஸமிதஸாதகாஜீனாம் - ஸமிததை தரவயமாகவுடையது முதலிய, யஜ்ஞாநாம்-யஜ்ஞங்களுக்கான, ஆதமன. - தன்னுடைய, நயாஸம் - பரநயாஸத்தை, ய - எவன், நமஸா - நம : என்னும் பதத்தினால், அகரோத - செய்தானே, ஸ - அவன், ஸ்வதவா - நல்ல யாகத்தைச் செய்தவன், இதி - என்று, ரரித - சொல்லப்பட்டான்.

நான், ஸ்ரணு - ஓ! ஸ்ரணமாக அடையத்தகுந்த பகவானே, க்ஷத்ராஜ்-
 2-10 - உம்முடைய திருவடியை, ஸ்ரணம்-ஸ்ரணமாக. ப்ரவக்ஷே-
 அடைகிறேன். 22

பா] இப்படி அடையவேண்டிய பரயோஜனமாயும், ஸ்ரணமாக அடையத்தகுந்தவனாயு மிருக்கிற பகவானுடையவும், அவனை அடைகிறவனாயும், ஸ்ரணமாக அடையவிருமபுகிறவனாயு மிருக்கிற ஜீவாத்மாவின்னுடையவும் ஸ்வரூபம் முதலியவைகள் பகவானுல பரகாசம் செய்யப்பட்ட பிறகு அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பிரிவை ஸஹிக்காதவராய் அந்தப் பகவானிடத்திலேயே தன் ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்த பரயோஜனத்தை அடைவதற்கு விரோதியாகிய காமங்கள் நிவருத்திப் பதற்காக தன்னதிகாரத்திற்குத் தகுந்ததாகிய பரபத்தியை விசதமாக அனுஷ்டிக்கிறா—‘நபச்-’ என்றாமபிதது. எவனுக்குத் தாமத்தில் நிஷ்டை இருக்கிறதோ அவன் ‘பச்-நிஷ்ட’ என்னப்படுகிறான் தாமமாகிற நிஷ்டையையுடையவன் என்றாகவுமாம். தாமத்தில், ‘நி-நிஷ்ட’ (‘நிறிகிறான்’) என்றாததமாகவுமாம், அதாவது நான் உள்படியே இருக்கிற காமயோகம், அதின் அங்கங்கள், இவைகளில் யோகயதை இல்லாதவன் என்றாததம் ஆகையினாலேயே ‘நயாத்ஷவஜீ’ என்பதற்குப் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவை அறிவதை ஸ்வபாவமாக வுடைய வனு மல்ல ஜ்ஞானயோகமாயும் அதற்கங்கமாயு மிருக்கிற பூரணமான ஜ்ஞானமன்னக்கல்லென்றாததம் இவை இரண்டுமில்லாமையினாலேயே ‘ந ஸக்ஷி’ 1, ‘ஸக்ஷா க்ஷநயூபா ஸக்ஷ’ என்னிவை முதலிய இடங்களில் சொன்னபகதி எனக்கல்ல. இவ்விடத்தில் 2 ‘ஸ்ரணா க்ஷாம் ப்ரவக்ஷாபெ யூநபொய விவஜிதா: | தெ஽வி ஶ்யதா பிதிஶ்ய பாணி ததெஷ்வவ வஃ ||’ என்கிற பரும்மாவின் வசனம் நினைக்கத்தக்கது ‘க்ஷயுரணாரவிஷ’ என்பதினால் பரிசுத்த மென்பதும் போக்ய மென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்தில் வரிசை கரமம் இப்படி—ஸ்ரஸ்தரங்களின் அத்தக்களைப் பற்றிப் பததுவஜ்ஞானத்தினால் காமயோக முண்டாகிறது அதினால் ஜயிக்கப்பட்ட மனதையுடையவனுக்குப் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவை தயானம் செய்வதாகிய ஜ்ஞான

1 வேறொரு இடத்திலும் செலுத்தாத பக்தியினால் என்னை அறிய முடியும்

2 யே - எவர்கள், தயான யோக விவாஜிதா: - பக்தியோக மில்லாதவர்களாய், தவாம் - உம்மை, ஸ்ரணம் - ஸ்ரணமாக, ப்ரபக்ஷா: - அடைததாகனோ, தேபி - அவர்களும், ம்ருதயம் - ஸம்ஸாரத்தை, அகிக்ரம்ய - தாண்டி, கத் - அந்த, வைஷ்ணவம் - விஷ்ணுவனுடைய, பதம் - ஸ்தானத்தை, யாததி - அடைகிறார்கள்

யோகமுண்டாகிறது. அதின் வழியாகவாவது நேராகக் காமயோகத்தின் வழியாகவாவது ஆதமாவின் ஸாக்ஷாதகாரம் உண்டாகிறது அதினால் அடையப்பட்ட அதிகாரத்தை யுடையவனுக்குப் பகதி யோகமுண்டாகிறது அதினால் பகவானை அடைவதுண்டாகிறது—என்பது இந்த ஜன்மத்தில் காமயோக மில்லாமற் போனபோதிலும் முன் ஜன்மத்தில் செய்த காமயோகத்தினால் ஜனானயோக முண்டாகலாமே இந்த ஜன்மத்தில் காமயோகம் ஜனானயோக மிரண்டுமில்லாமற் போனபோதிலும் 'ஜந்நாஜ்நா ஸஹஸ்ரே ஷு' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லிய விதமாகப் பகதி யோகமுண்டாகலாமே என்று நினைத்து மேலமேல இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறது என்று மாததம்சொல்லலாம் இப்படி நான் வேறு ஒருவித உபாயமு மில்லாதவன் என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'சுகிஹம்' என்று அன்றிக்கே காமயோகம் முதலியவைகளுக்குக் காரணங்களாகியகுணம் காமம், முதலியவைகளையும் ஸம்பாதிப்பதுமுடியாது என்கிற அபிபிராயத்தினால் 'சுகிஹம்' என்று சொல்லி இருக்கிற தாகவுமாம். இப்படிப்பட்ட உனக்கு என்னால் என்ன பரயோஜனம்? வேறொரு ஸரணயினையாவது வேறொரு பரயோஜனத்தையாவது அங்கீகரிக்கலாமே? எனினில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'சுநந்யுமகி' என்று வேறொரு ஸரணயரும் வேறொரு பரயோஜனமும் இல்லாதவன் என்றாததம். இவை இரண்டிலும் காரணத்தை அபிபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'ஸராணு' 'க்பூதாபி' 'இம்' என்று 'ஸராணு' என்று அழைத்ததினால் 1 'போடுகெம் ஸராணம் ஸ்ரீ', 2 'போடுகெடுவ ஸராணபோதூம் ஸவது ஷெஹிநாம் | யாஹி ஸவது ஜாவெந யாவ்யுலி ஹ்யுக் தொ ஹம் ||' என்கிற அவனுடைய வாதத்தைகளே தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அப்படியே 3 'ஸவதுகொக ஸராணயாய', 4 'ஸராணு'

1 என்னொருவனையே ஸராணமாக அடை.

2 ஸாவ தேஹிநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஆதமாம் - ஆத்மாவாகிய, மாம் ஏகமேவ - என்னொருவனையே, ஸாவாதம்பாவேந - எல்லாவற்றிற்கு மிவன ஆதமா என்கிற அபிபிராயத்தினால், ஸராணம் - ஸராணமாக, யாஹி - அடை, அருதோபயம் - ஒருவனிடத்திலிருந்தும் பயமில்லாத ஸதானத்தை, யாவ்யுலி - அடையப்போகிறாய்.

3 எல்லா லோகத்திற்கும் ஸராணயனாகிய.

4 துவயா. - உயர்ந்த, மஹர்ஷய - மஹருஷிகள், தவாம் - உன்னை, ஸராணயம் - ஸராணயனாகவும், ஸராணம்-ரக்ஷகனாகவும், ஆஹம் - சொன்னார்கள்.

ஸ்ரணம் உ க்ஷாரோஹ உபிஷ்ரா கிஹஷ்டபு: என்றிவை முதலிய
 தும ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது அப்படியே ஸைங்க புராணத்திலும்
 1 'ய வணக்: பூரூஷஸூஷு: வரோஜா ஸந்தாதந: | யஸூ
 ஸூஷா தத் ஸூஷு: க்ஷாஸி நெதுவ சூஷுதெ ||' என்றும், புராண
 ஸாரஸமுச்சயத்தில் 2 'நாநூ: ஷெவ சூவாவீத் விஷே: வரகி
 காரணாசு | ரோபா சூததூ: காரோ வெவோயீபொ ஷெவதாமண: ||
 நவாநூஷாந கிஷுஷா: நானூஷு வரம் வஃ | பூவோஷி
 பூரூஷு: தஸூசு தநெவ ஸ்ரணம் வுஜேசு ||' என்றும் சொல்
 லப்பட்டது. ஸங்காஷண ஸமஹிதையிலும் 3 'ஸவட யபீஷாங்
 வரிதூஷி தநெவ ஸ்ரணம் வுஜேசு | ஹவண வாமூஷெவ
 வராமநி விஹிதி' என்றும், ஜயாகய ஸமஹிதையில் 4 'தநெ
 வ ஸவடூவெந பூபாவி க்ஷா கிஹசூநெ | சுநூசு ஸவடூ வரி

1 ய. - எந்த, வக்: - ஒருவனாகிய, ஸந்தாத - அநாதியாகிய, பரமாதமா -
 பரமாதமாவானவன், புருஷஸரேஷ்ட - புருஷர்களுக்குள் சிறந்தவனே,
 யஸமாத - எவனிடத்திலிருந்து, பருமமா - ப்ருமமா, தத் - அவரிடத்திலிருந்து,
 ஸாவம-எல்லா வஸதுக்களும் (உண்டானதோ), தம் - அவனை, ஆஸரிதயைவ -
 அடைந்தே, முசயதே - மோகத்தை அடைகிறான்

2 மாயாம - ப்ரகருதியை, உத்தாததுகாம். - தாண்டவேண்டு மென்கிற
 ஆசையுடையவன், பரமகாரணாத - முதல் காரணமாகிய, விஷ்டனே. - விஷ்டனு
 வைவிட, அநயம் - வேறு, தேவம் - தேவதையை, நோபாவீத் - உபாவிக்கக்
 கூடாது, தேவதாண: - மற்றத் தேவதைகளின் கூட்டம், மாயீய -மாயீயான
 பகவானிடத்திலிருந்து உண்டானது அநயதஜ்ஞானகாமபயாம் - வெறொருவனைப்
 பற்றிய ஜ்ஞானம், காமம், இவைகளினால், பரம்பதம் - பரம்பதத்தை, நப்ராப
 நோதி - அடைவதில்லை, அநயபகதயா - வேறொருவரிடத்தில் பகதியினாலும்,
 ந - அடைகிறதில்லை, தஸமாத - ஆகையினால், புருஷ: - புருஷன், தமேவ -
 அந்தப் பகவானையே, ஸ்ரணம் - ஸ்ரணமாக, வரஜேத - அடையவேண்டும்

3 ஸாவதாமாந - எல்லாத் தாமங்கனையும், பரிதயஜ்ய - விட்டுவிட்டு, தமேவ-
 அந்த, பராதந்தவிபூதிதம் - மேலான ஆனந்த மயமாகிய விபூதியைக் கொடுக்கிற,
 பகவாதம் - பகவானாகிய, வாமூதேவம் - வாமூதேவனை, ஸ்ரணம் - ஸ்ரணமாக,
 வரஜேத - அடையவேண்டும்

4 உஹாமுநே - ஓ! மஹருஷியே, தவம் - நீ, தமேவ-அந்தப் பகவானையே,
 ஸாவ பாவேந - எல்லாம் இவனே என்கிற அபிப்ராயத்தினால், ப்ரயாவஹி - ஸ்ரண
 மடை, அநயதஸாவம் - மற்ற எல்லாவற்றையும், பரிதயஜ்ய - விட்டு, தமேவ -
 அந்தப் பகவானையே, ஸ்ரணம் - ஸ்ரணமாக, வரஜேத - அடையவேண்டும்.

தஜ்ஜு தஜெவ ஸ்ரணம் ஸ்ரஜெக்||' என்றும், விஷ்வகீஸை ஸம்
 ஹிதையில் 1 ஸ்வபு யஜ்ஜாநு ஸ்வபு காஜாநு வெஹிகா
 ஜுவ்ஜிகாநவி | ஸ்ரஜ்ஜு வியிநா நித்யம் ஷஷ்பிபாம் ஸ்ரணாமதி||
 சூயாயபாநுஜபா கம்புடாக் ஸ்ரவ்ஜு டுபெஷ்ட வத்யுநா ||
 காஹெஷ்வபிவ ஸ்வெஷ்டு' என்றிவை முதலிய வசனங்களும் பர
 விததமா யிருக்கிறது அதைத் தவிர மற்ற எல்லா இடத்திலும் அதிக
 மான பயமுண்டு என்று தெரிவிப்பதற்காக 'கூத்பாடிபுலம்' என்று
 சொல்லப்பட்டது அடையவேண்டிய பரயோஜனமாகிய உம்முடைய
 பாத்முலத்தை யடைந்தவர்களுக்கு மறுபடி திரும்பிவராம விருத்த
 லுண்டு ஆகையினால் அதைத் தரிப்பது எனக்கு மிகுந்த பரயோஜ
 னம் எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'கூந்நிமதி' எனபதின் ஸகதியி
 னாலும் இது ஏற்படுகிறது மோக்ஷத்திலாசை யுடையவனாகிய நான்
 ஸ்ரணமாக அடைகிறேன்' என்றாதத முள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொ
 ல்லப்பட்ட அத்தத்ததைச் சொல்லுகிறா—ஸ்ரணம் ஸ்வபெஜ்' என
 னு இவ்வளவு தூரம் தன்னுடைய நிஷ்டையைச் சொல்லி யிருப்பதி
 னால் தவயமந்நிரத்தில் முதல் கண்டம் பரபத்தினாலும் அத்தத்ததின
 லும் தெரிவிக்கப்பட்டது பரபத்தியைச் சொல்லும் ஸந்தாபபத்தி விரு
 க்கிற 'ஸ்ரண' எனனும் பதம் உபாயம் எனனு மாதத்ததைச் சொல்லு
 கிறது என்று அஹிபுதநய ஸம்ஹிதையில் 2 உபாயே மூஹ
 ரக்ஷீதே தூரம் ஸஷ ஸ்ரணஜித்யாவதததெ ஸாஸ்ப்ரதஜெஷ உவா
 யாஹெஷ்டுக் வாங்கு ||' என்று சொல்லப்பட்டது பரபத்தியின் பர

1 ஐஹிகாமுஷ்மிகாநபி இந்த லோகத்தி லுண்டானவைகளும், பரலோகத்
 திலுண்டானவைகளாகிய, ஸாவதாமாந - எல்லாத தாமவக்ளையும், ஸாவகாமாந -
 எல்லா ஆசைகளையும், ஸந்தபஜம் - வீட்டு, விதிநா - ஸாஸ்தா விதியினால்,
 நீத்யம் - எப்பொழுதும், ஆசாயானுஜ்ஜபா - ஆசாயாகளின் அனுமதியினால்,
 ஸாஸ்தா தருஷ்டே - ஸாஸ்தரத்தில அறியப்படுகிற, வாநமன - வழியினால்,
 ஸாவேஷ்டு - எல்லா, காலேஷ்டு - காலவகளிலும், ஷட்விதாம் - ஆறு விதமான,
 ஸ்ரணாகதிம் - ஸ்ரணாகதியை, குரயாத - செய்யவேண்டும்

2 அயம் - இந்த, ஸ்ரணம் இதி - ஸ்ரணம் என்கிற, ஸப்த. - பதம்
 உபாயே - உபாயத்திலும், கருஹரக்ஷிதரோஃ - வீடு, ரக்ஷன, இவர்களிடத்திலும்,
 வர்த்ததே - பரயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது ஏஷ - இந்தப் பதம், ஸாம்ப்ரதமது -
 இப்பொழுதோவெனில், அதாவது ஸ்ரணாகதியைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில்,
 உபாயார்த்தைகவாசக. - உபாயம் என்கிற அர்த்தம் ஒன்றையே சொல்லுகிறது

யோகமும் 1 'சுஹிஸ்ய'வராயாநா ரோபொகிவ நொ மதி: |
 சுவரெவொவாய ஹுதொ ரெ ஹவதி ஸ்ராயுநாதி: | ஸரணா
 மதி ரித்யுதா ஸா ரெவெவலிங் ஸ்ராயுதா: |' என்று தெரிவிக்க
 ப்பட்டது. அந்த பரபத்தியின் மஹிமையும் 2 'சுமெமெவ ஸ்வந
 ஸ்ய ஹவஞ் ஸநாதம் | தஸ்யாந்ஸவா: வாஷாந்: ஸவெ
 நஸ்யுதி தக்ஷணாஸு || க்யுதாந்யுநெ ஸவ்யாணி தவாஸி தவ
 தாஸா | ஸவ்ய த்யுதா ஸவ்ய யஜ்ஞா ஸவ்ய ஓநாநி தக்ஷணாஸு ||
 க்யுதாந்யுநெ ரோக்ஷஸு தஸ்ய ஹஸ்தெந ஸாஸ்ய: |' என்று பரகா
 சம் செய்யப்பட்டது அந்த பரபத்தி எல்லாப் பலங்களுக்கும் ஸாதன
 மெனபதும் 3 'பெஷ்ய நாரி காரெந நஸாயு வாயநாநொரெ: |

1 அஹம் - நான், அபாரதாஹம் - சூற்றங்களுக்கு, ஆலய: - இருப்பிட
 மாகவும், சகிஞ்சன:-வேறு உபாயங்களிலலாதவனாயும், அகதி: - வேறு கதி
 யில்லாதவனாயும், அஸமி-ஆகிரேன், தவமேவ - நீரே, மே - எனக்கு, உபாய
 பூத - உபாயமாக, பவ - ஆகவேண்டும், இதி - என்று, ப்ராராததமதி: - ப்ராராத
 தீனயாகிய புத்தி, ஸாணாகதி: - ஸாணாகதி, இதி - என்று, உகதா - சொல்லப்
 பட்டது, ஸா - அது, அஸமிந - இந்த, தேவே - பகவானிடத்தில், ப்ரயுஜயதாம் -
 ப்ரயோகிக்கத்தக்கது.

2 அநே - இந்த மந்திரத்தினால், ஸநாதம் - அநாதியாகிய, பகவதம் -
 பகவானை, ஏவம் - இவ்விதமாக, ப்ரபந்தஸ்ய - பரபத்தி செய்தவனுக்கு, ஸ்வே -
 எல்லா, பாப்மான - பாபங்களும், தஸ்ய - அந்தப் பரபத்திற்ரு, அனுபந்தா: -
 துடாநுவருகிற பலங்களும், ததக்ஷணை - அந்தக்ஷணத்திலேயே, நஸ்யுதி -
 நாசமடைகின்றன, தபதாமவர - தபஸ்ஸு செய்தவர்களுக்குள் ஸரேஷ்டராகிய
 ருஷியே, அநே - இவனால், ஸாவாணி - எல்லா, தபாமவரி - தபஸ்ஸுக்களும்,
 கருதாநி - செய்யப்பட்டதுகள், ஸர்வதீர்த்தா: - எல்லாத் தீர்த்தங்களில் ஸநானங்
 களும், ஸாவ யஜ்ஞா, - எல்லா யாகங்களும், ஸாவ தாநானி - எல்லாத் தானங்
 களும், ததக்ஷணை - அந்தக்ஷணத்திலேயே, அநே - இவனால், கருதாநி - செய்
 யப்பட்டன, மோக்ஷாரச - மோக்ஷமும், தஸ்ய - அவனுடைய, ஹஸ்தே - கையில்
 (இருக்கிறது), ஸம்ஸாய - ஸந்தேஹமில்ல

3 யத - எந்தப்பலம், காமகாமேந - காமயபலங்களி லாசையுடைய, யேந -
 எவனால், ஸாதனாதரை - மற்ற உபாயங்களினால், நஸாத்யம் - ஸாதிகருமடியா
 ததோ, முமுக்ஷுண - மோக்ஷத்தி லாசையுடையவனால், யத - எந்த மோக்ஷத்தி
 லிருந்து, யதி: - யோகம் செய்பவன், சாவாததே - திரும்புவதில்லையோ
 (அப்படிப்பட்ட), பரமம தாம் - பரமபதம், பகதி: - பகதியினால், க்ரார்ப்யதே -
 அடையப்படுகிறதில்லையோ, யத - எந்தப்பலம், ஸாவக்யேன - ஜ்ஞான யோகத்தி
 னாலும், யோகேந - கர்மயோகத்தினாலும், ந - அடையப்படவில்லையோ, மஹா
 முநே - ஓ! மஹருஷியே, தததத் - அந்தந்தப் பலம், தேநதேந - அந்தந்த மனு

ஶோக்ஷுணா யக்ஷஸாஜெந யொமெந ந வ லக்ஷிதம் | ஶ்ராவ்யுதெ
 வரஶி யாஶி பதொ நாஶ்வத்குதெ யக்ஷிதெந தெநாஶ்வுதெ தத்
 ஶ்ராவெமெவ ஶஹாஶெந | வரஶாத்நா தெநெவ ஸாயுதெ
 வுரூபெஷாத்நி || ' எனறு சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் 1 'ஶந
 நு ஸாபெய் ஸால்வெஷ ஶஹாவிஸாஸ வ-ருவகம் | தஷெகொ
 வாயதா யாஶா ஶ்வதி ஶ்ரணாமகி ||' எனறு பரதமுனியினுல செ
 ய்யப்பட்ட லக்ஷணமும் பொருத்தமுடையது இவ்விடத்தில் 'ஶநநு
 ஸாபெய்' எனபதினால ஶ்ரணமாக அடையப் படுகிறவனைத் தவிர
 வேறு எவனாலும் தனனாலும் ஸாதிகக் முடியாதென்பதும் அவ
 னால ஸாதிகக்க கூடுமென்பதும் சொல்லப் படுகிறது 'ஸால்வெஷ'
 எனபதினால ஸுகமும், துக்கம் நிவருத்திப்பதும், அதின உபாயங்
 களும் சோததுச சொல்லப்படுகின்றன. இவ்விடத்தில் பரமாணாக
 ஶுக்கு விருத்தமானதுபலமாகாது ஶ்ரணயனான பகவானுடைய அபிப
 ராயத்திற்கு விருத்தமா யிருப்பதும் ஆனுகூலய ஸங்கலபம் முதலிய
 அங்கத்தோடு சேரது தனனுடைய அனுகூலத்திற்கு விரோதமாயிரு
 ப்பதும் விவேகியாகிய இவனுக்கு 'ஸால்வெஷ' எனபதினாலேயே நிரா
 கரிக்கப்பட்டது உபாயம் லகுவானது என்பது முதலிய காரணங்களி
 னால அசைக்கமுடியாத விஸவாஸம் ஹாவிஸவாஸம் 'தஷெகொவாய
 தா' எனனும பத்தத்தினால பரபத்தி செய்த பிறகு தனனுடைய யத
 தினத்தை அபேக்ஷிக்க வேண்டியதில்லை எனபதும் தெரிவிக்கப் படு
 கிறது. 'ஶ்வதிஃ ஶ்ரணாமகி' எனறு ஒரே அர்த்தங்களைச் சொல்
 லக்கூடிய பதங்களைச் சொல்லி இருக்கிறது 'ஶ்ருக்ஷுஷு ஸம்
 க்ஷு' எனறிவை முதலிய இடங்களில் பரபத்தி ஆறுவித மென்று
 சொல்லி இருப்பது அங்கம், அங்கி, இவைகளைச் சோததுச சொல்
 லுவதை அபிபராயத்திலுடையது 'ஷ்வஜம் தஶ்வாபஹ' என
 கிற இடத்திலும் ஆறங்கத்தை உடையது என்று சொல்லி இருப்
 பது அஷ்டாங்கயோக மென்று சொல்லி இருப்பதைப் போல அப

ஷ்யனால, நயாஸேனைவ - ஶ்ரணைத்தியிலேயே, ஆப்யதே - அடையப்படுகிறது,
 புருஷோத்தம: - புருஷ ஶ்ரேஷ்டனாகிய, பரமாத்மாச - பரமாத்மாவும்,
 தேவைவ - அநதப்பரநயாஸத்தினாலேயே, ஸாதயதே - அடையப்படுகின்.

1 ஸ்வாபீஷ்டே - தனனா லக்ஷிக்கப்பட்ட பலம், அநயஸாதயே - வேறெ
 ன்றினாலும் ஸாதிகக்முடியாம ல்ருக்தம்பொழுது, மஹா விஸவாஸ பூர்வகம் -
 மஹா விஸவாஸத்தை முன்னிட்டிகொண்டி, ததேகோபாயதா யாசனா - அவ
 னெருவனே உபாயமாக இருக்கவேண்டுமென்று யாசிப்பது, பரபத்தி - பரபத்தி
 யென்பதும், ஶ்ரணைத்தி - ஶ்ரணைத்தி யென்பதும்

படிக கில்லாவிடில் 1 'நிக்ஷேபா வராவபுராயொ ந்யாஸஃ வஹா
 ஐ ஸம்யுக்தஃ 1', 2 'புஷ்பத்திம் தாம் புஷ்பம்ஜீத ஸாம்மெஃ வஹா
 ராபுதாஃ 1' எனறிவை முதலிய வசனங்களோடு விரோதம் வரும்.
 3 'ஸாஸுதீ 28 ஸம்ஸிநிபம் ப்ரஹ்மவாதி யக் ॥ வாஸு
 ஷம் வரஃபுஷ்ய நகே ஸிநிபிதொந்யபா 1 உத்யம் 20-விக்
 ஷஷம் வமெஷா தஹிரோயநீ ॥' என்று அஹிபுத்தநயனல் சொல்லப்
 பட்ட மற்றொரு அங்கம் மோக்ஷத்திற்காகப் பண்ணுகிற பரபத்தியில்
 மாதிரம் அனுஷ்டிகக்கவேண்டியது இவ்விடத்தில் அங்கி பரநயாஸமே
 ன்பதம் 4 'சூதூதீய ஹந்யாஸொ ஹ்யாத் நிக்ஷேவ உப்யுதே'
 என்று நிர்ஸயம் செய்யப்பட்டது ஆகையினால் இவ்விடத்தில் முன்
 ஸ்லோகத்தில் 'நகே' எனனும் பதத்தை பரயோகித்திருப்பதினால்
 ஆனுகூலய ஸங்கல்பமும் பராதிகூலய வாஜனமும் நிரூபிக்கப்பட்டன.
 'நயதீ' நிக்ஷே' எனபது முதலியவைகளினால் ஸகதி இல்லாதவனு
 க்கு அதிலதிகாரமெனபதம் கார்பணயமாகிற அங்கமும் நிரூபிக்கப்
 பட்டது. நமமை ரக்ஷிக்கப்போகிறான் என்கிற விஸ்வாஸமோவெனில்
 'ஸாஸுதீ' என்றழைத்ததினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ரக்ஷிப்பதில்
 ஸாமாததிய முடையவனாயும் கருணையை யுடையவனாயும் மிருப்பவன்
 ஸரண்யன் எனப்படுகிறான் அவனை தன்னை ஆஸாயித்தவனாகிய
 என்னை ரக்ஷிக்கப்போகிறான் என்று நம்பத்தகுந்தவன். 'பு' எனனும்
 உபஸாககத்தோடு சோந்த 'வெஷ்ய' என்னும் கரியாபதமும் நிர்ஸயம்
 விஸேஷமாயிருக்கிற தென்பதைத் தெரிவிக்கிறது. 'சூதூதீ 20-விக்

1 நிக்ஷேபாபரபாயாய: - நிக்ஷேப மென்கிற மற்றொரு பெயருடைய,
 நயாஸ - பரநயாஸம், பஞ்சாகக் ஸமயுத - ஐந்தங்கங்களை யுடையது

2 பஞ்சபி-ஐந்தாகிய, ஸவாங்கக: - தன்னுடைய அங்கங்களுடன், ஆவரு
 தாம் - சோந்திருக்கிற, தாம் - அந்த, பரபத்திம் - பரபத்தியை, பாயுஞ்ஜீத -
 செயயவேண்டும்

3 பரமபுருஷம் உத்திரய - பரம புருஷனைக் குறித்த, ப்ரஹ்மீபவாயி-
 வனனுகிறதென், யத - என்கிற எதுவோ, இயம் - இது, மம் - எனக்கு,
 ஸாஸுதீ - அழிவிலலாத, ஸம்ஸிநி - ஸிநிதி, மே - எனக்கு, இதோந்யதா -
 இதைவிட வேறு, ஸிநிதி - ஸிநிதி, ந - இல்லை, இதி - என்பது, ஷஷ்டம் -
 ஆறாவது, அங்கம் - அங்கமாக, உதிதம் - சொல்லப்பட்டது, பஸேப்ஸா - பலத்தி
 லாசை, தத்விரோதீ - அதற்கு விரோதியானது.

4 ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸ - தன்னையும், தனக்குச் சோந்த வஸ்துக்களையும்
 பரநயாஸம் செய்வது, ஆத்மநிக்ஷேப:-ஆத்ம நிக்ஷேப மென்று, உசயதே -
 சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரணம் பூவெடு' எனபதினால் கோபதருதவ வரணமும் பரயாஸமும் ஏற்பட்டது பராததனையோடு சோரத பரயாஸமல்லவோ பரபத்தி என்னப்படுகிறது, பிணை முதலியவைகளை மாததிரம் பராததிபதிலும், ஆஜனை முதலியவைகளினால் பரயாஸம் செய்வதிலும், பரபத்தி என்னும் பதம் காணப்படாமையினால் இவ்விடத்தில் பெரிய உபாயத்தையும் லக்ருவான உபாயத்தையும் அதையாவது இதையாவது தனுஷ்டிகக வேண்டுமென்று விகலபமாகச் சொல்லுவது பொருந்தாதாகையினால் பரபத்தி பகதிக்கு அங்கம் என்று ஸந்தேகிககவேண்டியதில்லை, ஸநானம் முதலியவைகளின் விகலபங்களைப் போலவே வெவ்வேறு அதிகாரிகளுக்கு இது சொல்லப்பட்டதென்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினால்

புணவாழி நபாடிசு பூவெடுதலுக்க வெலிவி: ।

யயாயிகார மெகும் ஸ்துதும் உ ஸரிட்தம் ॥

ப - ரை] சுரு - இவ்விடத்தில், தகுவெலிவி: — தததுவத்தை அறிந்தவர்களினால், புணவாழி நபாடி - பரணவம் முதலியவைகளின் நியாயத்தினால், யயாயிகாரம் - அவரவா அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி, பூவெடு: - பரபத்திக்கு, சுமதும் - அங்கமாக இருக்கையும், ஸ்துதும் - ஸ்வதந்திரமா யிருக்கையும் (உண்டென்று), ஸரிட்தம் - காட்டப்பட்டது.

இவ்விடத்தில் 'பூவெடு' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருப்பதும் 'தேவதைகளுக்கிருப்பிடமாகிய தாபபத்தை அறுக்கிறேன்' என்றாததமுள்ளமந்திரத்திலே போல அனுஷ்டிக்கிற காலத்தை அபிபராயத்தில் கொண்டது. 22

ந நிதிதம் கடி தடிவரி நொகெ

ஸஹஸ்ர ஸோ யந மயா வ்யாயி ।

ஸோஹம் விவாகாவஸரோ மாகுத !

சுநாதி ஸம்பு துமதிவ்வாஸெ ॥

23

ந நிதிதம் காம ததஸ்தி லோகே

ஸஹஸ்ரஸோ யந மயா வ்யாயி ।

ஸோஹம் விவாகாவஸரோ முருத !

காமதாமி ஸம்ப்ரத யகதிஸ தவாகரே ॥

23

ப - னை யசு - எந்த (நிஷித்தகாயம்), ஶபா - என்னால், ஸஹ
ஸ்ரீ - அனேகம் தடவைகள், ஸவ்யபாஸி - செயப்படவில்லையோ,
தசு - அப்படிப்பட்ட, நிதிதம் - ஸாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்ட,
கூடு - காமம், ஹோகெ - லோகத்தில், ஸாஸி - இல்லை, ஸோஹம் -
அப்படிப்பட்ட நான், ஶோகா - ஓ! பசுவானே, விவாகாவஸரெ -
அறவகளின் பரிபாகம் வரும் ஸமயத்தில், தவாமெ - உம்மெதிரில்,
ஸஹ - இப்பொழுது, ஶமகி - வேறுகதி இல்லாதவனாய், ஶ்ரீ -
கூப்பிக்கேறேன

23

பா] பிறகு ஏழு ஸ்ரீலோகங்கள் கீழ் பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட உபாயத்
தின் அனுஷ்டானத்தை ஸ்திரபபிததுவதற்காகச் சொல்லப்படுகின்ற
றன அவைகளுக்குள் கரமமாகப் பரமாத்மா எல்லா விரோதிகளையும்
போக்குவதற்குத் தகுந்த குண விசேஷங்களை யுடையவெனப்பதும்,
ரக்ஷிக்கப்படுகிறவன் ரக்ஷிக்கிறவன் இவர்களுக்கு ஒருவாகொருவா
கிடைத்தது லாபமென்றும், தன்ன விடமிவிடாலை பரமாத்மாவிற்கு
அளித்தும் வருமெனப்பதும், தான் வேறுகதியையுடையவன்ல்லாமையி
னால் அவனால் விடத்தகாதவெனப்பதும், ரக்ஷிக்கிறவனாகிய பரமாத்மா
மிகவும் போகயனாகையினால் மற்ற பரமோஜனங்களில் தனக்கு ஆசை
இல்லை என்பதும், இந்த உபாயம் ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடிய தென்ப
தும், மிகவும் போகயமானதெனப்பதும், தாத்பாயத்தினால் ஸதாபிக்கப்படு
கிறது அதில் முதல் ஸ்ரீலோகத்தில் கீழ்ச் சொல்லியபடி உபாயங்களின்
வரிசைகளில்லாமற் போனபோதிலும் தோஷங்களில்லாமலிருந்தால்தை
ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு கரமமாகக் காமயோகம் முதலியவைகளை
யுண்டாக்கி மோக்ஷமாகிற பரமோஜனத்தை அடையலாமே; அதற்காக
பரபத்திசெய்வதினால்என்ன பரமோஜனம் என்றோக்ஷபம் வரில்அதற்கு
ஸமாதானமாகத்தான் அகிருசனெனப்பதையேஉறுதிப்படுத்துகிறா—
'ந நிதித' என்கிற பாதி ஸ்ரீலோகத்தினால். 'நிதிதம்' எனப்பதற்கு
நிந்திக்கப்பட்ட காயம் என்றாததம் 1 'யக்ஷாயபூக்ரீயரோணம் ஶ்ரீ
ஸம்ஸந்தி ஸ யரூஃ, யசு மஹாஹே ஸோஹரூஃ' என்றபஸ்தம்பா
சொன்னா இவ்விடத்தில் 'நிதித' எனனும் பதத்தினால் காமய காம

1 ஆயா - பெரியோகன், கரியமாணம் - செயப்படுகிறது, யத - எந்தக்
காயத்தை, பரஸம்ஸந்தி - ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்களோ, ஸ. - அது, தாம் -
தாமம், யத - எந்தக் காயத்தை, காஹந்தே - நிந்திக்கிறார்களோ, ஸ. - அது, அத
ராம: - அதாமம்.

மும் சோததுச சொல்லப்படுகிறது, முமுகூவைக குறித்து அதுவும் நிரதிககப்பட்ட தாகையினால் 'ஹோகெ' எனபதற்கு ஸமஸாரிகளாகிய ஜனங்களெல்லாவற்றிலும் எனறாததம் அனநிககே 'ஹோக்யு' தெ சுமெந் (இதினால் வஸதுககளறியப்படுகின்றன) எனகிற வயுதபததியினால் 'ஹோகூ' எனபது பரமாணம் அதில் இல்லை எனபதினால் அப்படிப்பட்ட காமம் பரமாணத்தி லேறபடவில்லை எனறாததம் இவ்விடத்தில் ஸாஸ்தரமாகிய பரமாணம் சொல்லப்படுகிறது 'ஸஹஸ்ர' எனபது கணக்கில்லாத ஆவருத்தியைச் சொல்லுகிறது 1 'ஸதம் ஸஹஸ்ரீயுத்ம் ஸவ்யூ மிக்ஷு வாயகம்' எனறல்லவோ சொல்லுகிறார்கள் 'யக்' எனபதற்குச் ஸரணுகதனை விட்டுவிடுவது முதலியது என்றாததம். அதுவும் வேதங்களினால் நிரதிககப்பட்டது. அப்படியே மனு 2 'ஸரணாவத் வரித்யஜ் வெஹம் விஹாவ்ய விரஜிஸாவதஸம் யவாஹாரஸூக் வாவசிவஸீததி' என்றும், 3 'வாஹஸ்யாஸூக்யவாஸ்ய விஸூக்யாந்வி யஜேத்' ஸரணாமத ஹம் த்யுஸ்ய ஹீஹஸ்யுஸ்ய ந ஸாவஸெஸி' என்றும் சொல்லி இருக்கிறார் ரகுவும ராக்ஷஸனைக்குறித்து 4 'ஸகோ஽வி ரக்ஷணெ ஹோஹாசு வயாஹா ஸரணா

1 ஸதம், ஸஹஸரம், அயுதம், எனகிற பதங்கள் எண்ணிறந்தவைகளைப் பதைச் சொல்லுகின்றன.

2 ஸரணாப்தம் - ஸரணமாக அடைந்தவனை, பரித்யஜ்ய - விட்டு, தவிஜ் - ப்ராமமணனாயிருந்து, வேதம் - வேதத்தை, விப்ஸாவய - அதயயனம் செய்யாமலிருந்து, தத்பாபம் - அதினாலுண்டான பாபத்தை, ஸமவதஸரம் - ஒரு வருஷம், யவாஹார, - யவதான்யத்தை ஆகாரமாகச் செய்து கொண்டு, அவஸீததி - போகுகிறான்

3 பாலகநாந - ஸிசுக்களைக் கொன்றவர்களையும், கருதகநாந - உபகாரத்தை மறந்தவர்களையும், ஸரணாகதஹந்தரூந - ஸரணுகதர்களைக் கொன்றவர்களையும், ஸதீஹந்தரூந - ஸதிரீகளைக் கொன்றவர்களையும், தாமத, - தாமததினால், விசுத தானபி - பரிசுத்தங்களானபோதிலும், நஸமவஸேத - சேரக்கூடாது

4 ரக்ஷணெ - காப்பாற்றுவதில், ஸகதோபி - சகதியுள்ளவனு யிருந்தும், லோபாத - ஆசையிலுலாவது, பயாதவா - பயத்தினாலாவது, ய - எந்த, புருஷ: - மனிதன், லோகே - லோகத்தில், ஸரணுகதம் - ஸரணமாக அடைந்தவனை, தய ஜேத் - விடுவதே, ஸ: - அவன், ப்ருமம் ஹத்யாம் - ப்ருமமஹத்தி தோஷத்தை, வீரத்தி - அடைகிறான், யே - எவர்கள், மஹாபாதகிந் - மஹாபாதகிகளோ (அவர்களும்), பராயஸித்தேன - பராயஸித்தத்தினால், சுத்யந்தி - சுததி யடைகிறார்கள், ஸரணுகத ஹந்தரூணம் - ஸரணுகதர்களைக் கொன்றவர்களுக்கு, சவாபி - ஒரு கார்யத்திலும், சுததி - பரிசுத்தி, நவீத்யதே - இல்லை, மஹாபாதகிநோபி - மஹாபாதகிகளும், ஹயமேதேந - அஸவமேதயாகத்தினால், பூயந்தே - பரிசுத்தம் செய்யப்படுகிறார்கள், ரஜஸீசர - ஓ! ராக்ஷஸனே, ஸரணுகத ஹந்தார: - ஸரணுகதர்களைக் கொன்றவர்கள், நதவேவ - பரிசுத்தம் செய்யப்படுகிறதில்லை.

மதம் பஸ்யஜெக்சு பூரூஷோ தோகெ வ ஹஹத்யா ஸ விந்ரி ||
 பூரபயிதெந ஸுஜ்னி ஜஹாவாதகிமொ ஹி யெ | ஸரணாமத
 ஹஜ்ணா ஸுஜி: க்ளாவி ந விஜ்யதெ || வகுபதெ ஹபஜெபெந
 ஜஹாவாதகிமொஹி ஹி ஸரணாமதஹஜாரெந நகெவ ரஜநீய
 ரா||' என்று சொல்லியிருக்கிறா 1:சுவி யெசு ஸுஹாராயார: கெநா
 வி நரகா துஜோந | ஜெய்தெ ந து வாவாதா ஸரணாமதஹி
 ஸக: || ' எனறிவை முதலியது பருமமாவினால் சொல்லப்பட்டது. பரு
 ஹஸ்பதியு: 2 'நயாஸ்ய ஸீஜம் ரொஹி ரொஹகாமெ நயாஸ்ய
 வஷ்டம் வஷ்டகி வஷ்டகாமெ | ஸீதம் பூவஹம் பூஷாதி ஸகு
 வெ ந ஸொஜ்னாரம் ஹமதெ தூணஜ்வதொவஜீநம் விந்ரெ சுபு
 யெதா: ஸுமபூநு தொகாந நஸ்யி ஸ ஷ்டயெஷ்ட: || ஸீதம் பூ
 வஹம் பூஷாதி ஸகுவெ ஸெதூ டேவா: பூஹஜ்ணஸ்ய வ
 ஜ: ||' என்று சொன்னா இப்படியே 3 . ஸாவெஸ்ய ஷ்ட நிஷ்டகி

1 ஸ்தூராசார அபிசேக - மிகவும் கெட்ட நடவடிக்கை யுடையவருக இருந்தபோதிலும், புமாந - மனிதன், கேநாபி - ஒரு உபாயத்தினால், நரகாத - நரகத்தி லிருந்தும், முசயதே - விடப்படுகிறான், பரபாதமா - பாயிஷ்டனாகிய, ஸராணாகத் ஹிமஸக - ஸராணகதர்களைக் கொண்டவன், நத - விடப்படுகிறதில்லை

2 பீதம் - பயந்தவனாகும், ப்ரபநம் - ஸரணமாக அடைந்தவன் (எவன்), சதரவே - சததுருவின் பொருட்டி, ப்ரதததி - கொடுக்கிறதோ, அஸ்ய - இவனுக்கு, ரோஹகாலே - முளைக்கவேண்டிய காலத்திலு, பீஜம் - விரை, ரோஹதி - முளைக்கிறதிலு, வாஷ்காலே - மழைபெய்ய வேண்டியகாலத்தில், வாஷம் - மழை, நவாஷதி - பெய்கிறதிலு, ஸ - அவன், தாரணம் - ரக்ஷிப்பதை, இசகர இசசித்துக்கொண்டு, அநதரம் - இடத்தை, நலபதே - அடைகிற தில்லை, பீதம் - பயந்தவனாகும், ப்ரபநம் - ஸரணமாக அடைந்தவன், சதரவே - சததுருவின் பொருட்டி, ய - எவன், ப்ரதததி - கொடுப்பதோ, அப்ரசேதா - புத்தியில்லாதவனாகிய அவன், மோகம்-லீனாக, அனனம்-ஆஹாரத்தை, வந்ததே - அடைகிறான், அதாவது ஸாப்பிடுகிறான், பரஷ்ட - பாபத்தோடு கூடிய, சேஷ்ட - வயாபாரத்தை யுடைய (அவன்), ஸவாககார லோகாந - ஸவாகக லோகத்தி விருந்து, ஸயதி - நாசமடைகிறான், ஸேநதாரா - இற்திரளோடு கூடிய, தேவா: - தேவதைகள், தஸ்ய அவனுக்கு, வஜ்ரம் - வஜ்ராயுதத்தை, ப்ரஹ்மதி - அடக்கிறார்கள், அதாவது அவனை வஜ்ராயுதத்தினால் அடக்கிறார்கள் என்றர்த்தம்.

3 மஹாபாதகிலுமபி - மஹாபாதகிலுங்கும, ஸாஸதேரஷ்டா - ஸாஸ்தரவ
கலில், நிஷ்கருதி, - ப்ராயஸசிததம, தருஷ்ட - பாரக்கப்பட் டிருக்கிறது, ஸா
ணாகத ஹநதஸுது:-ஸாணாகதனைக கொனதவனுக்கோவெனில, கவசித - ஒருஸா
ஸதார்த்திலும, நிஷ்கருதி, - ப்ராயஸசிததம, நதருஷ்டா - காணப்படவில்லை,
லோபாத - ஆஸையிலாவது, தவேஷாத - த்வேஷத்திலாவது, பயாதவாபி -

ஐயுஷ்டா ஜீவாவாதகிநா ஜீவி | ஸராணாமத ஹனுஸூ
 ஐயுஷ்டா நிஷ்டுதி: க்விசு | ஹோவாசு ஜெஷாசு ஹயாஅரவி
 யஸ்யஜெசு ஸராணாமதம் | ஸஹஹதூ ஸஜித்ஸ்ய வாவரீ
 ஹு ஜேநீவிண: || எனறிவை முதலியது மறியதக்கத்து அபய பர
 தான பரகரணத்தில் ஸ்ரீராமனும் 1. ஃஷ்ட: கணவ்யு வுஞ்சுண
 கணுநா வரஜீவிடணா || ஸுணு மாயா வுராதிதாம் யஜிஷ்டாம்
 ஸத்யவாஹிநா || வஜாஜ்ஜலி வுடம் ஜீநம் யாஅஹம் ஸராணாமதம் || ந
 ஹநூலாந்யஸாஸ்யாபு ஜீவி ஸக்தாம் வரஜ்வா || சூதேஷா வா

பயத்தினாலாவது, ஸராணாகதம் - ஸராணமாக அடைந்தவனை, ய, ஏ-வன, தயஜேத-
 விட்டு விடுவானே, மனீஷிண - புத்திமான்கள், தஸ்ய - அவனுடைய, பாபம் -
 பாபத்தை, ப்ருமமஹதயா ஸமம் ப்ருமமஹததிக்கு ஸமமாக, ஆஹம் - சொன
 னாகள்

1 கணவஸ்ய - கணவரென்கிற, ருஷ்ட - ருஷியினுடைய, புதாஸ்ய - புத
 ரனுகிய, கண்டு - கண்டு வென்கிற, ஸதயவாதிகு - உண்மையைச்சொல்லுகிற,
 பரமாவீண - மஹருஷியினால், புரா - முன்னால், ஜீதாம் - சொல்லப்பட்ட, தாமி
 ஷ்டாம் - தாமத்தில் நிலையை யுடைய, காதாம் - ஸ்ரலோகத்தை, ஸருணு -
 கேள், பத்தாருஜ்யபுடம் - கையைக் கூப்பிக்கொண்டவனுடைய, ஜீனம் - துக்கப்
 பட்டுக்கொண்டும், யாசநம் - பாராத்தித்தக் கொண்டும், ஸராணாகதம் - ஸராண
 மாக அடைந்திருக்கிறவனை, ருதருமபி - அவன் ருத்தருவா யிருந்த போதிலும்,
 பரந்தப - சத்தருக்களைக் கொல்லும் ஸவபாவத்தையுடைய ஸுகரீவ, ஆநருஸம்
 ஸபாத்தம் - இவன் தையிலலாதவன் என்கிற தேஷ்டம் வராம் விருப்பத்த
 காக, நஹந்யாத - கொல்லக் கூடாது, பரேஷாம் - சத்தருக்களுக்குள், ஸராணாக
 த - ஸராணாகதிசெய்தவனாகிய, அரி - சத்தரு, ஆததோவா - அதிகத்
 துக்கத்தை யுடையவனாக இருந்தபோதிலும், யதிவாதருபத் - தருபத்தை யிருந்த
 போதிலும், கருதாதமன-புத்திமானு யிருப்பவனால், பராண - பராணங்களை,
 பரித்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு, ரக்ஷிதய - ரக்ஷிக்கத் தக்கவன், ஸ - அவன், ப்யாத-
 பயத்தினாலாவது, லோபாதவா - லோகத்தினாலாவது, காமாதவா - காமத்தினாலா
 வது, யதாஸதயம் - ஸதயப்படிக்கு, ஸ்வயா - தன்னுடைய, ஸகதயா - ஸகதியி
 னால், ந ரக்ஷித். சேத் - காப்பாற்றப்படாமல் போனானே யானால், ததவத் - அதினு
 ண்டாகிய பாபம், லோககாஹிதம் - லோகத்தினால் நிர்திக்கப்பட்டதாகும், தஸ்ய-
 அந்த, ரக்ஷிண - காப்பாற்றுகிறவன், பரயத: - பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொ
 முது, விரஷ்ட: - நாசமடைந்திருக்கிற, ஸராணாகத் - ஸராணாகதன், அரக்ஷத். - கா
 ப்பாற்றப் படாதவனாக கொண்டு, தஸ்ய - அவனுடைய, ஸாவம் - எல்லா, ஸுஹ
 ருதம் - புண்யத்தையும், ஆதாய - கரவித்துக்கொண்டு, கச்சேத் - போவான்,
 (அந்தப் பாபம்) அஸவர்கயம் - ஸவாகத்திற்குத் தடையா யிருக்கும், அயஸஸயம் -
 அபகீர்த்தியைக் கொடுக்கும், பலவீரயவிநாஸம்-பலம், பராகரமம், இவைகளைநாசம்
 செய்து விடும்.

யஜி வா டுப்து: வரொஷா: ஸரணாமத: || சுரி: ப்ராணாந் வரி
 துஜி ரக்ஷிதயு: சுதாத்நா || ஸமெசு ஹபாஅா ஹொஹாஅா காரி
 ஆZவி ந ரக்ஷதி | ஸ்யா ரக்தா யயா ஸத்யம் தக் வாவம் ஹொக
 மஹிப்தம் || விநஹ: வஸ்யுத ஸஹ்ய ரக்ஷிண ஸ்ரணாமத: | சூடாய
 ஸுக்ரதம் தஸ்ய ஸவப்தம் மஹே டுரக்ஷித: || ஸஹ்யமப்தம் வாயஸஸ்யம் வ
 வஹவ்யப்த விநாஸநம் |' என்று சொல்லி யிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட
 ஸரணாதனை விட்டுவிடுவது முதலியதும் எது எனனால் செய்யப்பட்ட
 பிலையோ அப்படிப்பட்டதிலை 'பேபா' எனபதற்கு ஆசை முதலிய
 வைகளினால் கெடுக்கப்பட்ட மனதையுடையவனாயும் போகமாகிற பாலே
 வனத்தில் வழி நடப்பவனாயு மிருக்கிற எனனால் என்று தாகபாயம்.
 இப்படி எண்ணிறந்த பாபங்களினால் வயாபரிக்கப்பட்ட தன்னுடைய
 தன்சையை அனுவாதம் செய்துகொண்டு பகவான் வேறொரு ஸரண்ய
 னிலலாதவர்களுக்கும் காப்பாற்றுகிறவன் என்று தன்னுடைய
 நிர்வாகத்தையும் மேலபாதி ஸலோகத்தினால் பரகாசம் செய்கிறார்—
 'ஸொZஹம்' என்று இப்பொழுதும் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை
 யுடையவனாய் அவைகளுக்கு பராயஸித்தம் செய்யவேண்டிய ஸம்
 யத்தில உனனால் விதிக்கப்பட்ட அநாதநத பராயஸித்தங்களில் பரவ
 ருத்தியாதவனாய் அதில் ஆசை, அதில் அதிகாரம், ரகதி, அனுதாபம்
 முதலியவைகளை அறியாத நான் என்று தாதபாயம் 'ஸாப்ரகி விவா
 காவஸாரொ' என்றவயித்தாக கொள்ளவேண்டியது பராயஸித்தம்
 செய்யவேண்டிய காலம் தாண்டிப்போன பிறகு தடுக்கமுடியாத உத்பத
 தியையுடைய அநாதநத பாபங்களின் பலங்கள் அனுபவித்தல்லது
 நீவ்ருத்தி செய்யமுடியாத ஸமயத்தில் என்றத்தம் 'பேகூந்' என்
 பதற்கு ஸரணமாக அடைந்தவர்களினுடைய அநாதியாக உண்டாகிய
 அபராதங்களின் கூட்டத்தை அநாதரவு செய்துவிட்டு மோக்ஷத்தை
 அடையும்இடத்தைக்கொடுப்பவனானேஎன்றாததம் அப்படியேஸ்ரீஸாதவத
 ஸமஹிதையில் 1 'ஹுராஅாரொZவி ஸவப்தாஸீ சுதஹொ நாவிக்:
 வுரார | ஸாராஸ்ரெஹாஹி ஹெவா ஸ்ரஹ்யா ஸரணம் யஜி || நிஹெஹா

1 புரா - முன்னால், தூராசாரோபி - கெட்ட நடத்தை யுடையவனாகவும்,
 ஸர்வாஸீ - எல்லாவற்றையும் ஸாப்பிடுகிறவனாயும், கருதந - செய்த உபகாரத்
 தை மறந்தவனாகவும், நாஸ்திக - நாஸ்திகனாகவும், அபி-இருந்தபோதிலும், ஸராத
 தயா - விஸ்வாஸத்தினால், ஆதிதேவம் - பகவானே, ஸரணம் - ஸரணமாக, ஸமா
 ஸாரயேதயதி - அடைந்தானே யானால், தம் - அந்த, ஜநதம்-ப்ராணியை, பரமாத
 மன-பரமாதமாவினுடைய, ப்ரபாவாத - மஹிமையினால், நிர்தோஷம் - தோஷ
 மி ல்லாதவனாக, விதயாத்-அறியவேண்டுமே.

ஷம் விஜி தம் ஜிஹ்ம் ப்ரஹ்மாவூரஜாத்மம் || ' என்று சொல்லப்பட்டது புண்டரீகனுடைய சரித்திரத்திலும் 1 'கஸுபேய ஸுதெரிஷ்டா வாஜுபேய ஸுதெரய ! ந ப்ராஹ்மணி ஸுமதிம் நாராயண வராஜஃவாஃ | யெ நுஸம்ஸா ஸுராஜாத்மம் வாவாஹா ரதாஸுபா || தெவி யானி வரம் யாஜி நரா நாராயணாஸுயாஃ | ' என்று சொல்லப்பட்டது 'சூந்ராயி' எனப்பதற்குக் கூப்பிடுகிறேன் என்றாததம். இதனால் 2 'மொவிநெதி யஜாசூந்ரக் க்ஷுஷா ரிம் ஸுராவாலிநம் | ஃணம் ப்ரஹ்மஜிவ செ ஹுஷ்பா ஸாவஸவ்யுதி ||' என்று ஸரணயனுடைய வாததை தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஃமதிஃ' எனப்பதற்குப் புணயங்களின் பலத்திலிருந்தும் மிகவும் பயந்தவனாகையினால் கீழ் ஸ்ரீலோகத்தில் சொல்லியபடி வேறொருகதி இல்லாதவன் ஆகையினால் கொல்லத்தகுந்தவனா யிருந்தபோதிலும் ஸரணமாக அடைந்தவனை விட்டுக்கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று எல்லாச் ஸரணயாகளுக்கும் பொதுவாகவற்பட்டது 3 'விலீஷணோ வா ஸுஹ்ரீ வ' யஜி வா ராவணஃ ஸ்யம்' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிற உமகருண்டென்பதைப் பற்றிக் கேழகவேண்டிய தில்லை என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா - 'கவ' என்று 'ஃமெ' எனப்பதற்கு எல்லா பரபஞ்சத்தையும் பரதயக்ஷமாக அறிகிற உமக்கு எல்லா இடங்களிலும் நேராகப் பார்ப்ப துண்டாகையினால் அப்படிப்பட்ட இடத்திலென்றாததம் அன்றிக் கே திவயமங்கள விக்ரஹகதோடு ஃடினவனாகிய ஸரணயனுடைய எதிரிலென்று இவ்விடத்தில் அபிபராயமாகவுமாம ஸுகதி இல்லாதவா்களும்கருணை இல்லாதவா்களுமா யிருப்பவா்களின் எதிரில் ஆபத்தை அடைந்தவா்களாகப்பிடித்தகாத்தல்லவா என்று தாதபாயம் அதுவுமன்றிக் கே ஸமனாரதத்தையும்

1 அஸ்வமேத ஸந்தை: நூறு அஸ்வமேத யாகங்களினாலும், வாஜுபேயஸுதேசை. நூறு வாஜுபேயயாகங்களினாலும், இஷ்ட்வா - யாசுஞ்செய்தும், நாராயண பராநமுகா - பகவானிடத்தில் பகதி இல்லாதவா்கள், ஸுகதிம் - நல்ல கதியை, ஸ்ரீராமத்துவந்தி-அடைகிற தில்லை, யே-எவாகள், நருஸம்ஸா - தமையிலலாதவா்களோ, துராதமான - செட்ட ஸ்வபாவமுடையவா்களோ, ததா - அப்படியே, பாபாசார ரதா பாபத்தைச் செய்வதிலேயே ஆசையுடையவா்களோ, தே - அந்த, நராஜ 9-மனிதா்களும், நாராயணாஸுரபா.-நாராயணனை ஆஸாரியத்தவா்களாய், பரம்தாம - பரமபதத்தை, யாததி - அடைகிறா்கள்.

2 226 ம் பககம், 2-ம் புடனோட்டு பார்க்க

3 ஸுகரீவ - ஓ! ஸுகரீவனே, வீபீஷ்ணுவா - வீபீஷ்ணனா யிருந்தபோதிலும், ராவண - ராவணன், ஸவயம்வா - தானாகவே இருந்தபோதிலும் (அழைத்தத்கொண்டுவா)

நடததுகிவனாகையினால் புணயம் பாபம் இவைகளின் பலத்தைக் கொ
டுக்கிறவனாய் மிருகத்திற் உமமிடத்திலிருந்து பயந்தான் உமமுடைய
எதிர்விலையுடையிருக்கிறேனென்று தாதபாயமாகவுமாம் ஆசை முதலிய
வைகள் துடர்ந்துவருகிறதற்குக் காரணமாகிய புணயங்களின் பலத்தி
லிருந்து பாபம் இவ்விடத்தில் அதிகமாகக் கூப்பிடுவதற்குக் காரணம்.
அன்றிக் கேட்கத்தக்கதை அனுஷ்டித்து அதின் பலத்தை அடை
யாதவன்போலக் காமங்களுக்குத் தகுந்த சினைகூடியச் செய்கிற
உமமெனில் கூப்பிடுகிறதனுலு மபராதம் செய்கிறேன் என்று தாத
பாயமாகவுமாம் இப்படி முன் ஸ்ரீலோகத்தில் அங்கங்களோடு கூடிய
தான் வேறொரு உபாயமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ஸ்ரீலோ
கத்திலோ அதற்குக் காரணமாகிய பாபங்கள் அதிகம் எனப்பது அனு
ஸந்தானம் செய்யப்பட்டது கீழ் ஸ்ரீலோகத்தில் 'ஸரண' என்று
சொன்னது இந்த ஸ்ரீலோகத்தில் 'ஐகா' என்பதினால் ஸ்தாபிக
கப்பட்டது ஆகையினால் விவ்விடத்தில் பொறுக்கமுடியாத ஸமஸாரத்
தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு உபாயங்களில் ஆசை இல்லாமையினால்
உண்டாகக்கப்பட்ட துக்கத்தினால் வருத்தத்தை அடைந்தவனாயும் ஸர
ணயனுடைய குணங்களைப்பற்றிய நிரசயத்தை யுடையவனாய் மிருப
வன் மோகத்திற்காகப் பாதத்தி் செய்வதற்குக்காரி எனப்பது தெரிவிக்க
ப்பட்டது அப்படியே 1 'கஹம் லீதொ'ஷி லெவெஸ'ஸம்ஸா
ரொ'ஷிஷு ஸபாவஹம் 1 தூஷி லாம் வுண்ணிகாக்க'நஜாநெ ஸர
ணம் வரம் ॥' என்றும், 2 'வ்யுமெவ வவகொ யாதா ஸூபவீ
ஜந ஸனகி' 1 தஸ்யா தீநுதீ ஜந ஸாவிஷு ஸரணம் வுஜி

1 தேவஸோ - ஓ! தேவதைகளுக்கு ஈஸ்வரஞ்சியபகவானே, அஹம்-நான்,
பயாவஹே - பாதத்தை உண்டுபண்ணுகிற, அஸமிந - இந்த, ஸமஸாரே - ஸம்ஸா
ரத்தில், லீத - பயந்தவனாக, அஸிமி - ஆகிறேன், புண்டரீகாஷ - தாமரைப்
பூவைப்போன்ற கண்களை யுடையவனே, மாம - என்னை, தூஷி - காப்பாற
றும், பரம் - உமமைத்தவிர வேறு, ஸரணம் - காப்பாற்றுகிறவனை, நஜானே-நான்
அறியவில்லை

2 பவத் - உமக்கு, பூஷமீ - அனேகமான, ஜகமஸந்ததி - ஜன்மங்களின்
வரிசை, வருதைவ - வீணைவே, யாதா - கழிந்தது, தஸ்யாம்-அதில், அநயதம் -
ஒரு, ஜனம் - ஜன்மமாக, ஸஞ்சித்ய - (இந்த ஜன்மத்தையும்) கினைத்தது, ஸர
ணம் வரஜ - ஸரணத்தியைச்செய், பாரத - பாதவம்ஸத்தில் பிறந்தவனே, அத -
பிறகு, பாதசபீத - பாபங்களிலிருந்து பயந்திருக்கிற, தவம் - நீ, ஸாவபாவே -
அவனே எல்லாம் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால், விமுகதாந்ஸமாரம்ப - வேறுகா
யத்திரும்பங்களை விட்டவனாய், நாராயணபர - நாராயணனிடத்திலேயே ஆசை
யுடையவனாக, பவ - ஆய்விடு.

சுட வாதக லீதஸ்ஸு ஸவது ஹாவெந ஹாரத ! ! விஜுகூநு ஸரோ
ராவொ நாராயண வரொ ஸவ !' என்றும், 1 'ஸவதுபொது நோ
யாஸ சிவரோடி சிவபுவம் ! ஸுணதாதிது ஹரம் விஷ்ணு^ண ஸாரணம்
மனுசீஹதுவி^ண எனறிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது 23

நிஜஜதோநந ஸவாண்டுவானு

ஸ்ரீராய நெ சுவிருசிவாவி ஸஸு : |

கூபா^நவி ஸஸு ஸவநி^நதா^ந

உ^நது^ந வா^நசு^நசி^நடி^நடியாயா : ||

24

நிமஜ்ஜதோநநத பவாண வாநதஸ

சிராய மே கூலமிவாவி லப்த. |

தவயாபி லப்தம் பகவந் நிதா^ந

மனுததம் பாதர மிதம் தயாயா. ||

24

ப - ரை] கூ^ந - ஓ' பகவானே, ஸவாண்டுவானு - ஸம்ஸார
மாகிற ஸமுத்திரத்தின் நடுவில், அனறிககே கூ^ந ஸவாண்டுவானு -
அளவில்லாத ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் என்றாததமாகவுமாம்,
நிஜஜ - முழுக்கிக்கோண்டிருக்கிற, நெ - எனக்கு, ஸ்ரீராய - வேடுகா
லம் கழித்து, சுவிருசிவ - கரைபோல, ஸஸு - அடையப்பட்டவனாக,
கூ^ந - ஆகிரிய், ஸவநி^ந - ஓ' பகவானே, கூபா^ந - உம்மாவும், உ^ந-
இந்த, டியாயா - தயைக்கு, உ^நது^ந - இதற்கு மேற்பட்டதில்லாத,
வா^ந - பாத்ரம், ஸஸு - அடையப்பட்டது. 24

பா] ஸம்ஸாரம் அனாதியாக இருக்க இப்பொழுது எவ்விதமான
விசேஷத்தினால் கூப்பிடப்படுகிறது என்றோக்ஷபம் வரில அதற்கு ஸமா
தானமாக 'கூ^நசு^நசி^நடி^ந', 'ஸ்ராரணு', என்கிற இரண்டு பதங்களினு
லும் தெரிவிக்கப்பட்ட ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவன் ரக்ஷிக்கிறவன் இவாக
ளுக்கு ஒருவாக்கொருவா கிடைப்பது லாபம் என்கிற ஜ்ஞானமிப்பொ
ழுதுண்டானது என்பதைச் சொல்லுகிறா—'நிஜஜ' என்றாமடு
தது அனாதியாக நடந்துகொண் டிருக்கிற முழுகுவது இப்பொழுது

1 ஸர்வயோகயம் - எல்லோராலும் ஆஸாரிக்கத்தகுந்தவனாயும், அநுயாஸம்-
ஸ்ராமமில்லாதவனாயும், அப்ரமாதம் - அஜாக்ஷிரதை இல்லாதவனாயும், அநாபமம்-
தனக்கு ஸமமில்லாதவனாயும், பாணதாத்திஹரம் - தன்னை ஆஸாரித்தவர்களின்
துக்கத்தைப் போக்குகிறவனாயு மிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, ஸாரணம் -
ஸ்ராரணமாக, கந்தம் - அடைவதற்கு, அஹவீ - தக்கவனாகிறும்,

2 ஸமஸாரமாகிய ஸமுத்திரம் மிகவும் பயங்கரம்.

இவ்விடத்தில் 'ஸேஷு' என்கிற இடத்தில் ஆறாமவோறுமை பொதுவான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிகே 'ஸேஷு' என்றவயிததுக கொள்ளவுமாம் அதாவது ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் முழுகுகிறவனுக்குக் கரை கிடைத்ததுபோல ஆஸாயத்தைக் காட்டுகிறது அவன் எங்கும் வயாபரிததவனாகையினால் அவ்விடத்திலும் எனக்குக் கிடமினான் என்று ஸரணயனுடைய ஸௌபயத்தையும் தெரிவிக்கிறது 'ஸேஷு: கவி' என்பதற்கு உபாயமாக இனி அடையவேண்டியதில் மிகுதி ஒன்றுமில்லை, அடைந்ததற்கு நமஸ்கரணம் என்று தாத்பாயம். எனக்கு மாததிரம் லாபம் என்பதில்லை பின்னை எப்படி எனனில் உனனாலும் லாபமடையப்பட்டது அதாவது எல்லாரிடத்திலும் ஸம்மானவன் என்பதைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஸதா சராயாகளின் கடாக்கூட முதலிய வயாஜத்தை எதிர்பார்த்தவனாகவும் அது நேரிட்டதினால் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனாகும் மிருக்கிற உனனாலும் லாபம் அடையப்பட்டது என்று தாத்பாயம் இவ்விடத்தில் 'ஹவ' என்றழைத்திருப்பதினால் அந்தப் பகவான் ஒருவனாகவே எல்லா பராணிகளினுடையவும் நன்மையை அறியுந்தன்மையும் அதைப் பூர்த்தி செய்விக்கக்கூடிய ஸக்தி முதலியவைகளு மிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜனானம் பம் முதலிய கலயாணகுணங்கள் நிறைந்தவனாகிய உனக்கும் இது பெரிய நன்மையான லாபம் இதை நீயே அறிவாய், உனனால் மறுக்கமுடியாத தெனறும் தாத்பாயம் 'ஹவ' என்பதற்கு ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான ஸதாசராயா களின் கடாக்கூட முண்டாயிருக்கும்பொழுது என்றாதம் இதுவும் ஒருவராலும் ஆக்கேபிக்கமுடியாத அநாதியாகிய காரணிகளின் வரிசைகளுக்குத் தக்கபடி உமமாலேயே ஸங்கல்பிக்கப்பட்டது என்று தாத்பாயம் ஒருமையாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும், 'ஹவ' என்கிற பசுமிருப்பதினாலும், தபை செய்யக்கூடிய பாததிரம் தனக்கு ஸமமும் மேறப்பட்டது மில்லாதது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸம்மானதிருந்தபோதிலும் மேறப்பட்டதில்லை என்பதில் மாததிரம் தாத்பாயமாகவுமாம், 'ஹவ' என்பது விஷயம் வாக்கினாலும் மன தினாலும் அளவிடமுடியாத எண்ணிறந்த அபராதங்களையுடைய தன்னை 'ஹவ' என்று விரலால் தொட்டுக் காட்டுகிறா இதை விட்டு விட்டால் வேறு எந்த விஷயத்தில் உமமுடைய கருணை முதலிய குணங்களின் கூட்டம் பரயோஜனத்தோடு கூடினதாகும் இதற்கு மேறப்பட்ட தபைசெய்யக்கூடிய விஷயம் இல்லையல்லவா 1 'கவி கபூதி' 8

‘ஶக்ஷஸ்ரீ’ எனப்படலவே உமமுடைய கருபை ஶீலாகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறது ஆகையினால் உமமிடத்தில் பரபத்தியைத் தவிர வேறொன்றும் எனக்குச் செய்பவெனடிபதில்லை இப்பொழுது கூப்பிடுகிறதும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் வெறுப்பு மாததிரத்தினு னுண்டானது. எனனுடைய பரத்தை ஒப்புக் கொண்டவனாகிய உமக்கோவெனில் ‘ஶோக்ஷ்யிஷ்டாதி’ என்று உமமரலையே சொல்லப்பட்ட செயயவேண்டிய காரணம் மிகுதி இருக்கிறது என்று தாதபர்யம் 24

சுவசித வசிவஹம் உப ஹாவி கிம் வா :

ஸவஹம் ஸவஹம் ரெ ஸவஹஜம் ஹி ஶுஃவஹ |

நிஶு ஶவஹம் ஶாரணாமதா நாம்

வரா ஹவா நாம! ந தெநுநுரஹிவஃ || 25

அபூத பூவம் மம் பாவி கிம் வா?

ஸாவம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி துககம் |

கிந்த தவதகரே ஶாரணாகதாநாம்

பரா பஹோ நாத! நதேநுநுப ||

25

ப - ரை] உப - எனக்கு, சுவசிதவசிவஹம் - இதற்கு முன்புண்டாகா ததாகிய, கிம் - எப்படிப்பட்ட துக்கம், ஹாவி - வரப்போகிறது, ஸவஹம் - எல்லாவற்றையும், ஸவஹ - போறுத்துக் கொள்ளுகிறேன், ரெ - எனக்கு ஶுஃவஹ - துககமானது, ஸவஹஜம்ஹி - ஸஹஜமாக ஏற்பட்டதல்லவா, கிம்நு - ஆனால், ஶவஹம் - உமமெதிரில், ஶாரணாமதாநாம் - உம்மைச் ஶாரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு, வராஹவஃ - அவமானம், நாம - ஓ! இவர்களுக்கு யஜமானனாகிய பகவானே, தெ - உமக்கு, நுநுரஹிவஃ - தகுந்த தல்ல 25

பா] இப்படி இருந்த போதிலும் பராதீனனாயும் ஶேஷபூதனாயுமிருப்பவர்களுக்கு ஸ்வதந்திரனாயிருக்கிற யஜமானனுடைய இஷ்டப்படி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுவது பொறுக்கவேண்டியது தான் அப்படி இல்லாமற் போன போதிலும் தடுக்கமுடியாதது மேலும் 1 ஹரி ஶுஃஃ

1 ஹரி: - பகவான், பகதேய - தன்னுடைய பகதானின் பொருட்டு, துககாநி - துககங்களை, பிதா - தகப்பன், ஸவபுதராய - தன்னுடைய பிள்ளையின் பொருட்டு, ஶஸ்தாக்ஷாகிகாமாணியதா - ஆயுதம், காரம், நெருப்பு, இவைகளினால் செயயவேண்டிய காரயங்களைப்போல, ஹிதபுதயா - இது நன்மை என்கிற புத்தியினால், கரோதி - செய்கிறான், அதருடசேதஸாம் - உறுதியில்லாத மனதை

வாசி ஹுகுஷோ ஹிதவாஹு கரொசிஹி | ஸஹ்ருக்ஷாஸ்தி கரீடா
 ணி ஸ்புஸ்தூய யயா விதா || வரீக்ஷாம் வ ஜமஹாயஃ கரொ
 து ஐயஸ்தவா ||', 1 'யஸ்யாநமுஹ ஜிவாதி தஸ்ய வித் ஹரா
 ஶ்ஹம்', 2 'வோஸு வெஸு விபொமெந ஸஹாமவதி டுஃவிதஃ | தெ
 ந டுஃவெந ஸஹவொ யதி ஶாம் ந வரித்யஜேசு || தம் ஸ்ரஸாடு
 கரிஷ்யாதி யஸுரொரவி டுஃபுஹம்', என்று ஸமருதிகளில் சொல
 லப்படுகிறது ஆகையினால் தன்கள தன்கள காமங்களின் பலம் பொறுத
 துக கொள்ளத்தக்கது, கூப்பிடுவதினால் எனன பரயோஜனம்? என
 னில் அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறா—'சுமந்த வந்திவம்' என்றாம
 பித்து இதற்கு முன்பு உண்டானவைகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது
 எனறாததம் 'கீ'என்பதற்கு ; 'சுஜ்ஞா ஜ்ஞா ரநீஸொபஜாத்நஸு
 வஃபெயாஃ | ஸஸுர வெஸுரிதொ மஹேசு ஸமம் வாஸு
 ரேவ வா' என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாயும் காப்
 பம், ஜன்மம், கிழத்தனம், மாணம், நாசம் முதலிய துகங்களின் சக
 கரத்தின் நடுவிலகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற எனக்கு எனறாததம்
 'ஹாவி' என்பதற்கு இனி வரப்போகிறது எனறாததம் 'கி' என்பது
 அப்படிப்பட்டது இல்லை என்கிற தாதபாயத்தை உடையது 'வா'
 என்பது தன்னுடையபுகொள்ளப் பட்டதாக்கிய அவைகள் பொறுத
 துககொள்ளவேண்டியது என்கிற பக்தத்தை ஆரோபித்துக்கொண்டா

யுடையவர்களுக்கு, ஜகந்நாத - லோகங்களுக்கு நாதனாகிய பகவான், பரீக்ஷாமச -
 பரீக்ஷையையும் (செய்கிறா)

1 யஸ்ய - எவனுக்கு, அனுக்ரஹம் - அனுக்ரஹத்தை, இச்சாமி - (செய்ய
 வேண்டுமென்று) ஆசைப்படுகிறேனோ, தஸ்ய - அவனுடைய, விததம் - பணத்
 தை, அஹம் - நான், ஹராமி - அபஹரிக்கிறேன்.

2 பாந்தவை - பந்தகளுடன், வியோகேந - பிரிவினால், ஸதா - எப்பொழு
 தும், துககித் - துககத்தை அடைந்தவனாக, பவதி - ஆகிறான், தேந - அந்த, துக
 கேந - துககத்தினால், ஸந்தப்ச - தபிக்கப்பட்டவனாய், மாம - எனனை, நபரிதய
 ஜேதயதி - விடாமற்போவானேயானால், யஃ - எந்த அனுக்ரஹம், ஸுஹாரபி -
 தேவதைகளினாலும், தூஸப - அடையமுடியாதோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, பரஸா
 தம் - அனுக்ரஹத்தை, கரிஷ்யாமி - செய்யப்போகிறேன்.

3 அயம் - இந்த, ஜநது - ப்ராணி, ஆகமன - தன்னுடைய, ஸுகதுக
 யோஃ - ஸுகம், துககம், இவைகளைப் பற்றி, அஜ்ஞஃ - தெரியாதவன், அநீஸ -
 ஸுகதி இல்லாதவன், ஸஸவரபரோதிஃ - பகவானு லேவப்பட்டவனாய், ஸவாகம
 வா - ஸவர்க்கதையாவது, ஸவப்ரமேவவா - பாதாளத்தையாவது, கசசேத -
 அடையவேண்டாம்.

என்கிற அத்தத்ததைக காட்டுகிறது அதினால் அது பொறுக்கமுடியாதென்கிற அபிபிராயத்தை உடனே வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா— 'வலவடும் வலவெ' என்று காமங்களுக்கு வசப்பட்டிருப்பதினால் முன்போலவே முன்பு அனுபவிக்கப்பட்ட ஸுகதுக்கங்களுக்கு ஸமானமாகிய எல்லாத் துகக்கத்தையும் அனுபவிக்கப்போகிறேன் 'நெ லவவஜம் ஹி உஃ வம்' எனப்பதற்கு அநிஷ்டத்தை முடிவிலுள்ள பரயோஜனமில்லாத வஸ்துவில் ஆசையைபுடைய எனக்குக் காமங்களின் பரவாஹங்களினால் ஜீவாதமாவின ஸ்வரூபத்தோடு சோதனைவைக்கப்போலப் பரிஹரிக்கமுடியாதென்று தாத்பரியம் அப்படி இருந்தபோதிலும் இதை விடப் பொறுக்கமுடியாத மற்றொன்று வரப்போகிறது என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா— 'கிதம்' என்றாமபிதது 'கூடமெ' எனப்பதற்குக் கரையில்லாத கருணையைபுடையவராயும், எல்லா இடங்களிலும் வயாபரித்திருக்கிறவராயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாயும், எல்லா ஸக்தியை யுடையவராயு மிருக்கிற உமமுடைய முன்னிலையில் எனறாததம் 'ஸாரணாமதாநாம்' என்று பன்மையாகச் சொல்லி இருப்பது மற்ற பரபன்னாக்கரிடத்திலும் இதே நியாயம் என்று தெரிவிப்பதற்காக அன்றிக்கே என்னை அவமானம் செய்வது உமமிடத்தில் ஒரே நிர்வசயத்தையுடைய மற்றெல்லாருடையவும் மனதிற்குக் கலக்கத்தை உண்டாக்கும் என்றபிராயமாகவுமாம் 'வராவஹம்' எனப்பது காமங்களினாலும், காமம், கரோதம், முதலியவைகளினாலும், இஃதிரியங்களினாலும், பயங்கரங்களான விஷயங்களினாலும், உமமிடத்திலப்பராமுகமாகச் செய்வது 'நாய' என்றழைத்திருப்பது பகவான் நமமுடைய பரத்தை அங்கீகரிக்கத் தகுந்தவன் என்பதையும் தான் நாதனையுடையவனாகையினால் சிப்பரன் என்பதையும் பாகாசம் செய்கிறது தாமயுத்திரருடைய காரயத்தை உத்தேசித்தது பலராமனைக்குறித்து ஸாத்யகியினால் 1 'பெ நாயவனொ ஹி வவனி லொகெ தெ நாத் கரீடாணி ஸாராவனெ । கரபெ-புஷு-தெஷாம் பூவவனி நாயா லெஸுஸ்யா உபொ ராதி' யயா யயாதெஃ ॥' என்று சொல்லப்பட்டது பாஞ்சராத்

1 லோகே - இந்த லோகத்திலு, யே - எவர்கள், நாதவந்த. - நாதர்களை யுடையவர்களாக, பவந்தி-ஆகிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஆத்ம காமாணி - தங்களுடைய காமங்களை, நஸமாசரபந்தே - ஆரம்பிக்கிறதில்லை, தேஷாம் - அவர்களினுடைய, கராயேஷு - கராயங்களில், ராம் - ஒ! பலராமனே, யபாதே. யயாதிக்ரு, ஸைப்பயாதயோயதா - ஸைப்பயா முதலியவர்களைப் போல, நாதா: - அவரவர்களின் நாதர்கள், ப்ரபவந்தி - கடமைப்பட்டவர்களாகிறார்கள்.

திர ஸாஸ்தரத்திலும் 1 'பூர்வ ஸூதகொய உக்ஷுவத்யுக்ஷொ
தவக் | ரக்ஷு ரக்ஷக்பொ ரெ தலுக்ஷு மக்ஷணதெ த்யொஃ ||' என்று
சொல்லப்பட்டது ஸ்வாதீனனாயும் காமநகருக்கு வசப்படாதவனாயு
மிருக்கிற எனக்குச் ஸரணமாக அடைந்தவர்களை விட்டபோதிலும் என்
னதோஷ முண்டாகும்? என்று கேட்பதும் வரில் சொல்லுகிறா—'ந தெ
நா ரூபிவ' என்று 'தெ' என்பதற்கு 'வ்யுதெ க்ஷவ்', 'ஸ க்ஷுஷ்வ',
'ஸவ்ய யக்ஷாவ' என்றிவை முதலியவைகளைச் சொன்ன உனக்கு என்
றாததம் 'நாநா ரூபிவ' யுகதமல்ல, 2 'ரூபொ ஷிந்ரூபி ஸாஷ
தெ', 3 'கந்யு தம் நொக்தம் வ-ருவ்யம் நெ ந வ லக்ஷு க்ஷா ய ந'
என்றிவை முதலிய உமமுடைய வார்த்தைகளுக்கே விரோதம் வருமா
கையினால் ஆகையினால் 'அவனுடைய கீர்த்தி பெரியதல்லவா' என்றாதத
முள்ள ஸருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டதற்கு விரோதமவரும் ஆகை
யினால் ஸ்வபாவத்திலேயே துக்கத்திற கிருப்பிடமாகிய என்னால் எஸ்
லாத துக்கமும் பொறுக்க முடியும் எப்பொழுதும் ஒருவிறத் தோஷ
முமில்லாத உமமாலோ வெனில் தோஷத்தின் பரஸ்தாவந கூடப்பொறு
க்கமுடியாது உனக்கு என்னைவிட அறிஷ்ட நிவ ந்தத்திடைப்பது அதிக
மான லாபம் எனக்கும் ஸ்வாமியாகிய உமக்குத் தோஷம் வருவது மிக
வும் அறிஷ்டம். ஆகையினால் என்னை ரக்ஷிப்பதினால் நமமிருவா
களுக்கும் அறிஷ்டத்தைப் பரிஹாரம் செய்வது உமமாலேயே
செய்யத்தக்கது என்று தாத்ராயம் இது கேவலம் வயாஜத்
தைக் கொண்டே தன்னுடைய பரயோஜனத்திற்காக ரக்ஷிக்கப்
போகிறு நென்கிற விஸுவாஸத்தின் உறுதியைத் தெரிவிக்கிறதற்காக
ஸேஷபூதனாக இருப்பவன் தன்னுடைய லாபத்தைச் சொல்லுவதும்
தன் பரயோஜனத்தை பராராதிப்பதும் யுகதமல்ல என்கிற ஆகேஷ்ப

1 ப்ரபந - ஸரணமாக அடைந்தவன், சாதகோயதவத் - சாதகபக்தியைப்
போல, ப்ரபதவய: - ஸரணமாக அடையப்படுகிறவன், கபோதவத் - புறவைப்
போல, ரக்ஷயரக்ஷக்யோ - ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவன், ரக்ஷிக்கிறவன், இவர்களுக்கு,
வதத் - இது, லக்ஷயம் - உதாஹரணம், வத்யோ - இவர்களுக்கு (இது) லக்ஷணம்
அடையாளம்

2 ராமன் இரண்டாவது வார்த்தை சொல்லுகிற தில்லை, அதாவது ஒரு
தரம் சொல்லியதை மறுபடி இல்லையென்று சொல்லுவதில்லை

3 மே - எனக்கு, அதாவது என்னால், அநுதம் - பொய், நோக்க பூர்வம் -
இதுவரையில் சொல்லப்பட வில்லை, கதாசந-இனி ஒரு பொழுதும், நசவக்ஷ்யே-
சொல்லவும் போகிறதில்லை

மும, பரதானமாகிய பரமாத்மாவின் லாபத்தைச் சொல்லுவதினாலும், பரமாத்மாவிற்குத் தோஷத்தின் ஸம்பந்தத்தைப் பரிஹரிப்பதே பரதானம் என்கையினாலும் கிராகரிகப்பட்டது. 25

நிராலக்ஷ்ணாவி ந தாவஹுஷ்ணே
 மஹேஸ! ஹாதும் தவ வாடிவஹுஜ்ஜ |
 ருஷா நிரஸோ஽வி சரிஸுஃ ஸுநஸ்யொ
 ந ஜாது ஜாது ஸாரணா ஜிஹாவதி || 26

நிராஸ கஸ்யாபி ந தாவதுதஸஹே
 மஹேஸ! ஹாதும் தவ பாத பவஹுஜ்ஜ |
 ருஷா நிரஸதோபி சரிஸு ஸதநந்தயோ
 ந ஜாது மாதாஸ்சாரணா ஜிஹாஸதி || 26

ப - ரை] மஹேஸ - ஸர்வேஸ்வரனாகிய பகவானே, நிராலக்ஷ்ணாவி-என்னைத் தள்ளுகிறவனா யிருந்தபோதிலும், தவ - உம்முடைய, வாடிவஹுஜ்ஜ - தாமரைப் பூவைப்போன்ற திருவடிமை, ஹாதும் - விவேதற்கு, மோதஹே தாவஸ - (நான்) ஸக்தி உடையவனல்ல, ஸுநஸ்யொ - முகையுண்கிற, சரிஸுஃ - குழந்தை, ருஷா - கோபத்தினால், நிரஸோ஽வி - தள்ளப்பட்டிருந்தபோலும், ஜாதுஃ - தாயாருடைய, உரணா - கால்களை, ஜாது - ஒருபொழுதும், நஜிஹாவதி - விடவேண்டுமென்றாசைப்படுகிறதில்லை 26

பா] இப்படித் தெரிந்துகொண்டவனாகிய நீ என்னை ஆஸாரியிப்பது இருக்கட்டும் அப்படி இருந்தபோதிலும் என்னை அனுகூலிக் கப்பட்டீ உன்னை, எல்லாப் பாபங்களுக்கும் பரதிபதம் என்னும் கார தத்தில் சொல்லப்பட்ட பராயஸித்தங்கள் செய்யப்பட்டும். புண்யம் நாசமடைவதற்காக ஸுகங்களும அனுபவிக்கப்பட்டும். என்னு டைய ஸ்வபாவமும் 1 ஸரீராரொஸ்ய ஜபாஸ்ய ஜொமாரொஸ்ய வா஽நுஷ்டயிசாவிஷ்டயிசா யுரயிநா தித்யு பவவது ப்ருஷாஹரி: 1

1 நித்யம் - எப்பொழுதும், அபவர்க்கபாத. - மோகத்தைத் கொடுக்கிற, ஹரி: - விஷ்ணு, தயாயிஸம் - தன்னை தயானம் செய்பவர்களுக்கு, ஸரீராரோக் யம் - தேகத்தின் ஆரோக்யத்தையும் அததாம்ஸச- ப்ரயோஜனங்களையும், ஆனுஷ்டங்கிகார - நெயில் வரக்கூடிய, போகாம்ஸச - போகங்களையும், ததாதி - கொடுக்கிறார்.

என்று பரஸித்தமாயிருக்கிறது ஆகையினால் 1 'ஹ்ருக்'வ ஹோமா ஹிவ்ஹாஸ' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லி இருக்கிறபடி மோக்ஷத்தை அடையப்போகிறாய் என்று பகவானுடைய அபி பராயம் இருப்பதாக ஸந்தேஹித்துக்கொண்டு முன்பு சொல்லப் பட்ட வேறொரு உபாயத்தையும் உடையவனாகாம விருக்கையையும், வேறொரு பரயோஜனத்தையும் உடையவனாகாமவிருக்கையும் இந்த இர ண்டு ஸ்ரீலோகங்களினால் நிரூபிக்கப்போகிறவராய தான் பகவானுடைய திருவடிகளை அடைவதில் தாமதத்தைப்பொறுக்காதவா எனபதை விஜ் ஞாபனம்செய்கிறா—'நிராலக்ஷ்ய' என்றாமபித்து முனஸ்ரீலோகத்தில் துக்கம் ஸவபாவத்திலேயே அநிஷ்டமாகையினால் பொறுக்க முடியாத தாகையினால் விவருத்திக்கத் தகுந்த தென்பது சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸ்ரீலோகங்களிலோ வெவிலமேலான புருஷாதத்ததிறகு விரோ தியாகையினால் ஸுகமும் விவருத்திக்கத் தக்கது எனபது சொல்லப் படுகிறது என்கிற வ்யதயாஸம் அறியத்தக்கது 'நிராலக்ஷ்ய' எனபத றகு ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸ்வாதநதிரியத்தை உடையவனாகையி னால் தன்னுடைய தோஷத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டாவது அலபங்க ளாகிய பரீதியை யுண்டாக்கக் கூடிய வாதத்தைகளினால்எனனை வஞ்சனை செயது எனனுடைய இஷ்ட பலத்தைக் கொடாமல் வேறு சில பரயோ ஜனங்களைக்கொடுக்க வேண்டுமென்றாசையையுடைய என்று தாதபாயம் 'ஈவி' எனனுமபத்ததினால் தயைக்குப்பரவசனாகிய நீ தீனனாகிய எனனை நிராகரிப்பதில் எப்படி ஸகதியுடையவனாவாய் என்று தெரிவிக்கப்படுகி ருது 'தாஷக்' எனனும பதம் நிஸ்சயத்தைச் சொல்லுகிறது. 'நெஹ் ஹெ' எனபதற்கு ஸகதி யுடையவனாக வில்லை என்றாததம் 'ஹெஹ்' எனபதற்குத் தங்களுடைய ஸ்தானத்தி விருந்து தங்களுக்கு நமஸ்கரண உண்டாகுமோ என்றெண்ண முளளவாகளாயும் பூணர்களல்லாதவாக ளாயும் இருக்கிற உமரைத் தவிர மற்றவர்களுக் கல்லவோ, இந்திரன் முதலியவர்களுக்கு யயாதி முதலியவர்களிடங்களில் உண்டானதைப் போல பொறுமை, உபேக்ஷை, முதலிய நவகா உண்டாகும் வேறு காரணத்தினு லுண்டாகாத ஸ்வாமியாக இருக்கை, ஸ்வாதநதிரனாக இரு க்கை, இவைகளை யுடையவனாயும், எல்லையிலாத தயைக்கு ஸமுத்திர மாயும் எனனை இப்படிப் பட்ட அவஸ்தையை அடைவித்தவனாய் மிருக் கிற நீ என்னை நிராகரிப்பதற்குக் காரணமொன்று மில்லையென்று தாத பாயம் நீ ஒருவரே எல்லாவற்றிற்கு மீஸவர னென்று அநிந்த நான்

1 விபுலா - விசுவகனான, போகா - ஸுகங்களை, புகதவா - அனுப வித்து

உமமை விடுவதற்குக் காரணமுமில்லை என்று காதபாயம் 'போதும்' என்று மேலே சொல்லப்போகிற பதத்திற்குப் பதிலாக இவ்விடத்தில் 'போதும்' எனனும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இதனால் 'நாராயணனே தாயார்தகப்பனா உடன் பிறந்தவன்', என்றாதத முள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் பரஸீதநகலான ஸ்வபாவங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன 'ஹாதும்' என்கிற இடத்தில் உபாயமாகவும் பரயோஜனமாகவுமென்று சோதனுகுகொள்ளவேண்டியது இவைஇரண்டும் 'தவ்வாடி வங்கஜம்' என்கிற இரண்டு பதங்களினாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது எல்லா பரானிகளுக்கும் ஸுஹ்ருததாயும் ஸமஸாததை நிவ்ருத்திபததற குபாயமாகவு மிருக்கிற உமமுடைய தேவதைகள் அஸ்ராகள இவாகளுக்குப் பொதுவான தேவதையாயும் எல்ல இல்லாத போகயமாயு மிருக்கிற தாமரைப் பூவைப் போன்ற திருவடியை என்று காதபாயம் கீழ்ச்சொன்ன அராதததை எல்லா லோகங்களினாலும் மொப்புக்கொள்ளப்பட்ட மறறொரு அராததத்தைஉதா ஹரணமாகக்காட்டி ஸ்தாபிக்கிறா—'ஸுஷா' என்றராமபிதது 'சுவி' எனனும் பதம் இவ்விடத்தில் ஸ்வபாவத்திலேயே அப்படி நிராகரிக கத தகாத தெனபதையும் ஸதனங்களைக் கடிப்பது முதலியவைகளினாலுண்டாகப்பட்ட அலப் கோபத்தினால் சில ஸமயம் அது ஸமப்பிக்கக் கூடும் எனபதையும் தெரிவிக்கிறது 'ஸிஸும்' 'ஸுநஸபும்' என்கிற இரண்டு பதங்களினால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதில் தான் ஸக்தி இல்லாத குழந்தை அவனாலே ரக்ஷிக்கத் தகுந்த தெனபதும், அவனாக் கடங்கிய ஜீவனத்தை யுடையதெனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஜாதும்' எனபதற்குக் கோப முண்டாகும் பொழுதும், அனுகரஹ முண்டாகும் பொழுதும் என்று காதபாயம். 'போதும்' எனபதினால் எல்லாத் தோஷங்களையும் பொறுத்தனுகுகொள்ளுவதற்குத் தகுந்த பீதி தெரிவிக்கப்படுகிறது 'யுரணம்' எனபதினால் தன்னை நிராகரிப்பதற்காக நீட்டப்பட்டிருந்தபோதிலும் என்று காதபாயம் அறியவேண்டியது விடவேண்டுமென்கிற ஆசையே ஸமப்பிக்கிறதில்லை, விடுவதைப்பற்றிக் கேழுகவேண்டியதில்லை என்கிற அபிபராயத்தினால் 'ஸுஷ' எனனும் விசுதி பரயோகிக்கப்பட இருக்கிறது.

தவா உத ஸ்ரீநி வாடி வங்கஜ

நிவெஸிதாதூ கய உந் ஷிஷிதி ? ।

வ்யோதௌரவிஷ்டே சக்ரந் நில்புரௌ

உயௌ வ்யுதௌ நெக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே || 27

தவாமருத ஸயந்திரி பாத பங்கஜே

நிவேசிதாதமா கதமநய திசசதி ? |

ஸந்திரேவிநத மகாராத நிபரே

மதுவரதோ நெக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே ||

27

ப - ரை] சுஜீதஸ்யுந்நி - அமருதத்தைப் பெருக்குகிற, அதாவது அம்ருதம்போல் மிகவும் போகயமாகிய, அன்றிக்கே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற என்றாததமாகவுமாம், தவ - உமமுடைய, வாக்ஷுரகம் - தாமரைப் பூவைப்போன்ற திருவடியில், நிவேஸித - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, சூத்ரா - மனதையுடையவன், சுந்யுக் - வேறென்றை, சுயம் - எப்படி, உயுதி - ஆசைப்படுகிறான், சக்ரந் நில்புரௌ - தேன்நிறைந்த. ஈரவிஷ்டே - தாமரைப்பூ, வ்யுத - இருக்கும்போழுது, உயுத - வண்டு, உக்ஷுரகம் - முள்ளிப் பூவை, நவீக்ஷதேஹி - பாககிறதில்லை யல்லவா.

27

பா] பருமமா முதலியவாகளினுடைய போகங்களைவிட மேற்பட்ட போகங்களைக் கொடுப்பது நிராகரிப்பதாகாது. மேலும் கேவலம் போகத்தில் மாதிரி ஆசையுடையவனாக இருக்கவேண்டியதில்லை இப்பொழுது என்னால் கொடுக்கப்பட்ட போகங்களை அனுபவிப்பதற்கு மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கப்போகிறேன் என்று பகவானுடைய அபிபிராயமிருப்பதாக ஊஹிததுக்கொண்டு தாமதத்தைப் பொறுக்காதவரால் அடையவேண்டிய பரயோஜனமாகையினால் விடமுடியாதென்பதை விவரிக்கிறார்—‘தவாஜீத’ என்றாமதித்து ‘தவ’ என்பதற்கு ‘அவனே ஸுகம்’, என்றும், ‘எல்லா வாஸனைகளையும் முடையவன் எல்லா சலத்தையும் உடையவன்’ என்று மாதமுள்ள ஸருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் எல்லாவிதத்தாலும் எல்லையிலலாத போகயமாகப் பரஸித்தனாயும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாயுமிருக்கிற உனக்கு எனற்ததம் ‘சுஜீதஸ்யுந்நி’ என்பதற்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற, மிகவும் போக்யமாக ஸருதி ஸம்ருதிகளில் பரஸித்தமாயுமிருக்கிற எனறாததம் ‘நிவேஸிதாசூத்ரா’ என்பதற்கு ரக்ஷிப்பதில் ஆசையுடையவரும் 1 டிடிபி வு-ஹியோமம் 10’ எனறிவை முதலியவைகளைச் சொன்ன வருமாகிய உமமாலேயே உயுதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தியை

1 தம் - அப்படிப்பட்ட, புத்தியோகம் - புத்தியை, ததாமி - கொடுக்கிறேன்.

யுடைய என்றாததம் ஆகையினால் இனி மறறொரு புருஷாத தவகளில் மனதைச் செலுத்த முடியா தென்று தாதபாயம். இவ்விடத்தில் பொதுவாகச் சொல்லி இருப்பது உமமுடைய அனுகர ஹத்திற்கு விஷயமாயிருக்கிற எண்ணப்போன்ற மறறெல்லாருக்கும் இந்த ஸ்வபாவம் பொது என்று தெரிவிப்பதற்காக தாமரைப்பூவைப் போன்ற உமமுடைய திருவடியில் என மனதைச் செலுத்தும்படியாகச் செய்தவராகிய, ரீரே இந்த விஷயத்தில் கேழகத்தக்கவா என்கிற அபிபிராயத்தினால் 'க்யம்' என்னும் பதம் சொல்லப்படுகிறது 'கந்யூக்' என்பதற்கு அலபமாயும், அஸ்திரமாயும், ஸுகமீலலாததாயு மிருக்கிற மறறொன்றை என்றாததம் 'ஐஹி' என்று இச்சையே உண்டாகாதென்று சொல்லுவதினால் அதற்காக பரவருத்தி செய்வதும் இவ்விடத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது கீழ்ச சொன்ன ஆதத்ததை உதாஹரணத்தையெண்ணும் உறுதிப்படுத்துகிறார்—'வ்யூதேதரவிநெ' என்றாரமபித்து அனுபவிக்கிறவர்களுக்குக் கஷ்டமில்லாமல் மிகவும் போகப்பமாக ஸமீபத்திலிருக்கும்பொழுது என்றபிராயம் 'சுரவிந்' என்னும் பதம் நல்ல வாஸனையை யுடையது, ஸுகமான ஸபாஸத்தை உடையது என்பவை முதலியவைகளைத் தெரிவிக்கிறது முதல் முதலில் மலர்ந்த தசையையுடையது என்றபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'கீசு ராந்நிபுரெ' சொல்லியிருக்கிறது 'கீபுபுத' என்னும் பதத்தினால் அதை ஒன்றையே ஜீவனமாகியுடையது என்பதும், அதிலும் மிகவும் ஸாராமஸத்தை கரஹிக்கக்கூடியதென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது தன்னுடைய இஷ்டத்திற்கு விரோதங்களாகிய பரியமான வாதத்தை களிதலும் உபதேசம் செய்வதினாலும், மிரட்டுவது முதலியவைகளினாலும் தடுக்க முடியாதென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக திராயக்கு உதாஹரணமாகச் சொல்லப்பட்டது 'உக்ஷாரகம்' என்பதற்கு முள்ளுகளினால் சூழப்பட்டதும், அஸ்திரமாயும், அலபமுமான ரஸத்தை உடையதும், வண்டு தொடடபோதிலும் வாட்டத்தை அடையக்கூடியதும், பகவானுக்கு அர்ச்சனை முதலியவைகளைச் செய்யத்தகாததும், வாஸனையில்லாததுமாகிய ஒரு அலபமானமுள்ளிப் புஷ்பத்தை என்றாத் தம். அதை 'கவீக்ஷுதே' என்பதற்கு மிகவும் ஸமீபத்திலிருந்தபோதிலும் தேனில் ஆசையினால் அதை ஆதரிக்கிறதில்லை. அதின் ஸமீபத்தில் போவது முதலியதோ மிகவும் தூரத்திலேயே தள்ளப்பட்டது என்று தாதபாயம்

கூடி ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம்

யதா தயா வாழவி ஸக்யக் கூடுதொழ்ஜயி: |

தடுஷெவ ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம்

ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம் ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம் || 28

தவதவகரி முததிரய கதாபி கேகித

யதா ததா வாபி ஸகருத கருதோஜ்ஜயி |

ததைவ முஷ்ணாதயஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம்

ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம் ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம் || 28

[ப - ரை] கூடி ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம் - உம்முடைய திருவடிமைக் குறித்து,

கூடி - எப்போழுதாவது, கூடுதலாக-எவ்வளாவது, யதா தயாவாவி-
எப்படியாவது, ஸக்யக் - ஒருதடவை, கூடுதல் - செய்யப்பட்ட, ஸ்ரீ -
கையைக்கூப்பதலானது, தடுஷெவ - அப்போழுதே, ஸ்ரீ ஸதோத்ர - பாபங்
களை, கூடுதலாக-மிகுதியில்லாமல், ஸ்ரீ ஸதோத்ர - போகக்கடக்கிறது, ஸ்ரீ
ஸ்ரீ - மங்களங்களை, ஸ்ரீ ஸதோத்ர - விருத்திசெய்கிறது, ஸ்ரீ - எப்போ
ழுதும், ஸ்ரீ ஸதோத்ர - குறைகிறதில்லை 28

பா] பிறகு மிகவும் பெரிதாகிய உபாயத்தினால் அடைய
வேண்டியதாகிய பரமோஜனத்தை மிகவும் அலபமாகிய உபா
யத்தினால் எப்படி அடையப்போகிறீர்? என்றோக்ஷதம் வரில்
அதைவிட மிகவும் அலபமாகிய நிவருத்தி தாமங்களின் வரி
சையில் சோந்த அஞ்ஜலி முதலியதின் மஹிமை, 'கூடி ஸ்ரீ'

என்றாமபித்து இரண்டு ஸலோகங்களினால் நிரூபித்துக்கொண்டு
ஆஸ்ரயிப்பதில் ஸ்ரீ ஸதோத்ர இரூபத்தினாலும் (அந்தத் திருவடி)விட
முடியாதென்பதையே ஸ்தாபிக்கிறார் அதில் இந்த முதல் ஸலோகத்
தனால் ஸ்ரீ ரத்தினால் செய்யப்படுகிற மிகவும் அலபமாகிய வயாபாரத்
தின் மஹிமை சொல்லப்படுகிறது—'கூடி ஸ்ரீ' என்றாமபித்து

'கூடி ஸ்ரீ' என்பதற்கு எல்லா ஸலோகங்களுக்கும் ஸரண்யனாகிய உம்
முடைய திருவடித் தாமரையை என்றாததம். நேரில் மோக்ஷத்தைக்
கொடுக்க அதிகாரமில்லாத பருமமா முதலியவாகனி ஸ்ரீ ஸதோத்ர
என்று தாத்தாயம் இதுவும் மோக்ஷதாமத்தில் 1 'ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம்'

1 ப்ரும்மாணம் - பருமமாவையும், ஸ்ரீ ஸதோத்ர ரத்னம் - ருத்திரனையும், யாஸச-
எவர்கள், அயா-வேறு, தேவதா - தேவதைகளாக, ஸ்ரீ ஸதோத்ர - சொல்லப்பட்டா
களோ (அவர்களையும்), ப்ரதிபுத்தா - தெரிந்தவர்கள், ஸ்ரீ ஸதோத்ர - ஸ்ரீ ஸதோத்ர

திசுணம் உயாஸாநா ஷேவதாஃ ஸூதாஃ | ஸூதிஸுஜா ந வெவ
 னெ யஸாஸ வரிநிகம் மஸா||' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்
 தில் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் (பாபத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடிய தாகை
 யினால்) ஸுகமாக இருந்தபோதிலும் ஸமாதி முடிவுபெறாதவர்களுக்கு
 முதலில் தயானம் செய்யமுடியாதாகையினால் அவனுடைய திவ்யமங்
 கள விகரஹமே ஸாபாஸரயம் அதிலும் இருவடிபைப் பிடித்தால்
 தாண்டமுடியாது என்கிற நியாயத்தினால் 1 ஸஹாசு ஸூர
 ணா லாஸா' என்றிவை முதலிய வசனங்களிருப்பதினாலும் திருவடி
 உத்தேரயமென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'உஜ்ஜய' என்பதற்கு உபாய
 மாகவும் கைங்காயத்திற்கு உத்தேரயமாகவும் நினைத்துக்கொண்டு
 என்றாததம் இப்படி வேறொரு தேவதையை முடைத்தானவரால்
 என்பதும் வேறொரு பரயோஜனத்தை ஆசைப்பட்டவரால் என்பதும்
 சொல்லப்பட்டதாகிறது இப்படிப்பட்ட அதிகாரிக்கு கையைக்கூப்புவ
 தாகிற ஸுலபமாச்ச செய்க்கூடிய பகவானுடைய அனுகரஹத்
 திற்குக் காரணமாகிய காயத்தில் தாஸூபாணமாஸம் முதலியவை
 களைப்போல திதி, நக்ஷத்திரம், பக்ஷம், மாஸம், ருது, அயனம்,
 வருஷம், முதலிய காலங்களின் நியமம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்—
 'கூடா வ்' என்று தனக்கு ஸ்வாதினமாகிய கைகளுக்கு ஸாஸ்தரத்தில்
 விதிக்கப்படுகிற வேறொரு வயாபாரங்களுமில்லாத காலம் எல்லாவற்றி
 லும் என்றாததம் இதசால் சில காலங்களை எதிர்பார்க்கவேண்டிய
 தாமதமில்லாமையினால் எப்பொழுது நினைக்கிறானோ அப்பொழுதே
 சீக்கிரமாகச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கையினால் ஸுலபமாயச செய்ய
 முடியும் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது காலநியமமில்லை என்று
 சொல்லியிருக்கிறது, 'பிளபை பெற்றவனாய் கறுத்த மயிராகளை யுடை
 யவன் அகனிகளை ஆகாரனம் செய்யவேண்டும்' என்றாத்தமுள்ள ஸருதி
 வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட கறுத்த மயிரையுடையவனாயிருக்கை முத
 லிய தஸைகளின் நியமம் இல்லை என்பதையும் இடங்களின் நியமம்
 இல்லை என்பதையும் குறிக்கிறது இப்படியே வானம் ஆஸரமம்,
 வேதம், வேதங்களினங்கங்கள் இவைகளை உடையவனாயிருக்கவேண்
 டும் என்பவை முதலிய நியமங்களில்லாமையினாலே பொதுவான தாம்
 மாகையினால் உண்மை சொல்லுவது முதலியவைகளைப்போல எல்லோ

தில்லை, யஸமாத - எந்தக் காரணத்தினால், பலம் - (அவர்களினாலுண்டாகிற)
 பரயோஜனம், பரிமிதம் - அலபமோ.

1 ஸ - அந்த லக்ஷணன், ப்ராதா - தமையனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய, சா
 ணென - திருவடிகளை, காடம் - கெட்டியாக (பிடித்துக்கொண்டு பார்த்தித்ததா)

ராலும் செயயக கூடியது என்பதைச் சொல்லுகிறா—‘கெந்நிலிசு’ என்று ஸ்திரீகள், பாலாகள், பண்டிதர்கள் வரையிலும், பருமமா முதல் சண்டாளன் வரையிலும் ஸுலபமாயச செயயககூடிய தென பதம் அபபடிச ஸாஸ்தரங்களில் விதிக்கப்பட்டதென்பதும் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது மற்றக் காமங்களைப்போல ஸுலபமாயச செயயமுடியாத அங்கங்களின் ஏற்பாடும் இதில் இல்லை என்று சொல்லுகிறா—‘யயா உயா லாவி’ என்று இவ்விடத்தில் விகலபதையும சோததுக்கொளளுவதையும் சொல்லுகிற இரண்டு அவயயங்களுக்கு அபிபராயம் இது—உயாத தத்துவம், தாமாத தத்துவம், ஹிதம், பர யோஜனம், இவைகளைப்பற்றி விஸ்தமான ஜ்ஞானம் இருந்தாலு இருக்கட்டும் இல்லாமற்போனாலும் போகட்டும், மஸ்திஷ்கம் ஸம்பு டம் முதலியவைகளுக்குள் தனக்கிஷ்டமான பரகாரம் செய்யட்டும். தனக்கு ஸ்வாதீனமான கைகளிலலாதவனுக்கு வாயினாலும் மனதினாலு மிருக்கட்டும் கையைக்கூப்புவதில் சில குறைகள் இருந்தாலு மிருக்கட்டும் எவ்விதத்திலும் இது பரயோஜனத்தோடுகூடியதே—என்பது 1 ‘வனகெந வாணிநா யஸு ப்ருணசெக்ஷ வுரூஷோதூதிந்யாயு ஸுஸு கூரஹே உதி வெடி விஷோ விஷு: || வனகஹுஸு ப்ரு ணாநிபு வனகம் யாவி ப்ருக்ஷிணம்’ என்று ஸக்தியை யுடையவனைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிற ஒருகையினால் செயயப்படுகிற நமஸ்காரத் தை மறுப்பது இவ்விடத்தில் தடுக்கப்படுகிறதில்லை 2 ‘யுதள தாவஜ் ஹி: வுரோங்’ என்று நிகண்டுவில் சொல்லுகிறார்கள் வேறுகதியில் லாமல் போனாலோவெனில் எல்லாத் தாமங்களிலும் ஸக்திக்குத் தருநத படி அனுஷ்டிப்பது அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது 3 ‘ஸகூக்ஷ க்ருதஸாஸ்திராய:’ என்று பொதுவாக ஏற்பட்டதற்கு இவ்விடத்தில்

1 ய-வன, ஏகேன - ஒரு, பாணிநா-கையினால், புருஷோத்தமம்-பகவானே, ப்ரணமேத - நமஸ்காரம் செய்வதே, தஸய - அவனுடைய, காசசேத - கையை வெட்டுவது, நயாயய:-நியாயமானது, இதி - என்று, வேதவித: - வேதத்தை அறிந்தவர்கள், விது-தெரிந்துகொண்டார்கள், ஏகஹஸத பரணுஸ்ச - ஒருகையினால் ஸேவிப்பதும் ஏகம் - ஒரு, பாதக்ஷிணம்ச - பாதக்ஷிணமும் (செயயக் கூடாது)

2 யுதேன - ஒன்றோடொன்று சோநதிருக்கிற, தென - அந்தக் கைகள், அஞ்ஜயி-அஞ்ஜலி என்னப்படுகிறது, இநதப்பதம் புமாத - புலவினகம் (ஆண் பால்).

3 ஸகருத் - ஒருகரம், க்ருத-செய்யப்பட்டது, ஸாஸதார்த்த - ஸாஸ்தரத்தின் அர்த்தம்.

உஷ்டாக்காரம் ஜீவா மலம் தவ்ய ஸுபிஸும்தெ || விஷ்ணுராயதம் நி
த்யம் ஸாபம் ப்ரா த ஹிமெ ஹிமெ || ப்ரஹ்மணியம் கூயபா உஸ
ரெய மலம் மலெசு || உதவெ வலிஹாநெ வ தயா கூவபு ப்ரஹ்மண
ணம் : வபெ வபெஹ்மெபஸ்ய மலம் உஸமுணா வலெசு | யாநி
யாநிவ வாவாநி ஜநாநா க்ரதாநி வ | தாநி தாநி ப்ரண
ஸ்யுநி ப்ரஹ்மணியம் வபெ வபெ || ' எனறிவை முதலிய வசனங்களில்
சொல்லப்பட்ட ஒருதடவை ஸமரிப்பது, திருநாமங்களைச் சொல்லு
வது முதலியவைகளின் பரபாவத்தையும் குறிக்கிறது இது 1 'ஸ
வெஷ்டாஹிவ யஜ்ஜாணாம் உதமோ வெஷ்டாஹி வியிஃ | ரக்ததெ
ஹவா நிஷு ஹுக்ராநாத் ஸரீரவசு ||' என்று எல்லாத் தாமங்களையும்
விட மேற்பட்டவைகளாகச் சொல்லப்படுகிற திருவலகு சேயப்பது, மெ
முகுவது, துடைப்பது, மாலைகள் தொடுப்பது, தீபங்களேற்றுவது முத
லிய பகவானுடைய அனுகரஹத்திற்குக் காரணங்களாகிய தாமங்களை
விட மேற்பட்டதும் அதிகப் பணச்செலவு, பரயாஸம், முதலியவைக்
களிலாததுமாகிய இப்பொழுது சொல்லப்படுகிற தாமத்தினுடைய
ஸுலபமாயச் செயயக்கூடிய ஸவருபத்தைச் சொல்லுகிறா—'சுஜ்விஃ'
என்று 2 'சுஜ்விஃ வரஜா ருஜா' என்றல்லவோ சொல்லப்படுகிறது
ஸ்ரீமத ராமாயணத்திலும் 3 'க்ரதாவராபஸ்ய ஹி தெ நாநிசு
வஸ்யாஜ்ஜிஹம் க்ஷம் | சுஹ்ரெணாஜ்விஃ வஹி மக்ஷணஸ்ய ப்ரஸா
உநாசு ||' என்று சொல்லப்பட்டது, நாராயணஸ்தரத்தின் கதையும்
இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது 4 'க்ஷிபுமெ ஹிவ ப்ரஸாஹிநீ'
என்று சொல்லப்பட்டதைச் சொல்லுகிறா—'தஹ' என்று 'வணவ'
என்பதினால் வேறு ஸரீரம், மறறொரு ஸமயம், இவைகளிலுண்டாகப்
போகிற பரயோஜனங்களுக்கு ஸாதகங்களாகிய காமங்களைவிட வயத

1 ஸாவேஷ்டாம் - எல்லா, தாமானாம் - தாமங்களுக்குள், வைஷ்ணவ-பக
வானைச் சேர்ந்ததாகிய, விதி,-காமானுஷ்டானம், உததம்-உயர்ந்தது, பகவான் -
பகவானாகிய, விஷ்ணு-விஷ்ணு, பகதாந - தன்னுடைய பகதர்களை, ஆதமஸரீர
வத்-தன்னுடைய தேஹத்தைப்போல, ரக்ததே - காப்பாற்றுகிறான்.

2 கையைக் கூப்பு்வதானது உயர்ந்த சின்னம்

3 கருதாபராதஸ்ய - செய்யப்பட்ட அபராதத்தை உடைய, தே - உனக்கு,
அஞ்ஜலிம் - கையைக்கூப்புவதை, பதவா-செய்துகொண்டு, லக்ஷமணஸ்ய - லக்ஷ
மண்ணை, ப்ரஸாததா அந்தரேண - அனுகரஹம் செய்யும்படி செய்வதைத்
தவிர, அநயத - வேறொன்றையும், அஹம் - நான், க்ஷம் - தகுந்ததாக, நபு
யாமி-பார்க்கவில்லை.

4 சேகிரத்தில் பகவானுக்கு அனுகரஹத்தை உண்டாக்கக் கூடியது

யாஸம் சொல்லப்பட்டது அநாதியாகிய வானஸ்யின வசத்தினால் ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய புண்படக்களாகிய விலங்கை வெட்டிவிடுவது ஜீவாத்மாவிற கசிஷ்டமாக இருக்கும் அபபடி இருந்தபோதிலும் குழந்தைக்கு அபதயத்தைப் பரிஹரிக்ஹ நியாயத்தினால் அவைக் னோடி மபஹரிததுவிக்ஹது என்கிற அபிபராயத்தினால் ‘ஸௌஹாதி’ என்று சொல்லப்பட்டது ‘ஸௌஹாதி’ என்பதற்கு ஸூபத்திற்கு விரோதமான காமங்களை என்றாததம் அதாவது மோக்ஷத்திற்காவது அதின் உபாயத்திற்காவது விரோதங்களான காமங்களை என்று தாத் பாயம் ‘ஸௌஹாதி’ என்பதற்கு முழுமையும் என்றாததம் இததால கருசரம், சாந்தராயணம், முதலியவைகளைப்போல பாபங்களை மாத்ஹி ரம் நிவருத்தி செய்கிறதென்பது விராகரிக்கப்படுகிறது அநிஷ்ட தைப் போகக்கடிக்ஹது என்பது மாத்ஹிரமில்லை 1 ‘தவ்விஹ ப்ரஸ ஹே க்ஷிஹ்ரஸ்யூயம்’ என்று சொல்லி இருக்கிற நியாயத்தினால் இந்த லோகத்திலுண்டாகிற பகவானுடைய அனுபவம் முதலாக பரி பூரணமான கைங்கரயம் வரையிலுள்ள எல்லா இஷ்டபலங்களையும் உண்டாக்கும் தன்மையும் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார் — ‘ஸௌஹாதி ப்ரஸஹாதி’ என்று இந்தத் தாமதத்தைச் செய்வன ஒரு வனிடத்தில் தன்னால் செய்யப்பட்ட உபகாரத்தைப் போராததாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் அவனைச் சோந்தவர்களுக்கும் அபபடியே உபகாரம் செய்வதற்குக் காரணமாகிறது என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ந ஜாக்ஹ்ரீய தெ’ என்று 2 ‘யதேக்ரோதஹிதேந க்ஷராக்ஷி’ என்றிவை முதலிய வைகளைப்போல வேறென்றினாலும் இதற்குக் குறைவு நேரிடாது என்று தாத் பாயம் அனறிகடிகே ஸவாக்கம் முதலிய பதங்களைப்போல இதிலுண்டாகக்கப்படுகிற உததம்மான பலத்திற்கு ஒரு பொழுதும் நாசமில்லை என்றபிராயமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக் கே பலத்தையனு பவிக்ஹ தசையிலும் ஸ்வயம் பரயோஜனமாகிய அஞ்ஜலியாக இதுவே துடாசசியாகச் செய்யப்படுகிறது என்று தாத் பாயமாகவுமாம் அப படியே 3 ‘நித்யாஜ்ஜி வ்ரஹா ஹ்யஷ்டாஃ’ என்று கீழே சொல்லி

1 அவன் அனுக்ரஹம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது இந்த லோகத்தில் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடாததென்ன இருக்கிறது

2 யாகம் பொய்யினால் நாசமடைகிறது

3 எப்பொழுதும் கையைக் கூப்பிக்கொண்டவர்களையும் ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களையும் (இருக்கிறார்கள்)

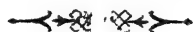
அதற்குமேல 1 'பெ து ேகா ஸ்வனீஹ நரா ஸுதஸ்து' |
 தெஷாம் ஸக்ஷண தெதஜி யசு ஸெ தஜீவ வாஸிநா||' என்கிற வசனம்
 காணப்படுகிறது அவரவர்கள் திகாரத்திற்குத்தக்கபடி பரபத்தி, பகதி,
 இவைகளாகிய இரண்டுவித மோக்ஷோபாயங்கள் ஸாஸ்த்ரங்களில் நிஸ
 சயம் செய்யப்பட்டன அப்படி இருக்கஇவ்விடத்தில் கையைக்கப்புவது
 மாத்ஜரம் அந்த மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் என்று சொல்லியிருப்பது
 எப்படிப் பொருந்தும்? என்னில் இவ்விதமாகச் சொல்லவேண்டியது.
 இந்த அஞ்ஜலி அகிஞ்சனாக இருக்கிறபடியினால் பரபத்தியி லதிகாரி
 யான புருஷனுக்குத் தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னால் செய்யக்
 கூடிய வ்யாபாரம் வேறொன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய
 அடையாளமாக இருக்கும்பக்தத்தில் அப்பொழுது அதினால் குறிக
 கப்படுகிற பரபத்தி முன்பு சொல்லிய எல்லாப் பலன்களுக்கும்
 ஸாதனம் என்கிற அந்த பரபத்தியின் பரபாவத்தை நிரூபி
 பதில் தாத்பாய மாகையினால் விரோதமில்லை அப்படிக்கில்லாமல்
 பரதக்ஷிணம் செய்வது, நமஸ்காரம் செய்வது, முதலியவைகளைப்
 போல பகதிக்ஷணமான ஒரு காமவிஸேஷமாக இருந்தால் அப்பொ
 முது 2 'நெஹாவிசு³ நாஸொ⁴வதி' என்று சொல்லி இருக்கிற நியா
 யத்தினால் பாபத்தைப் போக்குவது, ஸத்துவ குணத்தை விருத்தி
 செய்வது, நல்ல ஜ்ஞானம், பகதி, இவைகளை உண்டாக்குவது முதலிய
 வரிசை கரமத்தினால் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமென்பது சொல்லப்படு
 கிறது என்கிற இந்த ராஜமாரகம் ஒருவித விரோதமுமில்லாதது
 அதிவாதமாகச் சொல்லி இருக்கிறதென்னும் பக்தம் வேறு கதி ஸம்ப
 விக்கும்பொழுது உசிதமல்ல சில அதிகாரிகளைப்பற்றி அஞ்ஜலியாகிய
 மிகவும் அலபமாகிய காரயம் மாத்ஜரமும் நேரில் மோக்ஷத்திற்கு ஸாத
 னம் என்று சொல்லில் மற்ற காமங்களுக்கும் அப்படியே சொல்ல
 வேண்டிவரும். அப்படி ஒப்புக்கொள்ளுவது எல்லா பரமாணவர்களுக்
 கும் அனுகுணமல்ல. பாஷ்யம் முதலியவைகளுக்கு விருத்தமானது
 இந்த ஸ்ரீ ஜனவரநாரினாலேயே முன்பு அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகிய மிக
 வும் கஷ்டமான மஹா விஸுவாஸம் முதலியவைகளை அங்கமாகவுடைய

1 பரதஸுத்தம் - ஒ¹ தர்மபுத்திரரோ, யே - எந்த, நரா:-மனிதர்கள், முகதா:-
 மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களாக, பவநதி - ஆகிறார்களோ, தேஷாம் - அவர்களு
 க்கு, யத - எது, ஸவேததவீபவாஸிநாம்-ஸ்வேததவீபத்தில் வலிக்கிறவர்களுக்கு
 (அடையாளமோ), ஏதத்தி - இதுவே, ஸக்ஷணம் - அடையாளம்.

2 இந்த தாமததில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு நாசமில்லை.

பரபத்தி வயாததமாக வேண்டியவரும் 1 'ய்யாபநு க்ருதே யஜநு யஜெஹு: க்ருதாயாம் ஆவரெ஽யபநு | யஜாவஹாதி தஜாவஹாதி கஹ ஸங்கீத்யுகேஸவா', 2 'கருஷெ஽ரஷநிபே ராஜநு! சுஷ்ணிக்ஷெஹேஹாநுண: கீதநாஷெவ க்ருஷ்ணஸு ஸுகவாஸ: வரம் வஜேசு' என்று சில கால விஸேஷத்தில் திருநாமத்தைச் சொல்லுவது மாததிரம நேரில் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் எனபது சொல்லப்படுகிறதே எனனில் உண்மையே அப்படி இருந்தபோதிலும் அந்தக் காலத்தில் வேறு தாமதங்களை எதிர்பாராமல் திருநாமங்களைச் சொல்லுவது மாததிரம மோக்ஷத்திற்குபாயமாகிய தாமதத்தைப் பூர்த்தி செய்கும எனபதில் தாத்பாயம் கொள்ளவேண்டியது அப்படிக்கில்லாவிடில் கலியுகத்தில் பரபத்தியும் வேண்டியதில்லாமல் போகவேண்டியவரும். ஆகையினால் இந்த அஞ்ஜலி பக்தியைப்போலவும் பரபத்தியைப்போலவும் வேறு பரயோஜனங்களில் ஆசையுடையவர்களுக்கு அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி அவரவர்களின் இஷ்டப்பலத்திற்கு ஸாதனமாகும். வேறொரு பரயோஜனத்தையு மாசைப்படாதவர்களுக்கோ வெனில் கீழ்ச சொல்லியவிதமாகவே மோக்ஷத்தில் முடிவுபெறும் என்றறிய வேண்டியது.

28

உஜ்ஜை வஸ்வார டவாஸு ஸுக்ஷணி

க்ஷணெந நிவடாவ்ய வராம் உ நிவடூதி

புயஹி க்வஹாணாரணாம்வஜ

அயாநுராமா ஜுத வரிஸு ஸீகர: ||

29

1 கருதே - கருதயுகத்தில், தயாயந - தயானம் செயதுகொண்டிருந்தும், தரேதாயாம் - தரேதாயுகத்தில், யஜநு - யஜந - யஜநுகளைச் செயதுகொண்டிருந்தும், தவாபரே - தவாபர யுகத்தில், அர்ச்சய - ஆராதனங்களைச் செயதுகொண்டிருந்தும், யத - எந்த பலத்தை, ஆப்னோதி-அடைகிறதோ, தத - அதை, கலென - கலியுகத்தில், கேசவம் - பகவானே, ஸங்கீதய - சொல்லி, அதாவது அவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி, ஆப்னோதி - அடைகிறான்.

2 ராஜந் - ஓ! ராஜாவே, தோஷந்தே-தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, கலே:-கலியுகத்திற்கு, ஏக:-ஒரு, மஹாந்-பெரிய, குண:-குணம், அஸ்தி ஹி-இருக்கிறதல்லவா, கருஷ்ணஸ்ய - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, கீர்த்தனதேவ - திருநாமங்களைச் சொல்லுவதினாலே, முகதபந்த:-விடப்பட்ட ஸமஸாரபந்தத்தை உடையவனாகி, பரம் - பரமபதத்தை, வரஜேத - அடைவான்.

உதீண ஸமஸார தவாஸா ஸுக்ஷணிம
க்ஷணேந நிவாப்ய பராம ச நிவருதிம |

பரயசசதி தவசசரணருணாமபுஜ

தவயாநுராகா மருத விரத ஸீகர ||

, 9

ப - னை] உதீண - விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஸம்ஸார - ஸம்ஸாரமாகிற, உவாஸா ஸுக்ஷணி - காட்டுத்தீய, க்ஷணேந - க்ஷணகாலத்திற்குள், நிவாப்ய - தணித்து, வராம - மேலான, நிவப்ய - திணை - ஸுகததையும், க்ஷ - உன்னுடைய, வரண - திருவடிகளாகிற, சுரணாம்புஜ - செந்நாமரைபுஷ்பங்களின், அப - இரண்டுகளில் உண்டாகிய, சுமாராம - ப்ரீதியாகிற, சுஜீவநிஸ - அம்ருதஸமுத்திரத்தின், ஸீகர - திலீலை, வ்யவதி - கொடுக்கிறது 29

பா] பிறகு கையைக் கூப்புவது மாததிரதத்தைச் செய்வது முதலிலாதவர்களுக்கும் 1 'விஷயே தே தேஹாராஜ' ராஜ்யவ்யவகஸிபுதாஃ! சுவி பூக்ஷாஃ வரிஜாமாஃ ஸ வுஷாராகுர கொரகாஃ' என்று சொல்லப்பட்டேகாஸலதேசத்திலிருந்து மரங்களைப்போலவே ப்ரீதியின் அலப பாகம் மாததிரத்தினாலும் பகவானுடைய திருவுளத்திற்கு கருபை உண்டாகிறபடியினால் உசிதமானகாலத்தில் மேலான பரயோஜனம் வித்திக்கும் என்று சொல்லுகிறா—'உதீண - உதீண - உதீண' என்பதற்கு நித்யமாக இருந்தபோதிலும் ஆதமாவை இல்லாததைப்போலவே செய்வதற்காக ஓயாமலெரிந்துகொண்டிருக்கிற என்றாததம் ஸமஸாரமாவது காமங்களுக்கு வசப்பட்ட புருஷனுடைய முன்பிருந்த தேஹங்களைவிட்டு மேனமேல வருகிற தேஹங்களுடன் சேர்ந்து இடைவிடாமல் துடர்ந்து வருகிற அவஸைகளின் வரிசை காட்டுத தீயென்று நிரூபித்திருப்பதினால் தாபதரயங்களினால் வயாபரிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே பொறுக்கமுடியாதென்பதும் மற்றவர்களினால் தணிக்கமுடியாதென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது பூரணமான ஆதத்தியையுடையவர்களாய் பரபத்தி செய்வவர்களுக்குத் தாமதமில்லாமல் எல்லா அரிஷ்டங்களையும் நிவருத்தி செய்கிறதென்பதை அபிபராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா—'க்ஷணேந நிவாப்ய' என்று, அரிஷ்டத்தைப்போக்குவது மாததிரமில்லை என்று சொல்லுகிறா—'வரண

1 மஹாராஜ - ஓ! தசாதமஹாராஜாவே, தே - உம்முடைய, விஷயே-ராஜ்யத்தில், ராம வயஸன காரிதா: - ராமனைப்பிரிந்த வயஸனத்தினால் துகடத்தை யடைந்த, வருக்ஷாபி - மரங்களுட, ஸபுஷ்பாவதூர கோரகா - பூக்கள், மொக்குகள், முளைகள், இவைகளுடன், பரிமலா - வாடிப்போயின

நிவ்ருத்தி' என்று நிவருத்தியாவது ஸுகம் இந்த ஸோகத்திலுண்டாகி ஸுகம் முகதாகளின் அனுபவித்திருக்கும் மனமானது என்பதையும், முகத்திசையில் பரிபூரணாஸம்பவம் உண்டாகிறதென்பதையும் அபிபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'உரோ' என்று சொல்லப்பட்டது. 'கூசு' எனனும் பதத்தினால் 'இந்தப் பகவானே யல்லவோ ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறான், இவன் ஆனந்தமயமாகிய பகவானே அடைந்து ஆனந்தத்தை உடையவனாகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற இரண்டாகாரங்களையும் அபிபிராயத்தில் கொள்ளுகிறா ஸூத்திரத்திலும் 1 'தஷேது ஸ்வபேஷாவ', 2 'சுவலிஷ் ஸு வ தஷேராம ஸாவி' என்று சொல்லப்பட்டது திருவடியைச்சொந்தாமரைப் புஷ்பமாக நிஷ்பித்திருப்பதினால் திருமேனி கறுத்த நிறமுடைய தாக்கையினால் வானத்தின் பரகாச மிகுதியாய் அதிலுண்டான ரோபை தெரிவிக்கப்படுகிறது ஒன்றுக்கொன்று சோந்திருப்பதினால் உண்டாகக்கப்படுகிற ரோபையினாலும் மிகுந்த பீதி உண்டாவதற்குக் காரணம் என்பதை அபிபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'அப' என்று சொல்லியிருக்கிறது 'சுந்ராம' ஆவது 3 'நாய' பொநி ஸஹஸேஷ', 4 'பாஸ்ரீதி ரவிவெகாந்ரோ' என நிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தின் ஸ்வபாவத்தினாலுண்டாகிய எல்லே இலாத பீதி அமுருத ஸமுத்திரமென்று நிர்ருபித்திருப்பதினால் உஜ்ஜீவிககச செய்விக்கக்கூடிய தென்பதும், தானே பரயோஜனமாக இருக்கிற தென்பதும், அழிவில்லாததென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது மிகுந்த பாக்யத்தினால் பகவானிடத்தில் ஸ்வபாவத்தினாலேயே உண்டாகிய போக்யதை பரகாசிக்கிறபடியினால் இதுவே பரயோஜனமாக இருக்கிற அலபமான பக்தியும் பரம்பகத்திசையை யடைந்து நிதப கைங்கரியம் வரையிலும் முடிவுபெறும் என்கிற அபிபிராயத்தினால் 'ஸீகர' எனனும் பதம் சொல்லப்படுகிறது 29

- 1 அந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமிவன் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும்
- 2 அஸிந் - இந்தப் பகவானிடத்தில், அஸ்ய - இந்த ஜீவாத்மாவிற்கு, தத் யோகம் - அந்த ஆனந்தத்தின் ஸம்பந்தத்தை, ஸாஸதி - ஸாஸ்தரம்சொல்லுகிறது.
- 3 நாத - பகவானே, யோநிஸஹஸரேஷு - (எந்தெந்த) அனேகவீதயோனிகளில் (நான் பிறந்தபோதிலும் உம்மிடத்தில் பீதி நமுவாம் விருக்கவேண்டும்)
- 4 அவிவேகானாம் - விவேகமில்லாதவர்களுக்கு, (விஷயங்களில்) யாப்ரீதி - எவவிதபீதி (இருக்கிறதோ அது உம் மீடத்தி விருக்கவேண்டும்).

விஞான விஞான வராவராவயம்

நமஸுஜாதாதி-க்ஷவணை சுருதக்ஷணம் |

யம் ஐயம் தவ வாடி வங்கஜம்

கடா நு ஸாக்ஷா தூரவாணி உக்ஷுஷா ? || 30

விலாஸ விகராத்த பரா வராலயம்

நமஸ யதாத்தி க்ஷபணை கருதக்ஷணம் |

தனம் மதீயம் தவ பாத பங்கஜம்

கதா நு ஸாக்ஷாத கரவாணி சக்ஷுஷா ? ||

30

ப - னை] விஞான விஞான வராவராவயம்—விஞான- வினையா
ட்டினாலேயே, விஞான - அளக்கப்பட்ட, வர - உயாநதவாகள், ஸ்வா-
தாழ்ந்தவர்கள் இவர்களினுடைய சூதம் - இருப்பிடங்கனையுடைய,
உமஸுஜாதாதி-க்ஷவணை— நமஸுக்ஷ-நமஸ்காரம்செய்பவாகளின், சூதி-
துக்கத்தின், க்ஷவணை - போக்கடிப்பதில், சுருதக்ஷணம்—சுருத - செய்
யப்பட்ட, க்ஷணம் - ஸாவகாசத்தையுடைய, அல்லது அதற்காக வேறொ
ரு வ்யாபாரத்தையும் செய்யாத, ஐயம் - என்னுடையதாகிய, யம் -
தனமாகிய, தவ - உம்முடைய, வாடிவங்கஜம் - தாமரைப் பூவைப்
போன்ற திருவடியை, கடா - எப்பொழுது, உக்ஷுஷா - கண்ணினால்,
ஸாக்ஷாதூரவாணி - பரத்யக்ஷமாகப் பாராகப்போகிறேன். 30

பா] இப்படி இவ்விடத்தில் தத்துவஜ்ஞானம் முதலியவைகளை
முன்னிட்டு மோக்ஷத்திற்காக பரவருத்தி செய்துகொண்டிருப்பவனு
க்கு பரபத்தியாகிற உபாயத்தினுடைய அதிகாரத்தில் 'ந நிதித்' என
நிரூபித்து ஏழு ஸ்லோகங்களினால் ஸாமாததியம் என்னுமபாகம் நிரூ
பிக்கப்பட்டது 'விஞான' எனப்பது முதல் தவயத்தின் இரண்டாவது
கண்டத்தின் ஆததத்தை நிரூபிக்கிற பதினேழு ஸ்லோகங்களினால்
அடையவேண்டிய பரயோஜனத்தின் மேனமையை நிரூபித்துக்கொ
ண்டு அதின்மூலமாக 'ஈதி-க்ஷம்' (பலதிலாசையுடையவனாயிருக்கை)
என்னும பாகம் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது அதில் முதல்
ஸ்லோகத்தினால் தன்னையுடைய பகதியின் மஹிமையை நிரூபித்திருப்ப
பதினால் பரீதி அடைந்திருக்கிற பகவானால் உன்னிஷ்டப்படி எல்லா
வற்றையும் செய்யப்போகிறேன் என்று சொன்ன பிறகு அந்தப் பக
வானால் உண்டாக்கப்பட்ட தீவரமான பகதியையுடைய தான் அவனு
டைய பாதாவிநதத்தைப் பார்ப்பதில் காலதாமதத்தைப் பொறுக்காத
வர் என்பதைப் ப்ரகாசம் செய்கிறார்—'விஞான' என்றாரமபித்து. 'வர',

‘சுவா’ எனனும் பதங்களினால் பருமமா முதலியவாகளும் மனுவ்யன் முதலியவாகளும் சொல்லப்படுகிறார்களாவது ஆலயங்களாவது பூமி முதலாக ஸதயலோகம் வரையிலுள்ள லோகங்கள் அவைகள் விளையாடடினாலேயே எந்தத் திருவடியினால் அளக்கப்பட்டதுகளோ அது ‘விவாஸ விசுரான வராவராவயம்’ எனப்படுகிறது ‘எந்தப் பகவானுடைய முன்று அடி வைப்புகளுக்குள் எல்லா லோகங்களும் அடங்கி இருக்கின்றனவோ’ என்றாததமுள்ள ஸந்திவாக்யம் முதலியவைகளிலும், 1 ‘சுரானாயித்ரம் மமம் தயா ஷிவம்’ எனறிவை முதலிய பரமானங்களிலும் இது பரஸித்தமாயிருக்கிறது. அப்படி அளந்தது பரபாஸமாகவல்லாமல் விளையாட்டாகவே இருந்தது என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘விவாஸ’ என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் எல்லோருக்கும் ஸூலபம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது இப்படி ஸூலபமானவன் பரயத்தினமில்லாமல் ஆஸ்ரயிக்கத்தக்கவன் என்பதையும் அசிஷ்டத்தைய போகக்கடக்கக் கூடியவன் என்பதையும் சொல்லுகிறார்— ‘நிஷ்யூதாதி’ என்றரமபித்து நமஸ்காரம் செய்வார்களுக்கு அப்பொழுதே எல்லாத் துக்கங்களையும் நாசம் செய்வதில் கொடுக்கப்பட்ட காலதாமதத்தை யுடைய என்றாததம் அன்றிகே அதற்காக மற்ற வயாபாசங்களிவருத்திசெய்திருக்கிற என்றாததமாகவுமாம். ‘கூணொவ்வார வெவகெய் கால மெவாஹு காலபொ’ என்று நிகண்டினில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ‘யம் ஷீயம்’ என்பதற்கு வேறொரு உபாயமுல்லாதவனாகிய எனக்கு என்னிஷ்ட ஸாதனமாயும் பரயோஜனமாயுமிருக்கிற உமமுடைய திருவடித் தாமரையை என்றாததம் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளினால் எல்லா இல்லாத போகமாயும் ஆஸரி தாக்களித்ததில் பரிதியுடையவனாகிய இருக்கிற உமமுடைய, மோகூதத்திலாசையுடையவர்களினால் த்யானம் செய்யத் தக்கதும் முகதி அடைந்தவர்களினால் அனுபவிக்கத் தக்கதுமாகிய பாதாவிந்தத்தை என்றாததம் ‘கூடா’ என்பது முதலியதற்கு ‘ஒருவனும் இவனைக் கண்ணால் பார்த்ததில்லை’ என்றும், ‘இவனைப் பாப்பதற்காக வேதம் ஒரு கண், யோகம் இரண்டாவது கண்’ என்றும், ‘வேதமோதுதலையும் மனனம் செய்வதையும் கண்களாகவுடையவன் இவனைப் பார்ப்பவன், மாமஸமயமான கண்களையுடையவன் அவனைப் பார்க்கிறதில்லை’ என்றும்ர்த்தமுள்ள ஸந்திவாக்யங்களிலும், 2 ‘ந ரோஸ வக்ஷாஷா ஓஷம் ஸ

1 தரிசீம் - பூமியை, காரதவா - அளந்தது, ததா - அப்படியே, திவம் - ஆகாசத்தையும் (அளந்தது)

2 பரம்மபூத: - பரம்மமாகிய, ஸ - அவன், மாமஸ சக்ஷாஷா - மாம்ஸமயமான கண்ணினால், தாஷ்டம் - பார்ப்பதற்கு, ஸாகயதே - முடியாதவன்.

ஹ்ருத ஸுஸக்ஷிதே¹ 'ஹ்ருத'க்ஷாழலி ந சுஸு² விசு³ என்றிவை
முதலிய பரமாணங்களிலும் எண்ணப்போன்றவாகினால் பாகக்கத
தகாதவனாக பரஸித்தனாக இருக்கிற உமமை இப்பொழுதே இந்தக்
கண்ணினாலேயே பரதயக்ஷமாயப் பாரப்பதற்கு விருமபுகிறேன் என்ற
பிபராயம் இததால் 'காலா ரீவிரஹி ஹ்ருதி⁴ ' என்கிற நியாயத்
தினாலும் அரஜுநன் முதலியவர்களுக்குத் திவ்யசக்ஷுஷைக் கொடுத்த
நியாயத்தினாலும் பாகக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்களுக்கு
அவரவர்கள் இஷ்டப்படி அப்பொழுதே பாகக்கததருந்தவனாகிறான்
என்று பரகாசப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்விதத்தில் மோக்ஷதசையைச்
சொல்லுவதாக இருந்தால் 'அந்த இப்படிப்பட்ட பரமாத்மா மன
தாகிற திவ்யமான கண்ணினால்' என்றாததமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தி
லே போல ஸ்வபாவத்திலேற்பட்டதாகிய ஜனானமாகிய கண்ணினால்
என்றாததம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது 30

சுடா ஸுமஸூவ ரயாம் கலூக

ஹ்ருதவிநாங்குஸ வஜ்ர லாஞ்சனம் |

த்ரிவிக்ர¹ க்ஷுராணாம்புஜ அயம்

தீப உதிபுரம் உலோகஸிஷுதி² ||

31

கதா புநர ஸங்க ரதாங்க கல்பக

தவஜாஸவிந்தாங்குஸ வஜ்ர லாஞ்சனம் |

தரிவிக்ர¹ தவச்சரணம்புஜ தவயம்

மதீய மூர்த்தாந மலங்கரிஷ்யதி²

31

ப - ரை] த்ரிவிக்ர¹ - ஓ¹ த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த பகவானே,
ஸுமஸூவ ரயாம் கலூக ஹ்ருதவிநாங்குஸ வஜ்ர லாஞ்சனம் - ஸுஹ்ரு -
சங்கு, ரயாம் - சக்கரம், கலூக - கல்பக ஸ்ருக்ஷம், ஹ்ருத - கோடி, சுர
விந - தாமரைப்பூ, கங்குஸ - மாவட்டி, வஜ்ர - வஜ்ராயுதம், இவை
களை, லாஞ்சனம் - அடையாளமாகவுடைய, அதாவது இந்த ரேகைகளை
யுடைய, க்ஷுராணாம்புஜ அயம் - க்ஷு - உம்முடைய, அரணாம்பு
ஜ - தாமரைப்பூவைப்போன்ற திருவடிகளின், அயம் - இரண்டு, தீப
உதிபுரம் - என்னுடைய கலைபை, சுடா ஸுமஸூவ - எப்பொழுது, ஸுலோ
கஸிஷுதி - அவங்காரம் செய்யப்போகிறதா? 31

1 கலயசித - ஒருவனுக்கும், பரதயக்ஷ - பரதயக்ஷமாகப் பாசக்கடியவ
னாக, நாவி - ஆகிறதில்லை

பா] பிறகு 'ஹிஷ்ஞாநிதேவகூலம்' எனப்படுகிறபொழுது உம மால் பராதிக்ஷயப்பட்ட ஸாக்ஷாதகாரத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்று பகவானால் பதில் சொல்லப்பட்ட பிறகு தூரத்திலிருக்கிற எனக்கு அந்த ஸாக்ஷாதகாரம் மற்றொரு காலத்தில் ஸம்பவிக்ஷும என்று ஸந்தேஹப்படுகிறகொண்டு சீக்கிரத்தில் தனக்கு கீர்த்திக்கூடிப் விசேஷமான ஸம்பந்தத்தை பராதிக்ஷுரா—'கூலா வுமந்' என்று 'வுமந்' எனனும் பதம் ஸந்தேஹத்தோடு கூடியதை பரகாசம் செய்கிறது பரதயக்ஷமாகப் பார்ப்பது மாதத்திததைவிட விசேஷத்தைக் காட்டுகிற தாகவுமாம் 1 'ஸம்வ வக்ரு மஹ வஹெஷ ராகிதம் வாடி வக்ருஜம் | ஸா வக்ரு வக்ருகாஸ நவ ராஜி விராஜிதம் || ஸுரராஸுரெவ வக்ருஜம் ஜேஷிவி ஸ்ரீநிதம் வக்ருஜம் | உமந் ராகிதம் வக்ருஜம் | தாவகம் ஜேஷிவிஷிதி', 2 'ஸம்வக்ருபெசு மமவத் ஸுரணார விந் வக்ருஜம் | ஸுர வக்ரு வக்ருராமம் வக்ருஜம் ||' என்றவை முதலிய பரமாணவகளில் பரஸித்தமான ஆகாரங்களை நினைக்கிறா—'ஸம்வ ராகிதம்' என்றரம்பித்து 'இந்த பரமமமாகிய நமமால் அனுபவிக்கத் தகுந்தவஸது ஸமராட என்று சொன்னா' என்றாததமுள்ள ஸந்திவாக யத்திலும், 3 'ராகிதம் ராகிதம் வக்ருஜம்' என்கிற ஸந்திவாகியும் பரஸித்தமான ஸமராடாயி நுபபதற்குஇவை அடையாளங்களை என்கிற அபிபிராயத்தினால் 'வக்ருஜம்' எனனும் பதம் சொல்லப்படுகிறது அப்படியே நாரதீய புராணத்தில் 4 'ஹ்ருமா ராகிதம் வக்ருஜம்

1 தேவ - ஓ! தேவனே, சங்கசகரகதா பதமை ரங்கிதம் - சங்கம், சகரம், கதை, தாமரைப்பூ, இவைகளினால் அடையாளஞ் செயப்ப்பட்ட, ஸாசகந்தர ப்ரதீகாச நக்ராஜி விராஜிதம் - சாதகாலத்திலிருக்கிற சந்திரனுக்கு ஸமானவக்ருகாகிய நக்ருகினால் வரிசைகளினால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ஸுரராஸுர - தேவதைகள், அனுராகன் இவர்களினால், வந்தயமானம் - ஸேவிக்ஷப்படுகிற, ருஷிபி - ருஷிகளினால், ஸதா - எப்பொழுதும், சித்திதம் - தயானிக்ஷப்படுகிற, தாவகம் - உமமுடையதாகிய, பாதபநக்ருஜம் - தாமரைப்பூவைப்போன்ற திருவடி, மாமகம் - என்னுடையதாகிய, மூர்த்தானம் - தலையை, மண்டயிஷயதி - அலங்கரிக்கப்படுகிறது

2 - ம் பகவம் புட்கோட்டு பார்க்க (ஸ்ரீலோகம் - 13).

3 எல்லா ராஜாக்களுக்கும் மேற்பட்ட ராஜா

4 பருவகார - கலசம், ஆஸனம் - ஆஸனம், வாஜி - குதிரை, குஞ்ஜா - யானை, ரத - தோ, ஸ்ரீவதஸ - ஸ்ரீவதஸமென்னும் மரு, சாப - தஸுஸஸ, இஷ்டபி. - பாணங்கள், இவைகளினாலும், மாலா - மால், குண்டல - கடுக்கன், சாமர - சாமரம், அவகுச - மாவட்டி, யவ - யவநான்யம், பூவைகளினாலும்,

ரய ஸ்ரீ வத் ஹாபெஷுஹி ஜாஹாகுஹு வாரிராகுஸ யவெ
 ஸெஸு வுஜெ ஸ்லாஜெரெ: | ஜத ஸ்வஸிக வெலிகா வுஜந
 கெ ஸ்வாதவத்ராஹுஜெ: வாஜெ வாணிதெ நரா
 நுபதிதாம் யாஜி ஹியொ ராஜிதாம் |' என்று சொல்லப்பட்டது
 'திவிகுஜ' என்று அழைத்திருப்பதினால் தாழ்ந்தவன், உபாந்தவன்,
 மேடு, பள்ளம், முதலிய வயதயாஸங்களை யோசிக்காமல் எல்லாருடைய
 வும் தலையில் திருவடிகளை வைத்தவன் என்பதும் தனக்கு அது கிடை
 யாமையினால் துக்கமும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஹ்ருணாஹுஜி
 யம்' என்பதற்கு 1 'ஹ்ருவா: கெஸுவொ ராஜிவ' ஹ்ருயொஜி
 தெ நுஜெரெ:' என்றிவை முதலிய பரமானங்களில் இருதிரியங்களை
 ஜயிக்காதவர்களுக்கு அடையத்தகாதவனாக பரஸித்தனாகிய உமமுடைய
 லக்ஷ்மீ, பூமி, இவர்களுக்கு விளையாட்டிற்காக ஏற்பட்ட தாமரைப்
 பூவாயும், ஸங்கம முதலிய ரேகைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட இருப்பதி
 னால் ஆபரணம் போன்ற இரண்டு திருவடிகளும் என்றாததம் 'ஜீபஜி
 பஹ்' என்பதற்கு மிகவும் தாழ்ந்தவனாயும் உமமுடைய திருவடிகளைத்
 தொடத்தகாதவனாயும், மிகவும் துஷ்டனாகையினால் காளியனைப்போல திரு
 வடித்தாமரைகளினால் அடக்கக் கூடியவனாயு மிருக்கிற என்னுடைய,
 வெகுநாளாய் 'நுஜெயம் (வணங்கமாட்டேன்)' என்று உமமை நமஸ்கா
 ரம் செய்யாமையினால் தோஷத்துடன் கூடிய தலையை, 'ஹ்ருகரிஷ்' தி
 பராக்கிற ஸாதவிகாளுக்குப் பராக்கத்தகுந்ததாகச் செய்யப்போகிறது
 என்றாததம். இதனால் கலியுகத்தினு லுண்டாகிய தோஷத்தை நிவ
 ருத்தி செய்வதும் பராததிகப்பட்டதாகிறது மஹாபரதத்திலும்
 இப்படியே 2 'யாவத்வாஜ வஜாஜா- வஸுஸெஜா ரா வஸுஸு

சைல - மலை, த்வஜ-கொடி, தோமரை. - தோமராயுதங்கள், இவைகளினு
 லும், மதஸ்ய - மீன், ஸவஸதிக - ஸவஸதிகம், வேதிகா - வேதி, யஜ்னம் -
 விசிறி, இவைகளிலும், ஸங்க - சங்கு, ஆதபதா - குடை, அம்புஜ -
 தாமரைப்பூ, இவைகளினால், அதாவது இந்த ரேகைகளினால், பாதே - காலிலும்,
 பாணிதலே - உள்ளங்கையிலும் (அடையாளம் செய்யப்பட்ட), நரா - புருஷர்
 கள், நருபதிதாம் - ராஜாவாக இருக்கையையும், ஸ்திரிய-ஸ்திரீகள், ராஜகுமாரம் -
 ராஜஸ்திரீகளாக இருப்பதையும், யாஜி - அடைகிறார்கள்

1 ராஜ - ஓ! ராஜாவே, அஜிதை - தங்களால் ஜயிக்கப்படாத, இந்திரியை -
 இருதிரியங்களோடுகூடிய, நரை - மனிதர்களினால், கேஸவ: - பகவான், அப்ராப்ய: -
 அடையத் தகாதவன்.

2 ஸ - ஆதப் பகவான், யாவத - எதுவரையிலும், வஸுந்தராம் - பூமியாக
 என்னை, பாதபதமாப்யாம் - தாமரைப்பூவைப்போன்ற திருவடிகளினால், பஸ்பர்

ராசி தாவகி பூட்டி வாரிஷ்டமெ ஸிபெட்டா நா ஸவகி கவி: ||' என்று சொல்லப்பட்டது ஸமஸாரமாகிய அகனியினால் கொளுத்தப்பட்ட நான உமமுடைய திருவடியின் ஸ்பாஸததினால் பரீக்ஷித்ததைப்போல உயிருடன் கூடினவனாகப்போகிறேன என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் 1 'பாவன வரணா ஸூதா: வாடிபவ வ்யாஜநாதி தளஸிர ஸா யாரபிஷ்ணாதி நமே ஸாணி ஹ்விஷிதி||' என்று பரதனுடைய வாரததையும், 2 'தஸ்ய தாஜி தவா தாத ! வரணா ஸுபு கிஷி தள! ஸுஜாத ஜீஷா ரகூலிராமுலீவி ராமக்யதள|| பூபதேந 2 யா ஜீஷுடா முஷீகா ஹ்விஷிதி ||' என்று மாககண்டேயருடைய வாரததையு மரியததககது அன்றிக்கே முகதிதசையில் பரகருதி ஸமபநதமில்லாத ஸரீரத்தை அடைந்திருக்கிற தனக்குப்பரமபதத்தில் ஸமஹாஸனத்தி லிருக்கிற பகவானுடைய பாதமுலத்தில் பரவேசிப்பதில் அதிகதவரை இருக்கிறதென்று இவ்விடத்தில் பரகாசமசெய்யப்படுகிறதாகவுமாம்.

விநாயக தானொன்று வீத வாஸஸம்

ஶ்ரீதாதவீ ஸௌக ஸஜாஜமுஷவிம் ।

நிஜம நாவில் தமுடியு ஔனதம்

வினாவு வகஷவாறு சொலி துக்ஷணடி ||

32

ஸோ - தொட்டாரோ, தாவத் - அதுவரையிலும், கலி'-கலி, ப்ருசவீபரிஷ்வகே-
பூமியைத் தொவெதில் ஸக்தியை யுடையவரை, நாபவத் - ஆகவில்லை

1. யாவத - எதுவரையிலும், பார்த்திவவயஞ்ஞநாகலிதென - ராஜாக்களின் அடையாளங்களோடு கூடிய, ப்ராது - தமையனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய, சரணை - திருவடிகளை, ஸ்ரீரஸா - தலையினால், தாரயிஷ்யாயி - தரிசுப்போகிறேனோ, (அதுவரையிலும்) மே - எனக்கு, ஸாந்தி-ஸாந்தி, நபவிஷ்யதி - உண்டாகப் போகிறதில்லை

2 தனய-அந்தப் பகவானுடைய, தாமா தலென - சிவந்த உன்னகால்களை யுடைய, ஸுப்ரதிஷ்டிதென-நன்றாகப் பூமியிலமர்ந்திருக்கிற, ஸுஜாதம்ருது ரக தாபி-நன்றாக உண்டானதும், ம்ருதவாயும், சிவந்ததாயுமிருக்கிற, அங்குளிபி- விரலகளினால் அலங்கருதென - அலங்கரிக்கப்பட்ட, சரணென - திருவடிகள், மயா - என்னால், ப்ரயதனேன - ப்ரயதனைத்தினால், மூர்தா - தலையினால், க்ரு ஹித்வா - பிடித்துக்கொண்டு, அபிவந்திதென - சேவிக்கப்பட்டன.

விராஜ மாநோஜவல பீத வாஸஸம்
ஸமிதாதவீ ஸூந ஸமாஸசசவம் |
நிமகந நாபிமதனுமதய முநந்தம்
விபரால வக்ஷஸதல ஸோபி லக்ஷணம் ||

32

ப - ரை] விராஜ ரோமோஜவ லீதவாஸஸம்—விராஜரோம-விளங்

கிக்கொண்டிருக்கிற, உஜ்ஜ - மிகவும் பரகாசமான, லீதவாஸஸம் -
பீதாமபரத்தை உடையவராயும், ஸ்மிதாதவீஸூநஸுஜாஜிஷுவம்—
ஸ்மித - மலாந்திருக்கிற, சுதவீஸூந - காயாம்பூவிற்கு, ஸுஜி - ஸம
மான, சுஜி - ரீமலமான, உவீ - காந்தியை யுடையவராயும், கிஜி
நாஜி - பள்ளமாகிய தோப்பினையுடையவராயும், தநுஜிஷு - மெல்
லிய இடைபை யுடையவராயும், உஜ்ஜ - உயரமானவராயும், விஸூ
வக்ஷஸூஸோபி லக்ஷணம்—விஸூ-அதன்ற, வக்ஷஸூ - மாபு பர
தேசத்திலு, ஸோபி - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, லக்ஷண - ஸ்ரீவத
ஸமேனகிற மருவையுடையவராயு மிருக்கிற

32

[இதுவும், பின் ஸ்ரீலோகங்களும், 46 - வது ஸ்ரீலோகத்திலிருக்
கிற 'ஹவண' (உமமை) என்கிற பதத்தோடு அரவயிக்கின்றன]

பா] கீழ்ச்சொல்லியபடி பரதயக்ஷமாகப் பார்த்து அவனுடன
சேர்ந்த பிறகு வரப்போகிற எல்லாவிதமான கைங்கரியங்களு
க்கும் உத்தேசியனான பகவானை எல்லாக் கல்யாண குணங்கள்,
திவ்யமங்கள் விகரஹம் முதலியவைகளோடு சேர்ந்தவனாக அடைய
வேண்டிய பரயோஜனமென்று பதிலு ஸ்ரீலோகங்களினால்
விவரமாக அனுஸந்தானம் செய்கிறா அதில முதல் ஸ்ரீலோகத்தின்
முன்பாத்தியினால் பீதாமபரத்தினுடைய வாணவீரோஷத்தினால் விசித்ர
மாக இருக்கிற 1 'சுதவீ ஸூஷ ஸங்காஸு லீதவாஸஸா ஜநாடி
நு | ஸூஷாஜித ஸூஷா ஜிஷு ஹேஜீவோவ ஹிதொ ஜிணி ||' என்று
மஹாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்ட திவ்யரூபத்தின் மொத்தமான சோ
பையை அனுபவிக்கிறா—'விராஜரோம' என்றரம்பித்து பீதாமபரம்
கறுத்த வாணத்தையுடைய திருமேனியோடு சேர்ந்திருப்பதிலும்
ஸவபாவத்திலும் விளங்குகிறதென்பதும் பரகாசிக்கிறதென்பதும்
காரதியோடு கூடியதென்பதும் உசிதமாகிறது 'ஸ்மித' என்னுமபதம்

1 அதவீ புஷ்பஸங்காச - காயாம்பூவிற்கு ஸமானமாகிய, பீதவாஸ -
பீதாமபரத்தையுடைய, ஜநார்த்தன - பகவான் ஸபாமத்யே - ஸபைநடுவில்,
ஹேமரி - தங்கத்தில், உபஹித - இழைக்கப்பட்டிருக்கிற, மணி - நீலரத்தனம்
போல, ஸ்யப்ராஜத - விளங்குகிற.

இவ்விடத்தில் மலாச்சியைச் சொல்லுகிறது 'சுதவீஸ்ருத' என பது காயாமபு கறுத்த சிறமுடையதாயும் அழகாய் மிருபத்தினுல திரு மேனி அதற்கு ஸமமாக இருக்கிறது 'சுஜிஹ்வம்' என்பதற்கு பர காசமான காந்தியையுடைய என்றாததம் அதாவது தயானம செயப வாக்குக்குத தோஷங்களுக்கு விரோதமான காந்தியையுடையவன் என்றாததம் அவயவங்களுக்குள் முதலில் 'சுஜிநிஷ்ட கவ்யுநாமெஃ' என்று முன்பு சொல்லியபடி இவன் பாதேவதை என்பதை பரகாசம செய்கிற பருமமாவின் உத்பத்தி ஸ்தானத்தைக் குறிக்கிறா — 'நிஜீநாமஹி' என்று பள்ளமான தோப்பினே யுடையவரென்றாததம் திருவயிறு எல்லாலோகங்களையும் உள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருந்தபோ திலும் இளைத்திருப்பதினால் ஆஸாசாயம் என்பதை அபிபராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா—'தமூய்யு' என்று அப்படியே கூரததாழ்வான 1 'சுணாநாந் கவ்யுநாந் தாமூய்யு' என்று சொல்லி யிருக்கிறா 'உநதம்' என்பதற்கு அதிகக்குள்ளமாயிருக்கை முதலிய தோஷங்களில்லாமல் எல்லாரையுமவிட மேற்பட்டவன் என்பதைத்தெரி விக்கக்கூடிய திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவா என்றாததம் 'விஸாஹ' என்பது முதலியதற்கு மிகவும் விசாலமாகிய திருமார்பில பரகாசித் துக்கொண்டிருக்கிற பரகருதி தத்துவ ஸ்வரூபமாகிய லக்ஷ்மிக்கு இருப பிடமான ஸ்ரீவதஸமாகிற அடையாளத்தை உடையவா என்றாததம் இவ்விடத்தில் இரண்டாமவேற்றுமையை யுடைய எல்லா பதங்களுக் கு ம மேலே சொல்லப்போகிற 'ஹவஹ' என்னும் பதத்தோடு அவ் வயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது

32

1 வாத - ஓ' வாதனே, ஸந்த: - பெரியோர்கள், தவதுதாம் - உம்முடைய திருவயிறறை, அண்டானம் - அண்டங்களுக்கு, ஸ்தானம் - இடமாக, ஆனந்தி- சொல்லுகிறார்கள். அஸ்ய - இந்தவயிறற்றகு, காராயம் - இளைப்பு, கதமது - எப் படி உண்டானது, யேஷு - எந்த வஸதுக்களில், ஸ்வத: - ஸ்வபாவத்தினாலே யே, மாஹாதமயம் - மஹிமை (இருக்கிறதோ), ஏஷாம் - இவைகளுக்கு, இதரே ஷாம் - மற்ற வஸதுக்கள், ருத்தி: - பெருமை, மஹிமகீ - மஹிமை உண்டா கருவதாக, ந ஸயாத ஹி - ஆகாதல்லவா.

வகாஸதம் ஜ்யாக்ஷணக்ஷுடெஸெஸ்ஸுடெஸெ

ஸ்ரதுஸிபு ராஜாநு விஸுஸிஸி ஸுடெஸெஜெ |

விபாவதம் ஸெஸாதுரு க்ஷுட ஸுடெஸெ

ஸ்ரது ருக்ஷா வகா விஸிபு ஸுஸிஸி ||

33

சகாஸதம் ஜ்யாக்ஷணக்ஷுடெஸெஸ்ஸுடெஸெ

சதுபி ராஜாநு விஸுஸிபி புஜஜ |

ப்ரியாவதம் ஸோதபல காண பூஷண

ஸ்ரதா வகா பந்த விமாதத ஸுஸிபி. ||

33

ப - ரை] விபாவதம் ஸெஸாதுரு க்ஷுட ஸுடெஸெஸ்ஸுடெஸெ
ஸ்ரதுஸிபு ஸுஸிஸி - விபா - பத்னிக்ஷிநுதைய, க்ஷுதம்ஸ - காதி
றகுப் பூஷணமாகிய, உதூ - கருநீதல புஷ்பங்கள், க்ஷுட ஸுடெஸெ -
காதிற்றகுப் பூஷணங்கள், ஸுடா - அவிழ்ந்திருக்கிற, க்ஷுதம்ஸ - மயி
முடிச்சுக்கள், இவைகளினுதைய, விஸிபு - அழகுதவதினால், ஸுஸிஸி -
தெரிவிக்கிற, ஸுஜாநு விஸுஸிஸி - முழங்கால் பாயந்தம் தோங்குகிற, ஜ்யா
க்ஷணக்ஷுடெஸெ - ஜ்யா - நாண கயிற்றினுதைய க்ஷு - காயப்பின
லே, க்ஷுடெஸெ - காரணமாயிருக்கிற, ஸுடெஸெ - அழகான,
வதுஸிபு - நான்கு, ஸுடெஸெ - கைகளினால், வகாஸதம் - பரகாசித்
துக்கொண்டிருக்கிற.

33

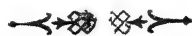
பா] திருமாரபின் சோபை அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டது.
பிறகு வீர ரஸம், ஸருங்கார ரஸம் இவைகளோடு சோரதிருக்கிற திருக்
கைகளின் சோபையை அனுஸந்தானம் செய்கிறா—‘வகாஸதம்’ என்ற
ரமபித்து அவதார தசையில் சத்துருக்களை நிராகரிப்பதற்காகச் செய்த
வயாபாரங்களை பரகாசம் செய்கிற நான்கயிற்றின காய்ப்புகளினால்
அடையாளத்தோடு கூடினதாயிருக்கை பரவிகரஹத்தின் திருக்கை
களிலும் அந்த அவதார விகரஹங்களோடு ஒன்றென்கிற அனுஸந்தா
னத்தினால் நிரூபிக்கிறா—‘க்ஷுடெஸெ’ என்று ‘ஸுடெஸெ’ என்பதற்கு
ஒளதார்யம், வீரயம், ஸௌந்தரயம் முதலியவைகளையுடைய என்றாத்
தம் பரநுபத்திலும் நான்கு கைகளையுடையவனாயிருக்கை பரமானத்தி
லேறப்பட்டதென்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறா—‘வதுஸிபு’
என்று. அப்படியே விஷ்வக்ஸேன ஸமஹிதையில் ‘வைகுண்ட
மென்கிற மேலான லோகத்தில் லக்ஷ்மியோடு கூடினவராக மற்ற இர
ண்டு பூமி, நீளை இவர்களினால் அடையப்பட்டவராய் எல்லா
வற்றிற்கு மீஸ்வரனாய் எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனாகிய பகவான்

பஞ்சோபசிஷ்ண மந்தரமயமாகிய திவ்யமங்கல விகரஹததையுடையவ னாயும், பாகருத்ரி ஸம்பந்தமில்லாத ஸரீரங்களைத் தரித்துக்கொண்டவா களாரும் பாபங்களிலலாமலும் உபத்திரவமில்லாமலும் கையைக்கூப்பிக் கொண்டவர்களாரும் ஸரீர்தோஷத்தை அடைந்தவாகளுமாய் மிருககிற நித்ய ஸூரிகளினாலும் முகத்தார்களினாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவராயும், நான்கு கைகளையுடையவராயும், கறுத்த ஸரீரத்தை யுடையவராயும், நித யங்களாரும் தோஷமில்லாததுமான ஆபரணங்களினால் எப்பொழுதும் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், ஸங்கம, சக்கரம், முதலிய ஸ்ரீரது ஆயுதங் களினால் அடையப்பட்டவராயும், அனேகம் தூண்களோடு கூடிய திவ்ய மண்டபத்தில் திவ்யமான மேல்பரப்போடு கூடியதும், ஆதிஸேஷ னுடைய படங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய திவ்யஸிம்மாஸன தத்தினப்பேரில் இடதுகையை ஆஸனத்தில் இடப்பக்கத்தி லுள்ளதிக் கொண்டி வலது முழங்காலில் மற்றொரு கையை வைத்துக்கொ ண்டி இருக்கிறா' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே பாஷ்யகாரரின் நித்யத்தில் தயானம சொல்லப்பட்டது பல பெள ஷ்கர ஸமவ்ஹிதையிலும் 'தேவனாகிய வைகுண்டநாதன் ஆதிஸேஷ னாகிய ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு லக்ஷ்மீ, பூமி, நீல, இவர்களினால் ஸேவிக்கப்பட்டவராய் மற்றெல்லா அவதாரங்களோ டும் கூட ஸங்க சக்கரங்களைத் தரித்துக் கொண்டு அபயம் கொடு க்கும் முத்திரையை யுடைய மற்றொரு கையை யுடையவராய் கறுத்த மேகத்திற்கு ஸமமான நிறத்தை யுடையவராயும் ஸீரவா யம், மோக்ஷம், இவைகளாகிற பலத்தைக் கொடுக்கிறவராயும் நித்ய லோகத்திலிருப்பவராயும் தயானம் செய்யத்தக்கவர்' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் அபய பாதானம் செய்யும் முத்திரை யோடுகூடிய கையை யுடையவனாயிருக்கை முதலிய வயதயாஸம் சில சில தசைகளின் வயதயாஸத்தினால் பொருந்துகிறது. சிலா 'அவ னுக்கு முகம் எது, கைகள் எது' என்றும், 'ராஜா கைகளாகச் செய யப்பட்டான்' என்றமாததமுள்ள புருஷ ஸூக்த வாக்யங்களினாலும், 'இவனுக்குக் கைகளில் முளைத்த விரல்கள் பத்து, கால்களிலுண்டாகிய விரல்கள் பத்து, இரண்டு தொடைகள், இரண்டு கால்கள், அவனுடைய ஸரீரமே இருபத்தைந்தாவது தத்துவம்' என்றாததமுள்ள ஐதரே யோப நிஷத்தின் வாக்யத்தினாலும், 'இரண்டு கைகளினாலும் வேதத் தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறா' என்று மாததமுள்ள வாக்யம் ரஹஸ் யாமநாயத்தில் சொல்லியிருப்பதினாலும் பரமாத்மா இரண்டு கைகளை யுடையவரென்ப தேற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உசித மல்ல, இந்த வாக்யங்கள் அந்த ஸந்தாபபம் முதலியவைகளினால் வேறு

தாதபாயங்களை யுடையவைக ளாகையினாலே பரமாதமா நாலுக்களை யுடையவன் எனப்பதை மறுக்காதாகையினால் ஸாதவத ஸமஹிதையில் 'நாதம் முடியும்பொழுது ஆகாசத்தில் அளவில்லாதவரும் அநாதியுமாகிய ஸாரதனாயும் ஜ்ஞான ஸவரூபனாயு மிருக்கிற பகவான் பகதாக ளுக்கு அனுக்ரஹம் செய்பவேண்டு மென்கிற ஆசையினால் ரூபமில்லாதவராக இருந்தபோதிலும் தனக்கு ஸமானமில்லாத ஸ்ரீரத்தினால் ரூபத்தை உடையவராயிருக்கையை அடைந்து பதினாயிரம் பூரணசந்திராகளுக்கு ஸமானமாகிய கார்தியினால் பரபஞ்சத்தைத் திருப்பதிகேயது வைத்துக்கொண்டு வரத்தைக் கொடுப்பதும் அபயத்தைக் கொடுக்கிறதும்யு மிருக்கிற ஸங்க சககர அடையாளங்களோடு கூடிய மூன்று லோகங்களுடைய தூக்குவதில் ஸாமாததியத்தை உடைய இரண்டுகைகளோடும் கூடினவராக இருக்கிறார்' என்று சொல்லப்பட்டது அதுவும் அந்த இடத்தில் சொல்லப்படுகிற ஹருதயாகத்தை விதிக்கவந்தது பெளஷ்கர ஸமஹிதையிலும் 'புருஷனுடைய ஆகாரம் போன்ற ஆகாரத்தை யுடையவராயும் இரண்டுகைகளை யுடையவராயும் ஸூர்யனுக்கு ஸமானங்களாகிய தவஜங்கா, ஆபரணங்கள், ஸங்கம், சக்கரம், என்று பெயருடைய அடையாளங்கள் இவைகளோடு கூடியிருக்கிற பகவானே' என்றும், ஸோமரத்தவத ஸமஹிதையில் 'ஆபுதங்களுள்ளு மில்லாததும் இரண்டு கைகளையுடையதாயும் ஸௌபயமாயும் ஸங்கம், சக்கரம் இவைகளையுடைய கைகளோடு கூடியதாயும் மஹா புருஷனுடைய ரூபம் போன்ற ரூபத்தையுடையதாயும் மிகவும் பரஸந்நாயு மிருக்கிறது அவனுடைய ரூபம்' என்றும், பரதவாஜ ஸமஹிதையில் 'பரமாதமா இரண்டு கைகளுக்குள் ஒரு கையில் சக்கரத்தையும் மற்றொரு வலக்கையில் ஸங்கத்தைத் தரித்துக்கொண்டவராயு மிருக்கிறார். மோக்ஷத்தை விருமபுகிறவன் உட்காரத்திருப்பவராயும் ஐஸ்வரயத்தை விருமபுகிறவன் நிற்கிறவராயும் தயானம் செய்யவேண்டும்' என்றும், ஸங்காஷ்ண ஸமஹிதையில் 'பரிசுத்தனாயும், ஸ்படிகத்தின் கார்தி போன்ற கார்தியையுடையவனாயும் ஸமான திருவடிக்களை யுடையவனாயு மிருக்கிற புருஷோத்தமனாகிய தேவனுக்குத் தாமரைப்பூவின் மேலபாகத்திலிருப்பு ஒருமுகத்தையுடைய அந்தப் பகவானுக்கு வரத்தைக் கொடுப்பதாயும் அபயத்தைக் கொடுக்கிறதாயும் இருக்கிற இரண்டு கைகளிருக்கின்றன' என்றும் சொல்லியிருக்கிற இந்த வாக்யங்களும, இதைப்போன்ற மற்ற வாக்யங்களெல்லாமும் இப்படிப்பட்ட ரூபங்களும் உண்டு எனப்பதை மாதத்திரம் சொல்லுகின்றன ஆனந்த ஸமஹிதையில் ஸதுலமென்கிற ரூபம் எட்டுக்கைகளையுடையதாகச் சொல்லப்பட்டது ஆகையினால் அதை ஆராதனம் செய்யவேண்டும் என்று

சொல்லப்படாநுகிறதே அதுவும் பரநுபதத்தைக் குறித்தே அனேக ஸமஸ்திதைகளில் நான்கு கைகளையுடையதென்று சொல்லியிருப்பதினாலும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் அவக்கிரகப்பபட்டதும், தனக்கு மிகவும் இஷ்டமானதும், பெரியதாயுமிருக்கிற அனேக தேஹவகளை யுடைய பகவானை விகல்பமாக எப்படியாவது தயானம செய்பவராம் என்பதைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் பொருத்தமுடையது நநுஸிம் ஹன், கருஷ்ணன், முதலிய ஒவ்வொரு அவதார தசைகளிலேயே இரண்டுக்கைகளை யுடையவனுமிருக்கை, அனேகம் கைகளையுடையவனுமிருக்கை, வெவ்வேறு ரூபங்களின் வயதயாஸங்கள் முதலிய உட்பிரிவுகள் அனேகம் காணப்படுகின்றன பரநுபத்திலும் நிகழேந்தும், ஸாந்தோதிதம் முதலிய வயதயாஸம் ஸாஸ்தரங்களில் சொல்லப்பட்டது ஆகையினால் எல்லாம் பொருத்த முடையவைகளே. இந்த ஸலோகத்தில் 'ஜோகிண' என்றராமபிக்கும் பத்தத்தினால் தன்னுடைய பகதர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தான் மஹாவீரனுமிருக்குத் தன்மையும், 'வியாவதம்ஸா' என்றராமபிக்கும் பத்தத்தினால் தனக்குத் தருந விரபதனியோடு சேர்ந்திருப்பதும், அவனை முன்னிட்டுக் கொள்ளுவதினால் எல்லோராலும் மாசரயிக்கப்பட்டுத் தன்மையும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

33

உஹு வீநாஸ விமூஷி கண்ணூர

யுகாவலீ வஸுர கம்வ கஸார |

ஃவஸிரியா நுகூத வகுண - நிகூத

ஜதாஸா விவாஸாஸாஹோஜய ஸிய || 34

உதக பீளாமஸ விலம்பி குண்டலா

லகாவலீ பதூ கம்பு கதரம் |

முக ஸரியா நயசுருத பூண நிமலா

மருதாமஸா பிமபாமபுருஹோஜவல ஸ்ரியம் ||

34

ப - ரை] உஹு - உயாநதிருக்கிற, வீந - பெருந்த, ஸாஸ - தோள்களில், விமூஷி - தொங்குகிற, கண்ணூ - மகர குண்டலங்களில், சுதக - மயிகளின், குவலீ - வரிசைகள், இவைகளினால், வஸுர - அழகான, கம்வ - சங்கத்தைப்போன்ற, கஸார - கழுத்தையுடையவனாயும், ஃவஸிரியா - முகத்தின் ஸோபையினால், நுகூத - தீரங்கரிக்கப்பட்ட, வகுண - நிறைந்த, நிகூத - கலங்கமில்லாத, சுஜதா

ஸூஸ்விஸ - சந்திரமண்டலம், சுஹ்ருஹ - தாமரைப்பூ, இவை களினுடைய, ஜீவ - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்ரீயம் - ஸோபையை யுடைத்தாயிருக்கிற 34

பா] இப்படிப் பீதாமபரம முதலாக மேல உயரப்போகிற வரிசை கரமத்தினால் கைகளை அனுபவித்த பிறகு கழுத்தின் ஸோபையையும் முகத்தின் ஸோபையையும் அனுபவிக்கிறார்—‘உஹ’ என்றாரம் பித்து உஹ - உயராத, வீந் - பெருந்த - என்றத்தம் உயர தும் பெருந்தமிருக்கிற தோள்களில் தொங்குகிற குண்டலங்கள், மயிர களின் வரிசைகள், இவைகளினால் ஸுந்தரமான சங்கமபோலே அழகிய மூன்று கோடுகளினால்களிக்கப்பட்ட கழுத்தை யுடையவன் என்றாததம் 1 ‘ரேவா த்யாங்கிதா ஸ்வா க்ஷுத்ரே வெதி க்யு தெ’ என்று சொல்லப்பட்டது குண்டலங்களையும் மயிரங்களையும் சோததுச சொல்லி இருப்பது ஒன்றுக்கொன்று வாணம் விசேஷமாக பரகாசிக்கிறபடியினால் உண்டாகிய காரதியைத் தெரிவிப்பதற்காக 2 ‘வாவம் ஹரதி யக்ஷு வுஹம் ஸ்ரீதா ஸக்ஷுநா ஸ்யா ! தக்ஷ ண்ரீக்ஷ நபநம் விஷ்ணு ஶ்ரீக்ஷாஜீஹம் ஶ்வா ||’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் பரவித்தமாயும் பரிசுத்தமாயும் மனோஜகமாய் மிருக்கிற முகத்தின் ஸோபையை அனுபவிக்கிறார்—‘ஶ்வஸிநா’ என்றாரம்பித்து முகத்தின் காரதியினால் என்றாததம் எவனுடைய முக காரதியினால் பூணமாயும் களங்கமில்லாமலும் மிருக்கிற சந்திரபிம்ப மும் தாமரைப்பூவின பரகாசமான ஸோபையும் திரஸ்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டவனையும் என்றாததம் தாமரைப்பூவின் ஸோபை பரகாசமாக இருக்கையாவது புதியதான மலாச்சி, காரதி, மருதுவாயிருக்கை, முதலியவை அன்றிகே சந்திரபிம்பம், தாமரை பூ, இவைகளினுடைய பரகாசமான ஸோபை என்றாதத மாகவு மாம.

34

1 ரேகதயாவகிதா - மூன்று கோடுகளினால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட, கீர்வா - கழுத்து, கம்புகரீவேதி-கம்புகரீவமென்று, கதயதே - சொல்லப்படுகிறது.

2 யத - எந்த முகம், ஸமருதம் - நினைக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, புமஸாம் - புருஷர்களினுடைய, ஸங்கலபஞ்மயம் - ஸங்கலபஞ்மமாகிய, அதாவது மனதினால் நினைக்கப்பட்ட, பாபம் - பாபத்தை, ஹரதி - போகடிக்கிறதோ, தத - அப்படிப்பட்ட, புண்டரீகநயநம் - தாமரைப்பூவைப்போன்ற கண்களையுடைய, விஷ்ணே - விஷ்ணுவினுடைய, முகம் - முகத்தை, அஹம் - நான், தாக்ஷயாமி - பாக்கப்போகிறேன்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்

35

பாபுதத முகதாமபுஜ சாரு லோசனம்

ஸ்வபரம் ப்ரஸத் முஜவலாதரம் |

ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்

35

ப - ரை] ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்—ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம் - மலாநத, ஸ்ரீ - புதிய, ஸ்ரீ - தாமரைப்பூவைப்போல, ஸ்ரீ - அழகான, ஸ்ரீ - கண்களையுடையவராயும், ஸ்ரீ - ஸ்ரீ ஸ்ரீ - விளையாட்டுக்கூடிய, ஸ்ரீ - கொடியைப்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், ஸ்ரீ - பரகாசித்தக கொண்டிருக்கிற உதடை உடையவராயும், ஸ்ரீ - வெளுத்தகாந்தியையுடைய சிரிப்பையுடையவராயும் ஸ்ரீ - ம்ருதுவான தாடைகளையுடையவராயும், உதடை - உடைய மூகையுடையவராயும், ஸ்ரீ - வெண்மை விலாபயபுஜ விலாபயபுஜ - நெற்றிவாயில், விலாபயபுஜ - தோங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்ரீ - மயிரையுடையவராயிருக்கிற 35

பா] கீழ்ச சொல்லிய விதமாக முகத்தின் ஸோபையைத் தனித்தனியான அவயவங்களை நிரூபிப்பதினால் மறுபடியு மனுபவிக்கிறா— 'ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்' என்றாரமபிதது 'ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம் - மலாநதருக்கிற, ஸ்ரீ - புதிதாகிய, அல்லது அழகான என்றாததம் அப்படியே நிகண்டெனில் 'ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தாமரைப்பூவைப்போல கண்கள் அழகாயிருப்பதாவது ஆராயித்தவாகளைப் பார்த்ததினாலுண்டான பரிதியினால் மலாநதருக்கிறபடியினாலும் அவர்களை அனுகூலம் செய்வதற்குத் தகுந்தபடி பாஸநமாயிருக்கிற படியினாலும் காந்தியின் மிகுதியினாலும் 'ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்' என்பதினாலும் தன்னுடைய பக்தர்களை அடைவதினாலுண்டாக்கப்பட்ட மலாசசியின் மிகுதி தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'உஜ்ஜீராயரம்' என்பதற்குப் பவழம் முதலியவைகளைப் பாககிலும் அதிகமாக பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற உதடைவுடையவன் என்றாத்தம். பவழமும் முதலும் கலந்திருப்பதைப்போல உதடின காந்தியினால் விசேஷமாகிய சிரிப்பின் ஸோபையைச் சொல்லுகிறா— 'ஸ்ரீ ஸ்ரீ தோத்ர ரத்னம்' என்று. வெண்மை

யான சிரிப்பை யுடையவன என்றாததம் அனற்கிகே 1 'ஸுபஹிவ
நுபொ ஹ்னி' என்று சொல்லி யிருப்பதைப்போல விரோதமான
எண்ணத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் 'ஸுஹி' என்று
சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம் இப்படியே ஸ்ரீ பெளஷ்கர ஸமஹிதையில்
'வெஹி' கஃபாநமோ தஃபாநா ய்யாயதாம் வெஹிஸாந்ஸுபொ ஸுஹி
நு உயொதௌ ஹாஃபநு மொ மணைந தா' என்று சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது 'கொஹி மணை' என்பதற்கு மருதுவான தாடை
களையுடையவராயும் என்றும், 'உஹஸம்' என்பதற்கு உயர்ந்த முககை
யுடையவராயும் என்றுமாததம் மயிரகள் பின்பக்கத்தில் தோளவரை
யில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன வென்பது முன்பு சொல்லப்பட்டது.
இவ்விடத்திலே வெனில் முன்பக்கத்தில் நெற்றியின் மேல்பாக
த்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லுகிறார் —
மொஹி வபுஹி என்றாரமபிதது 35

ஸுபுரதூரீடாந்மஹார கணிகா

உணீநு காஹீ மூண மஹிவ ராஹிவி: |

ரயாந்ம ஸ்வாவமி மஹா யநு வபுரொ

மஹி துமஹி வந்ஸாந்யொ ஜமநு ||

36

ஸபுரத கிரீடாங்கத ஹார கணிகா

மணீநதர காஹீ குண நூபு ராஹி |

ரதாங்க சங்காலிகதா ததாவரை

ஸஸத துலஸயா வனமால் யோஜவலம் ||

36

ப - ரை] ஸுபுரத - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, கிரீட - கிரீ
டம், ஸ்ம் - தோளவளைகள், ஹார - ஹாரங்கள், கணிகா - கழுத்தி
லணியக்கூடிய ஆபரணங்கள், உணீநு - கௌஸ்தபம், காஹீ மூண -
அரநாண்மாலை, மஹிவ ராஹிவி: - சிலம்புத்தண்டை, இவை முதலியவை

1 அரசன் சிரிக்கிறவனைப் போலிருந்துகொண்டே கொல்லுகிறான்

2 பூவ காமாநலாததாம - முன்பு செய்த காமங்களாகிய நெருப்பின்
துக்கத்தினால் வருத்தத்தை அடைந்தவர்களாயும், கேதஸாந்தயே - அது ஸாரதியடை
வதற்காக, தயாயதாம் - தயானம் செய்கிறவர்களினுடைய (மனதை), ஸவதநே
நது சயோததேன - தன்னுடைய பற்களாகி சந்திரன்களின் கூட்டத்திலிருந்
துண்டாகி, கோகணேந - காதிகளின் ஸமுஹத்தினால், ஹ்லாதயம் - ஸந்தோ
ஷப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற (பகவான்)

களினாலும், ராயாம்ப - சககரம், ஸங்க - ஸங்கம், ஈவரி - கத்தி, மஜா - கதை, யமு வசுரெரெஃ-சிறந்த தனுஸ்ஸு, மலுதுமலுது - பரகாசித் துககொண்டிருக்கிற துளஸியினாலும், வநோமபா - வனமாலையினாலும், அன்றக்கே மலுதுமலுது - பரகாசித்தக்கொண்டிருக்கிற துளஸியை யுடைத்தாயிருக்கிற, வநோமபா - வனமாலையினாலும், உஜ்ஜை - பரகா சித்துககொண்டிருக்கிற.

36

பா] ஈஸ்வராக்ளினன்று ஸந்தேஹிக்கக்கூடியவர்களாகிய பருமமா, ருத்திரன், இவர்களினுடைய முக்கியமான ரூபம் ருஷிகளின் வேஷத்தினால் இவர்கள் தாமவஸியாகள என்பதை பரகாசப்படுத்திக்ருது பகவானுடைய ரூபமோவெனில் கீர்டம் முதலியவைகளிருக்கிறபடியினால் ஸாவேஸவரின் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா— 'ஹூரக்' எனருமபித்தது 'சுணிகா' என்பது கமுத்தில அணியக்கூடிய ஆபரணம் 'ஜீனீக்' என்பது கௌஸதுபம் அது ஜீவாதமாககருக்கு அபிமானி தேவதை 'சூடி' எனலும் பத்தத்தினால் அளவிலலாத மற்றத் திவ்யாபரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன சககரம் முதலிய ஐந்தாயுதங்களும் மனது, தாமஸாஹநகாரம், ஸல ஜ்ஞானம், புத்தி (அதாவது மஹான்), ஸாதவிகாஹங்காரம், இவைகளுக்கு அபிமானி தேவதைகளாக பரஸித்தங்களாயிருக்கின்றன ஸ்பாரம், ரூபம், வாஸனை முதலியவைகள் விஸேஷமாக இருக்கிறபடியினால் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற துளஸியினால் என்றாததம் அனறிக்கே எந்த வனமாலையில துளஸி பரகாசிக்கிறதோ அப்படிப்பட்டதென்று வனமாலையிலே விஸேஷணமாகவுமாம் 'ஹூரக்', 'உஜ்ஜு' என்கிற பதங்களினால் ஆபரணங்களும் திவ்யமங்கள விகரஹமும் ஒன்றோடொன்று சோந்திருப்பதினால் விஸேஷமான ரோபையையுடையதாயிருக்கின்றன என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்தில் 'ஸுழுவூர ஹரணெய யூகூ ஸூரநூரூடுவெ ரநூடுவெடு; விநூடுவெ: ஸுபூசூரடுவெ', 2 'சுமூரூ ரூவி ரூஜிடுவெ: என்றிவை முதலியது அறியத்தக்கது 'விநூடுவெ: என்பதற்கு ஸமஸாரத்தில் ஸமபந்தமில்லாத அந்தந்த தேவரூபங்களாகிய என்றாததம் 36

1 ஸ்வாநுரூபை: - தனக்குத் தகுந்தவைகளாயும், அநுபமம் - ஸமானமில்லாதவைகளாயும், சின்னமயை - சேசன வள்ளைய லீவாதம் ஸ்வரூபிகளாயும், ஸ்வபரகாஸ்யஸ்ர-ஈவயம் பரகாசங்களாய் முருக்கிற, ஸரகவஸத்ராபரணை - மாலைகள், வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், இவைகளோடு சோநிடுகுகிற.

2 ஒன்றுக்கொன்றினுடைய காந்திகளினால் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிற (திவ்யமங்கல விகரஹம், ஆபரணம், இவைகளையுடையவனாகிய).

வகயது யவஸூ லவநம் ஸுஜானாரம்

தவ ப்ரியம் யாஜ யஜீய ஜந் ஹிஃ |

ஜமகஸ ஸஜஸ்தம் யதவாஹ ஸம்ஸுயம்

யதயது ஜஹ்வாயி ராஜநுஸநிவ ||

37

சகர்த்த யஸயா பவநம் புஜாந்தரம்

தவ பரியம் தாம் யஜீய ஜநம் பூ. |

ஜகத ஸமஸ்தம் யதபாநக ஸமஸுயம்

யதாதத மமபேதி ரமநத யபந்திச |

37

ப - ரை] ஸுஜானாரம் - திருமார்பை, யவஸூ - எவளுக்கு, லவநம் - இருப்பிடமாக, வகயது - செயதீரோ, யஜீய ஜந்ஹிஃ - எந்த லக்ஷ்மீ பிறந்த ஸ்ரீரஸமுத்திரம், தவ - உமக்கு, ப்ரியம் - இஷ்டமான, யாஜ - இருப்பிடமோ, ஸஜஸ்தம் ஜமகஸ-எல்லா லோகமும், யதவாஹ ஸம்ஸுயம் - எந்த லக்ஷ்மீயின் கடைக்கண் பாராவைய ஆதாரமாகவுடையதோ, யதயது - எந்த லக்ஷ்மிகளாக, ஜஹ்வாயி - ஸமுத்திரம், ஸஜநி - கடையப்பட்டதோ, ஸ்வஸிவ - அணையும் கட்டப்பட்டதோ 37

பா] இப்படிப்பட்ட கிரீடம் முதலியவைகளினால் எல்லாவற்றிற்கு மீஸவரனென்று பரகாசம் செய்யப்பட்ட பகவானுடைய எல்லாவற்றிற்கும் ராஜாவாயிருக்கும் தன்மை லக்ஷ்மீயோடு கூடியவனுக்கே என்று மூன்று ஸ்ரீலோகங்களினால் காரணங்களுடன் அனுஸந்தானம் செய்கிறார் அதில் 1 'ததொவவொகிதா டெவாஃ ஹரி வக்ஷஸ்ஸுயஸ்யா', 2 'ஸ்ரி பஜுநிபு வக்ஷஸ்ஸு விஷு வக்ஷஸ்ஸுயெ வ்யிதாம்', 3 'கா லாநு க்ஷாபுதெ டெவிஸவது யஜ்ஞேயம் வபுஃஸ்யாஸெ டெவதெ வஸ்யு பொயிவினீஜம் மஹாஹுதஃ ||' என்றவை முதலிய வசனங்க

1 தத. - பிற்பாடு, ஹரிவக்ஷஸ்தஸ்தயா - விஷ்ணுவின் மாபிலிருக்கிற லக்ஷ்மீயினால், அவலோகிதா - பாசப்பட்டிருக்கிற, தேவா - தேவதைகள்

2 உநிதரபதமாக்ஷம் - மலாந்த த மரைப் பூவைப்போன்ற கண்களையுடைய, விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலே - விஷ்ணுவின் திருமார்பில், ஸதிதாம்-இருக்கிற, ஸரியம்-லக்ஷ்மியை

3 தேவி - ஓ! லக்ஷ்மீயே, தவாமருதே - உன்னைவிட்டு, அநயா - வேறு, கா - எவள, தேவதேவஸய-தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனாகிய, கதாப்ருத - கதையைத் தரித்தவனாகிய பகவானுடைய, யோகிசந்தயம் - யோகிகளினால் தயானம் செய்யக்கூடிய, ஸாவயஜ்ஞமயம் - எல்லா யஜ்ஞஸவருபமாகிய, வபு - ஸரீரத்தில், அதயாஸதே - வஸிக்கிறாள்

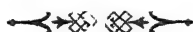
ளில் சொல்லப்பட்ட அந்தத்ததைச் சொல்லுகிறா—‘உகய-’ என
 ராமபிதது 1 ‘வஷஷ நாராயணஃ ஸ்ரீ ஜாந் க்ஷீராண்டுவ நிகேத
 நஃ | நாமவயட்கு ஶோஜ்ய ஹ்யாமதொ ஶயாநாம் வாய் ||’ என
 நிவை முதலிய வசனங்களில் பரஸித்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லு
 கிறா—‘தவ வியம் யாஜி பஜீய ஜந்ஹதி’ என்று. பருமமா முதலிய
 எல்லோரும் அவளுடைய கடாக்கத்தினு லுண்டாக்கப்பட்ட வைபவத்
 தை யுடையவாகா என்பதைச் சொல்லுகிறா—‘ஜமக் ஸரீஸ்தம் யஜ
 வாம ஸம்ஸ்யம்’ என்று. அப்படியே 2 ‘கூபா ஷேவி’ வரித்துக்
 ஸகலம் ஹவந த யஸிநாஷ் ஷாப ஶவக் க்யபெஷாநீம் ஸபேயிதா||
 கூபாஷவொகிதாஸுஷ் ஸ்ரீலாஷேஸுகமெவ மூமெனெயமெநஸ
 பெபுஸ்ய யாஜ்யெஷ வாயுஷா நிமூணா கவி || ஸாம்ய ஸ மாணீ
 யந்யஸகூலீந ஸஸ்யாஜிநாநி ஸ ஸாபிர ஸ்ய விசுரொஷா யம் கூம்
 ஷேவி | நிசீக்ஷஸவா ||’ என்றிவை முதலியது சொல்லப்படுகிறது ஸ்ரீமகா
 பாரதத்திலும் தேவோந்திர ஸம்வாதத்தில் லக்ஷ்மியினால் தன்னுடைய
 வைபவம் ‘புணயங்காரண மூன்றுலோகங்களிலு மிருக்கிற ஸ்தாவரஜந
 கமமாகிய எல்லா வஸ்துக்களும் பரமாதமாவோடு கூடிய என்னுடைய
 ஸ்வபாவத்தை அடையவேண்டுமென்று ஆசையுடையவாகளாய் யோ

1 ஏஷ - இந்த, க்ஷீராணவ நிகேதன் - க்ஷீரஸமுத்திரத்தை இருப்பிட
 மாகவுடைய, ஸ்ரீமாத - லக்ஷ்மியோடு கூடிய, நாராயண - நாராயணன், நாகபாய
 நிகம - ஆதிசேஷனாகிற பகைக்கைய, உதஸருஜ்ய - விட்டு, மதுராம்புரீ -
 மதுரா பட்டணத்தைக் குறித்தது, ஆகத் - வந்ததா

2 தேவி - ஓ! லக்ஷ்மியே, சவயா - உன்னால், பரிதயக்தம் - விடப்பட்டிருக்
 கிற, ஸகலம் - எல்லா, புவனதாயம் - மூன்று லோகங்களும், விஷஷ்ட பராயம் -
 நாசமடைந்ததற்கு ஸமானமாக, அபவத - ஆசை, இதானீம் - இப்பொழுது, த்ன
 யா - உன்னால், ஸமேதிதம் - வருத்தி செய்யப்பட்டது, நிர்குணஅபி-குணமில்
 லாதவர்களா யிருந்தபோதிலும், புருஷா - புருஷர்கள், தவயா - உன்னால், அவ
 லோகிதா - பாககப்பட்டவாகளாய்க் கொண்டு, ஸத்ய - அப்பொழுதே, ஸீலாத
 யை - நன்னடக்கை முதலிய, ஸகல - எல்லா, குண - குணங்களோடும்,
 த்னீஸ்வராயஸாச - தன்ம், ஶீஸ்வராயம், இவைகளோடும், யுஜ்யகதே - சேருகிறா
 கள, தேவி - ஓ! லக்ஷ்மியே, யம் - எவனை, தவம் - நீ, நிசீக்ஷஸே - கடாக்கிக்கிற
 யே, ஸ - அவன், ஸாலாகய - கொண்டாடத்தக்கவன், ஸ - அவன், குணீ-குண
 நகளை யுடையவன், ஸ - அவன், தத்ய - கருதாததன், ஸ - அவன், குலீ -
 ஸலகுலத்தில் பிறந்தவன், ஸ - அவன், புத்திமாந் - நல்ல புத்தியையுடையவன்,
 ஸ - அவன், ஸாலா - சூரன், ஸ - அவன், விக்ரந்த - பாக்கிரமத்தை உடை
 யவன்.

கம செய்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட நான் ஸ்ராயனுடைய வெய்யிலி
 னை மலரச் செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூவில் ஸாவபராணிகளுக்கும்
 ஐஸ்வரய முண்டாவதற்காகத் தாமரைப்பூ மாலையை யணிந்தவளாய்க்
 கொண்டு தாமரைப்பூவில் உண்டானேன ஓ! தேவேந்திரனே, லக்ஷ்மி
 யும் நானே, பூமியும் நானே, ஸூர்யும் நானே, ஸரததையும் நானே,
 மேதையும் நானே, வினயமும் நானே, ஜயமும் நானே, ஸ்மருதியும்
 நானே, தையமும், நானே, வித்தியும் நானே, உன்னுடைய ஸம்பத்
 தும் நானே, ஸவாஹா எனபவளும் நானே, ஸவதா எனபவளும்
 நானே, வணக்கமும் நானே, அடக்கமும் நானே, பரயத்தினமும்
 நானே நான் ஜயத்தை அடைகிற ராஜாக்களினுடைய ஸேனையின
 முன்பாகத்திலும், அவர்கள் கொடிகளிலும் தாமம் செய்வதையே ஸ்வ
 பாவமாக வுடையவர்களின் இருப்பிடங்களிலும், அவர்களுடைய பட
 டணங்களிலும் எப்பொழுதும் ஜயிப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையவளு
 யும் யுத்தத்தில் கிருமபாதவளாயும் நுகுகிற ஸ்ரீரானிடத்திலும் எப்பொ
 முதும் வளிக்கிறேன் மனுஷ்யர்களுக்குள் தாமததை எப்பொழுதும்
 செய்துகொண்டிருப்பவர்களிடத்திலும் மஹா புத்திமாளிடத்திலும்
 பராமமணாகளைத் தேவதையாகப் பாவிப்பவனிடத்திலும் உண்மை
 சொல்லுகிறவனிடத்திலும் வணக்கமுடையவனிடத்திலும் தானம்
 செய்பவனிடத்திலும் எப்பொழுதும் நான் வளிக்கிறேன். நான் எந்த
 இடத்தில் வளிக்கிறேனோ அந்த இடத்திலேயே எனக்கு பரிய ஸகிக
 ளாயும் என்னைவிட மேற்பட்டவர்களாயும் என்னிடத்திலேயே தங்கள்
 ஸவ்ருபத்தை ஸமாபதித்தவர்களாயு மிருக்கிற மற்ற ஏழு தேவிகளும்
 வளிக்கிறார்கள் நானுளபட எட்டுப்பேர்களும் வளிக்கிறோம் அதாவது
 ஆசை, ஸ்ரததை, தையம் பொறுமை, ஐஸ்வரயம், வணக்கம், பூமி,
 ஆக ஏழுபேர்கள் என்னை அவர்கள் எல்லோருக்கும் முன்னே போ
 கிறவளான எட்டாவதாக நினை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
 விஷ்ணு ஸ்மருதியில் கடைசியிலும், பருமம் புராணத்திலும், லக்ஷ்மீ
 ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திலும், பாஞ்சராதிர ஸாஸ்தரத்திலும்,
 பருமமா, காஸ்யபா, மங்கணா, சூபேரன முதலியவர்களின் ஸம்ஹிதை
 யிலும் பருமமா, நுத்திரன, இந்திரன முதலியவர்களும் லக்ஷ்மிக்கு
 வசப்பட்ட ஐஸ்வரயத்தை உடைபவர்களைப்பது விஸ்தாரமாய் அறியத்
 தக்கது. 'படிபடி' என்பதற்கு எவளை அடைவதற்காக என்றாததம்
 ஒருவாக்கொருவா பிரிவேனகிற பரஸ்தாவமே இல்லாத லக்ஷ்மீ, அவ
 ளுடைய பர்த்தா, இவர்களுக்குப் பிரிவை அபிரயம் செய்து மறுபடி
 யும் சோந்தது சொல்லப்படுகிறது தன்னுடைய ஸங்கலபத்திற்கு வசப்
 பட்டதாகிய ஸ்வதந்திரமான லீலை ஆகேஷ்பிக்கத்தக்கதல்ல 'ஈதி.

என்பதற்கு விஷ்ணுவாகிய அவதார தசையில் கடைப்பபட்டது என்ற
தன்ம ராமாவதார தசையில் அணைக்கடப்பபட்டது அப்படியே
1 'தத: ஸுரகூதிரிதிவிகாஸி கரிகெ ஸி கராமீ டேடிவீ வபஸஸு
ஸாஹுதிர பூத வாகஜா ||' என்றராமபித்தது 2 'ஹிபு ரோஷா
வரபராஹாதா ஹிஷண ஹிவிதா! வஸுதா ஸவடி டெவாநா
பயஸ வக்ஷஸ்யௌ ஹரெ ||' என்றும், 3 'ஹ்ஷ ஸெதௌ டிபாவஸி
ஸாமரெ கிராமபெ | கவெஹெதொ விபுஸாமாக்ஷி! ஹெஸெதௌ ஸு
ஹுஷ ||' என்றும் சொல்லப்பட்டது இந்த ஸரீலாகத்தில் 'ஜிமக்
ஸிஸ்தௌ' என்கிற பதத்தினால் அனுருபாயா யிருக்கிறாளென்பதும்,
மற்றப் பாதங்களினால் பகவானால் பஹுமானம் செய்யப்பட்டவளென்ப
தும் பரகாசம் செய்யப்படுகிறது

வலி வெவ்வேறு ரகிவெண்ண வடிவங்கள் ஹிதயா

வெவ்வுவடுவ விவையோடி யாதயா |

முனைந் தருவெண் விநாஸ வெஷ்டெத:

ஸஜா துவெ வெவிதயா தவ ஸ்ரியா ||

38

ஸவ வைஸ்ரவாய ரூப்யேண ஸ்தாநுபூதயாப்

யபூராவத விஸமய மாத தாகயா |

குணேந ஸுபேண விலாஸ சேஷடிதை

ஸதா தவை வோசிதயா தவ ஸாரியா ||

38

1. தத் - பிற்பாடு, ஸ்பூரதகாந்திமதி - பரகாசமான காந்தியையுடைய, விகா
லிகமலே - மலாந்த தாமரைப்பூவில், ஸுதிதா - இருக்கிற, ஸ்ரீ - லக்ஷ்மியாகிய,
தேவி - தேவியானவள, தஸமாத் - அந்த, பயஸ - பாவிலிருந்து, த்ருபதங்கஜா -
தாரீகதப்பட தாமரைப்பூவை உடையவளாய்க் கொண்டு, உத்திதா - உண்டா
னாள்

2. திவ்யமால்யாமபரதரா - உத்தமமான மாலை, வஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டவளாயும், ஸ்ராதா - ஸ்ரானம் செய்தவளாயும், பூஷணபூஷிதா - ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாயுமிருக்கிற லக்ஷ்மீ, ஸர்வதேவாரும் - எல்லாத் தேவதைகளும, பரமயதாம் - பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஹரே - வீஷ்ணுவின்னுடைய, வக்ஷுஸ்தலம்-கிருமாபை, யயென-அடைந்தாள்

3 விபரலாக்ஷி - ஒ' கண்ணையுடைய வீணையே, தவ்ஹேதோ - உண்ககாக, எஷ - இந்த, ஸேது - அண்ணை, மயா - என்னால், மகராலயே - மதஸயநகருக்கு இருப பிடமாகிய, ஸாகரே, ஸமுத்திரத்தில, பதத் - கட்டப்பட்டது, ஸ்ரேஸேது - ஸ்ரேஸால் கட்டப்பட்ட இதை அண்ணை, ஸுதுஷ்கர - வேறொருவராலும் செய்ய முடியாதது.

ப-ரை] ஸ்வவெஸ்யபு ரூபவெண-தன்னுடைய ப்ரபஞ்சத்தைச்
 ஸரீரமாக வுடைத்தாயிருக்கும் தன்மையினால், ஸடா - எப்பொழுதும்,
 கூமூஹிதபாவி - அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், கூவஹுவக்ஷ-
 புதிதானவளைப்போல, விஸ்யம் - ஆஸ்சம்பத்தை, சூடியாநயா -
 சேயகிற, மூணெந - குணத்தினாலும், ரூபவெண - ரூபத்தினாலும்,
 விவாஸவெஷ்டிதெஃ - விளையாட்டு, வ்யாபாரம், இவைகளினாலும்,
 ஸடா - எப்பொழுதும், தவெவா - உனக்கே, உலிதபா - தகுந்தவளா
 யிருக்கிற, தவ - உனக்கு, ஸ்ரீயா - ஸம்பத்தாயிருக்கிற 39

பா] கீழே சொல்லப்பட்ட பஹுமானம் செய்யப்பட்டவளாயும்
 அதற்குத் தகுந்தவளாயு மிருப்பதையே அடுத்த ஸ்ரீலோகத்தில் விவரிக்கிறா-
 'ஸ்வவெஸ்யபு ரூபவெண' என்றாமபிதது. தன்னுடைய
 ப்ரபஞ்சத்தைச் ஸரீரமாக வுடைத்தாயிருக்கும் தன்மையினால் என்றாத்
 தம் 'ஸடாமூஹிதபா' என்பதற்கு 1, 'யோவெதி யுமவக்ஷ வவ்யம்
 ப்ரத்யக்ஷண ஸடா ஸ்தி' என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வபாவத்திலேற
 பட்ட ப்ரத்யக்ஷத்தினால் எப்பொழுதும் நேராகப் பாரக்கப்பட்டவளா
 யிருந்தபோதிலும் என்றாத் தம் இதைச் சொல்லுவதில்பிராயத்
 தினால் இததோமி சோநத்தாகிய ப்ரபஞ்சத்தைச் ஸரீரமாக வுடைத்தா
 யிருக்கும் தன்மையைக் காரணமாகச் சொல்லி இருக்கிறது அன்றிக்
 கே ஸ்வரூபம் முதலிய எல்லா விதங்களினாலும் 'ஸாநாந்' என்கிற
 ஸ்ரீலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விதமாக எப்பொழுதும் கெட்டி
 யாக ஒன்று சோந்நிருத்தனுபவிப்பது சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம்
 'கூவஹுவக்ஷ' என்பதற்கு இதற்குமுன் பாரக்கப்பட்டாவளைப்
 போல என்றாத் தம். அன்றிக் கே இதற்கு முன் இப்படி
 இருக்கலாமென்று யோசிக்காதவருக்குப்போல என்றாத் தமாகவுமாம்
 'விஸ்யம்' என்பதற்கு 'அதபுத ரஸத்திற்குக் காரணமாகிய அபிப்ரா
 யத்தை, அதாவது எல்லையிலாத் பரீதி விசேஷத்தை என்றாத் தம்.
 'சூடியாநயா' என்கிற இடத்திலும் 'ஸடா (எப்பொழுதும்)' என்பது
 அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. இதனால் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற
 பட்டதாகிய பஹுமானம் செய்யப்பட்டவளாய் இருக்கை விவரிக்கப்
 படுகிறதாகவுமாம் 'மூணெந' என்றாமபிக்கிறதோவெனில் எல்லா
 விதத்தினாலும் தகுந்தவள் என்பது சொல்லப்படுகிறது 'மூண' என

1 ய - எந்தப் பகவான், ஸாவம் - எல்லா வஸ்துவையும், யுகபத - ஒரேகால
 த்தில், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸவத - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ப்ரத்யக்ஷண -
 ப்ரத்யக்ஷத்தினால், வேத்தி - அறிகிறோ.

ஹம் பதம் இவ்விடத்தில் ஜஞானம், கருணை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது 'ரூபெண' என்பதற்கு பாகருதியின் ஸம்பந்தம் இல்லாததாகிய எல்லா ஸ்லோகங்களுக்கும் தாயாரிவள என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தீவ்ய விக்ரஹத்தினால் என்றாதம் 'விஜய' என்பதற்குப் பகவானுக்கு இடங்களாகிய லீலைகளினால் என்றாதம் 'வெவ்விதெ?' என்பதற்கு ஆஸரிதானாக காப்பாற்றுவதற்காக அவதாரம் செய்வது முதலியதினால் என்றாதம் 'தவெவ்வாலிதயா' என்பதினால் 1 'தாமுஜயீவயொவ்யுதாம்', 2 'தெவெவ் தெவெவ்ஹம்', 3 'தெவதிபுஜீ' 4 'தெவெவ்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அனுரூபமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது 'தவஸ்யா' என்பதினால் 4 'வெவ்வாஸ்யா' என்றிவை முதலிய இடங்களில் பரஸித்தமாகிய எப்பொழுதும் ஸ்திரமாக இருக்கிற பாததாவிற்குப் பராதீனையாயிருப்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது மூன்றாம் வேற்றுமையையுடைய பதங்களுக்கு மேல் ஸ்லோகத்திலிருக்கும் 'தயா' எனஹம் பதத்தோடு அந்வயம் சொல்லவேண்டியது

38

தயா ஸஹாவீக உகஞ்ஜலாயிநி

புகூஷ்ட விஜ்ஞாந வநெகுக யாஜநி |

மணா உணி பூத உயுவ உணு

புகாஸ ஜாமொஷா ஷிவ்ய யாஜநி ||

39

தயா ஸஹாவீக மகந்த போகிநி

பாகருஷ்ட விஜ்ஞாந பிலக தாமனி |

பண மணி வராத மயுக மண்டல

பாகாச மாஞோதர திவய தாமனி ||

39

1 ஸமமாகிய சீலம், வயது, நடத்தை, இவைகளையுடைய (வீரதையை அடைய ஸ்ரீராமன் தகுந்தவா)

2 பகவான தேவதையாக அவதரிக்கும்பொழுது இந்த லக்ஷியும் தேவதையின் ஸரீரத்தை யுடையவளாகிறாள்

3 தேவதைகள், தியாகுகள், மனுஷ்யர்கள், இவர்களுகளு (புருஷனாயிருப்பதெல்லாம் பகவானுடைய விபூதிகள், ஸ்திரீயா வீருப்பதெல்லாம் லக்ஷியின் விபூதிகள்).

4 ஸ்ரீ: - லக்ஷ்மீ, விஷ்ணு - விஷ்ணுவிற்கு, அநபாயினீ - விட்டுப் பிரியாதவன்.

ப - ரை] புகழ்விஜயாந வனெனெக யாழிநி—புகழ்வி
மிகவும் அதிசயமான, விஜயாத - ஜ்ஞானம், வய - பலம், இவைகளு
ககு, வணக - முகயமான, யாழிநி - இருப்பிடமாகிய வணாநீணிவாந
பியவிவ நீணுய புகாஸாநொடாந லிவ்யாநிநி—வணா - படங்களி
னுடைய, நீணி - ரத்னங்களினுடைய, வாந - ஸமுகங்களினுடைய,
பியவிவ - கிரணங்களின், நீணுய - ஸமுஹத்தினுல, புகாஸாந -
பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, உடா - நடுவையுடைய, லிவ்யாநிநி -
பரமபதத்தை உடைத்தாயிருக்கிற, சுமனவொயிநி - ஆதிசேஷனாகிற
ஸாபபத்தில், தபாலஹா - அப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மியோடு கூட, சூலீ
நம் - உட்காந்துகொண்டிருக்கிற 39

பா] 1 வெனெகண்ணெதி அரெ வொகெ ஸ்ரீ பா ஸாயடும் ஜமகவ
தி: 1 சூலெஷ விஷ்ணுலிஷ்டா தூ' என்று புராணத்தில சொல்லப்பட்ட
அாததத்தைச சொல்லுகிறா—‘தபா ஸஹ’ என்றாரம்பித்தது பூமி முத
லிய மற்றப பதனிகளேவிட லக்ஷ்மீ பரதானமானவளாகைபினுலிவவிடத
தில அவனைச சொல்லி இருக்கிறது அவனைவிடவும் பகவான பரதான
மெனபதைத தெரிவிப்பதற்காக ‘ஸஹ’ எனனும் பதம் ‘சூலீநம்’ என
பதினால ‘அனேகம் தூண்களை யுடையதும் உறுதியாகச செய்யப்பட்ட
தும் மிகவும் உறுதியானதும் மிகுந்த பரகாசத்தை உடையதுமாகிய
எந்த மண்டபத்தில் தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனாகிய பகவானிரு
கிறானே’ என்றாததமுள்ள தவலகாருபரிஷத வாக்யம் ஜ்ஞாபகப்படுத
தப்படுகிறது இந்த உபரிஷத வாக்யம் பெரியோர்களினாலும்
2 ‘ஸவ்யாதூ ஸாபாரண நாயமொஷீ விரெவிஷ்ணுபிரஜமா
வகாஸா! சூலாந் ராநந் பிபஸஹஸஸூருணாடி ராநா தீவா வவா

1 வைகுண்டேதி - வைகுண்டமென்று பெயருடைய, பரே - மேலான,
லோகே - லோகத்தில், ஜகதபதி, - லோகங்களுக்கு யஜமானனாகிய, அசிந்தயா
தமா - நமமால் நினைசமுடியாத ஸவருபத்தையுடைய, விஷ்ணு, - விஷ்ணுவா
னவா, ஸ்ரியாஸாததம் - லக்ஷ்மியோடுகூட, ஆஸதே - இருக்கிறா

2 ஸாவாதம் ஸாதாரணாத கோஷடிபுரேபி - எல்லா ஜீவாதமாகக்கும
பொதுவாகிய பகவானுடைய கோஷடியின் மிகுதியிலும், துஷ்புரமஹாவகாசம் -
நிறைகசமுடியாத பெரிய இடத்தையுடைய, ஆநதமயம் - ஆநத ஸவருபமான,
ஸஹஸ்ர ஸ்தூனத்தினு - ‘ஸஹஸ்ர ஸ்தூனம்’ என்றாரம்பிக்கும் ஸருதிவாக்யத்தி
னல், ஆமனாதம் - சொல்லப்பட்ட, ஆஸதானம் - மண்டபத்தை, அவாபநவாநி
அடையக்கடவேன

யி||' என்று எடுக்கப்பட்டது 'சுந்தஹோமிநி' எனபதற்கு 1 'மாஸவா
வரஸா வஹஸ கிநரா ஹோரமா|| நானாமுணாமா மஹி தெ
நாநஹோப ஸேஷதே ||' என்று மிகவும் பரஸித்தமான அநந்த
னென்று பெயருடையவராயும், பூமியைத் தரிப்பதில் ஏவப்பட்ட
வராயுமிருக்கிற பெரிய ஸாப்பத்தின்மேல் என்றாததம் 'ஆக்ஷ
ஷ் விஜ்ஞாந வ'டுகெகபாதி' எனபதற்கு மிகவு மகிமையான
ஜஞானம், பலம் இவைகளுக்கு ஒரே இருப்பிடமாய் மிருக்
கிற எனாததம் இந்த ஆதிசேஷனுக்கு ஸங்காஷ்ணனென்று பெய
ருடைய வயுஹாவதாரத்தில் விசேஷமான அபிமான மிருப்பதினால்
அதற்குத் தகுந்த குரங்களை இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகின்றன
ஐந்துவிதங்களாகிய ஜீபாதிஸ ஸாஸ்தரத்தின் விததாரதங்களை உண்டு
பண்ணினவராகையின இவருடைய ஜஞானத்தின் மிகுதியும் பரஸித்
தமாயிருக்கிறது எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமாகிய பகவானுடைய திரு
மேனியைத் தாங்குவதினால் பலத்தின் மிகுதியும் பரகாசமாயிருக்கிறது.
2 'தெநெபம் நாடவெயடூண் ஸிரஸா வ்யுதா ஹீ | விவதி
ரீராமா ஹோகாமா ஸ்வேவாஸுர ரீரமஷா||' என்றிவை முதலிய
வைகளினாலும் இவருடைய பலம் பரகாசமாயிருக்கிறது எந்த ஆதி
சேஷனுடைய படங்களிலிருக்கிற மாணிக்கங்களின் ஸமுஹங்களினுண்
டாகிய காரதியின் ஸமுஹத்தினால் பாம்பதம் பரகாசித்துக்கொண்டிரு
க்கிற மதயதேஸத்தையுடையதோ அப்படிப்பட்ட ஆதிசேஷன் இப்
படிப்பட்ட ஆஸ்சாயமான ஆகாரத்தை யுடையவரென்று மேலபதியி
னால் சொல்லப்பட்டா 'ஹிஷ்யாதி' எனனும் பதம் இவ்விடத்தில் வைகு
ண்டமென்று பெயருடைய பரகருதி ஸம்பந்தமில்லாத நித்யமாகிய
திவ்யமான பகவானுடைய விமானத்தைச் சொல்லுகிறது. 39

1 கந்தாவாப்ஸரஸ: - கந்தாவாகன், அப்ஸரஸுகன், விரதா - விரதாகன்,
கிநராமஹோரகா - கிநராகளோடு கூடிய ஸாப்பங்கள், குணனம் - குணங்களி
னுடைய, அநதம் - முடிவை, நகச்சந்தி - அறிவதில்லை, தேந - ஆகையினால், அயம் -
இந்த, ஆதிசேஷன், அநத: - அனந்தனென்று, உச்சயதே - சொல்லப்படுகிறார்

2 இயம் - இந்த, மஹீ - பூமி, தேந - அந்த, நாகவாயேண - ஆதிசேஷனால்,
ஸிரஸா-க்லையினால், வித்ருதா - தரிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, ஸதேவாஸுரமான்
ஷாந - தேவதைகள், அஸுரர்கள், மனுஷ்யங்கள், இவர்களோடு கூடிய, லோகா
னாம் - லோகங்களின், மாலாம் - வரிசையை, பிபாத்தி - தரிக்கிறது

நிவாஸ ஸய்யாஸந வாஹுகா ஸுகொ
வயாந வஷ்டாதவ வாரணாஹிஃ |

ஸரீர ஹெஹெஷுவ ஸேஷதாம் மஹெ
யயோவிதம் ஸேஷ ஐதீரிதே ஜஹெஃ || 40

நிவாஸ ஸய்யாஸந பாதுகாமஸுகோ
பதாந வாஷாதப வாரணாஹி |

ஸரீர பேதஸ தவ ஸேஷதாம் கததா
யதோசிதம் ஸேஷ இதீரிதே ஜஹெ || 40

ப - ரை] தவ - உமக்கு, ஸேஷதாம் - ஸேஷமாக இருக்கையை, மஹெஃ-அடைந்திருக்கிற, நிவாஸ ஸய்யாஸந வாஹுகா ஸுகொவ யாந வஷ்டாதவ வாரணாஹிஃ—நிவாஸ-இருப்பிடம், ஸய்யா - படுக்கை, ஸூஸந - உட்காரும் ஆஸனம், வாஹுகா - பாதுகைகள், ஸுகோ - வஸ்திரம், உபயாந - தலையணை, வஷ்டாதவ வாரணாஹிஃ - மழை வெய்யில் இவைகளைத் தடுக்கும் குடைகள் முதலிய, ஸரீர ஹெஹெஃ - வெவ்வேறு விகரஹங்களினால், யயோவிதம் - அநா செய்யும் கார்யத்திற்குத் தக்கபடி, ஜஹெஃ - ஜனங்களினால். ஸேஷஃஐதி - ஸேஷன் என்று, ஜஹெஃ - ஜனங்களினால், ஸாரீரிதே - சொல்லப்படுகிற (முன் ஸர்லாகத்தில் சுமனாமிநி என்னும் பதத்தோடு அந் வயிததுக்கொள்ளவும்) 10

பா] கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பரபாவதையுடைய ஆஸனமாகிய ஆதி ஸேஷனை அவா செய்யும் கைங்கர்ய விஸேஷங்களுக்குத் தகுந்த மற றொரு பெயரினாலும் விஸேஷிதது நிரூபிக்கிறா—‘நிவாஸ’ என்றாம பிதது ‘நிவாஸ’ என்பது பகவானுடைய ஸந்திதி ‘ஸய்யா’ என்பது யோக நித்திரை செய்யும் தசையில் படுக்கை. ‘ஸூஸந’ என்பது பரயங்க வித்யை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட திவ்ய ஸிம்ஹாஸனம் ‘வாஹுகா’ என்பது 1 ‘சுயிரொஹாஸபடி வாஹுகா’ வாஹுகொஹெ ஶ ஹெஹெஹெ | ஹெஹெ ஸவடி ஹொகஸ்யு பொற க்ஷேஃ விபா

1 ஆர்ய - ஒ! தமையனாகிய ஸ்ரீராமனே, ஹேமபூஷிதே - ஸவர்ணத்தினு லலங்கரிகப்பட்ட, பாதுகே - பாதுகைகளை, பாதாப்யாம் - திருவடிகளினால், அதி ரோஹ - ஏறும், ஏதே - இஃதப் பாதுகைகள், ஸாவலோகஸய - எல்லா லோகத்தி னுடையவும், யோகக்ஷேமம் - யோகக்ஷேமங்களை, விதாஸயதா - செய்யப்போ கின்றன.

ஸுதே||' என்று அவதாரம் செய்திருக்கும் தசையில் பரஸித்தமான பரபாவதையை உடையது 'ஸுஸுக்' எனப்பது ஸ்தோமபரம் முதலிய பகவான் அணிந்துகொள்ளும் வஸ்திரம் 'உவயாநம்' எனப்பது தலைக்கு ஆதாரமாகவும் திருவடிகளுக்கு ஆதாரமாகவும் இருக்கும் அணிகளான 'வாரண' எனனும் பதம் த்வரதவ ஸமாஸத்தையுடைய பதங்களுக்குக் கடைசியிலிருப்பதினால் 'வஷ்டுவாரணம்', 'சூதவவாரணம்' என்றிரண்டிலும் சோததுக்கொள்ள வேண்டியது. 'சூடி' எனனும் பதத்தினால் பாதபீடம் முதலியவைகளும் சோததுக்கொள்ளவேண்டியது. 'ஸ்ரீர ஹெஹெஃ' எனப்பதினால் 'ஆவன் அளவிலலாத ரூபத்தையுடைய வனுகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற நியாயமும் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது 'தவ' எனப்பதற்குக் கைவகாயம் செய்ய உததேஸ்யமாகிய திவ்ய மங்கள விகரஹத்தோடு கூடிய உமக்கு என்றாததம் 'ஸெஷதாம்' எனப்பதற்குத் தன்னுடைய உபகாரமே பரதானம் என்பதை அநாதரித்துவிட்டு அயலாருக்கு உபகாரம் செய்யக்கூடியதா யிருக்கையை என்றாததம் 1 'ஸெஷ: வராய: ஸ்வாசி' என்கிற ஸூத்திரத்தில் அபிபராயத்திலேறப்பட்ட அதாததம் வேதாதத ஸங்கரஹத்தில் 'அயலாருக்கு மேன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததாயிருக்கையே எதற்கு ஸ்வரூபமோ அது ஸேஷம்' என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. 'யயோலித்' என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லிய அதாதத்திற்குத் தகுந்தபடி என்றாததம் 'ஜெஹெ' எனப்பது பாமரன், விவேகி முதலிய எல்லா ஜனங்களுக்கும் இது பரஸித்தம் என்று தெரிவிப்பதற்காக

40

ஓரஸ ஸ்வா வாஹந ஓரஸநம் யஜோ
யவெ விதாநம் வஜநம் சூயீஜய: |
உவவ்யுதம் தெந வுரோ மரூதூ
ஸுஷி வஸ்தே: சிணாஹ் ஸோலிநா ||

41

தாஸஸ ஸகா வாஹன மாஸனம் தவஜோ
யஸதே விதானம் வயஜனம் தரயீமய: |
உபஸ்திதம் தேந புரோ கருதமதா
த்வதங்க்ரி ஸமமர்த்த கிணாக ஸோபிண ||

41

1 பராதததவாத - அயலானுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தன்னுடைய ப்ரயோஜனமாக உடைத்தானதாகையினால், ஸேஷ: - ஸேஷனென்று சொல்லப்படுகிறது.

ப - ரை] சூர்யீயம்-வேதஸ்வரூபியாகிய, யம் எந்த கருடன, தெ-
உமகரு. ஞாலம் - தாஸனே, வலா - ஸ்நேகிகனே, லாஹம் - வாஹ
ன்மோ, சூலம் - ஆஸுமோ, யுஜம் - கொடியோ, விதாநம் - மேல்
கட்டியோ, ஶுஜம் - விசிறியோ, தெந - அப்படிப்பட்ட, க்ஷுஜி ஸம்
ஷு கிணாங்கு சொஷிநா—க்ஷு - உம்முடைய, க்ஷுஜி - திருவடிகளின்,
ஸம்ஷுஷு - உராய் வதினாண்டான, கிண - காயபடாகிற, சுங்க - அடை
யாளத்தினால், சொஷிநா - பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, மரூததஃ -
கருடனால், ஸுரஃ - எதிரில், உவஶூதம் - ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிற 41

பா] இப்படி ஆதிசேஷனைப்போலவே அந்தந்த ஸமயங்களுக்குத்
தக்கபடி கைங்கர்யம் செய்வதற்காக அனேக விதங்களான ரூபங்களைக்
கொண்டு கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருக்கிற கருடனால் ஸேவிகப
பட்டிருக்கிறா என்பதைச் சொல்லுகிறா—‘ஞாலம்’ என்றராமபித்து
முன் ஸ்ரீலோகத்தில் ‘ஸேஷம்’ என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ஸ்ரீலோ
கத்தில் ‘ஞாலம்’ எனும் பதத்தினால் அதுவே விசேஷித்துச் சொல
லப்படுகிறது சேஷமாக இருக்கை அசேதனத்தைக் குறித்து அசே
தனத்திற்கு முண்டாகலாம் தாஸனாக இருக்கையோவெனில் சேத
னனைக் குறித்துச் சேதனனுக்கே உண்டாகக்கூடியது, அப்படியே
லோகத்தில் வயவஹரிக் கற்படியினால் இவ்விதத்தில் முதலில் ‘ஞாலம்’
என்று சொல்லி இருப்பது தான் ஸ்நேகிதனாக இருக்கை முதலிய
தசைகளிலும் ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட தாஸனாக இருக்கை நீங்குவ
தில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காக இதுவும் 1 ‘மோகநாயஸு ராஜஸு
ஸவா ஞாலோஷி ராவண’ என்று சொல்லப்பட்டது கருடனுக்கு
அப்படி ஸ்நேகிதனாயிருக்கையும் சில ஸமயங்களில் அப்படி அபிரயிப்பதி
னால் உண்டானது அன்றிக்கே 2 ‘ஸுரம் வித வுத்திக்ஷம் ஸவிசுவிதி
ஷுஸிதம்’ என்றவை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட அபிரயம்
ஸமமாக இருக்கை இவ்விதத்தில் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் வாஹ
ன்மாயிருக்கை முதலியதோவெனில் பகவான் போய்க்கொண்டிருக்கும்
தசை முதலியவைகளில் அதற்குத் தகுந்தபடி அறியத்தக்கது

1 ராவண - ஓ! ராவணனே, லோகநாஸ்ய - லோகங்களுக்கெல்லாம் நாச
னான, ராமஸ்ய - ராமனுக்கு, ஸகா - ஸ்நேகிதனாகவும், தாஸ - தாஸனாகவும்,
அஸ்மி - ஆகிறேன்

2 ஸமானசித்த வருத்திதவம் - ஸமமான அபிப்பிராயத்தை உடையவனாயிருக்
கை, ஸகிதவம் - ஸ்நேகிதனாயிருக்கை என்று, தாஸிதம் - நினைக்கப்பட்டது

‘சூர்யோபே’ என்பதற்கு எல்லாவெத மாயமான சரித்திரநாயகன் பவா
என்றாததம் இவ்வும ஸருதிலில் ‘அழகான இறகுக்கோட்டைய கருட
னாகிரி, உமக்குத் தலை தரிவருத, காயதரம கண்’ என்றாதத முள்ள
வாகயம் முதலான ஸருதிவாகயமும், அப்படி பே ‘அவனுக்குக் காயதரி
ஐகதி, எனனும் சந்தஸஸுக்ககா இபகைக்கா ஆயிரன், உஷணிக், தரிஷ்
டுப, எனகிற இரண்டு சந்தஸஸுக்ககரும் பின்பக்கத்திலிருக்கும் இறகு
களாயின, அனுஷ்டிப, பங்கதி, இரண்டும சுமைக்கோ எடுக்கக்கூடிய
பாகங்களாயின, பருஹதி எனனும் சந்தஸஸு வாரததையாயிற்று அந்
த பகவான் இரதச சந்தஸஸுக்ககாகிற தேரிலேறிகொண்டு இரத
வழியில் ஸஞ்சரிக்கிறான்’ என்றாததமுள்ள ஸருதிவாகயமும் சொல்
வப்படுகின்றன ‘ஹோ: உவஸிஹோ’ என்பதற்கு முன் பக்கத்தில்
எதிர்முகமாக நின்றுகொண்டு ஸேவிகப்படுகிற என்றாததம் ‘ஹோ
ஹி ஸாஜேட்கிணாங்க ஸோஹிநா’ எனகிற இது முன்பு சொல்லப்பட்ட
நான்குபிறிநகாய்ப்பைப்பற்றிச் சொல்லிய நியாயத்தை அனுஸரித்துக்
காமங்களுக்கு வசப்படடிருக்கையை அபிரயம் செய்யும்பொழுது என
றறியத்தக்கது

சுவீய ஸுகொஜித ஸெஷ ஹொஜிநா

கூயா நிஸுஷ்டாத் ஹொண யஜ்யா |

வியெண வெநாவத்நா நுவெழி

ததயாநமஜநஞ ஸுபார விக்ஷணை: || 43

தவதீய புகதோஜசித ஸேஷ போஜிஞ

தவயா நிஸருஷ்டாதம பரோண யத யதா

பரியேண ஸௌபதின நயவேதி

தத்ததாநுஜாநகத முதார வீக்ஷணை. || 42

ப - ரை] கூழ்ப ஹுகூஜித் செஷஹொஜிநா.கூழ்ப - உம்மு
டையதாகிய, ஹுகூஜித் செஷ - ஸாபிடபபட்டே தளளபபட்ட
மிகுதியை, ஹொஜிநா - ஸாபிடுகிறவராயும், கூபா - உமமால், கிஸு
ஷா.தஹொண - கிஸுஷி - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, கூத் - தன்னுடைய,
ஹொண - பாரத்தையுடையவராயும், லிபெண - இஷ்டராயுமிருக்கிற,
ஸெநாவகிநா - ஸேனாதிபதியாயிருக்கிற விஷ்வக்ஸேனரினால், யசு -
எது, யயா - எப்படி, க்யுஷெஷி - அறிவிக்கப்பட்டதோ, தசு - அதை,
தயா - அப்படியே, உஜாரவீக்ஷெணெ - கம்பீரமான பாவைகளினால்,
சுநுஜநகை - அனுமதி செய்துகொண்டிருக்கிற

பா] பிறகு பகவானுக்குத் தன்னுடைய விபவத்திற்குத் தக்கபடி தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே செய்யப்பட்ட நித்யமான அதிகாரத்தையுடைய ஸேனாபதி கைங்கர்யமசெய்யும் விதத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு 1 'ஸ்ரீஸ ஹுகோஜித் ஸெஷ ஜீவநஃ' என்று அவருடைய மந்திரத்தில் சொல்லி இருப்பதைச் சொல்லுகிறா—'ஹீ' என்றாமபிதது 'ஹீ'ய ஹுகோ' என்பதற்கு உமமால் ஸாப்பிடப்பட்டது என்றாதம் ஸாப்பிடவேண்டியதாக போஜன பாதிரத்தில் பரிமாறப்பட்டிருப்பதில் ஸாப்பிடப்படாமல் மிகுதியாயிருப்பது எதுவோ அது 'ஹுகோஜித்' என்று சொல்லப்படுகிறது 2 அதுவே இவ்விதத்தில் ஸாப்பிடப்பட்டதின மிகுதியாகையினால் 'ஸெஷ' என்னும் பதத்திற்குமாதம். அன்றிக்கே ஸாப்பிடப்பட்டு நீக்கப்பட்டதில் ஒரு பாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம், இந்த 'ஸெஷ' என்னும்பதம், மற்றபாகங்கள் மற்றவர்களுக்காகப் பிரிக்கவேண்டியதென்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் 'ஹீ' நிவ்ஷுஷாத்ஹரண' என்பதற்கு உமமுடைய இஷ்டப்படி நடக்கிற உமமால் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட உமமுடைய எல்லாப் பாரததையு முடைய என்றாதம் அஸுரர்களை நிராகரிப்பது முதலிய காரியங்களில் ஸேனையை நிரவஹிப்பது முதலிய பாரம ஸேனாபதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த விஷ்வகஸேனரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறது ஆகையினால் இவருடைய உத்திரவை முன்னிடம் மற்றவர்கள் பரவருத்திக்கிறார்கள் லோகங்களை ஸருஷ்டிப்பது முதலிய பாரமும் விஷ்வகஸேனரிடத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சிலர் வயாக்யானஞ் செயததும், பகவானுக்கு வசப்பட்டதாகிய இவருடைய மஹிமையின் மிகுதியை ஸதோத்திரம் செய்வதற்காக எல்லா வஸதுக்களையும் ஸரீரமாகவுடைய ஒருவனாகவேயல்லவோ 'நான் பருவாகக் கடவேன்' என்று ஸங்கல்பம் செய்யக்கூடிய யோகத்தை உண்டு என்று முன்னமேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆகையினாலேயே 2 'ஸ்ரீஜிவிஷ்வகே நே நுஷு ஸ்வேஷாதெஸ்யபு' என்று ஸ்ரீ வைகுண்டகதயத்திலுள்ள செப்திருப்பதும் பகதர்களுக்குப் பகவானை ஸேவிப்பதில் உண்டாகிய விகனங்களைப் போக்கடிப்பதிலும் மற்றப் பரிஜனங்களைக் கைங்கர்யங்களில் உபயோகப்படுத்துவதிலும் என்றறியத்தக்கது விஷ்

1 பகவானால் ஸாப்பிடப்பட்டுத் தள்ளப்பட்ட மிகுதியையே ஜீவனமாகவுடையவர்

2 ஸ்ரீமதி - ஸ்ரீமானாகிய, விஷ்வகஸேனே - விஷ்வகஸேனரிடத்தில், நயஸத் - ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட, ஸமஸத் - எல்லா, ஆதம் - தன்னுடைய, ஐஸுவர்யம் - விபவத்தையுடைய.

வகஸேனருடைய மஃதிரததில் 'விஸ்வஸூஜே' எனனும் பதம் முகதா களைப்போல (தங்களுடைய ஸங்கல்பமாதிரததினாலேயே) ஸ்ருஷ் டிப்பது மாதிரதத்தைச் சொல்லுகிறது அன்றிக்கே அந்தாயாமி யாகிய பரமாதமா வரையிலும் அததம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். நிதய ஸ்-பிரிகளின் ஜ்ஞானம், ஸுகம், இவைகளுக்கு ஈஸ்வரனுடைய ஜ்ஞான ஸுகங்களுடும் தங்கள் ஒருவாக்கொருவருடைய ஜ்ஞான ஸ்வரூபங்களோடும் மிகவும் ஸாமயமுண்டாயிருந்தபோதிலும் விகர ஹங்கள் அதிகாரங்கள் இவைகளில் வயதயாஸம் பகவானுடைய நிதய ஸங்கல்பத்தினு லேற்பட்டது 'ஹி பெண்' எனப்பது ஆகியேஷன், கருடன் இவா முதலியவார்களிடங்களிலும் ஸமானம் இவவிடத்திலோ வெனில் தெரிவிக்கவேண்டிய அதிகாரியாகிய விஷ்வகஸேனரிடத்தில் அவா வாததையைத் தாண்டாமலிருப்பதற்குக் காரணமாக விசே ஷிததுச் சொல்லப்பட்டது 'நிவெஷித்' என்று பாடமானால் 'யக்' என்று முன்னே சொல்லி இருப்பதற்கு எதிராக 'தக்' எனனும் பதம் சோததுக்கொள்ளவேண்டும் 'நிவெஷி தக்' என்கிற பாடமே ஸரி யான பாடம் 'யக்' எனனும் பதம் முன்னே பரயோகிக்கப்பட்டிருக் கும்பொழுது பிறகு 'தக்' எனனும் பதம் அவஸ்யமாய் பரயோகிக்க வேண்டியது என்று சொல்லுகிறார்களல்லவா விஷ்வகஸேனரினால் தெரிவிக்கப்பட்டது பகவானுக்கு மிகவும் இஷ்டம்தான் எனபதைச் சொல்லுகிறா—'தக் தயா' என்றாரம்பிதது பகவானும் அவனுடைய பரிஜனங்களும் எல்லாந் தெரிந்தவாகளாயிருந்தபோதிலும் தெரிவிப்ப தும், ஒருவாக்கொருவா கடாக்கூங்களைச் செய்வது முதலிய வயாபாரங் களும் ஸ்வதந்திரானு பகவானுடைய லீலையினுணடானவைகள். 'யக் யயா தக் தயா' என்று சொல்லி யிருப்பது வஸ்துவின் ஸ்வரூபம், அதின் ஸ்வபாவம், இவைகளொன்றிலும் வேறப்பிராயமில்லை எனப தைத் தெரிவிப்பதற்காக பாவைகள் கம்பிரமாக இருக்கையாவது ஐஸ்வாயத்தை பரகாசம் செய்வதினாலும் ஸௌந்தரியம் முதலிய விசேஷ குணங்களின் மிகுதியினாலும் அதை உத்திரவு செய்வதில் அபிபராயத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டிருப்பதினாலும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறபடியினாலும்

42

ஹதாவிநு க்ஞே உநெநு: ஸ்லாவத

ஸ்வஹாநுகூலெநுக் ரநெவெ ஸ்வொவீநெத: |

மஹீத ததூக் வரிவார ஸாயநெந

நிபுஷெஷுராணம் ஸவீநெவ யபுஷொவீதம் || 43

ஹதா கில கலேஸு மலே ஸ்வபாவத்ஸ

தவதா நுகூலயைக ராஸை தவோசிதை |

கருஹீத தததத பரிசார ஸாதீனர்

நிஷேவயமாணம் ஸசிவைய தோசிதம் ||

43

ப - ரை] ஹ தாவிதகேஸுமலே—ஹத - போககடிககபபட்ட, ஈவித - எல்லா, கேஸு - கலேசங்களாகிற, கெலே - அழகுகளை யுடைய, ஸ்வபாவத் - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ஸ்வபாவ கருமெலே - உமக்கு அனுகூலமாக இருப்பதொன்றிலேயே ஆசையை யுடைய, தவ - உமக்கு, உவிதே - தகுந்தவர்களாகிய, மூலீத ததத வரிவார ஸாபமெந்—மூலீத - கையில வைத்துக்கொள் ளப்பட்ட, ததத வரிவார ஸாபமெந் - அவரவார்களினுடைய கைங் காயங்களைச் செய்வதற்குரிய கருவிகளையுடைய ஸாபமெந் - கிங்கராக ளாகிய நித்ய ஸூத்ரிகளினால், யதோவிதம்-தககபடி, நிஷேவயோணம் - ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிற

43

பா] நித்ய ஸூத்ரிகளுக்கான முக்கியமாகான இந்த மூன்று போ களும் சொல்லப்பட்டார்கள் பிறகு இவர்களைப்போலவே எண்ணிற ந்த நித்ய ஸூத்ரிகள் கைங்காயம் செய்யும் விதத்தை அதுவே தனக்கு அடையவேண்டிய பரயோஜனமாக எண்ணிக்கொண்டு சொல்லுகிறா— ‘ஹதாவித’ என்றாரம்பித்து அவிதையை, அஹங்காரம், ஆசை, தவே ஷம், பிடிவாதம், முதலியவைகள் கலேஸங்கள், இவைகளை அழகுகுக் கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன இவைகளை விட்டுப் பிரியாத மூன்று குணங்களையுடைய பரகருதி ஸம்பந்தமாகவுமாம் ஜ்ஞானமில்லாதவாக ளெல்லோரும் கலேஸத்தை யடைந்தவர்கள் ஜ்ஞானமுள்ளவர்கள் சில கலேஸங்களில்லாதவர்கள் ஒரு உபாயத்தினால் எல்லா கலேஸங் களையும் நிவருத்தி செய்தவர்கள் முகதர்கள் நித்ய ஸூத்ரிகளோ வெனில் அநாதியாகவே எல்லா கலேஸங்களையும் போககடித்தவர்கள் என்கிற அபிபராயத்தினால் ‘ஸ்வபாவத்’ என்று சொல்லப்பட்டது ஸூத்ரியிலும் ‘விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரம்பதத்தை ஸூத்ரிகள் எப் பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்’ என்றாததமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்படுகிறது இது முகதர்களின் பரபாவத்தைப் பற்றியல்ல, எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற அனேகம் போகளைச் சொ லவி இருப்பதினால், நித்யமாகவே எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்களா கையினால் அவர்களுக்கு கலேஸம் முதலியவைகள் உண்டாவதற்கு இடமில்லை இவர்கள் ‘அந்தப் பகவானை ஸூத்ரிகள் ஸ்தோத்திரம்

செய்துகொண்டு எப்பொழுதும் ஜாக்ரதர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றத் தழுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட அந்தப் பகவானை அனுப விக்கும் விதத்தை அபிபிராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— ‘ஹ்ரிந்முகூட்டுமென ருமென’ என்று உனக்குச் சேஷபூதர்களாக இருப்பதற்குத் தகுந்ததும் பரதந்திரங்களாக இருப்பதற்குத் தகுந்ததுமா யிருக்கிற கைங்கர்யத்தைச் செய்வது ஒன்றிலேயே ஆசையுடையவாக ளாகிய என்றாததம் ‘ஹ்ரிந்முகூட்டு’ என்கிற பாடத்திலேயும் இதுவே ஆததம் (அதாவது ஹ்ரி - எப்பொழுதும், ஸ்ரீமுகூட்டு மென ருமென - உமக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதிலேயே ஆசை யுடையவர்கள் எனபதம்) ‘தவொலிமென’ என்பதற்கு அநாதியாக எல்லா தெரிந்தவர்களாக இருக்கை, பரகருதி ஸம்பந்தமில்லாத விகா ஹத்தை யுடையவர்களாக இருக்கை முதலியவைகளினால் உமக்குத் தகுந்தவர்களாகிய என்றாததம் இந்த மூன்று விசேஷணங்களும் இவர்களுக்குப் பகவானால் உண்டானது இது ஆதிசேஷன், கருடன் முதலியவர்களுக்கும் ஸம்ம பரிசார ஸாதனங்களாவது குடை, சாம ரம் முதலிய கைங்கர்யம் செய்யும் கருவிகள் ‘ஹ்ரிமென’ என்பதற் குக் கிடமி இருந்து கைங்கர்யம் செய்வதிலும் அநாத விபூதி விசே ஷண்களை நிரவஹிப்பதிலும் ஆஜை செய்ப்பட்டிருக்கிற நித்ய ஸூ ரிகளினால் என்றாததம். ‘தவொலிமென’ என்பதற்கு அநாதத் அதிகா ரத்தில் செய்த உத்திரவிற்கும் பகவானுடைய அபிபிராயத்திற்கும் ஸம்பவத்தினாலேயே தாஸர்களாக இருக்கைக்கும் தகுந்தபடி என றாததம்

43

சுவதிவது நாமா ரஸ லாவ நிவது

புருஷயா உபு விபு யீறயா |

கண்ணாணுவக க்ஷிபு வராடி காலயா

புஹஷ்யநம் மஹிஷீம் மஹாபுஜம் ||

44

அபூவ நாமா ரஸ பாவ நிபா

ப்ரபுத்தயா முகத விதகத லீலயா |

கண்ணுவத க்ஷிப்த பராதி காலயா

ப்ரஹாஷ்யநம் மஹிஷீம் மஹாபுஜம் ||

44

ப - ரை] சுவதிவது நாமா ரஸ லாவ நிவது புருஷயா—

சுவதிவது - புதிதாயிருக்கிற, நாமா - அனைகவிதங்களான, ரஸ - ஸ்ருங்காராதி ரஸங்கள், லாவ - அவைகளுக்குத் தகுந்த பாவங்கள்,

இவைகளினால், கிஷ்டா - நிறைந்திருக்கும்படி, ப்ரவஹஸ்யா - வ்ருத்தியடைந்துகொண்டு வருகிற, க்ஷணாணுவக் - க்ஷணத்தின் பரமானுவைப்போல, க்ஷீவ்வராதிகாமபா - க்ஷீவ்-போககப்பட்ட, வராதி - ப்ரும்மாவின் ஆயுஸ்ஸு முதலிய, காமபா - காலங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, ஶுஶ்விஶ்வித்யா - ஶுஶ்வி-முடாகளினுடையவும், விஶ்வி-ஸமாததாகளினுடையதாகவு மிருக்கிற, தீவ்யா-வினாயாடினால், ஶ்விஶ்வி - பரதான மஹிஷியான லக்ஷ்மியை, ப்ரஹ்மஶ்வி - ஸந்தோஷப்படுத்துகிற, ஶ்விஶ்வி - நீண்ட கைகளையுடைய

44

பா] இப்படிப்பட்ட பகவானுக்கு எல்லா வயாபாரங்களிலும் லக்ஷ்மியுடன் ஸமஸமாக இருக்கும் தன்மையுண்டு என்றபிராயத்தில வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா—‘க்ஷவஹ்’ என்றாரம்பித்து கூரததாமாவாலும் இது 1 ‘க்ஷிபெம் வஹ நாமயோஷ்ய ரஸதா ஶ்யா ஶெக்ஷாஸ்யா த்யா’ என்று சொல்லப்பட்டது ‘க்ஷவஹ்’ என்னும் பதத்தினால் ஸம பாவம் இவைகளினவரிசையில் மேலே உண்டாகிறது முன் உண்டானவைகளை விட விசேஷமானது என்பதாவது இதற்குமுன் அனுபவிக்கப்படாததைப்போல ஆஸ்சாயமாக இருக்கிற தென்பதாவது சொல்லப்படுகிறது ஸம, பாவம், இவைகளாவது கார்தாவ வேதத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட வீர ஸம, ஸருங்கார ஸம முதலியவைகளும் உதஸாஹம் முதலியவைகளும் அவைகளினால் நிறைந்ததாயும் இடைவிடாமல் துடர்ந்து வருகிறதாய் மிருக்கிற என்றாததம் முடர்களாக இருக்கை ஸமாததாகளாக இருக்கை இரண்டும் கலந்திருப்பதினால் ஆஸ்சாயமாயிருக்கிறதென்று அபிபிராயத்திலவைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா—‘ஶுஶ்விஶ்வித்யா’ என்று ஶீலை எப்பொழுதும் தனக்கு மேற்பட்ட எல்லை இல்லாததென்பதை பரகாசப்படுத்துகிறா—‘க்ஷணாணுவக்’ என்றாரம்பித்து க்ஷணத்தையே மலையின் ஸ்தானத்திலிருப்பதாக ஆரோபித்துக்கொண்டு அதினுடைய அணுவாவது மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகிய ஒருபாகம் என்று இந்த உதாஹரணம் கலப்பீன செய்யப்பட்டது அதைப்போல பரம முதலிய காலம் போககடிக்கப்பட்டதென்று அதிஸயோகதியாகச சொல்லி இருக்கிறது ப்ரும்மாவினுடைய ஆயுஸ்ஸு பரம என்று சொல்லப்படுகிற காலம் ‘க்ஷி’ என

1 இயம் - இது, கரீடாகல - வினாயாட்டல்லவா, அஸ்தா - கீழ்சொல்லியபடி லக்ஷ்மியோடு ஸமஸயம் இல்லாத பக்ஷத்தில், த்யா - அவளுடன், ஶீகஸ்யாத - ஒரே அபிபிராயத்தை உடைத்தாயிருக்கையினால், அஸ்ய - இந்த பகவானுக்கு, ஶஸ்தா - பரீதியைக் கொடுக்கிறதாக, ஶஸ்யாத - ஆகாது

னும பதத்தினுல எண்ணிறந்த பருமமாக்கள கழிநதருக்கிற காலம தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்மருதியில் 1 'மாமா யாவஸிகதா யாரா யயா வஷ்டுதி வாஸவெஸாக்யா மணயிதம் மொகெ ந வு தீதா: விதா: ஹா: ||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'வேஹிஷீ' என்பதற்கு பா தான பதனியாகிய லக்ஷ்மியை என்றாததம் இவள மிகவும் பாதா னம் என்னும வயதயாஸம் ஸ்ரீ வைகுண்டகதயத்தில் 2 'ஸெஷ செ ஷாஸநாதி ஸவடம் வரிஜநம் ஹவதஸதவஸஸோவித வரிவ யபாபா ரோஜாவபஜா' என்று சொல்லப்பட்டது. 'புஹஷ்டயகம்' என்று நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருப்பது இப்படியே எப்பொழுதும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது எனனும அரிபராயத்தை உடையது இவ விதமாக ஸந்தோஷத்தை அடைந்திருக்கிற பதனீ 3 'ஹமலிவ ஹ ஷா வெவெஷேஹீ வகபாரா வரிஷவஜே' என்று சொல்லி இருக் கும விதமாக ஸாவஸவமாகிய தன்னுடைய ஆலிங்கனத்தைக் கொடுப்ப தற்குத் தகுந்த பாததாவின கைகளின் பெருமையைச் சொல்லுகிறா— 'வேஹ ஹஜீ' என்று இந்தக் கைகளின் பெருமை அவதார தசையில் 4 'வாஹுஹாரா வேஷ்டெஷா யஸ்யவொகொ வேஹாநம்' என்று சொல்லப்பட்டது.

44

கவிஞ்ஞ ஷிவாஹுத நிது யாவவ

வ்ஹாவ றாவணு யா ஏதொ டயிம் |

ஸ்ரீ ய: ஸ்ரீ யம் ஹத ஜெநெ நக ஜீவிதம்

ஸவ்யேஷ் சாவதூவ ஷேஷ் கலுக் ||

45

1 கவகாயா - கவகையின், வரிகதா:-மணல்களும், வாஸவே - இந்திரன், வா ஷ்டி - மழை பெய்யும்பொழுது, தாரா - தாரைகளும், யதா-ஸரியாக, கணயிதம் - எண்ண, ஸகயா - முடியும், வயதீதா - கழிந்த, பிதாமஹா - பருமமாக்கள, கணயி தம் - எண்ண, ஸாகயா:-முடியாது

2 ஆதிஸேஷன், விஷ்வசஸேனா, முதலிய எல்லாப் பரிஜனங்களையும் பக வானுடைய அந்தந்த அவஸதைக்குத் தகுந்த கைவகாயம் செய்வதில் உத்திரவு செயதுகொண்டிருக்கிற (லக்ஷ்மீ).

3 வைதேஹீ - வீணை, ஹருஷ்டா - ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவளாக, பபூவ - ஆளுள், பாததாரம் - பாததாவாகிய ஸ்ரீராமனை, பரிஷஸவஜே - ஆலிங் கணம் செய்துகொண்டான்.

4 லோக - லோகமானது, மஹாதமன - மஹாதமாவாயிருக்கிற, யஸய-எந்தப் பகவானுடைய, பாஹுசசாயாம் - கைகளின் நிழலை, அவஷ்டப்த: - ஆதாரமாகவு டையதோ.

அசிந்தய திவ்யாதபுத நிதய யளவந்
ஸவபாவ லாவண்ய மயா மருதோத்திம |
ஸ்ரீய. ஸரீயம் பகத் ஜநைக ஜீவிதம்
ஸமாதத மாபதஸக மாததி கலபகம் ||

45

ப - ரை] கூலிஞ்ஞ - எண்ணமுடியாததும், ழிவ் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்
தமில்லாததும், கூஹ - த - ஆஸார்யமுமாயிருக்கிற, மித் - நிதயமாகிய,
யளவந - யௌவனத்தையே, ஸ்வபாவ - ஸ்வபாவமாகவுடைய, லாவ
ண் - ழிய-லாவண்யம் நிறைந்த, கூஹோதா ழயி - அம்ருத ஸமுத்திரமாக
இருக்கிற, ஸ்ரீய - லக்ஷ்மிக்கும், ஸ்ரீயம் - லக்ஷ்மியாயிருக்கிற, ஹ்ரு
தௌ ஜீவிதம் - பக்தர்களாகிய ஜனங்களுக்கு முக்கியமான ஜீவனமா
யிருக்கிற, ஸ்ரீயம் - ஸாமாத்திய முடையவனாயும், ஸ்வஹ் - ஆபத்
தில் தோழனாயிருக்கிற, கூலிஞ்ஞ - யாசசம் செயதவர்களுக்கு கல்
பக வருஷம் போலிருக்கிற.

45

பா] பிறகு முதலில் பரஸ்தாவிக்கப்பட்டதும் பெளவனத்தோடு
சேராததாயுமிருக்கிற எல்லா ஜனங்களின் மனதை இழுக்கக்கூடிய
மொத்தமான ஸோபையையும் ஆஸாரிக்கத் தருந்தவனாயிருக்கை, அனு
பவிக்கத்தருந்தவனாயிருக்கை, இவைகளுக்குக் காரணமாகிய குண
விஸேஷங்களையும் சேர்த்துப்பவிக்கிறா—‘கூலிஞ்ஞ’ என்றாரமபித்து.
‘கூலிஞ்ஞ’ எனபதற்குப் பரமீயாகிகளுக்கும் அளவிடமுடியாம லிருக்
கையும், குறுகிக்கொள்ள இது அஸம்பாவிதம் என்று நிராகரிக்கமுடி
யாமையும் ஆராதம். ‘ழிவ்’ எனபதற்கு பரக்ருதி ஸம்பந்தமில்
லாத என்றாதம் ‘கூஹ’ எனபதற்கு எப்பொழுதும் அனுபவிக்க
ப்பட்டிருந்த போதிலும் இதற்கு முன்பு பரக்கப்பட்டதைப்போல
ஆஸார்யத்தைக் கொடுக்கிறது என்றாதம் ‘மித்’ எனபதற்கு கௌ
மாரம், கிழத்தனமானகிற அவஸத்தைகளினால் அளவில்லாதது என்றா
தம் யௌவனமாவது லோகத்தில் பாலயத்திற்குப் பிறகு உண்டா
க்கக்கூடியதாய் அழகான அமைப்புக்களையுடைய ஒருவித அவஸத்தை
அதையே தனக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவமாக உடையதாகிய
என்றாதம் இது ‘கூஹோதா ழயி’ எனனும் பதத்திற்கு விஸேஷண
மாகச்சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்டதாயும் லாவண்யமயமாயுமிருக்
கிற என்றாதம், என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. ‘லாவண்’ ழிய
எனபதற்கு லாவண்யம் நிறைந்த என்றாதம் லாவண்யமாவது மொத்
தமானஸோபை. இதற்கு லக்ஷணமும் : ‘ஹ்ருதிவ்ஹ்ருதே ஹ்ருதவாழி

1 பஹுஸாபி - அதிகங்களான, அதபி - ஜலங்களினால், பருதாருதம் - மரு
துவாகச் செய்யப்பட்டதும், சக்ஷராந்த ஜநம் - கண்களுக்கு ஆனந்தத்தைக்
கொடுக்கிற தமான, பூயிஷ்டம் - அதிகமான, தேஜவ - தேஜஸவே, லாவண்யமிதி -
லாவண்யமென்று, கதயதே - சொல்லப்படுகிறது.

ஹூமாவி ஷ்ரீஷ்ரீகிருஷ்ண ! உக்ஷுராமநா ஜநநம் மாவணுதி கிருஷ்ண
தே ||' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் எல்ல இல்லாத போகயமாயும்
மிகவும் பெரிய ஆதாரமாயும் இருப்பதை அபிபிராயத்தில வைத்துக்
கொண்டு அம்ருத ஸமுத்திரமென்று உபசாரமாகச் சொல்லி இருக்கி
றது. பரகருதியின் ஸம்பந்தமில்லாத அம்ருதம் என்று சொல்லப்படு
கிற சுதத ஸதவமாகிய தரவயமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறதாகவு
மாம் 'கஃ ஸ்ரீஸ்ரீபம்' என்று மேனமையை ஸ்தாபிக்கிறதற்காகச் சொ
ல்லப்பட்டது. இவ்விடத்திலோ வெனில் கைங்கரியத்திற்கு உத்தேசரய
மாயும் எல்ல இல்லாத போகயமாய் மிருக்கிற ரூபம் பதனியோடுகூடிய
தென்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறா—'ஸ்ரீயஃஸ்ரீபம்' என்று.
'ஹக்ஷஜெநெக ஜீவிதம்' என்பதற்குப் பகதானாகிப் ஜனங்களுக்கு முக
கியமான பாணனாயிருக்கிற என்றாததம் ! 'ஜிஹிதாஃ ஜிஹிதபூணாஃ'
என்றிவை முதலியது இங்கே நினைக்கத்தக்கது அன்றிகே பக்தர்களா
கிய ஜனங்களே எவனுக்கு பாணனோ, அப்படிப்பட்டவன் என்றாதத
மாகவுமாம் அப்படிப்பட்ட மிருத பரீதியினுல்லவோ தானே
2 'ஹூக்ஷாவெதேவ ஜெ ஜிதம்' என்றும், 'ஜிஹிதபூணாஹி வாணவாஃ'
என்றும் சொன்னா 'ஹஜேயம்' என்பதற்கு லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிப
பது முதலியவைகளிலேபோல தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்குத் தன்
னோடு ஸமமாக இருக்கையாகிற போகத்தைக்கொடுப்பதிலும் அதற்கு
விரோதிகளைப் போக்குவதிலும் எந்தத் தடவகைகளினாலும் தமக்க முடி
யாதவன் என்று தாதபாயம் அப்படியே கீதையில் 1 'வரித்ராணாய
ஸாயாமிநாம்' என்றாரமபிததுச் சொல்லப்படுகிறது 'சூவதஸம்'
என்பதற்குத் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு ஆபத்து நேரிட
டால் பரியனான ஸநேகிதனைப்போல ஸமமன ஸுகதுக்கங்களையுடைய
வனுயிருக்கிற என்றாததம். 'ஹி-ஹி கஹ்' என்கிற இடத்தில் 'க'
என்பது விசுத்தி தன்னை யாசித்தவர்களுக்குக் கலபகவருக்ஷம்போல
எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கிறவனென்று தாதபாயம் அப்படியே

1 என்னிடத்திலே வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாயும் என்னிடத்
திலே வைக்கப்பட்ட பாணன்களை உடையவர்களாயும் (இருக்கிறார்கள் நித்ய
ஸூரிசன்)

2 ஜனானியோவெனில் எனக்கு ஆதமா எனறே என்னுடைய
கொள்கை

3 பாண்டவர்கள் என்னுடைய பாணன்களல்லவா

4 ஸாதகங்களை காப்பாற்றுவதற்காக (நான் அவதாரம் செய்கிறேன்)

1 'ஹஸ்தே உவவதே' என்று ஸூத்ரத்திதல சொல்லப்பட்டது அன்றிக்கே எவனுக்குத் தன்னை யாசித்தவர்கள் கலபகவருக்கூடமாக இருக்கிறார்களோ அவன் 'ஹஸ்தே' இதைத்தானே 2 'உதாரா ஹஸ்தே வஸ்தே' என்று சொன்னா அன்றிக்கே தன்னை யாசிப்பவர்களைத் தானே உண்டாக்குகிறா என்றாததமாகவுமாம் அதாவது ஜீவாதமாககளுக்கு அநதநத பரயோஜனங்களை விரும்புகிற தசையும் பகவானுல உண்டாக்கப்பட்ட தல்லவா 45

ஹஸ்தே உவவதே ஸூத்ர ரத்னம்

புராண நிஸ்ஸேஷ உமோ ரயானரஃ |

கடாஹ ஹெகாணிக நித்ய கிங்கரஃ

புஹஷ்டயிஷ்யாதி ஸநாத ஜிவிதஃ | 46

பவநத மேவானுசரந நிரநதர

ப்ரஸாநத நிஸ்ஸேஷ மலோ ரதாநதரஃ |

கதாஹ மைகாநதிக நித்ய கிங்கரஃ.

புஹஷ்டயிஷ்யாதி ஸநாத ஜிவிதஃ ? | 46

ப - ரை] ஸஹ - நான், ஹஸ்தே உவ - உம்மையே, நிரனர - இடைவிடாமல், ஸநாத-பின்னுடாநதுகொண்டே, புராண நிஸ்ஸேஷ உமோரயானரஃ—புராண- ஓய்வை அடைந்த, நிஸ்ஸேஷ-மிகுதி இல்லாத, உமோரயானரஃ - வேறு ஆசையை யுடையவனாகக் கொண்டே, ஹெகாணிக நித்ய கிங்கரஃ - ஹெகாணிக - ஒரே இடத்தில் நிசுச யததையுடையவனாக, நித்ய கிங்கரஃ - எப்பொழுதும் தாஸனாக இருந்து கொண்டே, ஸநாத ஜிவிதஃ—நாதனோடு கூடிய பராணனை யுடையவனாக கொண்டே, கடா - எப்பொழுது, புஹஷ்டயிஷ்யாதி - ஸநதோஷப்பட்டுத் தப் போகிறேன். 46

பா] இப்படி அடையவேண்டிய பரயோஜனமாகிய பகவானை உள எப்படியே அனுஸந்தானம் செயது அதிக இலாபமாகப்பட்ட அதிக ஸநதோஷத்தினால் பரமபுருஷாததத்தின் கடைசியாகிய ஸ்வபாவத்தினாலே ஏற்பட்ட கைங்கரியத்தை பராததிககிறா—'ஹஸ்தே' என்று ரமபிதது அடையவேண்டியவனாயிருக்கை, அடைவிகிறவனாயிருக்கை, இவைகளுக்குத் தருந்ததும் கீழ்ச சொல்லப்பட்டவைகளுமாகிய

1 அத -இந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து, பவம் - எல்லாப்பலமும் உண்டாகிறது, உபபததே.-அப்படியே யுகதி இருக்கிறபடியினால்,

2 இவர்கள் எல்லோருமே உதாரர்கள்

எல்லா ஆகாரங்களும் சிறைந்த னன்றாததம் காமங்களுக்கு வசப்பட
டவர்களாயும், ஸேவிககத்தஞ்ஞாதவர்களாயு மிருக்கிற மறநவர்களை வில
க்கவேண்டும் எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'வனவ' எனனும் பதம்
இததால் 1 'சூ'திஞ்ஞா யஜி பொமெந் நாவொதி வரஜி வடிவரூபு
ஸ்யாநுமரொ வுஞ்சூ தெமெவ வஹ ரொஜதெ ॥' எனறிவை
முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரன் முதலியவர்களைப்
பின் துடருவது விலக்கப்பட்டது அன்றிகே மோக்ஷத்தை அடை
ந்தவன் தன்னுடைய இஷ்டத்தினால் பகவானுடைய பரிஜனங்களுக்
குக் கைங்கரியம் செய்வதும் அவர்களுக்குச் சேஷியாகிய பக
வான் வரையிலும் இது தருபதிகரமாகிறது என்கிற புத்தியை முன்
னிடமி என்றபிராயமாகவுமாம் 'சுநுமரூ' எனபதற்கு அந்தந்த
அவஸ்த்தைகளுக்குத் தஞ்ஞத் வயாபாரத்தினால் கைங்கரியம் செய்து
கொண்டு னன்றாததம் இவ்விதத்தில் விட்டுவிட்டுக் கைங்கரியம்
செய்வதை விலக்குவதற்காக 'நிரஹ' என்று சொல்லப்பட்டது
மேல எல்லை இல்லை யெனபதை அபிபராயத்தால் வைத்துக்கொண்டு
நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருக்கிறது 'இந்த ஆரந்தமயமாகிய ஆதமா
வை அடைந்து பகவானுடைய கல்யாண குணங்களையே அனுபவித்துக்
கொண்டிருப்பவனுடைய தன்னிஷ்ட பரகாரம் ரூபத்தை யடைந்து இந்த
எல்லா லோகங்களிலும் அந்தப் பகவானைப் பின் துடர்ந்து ஸஞ்சரித்
துக்கொண்டு' னன்றாததமுள்ள ஸருதிவாக்யமும் இங்கு ஜஞாபகப்
படுத்தப்படுகிறது இவ்விதத்தில் 2 'கூ'ரூஷ் ஶாஜிநுமரூ வவா
ஸு வஹ வெவெஷ்ஷாப்ரிஸாநுஷு ராஸ்யுதெ ॥ சுஹம் வ
வடி காரிஷ்ஷாஜி ஜாஹு தஹ்வதஸுதெ ॥', என்றும் 3 'தவாநுமூதி

1 சீதிஜஞு - பாடத்தெரிந்தவன், யோகேன - யோகத்தினால், பரம் பதம் -
பரமபதத்தை, நாபநோதியதி - அடையாமல்போவானேயானால், ருதாஸ்ய - ருத்
திரானுக்கு, அனுசா - கிங்கராக, பூதவா - ஆகி, தேனவஸஹ - அந்தருத்திரனோ
டேயே, மோததே - ஸாதோஷப்படுகிறான்.

2 மாம - என்னை, அனுசாம் - கிங்கராக, குருஷ்வ - செய்துகொள்ளும்,
பவாமஸது - நீரோவெனில், வைதேஹ்யாஸஹ - வீதையோடுகூட, கிரிஸாநு
ஷு - மலைகளின் தாழ்வரைகளில், ரமஸ்யதே - விளையாடப்போகிறீர், அஹம் -
நான், ஜாகாத - விழித்துக்கொண்டும், ஸவபதஸ்ச - தூங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற
தே - உமக்கு, ஸாவம் - எல்லாக் கைங்கரியத்தையும், கரிஷ்யாமி - செய்யப்போ
கிறேன்.

3 தே - உமமுடைய, அனுபூதி - அனுபவத்தினால், ஸமபூத - உண்டான,
பீதி - பீதியினால், காரித - செயலிக்கப்பட்ட, தாஸதாம் - கைங்கரியத்தை,
தேவ - ஓ! தேவன், மே - ஏனக்கு, கருபயா - கருபையினால், தேஹி - கொடு,
அநயதா - வேறு, கதிம - கதியை, நஜானே - நான் அறியவில்லை

ஸம்ஸுத ஸ்ரீதிகாரித லாஸதாம் | ஷேஹி செ க்ஷவ்யாரஷேவ |
 ஸ்ரீமந் மதி ஸ்ரீமந், எனறும், : 'ஸவ்யாவஸ்யாவிதா ஸெஷஸெ
 ஷெஷெதக ராதிஸவ | ஸவெபம்ஊணரீகாஷ்' க்ஷெஷெ வெவம் கூர்
 ஷ்ரீராம்' எனறியை முதலியதும் நினைக்கத்தக்கது இப்படிப்பட்டகைந
 காயம் கிடைப்பதற்காக இதர பரயோஜனங்களில் எனக்கு உண்டாகிய
 ஆசைமுன்னாலேயே நிவருத்தி செய்யத்தக்கது என்கிற அபிபராயத்தி
 னால் சொல்லுகிறா— 'ஸ்ரீராம்' என்றமபிதது 'வெண்காணிக்' என
 பதற்கு ஒரே இடத்தில் நிர்வசயத்தையுடைய என்றாததம் பருமமா
 ருத்திரன், முதலியவர்களை அடைந்தபோதிலும் திருமபிவருகிறதில்லை
 யென்று சில பரமாணங்களில் சொல்லப்படுகிறது அப்படி இருந்தபோ
 திலும் : 'ஸ்ரீஹ்ணா ஸஹதெ ஸவெஷு ஸம்ஸாஷேவ்ரீதிஸம்ஸ
 ரொ வாஸ்யாஷெ க்ஷதாஷ்தாம்: ஸ்ரீவிஸகி வரம்ஷேவ்' என்று சொ
 லலி இருக்கிற நியாயமாக கரமமாக மோக்ஷமவரையிலும் முடிவுபெறு
 கிறதென்பது அவ்விடத்தில் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. ஆகை
 யினால் இவ்விடத்தில் 'மிக்ஷ' எனனும் பதத்தினால் இதரதேவதைகளி
 னுடைய கைநகாயம் விலக்கப்படுகிறது இது : 'காஹித்ஷெஷு
 ஷேஷு: ' எனறியை முதலியவைகளைச் சொன்ன புண்டரீகனைக் குறி
 த்துப் பகவானால் : 'சூமஸு வதஹ்ஷெஷு வுணரீக ஷ்ரீமந்
 ஷ்ரீமந்ஸாமி மித்ரதா ஷ்ரீ வாஷ்வரிஸு ஹம்' என்று சொல்லப்பட
 டது 'ஸ்ரீஹ்ஷேஷிஷ்ரீ' எனப்பதற்கு உமக்குத் தாஸனாகிய என

1 தவ - உமக்கு, ஸாவாவஸ்தோசித - எல்லா அவஸைக்களுக்கும் தகுத்த,
 அஸேஷஸேஷைக்காதி - எல்லாக் கைநகாயங்களிலும் ஆசையுடையவனாக, பவே
 யம் - ஆக்கடவேன, புண்டரீகாஷ் - தாமரைப் பூவைப்போன்ற கண்களையுடைய
 பகவானே, தவமேவ - நீரே, மாம-எனனை, ஏவம்-இப்படிப்பட்டவனாக, குருஷ்வ-
 செய்யும்

2 கருதாதமான ரக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, தேஸாவே - அவர்கள்
 எல்லோரும், பரஸய - பருமமாவின் ஆயுஸ்வின், அநதே - கடைசியில், பாதி
 ஸஞ்சரே - பரளயகாலம் ஸம்பரார்த்தே - வருமபொழுது, பருமமணஸஹ - பரும
 மாவுடன் கூட, பரமபதம் - பரமபத்ததை, பரவிசந்தி - அடைகிறார்கள்

3 மிகவும் கெட்டபுத்தியையுடைய நான் என்கே

4 மஹாமதே - அதிகப் புத்தியையுடைய, வதஸ - குழந்தையாகிய, புண்ட
 ரீக - புண்டரீகனை, ஆகச்ச - இங்கேவா, தே-உனக்கு, பதாம் - கேஷம்ம (உண்
 டாகவேண்டும), மதநுபதாரீ - என்னுடைய ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, நித
 யாதமா - நித்யமான ஸ்வபாவத்தையுடையவனாய், மம் - என்னுடைய, பாத
 பரிகாஹ:-திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டவனாய் (இருக்கக்கடவாய்)

சுரு உமமுடைய ஸந்தோஷமே முக்கியமான பரயோஜனம் என்றுதாத
பாயம் இப்படித் தனக்கு வசப்பட்டதாயும் தன்னுடைய பரயோஜனத்
திறகாக ஏற்பட்டதாயுமிருக்கிற காதருதவம், போகதருதவம், இவை
களினுடைய பரமமில்லாத கைங்கரியத்தைப்பற்றிய பராததனை செய
யப்பட்டதாகிறது இதற்கு முன்பு நீ உபேகைச் செய்ததினால் நீரா
கிய நாதனையுடையவனா யிருந்தபோதிலும் நான் நாதனில்லாதவனைப்
போலிருந்தேன் இப்படிப் பட்ட தினதஸை உமமுடைய ஸங்கலபத்தி
னாலேயே எனக்கு விவருத்தி யடையப்போகிறது என்கிற அபிபராயத்
தினால் சொல்லுகிறா—‘ஸந்தாப ஜீவித்’ எனறு 46

யிமஸூமி உவிநீதம் நிஷ்யம் உரஜுஜம்

வரஉவாஸுஷ ! யொஹம் யொமிவயபூத மனெனும்!
வியிஸிவ ஸநகாஹெஷ யபூதாது உதூஷ டுரம்
தவ வரிஜந ஹாவம் காஹெ காஹெதூதூ || 47

திசு ஸூசிம விநீதம் நிதயம் மாமலஜ்ஜம்

பரமபுருஷ! யோஹம் யோகிவாயாகர கண்ணை. |

விதி ஸிவ ஸனகாதயை, தயாதமதயநத தூரம்

தவ பரிஜன பாவம் காமயே காமவருத்த. || 47

ப - னை] சுஸூமி - அபரிசுத்தனாயும், சுவிநீதம் - வினய மில்
லாதவனாயும், நிஷ்யம்-பயமில்லாதவனாயும், நிஷ்யம் என்று பாடமா
னால் தயை யில்லாதவனாயும் என்றாத்தம், சுஜ்ஜம் - லஜ்ஜை யில்லா
தவனாயும் இருக்கிற, உர - எனனை, யிக்ஷ - நிந்திக்கவேண்மே,
காஹெதூதூ - இஷ்டப்படி நடக்கிற, யு - எந்த, சுஹம் - நான், வரஉ
வாஸுஷ - ஓ! பரமாத்மாவே, யொமிவயபூத மனெனும்—பொயி
வயபூ - (புகவானிடத்தில் பக்தியுடையவாகளாகையினால்) மற்ற யாகி
களை விடச் சிறந்தவர்களுக்குள், சுதூ மனெனும்—முதலில் எண்ணத்
தக்கவர்களாகிய, வியிஸிவ ஸநகாஹெஷ—வியி - ப்ரம்மா ஸிவ -
ருத்திரன், ஸநக - ஸநகா, ஹெஷ - இவர்கள் முதலியவர்களினால்,
யபூதாது - த்யானம் செய்ய, சுதூஷ டுரம் - மிகவும் தூரமாகிய,
அதாவது எட்டாததாகிய, தவ - உம்முடைய, வரிஜநஹாவம் - கிங்கர
தை இருக்கையை, காஹெ - ஆசைப்படுகிறேனே 47

பா] இப்படி மோகத்தினால் ஆசையுடையவனா யிருக்கும் தசையை
என்னால் அடைவிக் கப்படவரா நீ? இதுவும் என்னுடைய குணனு

பவத்தோடு சோநதிருக்கிற படியினால் மோகூத் தசைக்கு ஸமானம், ஸனகா முதலியவர்களைப் போல இந்தத் தசை உம்மாலும் சில காலம் அனுபவிக்கத் தக்கது என்று பகவானுடைய அபிபராயம் இருப்பதாக ஸந்தேஹித்துக் கொண்டு, தனக்கு முன்பு நிரூபிக்கப்பட்ட கார்பணய மிருக்கிற தென்பதை ஸதாபிப்பதற்காக தாமதத்தை பொறுக்காதவனாகையினால் அதிக தவரை இருக்கிற தென்பதை காட்டுவதற்காகவும், கிடைக்கத் தகாதவஸ்துவை விருமபுகிற தன்னை நிரூபித்துக் கொள்ளுகிறா—‘யிமஸூலி’ என்று ‘யிக்’ என்னும் பதத்தோடு சோநதிருப்ப தினால் இவரு இரண்டாம் வேற்றுமையாகச் சொல்லி இருக்கிறது 1 ‘சூ தூநிநா தூவ-ஞஜிவ’ என்று தன்னை நிரூபித்துக் கொள்ளுவதும் ஸாஸ் த்ரங்களில் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படி இருந்தபோதிலும் அது எல்லாவிடத்திலும் இல்லை எப்படி ஹருமான முதலியவர்கள் தன்னை ஸதோத்திரம் செய்து கொள்ளுவதும் சில இடங்களில் குணமாகவே கொள்ளப்பட இருக்கிறதோ அப்படியே இவா தமமை நிரூபித்துக்கொ ள்ளவதும் தன்னுடைய கார்பணயத்தைத் தெரிவிக்க கூடிய இந்த இடத்திலும் குணமாகவே கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது ‘சஸூலி’ என பதற்கு உம்முடைய கைகளாய் செய்வதற்கு விரோதியாகிய பரகருநி யோடு சோநதவனாயும், அத்துடன் சோநத் கலேசம், காமம் இவை முதலியவைகளினால் கெடுக்கப்பட்டவனாயும் அபிபராயத்தில் சுத்தி இல்லாம லிருந்த போதிலும் அது உடையவனென்பதைப் பாவித்துக் கொண்டவனு யிருக்கிற என்றாததம் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமாகளா கிய நித்யஸூரிகளும் தோஷம் நிவருத்தித் முகதார்களும் உமக் குக்கைகளாய் செய்யத் தகுந்தவர்கள் அவர்களுக்கும் நான் எப்படிப் பட்டவன் என்று தாத்பாயம் ஆசாயாகளை ஆஸாயி த்திருக்கும் உமமை ஏன் இப்படி நிரூபித்துக் கொள்ளுகிறீர் ? என்றோக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—‘சுலி நீதம்’ என்று ஆசாயனுடைய உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நானி ருந்தேனேயாகில் அப்பொழுது கூத்திர பந்துவைப்பீப்பால் கரம் மாக மோகூத்ததை அடைந்தவனாவேன எனக்கு ஆசாய ஸம்பந்தமிரு ப்பதும் வினயமில்லாததினால் ஸாதவிகாக்களைப் பரிகாஸம் செய்வதற்குக் காரணமாகவே ஆனது என்று தாத்பாயம் தகாதவன் கிடைக்கத்த

1 தன்னை நிரூபித்துக்கொள்ளுவதும் தன்னைப் பூஜித்துக் கொள்ளுவதும் செய்யக்கூடாத

காத வஸ்துவில் ஆசைப்படுவது 1 'வாஜ்ஜெயேஷ்வரிய்யாநம் உந்வாந
நிஷ்டுவிஷ்டுமஹிதயாவி நிஷ்வஸஸு த்ரிவிடம் உந்வஸம் ஸ்ரீதம் 11' என
று ஸமருத்தியில் சொல்லி இருப்பதினால் அபசாரமே ஆகும் ஆகையினால்
புரோடாசத்தை விருட்புகிறநாயக்குப்போல எனக்குத் தடியினால் அடிப
பதே கிடைக்கும் என்கிற பயமில்லாதவன் நான் என்று சொல்லுகிறா-
'நிஷ்டுபம்' என்று 'நிஷ்டுயம்' என்று சில புஸ்தகங்களில் பாடம் அப்
பொழுது பரம்பாகவதாகினால் அனுபவிக்கத்தகுந்த உத்தமமான அம்
ருத்தத்தில் விஷத்தைக்கலந்தவனாகிய என்றாததம், என்று வயாக்யானம்
செய்தாராக இவ்விடத்திலும் எனனுடைய அபராதத்தினால் என்னைச்
சோந்தவாக்குக்கும் தோஷம் உண்டாகும் என்று தெரிந்து கொண்டும்
இப்படி பரவருத்தி செய்வதினால் அவர்களிடத்தில் தயை இல்லாதவன்
நான் என்று வயாக்யானம் செய்வது யுகதம் 'ஶோ' என்பதற்கு அஹந
காரம் முதலியவைகளை உடைய என்று தாதபாயம் தண்ணீரக்குட
மெடுக்கும் வேலைக்காரி சகரவாதத்தியோடு சேருவதற்கு ஆசைப்படுவ
தைப்போல இவருடைய ஆசை அனுசிதமான விஷயத்தைப்பற்றியது
என்று பெரியோர்களினால் பரிஹாஸம் செய்யத்தகுந்தவன் நான் என்ப
தை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறா—'ஶுஜ்ஜீ' என்று நியத ஸுட்ரி
களினால் ஸேவிககத்தகுந்த பகவான் தன்னோடு சேருவதற்குத்தகாத
வன் என்கிற பரத்துவத்தை பரகாசப்படுத்துகிறா—'வாஜ்ஜெயேஷ்வ'
என்று தான் மிகவும் தாழ்ந்தவன் என்கிற பரஸித்தியையும் இப்பொழு
தும் தோஷம் துடாந்துவருகிறது என்பதையும் அபிபிராயத்தில் வைத்
துக்கொண்டு சொல்லுகிறா—'பொரஜம்' என்று 'பொரிவயட்'களா
வது யோகிகளுக்குள் சிறந்தவர்களாகிய பகவானிடத்தில் பகதி செய்து
கொண்டிருப்பவர்கள் அப்படியே கீதையில் 2 'பொரிநாஜீவி ஸ்வெஷ்
ஷாம்' என்றாமபித்துச் சொல்லப்படுகிறது அவர்களுக்குள் அகரகண்
யராவது முதலில் எண்ணத்தக்கவர்கள் விபிரிவஸநகாஜெஷ்' 3
என்பதினால் உபய பாவனைபை யுடையவர்களாயும் பரும்மபாவனையை
யுடையவர்களாயு மிருக்கிற எல்லாரையும் சேர்த்துச்சொல்லி இருக்கி

1 பரதவயேஷ்வ - அபலாருடைய வஸ்துக்களில், அபிதயானம் - தன்னு
டைய தென்கிற எண்ணமும், மனஸா - மனத்தினால், அநிஷ்ட சிந்தனம் - அயலா
ருக்கு அநிஷ்டம் உண்டாகவேண்டு மென்று எண்ணுவதும், விததாபிநிவேஸ -
வீணை பிடிவாதமும் மாதிய, தரிவிதம் - இரத மூன்று விதமும், மாநஸம் - மனஸ்வ
னில் செய்யப்படுகிற அபசாரங்களாக, ஸமருதம் - சொல்லப்பட்டது

2 யோஜெஸம் - யோகிகளுக்குள்ளும், ஸாவேஷ்வமபி-மற்ற எல்லாருக்குள்
ளும், என்னை எவன் தயானம் செய்கிறானோ அவன் சிறந்தவன்

றது. 'ய்யூதூ ரீத்யூன டீரு' எனபதினால் அடையவேண்டியதைப் பற்றிக் கேட்கக்கவே வேண்டியதில்லை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'கவவரிஜநவாவம்' எனபதற்கு உமக்குத் தகுந்தவர்களாகிய ஆகிஸேஷன், கருடன் முதலிய கணக்கில்லாதபரிஜனங்களையுடையவராகையினால் மறறொருவரைப் பற்றி அபேகை இல்லாத உமக்குத் தாஸனாக இருக்கையை என்றாததம் அனறிககே பரிஜனங்கள் செய்யும் காரயமாகிற கைங்கரயத்தை என்றாததமாகவுமாம் 'கூரீயே' எனபதற்கு எனக்கு கேவலம் ஆசைமாதிரம் இல்லை, பின்னை எது வென்னில் தாமதத்தைப் பொறுக்க முடியாத மிகவும் தீவரமான ஆசையுடையவனாக இருக்கிறேன் என்று தாதபாயம் எவனுடைய நடத்தை தன்னிஷ்ட பரகார மிருக்கிறதோ அவன் 'கூலிவூதூ' என்னப்படுகிறான் லோகம், ஸாஸ்த்ரங்கள் இவைகளை அநாதரிததும் தான் யோசிக்காமலும் தன்னிஷ்டப் பரகாரம் செய்கிறவன் என்றாததம் 1 'ஹோக பாகூராவம் ஹோ டாகூரீணம்' யதீஸ்ரீதா 1 வஹு யதூ ந விஷ்ணே ந சுயடூதே ந ஸம்மதிம்' ॥ என்று எல்லோராலும் விடதக்குந்த நான் எப்படி உமமை அடையத் தகுந்தவனாவேன் என்று தாதபாயம்

47

சுவராய ஸஹஸ்ர ஹாஜம்

வதிதம் லீல ஸவாணடி வொடினெ 1

சுமதிம் ஸரணாமதம் ஹரே 1

சூவயா கெவறு உரதலாசு காரம் ॥

48

அபராத ஸஹஸ்ர பாஜனம்

பதிதம் பீம பவாண வோதரே 1

அகதிம் ஸரணாகதம் ஹரே 1

சூவயா கேவல மாத்மஸாத குரு ॥

48

ப - ரை] சுவராய ஸஹஸ்ர ஹாஜம் - அனேகவிதமான அபராதங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், லீல ஸவாணடி வொடினெ - பயங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் வதிதம் - விழுந்த ஸ்ரீயும், சுமதிம் - வேறுகதி இல்லாதவனாயும், ஸரணாமதம் - ஸரணமாக அடைந்தவனாயுமிருக்கிற என்னை, ஹரே - ஓ 1 பகவானே, சூவயா கெவஹம்.

1 லோகயாதார - லோகங்களின் நடவடிக்கை, பயம்-பயம், ஸ்ரீஜா - வெட்கம், தாக்ஷிணயம்-ஸாமாதிதியம், தாமஸ்ரீலதா-தாமதத்தைச் செய்வதையே ஸவபாவமாக வுடையவனாயிருக்கை, பஞ்ச-இவ்வைந்தம், யதா-எவனிடத்திலும், நவீதயந்தே-இல்லையோ, தேன-அவனுடன், ஸங்கதிம் - சேருவதை, நஞாயாத-செய்யக்கூடாது.

க்ருபையினாலே மாததிரம், சூத்ர ஸ்ரீ - உமகருக கிங்கரனாகச் செய்து கொள்ளும் 48

பா] இப்படி உமமாலேயே சிந்தித்துக்கொள்ளக் கூடியவனாகிய நீர் இப்பொழுதும் அப்பிராதிபாக இருக்கிறீரேயானால் அப்பொழுது சீக்கிரத்தில் என்ன அடைவதை எப்படிக்கொடுக்கப்போகிறேன்? என்றாகுஷ்பம வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக நான் தகாதவனாக இருந்தபோதிலும் மிகவும் தயை செய்யக்கூடியவனாகையினால் உமமை அடைவதற்குத் தகுந்தவனாகச்செய்து கொள்ளுவதையும் உமகருக்கிவகரனாக்கிக் கொள்ளுவதையும் கருபையினால் நீரே செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்—‘சுவராய’ என்றாரம்பித்தது ‘நிநிதித்’ என்று முன்பு சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்திலும் ‘சுவராபஸஹஸு வாஜிந்’ என்று அதுவதிகப்பட்டது அதுவும் பொறுமை முதலிய குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய உமமால் அதெல்லாம் பொறுத்தது கொள்ளத்தக்கது என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘நிநிதித்’ என்று முன்பு சொல்லப்பட்டதே ‘வதித்’ என்றாரம்பித்தது மறுபடியும் சொல்லப்படுகிறது ஜ்ஞானிகளுக்குப்புணிய பலங்களை அனுப்பிப்பதும் ஆசைதுடாந்துவருவதற்குக் காரணமாகையினால் மிகவும் பயத்திற்குக்காரணம் என்கிற அபிபிராயத்தினால் ‘வீ’ எனனும் பதம் சொல்லப்படுகிறது இப்படி ஸம்ஸாரம் மிகவும் பயங்கரம் என்று சொல்லி இருப்பதினாலும் தனக்குப் பரமாத்மாவை அடைவதில் தாமதத்தைப் பொறுக்கக் கூடாத தன்மை உண்டென்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது ‘சுமதி’ என்பதினால் முன்பு சொல்லப்பட்ட வேறொரு உபாயத்தையும் உடைத்தாகாதவனு யிருக்கை துண்ணாடுவதைப்போல உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது ‘ஸ்ரணாத’ என்றும், முன்பு அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ரக்ஷிப்பதற்கு வயாஜம் அதுவாதம் செய்யப்படுகிறது இதனால் 1 ‘ஸ்ரணம் வ பூவநாநாம் தவா ஸ்ரீதி வ யாவதாம் 1 பூலாடி வித்யுஹம் துணாவி காவடி ஸாயவடி’ என்று பொதுவாக ஏற்பட்டது உன்னிடத்தில் கைமுதிக நியாயத்தினாலேற்பட்டதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘ஸ்ரண’ என்று சொல்லப்பட்டது ‘ஹ’ எனனும் பதத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது ஸாமாதியமுடையவனாகும் கருணையுடையவனுய் மிருப்பவனல்லவோ

1 ஸ்ரணம் - ஸ்ரணமாக, பரபநாநாம் - ஆஸ்ரயித்தவர்களாயும், தவ - உமகரு (கிங்கரனாக), அநாமி - ஆகிறேன், இதி - எனது, யாசநாம் - யசிக்கிறவர்களாய் மிருப்பவர்களுக்கு, ஸாதவ: பெரியோர்கள், பித்ருஹந்தருணமபி - அவர்கள் பித்ரு ஹத்தியைச் செய்வவர்களாக இருந்தபோதிலும், ப்ரஸாதம் - அனுகூலத்தை, குாவதி - செய்கிறார்கள்.

ஸ்ரணயன் அதில மறறொருவருக்கும் ஸாதாரணமல்லாத பகவானுடைய ஸாமாததியம் 1 'வ் ஹாணநித்ரம் ராஜம் வ பஜம் வரூணநெவ வ | ப்ரஸஹ் ஹரதெ யஸா தஸாஜிரிரிதீபக்தெ ||' என்று புராணத்தில் சொல்லப்பட்டது அப்படியே கருணையுடையவனென பதம் தனனை ஆஸ்ரயித்தவாகளினுடைய அநிஷ்டங்களைப்போகக் கிருன என்று சொல்லுவதினால் தெரிநிககப்படுகிறது 2 'ஹரி ஹ்ருதிவாவாநி', 3 'ஹெவ' ப்ரஸஹாதிஹ்ரு' என்றிவை முதலியது ஸ்மருதியில்கொல்லப்படுகிறதல்லவா பரமஸம்ஹிதையிலும் 4 'யஸா ஆர வம் ஜமதெந தஸா ஶிஷ்ணுரிதி ஸ்பதஃ ஹரணா ஹெவ ஶ்ரவாநாஃ ஹரிரித்யுதி யீயதெ ||' என்று சொல்லப்பட்டது 5 'ஜ்ஞாதம் பிபாவலிஷ்டம் வுராநுதம் பிஹாநாபிஹதீ பாவஹம் ப்ராஹ் ஸத்யுஷ்யோ ஹவாநு ஹரிஃ', 6 'வரபாவஹ. பாவஹா பிஹா விஹபெஹரி' என்றிவை முதலியதும் இதையே அபிபராயத்திலுடையது 'க்யவபா' எனபதினால் தனக்கு ஸமயத்தை அடைந்த கருபையினால் எனபது அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது 'கெவஹம்' எனபதற்கு இனிமேல் என்னுடைய வயாபாரத்தை ஒன்றையும் எதிர்பாராமல் என்றாததம். இததால் மறறொரு உபாயத்தைப்பூர்த்திசெய்வித்து அதின வழி

1 யஸமாத - எந்தக் காரணத்தினால், பருமமானம் - பருமமாவையும், இந்நிரம் - இந்நிரனையும், ருதரம் - ருத்திரனையும், யமம் - யமனையும், வருணமேவச - வருணனையும், ப்ரஸஹய-பலாத்காரம் செயது, ஹரதே - ஸமஹாரம் செய்கிறானே, தஸமாத-ஆகையினால், ஹரி இதி - ஹரி என்று, ஶாயதே - சொல்லப்படுகிறான்.

2 ஹரி - விஷ்ணு, பாபாநி - பாபங்களை, ஹரதி - போகக்கிறான்

3 ப்ரபநாததிஹா - ஆஸ்ரயித்தவர்களின் துக்கத்தைப் போகக்கிற தேவ - தேவனே

4 யஸமாத - எந்தக் காரணத்தினால், தேந-அந்த விஷ்ணுவினால், ஜகத -லோகம், வயாப்தம் - வயாபரிக்கப்பட்டதோ, தஸமாச - ஆகையினால், விஷ்ணு. - இதி - விஷ்ணு வென்று, ஸமருத:-எண்ணப்படுகிறான், துக்ககாலம்-துக்கங்களை, ஹாணதேவ - போகருவதினாலேயே, ஹரி-இதி - ஹரி - என்று, அபிதியதே- சொல்லப்படுகிறான்

5 மஹாத்மநா - மஹாத்மாவாகிய, வலிஷ்டேந - வலிஷ்டரினால், புரா - முன்னால், கீதம் - சொல்லப்பட்ட, மஹதீம் - பெரிதான, ஆபதம் - ஆபத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்தது, பகவான் - பகவானாகிய, ஹரி:- விஷ்ணு, ஸ்மர்த்தவய:- நினைக்கத்தக்கவா எனபது, மயா - எனனால், ஜ்ஞாதம்-அறியப்பட்டது

6 பரமாதம் - அதிகமான ஆபத்தை, ஆபந:-அடைந்தவன், மனஸா - மனத்தினால், ஹரிம - விஷ்ணுவை, சிந்தயேத - நினைக்கவேண்டும்.

யாக ரக்ஷிப்பது ஸிலககப்படுகிறது 'சூத்ஸாதுரூ' என்பதற்கு உன
ககுத் தாஸனாகிய என்னை வேறு உபாயங்கள் பாயோஜனங்கள் இவைக
ளில் ஆசை இல்லாதவனாகச் செயது உமமுடைய கைங்கரியம் ஒன்றி
லேயே ஆசையுடையவனாகச்செய்யும் என்று தாதபாயம் 'யிமஸூ'வி
என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட தனனைப் பற்றி நிரந்தரமாகக் கொள்ளு
வது துடாநது வருகிற படியினால் தனனிடத்தில அநாதாவைத் தெரி
விப்பதற்காக இவனிடத்தில 'போ (என்னை)' என்று சொல்லவில்லை 48

ஈவிவெக வநாஸ ஹிஹுவெ

வஹுயா வஸதத டுஃவ வஹிபுணி |

ஹவநு ! ஹவஹிபுநெ வயஃ

ஹ்விதம் ஶாவஹொகயாஹுத !!

49

அவிவெக கநாதத்திவமுதே

பஹுதா ஸந்தத துககவாஹிணி |

பகவந - பவதாதிநே பத :

ஸகலிதம் மாமவ ஸோக யாசயுத ! ||

ப - ரை] ஈவிவெக வநாஸஹிஹுவெ—ஈவிவெக - அவிவெக
மாகிற, வந - மேகங்களினால், ஈஸ - பரகாசமில்லாத, ஹிஹுவெ -
திக்குக்களையுடைய, வஹுயா - அனேக விதங்களான, வஸததஹுஃவ
வஹிபுணி—வஸதத - இடைவிடாமல், ஹுஃவவஹிபுணி - துககங்களை
வாஷித்துக் கொண்டிருக்கிற, ஹவஹிபுநெ—ஹவ - ஸம்ஸாரமாகிற,
ஹிபுநெ - தூதத்தினத்தில், வயஃ - நிவருத்திமாககத்திலிருந்து, ஹ்வி
தம் - நழுவியிருக்கிற, போ - என்னை, ஹவநு - பகவானாகிய, ஹுத -
அச்சுதனே, ஈவஹொகய-க்ருபைசெய்யும், அதாவது அனுகூலமும் செய்ய
யும் என்று தாதபாயம் 49

பா] 'நப ஶேதிஷொஹி' என்றாரம்பித்து 'ஈகிஹம்' என்கிற
வரையிலும் சொல்லப்பட்ட அநாதத்தை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கிறா—
'ஈவிவெக' என்றாரம்பித்து அவிவெகங்களாகிய மேகங்களினால் பரகாச
மில்லாத திக்குக்களையுடைய என்றாததம், 'வஹுயா' என்பதற்குத்
தாதபதரயங்களாகவும் ஸாரிதத்திலுண்டானவைகள், மனதிலுண்டான
வைகள். முதலிய உட்பிரிவுகளாகவும் அனேக விதங்களான என்றாத
தம், 'வஸததஹுஃவவஹிபுணி' என்பதற்கு இடைவிடாமல் அனிஷ்டங்
களின் கூட்டங்களை எல்லா இடத்திலும் உண்டுபண்ணுகிற என்றாத்

ந மருஷா பரமாதத மேவ மே

ஸ்ருணு விஜ்ஞாபநமேக மகராத |

யதிமே நதயிஷ்யஸே ததோ

தயநீய ஸதவ நாத 'தூலப ||

50

ப - ரை] ஸ்ரீஷா - பொய்யல்ல, வாரியாபுரேவ - உண்மையாக
வே இருக்கிற, செ - என்னுடைய, வணக - ஒரு, விஜ்ஞாவநம் - விண்
ணப்பத்தை, சுஹ - நேரில், ஸ்ருணு - கேளும், செ - எனக்கு,
ஸ்ரீஷாவே - தயைசெய்யப்போகிறா இல்லையேயானால், நாய - ஓ!
நாதனாகிய பகவானே, தத - பிறகு, தவ - உமக்கு, ஸ்ரீய - தயை
செய்யபதகுந்தவன, ஸு - கிடைக்கத்தகாதவன் 50

பா] பிறகு ஸமஸாரிகள் எண்ணிறந்தவர்களாகையினாலே உன்னை
விட அதிகமான தயை செய்யக்கூடியவன் கிடைக்குமாகையினால் அவ
னிடத்திலேயே நான் அவஸரப்படவேண்டியது உசிதம் உமமை அனு
கரஹம் செய்வதினாலென்ன? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமா
தானமாக 'ஃபாவி ஸ்ரீ', 'ஃபாவிதவாபு', என்றிவை முதலிய
இடங்களில் சொல்லப்பட்ட பகவானுக்கும் அறிவ்டமுண்டாகும் என்
பதை வேறொருவிதமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு உறுதிப்படுத்துகிறார்—
'ஸ்ரீஷா' என்றாமபித்து தன்னுடைய வார்த்தை ஸத்யம் என்கிற
உறுதியைத் தெரிவிப்பதற்காக இவனிடத்தில் பொய்யல்லவென்றும் உண்
மையென்றும் இரண்டுவிதமாகவும் சொல்லி இருக்கிறது. 'வாரியாபு
ரேவ விஜ்ஞாவநம் ஸ்ருணு' என்கிற இடத்தில் இது என்னை ரக்ஷிப
தில் உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக மாதிரி சொல்லப்பட்ட
தல்ல என்பது 'வணக' என்பதின் தாத்பாயம் 'விஜ்ஞாவநம்' என்பது
எல்லா தெரிந்தவனாக இருந்தபோதிலும் ஸவாமியினிடத்தில் கிங்கரான
சொல்லவேண்டியதாகிய உசிதமான தன்னுடைய காயத்தை தெரிவிக்க
ும் வார்த்தை 'ஸ்ருணு' என்பதும் அநாதரவு செய்யாமலிருப்பதற்
காக. 'வணக' என்பதற்கு ரக்ஷிக்கப்படுகிறவன், ரக்ஷிக்கிறவன், இவ்
விருவாகளுக்கும் லாபத்தை உண்டாக்குகிறபடியினால் பாதானமாகியது
என்று தாத்பாயம் அனரிககே இது ஒன்றுதான் உமமிடத்தில் விண்
ணப்பம் செய்யக்கூடிய வார்த்தை, மற்றது மேலே சொல்லப்போகிற
தெல்லாம் இதற்கு அங்கங்கள் என்று தாத்பாயம். 'சுஹ' என்பத
ற்கு நீ தூரத்திலிருந்துகொண்டு வேறொருவன் முகமாக தெரிவிக்கப்
படுகிறீரல்ல என்று தாத்பாயம் 'செ' என்பதற்கு காமயோகம் முத
லிய அலப ஸுகருதமும் இல்லாதவனாயும் அனேகவிதமான அபராதங்
களுக்கு இருப்பிடமாகையினால் எல்லாரையும்விட மேலான துக்கத்தை

யடைந்தவனாய் மிருககிற எனக்கு என்று தாதபாயம் 'தவ' எனபத
றகு, தயையெய்யக்கூடிய இடத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் உமக்கு
என்றாததம். 'தவ டயநீபஃ' என்றநவயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டி
யது. 'தவ டு-ஹுஃ' என்று சொல்லில் 'தவ' எனகிற இடத்திலிரு
க்கும் ஆறாம் வேற்றுமை பொதுவான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது
என்றாததம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது தனக்கும் வேறு ஸரண
யன் கிடைக்கமாட்டான் எனகிற அபிபிராயத்தினால் 'நாய' என்றழை
த்திருக்கிறது இதுவும்முன்னாலேயே 'விராய டே கூஹிவா஽ஸி ஹஸு'
என்று சொல்லப்பட்டது 'வராய ஹவர நாய ! நகெநுஹுஹிவஃ'
என்று முன்னே சொல்லப்பட்டதும் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது 50

தடிஹம் சுவடிதெ ந நாயவாநு

டிடிதெ சுவ டயநீய வாஹ வ |

வியி நிபிடித தெத டுநயம் ஹவநு'

வாஹய டே ஷ ஜீஹவஃ ||

51

ததஹம் தவதருதே ந நாதவாந

மதருதே ஸ்வம் தயநீய வாந ந ச |

விதி நிரமித மேதம் நவயம் பகவந'

பாலய மா ஸம்ஜீஹப ||

51

ப - ரை] தசி - ஆகையினால், சஹம் - நான், சுவடிதெ - உம்
மைத்தவிர வேறு. நாயவாநு - நாதனைபுனையவனாக, ந - இல்லை,
சுவ - நீரும், டிடிதெ - என்னைத்தவிர வேறு, டயநீயவாநு - தயை
செய்யக்கூடிய பாததிரத்தை உடையவனாகவும், ந - இல்லை, ஹவநு-
ஹ! பகவானே, வியி நிபிடிதம் - தைவத்தினால் செயம்பட்ட வந்தம்-
இந்த, ஸுநயம் - ஸம்பந்தத்தை, வாஹய - காப்பாற்றும், டே ஷ ஜீஹவஃ-
விடாதே இரும் 51

பா] இப்படியே வேறொரு தயை செய்யக்கூடிய பாததிரம் எனக
குத தூலபமாகவே இருக்கடமும் ஆனாலும் இப்பொழுது செய்ய
வேண்டியதெனன என்றானேதபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக என
க்கு மாததிரம் லாபமாக இருந்தபோதிலும் நீர் அவஸரப்படவேண்டி
யது அவஸ்யம் உமக்கும் லாபமாயிருக்கும்பொழுது கேழ்க்கவே
வேண்டியதில்லை ஆகையினால் நம்மிருவருக்கும் இஷ்டத்தின் நாசம்,
அரிஷ்டம் வருவது, இவைகளைத் தடுப்பதற்காக உமமாலேயே உண்

டாக்கப்பட்டதாக ப்ரஸித்தமாகிய ரக்ஷிக்கத தகுநதவனுயிருக்கை ரக்ஷிப்பவனுயிருக்கையாகிற ஸம்பந்தத்தைத் தடுப்பவரிலலாமையினால் ஒரு விரோதமுமில்லாத உமமுடைய ஸ்வாதந்தாயத்தினால் பரயோஜனமற்றதாகக்கத் தகுநதவரல்ல என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறா—‘கடிஹா’ என்றாரமபிதது ‘தக்ஷ’ எனபதற்குக் கீழ்ச்சொல்லியது ஸத்யமாகையினால் எனறாததம் ‘கஹா’ எனபதற்கு மோக்ஷத்திலாசை யுடையவனாயும் ஆகிஞ்சரயத்தையே முக்கியமான ஸாதனமாக வுடையவனுயிருக்கிற நான் என்றர்த்தம் ‘கஹா’ தெ ந நாயகாந்’ எனபதற்கு எல்லாவித ஸக்தியுடையவனாயும் மிகுநத கருணையை யுடையவனுயிருக்கிற உமமைத் தவிர வேறொருவனால் ஸரண்யனை யுடையவனாகவில்லை என்றர்த்தம். ‘கீடி’ தெ’ என்பது முதலிய வாக்கியத்திற்கும் அளவிட முடியாத அபராதங்களுக்கு பரயோஜனமாகிய எண்ணிறந்த துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய என்னைத் தவிர மறறொருவரால் நீரும் தயை செய்யக்கூடிய பாததிரத்தை உடையவராகவில்லை எனனை விட்டுவிட்டால் என்னைப்போலிருக்கிற மறறெல்லோரும் உமமால் விடத்தகுநதவாகளாவார்களா. இப்படியாகில் பாததிரமில்லாமையினால் உமமுடைய தயை பென்கிற குணமே குறைநது போய்விடும என்று தாத்பாயம். தன்னுடைய காரயம் ஸித்திப்பதற்காக ஸமஸாரிகளின் கூட்டங்களெல்லாவற்றிலும் தனக்குத் தோஷம் அதிகம் எனபதை ஆரோபித்துக்கொண்டு ‘கீடி’ தெ’ என்று சொல்லப்பட்டதாகவுமாம். ‘வியி க்ரிடி’தம்’ எனபதற்குத் தாண்ட முடியாத தைவத்தினால் செய்யப்பட்ட என்றர்த்தம். இவனாலறியப்படாத ஸுகருத் விஸேஷமாகிற ஒரு வயாஜத்தை ஆதாரமாக வுடைய உமமுடைய கருபையினாலேயே ஸமயத்தில் உண்டாகப்பட்ட என்று தாத்பாயம் ‘வன க்ரிடி’தம்’ எனபதற்குத் தயையையுடையவன, தயை செய்யத்தக்கவன, என்கிற இந்த ஸம்பந்தத்தை என்றர்த்தம். ‘வன க்ரிடி’தம்’ என்று சிலா சொல்லுகிறார்கள். அநதப் பாதத்திலும் அர்த்தம் இதுவே. இந்த இருவர்களினுடையவும் ஸம்பந்தத்தை என்றர்த்தமாகவுமாம். ‘ஹவந்’ எனபதினால் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறவனாக இருக்கை, முக்தர்களினால் அடையத்தகுநதவனு யிருக்கை, இவைகளுக்கு உபயோகமான இரண்டுவித அடையாளங்களை யுடையவனுயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது ‘வாஹ’ எனபதற்கு பரயோஜனத்துடன் கூடியதாகச் செய்யும் என்று தாத்பாயம். ‘ஹ ஹ ஹ’ எனபதற்கு நான் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாத கெட்ட கர்மங்களின் வசத்தினால் இந்த ஸம்பந்தத்தைவிட ஆசைப்பட்டபோதிலும் உம்மால் நான் அப்படி ப்ரவ்ருத்திக்குமபடி செய்யத்தகுநதவனல்ல என்று தாத்பாயம். 51

வவுராஜிஷு யொஊவி கொஊவி வா

முண்தொஊலாநி யயா தயா விய: |

தடியம் தவ வாடி வடிவொ ரஹ

உஹெஷு வயா ஸஊவித: ||

52

வபுராதிஷு யோபி கோபி வா

குணதோஸாநி யதா ததா வித: |

ததயம் தவ பாத பதம யோரஹ

மதயைவ மயா ஸமாபித ||

52

ப - ரை] (நான்) வவுராஜிஷு - ஸரீரம் முதலியவைகளுக்குள், யொஊவி கொஊவி வா - ஏதாவதொன்றாகவும், முண்தஃ - குணத்தினால், யயா தயா விய: - எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனாகவாவது, ஸுலாநி - ஆகக்கடவேன், கஃ - ஆகையினால், ஸயம் - இந்த, ஸஹம் - நான், தவ - உம்முடைய, வாடிவடிவொ - தாமரைப்பூவைப் போன்ற திருவடிகளில், ஸஹெஷு - இப்பொழுதே, வயா - எனனால், ஸஊவித: - ஸமாபிவிக்கப்பட்டேன். 52

பா] உமமால சொல்லப்பட்ட எல்லாம் நீர் சொல்லியபடிக்கே ஸத யமாகவும் உசிதமாகவும் இருக்கடும் அப்படி. இருந்தபோதிலும் 1 'ஜ்ஞாநாந்நு ஜ்யஸூதா ஸெஷொ ஹி வரஜாத்ந:' எனறிவை முதலிய பரமாணவர்களில் சொல்லியபடிக்கு ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானமில்லாமல் அந்த ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்த பரயோஜனத்தில் ஆசையை முன்னிட்டு அந்த பரயோஜனத்திற்காக ஏறப்பட உபாயம் உமக்கெப்படிப் பூர்த்தியானது? நீர் ஸ்வபாவத்திலேறப்பட வேண்டி, வேஷி என்கிற ஸம்பந்தத்தை விட்டிருக்கும்பொழுது எனக்கும் ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவன், ரக்ஷிப்பவன், ஆகிய ஸம்பந்தத்தை விட்டதினால் எவ்விதத் தோஷமுண்டாகும்? 2 'ஹம் ஷேஹம் ஷே' என்று நமமிருவருக்கும் அநாதியாக உண்டான விவாதம் இன்னும் ஓயவில்லை என்றோக்ஷேபம் வரில் இதற்கு ஸமாதானமாக 'ஸூரிந்' எனறிவை முதலிய பதங்களினால் முன்பு சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டதாகிய 'அப்படிப்

1 ஆதமா - ஜீவாத்மாவானவன், ஜ்ஞானானந்தமய, - ஜ்ஞானம், ஆந்தம் இவைகளை ஸ்வரூபமாகவுடையவன், பரமாத்மன் - பரமாத்மாவிற்கு, வேஷ - வேஷபூதன்.

2 தவம் - நீ, மே - எனக்குச் வேஷபூதன் (என்று பகவான் சொல்லுகிறான்), அஹம் - நான், மே - எனக்குச் வேஷபூதன் (என்று ஜீவாத்மா அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறான்).

பட்ட இது அனுமதியைத் தெரிவிக்கக்கூடிய எழுத்து, எந்த ஒரு காரியத்தை அனுமதி செய்கிறதோ அதைப்பற்றி ஒமென்றே சொல்லுகிறான்' எனறாததமுள்ள சாந்தோக்ய ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்ட அனுமதியைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அக்ஷரத்தினால் நிரூபிக்கப்பட்ட ஸேஷம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—'வஃ ராஜிஷு' என்றாமபிதது 'சூஷி' எனனும பதம் இந்திரியம் முதலியவைகளையும் சோதனுகொள்கிறது அப்படியே ஆதமஸித்தியில் 1, 'தெஹெஜீய சமஃ ப்ராணயீஷ்யா2மேஜா2மந்ய ஸாயநஃ3 கித்யா ஸ்யாவீ பூதி க்ஷேத்ராத்ஜாவிஸ்ஸதஸ்ஸுவீ4' என்று சொல்லப்பட்டது. 'யொ2வி கொ2வி வா' என்பதற்கு நான் ஸரீரம் முதலியவைகளுக்குள் ஏதாவது ஒன்றாயிருப்பேனாகவுமென்றாததம் பரமாமுகனிலேறப்பட்டதாகிய 'ஈஹம்' எனனும பதத்திற்கு அர்த்தமாகிய வஸ்துஉமக்குச்சேஷபூதமென்கிறஸாரமஸூத்திரம் எனக்குசிஸ்யமுண்டு பொதுவாகத் தனக்குத் தகுந்தபடி ஸாரமஸூத்திரம் எனக்குசிஸ்யமுண்டு என்பதும் 2 'யாவாமந்யு உதவாமநே', 3 'வஹுஸ்ய சஹஸ்ய ஸா ஹெஜீயா சிதிரஹாஃ4 ஸவ்யுத ஸார சாஹ்யா5 வுஹெஜீய ஹவ்யுத6' என்றிவை முதலியவைகளினால் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் தேஹமே ஆதமா என்கிற பரமம் முதலியவைகள் துடாந்திருக்கடும், இல்லாமற் போனாலும் போகடும் 'நாஸ்பபடிப்பட்டவனாகிறேனோ அப்படிப்பட்டவனாகவே இருந்து யாகம் செய்கிறேன்' எனறாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லி இருக்கும் நியாயத்

1 தேஹ - ஸரீரம், இந்திரிய - இந்திரியங்கள், மன - மனது, பராண - பராணவாயு, 'தீ' - புத்தி, இவைகளேவிட, அஃய - வேறுபட்டவனாயும், அந்யஸாதன - ஸவயம் பரகாசமாயும், நித்ய - நித்யனாயும், வயாயீ - ஸரீரத்திற்குள்ள வயாபரிததவனாயும், ஸவத - ஸவபாவத்திலேயே, ஸுக்-ஸுகத்தை யுடையவனாய்மிருக்கிற, ஆதமா - ஜீவாதமா, ப்ரதிஷேதரம் - ஒவ்வொரு ஸரீரங்கள் தோறும், பிந - வேறுபட்டவன்

2 (ஜலம் நிறைந்த) உத்பானே - குளம் முதலிய ஜலாதாரத்தில், யாவாந - எவ்வளவு, அர்த்த - பரயோஜனமோ (அவ்வளவே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அதைப்போலவே ஸாஸ்தாக்களிலும்).

3 மதிமான்-புத்திமானாகிய, நர-மனிதன், பஹு-ப்ய-அனேகங்களாயும், மஹதபய - பெரிதுகளாய்மிருக்கிற, ஸாஸ்தரேப்ய-ஸாஸ்தாக்களிலிருந்து, ஸாவத-எல்லாப் பாகங்களையும் விட, ஸாரம் - ஸாரமஸூத்திரம், வுத்பத-வண்டு, புஷ்பேப்ய, இவ - புஷ்பங்களிலிருந்து கரணித்துக்கொள்ளுவதைப்போல, ஆதத்யாத் - எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தை நான் அனுஸரிககிறேன் என்று தாதபர்யம். அப்படி இருந்த போதிலும் ஜ்ஞாதா, காததா, போகதா, என்றிவைகளைப்பற்றிய விவேகமில்லாமற்போனால் உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதும் அது பலத்துடன் கூடினதாவதும் எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்கிற ஆகேஷ்பதத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—‘மூண்தொழலாநி’ என்றாரம்பித்தது அணு, விபு, நடுநிலையான அளவையுடையவன், ஜடன, ஸ்வயம் பரகாசன, நித்யமான ஜ்ஞானத்தை யுடையவன், இந்திரியங்களினாலுண்டாகக்கப்பட்ட ஜ்ஞானத்தையுடையவன் என்பவை முதலியவைகளைப்பற்றிய விவேகம் இந்த விஷயத்தில் அவஸ்யமாக வேண்டியதில்லை அப்படி வேண்டியதாக இருந்தபோதிலும் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளைப்பற்றிப் பூரணமாக அறிவதில் எனக்குச்சுகதியுமில்லை ஸ்வபாவத்திலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகிய நீர் இவன் யார் எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவன் என்று எண்ணுகிறீரோ; நானும் அவன் அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவன் என்று பொதுவாகத் தெரிந்துகொண்டேன் என்று தாதபர்யம் ‘தக்’ என்பதற்கு இவ்வளவு தெரிந்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு விரோதமில்லாமையினால் என்று தாதபர்யம். ‘சுபிஹம்’ எனப்பதற்கு உன்னால் அறியப்பட்டபடி உள்ளபடியான ஆகாரங்களையும் உன்னைச் சரணமாக அடைவதற்குத் தகுந்ததாகிய அநதச் சரணுகதியின் பலத்தில் ஆசையையும் அதை அனுஷ்டிக்கக்கூடிய சுகதியையுமுடைய நான் என்றாததம். இந்த ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கும்பொழுது ‘சுஹம்’ என்னும் பதத்தை பரயோகித்திருப்பதினால் ‘சுஹம்’ என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமே ஆதமாவென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகிறது. ‘தவ வாடி வடிப்யாஃ ஸபிஷிதத்’ எனப்பதற்கு ‘எவனுக்குச் சேஷபூதனாகிறேனோ அவனைவிட்டு வேறொருவனையுமடைகிறதில்லை’ என்றாததமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தில் சொல்லி இருக்கும் நியாயத்தினால் சேஷபூதனாக ஸமாப்பிவிக்கப்பட்டேன் என்றாததம் ‘பியா’ எனப்பதற்கு உமமால் கொடுக்கப்பட்ட இந்திரியங்கள் ஸரீரம், புத்தி, விஸ்வாஸம், காசுபபண்யம் முதலியவைகளையுடைய என்னால் என்றாததம் 1 ‘விவித்ரா டெஹ ஸ்வபதி ஸ்ரீஸாராய நிவெஷிதாஃ| வடுவடுவெவ க்ருதா ஸ்ரஹவ! ஹஹ வாடிாடி ஸாபுதா||’ என்று

1 ப்ரமம் - ஓ! ப்ராம்மணனே, விசித்ரா - விசித்ரமாகிய, ஹஸ்தபாதாதி ஸம்புதா-கை கால முதலியவைகளோடுகூடி இருக்கிறது. தேஹஸம்பதி - தேஹத்தின் சேர்க்கை, பூர்வமேவ - முன்னமேயே, ஈஸ்வராய - ஈஸ்வரன பொருட்டு, நிவேதிதம் - ஸமர்ப்பிப்பதற்காக, கருதா - செய்யப்பட்டது.

ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இனிமேல் உம்முடன் எனக்கு விவாதம் உண்டாகப்போகிறதில்லை என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா—‘சுஷெஷ’ என்று. இவ்விடத்தில் என்னுடைய ஸ்வரூபம் க்ஷணிகமேயாகிலும் இந்த க்ஷணத்திலேயே என்னால் ஸம்பபிக்கப்பட்டது என்று சிலா வயாக்யானம் செய்திருப்பது கேவலம் அதிவாதம். இப்படி மோக்ஷத்தி லாசையுடையவர்களுக்குத் தானும் தன்னையேசோ ந்த எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் சேஷமென்று அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டிய தவஸ்யமென்று நிவருத்தி தாமங்களின் ஸாராமஸம் நிஸயிக்கப்பட்டது இதுவும் உபரிசரவஸுவின் சரித்திரத்தில் 1 ‘சூத்ரா ராஜ்யம் யந் ரிதூம் க்ஷேத்ரம் வாஹநாமி வ| வஸதக் ஹ வதெ ஸவபுரிதி தக்ஷெஷிதம் ஸதா||’ என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீவிஷ்ணுத்தத்துவத்திலும் 2 ‘ஸுதோதமி ஸம்ஜாதம் ஸாரிஷம் ஸ்ரீ ஹ்னி ஸிதம் | உஹயொ ரெஷ ஸம்வெஸா ந வரொவிஜிதொ 3|| வெஸாஜீவநெவா யதி தெ ஸுஸுதாபாம் ஸ்ரீஹா யதி| சூதீதாவஸ்யம் ஹ ரொ: ஸாரிஷம் ஸஹாவம் வ ஸதா ஸுர||’ என்றும் சொல்லப்பட்டது. எல்லா ஸந்தேஹங்களையும் நிவருத்தி செய்யக்கூடியவராகிய நாரதரும் புண்டரீகனுக்கு 3 ‘தாவெஸாஜம் வாவஸுஷெவஸ்யு ஷெவ ஷெவஸ்யு

1 ஆதமா - தானும், ராஜ்யம் - ராஜ்யமும், தனம் - பணமும், மித்ரம் - ஸனேகிதனும், களதரம் - பதனியும், வாஹனரிச - வாஹனங்களும், ஏதத - இந்த, ஸாவம் - எல்லாமும், பகவதே - பகவானுக்குச் சேஷபூதம், இதி - என்று, ஸதா - எப்பொழுதும், தத் பரேக்ஷிதம் - அந்த உபரிசரருடைய ஜஞானம்

2 ஆதமனி - ஜீவாத்மாவினிடத்தில், ஸவதவம் - சேஷபூதத்தை இருக்கை, ஸஞ்ஜாதம் - உண்டானது, ஸவாமிதவம் - ஸவாமியாக இருக்கை, ப்ருமமணி - பரமாத்மாவினிடத்தில், ஸதிதம் - எப்பொழுதாயிருக்கிறது, உபயோ - இவ்விரு வர்களுக்கும், ஷெஷ - இது, ஸம்பந்த - ஸம்பந்தம், பா - வேறொன்று, மம் - எனக்கு, நாபிமத - இஷ்டமில்லை, தே - உனக்கு, ஸவோஜ்ஜீவனேசசா - உமமை உஜ்ஜீவிக்ரும்படி செய்வதில் ஆசை, யதி - இருந்ததேயானால், ஸ்வஸததாயாம் - உம்மைக் காப்பாற்றுவதில், ஸப்ருஹா - ஆசை, யதி - இருந்ததேயானால், ஆத்ம தாஸ்யம் - ஜீவாத்மா தாஸன் எனப்படையும், ஹரே - பகவான், ஸவாம்யம் - ஸ்வாமி எனப்படையும், ஸவபாவம் - ஸவபாவத்திலேறப்பட்டதாக, ஸதா - எப்பொழுதும், ஸம் - நினைத்துக்கொண்டிரு

3 அஹம் - நான், தேவ தேவஸ்ய - தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனாயும், ஸாஹகிண: - ஸாஹகத்தைத் தரித்தவராயும், ஸவகசக்ரதாபாணே - சங்கம், சக்ரம், கதை, இவைகளைக் கையில் தரித்தவராயும், தராலோக்யஸ்ய - மூன்று லோகத் திரகும், வத் சக்ஷுஷ: - ஒரே கண்ணாயிருக்கிற, வாஸுதேவஸ்ய - வாஸுதேவனுக்கு, தாஸ: - தாஸன்.

அதற்கு ஸமாதானமாகத் தன்னால் சொல்லப்பட்டவாதத்தையின் அபிப்
 ராயத்தை விவரிக்கிறார்—‘ஃரீ நாய’ என்றாடபித்து இவ்விடத்தில்
 ஜீவாதமா பரமாதமா இவைகளின் உண்மையைப்பற்றிய பரமாணங்
 களின் கூட்டம் இந்த இரண்டு பதங்களினாலும் அபிபராயத்தில் கொள்
 ளப்பட்டன. ‘யடிவூ’ என்பதினால் தன்னைச் சோதனைகளாகப் பர
 மாணங்களிலேறப்பட குணங்கள் ஸரீரங்கள் முதலிய எல்லாம் சேர்த்
 துச் சொல்லப்பட்டது ‘ஃரீ’ என்று பிரித்துச் சொல்லி இருப்பதி
 னால் தேஹமே ஆதமா என்கிற ப்ரமம் முதலியது பரிஹரிக்ஷப்பட
 டது முன்றெழுத்தை உடைய பரணவத்தில் முன்றாவது எழுத்தில்
 சொல்லப்படுகிற பரிசுத்தமான ஜீவாதமாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லு
 கிறார்—‘பொஃவூஹம்’ என்று, ‘ஸகலம் தக்’ என்பதற்கு நானும் என
 னைச் சோதனையான அந்த எல்லா வஸ்துவும் என்றாததம் ‘ஹி’ என
 னும் பதத்தினால் பரமாணங்களில் பரஸித்தமாயிருக்கிறது ‘தவ’ என
 பதற்கு எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகவும் எல்லாவற்றையும் சூழிப்பவ
 னாயும் முதல் அக்ஷரத்தில் சொல்லப்பட்ட உமக்கு என்றாததம்.
 ‘ஹவ’ என்பதினால் நடு எழுத்திலேறப்பட்டதாகிய வேறொருவனுக்குச்
 சேஷபூதனல்லவென்பது பரகாசம் செய்யப்படுகிறது ‘ஃராயவ’ என
 பதற்கு லக்ஷ்மிகுப பாததாவாகிய பகவானே என்றாததம். இத்
 தால் ஸ்வபாவத்திலேயே ஒரு காரணமுமில்லாமல் எல்லாவற்றிற்கும்
 சேஷி என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது நானகாம் வேற்றுமையினால்
 சொல்லப்படுகிற ஆததத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘நிபதஹம்’ என்று.
 எப்பொழுதும் சேஷபூதம் என்றாததம் ‘உதி ஸ்வஹம்’
 என்பதற்கு இவ்விதமாக உமமுடைய அனுகரஹத்தினால் ஒத்
 தாசை செய்யப்பட்ட ஸாஸ்த்ரங்களினால் நன்றாகப் பரவிய புத்
 தியையுடைய என்று தாதபாயம் கீழே ஆகேஷ்டிக்கப்பட்ட
 தோஷத்தை விலக்குவதில் அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘ஹவா’
 என்று ‘ஹிஹம் ஸ்வஹம்’ தெ’ என்பதற்கு எல்லாவற்றிற்கும்
 ஸ்வாமியாயும் எல்லாவற்றிற்கு மீஸவரனாயு மிருக்கிற உமக்கு இதற்கு
 முன் சேஷமாக இல்லாமல் இப்பொழுது என்னால் நான் ஸ்வநந்திரான
 நான் ஸ்வாமி என்கிற அபிமானத்தை முன்னிட்டு சேஷமாக ஸமாப்
 திக்கவேண்டிய தொனறுமில்லை ஆகையினால் முன் ஸ்லோகத்தில்செய்
 யப்பட்ட ஸமாபணமாவது உமக்குச் சேஷபூதமென்பதை அனுஸந்தா
 னம் செய்வது மாதிரிமேயல்லாமல் என்னுடைய வஸ்துவை உமக்குச்
 சேஷமாகச் செய்வதல்ல என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் முன்பு செ
 ய்த ஸ்வரூபத்தை ஸமாப்பித்தத்தில் அனுதாபத்தினால் அதுவே நிராகரிக்க
 ப்படுகிறது என்று சொல்லுகிற பக்ஷம் இப்படி அறியாதவர்கள் செய்

யுமஆதம ஸமாப்பணத்தை அபிபராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லி இருக்கிறது இந்த ஸ்ரீ ஆளவந்தார முன்னமேயே பகவானுக்குத்தானே ஸேஷபூதனென்பதைத் தெரிந்துகொண்டவராகையினால் நமமாலசொல்லப்பட்ட அாததமே உசிதம் 'சுலெஷ்வ ரீபா ஸுரீவிபுத' என்று சொன்ன பிறகு இவருக்குத் தத்துவஜ்ஞான முண்டாகவிலையல்லவா இப்படியே பரஸமாப்பணமாகிய பரபத்தியைச் சொல்லுகிறது முன்னஸ்ரலோகம். இந்த ஸ்ரலோகமோவெனில் தத்துவத்தை அறிந்தவாகனினால் அந்த பரபத்தி செய்யத்தக்கதல்ல என்று ஸதாபிப்பதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது என்றுசொல்லுகிற பக்ஷமும் 'நியதஹ்விதி ப்ரஹ்மீ', 'சுவவொயிதவாநிசாம் யயா' என்றிவை முதலியவைகளோடு பொருந்தாது. பரநயாஸத்தை விதிக்கும் ஸாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோதமாகும். ஸம்பந்தத்தை அறிவது மாததிரமே பரபத்தி என்று சொல்லுவதும் இந்தக் காரணத்தினாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டது, லோகத்திற்கும் விருத்தமானது

சுபாவநெஹி ஸ்வாஹ வுஹி ஷ்ராவெ ஹி ஷ்ராவெ தெ ।
சுபித்ரு மத்யூஹாவெ ந ப்ராவநெஹி ந ஷ்ராவ்ய யீ॥

ப - ரை] சுபாவநெஹி-பரபத்தி செய்யாதவனாகிய, ஷ்ராவெ - தாஸனிடத்திலும், ஸ்வாஹ வுஹி - ஸம்பந்தத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், ஷ்ராவெ ஹி - காணப்படுகிறதல்லவா, மத்யூஹாவெ - வேறு கதி இல்லாமையினால், ப்ராவநெ - பரபத்தி செய்தவனாயிருக்கிற. சுபித்ருவி - சத்துருவிடத்திலும், ஷ்ராவ்யயீ - தாஸன என்கிற புத்தி, ந - இல்லை

அப்படிக்கல்லாவிடில் 1 'தாம் க்ஷாம் ஷ்ராவ ஹி ப்ராவந ஹி வ' என்றிவை முதலிய வாக்யங்களோடும் விரோதக்கும் ஆகையினால் மோக்ஷத்தி லாசையுடையவர்களுக்கு பரஸமாப்பணமாகிய பரபத்தியில் இந்த ஸம்பந்தத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் அதிகாரத்திற்குள்ளடங்கி நின்று பரபத்தியை அனுஷ்டானம் செய்யும்பொழுதும் பலம் விவகம், காதருதவம், இவைகளை தயாகம் செய்வதைப்போலத் தானும் ஒருபாகமாக நிற்கிறது எண்ணெண்ணவேண்டியது.

3ஹ தாஸவி கெஷாஹி சுதிவாஹி வ்யயுதிபா : 1

தத்யுதி ப்ரஸ்ஸாஹி தக்ஷ வாஹிவாஹிதா : ॥

ப - ரை] செஷாஸ்ரீ - சில, சிவதாஸி-பெரியோர்களினுடையவும், பூய்யுதிபாஃ - வெவ்வேறுவிதங்களான, சுகிவாடிஃ - அதிகமாகச் சொல்லி இருக்கும் வார்த்தைகள், ததூய்யுஷ்ணஸாஸி தசுபாஸ்காஃ - அநதநத அராதனகளை ஸதோததிரம செய்வது முதலியவற்றில் தாதபாயத்தை உடையவைகளாகையினால், சுவாயிதாஃ - ஒருவிரோதமு மில்லாதவைகள்

சுவவொயிதவாநிஜா யயா

யீ நிதூம் ஹவீயதாம் ஸயம் |

கூவபெயவ உநநு ஹொயுதாம்

ஹவநு ' ஹகீஸி பூயஹ ரெ ||

54

அவபோதிதவா நிமாம யதா

மயி நிதயாம பவதீயதாம் ஸவயம் |

கருபயைவ மநய போகயதாம்

பகவந் பகதிமபி பரயசச மே ||

54

ப - ரை] யீ - என்னிடத்திலிருக்கிற, நிதூம் - நித்யமாகிய, உஜாம் - இந்த, ஹவீயதாம் - உமக்குச் சேஷபூதனாக இருக்கையை, யயா - எப்படி, ஸயம் - நீரே, சுவவொயிதவாநு - தெரியப்படுத்தினீர், ஹவநு - இப்படியே, கூவபா - க்ருபையினால், சுநநு ஹொயுதாம் - வேறொரு வஸ்துவையும் போகயமாக உடைத்தாகாதவனாக இருக்கையையும், ஹகீஸி - பகதியையும், ஹவநு - ஓ! பகவானே, ரெ - எனக்கு, பூயஹ - கொடும், ஹகீஸி என்கிற பாடாநதரத்தில் இந்த பகதியைத் தவிர வேறொன்றிலும் போக்யதை இல்லாததாகிய என்றாத்தம்

54

பா] இப்படி எனக்குச் சேஷபூதன் என்பதைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் உமக்கு உண்டாகி இருந்ததேயாகில் அதினாலேயே உமக்கு அதிகாரம் உண்டானபடியினால் உபாயம் பூர்த்தியாகி முகத்தைப் போகிறீர். இப்பொழுது தேஹம் விடுமளவும் உமக்குவேண்டியதென்ன? என்று பகவான் கேட்டதாக நினைத்து அதற்கு ஸமாதானமாக உம்மை அடைவதில் த்வரையை யுண்டாக்குகிற உம்மை ஒருவரையே அனுபவிக்கத்தகுந்த வஸ்துவாக உடையவனாயிருப்பதற்குத் தகுந்த பகதியைக்கொடும் என்று சொல்லுகிறார்—‘சுவவொயிதவாநு’ என்றாரமபிதது. ஒன்றும் தெரியாதவனாகிய என்னை நீரேயல்லவோ ஜ்ஞானியாகச் செய்தீர் என்று தான் கருதஜ்ஞனாயிருப்பதை பரகாசம் செய்கிறது இது.

‘உரோ’ என்பதற்கு உறுதியான ப்ரமாணங்களினால் அறியப்பட்டதும் இதற்குமுன் அறியப்படாமையினால் ஆஸ்சாயமாகவும் போகயமாகவும் அனுபவிக்ஷப்படுகிறதும், தானே வேறொருவரையும் எதிர்பாராமல் காத்தா என்கிற புத்தி முதலியவைகளினால் விடப்பட்டதாயுமிருக்கிற என்று தாதபாயம். ‘ரீயி நித்திரா ஹவீயதாம்’ எனபதற்கு உமகஞ்சு மரீரமாகிய எனனிடத்திலிருக்கிற காலத்தினுள்ளிலலாத உமகஞ்சு மேஷபூதனாக இருக்கையை என்றாததம் ‘ஹ்யம்’ எனபதற்கு க்ருபையோடு கூடிய நீரே என்று தாதபாயம் ‘கூவபெயவ’ என்கிற பாடமே உசிதமானது, ‘யயா’ என்று முன்னே சொல்லி இருப்பதற்கு எதிராக ‘தயா (அப்படி)’ என்று சொல்லவேண்டியதவஸ்யமாகையினால். எவனுக்குப் பகவானைத் தவிர மற்றொன்று போகயமோ அவன் அநய போகயன், அப்படிக்கல்லாதவன் அநநயபோகயன், அப்படிப்பட்டவனாயிருக்கையை என்றாததம். பரமபகதிக்கு விஷயமாயிருக்கையும் அநத பகதியைக் கொடுக்கையும் உமக்கு யுகதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அழைக்கிறா—‘ஹவா’ என்று ‘ஹகீரீவி’ எனபதற்கு மிருந்த பரீதியையும் என்றாததம் அநதபரீதி 1 ‘வராரோதூமி யொ ரகோ விரகோ஽வராரோதூமி’ என்று சொல்லப்படுகிறது ‘கூவபெயதக்’ என்று பாடமானபொழுது ‘ஹதக்’ என்னும் வரையில் ஒருவாக்யம். ‘ஹத உநநூலொமுதாம்’ என்று ஒரே பதமாய் பகதிக்கு விசேஷணமாக இருக்கிறதாகவுமாம். தன்னைத் தவிர மற்ற வஸ்துவினிடத்தில் போகயதை இல்லாத என்றாததம். ‘ஹகீரீவி ஸூயஹ’ என்கிற இடத்தில் ‘பா஽ஹீ’ எனறாமபிக்கும் இரண்டு மரலோகங்கள் நினைக்கத்தக்கவைகள். பரமை காந்திகளுக்குப் பகவானிடத்தில் யாசிப்பது மரஸ்தரங்களில் மறுக்கப்படுகிறது 2 ‘நிராஸீஃ கஜீ ஸாயஃ கூ ஸாக்ஷத் உரஹுகூயம்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே எனினில் உண்மைதான் அவ்விடத்தில் தனக்கு ஹிதமல்லாத பலங்களாகக் குறித்துப் பகவான் யாசிக்கத் தக்கவனல்ல என்றல்

1 ய - எவன், பரமாத்மனி - பரமாத்மாவின் இடத்தில், ரகத: - ஆசையுடையவனோ, அபரமாத்மனி-பரமாத்மா அல்லாத வஸ்துவினிடத்தில், விரகத:-ஆசையிலலாதவனோ

2 நிராஸீ. கர்மஸம்யுக்தம் - பலங்களில் ஆசை இல்லாமல் செய்யப்படுகிற கர்மங்களை நிரூபிக்கிற, ஸாத்வதம் - ஸாத்வத மரஸ்தரத்தை, அகல்பயம் - செய்தேன்.

லவோ தாத்தாயம் இந்த அபிபராயத்தினாலேயே 1 'சுனம்
வாநம் யநம் வஸு' ராயா நாரொமூ ராஸுஷம் | சுவடிவி நயா
யெத வஞஜகம் வுரூவொதூதி || நாபுவனெ ட்டாபெஜேதடிநாவி
தொ2 வி ட்டெநெநெநுசபாவிதொ2வி தக் ஸவடிம் புவனெ விடி
யாஜிஷம் ||' என்று சொல்லப்படுகிறது அப்படியே 2 'யாவிதொ2
வி ஸடி ஹெநெ நுடாவிதம் காராயெக் ஹரி | வொமூள வதந
ஷா ரீதா கிஷ நிவாரபெக் ||' என்றும் சொல்லப்பட்டது மற்றொரு
ஸம்ஹிதையிலும் 3 'தக் வாடி ஹி ஜோநாஸூம் மஹிநிஷக் கடி
யந | நயாவெக் பூணதொ விஷும் யாவநாஹஸ்யதிபூவம் ||'
என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் பக்தியையும் ஜ்ஞா
னத்தையும் சொல்லி இருக்கிறது மேலே சொல்லப்போகிற பாகவத
அனுகாஹம் முதலியவைகளையும் குறிக்கிறது 'அவஸாயமாகவேண்டிய
வைகளைப்பற்றியோவெனில் பகவானையே பராததிக்கவேண்டும் என
றும் நிர்பநதம் செய்யப்படுகிறது.

54

தவ ட்டாஸு ஸுமெவெக் ஸஜிநாம்

ஹவெநெஷ ஸுவி கீட ஜந் நெ

உதாராவஸுமெஷா ரீ வு ஹிடிஷி

நெ ஜந் வதூபூவாதுநா ||

55

1 அநம் - ஆஹாரத்தையும், பானம்-பருகும் தீர்த்தத்தையும், தனம் - பண
ததையும், வஸ்திரம் - துணியையும், ஆப - ஆயுஸ்ஸையும், ஆரோகயம் - ரோக
மில்லாமைமையும், ஆஸபதம் - குடியிருக்குமிடத்தையும், பூஜக் - பூஜை செய்ப
வன், புருஷோத்தமம் - பகவானே, ஆபதயபி - ஆபதகாலத்திலும், நயாசேத் - யா
சிக்கக் கூடாது, திரேதிநே - தினந்தோறும், யாசிதோபி - யாசிக்கப்பட்டிருந்த
போதிலும், ஏதத் - இதை, அப்ரபநே - ப்ரபநைல்லாதவ னிடத்தில், நததாமி -
கொடுப்பதில்லை, அயாசிதோபி - யாசிக்கப்படாதவனா யிருந்தபோதிலும், அஹம் -
நான், ததஸாவம் -அவை எல்லாவற்றையும், பரபநே - ப்ரபன்னனிடத்தில், வித்
தாமி - செய்கிறேன்.

2 ஹரி - விஷ்ணுவானவர், பகவத: - பக்தாகளினால், ஸதா - எப்பொழுது
ம், யாசிதோபி - யாசிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அஹிதம் - ஹிதமில்லாததை,
நகாரயேத் - செயயமாட்டா, அகநென - நெருப்பில், பகநதம்-விழுகிற, பாலம்-
குழந்தையை, மாதா-தாய், நிவாரயேத் கில-தடுப்பாளல்லவா

3 புருஷ: -புருஷன், விஷ்ணும-பகவானே, தத்பாதபக்திஜ்ஞானோப்யாம்-அவ
னுடைய திருவடிகளில் பக்தி,ஜ்ஞானம், இவைகளைத் தவிர,அநேத-வேறு,பலம்-
பலத்தை, கதாசன - ஒரு பொழுதும், நயாசேத் - ப்ராததிக்கக் கூடாது, யாச
னாத - யாசிப்பதினால், ஸரயதி - நாசமடைகின்றன, தருவம் - நிர்ஃசயம்.

தவ தாஸ்ய ஸுகைக ஸங்கிராம

பவநேஷ்வஸ தவபி கீட ஜநம மே |

இதராவஸதேஷு மா ஸம்பூதபி

மே ஜநம சதா முகாதமநா |

55

ப - ரை] தவ - உம்முடைய, ஞாஸ்ய ஸுனெவக ஸஜிநா—
 ஞாஸ்ய - கைங்காயத்தினுண்டாகிய, ஸுனெவக - ஸுகமொன்றிலே
 யே, ஸஜிநா - ஆசையுடையவாகளினுடைய, ஹநெஷு - வீடுகளில்,
 ரெ - எனக்கு, கீடஜநாவி - புழுவாகிய ஜனமும், சுஷு-இருக்க
 கட்டும், ஐதராவஸதேஷு - மற்றவா கருஹங்களில், ரெ - எனக்கு,
 வதாஷு-வா தநாவி - பருமாவாகவும், ஜந - ஜன்மமானது, ரா ஸு
 ஹிசு - உண்டாகவேண்டாம். 55

பா] உமமிடத்தில் பகதிமாதிரம் எனக்கு பார்த்திக்கவேண்டிய
 தில்லை அந்த பகதி வந்ததியடைவதற்காகவும் அப்படிப்பட்ட பகதி
 யின் பலமாகவும் உமமுடைய அடியார்களிடங்களில் பகதியும் அவர்களு
 டைய சோகையும் எனக்கு உண்டாகவேண்டும் என்கிற அபிபராயத்
 தினால் சொல்லுகிறா—‘தவ ஞாஸ்ய’ என்றாமதித்து அந்த பகதாக
 ளோடு சேருவதின் பரயோஜனம் சயவன நஹுஷ ஸமவாதத்தில்
 1, ஸாஹாஷா டிஸ்டுநம் ஸுஸ்டு கீத்டுநம் ஸாரணம் நதி: | வாவநா
 மி க்ஷிவெ தாமி ஸாயுநாநிதி ஸுஸு-ஸுஸுஸு-ஸுஸுஸு-ஸுஸுஸு-ஸுஸுஸு-
 ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு:
 வி ந தெஷாம் நிஷுஷொ ஹவெசு || ஸாயுநாநம் டிஸ்டுநம் ஸு
 ஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு: ஸுஸு:

1 ஸாதுளம் - ஸாதுகளினுடைய, ஸமபாஷா - வாதத்தை சொல்லுவ
 தும், தாஸனம் - பாப்பதும், ஸபாஸு - தொடுவதும், கீதத்தனம் - அவர்களபெய
 ரைச் சொல்லுவதும், ஸமாணம் - அவர்களை தயானம் செய்வதும், நதி - அவா
 களை ஸேவிப்பதும், ஏதாநி - இவைகள், பாவநாநி தில் - பரிசுத்தியை உண்டிபண
 ணைக் கூடியவைகளல்லவா, இதி - என்று, ஸுஸுஸு - கேழவைப்படுகிறோம், புண்
 ய தீர்த்தபலோபமா - புண்ய தீர்த்தங்களின் பலத்திற்கு ஸமமான, ஸந்த-பெரி
 யோகளை, ஸுரேயோததிபி - நனமையை விரும்புகிறவர்களினால், ஸேவயா:
 ஆராயிக்கத் தக்கவர்கள், தேஷாம் - அவர்களுக்கு, க்ஷனோபாஸநயோகோபி -
 ஒரு க்ஷணகாலம் ஸுஸுஸுஸு செய்வதும், நிஷுபல - பரயோஜனமில்லாததாக,
 நபவேத - ஆகாது, ஸாதுளம் - பெரியோர்களை, தாஸனம் - பாப்பதும், புண்
 யம் - புண்யமானது, ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், ஸாதவ-ஸாதுக்கள், தீர்த்த
 பூதா-பரிசுத்தங்களோ, தீர்த்தம்-தீர்த்தமானது, காலேன - வெருகாலவ கழித்து,
 பலதம் - பலத்தைக்கொடுக்கிறது, ஸாதுஸமாகம்:-ஸாதுக்களுடன் சோகை,
 ஸத்ய:-அப்பொழுதே (பலத்தைக் கொடுக்கிறது)

யு ஸுலோகம்' என்று சொல்லப்பட்டது 'பாகவதாகளுடனே இருக்க வேண்டும், அவாகளுடனே சேரவேண்டும். விவாதத்தையும் ஸ்னேகதையும் அவாகளிடைத்திலேயே செய்யவேண்டும் அஸததுக்களுடன் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது தாமததிற்குக் காரணம் தினர்தோறும் ஸாதுக்களுடன் சேருதல் மூடாகளுடனே சேருதல் அஜ்ஞானத்தின்கூட்டத்திற்குக் காரணம் வஸ்தரம் ஒன்றுடன் சேருவதால் எப்படி சாயத்தை அடைகிறதோ அப்படியே ஸாதுக்களுடன் சேருவதினால் இவன் அவாகளுக்கு வசப்படுகிறான் ஆகையினால் அந்த ஸாதுக்களினுடைய ஸம்பத்திலேயே இருக்கவேண்டும் அதிக ஜ்ஞானமுடையவர்கள் எப்பொழுதும் அடையத்தக்கவர்கள் மேருபாவத்ததை அடைந்திருக்கிற கறுத்தபக்ஷிமேருபாவத்ததுடன்சேர்ந்திருப்பதினால் எப்படிச் ஸ்வாண்மயமாக இருக்கையை அடைகிறதோ' என்றாததமுள்ள வசனங்கள் இவ்விடத்தில் அறியத்தக்கவைகள் 'தவஹுஸு ஸுஹெக ஸுமிநா' என்பதற்கு உம்முடைய கைங்காயத்தில் உண்டாகிய பரீதி ஒன்றிலேயே ஆசையுடையவாகனாகிய என்றாததம். இத்தால் 'ஒரே நிர்வசயத்தோடுகூடிய ஸ்வபாவத்தையுடையவனாயும், உறுதியானவரத்தையுடையவனாயும், ஐரது இரத்திரியங்களினால் உண்டாகிய பரீதியை நிவருத்திசெய்தவனாயும், ஆதமாவைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்திலேயே ஊன்றி இருக்கிற மனத்தையுடையவனாயும், எப்பொழுதும் ஹிமஸை செய்வதவையு மிருப்பவனுக்கு மோக்ஷம் நிர்வசயம்' என்றாததமுள்ள வசனங்களில் பரஸித்தமாகிய விஷயங்களினாலுண்டாகிய ஸுகங்களில் வைராக்யம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். இப்படிப்பட்டவர்கள் தன்னாலும் மற்றவர்களினாலும் பஹுமானம் செய்யத்தக்கவர்கள் என்பது பகவானுலேயே 'என்னுடைய பகதர்களினிடத்தில் பரீதியும், என்னுடைய பூஜையில் ஸந்தோஷமும், தானே என்னை ஆராதனம் செய்வதும், என்னைப்பற்றி டம்பத்தை விட்டுவிடுவதும், என்னுடைய கதையைக் கேழ்ப்பதில் பரீதியும், அப்படிக்கேழ்க்கும்பொழுது ஸ்ஷரம், கண், ஸரீரம், முதலியவைகளின் மாறுதல்களும், என்னை எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதும், என்னைத் தன் ஜீவனத்திற்கு ஸாதனமாக வைத்துக் கொள்ளாமலிருப்பதும், இப்படிப்பட்ட எட்டுவிதமாகிய பகதி எந்த மலேசசனிடத்திலாவது இருக்கிறதோ அவனே பராமமணர்களில் சிறந்தவன், அவனே ருஷி, அவனே ஸம்பத்தையுடையவன், அவனே ஸந்யாஸி, அவனே விதவான், அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் அவனிடமிருந்து வாங்கவேண்டும் என்னைப் போலவே அவன் பூஜிக்கத் தகுந்தவன்' என்று சொல்லப்பட்டது. மோக்ஷ தாமதத்திலும் 'ப்ரு

மமா முதலியவர்களினால் எது ஸமாபதிவிக்கப்படுகிறதோ அதெல்லாம் பகவானுடைய திருவடிகளை யடைகின்றன' என்று சொல்லி 'மேலே ஒரே நிஸ்சயத்துடன் கூடிய புத்தியை யுடையவர்களினால் எந்த ஆராதனம் செய்யப்பட்டதுகளோ அவை எல்லாவற்றையும் பகவான்தானே தலையினால் அங்கீகரிக்கிறான் பரமை கார்திகளாகிய எல்லாரையும் பகவானாகிய விஷ்ணு பரீதி செயவிக்கிறா ஆஸச்ரயம், அவர்கள் ஸாஸ்தர விதிப்படிச் செயத பூஜையைத்தான்தலையினால் அங்கீகரிக்கிறா' என்று சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட பாகவதாகளின் அபிமானத்திற்குப்பாத திரமாவதற்காக வேறிடத்திற்குப் போகத்தகாதவாக லாகையினால் வேறு கதி இல்லை எனபதைத் தாத்பாயத்தில் வைத்துக் கொண்டு 'கீடஜந்ராவி' என்று சொல்லப்பட்டது 1 'ஸுஹ்நாம் ஸ்ரீ உதாம் மெஹெ யொமஹ ஷோக்ஜாயதெ' என்று சொல்லப்பட்ட உயரந்த ஜனமம் இருக்கடும் 2 'வஸு டூநுஷு' பக்ஷீ வாயெவ லெவ ஷவஸுஸு யாஃ தெநெவ தெ ப்ரபாஸ்யுனி தஅிஷோ: வரஃ வ டு 11' எனறிவை முதலிய வசனங்களில் சொல்லப்பட்ட தாழ்ந்த ஜன்மமும் நீர உம்முடைய இஷ்டப்படி எனனை உபயோகித்துக்கொள்ளுவதினால் ஏற்பட்டபடியினால் ஸேஷமாக இருக்கையின் விஸேஷத்தைத் தெரிந்த எனக்குப் போதும், பாகவதாகளின் அபிமானத்திற்குப் பாத திரமான இடத்தில் வஸிப்பதும் அவாகளுடைய கைங்காயமும் மாதிரம் எனக்கு வேண்டியது என்று தாத்பாயம் 'சுவி' என்னும் பதம் அதிலேயே பகவானுக்கு அதிக பரீதி இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்கிறது அப்படியே 'எனக்கு என்னுடைய பக்தர்களினிடத்தில் பகதி பண்ணிக்கொண்டிருப்பவார்களிடங்களில் மிகவும் அதிகமான பரீதி உண்டாகிறது ஆகையினால் என்னுடைய பக்தர்களினிடத்தில் பக்தர்களும் விஸேஷமாகப் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள்' என்று சொல்லப்பட்டது. இதிலுள்ள ஸமுச்சயத்திலும் 'ஆகையினால் பகவானுடைய அநுகரஹத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக வைஷ்ணவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்தவேண்டும் அதினாலேயே விஷ்ணு அநுகரஹத்தைச் செய்

1 ஸுஹ்நாம் - பரிசுத்தங்களாயும், ஸ்ரீமதாம் - ஸம்பதையுடையவர்களாயும் இருப்பவர்களின், கேஹே - வீட்டில், யோகப்ராஷ்ட:-யோகத்திலிருந்து நழுவினவன், அபிஜாயதே - பிறக்கிறான்

2 பசு.-பசு, மனுஷ்ய - மனிதன், பக்ஷீவா - பக்ஷி, யேசு - மற்றொது, வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயா.-வைஷ்ணவர்களை ஆஸ்ரயித்திருக்கின்றனவோ, தே - அவைகள், தேவை - அதினாலேயே, விஷ்ணோ:-விஷ்ணுவனுடைய, தத - அந்த, பரமம் பதம்-பரமபதத்தை, ப்ரயாஸ்யந்தி - அடையப்போகின்றன.

பவராக ஆவார இதில ஸநதேஹமிலலை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஸாண்டிலயஸமருதியிலும் 'பகவானே ஆஸாயிததவாகருக்குப் பல ஸித்தி உண்டாகுமோ இல்லையோ என்கிற ஸநதேஹம்; அவனுடைய பகதாருக்குக் கைங்கரியம் செய்வதில் ஆசை யுடையவர்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் ஸநதேஹமிலலை, எப்படி தினந்தோறும் பகவானுடைய பகதார்களின் திருவடிகளைப் பூஜிப்பதினால் மனது சுத்தமாகுமோ அப்படி கேவலம் பகவானுடைய திருவடியை ஆஸாயிப்பதினால் பரிசுத்தமாகாது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே பெளஷ்கர ஸமஹிதையிலும் 'பகவானிடத்தில் பகதிசெய்து கொண்டிருக்கிற மனிதர்கள் இந்தப் பூமியில் மிகவும் துன்பங்கள் அவர்களைப் பாரப்பதினாலும் அவர்களோடு வார்த்தை சொல்லுவதினாலும் அழிவில்லாத பதம் ஸுலமாயக கிடைக்கும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே மறநெல்லாருடைய ஆராதனங்களைவிட விஷ்ணுவின் ஆராதனம் மேலானது. அதைவிட மேலான பாகவதார்களின் ஆராதனம் மிகவும் உயர்ந்ததென்று சொல்லப்பட்டது யஜுஸ்வருபனான வராஹமாயவதாரம் செய்த அளவில்லாத தேஜஸையுடைய அந்த விஷ்ணுவிற்கு நமஸ்காரத்தை எவர்கள் செய்கிறார்களோ அவர்களை ஸேவிக்கிறேன்' எனறிவை முதலிய வசனங்கள் அறியத்தக்கது 'ஐதராவஸ்யெஷு' என்பதற்கு பாகவதாக்கல்லாதவார்களின் கருஹங்களில் பருமமாவாகவும் ஜனமமுண்டாகவேண்டாம் மனுஷ்யன் முதலானவைகளாக ஜனம்ம வேண்டாமென்பதைப்பற்றிக் கேழக்கவே வேண்டியதில்லை என்று தாத்பாயம் உம்முடைய திருநாபிக்கமலத்தில் பருமமாவாகப் பிறப்பதும் என்னுடைய ஆசைக்கு விருத்தம் என்கிற அபிபிராயத்தினால் மறுபடியும் 'ஹி' என்று சொல்லப்பட்டது இததால் பாகவதாருக்கு பாகவதர்களல்லாதவார்களின் ஸமபந்தம் பரிஹரிக்கத்தக்கதென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. அப்படியே பஹவருசசாகையில் 'இந்தவஸ்துவைத்தெரிந்துகொண்டவன் இதைத் தெரியாதவனுடன் உட்காரக்கூடாது கூட ஸாப்பிடக்கூடாது, அவனுடன் ஒருவீட்டில் குடியிருக்கவும் கூடாது' என்றாததமுள்ளவாகயம் சொல்லப்படுகிறது ஸமருதியிலும் 'சைவர்களையும், பாசுபதர்களையும், சராவாக்களையும், நாஸ்திகர்களையும், வாணஸ்ரமங்களுக்கு விருத்தமான நடத்தையுடைய பராம்மணர்களையும், சூத்திரர்களையும் தொட்டானேயாகில் அப்பொழுதே தரித்துக்கொண்டிருந்த வஸ்திரத்துடன் ஸநானம் செய்யவேண்டும் அஸத்துக்களைப் பார்ப்பதினாலும் தொடுவதினாலும் அவர்களோடு ஸமபந்தத்தினாலும் அவர்களுடன் உட்காருவதினாலும் ஜலத்துடன் சேருவதினால் மணல்கள்கரைந்துபோவதைப்போல

தாமாநுஷ்டானங்கள் குறைந்துபோய்விடுகின்றன' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது ஸாண்டிலய ஸமருதியிலும் 'மூடாகளாயும், பாபத்திலேயே ஆசையுடையவர்களாயும் கஞ்சாமான ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், நல்ல ஸாஸ்தரங்களில் பராங்குமாயு மிருப்பவர்களுடன் ஸம்பந்தத்தைச் செய்யக்கூடாது அவர்களுடன் சேருவதினால் பகதி நாசமடைந்துவிடுகிறது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் 'வீணை ஜடைவளர்ப்பது, மோடடை அடித்துக்கொள்ளுவது, இவைகளையுடையவர்களாயும், பகவானுக்கு நிவேதனமில்லாமல் ஸாப்பிடுகிறவர்களாயும், எல்லாவிதப் பரிசுத்தி இல்லாதவர்களாயும் தாப்பணம், பிதருக்களின் ஸாராததம், முதலியவைகளைச் செய்யாதவர்களுமாயிருக்கிற மனுஷ்யர்களுடன் வராததை சொல்லுவதினாலும் மனிதர்கள் நரகத்தை அடைகிறார்கள்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மற்றேரிடத்திலும் 'நெருப்பின் ஜவாலையினால் செய்யப்பட்ட கூட்டின் நடுவில் இருப்பது மேலானது. பகவானைப்பற்றி நினைப்பதில் பராங்குமாகளான ஜனங்களுடன் சேர்க்கையாகிய ஹிமஸை கெட்டது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே 'ஓ' ஜனங்களே, இன்று முதல் நீங்கள் நீங்கள் தான், நாங்கள் நாங்கள் தான், நீங்கள் ஆராததம், காமம் இவைகளில் ஆசையுடையவர்கள் நாங்கள் நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள் உங்களுக்கும் நமக்கும் ஒருவாக்கொருவர் ஸம்பந்தமில்லை நாங்கள் பகவானுக்குக் கிங்கரர்கள், நீங்கள் இந்திரியங்களுக்குக் கிங்கரர்கள்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பிதருக்களினாலும் இப்படியே 'எவனுக்குப் பிறந்தது முதல் மரணம் வரையிலும் வாஸுதேவன் பூஜிக்கக்கூடிய தேவதையாக ஆகவில்லையோ அப்படிப்பட்டவன் நமமுடைய வம்ஸத்தில் பிறக்கவேண்டாம் பிறந்தாலும் உடனே மரணமடையவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டது 'ஸாதாரணமான மனிதன் அவையையன் என்று சொல்லப்பட்டான் வைஷ்ணவன் வைத்யன் என்று சொல்லப்படுகிறான். அவையையனான எந்த மனிதனுடனும் வைத்யன் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 55

ஸக்யத்வ ஞானார விஞ்ஞாந நாமயா

தருணீ க்ருதாநுதே ஸுக்தி உக்திவி: |

உஹாத்வி உபாஉவஞ்ஞாநுதாந் நய

க்ஷணைவ தெ யஜிராஹோதி உஹுஹ: || 56

3 ப்ரஜாநாமபத்யு:ப்ருமமாவின்னடைய, ிஸவாயம - ிஸவாயததையாவது, பஸூநிளம்(பத்யு) -ருததிரனுடைய ிஸவாயததையாவது,அஹம் - நான்,நகாமயே. விரும்பவிலை, யமுநாதே - யமுனா நதிக்கரையில், கதம்ப - கடப்பமரமாக வாவது, குநோதாவா - கொருக்கத்திரமரமாகவாவது, பூயாஸம் - அக்ககடவேன்.

பட்டது இதற்கு உதாஹரணத்தைச் சொல்லுவதற்காக 1 'த்யுணம்
நாரீ' விரகதஸ்ய த்யுணம் ஸாஹஸ்ய ஜீவிதம் த்யுணம் ஸ்ரஹவீஷா வி
ஸம் நிஸ்யஹஸ்ய ந்யவ ஸ்யுணம் ॥' என்றும் சொல்லப்படுகிறது
2 'ஹோதாதஸ்ய ஸம் வாஸ்ய' என்றும், 3 'ஸஹோதா ஸம் ஸு
ஸ்ய' என்றும் சொல்லப்பட்ட வராததையைத் தெரிவித்துக்
கொண்டு சொல்லுகிறா—'ஹோதாஸ்ய' என்று உஜ்ஜீவிக்கச் செய
யும் தன்மையிலும் பரயோஜனமா யிருக்கையிலும் பகவானைவிட அவா
கள் விஸேஷமானவர்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகப் பன்மையாகச்
சொல்லி இருக்கிறது 'ஸம்' என்பதற்கு உமமுடைய கடாசுத்திற்கு
விஷயமாவதற்கு முன் ராஜஸாகரீனுடையவும் தாமஸாகரீனுடையவும்
கடாசுத்தர்களுக்கு விஷயமாக இருப்பதினால் கெடுக்கப்பட்டவனாயும் இப்
பொழுது உமமுடைய கடாசுத்தினால் தெரிந்துகொண்டவனாயும் மிருக
கிற என்னை என்று தாத்பாயம் 'சுவஸ்யேக்ஷிதாம்' என்பதற்கு அவா
கள் கடாசுத்தம் செய்யத்தகுந்த யோக்யதையை என்றாததம் அவர்கள்
வீட்டில் பிறப்பதிருக்கட்டும் அவர்கள் கடாசுத்திற்கு விஷயமாவது
மாத்ரிமும் எனக்கு பரயோஜனம் என்பதும் அபிபராயத்தில் கொள்
எப்பட்டது பாகவதாகரீன கடாசுத்தின் மலிமையும் 4 'பஸ்யாமஃ
ஹவப்னா ஸ்ரஹஸ்ய ஸ்ரஹிதா தஜ்ஜிஷி மொயராஸ்யஸ்ய
ஸ்யுணே ஸவ்ய கிஷிஷெஷ' ॥' என்று பரஸித்தமா யிருக்கிறது
'நய' என்பதற்கு இவ்வளவு தூரம் உபகாரம் செய்தவராகிய நீரே
மிருகியையும் பூர்த்திசெய்யும் என்று தாத்பாயம் எப்படி அவர்களு
டைய விரஹம் உமமால் பொறுக்கமுடியாதோ அப்படியே என்னாலும்
அவர்களுடைய கடாசுத்தம் பெறாமலிருப்பது மிகவும்பொறுக்கமுடியாது
என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'க்ஷணேஷிதே' என்

1 விரகதஸ்ய - விரகதனுக்கு, நாரீ - ஸ்திரீ, தருணம் - தருணத்திற்கு ஸமா
னம், ஸாஹஸ்ய - ஸாஹஸனுக்கு, ஜீவிதம் - ப்ராணன், தருணம் - புல்லுக்கு ஸமா
னம், பருமமவித:-பரமாத்மாவை அறிந்தவனுக்கு, விஸவம்-பாபஞ்சம், தருணம்-
தருணத்திற்கு ஸமானம், நிஸப்ருஹஸ்ய - ஆசை இல்லாதவனுக்கு, நருப - ரா
ஜா, தருணம் - தருணத்திற்கு ஸமானம்

2 ஓ! அஹம், மஹாதமாக்கள் என்னை ஆஸ்ரயித்து (கரமமாய மோக்ஷ
தை யடைகிறார்கள்)

3 அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா மிகவும் தூர்லபன்.

4 யஸ்ய - எவனுடைய, புத்தி - புத்தி, அநுபவ பாயந்தா - அனுபவம் வரை
யிலும், தத்வே - பரமாத்மாவாகிற தத்துவத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா - நிலைநிறுத்தி
கின்றதோ, ததருஷ்டிகோசா - அவனுடைய பாவனைக்கு விஷயமாகிய, ஸர்வே-
எல்லாரும், ஸாவகிலப்பிஷ்ட:-எல்லாப் பாபங்களினாலும், முசயந்தே - வீடப்படு
கிறார்கள்.

நூரம்பிதது இது தைத்தரீயசாகையில் 'இவன் பரமாதமாவுடன் எந்த ஸம்பந்தத்தைச் செய்தானே அப்படிப்பட்டவன் கிழத்தனத்தை அடைந்து படுததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் அந்தப் பரமாதமாவின் தலைவே தருபதி அடைகிறானே இவனை எந்த நாள்களிலும் அவனவிடுகிறதில்லை' என்றாததமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிறது இதை 1 'நக்யஜெபம் க்யம்யம்' என்றும், 2 'ஜ்ஞாநீக்ஷாநெவ ரெ ரீதம்' என்றும் பகவான்தானே சொன்னா நுஷிகளும் 3 'வரூஜ்ஜுவாஹாம் மொவிநெ விஷயாஸக்யேதஸாந் தெஷாம் தக்ஷரஜெஷ்டாஜ்ஜுர ஜ்ஜுர தரெஸ்தித்வம் தந்யக்ஷேந மொவிநெ பெநராந்யஸ்தெவஸம் விஷய த்யாமிநஸெஷாம் விஜ்ஞேபம் ய ததநிக்ஷே' என்று சொன்னார்கள். அப்படியே 4 'நாராயணேகி யஸ்யாஸெஷ்வததெ நாரீ ரீமயம் | நாராயணஸ்த ரீநாஸெ வதம் மளரிவ வதமாம்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 5 'வஸந்தி வெஷ்வர யத் தத் தத் வஸந்திவெஷ்வர ஹரி' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் 'விரஹ' என்னும் பதத்தினால் எல்லா இடங்களிலும் வயாபரிததவனாயும் எல்லாவற்றையு மறிந்தவனாயு மிருக்கிற பகவானுக்குத் தன் பகதர்கள் தன்னுடைய திவ்யமங்கள விகரஹம் முதலியவைகளை யனுபவிகாமம் நடுவில் விட்டுவிடுவது சொல்லப்படுகிறது அப்படியல்லாமல் அவர்களை விட்டுப் பிரிவது எனபது ஆததமல்ல 'டிஸஸஹ' என்னும் பத

1 ஒருவித்ததாலும் (பாணகதனை) விடமாட்டேன்

2 ஜ்ஞானீ எனக்கு ஆதமாவென்றே என்னுடைய அபிராமம்

3 கோவிந்தே-பகவானிடத்தில், பராமுகானும்-பராமுகங்களாயும், விஷயாஸகதேசேஸாம் - விஷயங்களில் ஆசையோடுகூடிய மனதை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, தத்-அப்படிப்பட்ட, பரமபீரம் - பரப்ரம்மானது, தூராததூரதரோ - மிகவும் தூரத்தில், ஸ்திதம் - இருக்கிறது, யே-எந்த, நரா-மனிதர்கள், கோவிந்தே - பகவானிடத்தில், தம்யதவேந - தம்மயமாக, நயஸதேசேதஸ -வைக்கப்பட்ட மனதை யுடையவர்களோ, விஷயத்யாகின - விஷயங்களை விட்டவர்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, தத் - அந்தப் பரப்ரம்மம், அநதிகே - ஸமீபத்திலிருக்கிறதாக, விஜ்ஞேயம் - அறியத்தக்கது

4 யஸ்ய - எவனுடைய, ஆஸ்யே - வாயில், மங்களம் - மங்களகரமான, நாராயணேதி - நாராயண என்கிற, நாம் - பெயர், வாதததே - இருக்கிறதோ, தம்-அவனை, நாராயண - நாராயணன், வத்ஸலா-பிரீதியோடுகூடிய, கௌ - பசுமாடு, வத்ஸமிவ - கன்றைப்போல, அநவாஸ்தே - பின் துடருகிறான்.

5 யதா - எந்த இடத்தில், வைஷ்ணவா-வைஷ்ணவர்கள், வஸந்தி - இருக்கிறார்களோ ததா - அவ்விடத்தில், ஹரி-விஷ்ணு, ஸந்திஹித:-ஸமீபத்திலிருக்கிறார்.

ததினாலும் அதினால் துககமுண்டாகிறதென்று சொல்லப்படுகிறதல்ல, எல்லாவித ஸகதியுடையவனாயும் கெட்டகுணங்களுக்கு விரோதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிற பகவானுக்குத் துககம் பொருந தாதாகையினால் ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட அவஸ்தை யுடையவா களுக்குத் தன்னுடைய பிரிவை உண்டாக்குகிறதில்லை என்பதிலேயே தாதபாயம் எந்தப் பகதார்களினால் செய்யப்படுகிற பிரிவு உமமால் நிரா கரிககவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்படுகிறதோ என்று தாதபாயமாகவு மாம் 'சுவவொயிதவாங்' என்றாரம்பித்து மூன்று ஸ்ரீலோகங்களினால் ஸ்வயம் பரயோஜனமாகிய உத்தர க்ருதயத்தில காமய காமங்கள், நிஷி தத் காமங்கள், இவைகளினுடைய ஸம்பந்தமும் நிராகரிகப்பட்டது 56

நதேஹம் ந ப்ராணாந நசஸுந மஸேஷாபிலஷிதம்

நவா஽தூநம் நாந்யுத்திஷி தவ ஸேஷசுவ விஸுவாஸு
வஹிஷு஽தம் நாந்ய 'க்ஷணஷி ஸஹே யாதா ஸதயா

விநாஸம் தசு ஸத்யம் ஸத்யம் 'விஜ்ஞாநம் ஷிதம் || 57

நதேஹம் ந ப்ராணாந நசஸுந மஸேஷாபிலஷிதம்

ந சாத்மான் நநயத் கிமபி தவ ஸேஷதவ விபவாத |

பஹிஷுதம் நாந்ய 'க்ஷணமபி ஸஹே யாதா ஸதயா

விநாஸம் தத் ஸத்யம் மதுமதந 'விஜ்ஞாநம் ஷிதம் ||

57

ப - ரை] நாந்ய - ஓ! பகவானே, தவ - உம்முடைய, ஸேஷசுவ விஸுவாஸு - தாஸனாக இருக்கையாகிற ஸம்பந்தத்தைவிட, அதாவது கைங்கர்யத்திற்கு உபயோகமாக இருப்பதைத் தவிர, வஹிஷு஽தம் - வேறுபட்டதாகிய, நதேஹம் - தேஹத்தையும், க்ஷணஷி - ஒரு க்ஷணகாலமும், ந - (நான்) பொறுக்கமாட்டேன் ப்ராணாந - ப்ராணன்களையும், ந-பொறுக்கமாட்டேன், சுஸேஷாபிலஷிதம்-எல்லோராலுமாசைப்படப்பட்ட, ஸுஹம் - ஸுகதத்தையும், ந - பொறுக்கமாட்டேன், சூதூநம்-என்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும், ந - பொறுக்கமாட்டேன், சுந்யு - வேறு, கிஷி - ஒன்றையும், ந - பொறுக்கமாட்டேன், (அது) ஸதயா-அனேகம்விதமாக, விநாஸம் - நாசத்தை, யாதா - அடையட்டும், ஸுய - ஸுயம் - மதுவைக்கொன்றவராகிய பகவானே, தசு ஷிதம் - அந்த இந்த, விஜ்ஞாநம் - விஜ்ஞாபனமானது, ஸத்யம் - ஸத்யமானது. 57

பா] இப்படி உமக்கு இஷ்டமான பலம் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கப்போகிறேன். ஆனாலும் இப்பொழுது உமக்கு என்னால் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய அரிஷ்டம் என்ன? என்று பகவான் கேழ்ப்பதற்கு ஸமா

மணம் - தேவதைகளின் லோகத்தை அடைவதையும், அமரத்வம் - மரணமில்

சுஹ்ருஷணவெஸ்யப்யம் வாழவி ஹோகாநாந் காஜியெநக்யபாவிநாந்
 1. 'நவஹீதா க்யபா ஹீநா நவாஹிவி ராவவ'ஃஹுருதடிவி ஜீவா
 வொஜ்ஜாநதாஜிவ்வொஜ்ஜாநா' என நமஸ்கரித்தெனாப்யஃஹெந
 வாஸெப்யஃ நவ ஹுருஷெனெஃ வஸஜ்ஜாநாஹீதா ஜியெவிநா ராஜி
 ஜீவாநாப்யம்' எனறிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்
 எண்ணத்தக்கது இப்படிப் பொறுக்கத்தகாததாயிருக்கிறபடியினாலே
 யே அவைகள் எல்லாவற்றையும் முழுமையும் நிவருத்தி செய்யவேண்
 மெ என்கிற அபிபிராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'பாது ஸத்யா விநா
 ஸம்' என்று அவயவங்களிலாததாயும் நித்யமாயுமிருக்கிற ஆதமா
 விற்கு அனேகவிதமாக நாம் நேரிடுவது பொருந்தாததாயினால் கைந
 காயத்திற்கு விரோதமான தசையை நிவருத்திப்பது மாத்திரம் இங்
 கே சொல்லப்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் ஸம்பவிகராத் அர்த்தத்
 தைச சொல்லுகிறபடியினால் இந்த வார்த்தை மனப்பூர்வமாகச் சொன
 நதல்ல என்றாகுதல்மவரில் ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—'தக்ஷிண த்யம்'
 என்று உடமைத்தவிர மற்றொருவன் இப்படிப்பட்ட பரபலங்களான
 விரோதிகளை நிவருத்தி செய்யத்தக்கவன் இல்லை என்று தெரிவிக்கி
 ரா—'ஜிபம் ஜியம்' என்று முன்பு 'ஸுணம் விஜ்ஜாவம் ஜெகம்' என்று
 சொல்லப்பட்டது அதைப்போலவே இதுவும் இவன் தையை செய்யத்
 தக்கவன் என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய விஜ்ஜாபனம் என்று சொல்லு
 கிறார்—'விஜ்ஜாவம்ஜிபம்' என்று 'தக்ஷிணம் விஜ்ஜாவம் ஸத்யம்'
 என்றுசேத்து அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம் சிலாவிஜ்ஜாவிதம்'
 என்று சொல்லுகிறார்கள மோக்ஷத்தி லாசையுடையவனால் பகவானு
 டைய கைநகாயத்திற் குபயோகமில்லாத வஸ்துகள் விடத்தக்கது
 என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது

57

லாமலிருப்பதையும், நவருணை - வீருமபவிலை, லோகநாம - லோகங்களுக்கு,
 ஸ்ரீராவயமவாபி - ஸ்ரீராவாத இருப்பதையும், நாமயே-ஆசைப்படவில்லை

1 தவயாஹீநா-உமமைவிட்டுப் பிரிந்து, ராகவ - ஓ! ராமனே, ஹீதா-ஹீத
 யும், ந - இல்லை, அஹம்பி-நானும், ந - இல்லை, முகூர்த்தம் - க்ஷணகாலம், ஜீவாவ.
 அபி - உயிரோடிருந்தோமே யானால், ஜலாத - ஜலத்திலிருந்து, உதருதென-உய
 ரே எடுக்கப்பட்ட, மதஸ்யா விவ - மீனைப்போல (இருப்போம்)

2 மஹாரதம் - மஹாரதிகளாகிய, ராமமவினா - ராமனைவிட்டுப் பிரிந்து,
 ராக்ஷஸீமதயே - ராக்ஷஸ்களின் கைவில, வஸந்தயா - இருக்கிற, மே - எனக்கு,
 ஜீவிதேன - ப்ராணனால், நாரதத - ப்ராயோஜனமில்லை, அர்த்தை - பணங்களின
 லும், ந - (ப்ராயோஜனம்) இல்லை, பூஷணை - பூஷணங்களினாலும், ந - (ப்ராயோ
 ஜனம்) இல்லை

யவன் என்றாததம் இவ்விடத்தில் 1 'ஸ்யு' ஹீமொஸூவி நி-
 .கு நேஹு ஸ்வகூஸு | யந்நுக் கூருதெ ககூ நதஸு
 மஹாக் ஹவெக் 1, 2 'சூவாரஹீம் ந வுநகி வெஹீ' என்
 றிவை முதலியது அறியதக்கது 'சுஹ' என்பதற்கு என்னைத்
 தவிர மறையா இப்படி இருக்கிறார்கள்? என்று தாதபாயம். 'நூவ
 ஸு' என்பதற்கு மனுவ்யஜாதியில் பிறந்திருக்கையினால் நாலுகாலை
 யுடைய ஜநதுக்களைவிட வேறுபட்டவனாய் நல்ல ஜ்ஞானத்தை ஸம்பா
 திக்கதற்குந் ஜன்மம் கிடைத்திருந்தபோதிலும் 3 'ஜ்ஞாமெநஹீம்
 வஸூஹி: ஸரீரம்' என்று சொல்லப்பட்டவன் என்றர்த்தம் 'சுஸு
 ஹஸூஸு' என்பதற்கு உமமிடத்தில் அபசாரம், உமமுடைய பக
 தர்களிடத்தில் அபசாரம் முதயவைவகளை எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே
 இருப்பிடமாகியவன் நான் பாபத்திற்கு இருப்பிடம், நீர் 4 'மாணா
 நாரீகரோ ஹீராவ' என்று பரஸித்தி அடைந்தவர் என்பது அபிப
 ராயம். 'சுவி' எனனும் பதத்தினால் விரோதத்தைத் தெரிவித்திருக்க
 கிறது இப்படிப்பட்ட தன்னுடைய தோஷங்களைப் பரிஹரிப்பதற்கு
 உபயோகமான குணவிசேஷங்களை யுடையவன் என்று அழைக்கிறார்-
 'ஹிஸூ' என்று. 'ஹிஸூ' என்பதற்கு 'தாயாரும் அவனே,
 தகப்பனாரும் அவனே' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவை
 களினால் ஒருகாரணத்தினாலும் உண்டாகாத எல்லாவிதபாபங்களும் என்று
 பரஸித்தமானவனே என்று தாதபாயம் 'நிரவயிக்வாத்யுஜ்யபெ'
 என்பதற்கு 5 'நிவதிணாவி வத்யு' என்று சொல்லப்பட்டதல
 லவா என்று தாதபாயம் இவ்விடத்தில் தயை, வாதஸயம் முதலிய
 வைகளை ஸமுத்திரமென்று நிரூபித்திருப்பதினால் அதிகப் பெரிதாயிரு

1 ஸந்தயாஹீந - ஸந்தயாவந்தன் செய்யாதவன், நிதயம் - எப்பொழு
 தும், அசுமி - அபரிசுத்தன், ஸர்வகாமஸு - எல்லாக் கர்மங்களிலும், அந
 ஹீ-தகாதவன், அநயத - வேறு, யத - எந்த, கர்ம - காமத்தை, குருதே - செய்
 கிறானே, தஸய - அதினுடைய, பலபாக - பலத்தை அடைந்தவனாக, நபவேத்-
 ஆகமாட்டான்

2 ஆசாரஹீநம் - ஆசாரமில்லாதவனை, வேதா:-வேதங்கள், நபுனந்தி - பரி
 சுத்தம் செய்யாது

3 ஜ்ஞானேநஹீந -ஜ்ஞானமில்லாதவன், பசுபி:-பசுக்களுடன், ஸமான:-
 ஸமமானவன்.

4 குணமை - குணங்களுக்கு, மஹாந - பெரிய, ஆகா:-இருப்பிடம்

5 நியுனமயி - சத்தருக்களினுடைய விஷயத்திலும், வதஸல:-பரிதியுடைய
 யவன்.

பா] றீ இவ்விதமாக ஆசைப்படுகிறீரேயாகில் உமமுடைய இஷ்டமெல்லாம் பூர்த்தியாகப் போகிறது, அப்படிக்கில்லாமல் ஸாஸ்திரத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட அபரதயக்ஷமாகிற ஜ்ஞானமாதிரத்தினால் தோஷங்களை உடையதென்று அறியப்பட்டிருந்தபோதிலும் ப்ரத்யக்ஷமாகிய வாஸனையின் வசத்தினால் வேறொரு இடத்தில் ஆசை துடாந்து வந்ததேயானால் இல்லாததற்கு ஸமமாகிய மனப்பூரவகமல்லாத பராத் தனை மாதிரத்தினால் நான் உமக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப்போகிறேனேயானால் அப்பொழுது உமக்கு அறிஷ்டமே எனனால் செய்யப்பட்டதாகும் என்றாக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா— ‘சுநிஷ்ட’ என்றாரமபிதது இந்த ஸ்ரீலோகம் முதல் ஏழு ஸ்ரீலோகங்களினால் திருத்தத் தகுந்தவெனப்பதினும் அதின் முகமாக ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவன் எனப்பதினும் விசேஷமான காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன ‘படி’ என்கிற இடத்தில் ‘யடி’ என்று சோதனாக்கொள்ளவும், ‘தயா’வி’ என்று மேலே சொல்லி இருப்பதினால் ‘வா’ம்’ எனனும் பதம் வேறொரு அபிபிராயத்தை உடையவனாக இருந்த போதிலும் நான் கரஹிக்கத் தக்கவன் என்கிற விசேஷத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ‘ஐதி ஐது நிவ’ என்பதினால் 1 ‘ஸாங்கேத்யம் வாஸிஹாஸ்யம் வா ஸோஹம் ஹெஹமநிஷ்வரா | வெஹுண நா பிஹுண பிஸேஷாவ விநாஸம் ||’, 2 ‘ஹரிஹுராதி வாவாநி ஐஹுவிஹெ ரவி ஸுதஃ | சுநிஷ்டாவி ஸுஸுஹெ ஐஹெ வஹி வாவகஃ ||’, 3 ‘சுவஸநாவி யநாநி கீதிஹெ ஸவ்வாத

1 ஸாங்கேத்யம் - ஸங்கேதத்தினாலாவது, பரிஹாஸம் - பரிஹாஸத்திற்காவது, ஸதோபம் - அரத்தமில்லாத வெறும் ஸபதமாகவாவது, ஹேனானமேவ வா - அயலாரைப் பரிஹாஸம் செய்வதற்காகவது, வைகுண்டநாம கரஹணம் - பகவானுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லுவது, அஸேஷாகவிஞ்சனம் - எல்லாப் பாபத்தையும் போக்குகிறது

2 ஹரி - விஷ்ணுவானவர், துஷ்டசித்தை - கெட்ட மனத்தை யுடையவர்களினால், ஸமருத. அபி - நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், பாபாநி - பாபங்கள், ஹாதி - போக்குகிறா, அநிச்சயா - ஆசை இல்லாமல், ஸம்ஸபருக்ஷடோபி - தொடப்பட்டிருந்தபோதிலும், பாபக:-அகனி, தஹதேயவஹி - கொளுத்திவிடுகிறதல்லவா

3 அவஸேநாபி - பரவசனாபிருப்பவனாலும், யநாமநி-எந்தப் பகவானுடைய நாமம், கீர்த்திதே - சொல்லப்பட்டிருக்கும்பொழுது, புமந-மனிதன், ஸதய:-அப்பொழுதே, வரிமதரஸதை-வரிமத்தினிடத்திலிருந்துபயத்தம்ருகைரிவ - மான்களினாலேபோல, ஸாவபாதகை-எல்லாப் பாபங்களினாலும், விமுசயதே - விடப்படுகிறான்.

விஷ்ணு' யாணிபராபுத' ஸ்வவக்ருவாணை' ஹஸராணநிதீரய
 னி பெபெலெ துஜி ஹ் டிராதரெண தாந்வாவாந் || ' என்று
 சொல்லப்படுகிறதல்லவா. 'கூபயா' என்பதற்குத் தன்னாலேயே ஸங்
 கலிபித்து வைக்கப்பட்ட ஏதாவது ஒரு வயாஜம் மாதத்திததை எதிர்
 பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற உமமுடைய க்ருபையினால் என்றபிராயம்.
 'கூபெவ' என்பதற்கு 1 'ராவயம் ஸராணம்மத' என்கிற தன்னாலே
 பரீக்ஷிக்கப்படாத வாராததையைவைத்துக்கொண்டு 2 'நத்யஜெயம் சுயம்
 ஹ' 3 'ஷெஷொ யஜ்வி தஸ்யஸுஷாஸு' என்று உமமாலேயே
 சொல்லப்பட்டதல்லவா என்று தாதபாயம் அனறிககே 4 'ஸுஹ்ய
 டம் ஸவ்யஹிதாநாம்', 5 'டிஜாஜி வுஹி யொமம் கம்' என்றிவை முத
 வியவாராதைகளைச் சொன்னவராகிய நீரானாததம் 'வணவ' எனபதி
 னால் மறநெருவரை அபேக்ஷிக்கவேண்டியதில்லை எனபதும் மறறவர்
 களினால் செய்யமுடியாத தென்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வணவம்
 ஹிதம்' என்பதற்கு ஸ்வபாவத்திலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகிய
 உமமையும் வஞ்சனை செய்வதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிற என்றபிராயம்.
 'யாணி யா' என்றழைத்திருப்பது எல்லா லோகங்களுக்கும் நன்
 மையை விருமபுகிறதும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளுவதுமா
 யிருக்கிற பொறுமைபுடன் கூடியவன் எனபதைத் தெரிவிக்கிறது.
 இவ்விடத்தில் பூமியை உததாரணம் செய்ததைக் குறித்திருப்பதினால்
 தன்னுடைய ஆதமாவை உததாரணம் செய்வதற்குத் தகுந்தவன் என்ப
 தும் பரகாசம் செய்யப்படுகிறது பாஞ்சராத்திர ஸாஸ்தரத்தினும
 6 'நஜீஸுக்ஷு கஜாண டாயிநெ ஹ் வாணயெ | விஷயாணயுஷிமா
 நாம் ஸஜீஹரண ஹெதவெ||' என்று சொல்லப்பட்டதல்லவா. 'ஜெ'
 எனபதற்கு மறறவர்களினால் திருத்தமுடியாத என்னுடைய என்றத்

1 ராகவனைச ஸராணமாக அடைந்தேன்.

2 (ஸராணகதனை) ஒருபொழுதும் விடமாட்டேன்

3 (அத ஸராணகதனுக்கு) தோஷமிருந்தாலு மிருக்கட்டும்.

4 எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருததாகிய என்னை

5 (எதனால் என்னை அடைவார்களோ) அப்படிப்பட்ட புத்தியைக் கொடுக்கிறேன்

6 ஸகல கல்யாணதாயினே - எல்லா மங்களத்தையும் கொடுக்கிறவனாகிய, விஷயாணவமகநாநாம் - விஷயங்களாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுதினவர்களை, ஸமுத்தாரணஹேவ - உததாரணம் செய்வதற்குக் காரணமாகிய, சக்ரபாணயே - சக்கரத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பகவானின் பொருட்டு, நம: - ஸேவிகுகிறேன்.

தம் அபபடியே 'ஒருவனே எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவன் இரண்டாவது ஒருவனுமில்லை' எனறத்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்திலும், 1 'ஸாஸா விஷுஸாஸெஷஸு' என்கிற ஸ்ம்ருதிவாக்யத்திலும் சொல்லப்படுகிறது 'ஸிக்ஷப' எனபதற்குக் கபடமில்லாததாயும் நல்ல ஆசையுடையதாயும் செய்யும் எனறாததம் 2 'ஸாவபூரென மொவிந்ஸு வஸுஸு க௃தாஜயி' 1 உதூநவாடிதநபம் 20 நிவபயம் 2 ஜமக்ஷகி: || தக: ப்ருஸஸவடிநஸுக்ஷணாஸு வந்நம்: | துஷ்டாவபூணதொ மஞ்சூ மஞ்சூதயாதாரஸிஜுதம்' என்று சொல்லி இருக்கும் நியாயம் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது 59

விதாசுமாதா சுவம் டயித தமயஸு வியஸுஹுசு
 கூடுவ சுவம் திசு மாராஸாவி மதிஸூாவி ஜமதாம் |
 கூபீயஸுஹுசு தவ வரிஜந ஸுஹுசுதிரஹம்
 ப்ருவஸுஸெவம் வதஸுஹுசு தவெவாஸாவி ஹி ஹ: || 60

பிதா தவம் மாதா தவம் தயித தமயஸு தவம் ப்ரியஸுஹுசு
 தவமேவ தவம் மிதரம் குருஸாவி கதிஸாஸாவி ஜகதாம் |
 தவதீயஸு தவத பருதீயஸு தவ பரிஜஸு தவத கதிஸுஹம்
 ப்ரபஸுஸு சைவம் ஸதயஸுமபி தவைவாஸாமி ஹி பர || 60

ப - ரை] கூம் - நீர், விதா - தகப்பனா, கூம் - நீர், மாதா - தாயார், கூம் - நீர், டயிததநபம்: ப்ரியஸுஹுசு - இஷ்டமான தோழன், கூம் - நீர், திசு - ஒரே வயதோடுகூடிய தோழன், ஜமதாம் - லோகங்களுக்கு, மாரா: - ஆசாயனாகவும், கூலி - ஆகிநீர், மதிஸு - கதியாகவும், கூலி - ஆகிநீர், கூபீயஸுஹுசு - உன்ருல் ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவனாகவும், தவ - உட்கு, வரிஜந: - வேலைக்காறனாகவும், கூபீயஸுஹுசு -

1 அஸேஷஸு - எல்லாவஸுதவையும், விஷுஸு - பகவான், ஸாஸா - நியமிக்கிறவர்

2 ஜகத்பதி - லோகங்களுக்குப் பதியாகிய, கோவிந்த - கோவிந்தன், கருதாஜஸு - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு நிற்கிற, முனிவர்யம் - ருஷிகளுக்குள் சிறந்தவனாகிய, உத்தானபாததமயம் - உத்தானபாதரின் பிள்ளையாகிய, தம் - அந்த தருவனே, சகஸுபாநதேன - சகஸுதின் நுனியினால், பஸ்பாஸு - தொட்டார், தக: - பிறகு, தகஸுஸுநாத - அந்த நிமிஷத்திலேயே, ப்ரஸஸவத: - ப்ரஸஸமான முகத்தை யுடைய, நருபஸுத: - ராஜாவின பிள்ளையாகிய தருவன் ப்ரணத: ப்ருதவா - ஸேவிதவிட்டு, ப்ருததாதாம - எல்லா பராணிகளையும் ஸருஷ்டிததவராகிய, அசுயதம் - பகவானே, துஷ்டாவ - ஸ்தோத்திரம் செய்தார்

உம்மையே கதியாகவுடையவனாயும் இருக்கிற, சுஹ - நான், பூவ ஹ - பரபத்தி செய்தவனாயும் ஆனேன், வனவ - வந்தி - இப்படியாகையினால், சுஹஸி - நானும், தவெவ - உமக்கே, ஹா - பரமாக, சுஹி - ஆகிறேனல்லவா.

60

பா] இப்படித் தம்முடைய மனதைத் திருத்துவதில் பொதுவாகவும் விசேஷமாகவும் அனேகவிதங்களான மற்றும் சில காரணங்களுடைய சொல்லுகிறார்—‘விதா’ என்றாரம்பித்தது ‘விதாஹம்’ எனப் பதற்கு உண்டாக்கினவரும் ஹிதத்தை நடத்துகிறவரும் நீ எனறாததம் ‘விதாஹம்’ எனப் பதற்கு தாயானவள பிள்ளைகளாக அதிகமான காரயங்களாகச் செய்கிறவளாயும், பரியதத்தையே நடத்துகிறவளாயும் மிருக்கிற எல்லவா அப்படியே நீரும் எல்லாவற்றையுமவிட மேலான பரிதிக்ரூப் பாததிரமாகையினாலும் நாகத்ததைத் தாண்டிவைப்பதினாலும் அந்நத ஸமயங்களில் ரக்ஷிக்கிறபடியினாலும் பரியமான புத்திரன நீர் பரியனாகிய ஸுஹ்ருத் ‘வி யஸுஹ்ரு’ என்னப்படுகிறான் எல்லிலைலாத ஆனந்த ஸவருபமாக இருக்கையும், எப்பொழுதும் நன்மையையே விரும்புகிறவராயிருக்கையும் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட எல்லாவித ஸ்வபாவங்களோடும் கூடியவன் உம்மைத் தவிர வேறொருவரும் இல்லை என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘வனவ’ எனப் பதை எல்லா இடத்திலும் சோதனுகொள்ள வேண்டியது ‘இருப்பிடம், ரக்ஷிகள், ஸுஹ்ருத், எல்லாம் நாராயணன்’ என்றாததமுள்ள வாக்யம் ஸுபாலோபநிஷத்தில சொல்லப்படுகிறது அதேவாக்யம் கீதோபநிஷத்திலும் சொல்லப்படுகிறது ‘ஹம் ஶித்ரு’ என்பதற்கு நன்மையைக் கொடுக்கக்கூடிய கார்யங்களில் ஒரே அபிபராயத்தை உடையவனாயும் ஒரு ஸம்மான வயதை யுடையவனாயும் ரஹஸ்யவர்த்ததைகள் எல்லாவற்றையும் சொல்லத்தகுந்தவனாயும் மிருப்பவன் ‘ஷித்ரு’ என்று சொல்லப்படுகிறான், நீரும் அப்படிப்பட்டவா குஹன், அராஜன், கோபாலர்கள், முதலியவர்களிடங்களில் பகவான் அப்படிப்பட்டவரென்பது பரகாசமாயிருக்கிறது. 1 ‘ஷித்ரு ஶாவயிக்ஸ் சுதபு’¹, 2 ‘தெந தெஜீ’² ஹதத தெ’, 3 ‘சுஹொ ஹமூரெஹொ ஹ

1 ராமனை மித்திரனாகச் செய்வது உபயோகமானது

2 உனக்கு அநதராமனுடன் ஸனேகம் உண்டாகட்டும்

3 நதகோப வராஜன்களாம் - நதகோபருடைய இடைச்சேரியிலிருப்பவர்களினுடைய, பாக்யம் - பாக்யமானது, அஜேஹா - ஆஸாயம், பரமாத்ம - மேலான ஆனந்த ஸ்வரூபமாகிய, ஸநாதம் - அநாதியாகிய, பூரணம் - பரிபூரணமான, ப்ருமம் - ப்ருமம், யநிதாம் - எவர்களுக்கு மித்திரனோ.

மூ! நந்மொவவ்ஜனகஸாம் | யந்நித்ரும் வரஜாநந்ம் வந்நிணம்
 ஹ்மஸநாதம் || எனறிவை முதலியவைகள் சொல்லப்படுகிறதல்
 லவா. 'மூரூரவலி' என்பதற்கு எல்லா பராணிகளுக்கும் அவரவர்
 கள அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி 1 'சீநநா ஹவ ஜீக்', 2 'ஜோகெக
 ஸரணவ்ஜ' எனறிவை முதலிய வராததைகளினால் தத்துவம்,
 ஹிதம், புருஷாததம், இவைகளை உபதேசம் செய்கிறவரும் அதி
 லேயே எல்லா அஜ்ஞானங்களையும் நிவருத்தி செய்பவருமாகிய எனறாத
 தம் அப்படியே 3 'மூஸவஸூகாரஸூக் ரூ ஸவஸூநிரோய
 கஜிகஸகார நிரோயிகூக் மூரூரிகூய்யீயதெ ||' என்று நிர்வச
 னம் செய்யப்படுகிறது .மகிஸூரலி' என்பதற்கு உபாயமாகவும் பா
 யோஜனமாகவும் ஆகிரீ எனறத்தம் ஸருநியிலும் 'இவன் மோக்ஷ
 த்தை அடைவிக்கிறவன்' என்றும் 'எவனை இவன் வரிக்கிறானே
 அவனாலே இவன் அடையத்தக்கவன்' என்று மாததமுள்ள வாக
 யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன 'ஜமதாம்' என்பதினால் 4 'விதாஹ
 ஜமதே ராதா யாகா விதாஹம்', 5 'ஹிதாநாம் யோஹ
 வ்யு விதா', 6 'ஹரஹர மூரூம் ஹரி', 7 'ஜோஹ்வி
 மொகூநாம் மூரூ நூரூராயணா மூரூ', 8 'தஜிஜி ஸவ

1 என்னிடத்தில் பக்தி செயதுகொண்டு என்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட
 மனதை உடையவனாக இரு

2 என்னை ஒருவனையே ஸரணமாக அடை

3 குரப்த-கு என்னும் பதம், அந்தகார:-இருட்டாக, ஸயாத - ஆகும், ரூ
 ப்த:-ரு என்னும் பதம், தநிரோதக்-அதைத் தடுக்கிறதாக ஆகும், அந்தகாரி
 ரோதிதவாத - அஜ்ஞானத்தைத் தடுக்கிறபடியினால், குரு:-குருவென்று, அபிதீய
 தே - சொல்லப்படுகிறான்.

4 அஹம் - நான், அஸ்ய - இந்த, ஜகத்-லோகத்திற்கு, பிதா - தகப்பனார்,
 மாதா - தாயர், தாதா - ஸருஷ்டிக்கிறவா, பிதாமஹ -பாட்டனா

5 ய-எவன், பூதானம் - பராணிகளுக்கு, அவயய-அழிவில்லாத, பிதா-தகப்
 பனாரோ.

6 சராசராகும் - ஜகதம், ஸதாவாம், இவைகளுக்குக் குருவாகிய, ஹரிம்-
 விஷ்ணுவை.

7 அகில லோகானம் - எல்லா லோகங்களுக்கும், குரு:-குருவாகிய, நாராயண:-
 நாராயணன், மமாபி - எனக்கும், குரு:-குரு

8 ஸர்வ ஸம்பநம் - எல்லாக் குணங்களும் நிறைந்தவனாயும், ஆசார்யம் -
 ஆசாரயனாயும், பிதாம் - தகப்பனாராயும், குரும - குருவாயும், அர்சயம் - பூஜிக்கத்
 தகுந்தவனாய் இருக்கிற, தயிமம் - அந்த இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, அர்சிதம்-பூஜை
 செய்ய, இசசாம்-விரும்புகிறோம், ஸர்வே - நீங்கள் எல்லோரும், ஸம்மந்தம் -
 அனுமதிசெய்ய, அர்ஹத - தக்கவர்களாகிறீர்கள்

ஸம்வஹ ஜிவாயபும விதரம் மூரூம் | ஸ்வயி ஜிவிதூ ஜிவாஜிஸு
 ஹெஸுஸஜிஹுஜிஹுயா, 1 'விதாஜிவி ஹெஸுஸு வராவரஸு ஸுஜி
 ஸுஹெஜிஜிஸு மூரூ மூரூபாஹு' என்றிவைமுதலியஇடங்களிலசொல
 லபபட்ட தேவதைகள், அஸுராகள், முதலிய எல்லாருக்கும் பொது
 வானவரென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது இதெல்லாம் முன்பு 'ஸராணு',
 'ஸுஹெ' எனனும் பதங்களினால் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டிருக்
 கிறதை விவரமாய்ச் சொல்லி இருக்கிறது. பிறகு 'ஸுஜீயம்' என்பது
 முதல் தன்னிடத்திலிருக்கிற கராயங்களைச் சொல்லுகிறா நான்
 உனக்குச் சேஷபூதன் என்கிற ஜ்ஞானத்தை உடையவனாகிறேன்
 என்று தாதபாயம் 'ஸுஜீயதீ' என்பதற்கு உன்னாலேயே தரிககத்
 தருந்தவனும் காப்பாற்றத் தருந்தவனும் என்றாததம். 'தவவரிஜந்'
 என்பதற்கு ஸ்வபாவத்திலேயே உனக்குக் கைங்கரியம் செய்யத்தருந்
 வன், ஸ்தோத்திரமாகிய கைங்கரியத்தில் உம்மால் ஏவப்பட்டவன் என்று
 தாதபாயம் 'ஸுஜீயதீ' என்பதற்கு, உமமொருவரையே ப்ரயோஜன
 மாகவுடையவன் என்றத்தம் நான் இப்படிப்பட்ட தசையையும் உமமா
 லேயே அடைவிக்ரபட்டேன் என்று தாதபாயம் 'ஸ்ரவஹஸு'
 என்பதற்கு 'ஸுஜீ வாஜிஜிஸு ஸராணம் ஸ்ரவஹெ' என்று மனப்பூர்
 வகமாகவோ அப்படிக்கல்லாமலோ பரந்யாஸத்தைப் பாவித்தவனா
 னேன் என்றாததம் இததால் 2 'ஹெஜஹு ஸுஜி ஸராணஜிவாரஜிஸ்ர
 ரெயம் ஸம்ஸ்ராவஃவர ஸேஷம் யதொநகிவிஸி', 3 'ஸுஜி தா ந ஹெ
 ஹெஜஹு விஷு ஸெஷொஹவரிஸ்ரஹம் | தஜெவ ஸராணம் ஸ்ராவ
 ஸுஜி ஹெஹுஹு விஷுஹுயா' என்றிவை முதலிய இடங்களிலேபோல
 தன்னுடைய நிஷ்டை தெரிவிக்கப்படுகிறது பகவானைக் குறித்து பர

1 தவம் - நீர், அஸு - இந்த, சராசரஸ்ய - ஸதாவா ஜ்ஞகமங்களாகிய,
 லோகஸ்ய - லோகத்திற்கு, பிதா - தகப்பனாராயும், கரீயாக - உயர்ந்த, குரு-குரு
 வாயும், பூஜ்யஸு - பூஜிக்கத்தகுந்தவாராயும், அவி - ஆகிரீர்.

2 ஸோஹம் - அந்த இந்த நான், அபாரம் - கரையில்லாதவனாயும், அப்ரா
 மேயம்-அறியமுடியாதவனாயுமிருக்கிற, தவாம் - உம்மை, ஸராணம் - ஸராணமாக,
 ஸம்பராபத அடைந்தேன், யத-எந்தச் ஸராணத்தியினால், அபதம் - அடையத்
 தகாததான், பரம் - மேலான ப்ரயோஜனம், நகிஞ்சித - ஒன்றுமில்லையோ

3 அஹம் - நான், ஆதமா - ஆதமா, தேஹ -தேஹமாக, நாஸமி - ஆகிறே
 னில்லை, விஷ்ணுஸேஷ-பகவானுக்குச் சேஷபூதன், அபரிஹ-வேறொரு
 வஸ்துவை எனக்குச் சேஷமாக வுடையவனும்ல்லன், தக்கைங்காய் சிசோஷ்யா-
 அந்தப் பகவானுக்குக் கைங்கரியம் செய்யவேண்டு மென்கிற ஆசையினால்,தமேவ-
 அந்தப் பகவானையே, ஸராணம் - ஸராணமாக, ப்ராப்த, - அடைந்தேன்

பதஞ் செய்தவனுடைய விசேஷமும் 1 'ஹேவஷி-ஹூதி' நூணாம் வித்யுணாம் ந கிங்கரோ நாயஜேணீ வராஜிந் | ஸ்வபூதநாயஸ்ரரணம் ஸரணம் நாராயணம் மொக மூரூம் பூவஹு||' என்று சொல்லப்படுகிறது. 'ஹேவஷி-ஹூதி' என்கிற இரண்டு பதங்களினாலும் பகவானைத் தவிர வேறு பாரியோஜனத்தை உத்தேசிக்காதவனாய் பகவானை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்காக நம முதலியவைகளிலலை எனப் பதம் தெரிவிக்கப்படுகிறது அப்படியே ரஹஸ்யாமநாயததில் 'இவர்கள் யமலோகத்தை அடைகிறார்களா? யமன இவர்களைத் தொந்தரவு செய்கிறானா? எனனில் அப்படிக்கில்லை என்று சொன்னார். பகவானிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் யமலோகம் போவதில்லை. பின்னை எதென்னில் இந்த லோகத்திலேயே அவர்களுக்குச் சில துக்கங்கள் உண்டாகின்றன அதாவது குருடர்களாகிறார்கள்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்தது 'அந்தத் துக்கங்களை ஸஹிக்கவேண்டும்' என்றாததமுள்ள வாக்யம் வரையிலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுபுராணத்திலும் 2 'ஸ்வபூதநாயஸ்ரரணம் ஸரணம் நாராயணம் மொக மூரூம் பூவஹு||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது வாமன புராணத்திலும் 3 'ஹேவா ஸாஜி-யாம் விஷ்ணு-யே பூவஹு||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாமமஹ புராணத்திலும்

1 ய.-எவன், ஸாரண்யம்-ஸாரணமாக அடையத்தகுந்தவனாகிய, லோகரும-லோகங்களுக்குக் குருவாகிய, நாராயணம் - நாராயணனை, ஸாவாதம- எல்லா விதத்தினாலும், ஸரணம் - ஸாரணமாக, ப்ரபந- அடைந்தவனே, அயம் - இவன், ராஜ- ஒ! ராஜாவே, தேவாஷி பூதம்நருணம் - தேவதைகள், ருஷிகள, பூதங்கள், தான், மற்ற மனிதர்கள், த்ருவர்களுக்கும், பிதருணம் - பிதருகளுக்கும், நகிநகர - வேலைக்காரனல்ல, நருணீச - கடனகாரனுமல்ல

2 யம்:- யமன், பாஸஹஸ்தம் - பாசத்தைக்கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்வபூதநாய- தன்னுடைய தூதனை, அபிவீக்ஷய - பார்த்து, தஸ்ய - அவனுடைய, கர்ணமூலே - காதின் ஸம்பீதத்தில், மதுஸூதந ப்ரபநநா - பகவானை ஆஸ்ரயித்தவர்களை, பரிஹா - விட்டுவிட்டு, அஹம் - நான், அநயநருணம் - வேறு மனிதர்களுக்கு, ப்ரபு.-யஜமானன், வைஷ்ணவநாமம் - வைஷ்ணவர்களுக்கு, ந - யஜமானனல்ல என்று, வததி கில - சொல்லுகிறான்ல்லவா

3 யே - எவர்கள், ஸாராகதரம் - சாராகமென்கிற வில்லைத்தரித்தவனாயும், தேவம் - தேவதையாய் மிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, பாராயணம் - முகியமான கதியாக, ப்ரபநா - அடைந்தார்களோ, தேவாம் - அவர்களுக்கு, யம ஸாலோகயம் - யமனுடன் ஒரு லோகத்தில் வலிப்பதும், ந - இலை, தே-அவர்கள், ந சநகௌகஸ - நாகத்தில் வலிப்பவர்களும்ல்ல.

1 'வுண்ணீகாஶு ! ஷெவெஸ ! நரஸிம்ஹ ! த்ரிவிக்ர ! க்ஷாபிஹம்
 ஸாரணம்வ்ராவ் உதிபஸம் ஸஜிஹா' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
 இன்னும் சில புராணங்களிலும் 2 'பவநிக்ஷிதா'யென ஜாதா யத்ருக்ஷு
 குநிவாலிந் ! வாலஸுஷெவ ந தா நித்யம் பஜேதோகம் நயானி தெ' என்றும்
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'வணவஸதி' என்பதற்கு நீர் பரத
 தை ஒப்புக்கொள்ளாத தருந்தவராயும் நான பரநயாஸ வார்த்தையை
 பரயோகித்தவனாய் மிருகமும்பொழுது என்று தாதபாயம் 'கஹிவி'
 என்பதினால் முன்பு சொல்லிய எல்லாத் தோஷங்களுக்கு மிருப்பிடமா
 யிருந்தபோதிலும், கபடமாக ஸ்தோத்திரம் செய்தவனாக இருந்தபோ
 திலும் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது அன்றிக் கே எப்படி முன்பிரு
 ந்த பூரணமான பரபத்தியில் நிஷ்டையுடையவர்கள் உமமால் பரமாக
 ஒப்புக்கொள்ளப்படார்களோ அப்படியே நானும் என்று தாதபாயம்
 'தவ' எனபதற்கு பரஸ்தாவிக்கப்படுகிற அதிகமான பரததை ஒப்புக்
 கொள்ளுவதில் கடமைபை உடையவனாயும் ஸாமாத்தியததை உடையவ
 னாய்மிருக்கிற உமக்கு என்றாததம் இப்படிப்பட்ட பரததைத் தாங்க
 நானாவது உமமைத்தவிர மற்ற யாருமாவதுஸாமாத்தியததைஉடையவா
 களல்ல எனபது 'வணவ' என்பதின அபிபராயம் 'ஹி' எனனும் பத
 தினால் 3 'மீஷிணா ஹி யெ க்ஷிஷ்யதபொ ரோக்ஷகாஶீ
 ண் ! தெஷாம் வெ ஹிந் துஷாநாம் பொமக்ஷே வஹோஹரிஃ',
 'ஹிதேநஸி' எனறிவை முதலிய பரமாணங்களில் பரஸித்தமென்
 பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அன்றிக் கே தனனை அங்கீகரித்துக்கொண்
 டது ஸித்தமாக ஏற்பட்டது, எனபதாவது தெரிவிக்கப்படுகிறதாகவுமாம்

1 புண்டரீகாஶு, தேவேஸ, நரஸிம்ஹ, த்ரிவிக்ரம், தவாம் - உமமை, அஹ
 ம - நான, ஸாரணம் - ஸாரணமாக, பரபத - அடைந்தேன, இதி - எனது, ய -
 எவன் சொல்லுகிறானோ, தம் - அவனை, ஸமுத்தா - உத்தரணம் செய்யும்.

2 யஸமிநகஸ்யிந் குலேஜாதா - எதாவது ஒருகுலத்தில் பிறந்தவர்களாயிருந்த
 போதிலும், யதாருதா நிவாலிந் - எங்கேயாவது ஓரிடத்தில் வஸித்துக் கொண்
 டிருந்த போதிலும், நிதயம்-எப்பொழுதும், வாலஸுதேவாதா :- வாலஸுதேவனிட
 த்தில் பகதியுடைய, தே - அவர்கள், யமலோகம் - யமனுடைய லோகத்தை, நயா
 நதி - அடைவதில்லை

3 மீஷிண - புத்திமாள்களாயும், யதய - யோகம் செய்து கொண்டிருப்
 பவர்களாயும், மோக்ஷநாக்ஷிண - மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களாயும், யேகேசித்
 எவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்களோ, சிநந்த்ருஷ்ணஸம் - போககடிக்கப்பட்ட ஆசை
 யையுடைய, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, யோநக்ஷேவஹு - யோநக்ஷேவத்தைச்
 செப்கிறவா, ஹரி - விஷ்ணு

‘ஹு’ எனபதற்கு 1 ‘ராக்ஷிதவ்யாஸுபா ராஜிநு 1 மஹு வஹிதாஸு
வொயநா’ எனகிற மஹருஷியின் வராததையின்படி என்னுடைய
வ்யாபாரத்தை எதிர்பாராமல் ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவன் என்று தாதபாயம்.

ஜநிசுவாஹம் வம்ஸே ஜஹதி ஜமதி வ்யூத யஸஸாம்
ஸுஹீநாம் யுக்தாநாம் மூண வுரூஷ தக்ஷஸூதி விஹாம் |
நிஸமக்ஷாபெவ சுவஜ்ஜரண சுஜெஹகாந் ஜநஸா
ஜெயாஹு: வாவாந்ஜா ஸாரணடி 1 நிஜ்ஜாநி தஜெவி | 61

ஜநிதவாஹம் வம்ஸே மஹதி ஜகதி கயாத யஸஸாம்

ஸுஹீநாம் யுக்தாநாம் குண புருஷ தத்வ ஸதிதி விதாம் |

நிஸாகாதேவ தவச் சரண கமலகாநத் மஸா

மதோத: பாபாதமா ஸாரணடி 1 நிஜ்ஜாமி தமவி | 61

ப - ஹி! சுஹ - நான், ஜமதி - லோகத்தில், வ்யூதயஸஸாம் -
ப்ரஸித்தமான கீர்த்தியை யுடையவர்களையும், ஸுஹீநாம்-பரிசுததர்களா
யும், யுக்தாநாம் - யோகம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களாயும், அன்றிக்
எப்பொழுதும் உம்முடனே சோநடுகொண்டிருப்பவர்களாயும், மூணவ
ரூஷ தக்ஷ ஸூதிவிஹாம் - மூண-குணமயமான ப்ரக்ருதி, வுரூஷ-
ஜீவாத்மா, இவைகளினுடைய, தக்ஷ - உண்மையின், ஸூதி - இரு
ப்பை, விஹாம் - தேரிந்தவர்களாயும், அன்றிக் பரக்ருதி, ஜீவன், இவை
களாகிய தத்துவங்களின் நிலைமையை யறிந்தவர்களாயும், நிஸமக்ஷா -
ஸ்வபாவத்திலேயே, சுவஜ்ஜரண சுஜெஹகாந் ஜநஸாம் - தாமரைப்
பூவைப்போன்ற உம்முடைய திருவடிகளிலேயே ஒரேநிஸசயத்துடன்
கூடியமனதையுடையவர்களாய் மிருப்பவர்களினுடைய, ஜஹதி-பெரிய,
வம்ஸே - குலத்தில், ஜநிசுவா - பிறந்து, வாவாந்ஜா-பாபத்தையே ஸவ
பாவமாக வுடையவனாய்க் கொண்டு, ஸாரணடி - உபாயத்தைக்கொடுப்
பவனாகிய பகவானே, தஜெவி - அஜ்ஞானத்தில், சுஜெயாஹு: - கீழே,
நிஜ்ஜாநி - முழுகுகிறேன். 61

பா] ‘சுஹஜேவி தஜெவவாஸிஹி ஹு’ என்று சொல்லப்பட்ட
விஷயத்தில் பெரிய யோகிகளின் குலத்தில் பிறந்தவனாக இருக்கையா
கிய ஆகாரமும் இருக்கிறது என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—

1 ராஜ் - ஓ! ராஜாவாகிய ஸ்ரீராமனே, காப்பபூதா :- உம்முடைய ஸிசுக்க
ளாகிய, தபோதன - ருஷிகள், தவயா - உம்மால், ரக்ஷிதவ்யா :- காப்பாற்றத்
தக்கவர்கள்.

‘ஜிமிக்ஷா’ என்றும்பிதது அன்றிககே யோகிகளின் வமஸததில் பிறநதவனாகிய உம்மால் மிகவும் அகிருசனன் எனபதை முன்னிட்டு என்னிடத்தில் பரநயாஸம் ஏன செய்யப்படுகிறது? என்றோக்ஷபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானமாக முன்பு சொல்லப்பட்ட தான் அகிருசனனென்பதையே அஸமஞ்சனப்போலத் தன்னுடைய நல்ல வமஸததில்பிறநதிருப்பதற்கு விரோதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனென்பதைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கிறாராகவுமாம். ‘ஜிமிக்ஷா’ என்பதற்கு ‘வணதஜி ஓயுஷதாரம்’ கொடுக்க ஜந்ந யஜீஹஸம்’ என்றுசொல்லப்பட்ட மிகவும்தூலபமான ஜன்மத்தைஅடைந்தும் என்றுதாத்பாயம் ‘சுஹம்’ என்பதினால் இநதவமஸத்தில் நானொருவனே விருத்தமான நடத்தையுடையவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘வஸஸோ ஹி’ என்பதற்கு அமரநிதவம் முதலிய ஆதம் குணங்கள், நல்ல நடத்தை, வித்யை முதலியவைகளினால் நிறைந்த மஹாபாகவதர்களின் குலத்தில் என்றாததம் 2, ‘ஹுதிகெ ஸூவ்யு’ தெஜி கூலம் விஷ்ணு வரிமுஹம்’ என்று சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட வமஸததில் பிறப்பது மிகவும் கஷ்டத்தினால் அடையத்தக்கது என்பது வராஹபுராணத்தில் ‘எநத பராமமணன் ஏழு ஜன்மங்கள் வாணஸரம் தாமங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறானே அவன் ஏழு ஜன்மம் ஒரே நிரஸயத்துடன் ஸாராயனிடத்தில் பகதியுடையவனாக ஆகிறான் பிறகு அநதப் புண்யத்தின் மஹிமையினால் நுத்திரனிடத்தில் பகதியுடையவனாக ஆகப்போகிறான் அப்படியே நுத்திரனிடத்தில் ஏழு ஜன்மம் பகதி செய்துகொண்டிருந்து அநத விஸேஷமான புண்யத்தினால் வைஷ்ணவனயிருக்கையை அடைகிறான் ஏழு ஜன்மம் விஷ்ணுவினிடத்தில் பகதி செய்துகொண்டு ஒரே நிரஸயத்துடன் பகவானை யாராதனம் செய்து பாகவதர்களின் வமஸத்தில் தேவதைகளினாலும் அடையக்கூடாததான் ஜன்மத்தை அடைகிறான்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ‘ஜமகி ஷூராத யஸஸாரம்’ என்பதற்கு 3 ‘யஹஸொய்யித்யு வெஹா’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லி இருக்கிறபடி அனுகூலாகளும் விரோதிகளுமாகிய எல்லா ஜனங்களுக்கும் பரஸித்தியான கீர்த்தியையுடைய என்றர்த்தம் ஸு

1 ஈதருஸம் - இப்படிப்பட்ட, ஜநம் - ஜன்மமானது, யத - எதுவோ, ஏதத் - இது, இஹ - இந்த லோகத்தில், தூலபதாம்ஹி - மிகவும் தூலப் மல்லவா

2 பூதலே - பூமியில், ஏதத் - இநத, விஷ்ணு பரிகாஹம் - பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, குலம் - குலமானது, ஸ்லாக்யம்ஹி - கொண்டாடத்தக்கதல்லவா

3 யதவம்ஸு - எநத வம்ஸத்தில் பிறநதவன், வேதாந் - வேதங்களை, அதிதய - அத்யயனம் செய்து.

ஹீநாம்' எனபதற்கு ! பொய்யெழு ஸூலிஸ ஹி ஸூலி: ந ஶ்யூராரி
 ஸூலிஸூலி:, 2, 'க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸ்வேஸ்வர ஜ்ஞாநாசு விஸூலி: வர
 ஶீரீதா' எனறிவை முதலிய வசனங்களில் பரவித்தமான எல்லாவிதமான
 சுததியையுமுடைய என்றாததம் இததால் இதர பரயோஜனங்களில்
 ஆசையாகிய அசுததி இல்லாமையும் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட
 டது 'புகூநாம்' என்பதற்கு ஆதமாவலோகனம் செய்பவர்களி
 னுடைய என்றாததம் அனறிக்கே உன்னோடுகூட எப்பொழுதும்
 சோந்திருப்பதை ஆசைப்படுகிற என்றாததமாகவுமாம் உமமுடைய
 அனுபவத்திற்கு ஒருநாளும் பிரிவிலலாதவர்களாகிய என்றாததமாகவு
 மாம் 'மண்ணவாஸுஷ தக்ஷ வ்யூதிவிஶாம்' எனபதற்கு மூன்று
 குணங்கள் நிறைந்த பரகருதியினுடையவும் ஜீவாதமாவினுடையவும்
 உண்மையின் நிலையைத் தெரிந்து கொண்டவர்களாகிய என்றாததம்.
 அன்றிக் கே பரகருதி, ஜீவாதமா, இவைகளாகிற தத்துவங்களினுடைய
 ஸ்வரூபம், ஸ்வபாவம், இவைகளின் நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்ட
 வர்களாகிய என்றாததமாகவுமாம் 'நிஸம-பூசு' எனபது முதலிய
 வைகளுக்குப் பிறந்தது முதல் உமமுடைய சரணாவிரத்தத்திலேயே
 இடைவிடாத பக்தியுடையவர்களாயி நுககிற என்றாததம் இப்படிப்
 பட்டவர்களைத் தவிர மற்றப் பிள்ளைகள் பிதருக்களினால் 'ஶோ ஜநிஷ்ட'
 என்றாரம்பித்து நிரதிககப்படுகிறார்களல்லவா இவ்விடத்தில் 'புகூ
 நாம்' என்கிற மூன்று பதங்களும் தம் முன்னோக்களிடங்களில் அந்
 தந்தத் தசைக்குத் தக்கபடி தாமயோகம், ஜ்ஞானயோகம், பகதியோகம்,
 இவை மூன்றுமிருக்கின்றன எனபதைச் சொல்லுகின்றன எவனு
 டைய புத்தி பாபங்களிலேயே இருக்கிறதோ அவன் 'வாவாதூ'. அன
 றிக் கே எவனுக்குப் பாபமே ஸ்வபாவமோ அவன் பாபாதமா என்றாக
 வுமாம் தன்னை அதிகமாக நிரதித்தாக கொள்ளுவதற்காக 'வாவாதூ'
 என்று ஒளபசாரிகமாக பரயோகித்திருக்கிறது ஸ்மருதியில் 3 'ஶோநு

1 ய:-எவன், அததே-பணத்தில, ஸூசி:-பரிசுத்ததே, ஸஹி-அவனல்லவா,
 ஸூசி-பரிசுத்தன், மருதவாரி ஸூசி-மண்களினாலும் ஜலங்களினாலும் பரிசுத்த
 னானவன், ஸூசி:-பரிசுத்தனல்ல.

2 க்ஷேத்ராஜஸ்ய - ஜீவாதமாவிற்கு, ஸஸ்வராஜ்ஞாத - பகவானிப்பற்றிய
 ஜ்ஞானத்தினால், பரமா-மேலான, விசுத்தி-பரிசுத்தி (உண்டு என்று), மதா-
 எண்ணப்பட்டது.

3 அஸமிந் - இந்த, லோகே - லோகத்தில், மாதுஷ்யம் - மனுஷ்ய ஜன்மத்
 தை, ப்ராப்ய-அடைந்த, நமுக: - ஊமையாக அல்லாமலும், நபதிரோபிவா - செவி
 டனாக அல்லாதவனாய் யிருந்து, ஸமஸாராத - ஸமஸாரத்திலிருந்து (எவன்), நபக்
 ராமதி - தாண்டுகிறதில்லையோ, ஸகல-அவனல்லவோ, ப்ரம்மஹா - ப்ருமமஹத்
 திசெய்யதவனாக, பவேத - ஆவான்

மூம தெரிவிக்கப்படுகிறது 1 'ஃஹதா வுணு வணு' மீ
தெயம் காயநாஸுபா | பூர்வாஹம் ஃஃவொஹ்யே வாரம் கார யா
வஹ லிஹிதே ||' என்று ஸமஸாரத்தைத் தாண்டிவதற்குக் காரண
மாக உமமாலே கொடுக்கப்பட்ட ஸ்ரீரத்தைக்கொண்டே ஸமஸாரத்தில்
முழுகுகிறேன் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது 'ஃயொ:2:' என்பதி
னால் தன்னாலும் பகவானைத் தவிர மற்றவர்களினாலும் தன்னை எடுக்க
முடியாதென்பது அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது 'மிஜ்ஜாஜி' என்று
நிகழ்காலமாகச் சொல்லி இருப்பது பாபத்தின் வசத்தினால் அப்படிப்
பட்ட அஜ்ஞானம் இன்னும் துடாந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க
ிறது. இதனால் ஸ்வயமாக வேறு உபாயங்களை அனுஷ்டிக்கச் சக்தி
இல்லாதவனாகிய எனக்கு உமமை அடைவதற்கு எல்லாவற்றையும்
பொறுத்துக்கொள்ளுகிற ஸ்வபாவத்தையுடைய உமமிடத்தில் பரநயாஸ
த்தைப்பற்றிய கபடமான ஸ்தோத்திரத்தைச் செயததும் உமமாலேயே
உள்ளபடி செயததாகச் செயதுவித்துக்கொள்ள வேண்டியது என்று
விஜ்ஞாபனம் செய்யப்பட்டதாகிறது

61

கூப்யபூஃ கூஃபூஃபூஃபூஃ ரஸூயா பூஸவ ஹி:

கூதவெஹூ ஃபூஃபூஃ ஸூர வரவஸூர வஃஹவர: |

நூஸம்ஸ: வாவிஷ: கூபஹூஃதொ ஃஃஃ ஜஹ்யெ

ரவாரா ஃபூஃபூஃபூஃ வரிவஸூர வரணயோ: ? 62

அமாயாத: கூஃபூஃபூஃபூஃ ரஸூயா பூஸவ பூ:

கருதகனோ தூமாரீ ஸமர பாவஸூர வஞ்சகர: |

நூஸம்ஸ. பாபிஷ்ட: கதமஹூஃதொ துக்க ஜலதே

ரவாரா துத்தீர்ணஸ தவ பரிசரேயம் சரணயோ: ? || 62

ப - ரை] கூப்யபூஃ - மர்யாதை இல்லாதவனாயும், கூஃபூஃ -
தீர்த்திரனாயும். அதாவது உபாயங்களில்லாதவனாயும், ஹூஃ - சஞ்சல
புத்தியை யுடையவனாயும், கூஃபூஃபூஃ - பூஸவஹி: - பொருமைக்கு
உத்பத்தி ஸ்தானமாயும், கூதவெஹூ - ஆயலார செய்த உபகாரத்தை மறந்
தவனாயும், ஃபூஃபூஃ - கெட்ட அஹங்காரத்தை உடையவனாயும், ஸூர

1 தவயா - உணவை, துக்கோததே - துக்க ஸமுத்திரத்தின், பாரம் - அக்கரையே,
பூரப்தம் - அடைவதற்காக, மஹதா - அதிகமான, புண்யபணயேன -
புண்யமாகிற விலையினால், கரீதா - வாகப்பட்டிருக்கிற, இயம் - இந்த, காயனேன் -
ஸ்ரீரமாகிற தெப்பம், யாவத - ஏதற்குள், நபிதயதே - உடையதுபோகிறதில்லையோ,
(ஆதற்குள்) தவா - அவஸரப்படு.

வரவரஃ - தாமத்திற்ரு விருத்தங்களா ன காமங்களை அனுபவிப்பதி லா
சையினுல் பராதீனப்பட்டவனாயும், ஊமஃ - வஞ்சனை செய்வ
தையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனாயும், ஸுரஃ - க்ருரமான கார்யங்
களைச் செய்வனாயும், வரவரஃ - பாபங்களைச் செய்வனாயிருக்கிற,
ஊமஃ - நான், ஸ்வரஃ - ஈரையில்லாத, ஊமஃ - இந்த, ஊமஃ - வஜ்ஜஃ -
துக்க ஸமுத்திரத்திலிருந்து, ஊமஃ - எப்படி, ஊமஃ - கரை ஏறின
வனாய், ஊமஃ - உம்முடைய, ஊமஃ - திருவடிகளில், வரவரஃ
ஊமஃ - கைங்கரியம் செய்யக்கூடவேன

பா] எல்லாவித ஸக்தியையுடையவனாகவும் மிகுந்த கருணையை யுடையவனுய்மிருக்கிற நீர் அகிஞ்சனனாயும் பரபத்தி வாக்யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு மிருக்கிற எனனைத் திருந்துவதில் பத்தினம் செய யாமல்போனால் அப்பொழுது மிகவும் அதிகமான விபரீதங்களான குணங்களை இறைநதிருக்கிற நான் எப்படி ஸமஸாரமாகிற ஸமுத் திரத்தைத் தாண்டி உமமுடைய திருவடிகளில் கைங்காயத்தை அடை வேன் என்று முன்பு சொல்லப்பட்ட கார்ப்பண்பத்தை உறுதிப்படுத்து வதற்காகவும், தன்னுடைய தோஷங்களினால் பயந்தவன் ஸரண்யனு டைய குணங்களினால் ஸாதாரணம் செய்துகொள்ளாத தக்கவன் என்ப தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் முன் ஸலோகத்தில் ‘வாவாதூ’ என்று சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டதையே விஸ்தாரமாகச்சொல்லுகிறார்— ‘சுஃப்டாடி’ என்றாரம்பித்து ‘சுஃப்டாடி’ என்பதற்கு 1 ‘வபஸ்: சுஃப்டெணா஽பஹுஸா ஸுதஸ்யாஹ்ஜநஸ்யு: | வெஷ வாழ்த்தி ஸாராஹு வ்ய ரோஹ ஸூயரொஹிஹ ||’ என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப் பட்டதாகிய வேதம், ஸமருத்ரி, இவைகளிலேற்பட்ட மாயாதைகளைத் தாண்டினவன் நான் என்றாததம் ‘க்ஷுப்தா’ என்பதற்கு உபாயமில் லாமை, விடத்தகுந்த பரியோஜனங்களில் ஆசை முதலியவைகளையுடையவன் என்றாததம் ‘க்ஷுப்தோ டிரிப்து க்ஷுவணே ந்யஸம்ஸெ஽ஹி கிக்ஷுஷ்டொ’ என்று நிகண்டிவில் சொல்லப்பட்ட ஆராதங்களில் ‘ந்ய ஸம்ஸம்’ என்று தனித்துச் சொல்லப்பட்டபடியினால் மற்ற மிகுதி இவ் விடத்தில் உசிதப்படி ஆராதமார்க்க கொள்ளப்படாது என்றாததம்.

1 வயஸ - வயதுக்கும், காமண - காயத்திற்கும், அர்த்தஸய - பணத்திற்கும், ஸருதஸய - ஸாஸ்தர ஐஞ்ஞனத்திற்கும், அபிஜ்ஞஸய - நல்ல வம்சத்தில் பிறந்ததற்கும், வேஷ்வாக வருதகி ஸாருப்யம் - வேஷம், வாராதை, நடவடிக்கை, இவைகளின் ஒற்றுமையை, ஆசுரந - செய்து கொண்டு, இஹ - இரத லோகத்தில், வீசரோத - ஸஞ்சரிகக்வேண்டும்.

1 'வண்ணிதெ ராயு காவண்ணாங் வண்ணு ஹீலி ரிவஸயம் | சூதா ஸம்ஸுத்ர ஸம்ஸுத்ர வரொவகாரணீ சுததி' என்றும் சொல்லப் பட்டது 'வலுதி' என்பதற்கு அனேகம் போகளிதத்தில் அனேகம் தடைவைகளில் கேழ்க்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஸாஸ்தரங்களில் நிலை யில்லாத புத்தியை யுடையவன் என்றாததம் கெட்ட அர்த்தங்களிலோ வெனில2 'பூபவபுவபுஸு - தொசிவெபா யபூணாவிஸாராஜி! ஸுபா ந வபுஹு ஸநெஹா நஸு: ஸுபுபிவமதி' என்று சொல் லப்பட்ட ஸ்திரமான புத்தியையுடையவனாக இருக்கையும் தோஷமல்ல வா. 3 'பூவபுதி: பூஸாநாதா கூவிதொவபுலயங்கு: | கபு வபுதி விதஸு பூஸாநொவி ஸயங்கு: ||' என்றிவை முதலியதும் இங்கே நினைக்கத்தக்கது 'கஸுபிபா பூவல ஸய: ' என்பதற்கு குணங்களையே தோஷமாகச் சொல்லுவது அஸுபியை இத்தை உடை யவனுடைய ஸ்வபாவத்தையும் 4 'ராஜிநு! ஸஷபுஹி ரூணி வா ஹிஜூணி பஸுஹி! சூதநொ ரெரா ரா ரூணி வஸுஹி ந வஸு ஹி ||' என்றிவை முதலிவைகளினால் சொல்லுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட அஸுபியைக்கு முதலாவதான உத்தத்திஸ்தானம் என்றாததம் 'பொரு

1 பண்டிதை - பண்டிதாக்கரினால், அர்த்த காப்பணயாத - பணத்தில் ஆசையி னால், பண் ஸதிர் பிரிவ - தாலிகளினாலே போல, ஸவயம் - தானே, ஆதமா - தவ களுடைய ஆதமாவானது, ஸமஸகருதய ஸமஸகருதய-நன்றாகப் பரிவுகரிக்கப் பட்டு, பரோபகாரணீகருத - அயலாருக்குக் கருவி யாகக்கப்பட்டது

2 தருட பூவஸ்ருத - முதலில் கேழ்க்கப்பட்டதையே உறுதியாக அங்கீ கரித்தவனாயும், மூர்க்க - மூர்க்கனாயும், தாமாநாம - தாமங்களை, அவிசரத - நன்றாய் அறியாதவனாயும், வருத்தான - பெரியோர்களை, ஸந்தேஹாந் - ஸமஸயங்களை, அப் ருசசந - கேழ்க்காதவனாய் மிருப்பவன், அநத் - இவ்-குருடனபோல, ஸவப்ரம் - பள் ளத்தை, ருசசதே - அடைகிறான்.

3 வயவஸ்தித - ஒரேரிசயத்தை உடையவனாயும், பரஸாநதாதமா - ஸாநத மான மனதை உடையவனாய் மிருப்பவன், குபிதோபி - கோபித்துக்கொண்டிரு ந்தபோதிலும், அபயங்கர - அபயத்தைச் செய்பவன், அவயவஸ்தித சித்தஸய - உறுதியில்லாத மனதை உடையவனுடைய, பரஸாதோபி - அனுகாஹமும், பயவ 'கர: - பயத்தைக் கொடுக்கும்

4 ராஜந - ஒ' ராஜாவே, ஸாஷபமாதராணி - கடுகனவாகிய, பரச்சிதராணி - அயலாருடைய தோஷங்களை, பஸ்யஹி - பார்க்கிறாய், மேருமாதராணி - மேரு பாவதம்போலாவுள்ள, ஆதமன - தன்னுடைய (தோஷங்களை), பஸ்யநகிவ - பா ர்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், நபஸ்யஹி - தெரிந்துகொள்கிறாயிலை

மையுடையவனாயும் கபடபுத்தியை யுடையவனாயுமிருக்கும் மனிதனுக்கு என்னைச் சொல்லாதே' என்றும், 'பொருமைக்காரனுக்கு என்னைக் கொடாதே' என்று மாதமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களிலும் 1 'ந வ ரீம் யொஹ்நஸுபகி' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் பொருமையை யுடையவன் விதையை யுபதேசம் செய்வது முதலிய காரயங்களில் பரிஹரிகசுதககவன என்று சொல்லப்படுகிறது 'கூதஹ்' எனப் பதற்கு உமமைததவிர மற்றவர்களுடனும், மிகவும் உபகாரம் செய்த உமமாலும் செய்த அளவிலலாத உபகாரத்தை மற்றதுவிட்டு அவர்க ளுக்கு அபகாரம் செய்வதில் ஆரம்பித்தவன என்று தாத்பாயம் இப் படிப்பட்டவன் பாபம் செய்த மற்றெல்லாரையுமவிட மேற்பட்டவனாக 2 'மொவெ வெவ ஸுராவெ வ வொரெ ஹ்வெ தெ தயாமிஷ் டி விஹிதா ஸஹி: கூதஹ் நாவதி நிஷ் டி ஸக்ஷதாஸு கூதா ய ஸாஸு தித்ராணிந ஹவ்நி யெ தாநு தித்ராநவி கூ வுரஹ்:கூத ஹ் மொவ ஹ்ஜெதெ ||' என்று ஸ்மருதியில் சொல்லப்படுகிறது. இவ னுக்குத் தன்னுடைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுவதற்காக பராயஸித்தம் ஸம்பவித்தபோதிலும் அயலாரால் சேரத்தகாதவன் எனப் புறம் 3 'ஸரணாமத வாகு ஸ்ரீ ஹிஸகாநு ஸவஸெநதா | ஸ்ரீ வ்ர தாநவிஸத்: கூதஹ் ஸஹிதாநிதாநு ||' என்று ஸ்மருதி

1 எவன் என்னைக் குறித்துப் பொருமைப்படுகிறானோ அவனுக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டாம்

2 கோகநேச - பசுவைக்கொன்றவன் விஷயத்திலும், ஸுராபேச - கள்ளைக்குடித்த பராமமணன் விஷயத்திலும், ததா - அபபடியே, பகனவாதே - வரத்ததைத் தவிரினவன் விஷயத்திலும், ஸதபி - பெரியோர்களினால், நிஷ்கருதி - பராயஸித்தம், விஹிதா - விதிக்கப்பட்டது, கருதகனே - பண்ணின் உபகாரத்தை மற்றவன் விஷயத்தில், நிஷ்கருதி - பராயஸித்தம், நாஸதி - இல்லை, ஸதகருதாஸு - பூஜிக்கப்பட்டவர்களாயக்கொண்டுமே கருதாததாஸு - நிறைவேற்றப்பட்ட காரயத்தை உடையவர்களாயக்கொண்டுமே, யே - எவர்கள், மித்ராணி - ஸனேகிதர்களாக, நபவநதி - ஆகவிலையோ, தாந - அநத், கருதகநாந - கருதகநாகளை, மருதானபி - மரணமடைந்திருந்தபோதிலும், கரவயாதா - பிசாசுக்களாகவும், நோப்புஞ்ஜதே - ஸாப்பிடுகிறதில்லை

3 ஸரணாகத பாலஸ்திரீஹிமஸகாந - ஸரணாகதர்கள், குழந்தைகள், ஸ்திரீகள் இவர்களைக் கொன்றவர்களை, ஸீணவரதாநபி - செய்யப்பட்ட பராயஸித்தத்தை உடையவர்களாயிருந்தபோதிலும், கருதகஸஹிதாந - கருதகனாகளோடு சேர்த, இமாத - இவர்களுடன், நஸமவஸேத - ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது.

யில் சொல்லப்படுகிறது 'ஊட்டோக்' எனபதற்கு மிகவும் தாழ்ந்தவனு
யிருந்தபோதிலும் தன்னை 1 'ஔஸ்ஸரொஹ ஶீஹம் ஹோதி' என்
றவை முதலிய இடங்களில் சொல்லி இருக்கிறபடி மிகவும் உயர்ந்தவ
னாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவன் என்று தாத்பாயம் இததால்
உயர்ந்தவர்களை அவமானம் செய்வது முதலிய கார்பத்தில சிசுபாலன்
முதலியவர்களைப்போல பரவருத்தி செய்கிறேன் இப்படியே ஸாண்
டிலயா 2 'ஶேஷபூஸு வணிகம் ஶீக்ஷா: சுபபூ: யாதிபூகா ஹவ |
யபூ: யுதூநு பூவாபவெ ஸாபதிமா: மிம்மோவ்யு: தா: ||' என்று
சொன்னான். விதூரமும் 3 'சுதிபாஹோதி வாக்ஸு தயாஹோஸா க்ரூ
யிவ' | 'கூயஸூராகி விவிதாய திக்ஷொஹஸு தாநிஷ்ட: ||
வனத வனவாலபஹீக்ஷா: க்ஷுஞ்ஞோபதி வி ஷேஹிமா: | வனதாநி
பாநவாநு ஸ்ருதி ஶபூத்யு ஹபூ: ஶீக்ஷு: தெ ||' என்று சொன்னான்.
'ஸூரவாஸு: ' எனபதற்குத் தாமதங்களுக்கு விருத்தமான காமத்தை
அனுபவிப்பதிலுண்டான ஸாததையினால் பராதீனப்பட்டவன் என்
றந்ததம் ஆகையினால்லவோ பராதீனனான தன்னை ஸ்வதந்திரனாக அபி
மானிப்பதும் முடர்களுடைய காரயம் 4 'சுமார ஸபூஸாநாரீ

1 நானே ஈஸ்வரன், நானே ஸுகத்தை அனுபவிப்பன்

2 மூக்கா: - முடர்களையும், பண்டிதம்மநயா - பண்டிதனல்லாத தன்னைப்
பண்டிதனாக எண்ணிக்கொண்டு மிருப்பவர்களையும் இருக்கிற, அதாமா - அதா
மிஷ்டாகள, தாமிகா இவ - தாமிஷ்டாகளைப்போல, ஸாதூனம் - பெரியோ
களினுடைய, லிங்கம் - வேஷத்தை, ஆஸ்திதா: - அடைந்தவர்களாயக்கொண்டு, தாம
யுத்தாந - தாமிஷ்டாகளை, பரபாதநதே - மிகவும் பீடிக்கிறார்கள்

3 நாரதிப - ஓ! ராஜாவே, அதிமாந - அதிகக் கர்வமும் அதிவாதம்ச - அதி
கவாதத்தையும், ததா - அப்படியே, அதயாஸா - அதிக ஆசையும், கரோதஸச -
கோபமும், அதிவிவிதஸாச - அதிக ஸந்தேஹமும், மிதரதரோஹஸச - ஸனே
கிதனை தரோஹம் செய்வதும், தாநி - அநதப் பாபங்கள், ஷ்ட் - ஆறு, ஏதே -
இவைகளாகிற, தீக்ஷா - கூடாமையுள்ள, அஸய - கத்திகள், தேஹி நாம் - ப்ராணி
களினுடைய, ஆயுமஷி - ஆயுஸ்ஸங்களை, கருந்தநி - அறுக்கின்றன. ஏதாநி -
இவைகளே, மாநவாந் - மனிதர்களை, கநநி - கொல்லுகின்றன, ம்ருதயு: - ம்ரு
தயு: ந - கொல்லவில்லை, தே - உனக்கு, பதாம் - கேசமுண்டாகட்டும்

4 நாரீ - ஸ்திரீயானவன், அநகார - ஸத்ருசா - தனனுக்கு ஸமமானவன், பு
மாந - புருஷன், கருதகும்பஸம் - நெய்க்குடத்திற்கு ஸமமானவன், தஸ்மாத் - ஆகை
யினால், நாரீஷு - ஸ்திரீகளிடங்களில், ஸமஸாக்கம் - ஸம்ஸர்க்கத்தை, தூராத -
தூரத்திலேயே, பரிவாஜயேத் - விட்டுவிடவேண்டும்.

வ்யுதகூஹஸிஃ வுரோநு । தஸூஹாஸீஷு ஸம்ஸமஹ்நுர
தஃவரிவஜ்யபெஸி||', 1 'ராமாஷ்யபெதம் ஹ்யுத்யம் வாழஷுஷா
நுதாஷிநா । ஹிஸூஷி ரஹிதஃ காயஃ கௌவாராயநம் சூயா||',
2 'வாராஸ்யுஷு ஜாத்யூஸாஃ வாராஸ்யுஷுஸம்ஸகாஃ । வரீவா
ஷேஷு யெபிநுகாஃ தெதீவ டயிதா கி ||' எனறிவை முதலிய வச
னங்கள் இங்கே நினைக்கத் தக்கவைகள் 'வம்வம்வரஃ' என்பதற்கு
அயலாருடைய தரவயங்களை அபஹரிபதற்காக டம்பததினால் தன்
னுடைய தோஷங்களை மறைத்து மற்றவர்களைப்போலவே ஸவபாவத்
திலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகிய உம்மை வருசனை செய்வதில் ஆசை
புடையவன் என்றாததம் இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாக் காரயங்களி
லும் விலக்கவேண்டு மென்பது 3 'வாஷணீநொ விகிஷூஷாநு
நெவ்யாவயூதிகாநு ஸாநு । நெவ்யூகாநு வகஷூதீஸூ வாஜா
நெசூணாவி நாயுபெஸி||', 4 'யேஷுஜ ஸூஷா யுவஸாஷிகொ
நொக்யாஹிகஃ । நெவ்யாவயூதி கொ நெசூயொ ஹிஸூஸூஷாதி

I ராகாத்யபேதம் - ஆசை முதலியவைகளிலலாத, ஹ்ருதயம் - மனதும்,
அந்ருதாதிரா - பொய் முதலியவைகளினால், அதுஷ்டா - கெடுக்கப்படாத, வாக-
வாகும், ஹிம்ஸாதிரஹித - அயலாரை ஹிம்ஸை செய்வது முதலியதில்லாத,
காய - ஸரீரமும், தரயம் - இந்தமூன்றும், கேஸவாராதனம் - பகவானை தருப்தி
செய்விக்கக்கூடியவைகள்

2 யே - எவர்கள், பராதரேஷு - அயலாருடைய தோஷங்களில், ஜாத
யந்தா - பிறவிக்குருடாகளோ, பராதரேஷு - அயலாருடைய ஸ்திரீகளிடங்
களில், அபுமஸகா - நபுமஸகாகளோ, பரீவாதேஷு - அயலாரை நிர்திப்பதில்,
முக - ஊமைகளோ, தே - அவர்கள், மம் - எனக்கு, அதீவ - மிகவும், தயிதா -
ப்ரியமானவர்கள்

3 பாஷணடிந - பாஷணடிகளையும், விகர்ம்ஸதாந - வர்ணஸாரமங்களுக்கு
விருத்தமான நடவடிக்கையுடையவர்களையும், பைடாலவரதிகாந - பூணையின் வா
தத்தையுடையவர்களையும், சடாந - வருசகர்களையும், ஹேதுதாந - ஹேதுவாதம்
செய்யவர்களையும், பகவருததீமஸ - கொக்கின் நடத்தையுடையவர்களையும், வாந
மாதரேஸூபி - வாயமாததிரத்தினாலும் கூட, நார்ச்சயேத - பூஜிக்கக்கூடாது.

4 ஸதா . எப்பொழுதும், தர்மதவஜ் - ப்ரவித்திகளாக தாமம் செய்பவனா
யும், லுப்த - ஆசை யுடையவனாயும், சாதமிக - கபட நடவடிக்கையுடையவனாயும்,
லோகடாமபிக - லோகங்களுக்குள் டாம்பிகளுக்கும், ஹிம்ஸா - அயலாரை ஹிம்
ஸை செய்பவனாயும், ஸாவாதிஸந்தக - எல்லாரையும் மோசம் செய்பவனாயுமிருப்
பவன், பைடாலவருதிக - பூணையின் வரத்தையுடையவனாக, ஜ்ஞேய - அறியத்
தக்கவன்.

ஸங்கம் 11, 1 'சுயொ டுஷி மெட்குதிக்க ஸ்ரீயட ஸ்ரீயநதக்
 வா: 1 ஸொ ஸ்ரீயா விநீதஸ்ர வகவ் த உரொஷிஜ் 11' என்று ஸ்ம்
 ருதியில் சொல்லப்படுகிறது 'நுஸ்ரம்' என்பதற்கு ஸம்பதத்திலிரு
 ப்பவர்களிடங்களில் புலி முதலியவைகளைப்போல கருமான காயத்
 தைச் செய்வன, 2 'சூநுஸ்ரம்' வரொய்டு' என்று உம்
 மால் சொல்லப்பட்டதற்கு விபீதமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவன்
 என்றாதம் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களை யுடையவ னாகையி
 னால் எனக்கு முன் ஸ்ரீலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட 'வாவாந்' ,
 என்பது மிகவும் பொருத்த முடையது என்கிற அபிபிராயத்தினால்
 சொல்லுகிறார்—'வாவிஷ்டு' என்று அன்றிக்கே குறித்துக் காட்
 மிவதற்காக கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டது 3 'சுநுதம் உ ஸ்ரீ-
 த்ஷெட ராஜாஜி உ வெஸ்ரம் 1 ம்ரொஸ்ராய்க் நிவடஸ்
 ஸ்ரீயி ஸ்ரீ ஹ்மத்யா' 11, 4 'கிஸ்ரம்நொயஸ்ர விஸ்ரணாம் ரஸ்ர
 ஸ்ரீஷ்ண தக் வா: 1 டுஷாநுடாநிகம் ஸொகம் ஸொக்ஷயம்
 நரகம் வுஷெக் 11, 5 'டுஷாநுடாநிஷ்ண த்ஷா: வர யஸ்ர

1 அதோதருஷ்ட - கீழ்பாவையுள்ளவனையும், கைருதிக்க-வஞ்சனை செய
 பவனாகும், ஸ்வாதத ஸாதனததர - தன்னுடைய காயத்தை ஸாதிப்பதிலேயே
 ஆசையுடையவனாகும், சட - கெட்ட எண்ணத்தை மறைத்துக்கொண்டிருப்பவன
 ஆகும், மிதயாவீதஸ்ர - பொய்யான வினயத்தை யுடையவனாகியிருப்பவன்,
 தவிஜ - ஓ! ப்ராம்மணனே, பகவதசர: - கொக்கின் வரதத்தை அனுஷ்டிப்
 பவன்

2 ஆநுஸ்ரம்ஸ்யம் - அயலாரை ஹிம்னை செய்யாமலிருப்பது, பா:-உயா
 நத, தர்ம - தாமம்

3 ஸமுதகாஷ்ட - தன்னுடைய மேனமையைப்பற்றி, அநுதம் - பொய்-
 சொல்லுவதும், ராஜகாமீ - ராஜாவைப்பற்றிய, பைசனம் - கோள்சொல்லுவ
 தும், குரோ - ஆசார்யனுக்கு, அலீகரிப்பாத - பொய்யான நிரப்பதம் செய்வதும்,
 பருமமஹதயயா - பருமமஹத்தியோடு, ஸமாதி - ஸமமானவைகள்

4 ய-எவன், பிசுன - கோழ்சொல்லுகிறவனாகும், விபராணம் - ப்ராம்மணா
 களினுடைய, ரதரான்வேஷணததர - தோஷத்தைத் தேடுவதிலேயே ஆசை
 யுடையவனாகும், மர்மாநதிகம் - மாமதத்தைத் தொடுகிற, ஸோகம் - ஸோகத்தை,
 ததயாத - கொடுப்பதோ, ஸ -அவன், அக்ஷயம் - அழிவிலலாத, நரகம் - நரகத்
 தை, வரஜேத - அடைவான்.

5 நீசா:-தாழ்ந்தவர்கள், ஸுதீவரேண - மிகவும் உகரமாகிய, பரயஸோக்
 நிநா - அயலாருடைய கீதத்தியாகிற் நெருப்பினால், தஹயமாநா - கொளுத்தப்பட்
 டவர்களாகியும், ததபதம் - அவனுடைய ஸாதனத்தை, கதம் - அடைய, அஸத்

ஸ்ரீநா | ஸுசூகாஸுக் வடிமனாந் ததொ நிதாந் ப்ரகூவபுதெ ||',
1 'யொ ராஜ்யஃ ப்ரதிமபுஹ்யவ ஸொவி தவ்யு ப்ரஹ்மஷுதிஸ ந
ஜாநாதி சிநிபா தா நரகாமெகவிஸகி||', 2 'கூஷாஜிநப்ரதிம
ஹி ரெதஸஸெஸவ விசுயீ | மஜயாயாஸு வொகூய நவநிபு வ
நாநொஹவெசு||', 3 'வாநெந ப்ராஹ்மணஃ ஜிக்ஷா ஹ்மெஷா ஹவதி
யொ ஜிஜஃ | ஸுஸாநெ வாடிவஸு ஸுபாடிபுசுநக நிஷெவி தஃ ||',
4 'மாநாஸுபுத்ய ஹ்மபுத்ய விபுந் நிஜிபுத்ய வாடிதஃ | ஸாநெந
நிஜிபுநெ ஷெஸெ ஹவதி ப்ரஹ்மராசுஸஃ||', 5 'யொநொஹாடிவா
வஸுசு ஸகூக்ஷாநெவதாஸுமஸுநெஸயாதி நரகாநுஸநுகரெ
ஷவி ஜாபதெ ||', 6 'விதாந் சிதாந் வாடி தயா டிதாஸுபுஸு

தா-ஸ்ரதி இல்லாதவர்களாயும்ருந்தனென்கொண்டு, தத-அதினாலே, நிந்தாம - நிந
தையை, பரஞாவதே - செய்கிறார்கள்.

1 ய - எவன், ராஜ்ய - ராஜாவினிடத்தி லிருந்து, பாதிசுருஹ்ய - தானம்
வாங்கி, ஸோசிதவயே - துகட்பட்டவேண்டிய விஷயத்தில், ப்ரஹ்ருஷ்யதி - ஸந்
தோஷப்படுகிறானே, ஸுடாந்மா - ஸுடனாகிய, ஸ- அவன், ஏகவிம்ஸதிம - இரு
பதகொன்றாகிய, நரகாந - நரகங்களை, ஜாநாதி - அறியவில்லை

2 கருஷணாஜிந் பாதிசுராஹி - கருஷணாஜிந் தானம் வாங்குகிறவனும்,
ரேதஸ விகரயீ - ரேதஸஸை விற்பவனும், கஜசசாயாஸு - கஜசசாயை என்று
சொல்லப்படுகிற தினங்களில், போகதாச - ஸாப்பிடுகிறவனும், பூய - மறுபடியும்,
புருஷ - மனிதனாக பவேத - ஆகமாட்டான்

3 ய - எந்த, கவிஜ-பராமமணன், வாதேந - வாதத்தினால், பராமமணம் -
ப்ராமமணனை, ஜிதவா - ஜயித்து, ஹ்ருஷ்ட - ஸந்தோஷத்தை யுடையவனாக,
பவதி - ஆகிறானே, ஸ - அவன், ஸமஸாநே - ஸமஸானத்தில், க்ருதகங்கநிஷே
வீத - கழுநு, பருதா, இவைகளினாலடையப்பட்ட, பாதப - மரமாக, ஸயாத -
ஆவான்.

4 குரும - ஆசாயனை, தவகருதய - நீ என்று சொல்லி, ஹ்ருகருதய -
ஹ்ரும என்று பயமுறுத்தி, விபரம் - ப்ராமமணனை, வாதத - வாதத்தினால், நி
ஜிதய - ஜயித்து, அரணயே - காட்டில், நிஜலே - ஜலமில்லாத, தேஸே - இட
த்தில், ப்ருமமராக்ஷஸ-ப்ருமமராக்ஷஸாக, பவதி - ஆகிறான்

5 ய - எவன், மோஹாக - அஜ்ஞானத்தினாலாவது, அதவா - இல்லாவிட்
டால், ஆஸஸாத - சோமபலினாலாவது, தேவதாநதம் - தேவதையின் ஆரா
தனத்தை, அகருதவா - செய்யாமல், புநகதே - ஸாப்பிடுகிறானே, ஸ-அவன்,
நரகாந - நரகங்களை, யாதி - அடைகிறான், ஸுகரேஷவபி - பன்றிஜாதிகளி
லும், ஜாயதே - பிறக்கிறான்

6 பிதரம் - தகப்பனாரையும், மாதரம் - தாயாரையும், ததா - அப்படியே,
தததாபயம் - தன்னால் அபயம் கொடுக்கப்பட்டவனையும், ஸுதம் - பிள்ளையை

மகள் எனக்கிருக்கின்றன என்றபிராயம் 'சுஹம்' என்பதற்கு முன்பு சொல்லியவிதமாக உமமுடைய கைங்கரியத்தில் ஆசையுடையவனைப் போல பாவித்துக்கொண்டிருக்கிற நான் என்றாத்தம் அன்றிகே கீழ்ச சொல்லப்பட்டதும் சொல்லப்படாததுமான அனேகம் தோஷங்கள் நிறைந்திருக்கிறபடியிலை 1 'உபாஸவது ஸ்ருஷுக்ஷாநி ருநஸூயா ஸளவ தோயாவஸா தோய தோவபுணு தோவஹா' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லி இருப்பதற்கு விருத்தமான ஆகாரததையுடையவன் என்று தாதபாயமாகவுமாம் 'சுஹம்' என்பதற்கு ஒருவித்தத்தினாலும் பரயோஜனத்தை அடையப்போகிறதில்லை என்பது ஸாதாரணமான ஆததம் இடப்படிப்பட்டவனு யிருந்தபோதிலும் ஸாரணைகதாக்களிடத்தில் பரீதியுடையவனாகிய உமமை ஆஸாயித்து சுஷத் திரபநது, வ்ருதராஸுரன், முதலியவர்களைப்போல நாசத்தை அடையப்போகிறதில்லை என்பது உட்கருத்து அப்படியே ஸாரணயனாகிய பகவான்தானே 2 'சுவிபெஹு ஸுராயாரா' என்றராமபித்து 3 'நடுஹக்ஷு: ஸுணஸூகி' என்கிறவரையிலும் சொல்லி இருக்கிறார். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாமஸாஸ்தரத்திலும் 4 'சுவிவாவெஷுவிரதா தோகாவாணு நநுந' தோயுநெ வாதகெஹுநெவது: வஜவகு: திவாஹவா||' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது புண்டரீக நாரதஸம் வாதத்திலும் 5 'ஈஸுதேபஸதெநிஷூ வஜவெப ஸதெநய |

1 ஸாவபுதேஷு - எல்லா பராணிகளிடங்களிலும், தயா - தயையும், சுஷாநி - பொறுமையும், அநஸூயா - பொருமை இல்லாமையும், ஸௌசம் - பரிசுத்தியும், அநாயாஸ - ஆயாஸமில்லாமையும், மங்கனம் - மங்களமும், அகாப்பணயம் - காப்பணயமில்லாமையும், அஸபருஹா - ஆசை இல்லாமையும்

2 மிகவும் கெட்ட நடத்தையுடையவனுயிருந்தபோதிலும்

3 என்னுடைய பக்தன் நாசமடைகிறதில்லை

4 பாணநெதந - ஒ! அாஜுந, மதபக்தா:-என்னுடைய பக்தர்கள், பாபேஷு-பாபங்களில், அபிரதா அபி - ஆசையுடையவர்களா யிருந்தபோதிலும், பதமபதரம் தாமரை இலை, அம்பஸாஇவ - ஜலத்தினாலேபோல, ஸாவை:-எல்லா, பாதகை:-பாபங்களினாலும், முசயநதே - விடப்படுகிறார்கள்

5 அஸவமேதஸத்தை - அனேகம் அஸவமேத யாகங்களினாலும், வஜபேயசதேநச-அனேகம் வஜபேய யாகங்களினாலும், இஷ்ட்வா-யாகம் செய்தும், நாராயணபராங்குமா - பகவானிடத்தில் பராங்குமராயிருப்பவர்கள், ஸுகதிம் - நல்குதியை, நபாப்துவநதி - அடைவதில்லை, யே - எவர்கள், நருஸம்ஸா:-கருஸ்வபாவ முக்டயவர்களோ, தராசமான:-கெட்ட மனதையுடையவர்களோ, ததா - அப்படி, பாபாசாரதா:-பாபத்தைச செய்வதிலேயே ஆசையுடையவர்களோ, தே - அந்த, நரா:அபி - மனிதர்களும், நாராயணஸாரயா - பகவானை ஆஸாயித்தவர்களாய்கொண்டு, பரமதாம - பரமபதத்தை, யாநதி - அடைகிறார்கள்.

நவராத்திரி ஸுமதி நாராயண வராஜாவாஸ்யே ந்யுஸம்ஸா
 உராதாம் வரவாசார ரதாவ்யாதெதவி யானி உரம் யாசி
 நரா நாராயணாஸ் யாசி' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நரஸிம்ஹ
 புராணத்திலும் 1 'ஹமதிவ ஹராவநந்யெதா ஸுஸிவநொ
 தவி விராஜதே திநுஷ்யம்' நவாஸா கௌஷ்யம் கௌவிதிநி
 வரா ஹிதாஸிவெதிவந்யம்' என்று சொல்லப்பட்டது ஸ்ரீஸாத
 வதாஸ்தரத்திலும் 2 'ஹராவாரொதவி ஸவ்யாஸீ க்ருதவொ
 நாவிக் வாரா ஸாஸாஸ்யெதாவிஷேவம் ஸுப்யா ஸாஸ்யம்
 நிஷேதாஷம் விஜிதம் ஜகம் ப்ரவாவாச வராதாம்' என்று
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே 3 'விராஜதே திநுஷ்யம்
 ராஸி: வாவஸ்ய க்ருதம்' கௌவம் வெஷ்ய ஜாவாஷ்ய உவ்யா
 யிநிவ ந்யுதி ||', 4 'ஸக்யம் ஸுதேதாவி மொவிநொ ந்யுணம்
 ஜநஸதெஸ்திதம்' வாவாராஸி உவந்யாஸி த-வாராஸி திவா

1 பகவதி - பகவானுகிய, ஹரோ - விஷ்ணுவீனிடத்தில், அந்யேசுதா -
 வேறேரிடத்திலும் செலுத்தப்படாத மனசையுடைய, மநுஷ்ய-மனிதன் ப்ருச
 மலினோ - மிகவும் தோஷத்தை உடையவனாகியிருந்தபோதிலும், விராஜதே -
 ப்ரகாசிக்கிறான், ஸாஸ்யவசஸி-தனக்கு அடையாளமாகிய முயலினால் கறு
 தத காந்தியையுடைய, சந்தா-சந்திரன், நதாசித - ஒருபொழுதும், திரிபராபவி
 தாம் - இருட்டினால் அவமானம் செய்யப்பட்டவனாகியிருக்கையை, நோபதிவிரி -
 அடைகிறதில்லை அல்லவா

2 புரா - முன்னால், தராசாரோபி - கெட்ட ஆசாததை உடையவனாகும்,
 ஸாவாஸீ - எல்லாவற்றையும் ஸாப்பிடுகிறவனாகும், கருதகந்-கருதகநாயகம், நாஸ
 திக-நாஸ்திகனாகியிருந்தபோதிலும், ஆதிதேவம் - பகவானே, ஸாததயா - விஸ
 வாஸத்தினால், ஸாஸ்யம் - ஸாஸ்யமாக, ஸமாஸாஸ்யேதயதி - அடைவானேயானால்,
 தம் - அந்த, ஜநதம் - பராணியை, பராமாதமன-பராமாதாவின், பராபவாத-பரா
 பாவத்தினால், நிராதேவம் - தோஷமில்லாதவனாக, வித்தி - அறி

3 பாபஸயகர்மண - பாபகர்மத்தினுடைய, ராசி - குமபல, மேருமந்தரமாத
 ரோபி - மேரு, மந்திரம், இவைகளைப்போலப் பெரியதாயிருந்தாலும், கேசவம் -
 பகவானே, ஆஸாதய - அடைந்தது, வைதயம் - வைத்யனே, ஆஸாதய - அடைந்த,
 தர்வயாதிரிவ - கெட்ட வயாதிபோல, நயயதி - நாசமடைகிறது

4 ஸகருத - ஒருதடவை, ஸ்மருதோபி - நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்,
 கோவிந்த - பகவான், நருணம் - மனிதர்களினுடைய, ஜகமஸாத: - அனேகம்
 ஜன்மங்களினால், சிதம் - ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, பாபராசிம் - பாபங்களின் கும்பலை,
 அநவ-நெருப்பு, தூலராசிமிவ - பஞ்சுகளின் கும்பலைப்போல, ஆச - சீக்கிரமாக,
 தவதி - கொளுத்துகிறான்

‘நமஸு’ எனறிவை முதலிய வசனங்களும் நினைக்கத்தக்கவைகள் இவ் விடத்தில் இப்படி அபிபராயம் கொள்ளாத பொழுது ஸாஸ்திரங்களு க்கு விரோதமும், முன்பின் ஸந்தாபனங்களுக்கு விரோதமும் வரும் ‘உத’ என்பதற்கு ஆறு ஊரிகளினால் வயாபரிக்ஷப்பட டிருப்பதி னால் மிகவும் பொறுக்கமுடியாததாக நம்மால் அறியப்படுகிற என்றாத் தம் இவ்விடத்தில் ‘உத’ எனனும் பதத்தினால் விஷமகலந்த தேனைப் போலிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய ஸுகமம் சோதனையாகொள ளப்படுகிறது துக்கத்தை ஸமுத்திரமாக நிரூபித்திருப்பது அது அள வில்லாததென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக தாண்டமுடியாததென்கிற அபிபராயத்தினால் ‘சுவாராசு’ என்று சொல்லி யிருக்கிறது ‘உத’ ன்’ எனனும் பதம் இவ்விடத்தில் உபாதிபிதேயப்பட எல்லா ஸவபாவங்களும் முழுமையும் நிவருத்தி அடைந்து என்பதைச் சொல் லுகிறது அநிஷ்டங்கள் நிவருத்திப்பது இஷ்டங்களை யடைவதில் முடிவுபெறுகிறது என்பது ‘தவ’ என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது பரிசுத்தங்களினால் அடையத்தகுந்த உமமுடைய திருவடிகளில் இப்ப டிப்பட்டவனாகிய நான் உமமுடைய கருபை இல்லாவிடில் எப்படி கைங்கரியம் செய்வேன் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது இவ்விடத்தில் கைங்கரியம் என்று சொல்லி இருப்பதினால் ‘எந்தெந்த வழிகளினால் பகவான் போகிறாரோ அந்தந்த வழிகளினால் பகவானுடன் கூட இவன் போகிறான், எப்படி இளங்கன்றையுடைய மாடு கன்றுக்குட்டியையும், கன்றுக்குட்டித் தன் தாயாரையும் பின்றுடருகிறதோ, நிழல் ஜநதுவை எப்படி பின்றுடருகிறதோ அப்படி இவனும் துடருகிறான்’ என்றும், ‘ஆந்தமயனான இந்தப் பரமாத்மாவை அடைந்து அவனுடைய கல் யாணகுணங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு தன் இஷ்ட பரகாரம் ரூபத் தை உடையவனாய் இந்த லோகங்களில் அந்தப் பகவானுடன் ஸஞ்சரி ததுக்கொண்டிருக்கிறான்’ என்றும், ‘அவன் அவ்விடத்தில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்’ எனறுமாதமுள்ள முகதாக்களைப்பற்றிச் சொல்லு கிற ஸருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட எல்லா வயாபாரங்களும் பக வானுடைய ஸங்கல்பத்தை அனுஸரித்த கைங்கரிய ரூபங்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டன.

ரவஃவர! யதஹிவஃ தாஹிஸர வாயஸஸு

புணத ஹி ஹிவஃ யதஹி ஹிவஃ ஸுஷு : |

புதிவஃ ஹிவஃ ஹிவஃ ஹிவஃ ஹிவஃ ஹிவஃ

யதஹி ஹிவஃ ஹிவஃ ஹிவஃ ஹிவஃ ஹிவஃ 63

ரகுவர! யதஹிவஃ தாஹிஸர வாயஸஸு

பாணதஹி தயாஹி யசச சைதயஸு கருஷண |

பாதிவஃ மபராததர் முகத! ஸாயுஜ்யதோ பூர்

வத கிமபத மாகஸ தஸு தேஸதி ஸுமாயா? 2 || 63

ப - ரை] ரவஃவர! - ஓ! ரகுவம்ஸுதத்தில் சிறந்தவனாகிய ஸ்ரீராமனே, ஹி - நீ, தாஹிஸு - அபபடிப்பட்டதாகிய, வாயஸஸு - காககைக்கு, புணத ஹி - ஆஸரயித்தவன என்று, ஹிவஃ - தயையுடையவனாக, ஹிவஃ - ஆனீரோ, யச - எந்தக் காரணத்தினால், ஸுஷு - ஸ்ரீகருஷ்ணனைய அவதாரம் செயது, ஹி - ஓ! முடனாகிய பகவானே, புதிவஃ - ஜன்மங்கள் தோறும், ஹிவஃ - அபராதம் செய் தவனாகிய, ஹிவஃ - ஸிஸுபாலனுக்கு, ஹிவஃ - ஸாயுஜ்யததைக் சொடுத்தவனாக, யச - எந்தக் காரணத்தினால், ஹிவஃ - ஆனீரோ, தஸு - அப்படிப்பட்டவராகிய, தெ - உம்முடைய, ஹிவஃ - பொறுமைக்கு, ஹிவஃ - விஷயமாகாத, கி - எப்படிப்பட்ட, ஹிவஃ - அபராதம், ஹிவஃ - இருக்கிறது, ஹி - சொல்லும். 63

பா] இப்படிப்பட்டவனாகிய தம்முடைய எல்லா அபராதங்களும் ஒரு அலபமான வயாஜம் மாதிரித்தினால் பொறுக்கத்தக்கவைகள் எனபதில் முன்னால் நடந்த நியாயத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறா— 'ரவஃவர' என்றாரம்பித்து அனறிககே தன்னுடைய தோஷங்களி னால் பயந்திருந்த இவா பகவானால் தன்னுடைய குணங்களை பரகாசம் செயது ஸமாதானம் செய்யப்பட்டவராய் தன்னுடைய தோஷங்களும் காககை முதலியவைகளின் தோஷங்களைப் போலப் பொறுத்துக்கொள் ளத் தக்கவைகள் எனபதில் ஆஸ்சாயமெனன என்று சொல்லுகிறா கவுமாம் இவ்விடத்தில் 'ரவஃவர' என்றழைத்திருப்பதினால் ஸாண கதாகளை ரக்ஷிப்பது முதலிய தாமங்களைப் பரவச செய்வதற்காக அதற்குத் தகுந்த மமஸுதத்தில் அவதாரம் செய்தாரென்பதும் தெரிவிக்கப் படுகிறது விபீஷணனும் இப்படியே 1 'ஸவஃஹிவஃ ஸாணாய ரா

1 ஸாவலோக ஸாணாய - எல்லா லோகங்களுக்கும் ஸாணமாக அடையத் தகுந்தவராயும், மஹாதமனே - மஹாதமாவாயிருக்கிற, ராகவாய - ராமன் பொருட்டு (என்ன தெரிவியுங்கள்).

வவாய ஹோதநே' என்று சொன்னா. இது தன்னுடைய தேசத்தில வஸிககிற பராணிகளின் கூட்டத்திற்கும், யுத்தமாகிற லீலைக்கு ஸஹாயமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட வானரர்களுக்கும், அவர்களின் ஜாதி, குணம், நடவடிக்கை முதலிய வயத்பாஸங்களைப் பாராமல் கொஞ்சம் அனுசூலமாக இருப்பது மாதிரித்திலை ரக்ஷிதத்தில் பரதயக்ஷமாய்ப் பாரக்கப்பட்டது 'கூம்' எனபதற்கு 1 'ஹ ஹா ஸ்யம்ஹ-ஹிஸுத-ஸுராந மொ வா ருஹி' ஹிநேசு ஹிவாஸாநகொ வா | ஹெ ரா ஹெ ஹிஸுரநாயகொ வா சூரதாம் ந ஸகூய்யயி ராஹ்யூ', 2 'ஸ ஹெ வ மஸ்யஹி ஹெஹி வஹம்', 3 'விஸாஹாந் ஹாநவாந் யக்ஷாந்', 4 'யாவரோநப் ஸளரீஹி' என்றிவை முதலிய இடங்களில் பரஸித்தமான பரபாவத்தை யுடைய நீர எனறாததம் ஸகதி இல்லாதவன் பொறுக்கிறதிலை யல்லவா என்று தாதபாயம் 'தாஹிஸ' எனபதற்கு தேவியின் விஷயத்தில் பொறுக்க முடியாத அபராதத்தைச் செய்ததாகிய என்றாததம் 'வாயஸஸ்ய' எனபதினால் 5 'வா சூஃ கிவ ஸ ஸகூஸ்ய வாயஸஃ வததாம் வரஃ | யராஹா யராஸ்யம் வவந ஸ்ய மதள ஸஃ ||' என்று சொல்லப்பட்டது ஜ்ஞாபகப் படுத்தப்படுகிறது தேவேந்திரனுடைய பிள்ளையாகிய ஜபநதன் காமுகனாக இவ விடத்தில் வந்தானென்று ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் சொல்லப்படவில்லை,

1 ஸவயம்பூ - தானாகப் பிறந்தவராயும், சுதானான, நான்கு முகங்களை யுடையவராயுமிருக்கிற, ப்ருமமா - பருமமாவவது, தரிபுராந்த - தரிபுராகளைக் கொன்றவராகிய, தரிதேவா - மூன்று கண்களையுடைய, ருதா - ருசுதிரனாவது, ஸுரநாயக - தேவதைகளுக்கு ராஜாவாகிய, மஹேந்தா - மஹேந்திரனென்று பெயர் பெற்ற, இந்தா - இந்திரனாவது, ராமவத்யம் - ராமனால் கொல்லத் தகுந்தவனை, யுதி - யுத்தத்தில், தராதம் - காப்பாற்ற, ஸரக்தா - ஸகதியுள்ளவர்க ளல்ல.

2 தேவதைகள், கந்தாவர்கள், மனுஷ்யன், ஸாப்பம், இவைகளோடுகூடிய (லோகத்தை திருப்பிவிடுவேன்)

3 பிசாசர்களையும், அஸுரர்களையும், யக்ஷர்களையும் (விரல நுனியினால் நான் கொன்று விடுவேன்)

4 ஓ! லக்ஷ்மணனே, தனுஸைக்கொண்டவா (ஸமுத்திரத்தை வற்றடிக்கிறேன்)

5 பததாம் - பறக்கிற வஸதுக்களுக்குள், வா - சிறந்தவனாகிய, ஸ - அந்த, வாயஸ - காகை, சகாஸ்ய - தேவேந்திரனுடைய, புத்ரா:கில - புத்திரனல்லவா, தராந்தரசா - பூமிகுளுளே ஸஞ்சரிப்பவன், சேகரம் - சேகரமாக, கதௌ - போவ தில், புவனஸ்ய - காற்றுக்கு, ஸம: - ஸமமானவன்.

1 நவராவ்யுஷாரஸித் தோஸாதுக்ஷாயீது வஹி ஹோஜநம் | ஹக்ஷமு
 யே ந காக்ஷெந ஊரிதம் து ஸ நானாஸம் || எனறிவை முதலிய வச
 னங்களிருக்கிறபடியினால் ஆகையினால் வாலியைப்போல இரத்திரனாக
 குப பிறந்தவனாகிய மிகவும் பலசாலியாகிய ஒரு காகக்கை இது 2 'சிக்
 கூடுதே காககோடுது து ஸ்ரஹாவ்யம் ஸ்ரஹாவ்யம்' என்றும் சொல்
 லப்பட்டது 'ஸ்ரஹாவ்யம்' என்பதற்கு மூன்று லோகங்களையும்
 சுற்றித்திரிந்தது பூமியில் விழுந்திருக்கிற காகத்தைத் தையையோடு கூடிய
 புத்தியினால் நமஸ்காரம் செய்ததென்று அங்கீகரித்துக்கொண்டு, அன
 றிக்வே ஒருதரம் நமஸ்காரம் செய்தது என்கிற இவ்வளவு மாததிரத்தி
 னால் என்று தாதபாயமாகவுமாம் அப்பொழுது 'ஸ்ரஹாவ்யம்' எனினும்
 பதம் மிகவும் வணங்குவதாகிய பரபத்தியைச் சொல்லுகிறது, 3 'ஸு தம்
 நிவதிதம் ஹ-ஓஜை ஸ்ரணம் ஸ்ரணம்' என்று சொல்லி இருக்கிற
 படியினால். பெரியோர்களினாலும் 4 'காகம் து வ விவீஷணம் ஸ்ர
 ணஸிதம்' கூடே ராக்ஷம்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
 5 'வபாஹ-ஓஜை காகக்ஷம்' க்ஷபா வபு வாயு' என்று
 சொல்லப்பட்டதைச் சொல்லுகிறா—'ஓஜை' என்று வலதுகண்
 ணைப் போக்குவித்ததினால் ஸ்ரீகைசெய்தவா தயாஸ்ர என்பது எப்ப
 டிப் பொருளும்? 6 'ஸாஜிவி யபுத் உணாவ்யம்' என்கிற நியாயத்

1 பக்ஷாததி - ஸாடபிடவேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய, பவிபோஜன -
 காகக்கை, மாமஸாத - மாமஸத்திலிருந்து, ஸோபாமாத - ஓயவிலை, பக்ஷருத்
 நேன - ஸாப்பிவதில் ஆசையுடைய, காகேன - காகத்தினால், ஸதநூதரம் -
 ஸதனங்களின் நடுவு, தாரிதம் - பிளக்கப்பட்டது

2 மதகருதே - எனக்காக, காகமாதரே - அலபமான காகங்களினிடத்தில்,
 ப்ருமமாஸதரம் - ப்ருமமாஸதிரமானது, ஸமுதீரிதம் - ப்ரயோகிக்கப்பட்டது

3 ஸ்ரணம் - காப்பாற்றுகிறவராகிய, ஸ-அநதஸ்ரீராமன், பூமௌ-பூமியில்,
 நிபதிதம் - விழுந்திருக்கிற, ஸ்ரணம் - ஸ்ரணாகத்தனாகிய, தம் - அநதக் காகக்கை
 யை (கருபையினால் காப்பாற்றினா)

4 ஸ்ரணமிதி - ஸ்ரணமென்று, உத்திக்ஷமௌ - சொல்லுவதற்குத் தகு
 நதவாங்களாகிய, காகம் - காகக்கையையும், தம் - அநத, விவீஷணம் - விவீஷணை
 யும், ரக்ஷத் - காப்பாற்றின (ஸ்ரீராமனுடைய கோஷ்டிலருவாகச் செய்யப்பட்டது).

5 காகுதஸத் - ஸ்ரீராமன், வதாஹமபி - கொல்லத்தகுந்ததா யிருந்தாலும்
 (அநத காகக்கையை), கருபயா - க்ருபையினால், பாயபாலயத் - காப்பாற்றினா.

6 ராஜபி - ராஜாக்களினால், தருத்தணடா - ஸ்ரீகை செய்ப்பட்டவர்கள்
 (பரிசுத்தியை அடைகிறார்கள்).

தினல் ஸிக்ஷையும் தயையைக் காரணமாகவுடையது என்னில் அப்பொழுது 'புணத' 2-ம் என்று காரணத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது பொருந்தாது? எனபது உசிதமல்ல பராணனை விருமபிய காகத்திற்கு பராணனைக் காப்பாற்றின தினல் பரபத்தியின் பலம் பூரணமாகக் கிடைத்தபடியினாலும், வீண்போகாத பரமமாஸ்தாததிற்கு லக்ஷயத்தைச் சோதன வதாவதொரு வஸ்துவை இரையாகக் வேண்டிய தவஸ்யமாகச் செய்யவேண்டிய தாகையினாலும், அது காகை ஜாதிகளுக்கெல்லாம் துடாசசியா யிருக்கவேண்டுமென்று செயததும் எல்லா இடத்திலும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் இரதச சரித்திரத்தை பரஸித்தம் செய்யவேண்டியதற்காகையினாலும், என்று தாதபாயம் இப்படித் தயை, பொறுமை, இவைகளுக்கு மற்றொரு உதாஹரணமும் சொல்லுகிறா—'யஜு' என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் 'கூஷ்' எனனும் பதத்தினால் எல்லா ஜனங்களையும் தன்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுவதற்காக அவதாரம் செய்தாரென்பதும் 1 'கூஷி ஹதி வாசக ஸ்ரேஷ்டா ஸ்ரீ நிவபூதி வாசகம்! சிபொரொக்யம் பூகூவீ-5 கூஷ் உத்யலியீயதெ ||' என்று இருக்கியும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'பூதிவலீவராஜம்' என்பதினால் காகையைவிட இவன் அதிக அபராதம் செய்தவன் என்பது சொல்லப்படுகிறது மூன்று ஜனமங்களிலும் எப்பொழுதும் அபராதம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாகவுடைய என்றாததும் 'சுவிஜாதா' என்பதைப்போல அபராதத்தைப்பொறுத்துக்கொள்கிறான் என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'ஹி' என்று மூடன அபராதத்தையும் அபராத மில்லாததையும் பகுத்தறிய ஸகதியுள்ளவனாக மாட்டான் இவனே வெனில் தனித்தனியாகப் பாததுக்கொண்டிருந்த போதிலும் 2 'கூஷிபாபூயிவீஸஜம்' என்று சொல்லப்பட்ட குணவிஸேஷத்தினால் பாககாதவனைப் போல இருக்கிறான் ஆகையினால் 'ஹி' என்று ஒளபசாரிகமாகச்சொல்லி இருக்கிறது அந்த ஸ்ரீக நஷ்ணனிடத்திலேயே லயத்தை அடைந்தான் என்று பராஸரருடைய அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட அததத்தைச் சொல்லுகிறா—'ஸாயாஜ்யோ-2 ஹதி' என்று இவ்விடத்தில் 'ஹி' எனனும் பதத்தினால் ஜீவாதமாவிருநாசம் சொல்லப்படவில்லை, ஸருதி, ஸமருதி, ஸூதித்திரம், இவைக

1 கருஷி:-எனனும், ஸபத-பதம், பூவாசக-பூமியைச் சொல்லுகிறது, ஸ்ரீ-ஹி எனனும் பதம், நிவருதிவாசக-ஸூகத்தைச் சொல்லுகிறது, தயோ-இவைகளுக்கு, ஸிக்யம்-ஒன்றாயிருக்கையை, பாகூவீத-எவன் செயவானே (அவன்), கருஷ்ணஇதி-ஸ்ரீ கருஷ்ணன் என்று, அபிதீயதே-சொல்லப்படுகிறான் 2 பொறுமையினால் பூமிக்கு ஸமமானவன்

ளிஞல் ஜீவாத்மா நிதய மென்று ஸ்தாபிக்கப்பட டிருப்பதினால். ஐகயத்
தை அடைந்தான எனபதும் சொல்லப்பட வில்லை, 'வரஜாத்மா தமோ
யெபாமஃ வரஜாயு உதீஷ்யதே | திரெஷ்யதஹுஷ்யம் ஹிரெந
தி தஹுஷ்யதாம் யதஃ ||' என்று மறுக்கப்பட்டிருப்பததினால். 'பரமம
ததை அறிந்தானையாகில் பரமமமாகவே ஆகிறான்' என்றாதத முள்ள
ஸருதிவாக்யம் முதலியதோ வெனில் மேலான ஸாம்யத்தை அடைகிற
னென்றே சொல்லுகின்றன, 'பரகருதி ஸம்பந்த மறறவனாய் மேலான
ஸாம்பததை அடைகிறான்' என்றும், 'எப்படி சுததமான ஜலத்தில் மற
றொரு சுததமான ஜலம் கலக்கப்பட்டதாய் அதைப்போலவே ஆகிற
தோ அப்படியே பரமமத்தைத் தெரிந்துகொண்டவனாய் பகதி செய்து
கொண்டிருப்பவனுடைய ஆதமா ஆகிறது' என்றும் அாததமுள்ள ஸரு
திவாக்யங்களும், 2 'ஊஃ ஐஞாந ஸ்வாஸ்தி க்ரீஸாயக்யூ ராமதாஃ'
என்கிறஸமருதிகளும் இதற்கு அனுகுணமாக இருக்கிறபடியினால். ஸு
ததிரததிலும் 3 'ஹோம ராசு ஸாஸ்திஸிம்மாஸு' என்று சொல்லப்பட
பிருக்கிறது ஆகையினால் 'ஸாஸ்திஸிம்மாஸு' முதலிய பதங்க
ளைப் போல 'ஸாயுஜி' எனனும் பதமும் அனுபவிக்கிறவர்கள் ஸமம்
என்பதைச் சொல்லுகிறது எல்லாம் பசுவானலும் முகதாக்கரினாலும்
அனுபவிக்கத்தகுந்தது எனபது யுகதம், 'யோகம் செய்துகொண்டிருந்த
புத்திமான்களாகிய அவர்கள் எல்லா இடத்திலும் எல்லாவற்றையும்
மனுபவித்துக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் பரவேசிக்கிறார்கள்' என்றும்,
'எல்லாவற்றையும் அறியக்கூடிய ஸக்தியையுடைய முகதன் எல்லாவற
றையும் பராக்கிறான், எல்லாவற்றையும் எல்லாவிடங்களிலும் அனுபவிக்
கிறான்' என்று மாததமுள்ள ஸருதிவாக்யங்கள் இருக்கிற படியினாலும்,
'பரம்மத்தைத் தெரிந்து பரபரமமத்தை அடைகிறான்' என்று அடையப
படுகிற வஸ்து அடைகிற வஸ்து என்று வெவ்வேறுகச் சொல்லி இருப
பதினாலும் இவ்விடத்தில் பதங்கள், வாக்யங்கள், பரமாணங்கள்,

1 பரமாத்மாத்மனே -பரமாத்மா, ஜீவாத்மா, இவைகளினுடைய, போக:-
ஸம்பந்தம், பரமார்த்த -பரயோஜனம், இதி - என்று, இஷ்யதே - ஒப்புக்கொள்
ளப்படுகிறதேயானால், ஏதத் - இது, மித்யா-பொய், யத-எதக் காரணத்தினால்,
அநயத் - வேறு, த்ரவயம் - வஸ்துவானது, ததரவயதாம். மற்றொரு வஸ்துவா
யிருக்கையை, ஹைஸி - அடைகிறதில்லை அல்லவா.

2 இந்த ஜஞானத்தை அடைந்த எனக்கு ஸம்மாக இருக்கையை அடைந்த
வர்கள் (பிறப்பு முதலிய ஒரு உபததிரவத்தையும் அடைகிறதில்லை).

3 போகம் மாததிரம் ஸமம் என்பதற்கு அடையாளங்களிருக்கிறபடியி
னாலும்.

இவைகளைத் தெரியாதவர்களினால் ஸாயுஜ்யமாவது ஐக்யம் என்று அர்த்தம் கலப்பிக்கப்பட்டது அது உசிதமல்ல, 'இருத்ததேவதை களினுடைய ஸாயுஜ்யத்தையும் ஸாரக்ஷணத்தையையும் ஒரேலோகத்தில் வஸிப்பதையு மடைகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் ஒரே காலத்திலாவது கரமமாகவாவது அனேக தேவதைகளினுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடையும்பொழுது அவர்களுடன் ஐக்யத்தை அடைகிறான் என்பது பொருந்தாததாகையினால் 1 'ஸாயுஜ்யம் பூகிவஹாயெ தீவ் ஹகூஸூவஹிநஃ | கிங்கரா 33 தெ நித்யம் ஹவஹி நிரூவஹ வாம் ||' என்று பரமஸம்ஹிதையிலும் சொல்லப்பட்டது ஸாண்டிலய ஸ்மருதியிலும் 2 'யாஷுஸ் பிவஹு ஹவாநு யத்யுத்ராவகிஷ்டெ 3 | 30 க்ரு வம் ஹ காவஹுஃ தாஷுஸ் ஹ ரோஷெ ||' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது 'ஸாயுஜ்ய' என்னும் பதத்தினால் 'பாணமபேரல தன் மயனாக ஆவான்' என்றாததமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட விசேஷமான ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறவர்கள் அர்த்தத்தில் விரோதமில்லாமையினால் பொறுத்தாக கொள்கைக்கவா கள் 'சூம்' என்னும் பதம் அபராதத்தைச் சொல்லுகிறது அப்ப டிப்பட்ட உம்முடைய பொறுமைக்கு விஷயமல்லாத அபராதம் ஒன்று மில்லை, எல்லாத் தெரிந்தவனாகிய உம்மால் அறியப்பட்டது இருந்ததே யானால் சொல்லும் உம்மாலும் அறியவும் சொல்லவும் முடியாது என்று தாதபாயம் தையையும் பொறுமையும் ஒன்றுக்கொன்று பிரி யாதாகையினால் ஒன்றைச் சொல்லியபொழுது மற்றொன்றும் உள்ளடங் கியது தேஹம் விடுமளவும் இடைவிடாமல் அபராதம் செயதுகொண் டிருந்த ஸிஸுபாலனுக்கு எந்த வபாஜத்தினால் மோக்ஷம் கிடைத்தது எனில்? இவ்விடத்தில் முன்பே பகவானுடைய ஒருலோக விசேஷ த்தில் வஸித்துக்கொண்டிருந்து சாபத்தினால் துடரப்பட்ட இவனாக குப் பகவானுக்கு விரோதமாக மூன்று ஜனமங்கள் பிறந்து கடைசியில் மோக்ஷமுண்டாகப் போகிறதென்று பதில் பரிஹாரம் சொல்லி இருப் பது முக்கியமான காரணம் ஆகையினாலேயே சக்கரத்தை எடுத்துக் கொண்டு கொல்ல ஆரம்பித்த பகவானிடத்தில் ஸிஸுபாலனுக்கு இத்

1 235-ம் பக்கம், 3-ம் புட்னோட்டு பார்க்க

2 பகவாந் - பகவானுனவா, யாத்ருக்ருப - எப்படிப்பட்ட ஸவபாவத்தை யுடையவராக, யதாயதா - எந்தெந்த இடங்களில், அவதிஷ்டதி - இருக்கிறாரோ, பஞ்சகாலஜ்ஞ - ஐந்து காலங்களைத் தெரிந்தவர்களாகிய, முகதஸ் - முகத்தனும், தாத்ருஸ - அப்படிப்பட்டவனாகவே, ஸஹமோததே - பாமாதமாவோடுகூடவே ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்

றகுமுன் த்வேஷத்தினால் உண்டாகிய ஸைஸ்காரம் அதிகமாக இருப்பதினால் இடைவிடாமல் நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் பரததுவத்தை பரகாசம் செய்துகொண்டிருக்கிற பகவானுடைய ரூபத்தைப் பார்த்தது அனுகூலமாகிய அவஸ்தை உண்டானதென்பது 1 'சுவமத வெஷாநுபெஷா மஹவஞ்சிபூக்ஷிசு, தாவது மஹவஞ்சுணா஽ஸு வுராவாழித: த்தரணஜ்ஜாஹிவாவ ஸம்வபி, மஹதா஽தே ஸ்வாநீ த ஸலிநெவ மபசிவ பபஸ' என்று சொல்லப்படுகிறது 63

நம: புவன ஸக்யுதேவ நாம!

தவாஹ மஸீதி வ யாவஜாந: |

தவாநமகுவூ ஸ்ராத: ப்ரதிஜ்ஞா

ததேக வஜ்ஜம் கிபிஃ வ த: ||

64

நது ப்ரபந்ந ஸகருதேவ நாத!

தவாஹ மஸீதி ச யாசமாந: |

தவாநமகம்பயஸ ஸமரத ப்ரதிஜ்ஞாம்

மதேக வாஜம் கிமிதம் வரதம் தே? ||

64

ப - ரை] நாம - ஓ' ஸ்வாமியாகிய பகவானே, ஸக்யுதேவ - ஒரே தடவை, புவன: - ப்ரபத்தி செய்தவனாயும், சுஹ - நான், தவ - உமக்குத் தாஸனாக, ஸ்ரீ - ஆகிறேன், உதி - என்று, யாவஜாந: - பராத நிக்கிரவனாய் மிருக்கிற, அதாவது உமக்கு தாஸனாகக் கடவேன் என்று கைங்காயமாகிற பலத்தை பராதத்திற்குக் கொண்டிருக்கிற (நான்), ப்ரதிஜ்ஞா - (உம்முடைய) ப்ரதிஜ்ஞையை, ஸ்ராத: - நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற, தவ - உமக்கு, நமகுவூ: - க்ருபை செய்யத்தக்கவன். தவ - உம்முடைய, உஃ - இந்த, வ த: - வரதமானது, அதாவது ஐஹிதேய ஸ்வத: 2' என்று சொன்னது, ததேகவஜ்ஜம் கி - என்னெருவனை நீக்கியா? 64

பா] இப்படி உம்முடைய உண்மையின் விசேஷத்தைப் பார்த்ததினால் நிரபயமாக இருக்கிறேன் அப்படியே உம்முடைய வரதத்தின்

1 தவேஷத்தின் தாசரி நீங்கி பகவானைப் பார்த்தான், அப்பொழுதே பகவானுடைய சககரத்தினால் சீக்கிரமாகக் கொல்லப்பட்டவனாய் அவரை நினைத்துக் கொண்டிருந்ததினால் கொஞ்சத்தப்பட்ட எல்லாப் ப்ரபங்கனையுடையவனாகக் கொண்டு பகவானால் மண்ணைத் தட்டிவிடப்பட்டவனாய் அந்தப் பகவானிடத்திலேயே லயத்தை அடைந்தான்.

விசேஷத்தை நினைப்பதினால் நிரப்பாமலாக இருக்கிறேன் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 1 'ஸக்யுஷேவ ப்ரவஹாய' என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது எனக்கும் பொது என்று சொல்லுகிறார்—'நமஃ' என்றாரம்பித்து 2 'ஸக்யுக் கூத ஸ்ராவ்யாயு' என்று பொதுவாக ஏற்பட்ட நியாயத்திற்கு மற்ற விதையகனில் சொல்லி இருப்பதைப் போல இங்கு அபவாதம் உண்டோ என்று ஸந்தேஹம் வரில் அதை நிராகரிப்பதற்காக 'வஹ' என்று சொல்லி இருக்கிறது. 'ஸக்யுஷேவ' என்பதற்கு அதிகக்கிரமமாகவே, அதாவது எல்லா அபராதங்களுக்கும் பராயஸித்தத்ததைச்செய்யாமல் என்று சிலரால் வயாக்யானம்செய்யப்பட்டது ஆவருத்தி செய்யவேண்டியதில்லை என்கிற அர்த்தத்தில் இந்தப் பதத்திற்கு அதிகமானபரஸித்தி இருக்கிறது, பரயோஜனமும் அதிகமாக இருக்கிறது 3 'ஸக்யுஷேவஹி ஸாவ்யாயு', 4 'மயி மிக்ஷிவ கத்யுஷு' கூத கூதேஷா ஹிஷ்ஷி' என்றிவை முதலிய பரமானங்களினுடைய ஒற்றுமையும் இருக்கிறது ஆகையினால் 'ஸக்யுஷேவ ப்ரவஹாய' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'ஸக்யுஷேவ டிஷா' (சீக்கிரத்தில் கொடுத்தது விடுகிறேன்) என்று வெகு தூரத்தில் அவ்வயம் சொல்லுவது முசிதமல்ல.

புதுபாவைய ஸ்ராவ்ய ப்ரக்யுஷி ரஹிதா ப்ரஹி 1

புதுபதி: க்ளவ காடு த ம மயத் திவி ஸுயுதெ ॥

ப - ரை] புதுப - வருத்தி யடைவது, சுபவய - குறைவது ஸ்ராவ்ய - நாசமடைவது, ப்ரக்யுஷி - விக்ஷன்கள் ஸம்பவிப்பது, ரஹிதா - இவைகள் இல்லாத, ப்ரஹி - பகவானிடத்தில், புதுபதி: - ஸரணாகதி, க்ளவகாடு - ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தில், அதாவது நம மால் பராததிகப்பபட்ட காலத்தில், மயதி - பலத்தைக்கொடுக்கிறது, உத்யுவி - என்றும், ஸுயுதெ - தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இவ்விடத்தில் 'நாய' என்னும் பதத்தினால் 5 'யோகநாயு'

1 ஒரு தடவை பரப்பதி செய்தவனுக்கு (அபயம் கொடுக்கிறேன்)

2 ஒருதரம் செய்யப்பட்டது ஸாஸதத்திற்கு அர்த்தம்

3 ஸாஸதத்திற்கு அர்த்தமாவது ஒருதடவைதான்.

4 மயி - என்னிடத்தில், மிக்ஷிபத - வைக்கப்பட்டிருக்கிற, காததவய. - செய்யவேண்டிய காயத்தை உடையவனாகக்கொண்டு, கருதகருதய - கருதகருதய னாக, பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறான்

5 புரா - முன்னால், லோகநாத: - லோகங்களுக்கு நாதனாக, பூதவா - ஆகி, (இப்பொழுது) ஸுகரீவம் - ஸுகரீவனே, நாதம் - யஜமானனாக, இச்சதி - விருப்பத்தோ

2 எல்லா பராணிகளுக்கும் அபயத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

1 'விஷ்ணொ வா ஸுத்ரீ வ' யஜ்வா ராவணஃ ஸுபா சூநபெநம்
ஹரி ஸ்ரேஷ்ட' ஐதீஷ்யாஹம் உபா ||' என்றும் சொல்லப்பட்டது
அப்பொழுது உமமால் என்னைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு அபயத்தைக்
கொடுக்கிறேன் என்று உமக்கு வரதமாகச் சொல்லப்படவில்லை ஆகை
யினால் நானும் உமமுடைய வரதத்திற்குள்ளடங்கினவன் என்று வயக்
தமாயேற்படுகிறது எல்லாருக்கும் பொதுவான ஸ்வாமியாக இருக்கை,
ஸரணயனாக இருக்கை, இவைகள் உண்டென்பதையும் 2 'ராவோ
ஐ நபூஷி ஹாஷுதெ' என்றிவை முதலிய தன்னுடைய வாராததைக்கே
விரோதம் வருகிறபடியினால், என்னுடைய வாராததை உன்னைத்தவிர
என்று ஒரு விசேஷணத்தைச் சேர்த்து மறுபடியும் நிராகரிக்கத்
தகாதது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் மறுபடியும் 'தெ' என்று
சொல்லப்பட்டது

64

சுகுத்ரி உக்ஷரணார விஜ்

பெருவாகுஷாயி ராத்வணம் |

விதாஹம்நாய உநிம் விநொக்ய

புலீஜ உபுதூ உவிநயிசுவா ||

65

அகருதரிம் தவச சரணாவநத பரேம பரகாஷாவதி மாதமவநதம் |

பிதா மஹம் நாதமுனிம் விஸேசய பரவீத மத வருத்த மசினதயிதவா || 65

ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரருளிச்செயத

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரதனம் முற்றிற்று

நீளவந்தின்று விதிவகையால் நினைவொன்றிய நாம்

மீளவந்தின்னம் வினை யுடம்பொன்றி விழுநதுலாது

ஆளவந்தாரேன வேன்றாருள தநது விளங்கிய சீர

ஆளவந்தாரடியோம் படியோமினி அல்வழக்கே

|| ஸ்ரீ ஐயாஹம் உநயெ நமஃ ||

ஸ்ரீ ஆளவந்தா திருவடிகளே ஸரணம்

1 ஸுகரீவ - ஒ' ஸுகரீவனே, விபீஷணோவா - விபீஷணனாயிருந்த
போதிலும், ஸவயம - தானே, ராவணோ யதிவா - ராவணனாயிருந்த போதிலும்,
ஏனம் - இவனே, ஆநய - அழைத்துக்கொண்டீவா, ஹரிஸரேஷ்ட- வானரர்களுக்
குள் ஸரேஷ்டனாகிய ஸுகரீவனே, அநய - இவனுக்கு, மயா - என்னால், அப
யம - அபயமானது, தததம் - கொடுக்கப்பட்டது

2 ராமன் இரண்டாவது வாராததை சொல்லுகிறதில்லை.

ப - ரை] ஈக்யத்ரி க்ஷுரணார விந் ஷ்ரீ ப்ரகஷ்டாவயி - ஈக்யத்ரி - ஒன்றினால் உண்டாகப்படாததாகிய (இது 'ஷ்ரீ' எனும் பதத்திற்கு விசேஷணம்), க்ஷு - உம்முடைய, யரணாரவிந் - தாமரைப் பூவைப்போன்ற திருவடிகளில் உண்டாகிய, 'ஷ்ரீ - ப்ரீதியின, ப்ரகஷ்ட - மேன்மைக்கு, க்ஷயி - எல்லையாயிருக்கிற, சூதவனம் - ஜயிக்கப்பட்ட மனதை உடையவராகிய விதாஹம் - எனக்குப் பாட்டனாகிய, நாய உம் - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளை, விநொக்ய - பார்த்து, ரிபுதம் - என்னுடைய நடத்தையை, க்ஷிணயிக்ஷா - யோசிக்காமல், ப்ரஸீடி - அனுகரஹம் செய்யும்

65

பா] காகைக்கு 1 'ஸவித்ராய வரித்யுக்ஷம் ஸுரொஸ ஸரிஹ விபுலி! த்ரீவ்ஜோகாந ஸ்வரிக்ரீ க்ஷெவ ஸரணம் மதம் || ஸதம் நிவதிதம் மூர்தி ஸரணம் ஸரணம் மதம் | வரித்யுக்ஷம் விஷணம்' என்று சொல்லப்பட்ட அவஸ்தா விசேஷமிருக்கிறது 'ரிசு பாலனுக்கும் முன்னாலேறப்பட்ட ஒரு நியமமும் தாயாருக்குக் கொடுத்த வரமும் இருக்கின்றன உன்னாலேயே சொல்லப்பட்டதாகிய மாயாதை இல்லாமை முதலிய ஸ்வபாவங்களை உடையவனாய், உபாயத்தின் அனுஷ்டானத்திலும், பலத்தை பராததிபத்திலும் கபடமான ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லுகிறவனாகிய உனக்கோவெனில் மறுக்கமுடியாத எந்தக் காரணத்தினால் அபராதங்களைப் பொறுக்கத்தகுந்தவனாயிருக்கையும திருத்தத்தகுந்தவனாயிருக்கையும ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவனாயிருக்கையும உண்டு? என்றன்கேதம வரில் 'விதாஹம் ரீதாஹம்', 'உபா வரிநொ! வநொ', 'ரவாவா', 'நமஸ்பவஹம்' என்றிவை முதலியவைகளினால் ஸரணயனிதத்திலிருக்கிற தன்னை ரக்ஷிப்பதற்கு உபயோகமாயிருக்கிற எந்தக் குண விசேஷங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, 'க்ஷிணயிக்ஷா மதி', 'உபநீயஸுவநாய', 'க்ஷீயஸூக்யத்யு' என்றிவை முதலியவைகளினால் தன்னிடத்திலிருக்கிற எந்தக் குணங்கள்

1 ஸ - அந்த காகை, பிதாச - தகப்பனாராலும், ஸமஹாஷிபி - மஹாஷிபிகளோடுகூடிய, ஸுரொஸ - தேவதைகளினாலும், பரிதயகத - விடப்பட்டதாய்க் கொண்டு, த்ரீலோகாந - மூன்று லோகங்களையும், ஸம்பரிகாமய - சுற்றி, தமேவ - அந்த ராமனேயே, ஸரணம் - ஸரணமாக, கத - அடைந்தது, ஸரணம் - ஸரணமாகிய, ஸ - அந்த ராமன், பூமொ - பூமியில், நிபதிதம் - விழுந்ததாயும், ஸரணகதம் - ஸரணாகதி செய்ததாயும், பரிதயுனம் - மிகவும் வாடினதாயும், விஷணணஞ்ச - வயஸனப்பட்டுக்கொண்டு மிருக்கிற (அந்தக் காகையைக் காப்பாற்றினார்).

காண்பிவிக்கப்பட்டனவோ அவைகள் எல்லாவற்றையும் விட மேற்பட்டதாய் தடங்கலில்லாத ஸ்வாதந்தராயத்தை உடைய எல்லாவற்றிற்கு மீஸ்வரனாகிய பகவானாலும் தாண்டமுடியாததாயும், தனக்கே அஸாதாரணமுமாயிருக்கிற தன்னை அங்கீகரிப்பதற்குக்காரணத்தைச் சொல்லுகிறா—‘சுகூதி’ என்றாமபித்து ஒரு காரயத்தினாலுண்டானது ‘சுகூதி’ என்னப்படுகிறது அதிலலாதது ‘சுகூதி’ என்னப்படுகிறது பகவானுடைய கடாசு விசேஷத்தினாலே மஹாவம்ஸத்தில் பிறந்தபடியினால் இந்த ஜனமத்தில் அதிக பரயத்தினத்தை எதிர்பாராத என்றாததம் இவ்விடத்தில் ‘சுகூதி’ என்பது ‘வெ’ என்பதற்கு விசேஷணம் ‘சுகூ’ என்னும் பதத்தினால் அடையவேண்டிப் பரயோஜனமாக இருக்கை, அடைவிக்றி உபாயமாக இருக்கை, இவைகளுக்கு உபயோகமாகிய எல்லா ஸ்வபாவங்களோடும் கூடியவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘வரணாஸுவிந்’ என்னும் பதத்தினாலோவெனில் தாஸனாக இருப்பவனுக்கு ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதாகிய ஆஸாயிக்க வேண்டியதென்பதும், மிகவும் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதென்பதும், எல்லை இல்லாத போகயமாகையினாலே மிகுந்த பரிதி செய்பதற்குநதது என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன ‘சுநாஸா மஹிஸாதிஸாயாத வீஜே’ என்று முன்பு சொல்லப்பட்டதையே வேறொன்றை விதிப்பதற்காக அனுவாதம் செய்கிறா—‘வெ’ உக்ஷாயாயி’ என்று லோகத்திலும் ராஜா முதலியவர்கள் தன்னுடைய பகதர்களைச் சோந்தவர்களையும் காப்பாற்றுகிறார்களல்லவா என்று தாதபாயம் ‘சூத்வன’ என்பதற்கு ஜயிக்கப்பட்ட மனதையுடையவா என்றாததம் இததால் மற்ற பரயோஜனங்களில் பராங்குசா என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது அதுவும் தகுந்த விஷயத்தில் பரிதி அதிகமாக உண்டாவதற்குக் காரணம் அப்படிப்பட்ட பரிதியினால் தான் அங்கங்களோடு கூடிய பகதியோகத்தைச் செய்ய ஸாமத்தியத்தை உடையவராயிருந்தபோதிலும் தாமதத்தைப் பொறுக்காதவராகையினாலே பரபத்தியில் நிஷ்டையுடையவா என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அன்றிக்கே உள்ளபடியான பகவானிடத்தில் உண்டான விஸ்வாஸத்தினால் உண்டாகப்பட்ட அந்தப் பகவானைப்பற்றிய தயானம் முதலியவைகளினாலே அடையப்பட்ட ஆதம்ஸவருபத்தை உடையவா என்றிரண்டு பதங்களுக்கு மபிராயமாகவுமாம் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவம் கீதாதத ஸங்கரஹத்திலும், 1 ‘ஜகநீதம் வரவெகாஜீ’ என்றாமபித்து

1 'ஹமஸ்ய யூந பொஹொகி வந்ந ஸுதி கீத்யுமெஃ । அஸ்யோதா
 கஜ தபுராண உமோ ஸுஜீந்ய கியம் ॥' என்று சொல்லப்பட்ட
 டது 2 'சூயாபெபா வெஷ ஸ்வஹோ விஷு ஹதோ விஜீதரஃ ।
 ஜெனெஜோ ஜென ஷக்ய ஸஹாஜெனாஸ்ய ஸூயி ॥ மாரா ஹதி ஸஜா
 'புக்ஷு வுராராணஜெனா விஸேஷதஃ! வனவம் அக்ஷண ஸ்வஹோ ம
 ரா ரிக்ஷலியபதெ ॥' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட
 ஆசாரயனுடைய குணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாராமஸம் இங்கே சுரு
 க்கிச சொல்லப்பட்டது அவா இவ்வளவு குணங்களையுடையவரா யிரு
 நதபோதிலும் உமக்குக் கிடைத்த தெனன்? என்றாகேசுபம் வரில்
 அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறா—'வி காஜேஹ' என்று இவ்விடத்
 தில் விதையயினாலும் ஜனமத்தினாலும் எனபதறியவேண்டியது இத்
 தால் 'இவனுடைய கீழ் மனிதர்கள் குறைவை அடைகிறதில்லை இவ
 னுடைய வம்ஸத்தில் பாமம் வித்திலலாதவன் பிறக்கிறதில்லை' என்றா
 ததமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தின் தாதபாயம் தெரிவிக்கப்படுகிறது
 'நாயுமீகிர' எனபதற்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் என்று உமமுடைய திருநாமத்
 தைத் தரித்தவராயும் உமமொருவரை தபானம் செய்வதையே ஸ்வ
 பாவமாகவுடையவராய் மிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளை என்று தாத
 பாயம் 'வினொக்ஷு' எனபதற்கு 3 'வஸு-ஜி-நஷு: வக்ஷீவா' என
 றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லி யிருக்கிற நியாயத்தினால் அவ
 ரைச் சோந்தவர்கள் வரையிலும் அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டும் என்று

1 பகவத்யான யோகோகதி வந்த ஸதுதி கீதனை - பகவானைப்பற்றிய த
 யானம், யோகம், அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுவது, ஸேவிப்பது, ஸ்தோத்
 திரங்களைச் சொல்லுகிறது, இவைகளினால், லபதாதமா - அடையப்பட்ட ஆக்
 மாவை உடையவனாயும், ததகத பராணமனோபுத்திரநரியகரிய - அவனையே அடைந்
 திருக்கிற பராணன், மனது, புத்தி, இந்திரியங்களின் வயாபாரங்கள், இவைகளோ
 யுடையவனாய் மிருப்பவன்

2 வேதஸம்பந்.-வேதாத்யயனம் செய்வதனையும், விஷ்ணுபகத -பகவானி
 டத்தில் பகதி செய்வதனையும், விமதநர -ஒருவரிடத்திலும் தவேஷமில்லாத
 வனையும், மதநரஜந -மந்திரம் தெரிந்தவனையும், மதநர பகதஸ - மந்திரத்தில்
 பகதியுடையவனையும், ஸதா - எப்பொழுதும், மதநராஸாய -மந்திரத்தை ஆஸா
 யித்தவனையும், ஸாசி:-பரிசுத்தனையும், குருபகதி ஸமாயுகத -ஆசாரயனிடத்தில்
 பகதியோடு கூடினவனையும், விஸேஷத -விஸேஷமாக, புராணஜந:-புராணங்கள்
 தெரிந்தவனையும், ஏவம் லக்ஷணஸம்பந் -இப்படிப்பட்ட லக்ஷணங்கள் நிறைந்த,
 குரு-குருவானவன், ஆசாரய, இதி - ஆசாரயன் என்று, அபிதீயதே - சொல்லப்
 படுகிறான்

3 பசு, மனுஷ்யன், பக்ஷீ (இவை எவைகளாயிருந்தபோதிலும் வைஷ்ண
 வர்களை ஆஸாரயித்து மோக்ஷமடைந்து விடும்)

நினைத்து என்றாததம் 1 'சூர்யபுஷ்ய பூர்வாபெந 23 ஸவபுஷ்ய விதம் 1 பூர்வாயாதிதி யஸ்யூரவி விஸாவ ஸ ஸுவீ ஹவெசு' என்று சொல்லப்பட்ட ஆசாயனுடைய அனுகரஹமும் பகவானுடைய அனுகரஹத்திற்குக் காரணம் என்கிற அபிபராயத்தினால் சொல்லுகிறா—'பூஷ்ய' என்று ஆதியுமந்தமுமில்லாத என்னுடைய அபராதங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட கோபத்தைவிட்டு என்னை ஒரே நிபந்தனையுடன் கூடியதாயும் அழிவிலலாததுமாயிருக்கிற கைங்கர்யமாகிற ஸாமராஜ்யத்தினால் கருதாரதத்தைச் செய்யும் என்றபிபராயம். '23 வுத 24 வினியக்ஷா' எனப்பதற்கு என்னுடையதாகிய மாயாதை இல்லாதவனாயிருக்கை முதலிய விரோதமான நடத்தையையும், உபாயம், பரயோஜனம், இவைகளைப்பற்றிய கபடஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லுவது முதலிய ஆபாஸமான அனுகூல நடத்தைகளையும் காரணமாகச் செய்யாமல் என்றர்த்தம் ஸ்மருதியிலும் 2 'வாவிஷ்டி க்ஷத்ருவஸுஸூ வுணரீக்யூ வுணூ க்யூ 1 சூர்யபுஷ்யபா 24 க்ஷ தஸூ லாபாய-வாந ஹவெசு' என்று சொல்லப்படுகிறதல்லவா இவ்விடத்தில் முன்பு செய்த பரபத்தி முதலியதையும் அபராதங்களின் வரிசையில் சேர்த்து மறறொருபரபத்தி சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுவதும் ஆசாயனுடைய ஸம்பந்தம் பரதானம் என்று சொல்லுவதில் தாதபாயத்தையுடையது அப்படிக்கில்லாவிடில் எல்லா ஸார்வதிரங்களுக்கும், ஸம்பரதாயத்திற்கும், 'க்ஷயி 24 க்ஷயி' என்றிவை முதலிய தன்னுடைய வார்த்தைகளுக்கும் விரோதமவரும் தன்னால் செய்யப்பட்ட பரபத்தி பூர்ணமாகவில்லை என்று ஸந்தேஹிததுகொண்டு பூர்ணப்பரபத்தியில் நிஷ்டையுடையவராகிய ஆசார்யனைத் தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காக முன்னேகாட்புகிறா என்கிற பகூத்திலும் என்னால் செய்யப்பட்ட பரபத்தி பூர்ணமல்லாததாக இருந்தபோதிலும் அததைப் பூர்ணமாகச்

1 ஆசாயஸ்ய - ஆசாயனுடைய, ப்ராஸாதே - அனுகரஹத்தினால், மம - என்னுடைய, ஸாவம் - எல்லா, அபீபவீதம் - இஷ்டத்தை, பராபநாயம் - அடைவேன், இதி - என்று, யஸ்ய - எவனுக்கு, விஸாவஸு-விஸாவஸம், அஸதி-இருக்கிறதோ, ஸ - அவன், ஸுக் - ஸுகத்தை யுடையவனாக, பவேத - ஆவான்.

2 பாபிஷ்ட-மிகவும் பாபியாகிய, க்ஷதரபநதுஸ்ச - க்ஷத்திரபநதுவும், புண்யகருத - புண்யங்களைச் செய்வனாகிய, புண்டரீகஸ்ச - புண்டரீகனும், ஆசாயவததயா - ஆசார்யனை ஆஸரயித்தபடியினால், முக்தேள - மோகூதத்தை அடைந்தார்கள், தஸமாத - ஆகையினால், ஆசாயவா - ஆசாயனை அடைந்தவனாக, பவேத - ஆகவேண்டும்.

செய்துகொள்ளும் என்று சொல்லுவதில் தாத்தர்யம் என்றறி யவேண்டும இவ்விடத்தில் ‘வ்யூத்’ என்னும் பதத்தினால் விரோத மான நடத்தையை மாத்திரம் சொன்னால் ஒரு ஆக்ஷேபமுமில்லை. 65

ஆகவே இப்பொழுது இந்த ஸ்ரீ ஆளவந்தார வேதாந்தங்களுக்கு ரஹஸ்யமாகிய தவயத்தின் அர்த்தத்தை உளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்பவேண்டுமென்றாரம்பித்தவராய் முதலில் ஐந்து ஸ்ரீலோகங்களினால் தான் க்ருதஜ்ஞன என்பதை பரகாசம் செய்து கொண்டு ப்ரக்ருதமான ஸ்தோத்திரத்திற்குக் காரணமாகிய நல்ல ஜ்ஞா னத்தைக் கொடுத்தவாகளை நமஸ்காரம் செய்தாரா ஆறாவது ஸ்ரீலோகத் தினால் அடையவேண்டிய பரயோஜனம், அடைவிக்குமுபாயம், இவை களைச் சுருக்கிச் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பத்தைப் பற்றி ஸங்கல்பம் செய்தாரா ஏழாவது ஸ்ரீலோகத்தினால் ஸ்தோத்திரத் தின் ஆரம்பத்தை ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு அதின் வழியாகப் பகவான் எல்லாவற்றையுமவிட மேலானவன் என்பதை அருளிச்செய்தார். எட் டாவது ஒன்பதாவது ஸ்ரீலோகங்களினால் அந்தஆக்ஷேபத்திற்குஸமாதா னம் சொல்லுவதின் மூலமாக பகவானுடைய ஸௌவயத்தை பரகாசம் செய்தார். ‘நாவெக்ஷஸெ’ என்றாரம்பித்துப் பணிபெற்று ஸ்ரீலோகங் களினால் நாராயண என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற பகவானுக்கே எல்லாவற்றையுமவிட மேனமையும்ஸௌவயமுமுண்டென்று விஸ்தார மாக நிரூபித்துக்கொண்டு வணங்கினார். இப்படி ஸர்வபரண்யனென் பது நிரூபிக்கப்பட்டபிறகு ‘ந யஜீஷ்மி நிஷ்டாஷ்மி’ என்கிற ஸ்ரீலோகத் தினால் அந்தப்பகவானைப்பற்றிய அதிகாரம், அங்கங்கள், இவைக ளோடுகூடின வேறொரு பரயோஜனத்தையு முத்தேசிக்காத ஸாரணக தியை ப்ரயோகித்தாரா. இவ்வளவினால் பதங்களினாலும் அர்த்தத்தினாலும் தவயத்தின் பூர்வகண்டமும் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது ‘ந நிநிதம்’ என்றாரம்பித்து ஐந்து ஸ்ரீலோகங்களினால் ‘ஈகிஷ்வரோந்ந ஸ்ரீ மகிஸ்ஸாரணு’ என்று சொல்லப்பட்டதையே விவரமாக அருளிச் செய்தார். ‘ஈஷ்டாஷ்மி’ என்றாரம்பித்து இரண்டு ஸ்ரீலோகங்களி

னால் பலத்தின்பெருமை, உபாயத்தின் எளிதாயிருக்கை, இவைகளினாலுண்டான ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக மிகவும் எளிதான பகவானைப்பற்றிய தர்மத்தின் பரபாவத்தை எடுத்துக்காட்டி யருளினார். ‘வி லாஸு’ என்றாரம்பித்து பதினேழு ஸ்ரீலோகங்களினால் தவயத்தின் உத் தரகண்டத்திலிருக்கிற நான்காமவேற்றுமையையுடைய இரண்டு பதங் களின் அபிப்பிராயத்திலேற்பட்ட அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாயருளிச் செய்

தா. அதில 'வ்ருஹஷ்டியிஷ்யாஸி' என்று எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் தருத ஸஹஜமாகிய எல்லைஇல்லாத எல்லா விதக் கைங்கர்யத்திற்கும் முக்யமான பரயோஜனமாக 'மஃ' என்னும் பதத்தில் தாற்பாயத்திலிருக்கும் தத்ததையும் காட்டியருளினார். 'யிம் ஸாமி' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் தன்னை நிரத்தித்துக்கொள்ளும் வயாஜத்தினால் தனனால் பராததிக்கப்படுகிற பரயோஜனம் எல்லாவற்றையும்விட மேலானது என்பதையும் தனக்கில் தவரையையும் பரகர்ச்சம் செய்தார். 'ஈவராய' என்றாமபித்து நாலு ஸ்லோகங்களினால் ஸரண்யனுடைய குணவிசேஷத்தினால் பரபத்தியினாலேயே எல்லாவிரோதிகளும் நிவருத்தியடைகின்றன என்று காட்டியருளினார் 'வவ்ராய ஹிஷ்', 'ஃமாய' என்கிற இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் கைங்கரியம் புருஷாததமாவதற்காக தனக்கு நித்யமாயும் ஒருகாரணத்தினாலுமுண்டாகாததுமாகிய தான் அநநயாஹ் ஸேஷம் என்பதைப்பற்றிய நிர்ஸயமிருக்கிறதென றருளிச்செய்தார். 'ஈவ்வாயிதவாமிஃ' என்றாமபித்து நாலு ஸ்லோகங்களினால் அநநயபரயோஜனனாகிய தனக்கு இந்த ஸ்லோகத்தில் உண்டாகவேண்டிய இஷ்டபராபதியையும் அநிஷ்டநிவருத்தியையும் பராததித்தார். 'ஃரஹ்' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் தன்னை நிரத்தித்துக்கொள்ளுகிற வயாஜத்தினாலே தனனால் பரார்த்திக்கப்படுகிற பரயோஜனம் எல்லாவற்றையும்விட மேலானதென்பதையும் தனக்கில் தவரை உண்டென்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு ஸரணுகதனுக்கு பரபத்தியெய்யப்படுகிற பகவானுடைய குணவிசேஷங்களினாலேயே அவனால் பராததிக்கப்படுகிற எல்லா இஷ்டமும் ஸித்திக்கிறது என்று முனபுசொல்லப்பட்டதையே தூண்நாடுவதைப்போல உறுதிப்படுத்தினார். 'ஈமி' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் அநநயபரயோஜனனான தன்னைக்காப்பாற்றுவதில் யததனித்தவராகிய பகவான் 'நெஹாஹி' நாமஸாஹி (இந்த நிவருத்திதாம்த்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு அழிவில்லை) என்கிற நியாயத்தினால் தானே மிகுதியையும் பூர்த்திசெய்கிறார் என்றருளிச்செய்தார். அதில 'ஈமி' என்கிற இடத்தில் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட ஆத்தத்தையே 'விதாஈ' என்கிற ஸ்லோகத்தினால் விவரித்துக்கொண்டு பகவானிடத்திலிருப்பதும் தன்னிடத்திலிருப்பதுமாகிய காரணத்தினால் ஸரண்யன் தானே தனக்கு இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்கிற பரத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினாலேதான் நிரபரன் என்பதை நிர்ணயம்செய்தார். 'ஈமி' 'ஈமி' 'ஈமி' என்கிற இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் தனக்குவேறு உபாயங்களினால் பரம்புருஷார்த்தத்தை அடைவது ஸம்பவிக்காது என

று முனடி சொன்னதையே மறுபடியும் ஸ்தாபித்தார 'ஸுவாவர' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் ஸரண்யன் முனடி அனுஷ்டித்திருக்கிற நியாயத்தினால் தன்னிடத்திலும் இருக்கிற எல்லா அபராதங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுவது அவனுக்குக் கடமை தான் என்றருளிச்செய்தார. 'நமஃ பூவஹ்' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தினால் ஸரண்யனுடைய வரதவிஸ்ரேஷ்டத்தின் ஸ்வபாவத்தினாலும் அதையே ஸ்தாபித்தார. பிறகு கடைசி ஸ்ரீலோகத்தினால் தன்னிடத்திலும் பகவானிடத்திலும் இருக்கிற தனனைக் காப்பாற்றுவதற்குரிய காரணங்களுக்குள் பகவானுடைய கடைக்கூ விஸ்ரேஷ்டத்தினுண்டாகக்கப்பட்ட ஸ்தாசாரய ஸம்பந்தமே மிகவுமமுகயமானதென்று நிரூபணம்செய்து அதினுண்டாகிய பகவானுடைய அனுகரஹத்தினால் பயங்கெட்டு ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவரானார்

உதி க்ஷிபு நிமரோஹ ஹாமயெய ஸூதி

வரிவாஹ ஸரீக்ஷபா பூவத்ரா |

சுஹத வரஃ வஃ ஸாராரெ

ஸநவ ர்நாராய ணஷ யாரிஹயஃ ||

ப-ரை] உதி - இவ்விதமாக, சுநவர்நாராயஃ - தோஷமில்லாத ஆசையுடைய, வணஷஃ - இந்த, யாரிஹயஃ - ஸ்ரீ ஆளவந்தார, நிமரோஹ ஹாமயெய ஸூதி வரிவாஹ ஸரீக்ஷபா - நிமரோஹ - வேதாந்தங்களுக்கு, ஹாமயெய - பாக்யமாயிருக்கிற, ஸூதி - ஸ்தோத்திரமாகிய, வரிவாஹ - கடைப்போக்கினால், ஸரீக்ஷபா - பாக்யத்தருந்ததாயிருக்கிற, அன்றிகே வேதாந்தங்களின் பாக்யத்தினுடைய கடைப்போக்கு இப்படி ஸ்தோத்திரமாக உண்டானது என்றாததமாகவுமாம், பூவத்ரா - பரபத்தியினால், ஸாராரெ - பகவானுடைய, வரஃ வஃ - பரமபதத்தை, சுஹத - அடைந்தார்.

இ-து] இவ்விதத்தில் 'நிமரோஹ ஹாமயெய' எனப்பதினால் அலபம தெரிந்தவர்கள் வேதாந்தங்களுக்கு விருத்தமான அர்த்தங்களை கலபிக்ஷ அதினால் 'ஸிஹத்யூஸ்ரூபாநாஷஃ' என்று சொல்லுகிறபடியே வேதங்களுக்கு உண்டாகிய பயத்தை ஸமனம்செய்து 'நாராயணஷ ஸநாதந ஸூதி வபுஹ்வெய்யு வெஷ ஹிஃ' என்று சொல்லுகிறபடியே அதினுடைய ஸகல துக்கங்களையும் போக்கிப்படியினால் இந்த ஸ்தோத்திரம் வேதாந்தங்களின் பாக்யமானது என்பது கருத்து. 'ஸூதி வரிவாஹ' என்கிற இடத்தில் இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் தாத்தாயத்தை ஆராய்ந்து பாப்பதினால் பரபத்தி பரிதம் என்று திருவுள்ளம்.

அனநிககேஸ்தோத்திரமாகிற பரிவாஹததினால் என்றாததமாகும்பொழுது இந்தஸ்தோத்திரமே வேதாநதங்களின் பாக்யத்தின் கடைப்போக்கு, இதில் பரபத்தி ஏற்படுகிறது என்றாததமாகவுமாம் பாகதேயமாகியஸ்துதி, அதாகிற கடைப்போக்கினால் என்றாததமாகும் பொழுதுதான் அனுஷ்டித்த பரபத்தி தன்னோடு மாததிரம முடிவு பெறாமல் அந்த பரபத்தியை அனுஸந்தானம் செயததினால் உண்டான ஆனந்தத்தினால் இந்தஸ்தோத்திரரூபமாக வெளியில் புறப்பட்டு ஸாவஜனங்களை யும் உஜ்ஜீவிக்ருமபடி செயதது ஆகையினால் இப்படி ஸ்தோத்திர மருளிச்செய்தவா தானனுஷ்டிக்காமல் அருளிச் செய்திருக்கமாட்டாரென்று ஹிக்கக்கூடிய பரபத்தி என்றாததமாகவுமாம் 'சுநவநோராய' எனபதினால் இவருடைய மனோரத்ததிற்குத் தோஷமாவது பரயோஜனாதரங்கள், தேவதாநதரங்களைப்பற்றி இருக்கையும்தான்ஸ்வதநதிரன், தான் காததா, தன்னுடைய பரயோஜனம், என்றிப்படிப்பட்டஸ்வாதீன, ஸவார்த்த, காதருதவ, போகதருதவங்களைப்பற்றிய பரமமாகிற தோஷங்களில்லாமையும் சொல்லப்படுகிறது.

கூயிதா கூயிதெ விஹாயு ஸஜீஸஷ

ஸஜேஷிவி ரகூ ஸாவபாரெநே |

வையவ்யுதித ப்ராண ஷுஷூ

வஹுஜேஷு ஜிஹ் பஷுஷு ||

ப - ரை] சு - இரதஸ்தோத்திரத்தில், ஸஜஸஜேஷிவி - நல்லது, கெட்டது, இவைகளைத் தெரிந்துகொண்டவர்களாகிய, ஸஜி - பெரியோர்களினால், ஸாவபாரெநே - ஜாககிரதையோடு கூடியவர்களாக, கூயிதாக்கூயிதெ - சொல்லப்பட்டதும் சொல்லப்படாததுமாகிய ஆர்த்தங்களை, விஹாயு - அறிந்து, வையவ்யுதித ப்ராண ஷுஷூ - வையவ்யு - மிகவும் பலமுள்ள, ப்ராண - பரஸித்தங்களாகிய, ப்ராண ஷுஷூ - பரமானங்களைப் பார்ப்பதினால், சுஷுஷு - நமமால் சொல்லப்பட்டது, பஷு - எதுவோ, ஜிஹ் - இது, வஹுஜேஷு - பஹுமதி செய்யத்தக்கது.

இ - து] இரதஸ்தோத்திர பாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட ஆர்த்தங்களை விவேகிகளான பெரியோர்கள் ஸாவதானத்துடன் யோசித்து, இதற்கு முலங்களான பரமானங்களையும் பார்த்து பரமானங்களை அனுஸரித்தது இது என்று பஹுமதி செய்யத்தக்கது.

உவநிஷ்டஊவபெய ஷ்ரோத்ரு தாத்ரய டெதக்
 யதிவதி ரவயதெ யாஊநாய ஸ்யம் வா
 ஸஹஸிஹ து நியுக ஸ்வி ராவாய நிஹெ
 ரயிமத ஸுகவ்யுதி வ்யாக்ரியா உஹஸிவம் ||

ப - ரை] ஷநக் - இந்த, உவநிஷ்டஊவபெய ஷ்ரோத்ரு தாத்ரய - உபநிஷததுக்களினால் அனுஸரிககத தகுநததான ஸ்தோத்திரத் தினுடைய தாதபாயத்தை, யதிவதி - ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா, ஸ்வபதெ - அறிகுறா, யாஊநாய - ஸ்ரீ ஆளவநதா, ஸ்யம்வா - தானே (அறிகுறாகவுமாம்), ஸஹ - நானேனவெனில், உஹ - இந்த விஷயத் தில், ஸ்வாய ஹிஹெ - ஆசாயாகளுக்கு வசப்படவர்களாகிய, ஸ்வி - பெரியோர்களினால், நியுக - ஏவப்படவனய்க்கொண்டு, ஸயிமதஸுகவ்யுதி - ஸயிமத - அடையப்பட்ட, ஸுகவ்யுதி - களி யின் வ்யாபாரத்தை உடையவனய்க்கொண்டு, வ்யாக்ரியா - வ்யாக்யா னத்தை, ஸஹஸிவம் - அனுபவித்தேன

[இ - து] 'உவநிஷ்டஊவபெய ஷ்ரோத்ரு தாத்ரய' (இந்த ஸ்தோத்திரத்தினுடைய தாதபாயம் உபநிஷததுக்களினால் அனுஸரிக கததகது) என்பதற்கு உபநிஷததுக்களின் அர்த்தத்தைப்பற்றி நம க்கு ஸந்தேஹம் வரில் இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் தாத்பாயத்தைக் கொண்டு நாம் அதை அறியக்கூடியதாயிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் அனறிக்கே 'உபபெய' என்பதற்கு உபதானமாக வைத்துக்கொள்ளத் தகுநத என்றர்த்தம், அதாவது தலையணையாக வைத்துக்கொள்ளத் தகுநத என்றர்த்தமாகவுமாம் இததால் 'ஸூத்ரம் விஸ்வரூபாயம்' என்கிறபடியே வேதங்களினால் செய்யவேண்டிய கராயத்தை இந்த ஸ்தோத்திரமே செய்து விடுகிறபடியினால் அவைகள் இளைப்பாறுகிற தற்கு இடமிது என்றும், உபநிஷத்துக்களெல்லாம் இதற்குள்ளேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும் ஏற்படுகிறது 'யதிவதிரவயதெ' என்பதினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா துரோணசாயருக்கு ஏகலைவனைப்போல அவரிடத்திலேயே நிரந்தர பக்தியையுடையவராகையினால் அவருடைய தாத்பர்யங்களை பரகாசமாய் தெரிநது கொண்டாரென்றும், இந்த ஸ்தோ திரம் ஸ்ரீ பாஷ்யகாருடைய திருவுள்ளத்தில் ஸித்தாந்தத்தின் விஸேஷா ர்த்தங்கள் படவேண்டும், மற்ற ஜனங்களுடைய ஸம்ஸர்கத்தினால் பால்ய ததிலேயே அவருடைய புத்திக்கு ஒருவித மாறுதலுமுண்டாகக்கூடாது என்றே அவர்திறத்திலக்ருபையினால் அருளிச்செய்யப்பட்டபடியினாலும்,

அப்படியே ஒரு ஸிஷ்யனிடத்தில் கொடுத்தனுப்பி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கேட்கும்படி அனுஸர்தானம் செய்யவேண்டுமென்று நியமித்தருள், அப்படியே அவர் அனுஸர்தானம் செய்ததைக் கேட்டு இதைச் செய் தருளிய மஹான யார் என்று கேட்க, அந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஆளவரதாரின திருநாமத்தைச் சொல்ல, அப்பொழுதே அவருடையை திருவடிகளில் ஆஸ்ரயிக்க வேண்டுமென்கிற த்வரையோடு இருந்தபடியினாலும், அவ ருக்கு இதினுடைய தாக்கபர்யார்த்தங்கள் உள்ளபடியே பட்டிருக்க வே ண்டுமென்பது கருத்து முழுமையும் ஸ்தோதர தாத்பாயம் தெரி யாமற் போனபோதிலும் சில அர்த்தங்கள் தெரிந்த மாதிரித்தில் பகதி உண்டாகலா மாகையினால் அதைக்கொண்டு 'பதிவதிரஃபதே' என்று சொன்னது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று நினைத்து 'யாஃநாயஃ ஸ்யம்வா' என்றருளிச் செய்தார் இங்கு 'ஸ்யம்வா' என்பதினால் 'தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியான்' என்பதைப்போல பகதியின் பரி வாஹமாய் வந்த சொல்லாகையினாலே இதினுடைய எல்லாதாத்பாயங் களும் அவருக்கேதெரியுமோ தெரியாதோ எனதுகருத்து 'ஹம் து' என்பதினால் அந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீஆளவரதார இவர்களிற காட்டில் தாம் தாமுநதவர் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது நேரில் ஸ்ரீ ஆளவர தார திருவுள்ளத்தில் 'ஸ்யாஃஸன்' என்கிற கடைக்கத்திற்குப் பாத திரமகாதவனும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைப்போல நிரந்தரபகதிசெய்யாதவனு மாகிய நான் என்று தாத்பாயம் அன்றிக்கே 'ஹம் து' என்பதினால் அவர்களைவிட தனக்கு இந்த பாஷ்யம் செய்தற்கு அதிகப் பலமுண்டு என்று காட்டுகிறாகவுமாம், அதாவது ஆசார்யபக்தியில் சிறந்த பெரி யோர்களினால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கையாகிற அனுகூலமே தனக்குப் பலமென்பது. இங்கு 'சூயாயஃநிஹே' என்பதினால் ஆசாரியோபதேச மில்லாமல் ஸ்வபுத்தியினு லேற்படுத்தப்பட்ட அர்த்தங்களில் விஸ்வாஸ மில்லாமல் ஆசார்யன்சொன்ன அர்த்தத்திலேயே நிஸ்சயத்தையுடையவர் கள் என்று தாத்பாயம் இததால் இந்த ஸ்தோதிரத்திற்கு இன்னும் சில வ்யாக்யானங்கள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் அவைகள் ஆசார்யாக ளருளிச் செய்த அர்த்தங்களுக்கு விருத்தங்களாக இருப்பதினால் அவைகளை அநாதரித்தாக்கள் எனபது திருவுள்ளம். தங்களுக்கு ஆசார்யர்கள் உபதேசித்த அர்த்தத்தில் நிஸ்சயமிருந்து அதற்கு விரோ தமான அர்த்தங்களினால் மனது கலங்காமலிருந்ததேயாகில் கரந்த மெழுதும்படி நியமிப்பானேன்? என்றோக்ஷபம்வரில் அதற்கு ஸமாதான மாக இந்த அர்த்தங்களினால் ஸகல ஜனங்களுக்கும் உஜ்ஜீவப்பதுண் டாக வேண்டுமென்கிற பரோபகாரத்தில தாத்பர்யத்தினால் என்னை நியமித்தார்கள் என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் 'ஸஹி' என்று அருளிச் செய் யப்பட்டது. 'நிபுக்' என்பதினால் 'நிபொமெ பெடாழாநம் நிய பிதிகு'ரார்டெ ரஹிதம் நிபிதஸுவாஹெ'ரூபி நிபுணராவி நிபு

யம்' என்று தாமருளிச செய்திருக்கிறபடியே இந்தப் பெரியவர்களின் நியமனத்தைப் பகவானுடைய நியமனத்தைப் போல் பாவித்தேனென்பது திருவுள்ளம் 'சுயிமதஸூகவ்யுதி' என்பதினால் 'ஆசார்யன்பக் கவிலே தாம் கேட்டருளினபடியே கிடாம்பி அப்புள்ளார் அடியேனை கிளியைப் பழக்கவைக்கமாப்பேலே பழக்கவைக்க' என்று தாமே அருளிச்செய்தது இங்கு திருவுள்ளத்தில் கொள்ளப்பட்டது. இங்கு 'நிபுகூஸலிபாபாயபு நிபெவ்யுதிமதஸூகவ்யுதி' என்கிற பதங்களின் சோகக்கயினாலும், 'ஆசார்யன் பக்கவிலேதான் கேட்டருளின படியே' என்கிற வாக்ய ஸந்தாபபத்தினாலும் அப்புள்ளாரே இவரை நியமித்தருளினாரென்பது வயகதமாகிறது இதனால் இவ்வாதங்களைத் தாம் உள்ளபடியே கண்டறிந்ததற்கு 'வ்யாஸ ப்ரஸாஷாஹுதவாந்' எனப்பதைப்போல ஆசார்ய கடாசூத்தினாலும் அவருடைய நியமனத்தினாலும் தமக்கு ஸாவழம் யதாவத்தாகப் பரகாசித்தது என்று திருவுள்ளம் ஆகையினாலேயே மற்றவர்களைவிட இவர ஸ்ரீகூணமானவென்பது 'தம்' எனும் பதத்தின் தாற்பாயமாகவுமாம் 'வ்யாக்ரி யாநிஷ் ஹி' எனப்பதற்கு இப்படித் தாம் வயாக்யானம் செய்ததும் தனக்கு ஸுகருபமான அனுபவமாயிருந்தது என்பதும், இந்த வயாக்யானம் ஆசார்ய கடாசூத்தினாலுண்டானது, தான் 'நிபிக்ரோகம் ஹ வ்யஸாஸாநி', 'யஸோ ஹவ்ய' இதயாதிகளிற சொன்னபடியே வயாக்யானத்தினாலுண்டான ஸுகத்தை அனுபவித்தேன் என்பதும் தாத்பர்யம்

வ்யக்தி ஹரி உதம் யாநா நெவ்யாசு வ்யக்தா
வ்யவ்ருணாத நிமரோஜாஹாயுகம் வெஹ்டெஸு : |
சுமணி ஸஹி ஸஹி யுஸாஸா ஸஹி
கவி கருக உதெஹ ஸவதக்து வ்யதன : ||

ஸ்ரீமந் கிகமாநத மஹாதேஸிகன் அருளிச செய்த
ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர பாஷ்யம் முற்றிற்று.

சீரோன்று தூப்பில் திருவேங்கடமுடையான்
பாரோன்றசோன்ன பழமொழியுள்—ஓரோன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேரப்போமளவும் வாழ்வு

|| ஸ்ரீமதே நிமரோஜா ஹா ஹேஸிகாய நம : ||

சீராதூப்பில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஸரணம்.

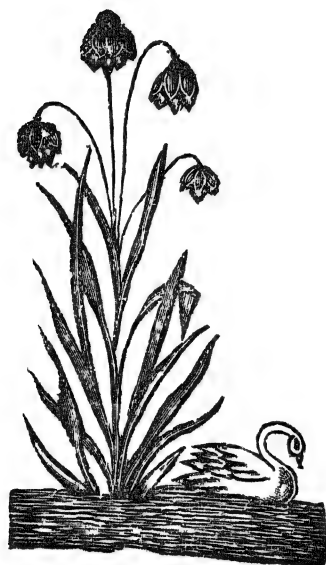

ப - ரை] வோகடுஸு - வேங்கடேஸ்வரா என்று பெயருடைய இவா, ஸுகிரிதி - தன்னுடையதென்று, ஹரிடிதம் - பகவானை கொடுக்கப்பட்ட, நிமிரானோயாபுகம் - வேதாந்தாசாராயன் என்பதை, யாஜுநெஸூராக்ருவதூ - இந்த ஸ்ரீஆளவந்தா ஸ்தோத்திரத்தின் வாயாகயானத்தினால், வ்யூஷணுத - பரகாசம் செய்தாரா, ஸவ்யுஷணு ஸ்தூ - எல்லா ஸாஸ்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வாதந்தாயத்தையுடைய, அதாவது எவருக்கு எல்லா ஸாஸ்த்ரங்களும் ஸ்வாதீனப்பட்டதோ அப்படிப்பட்டவராகிய, யம் - எந்த ஆசாராயன், ஸஹி - ஸடையில், ஸஹி - பெரியோர்களினால், ஸிஸூ ஸஹஸீ கவிகயகபிஷேகம் - ஆயிரம் ஸம்ஸயைகளையுடைய பூதத்தி செய்ததினால் கவிதாக்கிஸிமஹமென்று, சுமணி - நினைக்கப்பட்டாரோ

க - து] 'ஸுகிரிதி ஹரிடிதம்' என்பதினால் இந்த வேதாந்தாசாராயர் என்கிற திருநாமம் இதுவரையிலும் பகவானெருவனுக்கே அஸாதாரணமாயிருந்தது இப்பொழுது இவருக்கு அது கொடுக்கப்பட்டது என்று திருவுள்ளம் இதை நினைத்தே 'வெடிவயாபுகம் ஸாஸ்த்ரானி தாஜநமஸூரம் மஹிதொரமஹதூ' என்று தொட்டயாசாராயராலும், 'யவ்விநநநு ஸாஜாநு வெடினோயாபுகம் மாரா | யயாவாருஷதா விஷ்ணு தம் டெஸிகவரம் வஜி' என்று அண்ணனாலும் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அன்றிகே 'ஹரிடிதம் ஸுகம் நிமிரானோயாபுகம் உதி யாஜுநெஸூராக்ருவதூ வ்யூஷணுத' என்றவையையப் பதவானை கொடுக்கப்பட்டதாய் தனக்கே அஸாதாரணமான வேதாந்தாசாராய ரென்கிற திருநாமத்தை இப்படி ஸாவோபரிஷத்துக்களுக்கும் அனுகுணமாக அர்த்தம் செய்ததினால் லோகங்களுக்கு பரகாசமாகச் செய்தேன என்று திருவுள்ளமாகவுமாம். இந்த யோஜனையில் தான் புருஷதவம் எப்படி மறவர்களுக்கு ஸாதாரணமில்லாமல் 'ஹிவாமிதி ஸஹோயம் தயாவாருஷ உதூவி | நிராவாயீ வ வதெது தெ வாலுஷெவெ ஸநாதநம்' என்கிற பரமாணத்தினபடி பகவானுக்கு மாத்மிரம் அஸாதாரணமோ அப்படியே வேதாந்தாசாராயதவம் இவருக்கு மாத்மிரம் அஸாதாரணம் என்றாததமுள்ள 'யவ்விநநநு ஸாஜாநு' என்கிற அண்ணனுடைய ஸலோகம் அனுகுணமாகும் 'ஹரிடிதம்' என்பதினால் 'வஷ ஸவ்யுஷணுதொ ரெ வரிஷ்ணொ ஹநநுதிதம் | தயா காலிடிப் பூரவடி ததஸஸு திஹாத்தம்' என்கிறபடியே இவா அபேக்ஷிக்காமலிருக்கப் பகவானே தானே தன் பேராக இந்தத்

திருநாமத்தை அளித்தாரென்பது ஏற்படுகிறது. 'வ்யூத்யா' என்பதனால் 'உருகுகத்யூஃ சூஸ்யஃ சுவஸ்தி வத்யுதே' என்கிற வயுத்தபத்தியினால் க்ரந்தம் செய்தவரின் அபிப்ராயம் இதில் அடங்கி இருக்கிறது என்ற தத்தமாகையினால் ஸ்ரீ ஜளவந்தாருடைய தாதபாயம் இதில் உள்ள படியே பரஜிபாதிக்கப்படுகிறது என்று தாதபாயம். 'சுமணீஸுடிஸி ஸுஜி': இதயாதியினால் இவ்வாசார்யனுக்குச் சில எதிரிகள் வந்து கவிதாக்கிக் கவிமஹம் என்கிற பெயரை ஸஹிககாதவாகளாய் அது இவருக்குத் தகாது என்றோக்ஷேபிக்க அப்பொழுது ஸபையிலிருந்த பெரியோர்கள் ஏககாலத்தில் ஆயிரம் ஸமஸ்யைகளைப் பூர்த்தி செய்தவர்களுக்கும் இரதப் பெயர் தரும் என்று நிஷ்காஷம் செய்து அப்படிச் சொடுத்த ஸமஸ்யைகளைப் பூர்த்தி செய்தபடியினால் இவருக்கே அரதத் திருநாமம் தரும் என்பதை நிரததாரணம் செய்தார்கள் என்கிற கதை ஸுசிபபிக்கப்படுகிறது. 'ஸுவயுத்யூ ஸுத்யூ' என்பதற்கு இப்பொழுது திருக்கும சில அஸுயாருகுகள் ஸ்வபுத்தியினால் எல்லா ஸாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்வாதந்தாயத்தை யுடையவா, ஸாஸ்த்ரங்களின் ஸம்பரதாயங்களிலல்லாமலே தனனிஷ்டபரகாரம் அரத்தம் சொல்லுகிறவர் என்று தப்பாததம் சொல்லுகிறார்கள், அது மிகவும் அனுபபன்னம். இவருக்கு வேதாந்தாசாரியா, கவிதாக்கிக் கவிமஹம், என்னும் மற்ற திருநாமங்களை அனுஸரித்து இதற்கும் அரத்தம் சொல்லவேண்டுமாகையினாலும், அப்படித் தர்க்கம் வயாகரணம் முதலிய அயலார் செய்த க்ரந்தங்களுக்கு வ்யாகயானம் தன்னிஷ்டப்படி செய்ததாகக் காணாமையினாலும், ஸேஸவர மீமாமஸை, மீமாமஸா பாதுகை, ஸ்ரீநயாய வித்தாருசநம், ஸ்ரீநயாய பரிசுத்தி, முதலிய க்ரந்தங்களில் மீமாம்ஸைகள், நையாயிகர்கள், இவர்கள் மதங்களுக்கு விரோதமாக அரத்தமருளிச் செய்திருந்தபோதிலும் அவைகளெல்லாம் 'ஸுஹிததே தவாரீரகம் டெஜிநீ பெம ஷோஸா மக்ஷணம்' என்கிற போதாயன வருத்தியையும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரா, ஸ்ருத பரகாசிகாசார்யர், இவர்கள், பூர்வமீமாம்ஸா ஸுத்ர வ்யாகயாதாக்களின் குற்றமேயொழிய ஜைமிநிக்குத் தேவதை இல்லை என்று நிராகரிப்பதில் தாதபாயமில்லை இது 'வாக்ஷாடிஷி ரொபம் டெஜிநீ': இதயாதி ஸாரீரக ஸுத்ரங்களில் பரமாத்மாவைப் பற்றிய அபிப்ராயம் ஜைமிநிக்கும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறபடியினால்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினாலும், ஸுத்ரகாரரே மஹத் தர்க்காதிகரணத்தில் தாக்கிககளை நிராகரித்திருப்பதினாலும் அவர்களின் அபிப்ராயத்தை விவரணப்படுத்தினதே ஒழிய இவர் ஸ்வபுத்தியினால் கல்பித்தது ஒன்றுமில்லாமையினாலும், இதுவே தோஷமென்

னில இது ஸ்ரீபாஷ்பகாரா, ஸ்ரீஆளவந்தார் முதலிய எல்லா பூர்வாசார
யாகளுக்கும் துடருகிறபடியினாலும், ஆகையினால் விஸ்வாமித்திரர் உப
தேசித்த உடனே அஸ்தாவிதயைகளெல்லாம் கையைக் கூப்பிக்கொண்டு
நாங்கள் கிங்கராகளாக இருக்கிறோம் என்று பராததித்ததைப்போல
ஹயகீவனுடைய கடாசூழ் பெற்றவுடனே ஸாவவிதயைகளும் கை
யைக்கூப்பி நின்றுகொண்டு தங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று பரா
ததித்ததினால் எல்லா ஸாஸ்திரங்களும் இவருக்கு ஸ்வாதீனம் என்று
சொல்லுவதே ஸரியான ஆததம்.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரதவத்தில்

சில ஆசேப ஸமாதானங்கள்.

இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்கு பெரியவாச்சான பிள்ளை மணி பரவாள ரூபமாக ஒரு வயாக்கியானம் செய்தருளி இருக்கிறார் அந்த வ்யாக்யானத்திற்கும் இதற்கும் சிறிசில இடங்களில் அபிபராய பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவையாவன—

‘தக்ஷைந யஃ’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் ‘ஹோமாவவமடி’ என்கிற இடத்தில் ‘சுவவமடி’ எனனும் பதத்திற்கு கைவலயத்தைச் சேர்த்து அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். இந்த பாஷ்யகாரரோ ‘ஸவடிக்ஷேவிநி ரேஷாக்ஷ’ என்கிற ஒரு பதயத்தினால் அதை மறுதளித்து ‘ஹோம’ எனனும் பதத்திற்கு அர்த்தமாக அருளிச்செய்திருக்கிறார் ‘க்ஷடாஸிரி தாமா’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் ‘நிதயஸுடிரிகளஜகதஸ்ருஷ்டயாதிகளில் ப்ராபதி இல்லாமை போக்கி ஸகதி இல்லாமையினாலே தவருகிறாஸலா’ என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த பாஷ்யத்திலோவெனில் ‘முக தாகளுக்கு எல்லாவற்றையும் ஸரீரமாகவுடையவாகளா யிருக்கை இல்லை யல்லவா, ஸருதியில் சொல்லப்படாமையினாலும் உசிதமல்லவாகையினாலும், அதிலலாமல்போனால் ‘நானே பஹுவாகககடவேன’ என்று ஸங்கலபம் செய்யக்கூடிய ஸகதி எப்படி உண்டு? அப்படிப்பட்ட ஸகதி இருந்தால் ப்ராபதி இல்லை என்று சொல்லுவது முசிதமல்ல. இப்படியே நிதயஸுடிரிகளுக்கும்’ என்று அதை மறுதளிக்கிறார். ‘தவாபிதவ்யுநிநி’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் ‘நிவேஸரிதாசூ’ என்கிற பதத்திற்கு நிவேஸரிக் கப்பட்ட மனதானது என்று மனதையே காததாவாக அந்த வ்யாக்யானத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாஷ்யத்தில் அதில் ஏகதேஸாவயம் முதலிய அஸ்வாரஸ்யங்களை நினைத்து வைக்கப்பட்ட புத்தியை யுடைய நான் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ‘க்ஷடிக்ஷேவிநி’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் ‘மனோவாக்காயங்கள் முன்றலும் பண்ணின ப்ராபதி எல்லாம் வேணுமோ, ‘வஹாஹிவ’

40 ஃம் யாவனும் ஸாரணாதம்' என்கிறவதில் காயிகமான அருஜலி ஒன்றுமே அமையாதோ என்கிறா' என்றருளிச் செய்திருக்கிறா. இந்த வயாகயாதா இந்த அருஜலி மோக்ஷம் வரையிலுள்ள பலத்தைக் கொடுக்கும் என்று சொன்னது பரமபரையாகவே ஒழிய நேரில் இல்லை இப்படிச்சொல்லாவிடில் முன்பின் ஸந்தாபங்களுக்கும், தான் பாபத்தி செயததற்கும், மற்ற ஸாஸ்தரங்களுக்கும் விரோதம் வருமாகையினால் என்றருளிச் செய்திருக்கிறா மேல 'ஜிநாய' என்கிற ஸலோகத்தின் அவதாரிகையில் 'இவரை பரமத்தோடே விடுகிறதென என்று பாத த்ருளி நீ யாரத்தை யாருக்கு ஸமாபதிதீர எனன நிருபித்தவிடத்து 'எனதாவியாவிய நீ', 'எனதாவியாயானா' என்கிறபடியே உமமத்தை நீரே ஸ்வீகரித்திரித்தனை' என்றாமபித்து பண்ணின 'ஆதம் ஸமாபபண மும் ஆதமாபஹாரத்தோடொக்கும்' எனனுமளவாக அருளிச்செய்திருக்கிறார். இவருக்கு முன்னமேயே தத்துவ தரயங்களைப்பற்றிய ஜஞானம் 'யஜ்ஞஜ்ஞானா ஹொயரம் உ யக்', 'கூ'கெருவெஷ வரவாநிதி ஸக்யஸங்கூ', 'நாவெக்ஷவெ யஜி' இதயாதிகளிலே எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் சேஷம், பரதந்திரங்கள், என்கிற ஜஞானமுண்டாயிருக்க இவருக்கு 'வபுராஜிஷம்' என்கிற ஸலோகத்தில் ப்ரமதசை ஒன்றைக் கலப்பிப்பதும், 'ஜிநாய' என்கிற ஸலோகத்தினால் 'ஸாரணம் வ்ரஜி', 'வாத்தாநம் யி நிக்ஷிவெக்' என்று விதிக்கப்படுகிறது, ஸருதிகளிலும் எல்லாத் தபஸ்ஸுக்களையுமவிட மேலானது நயாஸம் என்றும், 'ஸாயுஷகிஷு ஸாஹஸ்ரீ ப்ராஸஸ்யாவி ஹுபவீ', 'ஸஜிதாயநகாஜீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸஜிதம்' । நலியொருகொரு ஷேவெ ஸஸ்யுர ஹதீபுதெ ' இதயாதிகளில் எல்லா வைதிக கர்மங்களையுமவிட மேற்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டதுமாகிய ஸாரணத்தியை 'கிந்தெந ந க்யதம் வாவம் வொரொணா-தாவ ஹாரிணா', 'விதிகளஸுஹ ஹபயுஷ்ய ஸாராஜஸுஷ்ய வாவூநா' ஸுதாவஹார ஹபயுஷ்ய நிஷ்யகிநு வியீபதெ ' என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆத்மாபஹாரமாகிய பெரிய பாபத்திற்கு ஸத்ருஸமாக குவதும் அனுசிதம், அப்படி ஆதம்ஸமாபபணமும் ஆத்மாபஹாரத்திற்கு ஸமமாயிருந்தால் இப்பொழுது ஆதம்ஸமர்ப்பணத்திற்காகப் பலம் கொடுக்கிறவன ஆத்மாபஹாரத்திற்கும் பலம் கொடுக்கும்படியவரும்,

ஸாவஸ்தரங்களுக்கும் விரோதமவரும், என்று திருவுள்ளமபற்றி 'இந்த ஆதமஸமாபபணம் ஆதமாபஹாரததோடொககும்' என்கிற வாக யத்திற்கே தனனதாகிய ஆத்மாவை உபகாரபுத்தியாக ஸமாபபிததால் அது ஆத்மாபஹாரதஸ்யம். ராஜாவின் வஸ்து தன்கையில் அகப்பட்ட டிருந்ததை இது உன்னுடைய வஸ்துவென்று கொடுத்தால் செளர்ய தோஷம் நிவ்ந்தம்மா அபபடிககலலாமல் 'இது என்னுடைய வஸ்து உனக்கு நான் இதைக் கொடுக்கிறேன் என்றால் செளர்யதோஷமே ஸ்திரபபிதம் என்று தாத்தாயததை விவரித்து ஆகையினால் இப்பொழுது கீழ் 'வவஸுராஷிஷு' என்கிற ஸ்லோகத்தில் பண்ணின ஆத்ம ஸமர்ப்பணமாவது ஆதமாவின் உள்ளபடியான பகவானுக்குச் சேஷ பூதம் என்கிற ஆகாரத்தை அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு ஆத்மாவை அவனுக்கு ஸமாபபிவிக்கை. ஆகையினால் இவருக்கு ஒரு பரம தசையும், ஸாஸ்தரீயமாக விதிக்கப்பட்ட காரயத்திற்கு ஒரு அனுதாபமும் கலபிக்கவேண்டியதில்லை என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். இந்த தாத்தாயததையே ஸ்ரீமதரஹஸ்யதர்யஸாரததில் 'முமுகூஷ்வான இவ வதிகாரிக்கு இவ்வுபாயத்தில் அங்கிஸ்வருபமாவது ஆபரணத்தை உடையவனுக்கு அவன்தானே ரக்ஷித்துக்கொண்டு பூணக் கொடுக்குமாப்போலே யதாவஸ்திதமான ஆதமரிக்ஷேபம்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட யதாவஸ்திதமான ஆகாரத்தை அனுஸந்திக்கும்பொழுது அஜ்ஞானமும் அதற்குப்பின் அனுதாபமும் வேண்டாமல்லவா. அபபடி அனுதாபம் வரக்கூடியதான உள்ளபடியில்லாத ஆகாரத்தை அனுஸந்தானம் செய்வதினால் மோக்ஷமும் கிடைக்காதல்லவா. ஆகையினால் கீழ் ஸ்லோகத்தில் பண்ணின ஸமர்ப்பணமாவது அவனுடைய வஸ்துவை அவனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கை என்கிற உள்ளபடியான ஆகாரத்தை விவரிப்பதில் தாத்தாயம் என்றருளிச் செய்திருக்கிறார். இதே தாத்தாயத்தை 'எனதாவிபுள் கலந்த' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானங்களிலும் ஊழறித்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'மநு ப்ரபஹி' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'ஸுக்யுஷெவ' என்பதற்குச் சீக்கிரத்தில் என்று அர்த்தம் அந்த வ்யாக்யாதா அருளிச் செய்திருக்கிறார். இந்த பாஷ்யகாரர் அபபடி அர்த்தம் சொல்லுவதில் பரயோஜனமில்லாமையினாலும் ஸாஸ்த்ரார்த்தம் ஒருதரம் அனு

ஷ்டிக்கவேண்டும் என்று இவ்விடத்தில் அவஸ்யம் தெரியப்படுத்த வேண்டுமாகையினாலும் ஒரு தடவை எனகிற அர்த்தமே ஸ்வரஸ்யத் தோடு கூடியது என்றருளிச் செய்திருக்கிறா இப்படி இன்னும் சில வயாக்யானங்களிலிருக்கிற அஸ்வரஸ்யமுள்ள அர்த்தங்களையும் இந்த பாஷ்யகாரரே ஆங்காங்கு நிரூபித்து பரமாணங்களை யனுஸரித்து ஸரியான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்திருக்கிறா

ஸ்ரீ ஜீ வாஸ ராஜாநுஜ உநி

கருணாவாஸ ஸத்தாக னாத

தாடி ஹாரவெந வுண்ணு உஹதி

ஜநிவே பூவாஸ யநொ நுவிஹி :

ஊம் ஸ்ரீ ஸ தகவ ஸுதி யுமற

லிஹவூகரொதூம்ல யொமெ

ஹாஷாயாம் ஷெவநாஸ ஸ்யலிஹ

ரஜயா ஸ்யதாம் ஸவபு ஸெஷீ ||

